Rapport

Skogar med höga naturvärden

Inventeringar i Västerbottens län ovan och i nära anslutning till gränsen för fjällnära skog 2018–2020

Länsstyrelsen Västerbotten

Titel: Skogar med höga naturvärden, Inventeringar i Västerbottens län ovan och i nära anslutning till gränsen för fjällnära skog 2018–2020
Utgiven av: Länsstyrelsen Västerbotten 2023
Redaktör: Julia Pettersson, Länsstyrelsen Västerbotten
Text: Personal vid Naturvårdsenheten, Länsstyrelsen Västerbotten
Foto: Länsstyrelsen Västerbotten
Layout, figurer och kartor: Julia Pettersson
Tryck: Original tryckeri
Första upplagan: 150 exemplar

© Länsstyrelsen Västerbotten
© Naturvårdsverket – Naturreservat, Naturvårdsavtal
© Skogsstyrelsen – Biotopskydd, Naturvårdsavtal
© Lantmäteriet Geodatasamverkan – GSD Fastighetskartan vektor (samtliga områdeskartor)
© Lantmäteriet Geodatasamverkan – GSD Sverigekartan vektor (samtliga kommunkartor)

Förord

Västerbotten är ett av landets största län och tillsammans med Norrbotten det enda län som sträcker från kust till fjäll. Skog är den dominerande naturtypen. Skogen är viktig för länet och utvecklingen på många sätt, från industri och bebyggelse till näringar som renskötsel, turism och friluftsliv, bara för att nämna några. Förändringstakten inom markanvändningen har varit snabb under de senaste årtiondena. Som en följd av det har ekosystem förändrats. Många arter som tidigare varit vanliga i våra skogar har blivit hotade.

Stora, sammanhängande områden med hög biologisk mångfald är numera ovanliga utanför det fjällnära området. I länets västra del och längs hela fjällkedjan finns ännu betydande delar skog kvar som är mycket lite påverkade och som nyttjats lågintensivt under lång tid. Utan omskrivning kan man påstå att fjällnaturskogarna längs hela den svenska fjällkedjan är ett unikt ekosystem, inte bara ur ett svenskt perspektiv, utan i hela västra Europa. Genom internationella och nationella åtaganden som bland annat Agenda 2030 och miljömålen har vi ett gemensamt ansvar för att tillhandahålla kunskap och skapa förutsättningar för bevarande av dessa miljöer.

Länsstyrelsen har på regeringens uppdrag under flera år kartlagt värdefull natur i det fjällnära området, i syfte att bevara och stärka biologisk mångfald. Vi har bland annat tidigare givit ut rapporten Fjällnära skogar med höga naturvärden i Västerbottens län, som omfattar inventeringar utförda mellan 2003 och 2015. Därefter, under åren 2018 till 2020, har vi fått fortsatta uppdrag från regeringen att kartlägga fjällskogarna. Denna rapport redovisar underlag som tagits fram genom noggrann planering och omfattande inventering och som skett både från marken och med ett helikopterperspektiv.

Redan när den här rapporten ges ut har ett antal avtal och överenskommelser om långsiktigt skydd och bevarande av fjällskogar slutits för några av de områden som ingår i rapporten. Det är mycket glädjande. Vår förhoppning är att den kunskap som tagits fram kan bidra till kloka avgöranden och beslut i markanvändningsfrågorna under lång tid, samt att rapporten ska komma till stor användning för olika myndigheters och andra aktörers arbete med såväl formellt som frivilligt skydd – där många känner sig delaktiga och engagerade.

Anna Wiklund
Biträdande enhetschef, Naturvårdsenheten
Länsstyrelsen Västerbotten

Innehåll

Bakgrund **1**

Genomförande **2**

Urval av inventeringsområden 2

Inventeringsmetodik 2

Avgränsning 3

Resultat **4**

Skogar med höga naturvärden **5**

Dorotea kommun 7

Sorsele kommun 51

Storumans kommun 129

Vilhelmina kommun 217

Register **303**

Bakgrund

Länsstyrelsen har det övergripande ansvaret för att bevara värdefulla delar av Västerbottens natur[1]. En av grundförutsättningarna för skyddsarbetet är de miljömål i Sverige som riksdagen har antagit[2]. Miljömålen handlar bland annat om ett utökat skydd av skog, mark och vatten. En del i Länsstyrelsens arbete innebär att ta fram underlag som stöd för urval av naturområden lämpliga för skydd och andra bevarandeåtgärder eller som grund för tillståndsprövning och fysisk planering. Bevarande och vård av värdefulla naturområden, formellt eller frivilligt, är en viktig del av den svenska modellen för att skapa långsiktigt hållbara ekosystem för djur, växter och människor.

Länsstyrelsen har under 2018 till 2020, med tonvikt på året 2020, inventerat ett stort antal skogar i och i anslutning till det fjällnära området. Länsstyrelsen genomför kontinuerliga inventeringar både ovan och nedan gränsen för fjällnära skog men under 2020 fick Länsstyrelsen särskilda medel för en riktad inventeringsinsats kring det fjällnära området.

I början av sommaren 2020 fick Länsstyrelsen i Västerbotten tillsammans med Länsstyrelsen i Jämtland, Norrbotten och Dalarna i uppdrag av Naturvårdsverket att inventera kontinuitetsskogar med höga naturvärden i och i anslutning till det fjällnära området. Inventeringen skulle omfatta skogar som saknade formellt eller frivilligt skydd och som inte tidigare hade inventerats av länsstyrelserna. Syftet med inventeringen var att få fram ett så heltäckande kunskapsunderlag som möjligt om förekomsten av större sammanhängande skogar med höga naturvärden i och i anslutning till det fjällnära området.

I denna rapport presenteras de skogar med höga naturvärden som identifierats under Länsstyrelsens naturvärdesinventeringar kring det fjällnära området perioden 2018 till 2020. Skogsområden som har publicerats i tidigare rapporter från Länsstyrelsen eller Naturvårdsverket, exempelvis *Statliga naturskogar och urskogsartade skogar*[3,4] och *Fjällnära skogar med höga naturvärden i Västerbottens län 2003–2015*[5], presenteras inte i denna rapport.

Syftet med rapporten är att sammanställa och tillhandahålla ett underlag för arbetet med bevarande av värdefull natur och fysisk planering.

---

[1] Förordning (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m.
[2] Prop. 1997/98:145. Svenska miljömål – miljöpolitik för ett hållbart Sverige.
[3] Naturvårdsverket. 2004. Skyddsvärda statliga skogar - Rapport 5343.
[4] Naturvårdsverket. 2005. Skyddsvärda statliga skogar - Rapport 5474.
[5] Länsstyrelsen Västerbotten. 2017. Fjällnära skogar med höga naturvärden i Västerbottens län.

Genomförande

Urval av inventeringsområden

Under inventeringen år 2020 utgick Länsstyrelsen huvudsakligen från den uppdragsbeskrivning som Länsstyrelsen fick av Naturvårdsverket[6]. Uppdraget var att identifiera och avgränsa stora sammanhängande naturskogsområden i och i anslutning till det fjällnära området.

Länsstyrelsen genomförde omfattande kartanalyser för att identifiera skogar med potentiellt höga naturvärden. Vid kartanalyserna användes bland annat underlag i form av Metrias kontinuitetsskogsanalys, Skogsstyrelsens trädhöjdskarta, nutida och historiska ortofoton samt Skogsstyrelsens skikt med avverkade skogar. Även underlag från tidigare analyser och inventeringar användes vid urvalet så som Skogsstyrelsens nyckelbiotoper och naturvärdesobjekt, av Länsstyrelsen tidigare avgränsade utredningsområden samt Västerbottens skogliga värdetrakter och värdenätverk.

Alla kontinuitetsskogsområden större än 200 hektar valdes ut för inventering. För områden som låg i anslutning till formellt skyddade områden eller redan kända värdekärnor var utgångspunkten att områdena tillsammans skulle vara minst 200 hektar. Mindre områden kunde därutöver tas med om det var uppenbart att de hade särskilt stor betydelse för skoglig konnektivitet och ekologisk funktionalitet. Områden mindre än 50 hektar prioriterades inte för inventering.

Tabell 1. Områden för inventering som identifierades via kartanalys. Arealer i hektar.

	Totalt	Ovan fjällnära	Nedan fjällnära
Total areal	164 000	136 000	28 000
Areal skogsmark	123 000		
Areal produktiv skog	100 000	80 000	20 000
Antal områden	158	103	53

Kartanalyserna resulterade i ett stort antal inventeringsområden, se tabell 1. Ambitionen med urvalet inför inventeringen 2020 av områden var att ha identifierat och inventerat alla större sammanhängande kvarvarande oskyddade naturskogsområden i och i nära anslutning till det fjällnära området i Västerbottens län.

Under åren 2018–2019 valdes totalt fyra områden ut för inventering. De valdes ut på liknande sätt som vid den stora inventeringsinsatsen under 2020.

Inventeringsmetodik

Inventeringen under 2020 genomfördes i huvudsak från helikopter, med regelbundna landningar för fältkontroller på marken. Inventeringen från helikopter genomfördes med tre inventerare som kontinuerligt beskrev och bedömde skogen som passerades och dokumenterade genom att anteckna och fotografera. Under inventeringen gjordes flera landningar för att till fots kalibrera och bedöma de strukturer och naturvärden

[6] Naturvårdsverket. 2020. Inventering av skog i och i anslutning till det fjällnära området.

som sågs från luften. Nämnas bör att skogsinventering från helikopter är en relativt översiktlig inventeringsmetod.

Helikopterflygningen gjordes längs en preliminär rutt som tagits fram på förhand för att se till att alla väsentliga delar av inventeringsområdet besöktes. Flygningen gjordes på låg höjd och med låg hastighet, så att inventerarna hade möjlighet att beskriva och bedöma skogens naturvärden.

De områden som inventerades 2018 och 2019 samt enstaka områden som inventerades 2020 inventerades inte från helikopter utan genom markinventering.

Vid både mark- och helikopterinventering dokumenterades bland annat trädslagsblandning, markvegetation (högört-lågört-ris), produktivitet, trädåldrar (bland annat frekvens gamla träd >200 år), beståndsstruktur (olikåldrighet, luckighet, skiktning), förekomst av stående och liggande död ved i olika stadier av nedbrytning samt synlig påverkan från skogsbruk. På inventeringsblanketten gjordes även en verbal naturvärdesbedömning. Skogar med höga naturvärden avgränsades utifrån förekomst av rikligt med gamla träd, olikåldrighet, god skiktning, allmänt med död ved, stort inslag av lövträd och grova lövträd samt låg grad av påverkan från skogsbruk. Därutöver noterades även förekomster av naturvårdsarter[7]. När det gäller de helikopterinventerade delarna utan markstopp finns av förklarliga skäl få eller inga artnoteringar.

För att bedöma områdena har Naturvårdsverkets modell för funktionsindelning använts, vilket innebär att skogen har delats in i naturvärdesklasser[8] enligt följande:

- Skogsbiologisk *värdekärna* – skog som redan idag har höga naturvärden,
- *utvecklingsmark* – skog som har goda förutsättningar att inom en nära framtid utveckla höga naturvärden och
- *arronderingsmark* – skog utan höga naturvärden som inkluderats av avgränsningsmässiga skäl.

I direkt anslutning till inventeringen skrevs en inventeringsrapport om varje område som innehöll en beskrivning och en naturvärdesbedömning av delområden samt en sammanfattande beskrivning och bedömning av hela området.

Avgränsning

Efter genomförda inventeringar avgränsade Länsstyrelsen större sammanhängande skogsområden med höga naturvärden som dominerades av skogsbiologiska värdekärnor.

Områdesbeskrivningarna i kommande kapitel ”Skogar med höga naturvärden” redovisar hur området såg ut vid inventeringstillfället. Tillståndet kan ha ändrats efter inventeringen, exempelvis kan delar av ett område ha påverkats av skogsbruksåtgärder efter att inventeringen utfördes.

[7] Hallingbäck, T. (red.). 2013. Naturvårdsarter. ArtDatabanken SLU. Uppsala.
[8] Naturvårdsverket. 2005. Planering av naturreservat - avgränsning och funktionsindelning - Rapport 5295.

Resultat

Vid Länsstyrelsens inventeringar åren 2018 till 2020 har totalt 140 områden med höga naturvärden identifierats och avgränsats. Områdena har en sammanlagd areal på ca 137 900 hektar varav ca 81 000 hektar består av produktiv skogsmark. Av den totala arealen ligger ca 102 000 hektar ovan gränsen för fjällnära skog medan ca 35 900 hektar ligger nedan men i nära anslutning till den fjällnära gränsen. Skogsmarken i de avgränsade områdena består till ca 93% av skogsbiologiska värdekärnor. Övriga delar består av antingen utvecklingsmark eller arronderingsmark.

Områdenas storlek varierar mycket. Det minsta området är 75 hektar och det största är 5 688 hektar stort. Knappt två tredjedelar av områdena är mindre än 1000 hektar stora och drygt en tredjedel är över 1000 hektar stora.

Inventeringarna har inte begränsats till någon specifik markägare. Av de avgränsade områdena ägs en övervägande del av enskilda markägare och Allmänningsskogarna. Därefter kommer Statens fastighetsverk och Sveaskog.

Tabell 2. Markägare i samtliga områden med höga naturvärden.

Markägare	Andel av total areal
Enskilda markägare	46%
Allmännings- och besparingsskogar	24%
Statens fastighetsverk	16%
Sveaskog	7%
SCA	5%
Övriga (kommuner, kyrkan m.fl.)	3%

Arealen höga naturvärden som identifierats under inventeringarna skiljer sig mellan fjällkommunerna. Störst arealer finns i Storuman och Vilhelmina kommuner. Därefter följer Sorsele och sist Dorotea, se figur 1.

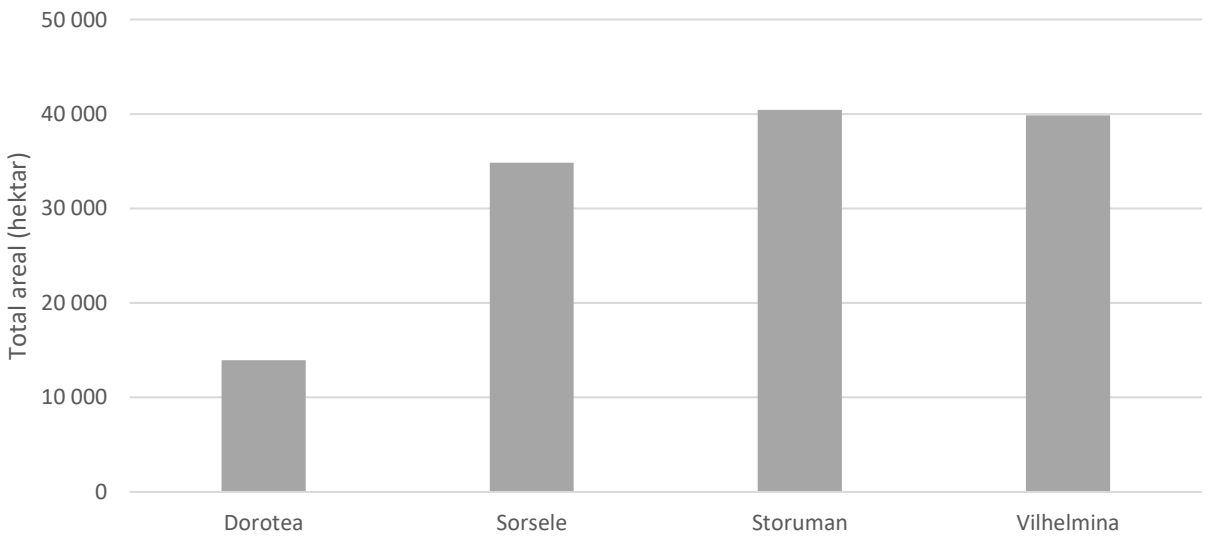

Figur 1. Fördelning av total areal områden med höga naturvärden mellan kommuner

Skogar med höga naturvärden

På följande sidor presenteras de områden med höga naturvärden som identifierats under Länsstyrelsens inventeringar åren 2018 till 2020. Områdena presenteras kommunvis.

Varje områdesbeskrivning inleds med ett huvud med följande rubriker:

Obj.nr: Ett löpnummer för den ordning som områdena presenteras i rapporten.

Kommun: Här presenteras den eller de kommuner som området ligger i.

Areal: Avser områdets totala areal. Totalarealen omfattar förutom produktiv skogsmark även sjöar, vattendrag, myrmarker och improduktiv skogsmark.

Mittkoordinat: Koordinat för områdets mittpunkt, anges i formatet SWEREF99 TM.

Inventeringsmetod: Fält (inventerat på marken) och/eller helikopter (huvudsakligen inventerat från luften men ofta med markstopp).

Teckenförklaring

Nedan följer en teckenförklaring till områdeskartorna i rapporten.

- Skogar med höga naturvärden, fokusområde i karta
- Skogar med höga naturvärden, ej fokusområde i karta
- Formellt skyddade områden*

* Formellt skyddade områden: kategorin inkluderar naturreservat (NR) inrättade av Länsstyrelsen eller kommuner, naturvårdsavtal (NVA) tecknade av Länsstyrelsen eller Skogsstyrelsen samt biotopskydd (BS) inrättade av Skogsstyrelsen.

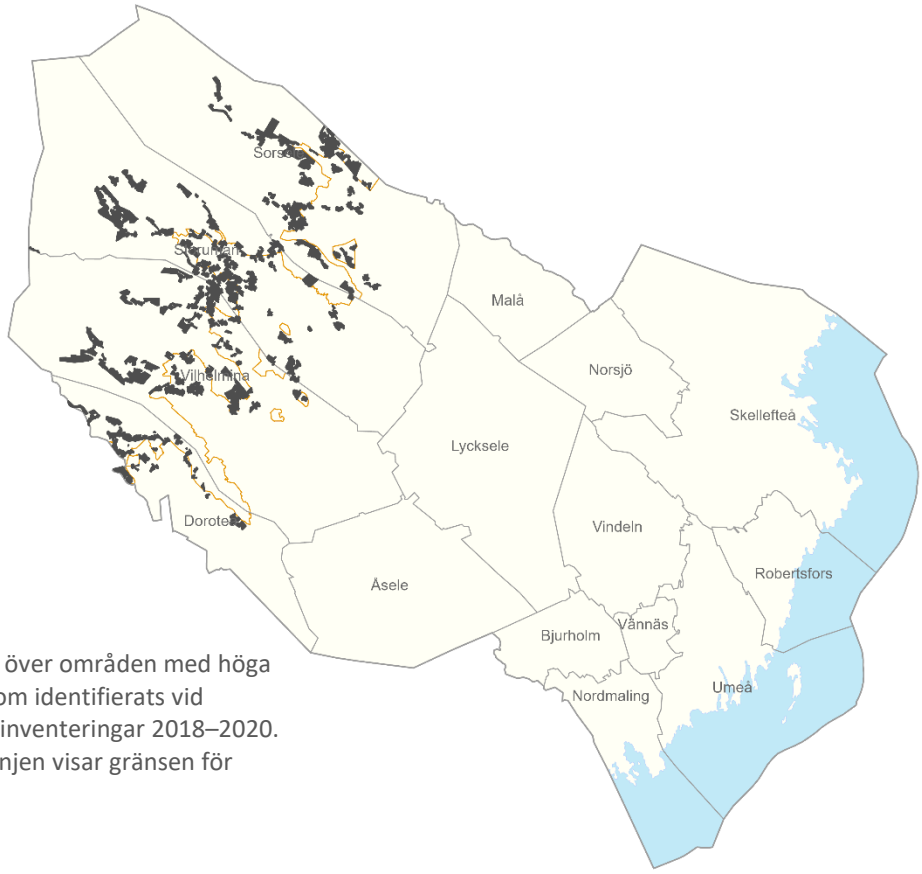

Översiktskarta över områden med höga naturvärden som identifierats vid länsstyrelsens inventeringar 2018–2020. Den orangea linjen visar gränsen för fjällnära skog.

Dorotea kommun

Namn	Objektnummer	Areal (hektar)	Inventeringsår	Kommun	Sida
Blåsåsen	1	152	2020	Dorotea	9
Borgafjäll	2	1 651	2020	Dorotea	11
Brännmyran	3	660	2020	Dorotea	13
Båtas	4	1 094	2020	Dorotea	15
Fjällbränna	5	128	2020	Dorotea	17
Gåstjärnkullen	6	170	2020	Dorotea	19
Gäddsjön	7	762	2020	Dorotea	21
Hundsjökullen	8	414	2020	Dorotea	23
Karlsborg	9	773	2020	Dorotea	25
Lomtjärnkullen	10	796	2020	Dorotea	27
Olov-Ottos	11	1 416	2020	Dorotea	29
Otto-Persbodarna	12	153	2020	Dorotea	31
Oxfjället sydöst	13	177	2020	Dorotea	33
Raitakullen	14	355	2020	Dorotea	35
Rammelknulen	15	513	2020	Dorotea	37
Rissjö	16	1 786	2020	Dorotea	39
Slätmyran	17	303	2020	Dorotea	41
Stockmyrbäcken	18	642	2020	Dorotea	43
Stutvattenberget	19	113	2020	Dorotea	45
Trappberget	20	1 159	2020	Dorotea	47
Ytter-Rissjön	21	730	2020	Dorotea	49

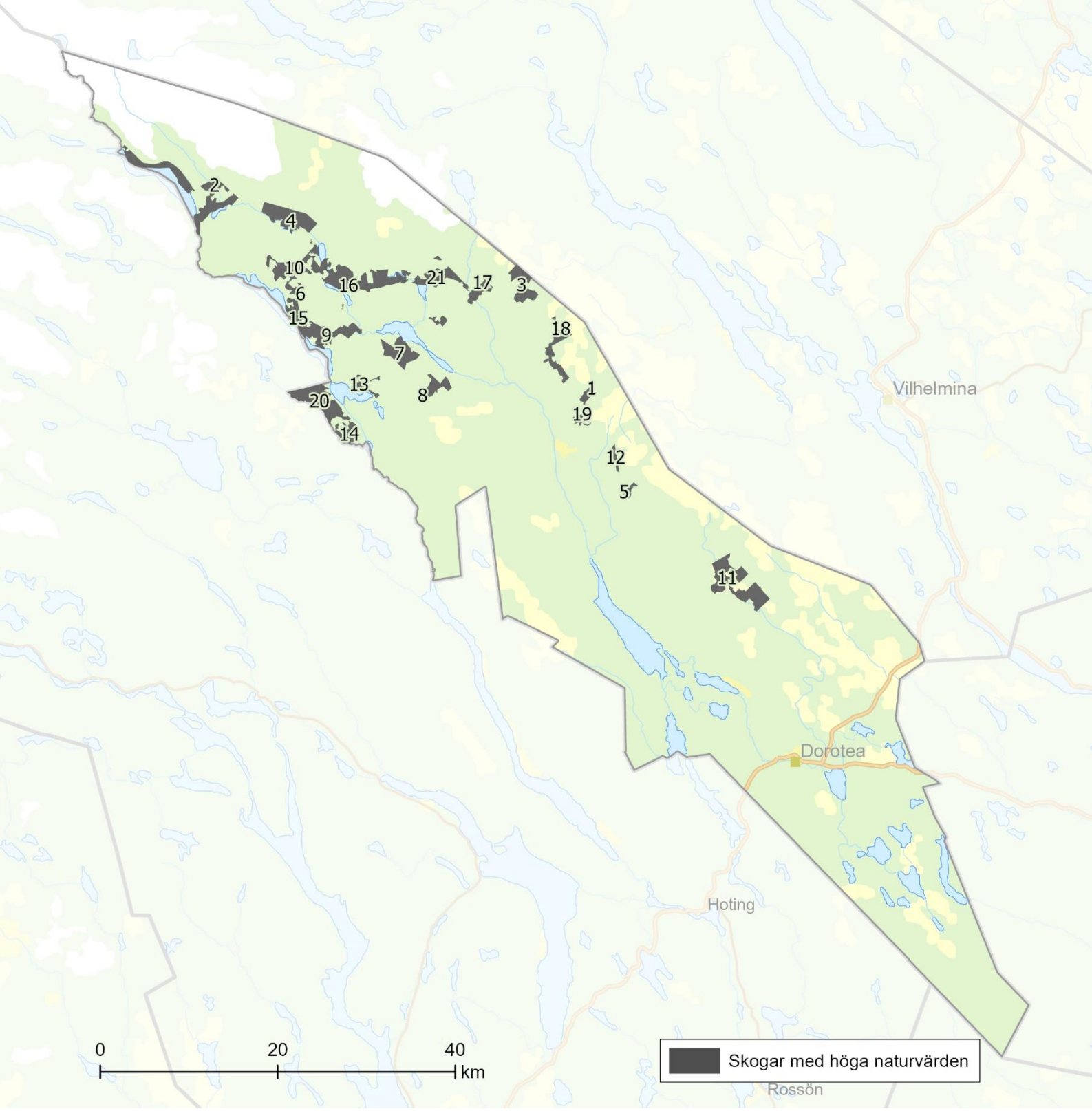
2
4
10
16
21
17
3
6
15
9
18
7
13
8
1
20
19
14
12
5
11
Vilhelmina
Dorotea
Hoting
Rossön
0
20
40
km
Skogar med höga naturvärden

Blåsåsen Obj.nr: 1

Kommun: Dorotea
Areal: 152 hektar
Mittkoordinat: 545248, 7167534
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Blåsåsen ligger i Dorotea kommun och gränsar till Blaikfjällets naturreservat i öster. Området ligger 460–570 m ö.h. Skogen ligger på berget Fjällkullens svaga västsluttningar. Genom området rinner bäcken Västersjöbäcken. Just utanför området i nordväst ligger gården Blåsåsen.

Skogen i området består av granskog med ett sparsamt till allmänt björkinslag. Det finns sparsamt till allmänt inslag av gamla granar som är cirka 200 år gamla. Skogen är svagt siktad och har medelgod gruppställdhet och luckighet. Markvegetationen domineras av ris, men det finns inslag av mer örtrika stråk, särskilt kring bäckar.

Det finns överlag sparsamt med död ved, både stående och liggande. Lågorna är främst gamla eller färska och de intermediära nedbrytningsstadierna saknas ofta. Det finns allmänt med hänglavar. I områdets östra del finns en mindre myrholme där mängden gamla träd och död ved förekommer allmänt-rikligt. Där finns också allmänt till rikligt med garnlav på granarna.

Längst i väster växer björkrik granskog intill en liten bäck. Skogen är gles och luckig. Här finns sparsamt med stående döda granar och lågor, främst av björk.

Den norra delen är sentida gallrad med gott om gallringsvägar och stubbar. Trots gallringen så finns där fortfarande gott om gamla granar och ganska gott om död ved.

Noterade naturvårdsarter

-

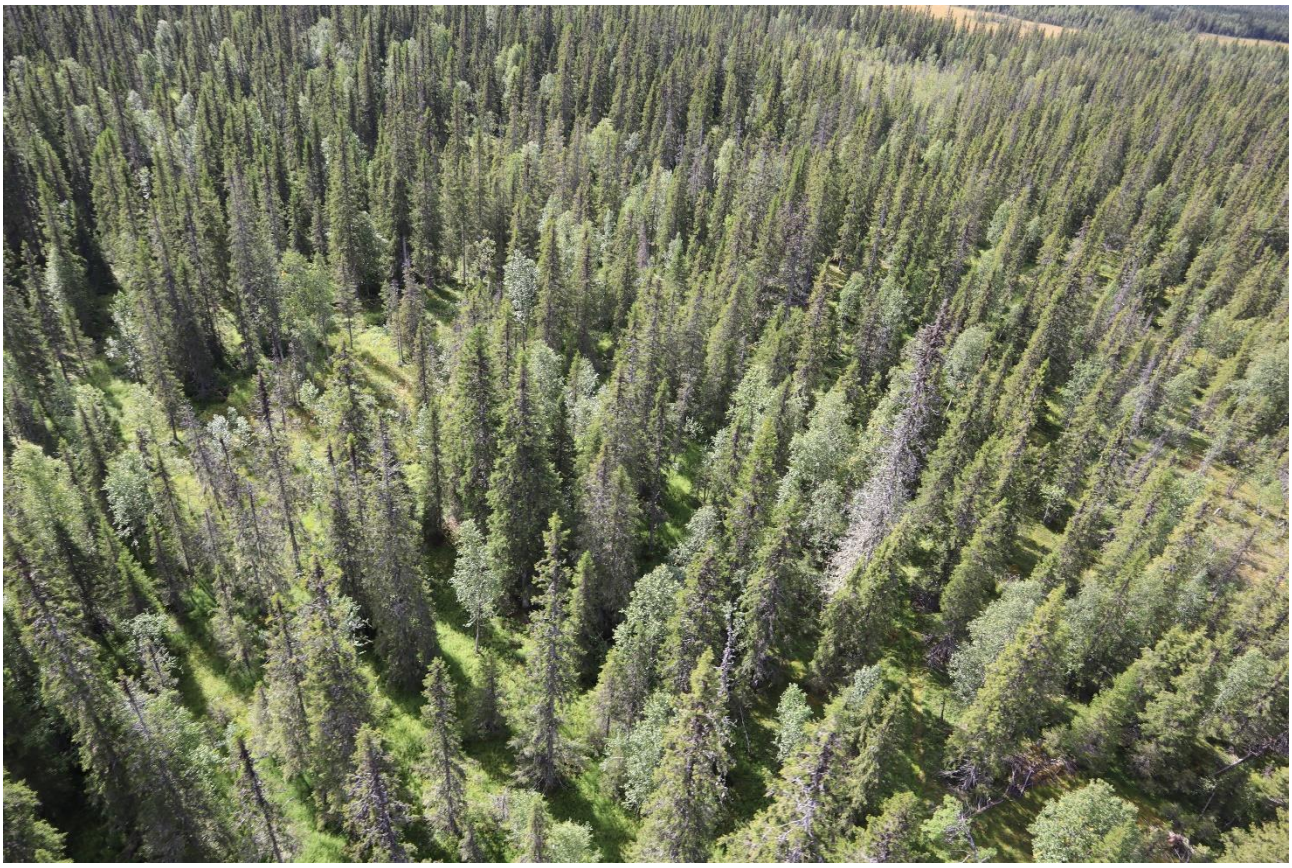

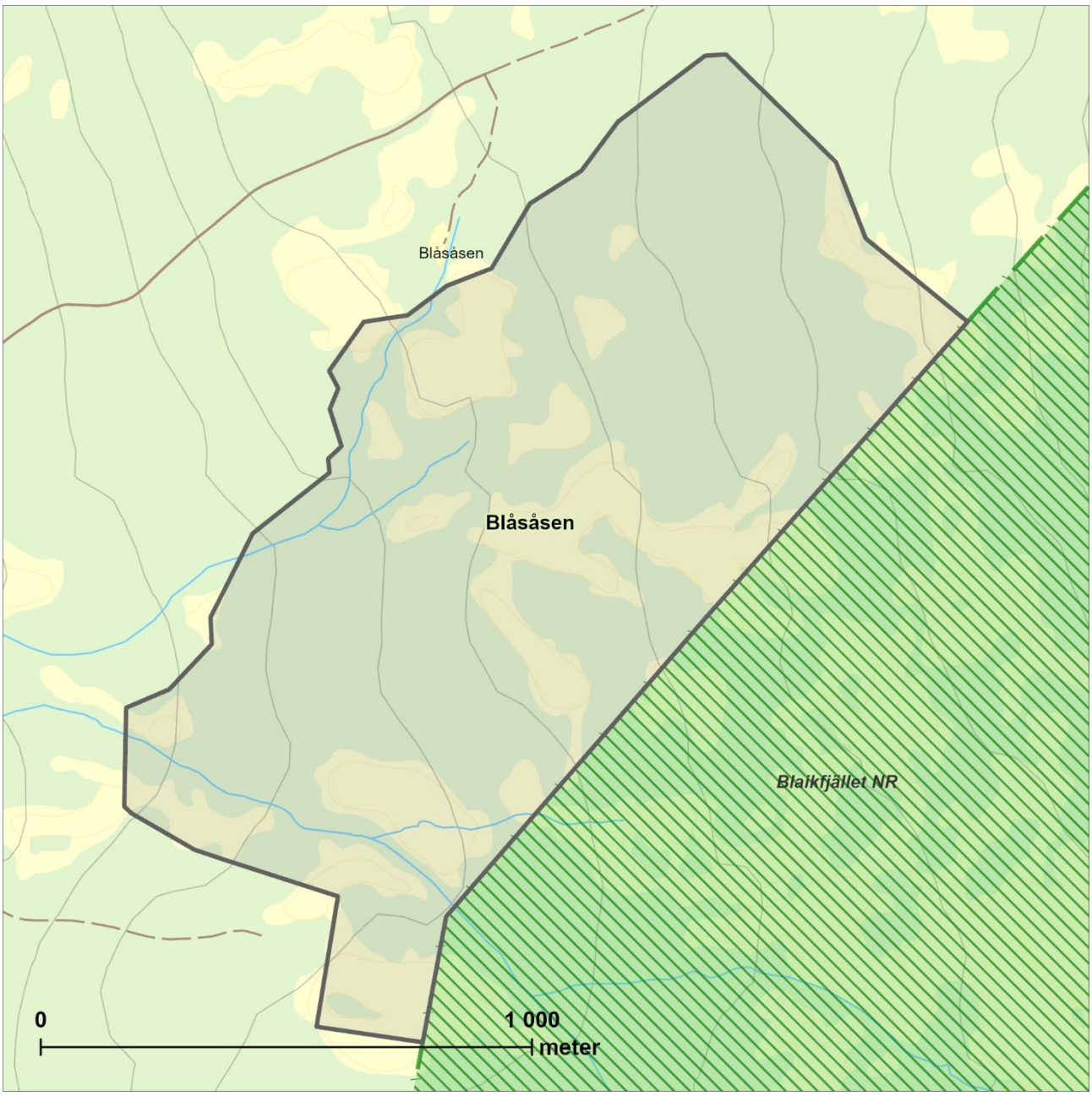

Länsstyrelsens bedömning

Blåsåsen är ett mindre område med naturskogsartade granskogar. Skogarna har höga naturvärden knutna till att det finns gott om naturskogsstrukturer i form av gamla granar, död ved och hänglavsrikedom. I de ogallrade delarna finns även en tydligt naturskogsartad beståndsstruktur med skiktning, luckighet och gruppställdhet. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Blaikfjället. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Borgafjäll Obj.nr: 2

Kommun: Dorotea
Areal: 1 651 hektar
Mittkoordinat: 500412, 7190970
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Borgafjäll består av två separata delområden, ett långsträckt område längs Borgasjöns norra sida och ett område i anslutning till byn Borgafjäll. Området mestadels omgivet av naturreservat eller mark med pågående skyddsarbete. I norr gränsar området mot domänreservatet Norra Borgafjäll och i sydöst gränsar det mot Rödingsjös naturreservat.

I Lillfjällets västra sluttning finns Borgafjälls slalombacke. Byn Borgafjäll och slalombacken är ligger inte inom det avgränsade området. Korpån rinner genom det östra området ner till Avasjön. Delarna kring Borgafjäll domineras av skog-myrmosaiker, den nordvästra delen består av en sluttning i en smal remsa längs med i stort sett hela Borgasjöns norra strand. I denna sluttning rinner flera små bäckar.

Skogen i området domineras av produktiva, ofta örtrika och bitvis urskogsartade granskogar. I den nordligaste delen är skogen starkt urskogsartad med flerhundraåriga granar med mycket grov bark och grova, vridna kvistar som ofta är rikligt klädda med garnlav. Skogen är omväxlande ganska mager och omväxlande mycket produktiv med högörtsängar som domineras av torta. I den östra delen som domineras av en myrmosaik är produktiviteten något lägre och markvegetationen består till allra största del av ris.

Det finns generellt rikligt med både stående och liggande död ved i alla nedbrytningsstadier. Den döda veden är ofta grov och senvuxen och av mycket hög kvalitet, vilket gör den lämplig som substrat för sällsynta vedsvampar. I de magrare partierna finns något mindre död ved men fortfarande en allmän förekomst.

Kring skidbacken och i delar av sluttningen ner mot Borgsjön finns högörtsängar som domineras av torta och höga ormbunkar. Det finns ett allmänt inslag av björk och spridda sälgar och rönnar.

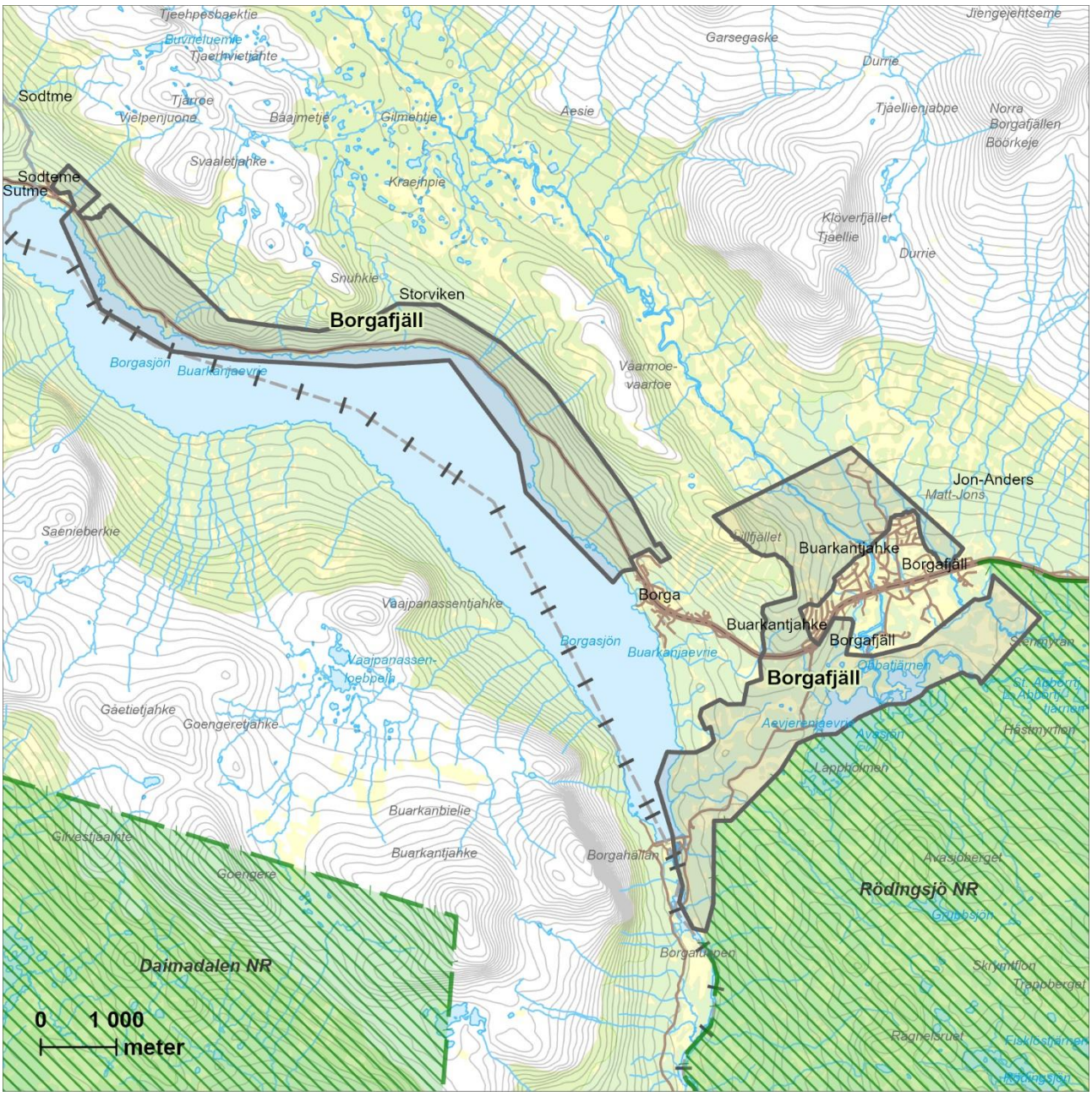

Kring skidbacken finns rikligt med björk och även gott om sälg. Även i myrmosaiken finns rikligt med björk.

I området finns en del som gallrats ganska nyligen men som trots detta fortfarande har en allmän förekomst av gamla granar och död ved. I övrigt finns inga spår av sentida påverkan. Generellt är påverkansgraden från skogsbruk låg i hela området.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, granticka, gränsticka, kötticka, liten sotlav, luddlav, rosenticka, rynkskinn, tretåig hackspett och trådticka.

Länsstyrelsens bedömning

Borgafjäll är ett stort område med starkt naturskogspräglade och urskogsartade granskogar. Skogarna är ofta örtrika och produktiva. Här finns mycket höga naturvärden i form av flerhundraåriga granar, rikligt med död ved i olika nedbrytningsstadier, högproduktiva skogspartier med högörtsängar samt en generellt mycket låg påverkan från skogsbruk. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Rödingsjö samt Norra Borgafjäll där skyddsarbete pågår. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Brännmyran Obj.nr: 3

Kommun: Dorotea
Areal: 660 hektar
Mittkoordinat: 537983, 7179950
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Brännmyran ligger i Dorotea kommun, ca 43 km väster om Vilhelmina samhälle och 480 – 670 m ö h. I norr angränsar området mot Gitsfjällets och Blaikfjällets naturreservat. Området genomkorsas av bilvägen mellan Stornäs och Strömnäs och just utanför området ligger den lilla byn Brännåker. I söder löper en rad fina småbäckar ned för den flacka sluttningen. Markerna är ofta fuktiga och bitvis lågörtsdominerade, med mindre stråk av högörtstyp. I övrigt friska blåbärsrismarker.

Skogarna är till största del helt grandominerade med mindre stråk och delar med större inslag av björk. Sälg och asp förekommer också, men aldrig rikligt. Skogarnas ålder ligger generellt runt 120 – 140 år, men det finns ett allmänt inslag av träd som är minst 200 år gamla. Skogarna är genomgående välskiktade och varierade. Träden står ofta i små grupper och det är stor diameter- och åldersspridning i skogen. I norr, nära Gitsfjällsreservatets södra gräns finns större inslag av gamla träd. Där är beståndsåldern i genomsnitt över 150 år.

Förekomsten av död ved är beroende av produktivitet och förekommer i de rikare stråken tämligen allmänt. I de mindre produktiva och mer lövrika markerna är mängden död ved mer sparsam. I norr, där skogen är äldre finns god variation i dimensioner från riktigt klena lågor till grova och i samtliga stadier av nedbrytning. I söder ses mer färsk död ved – vindfällen och klen lövved. Garnlav hittas till största del i de lägre grenvarven på de levande träden. I norr, där inslaget av äldre träd är större, finns spridda helt garnlavsdraperade träd.

I de södra delarna är skogen påverkad av tidigare blädning. Påverkan syns både på förekomsten av

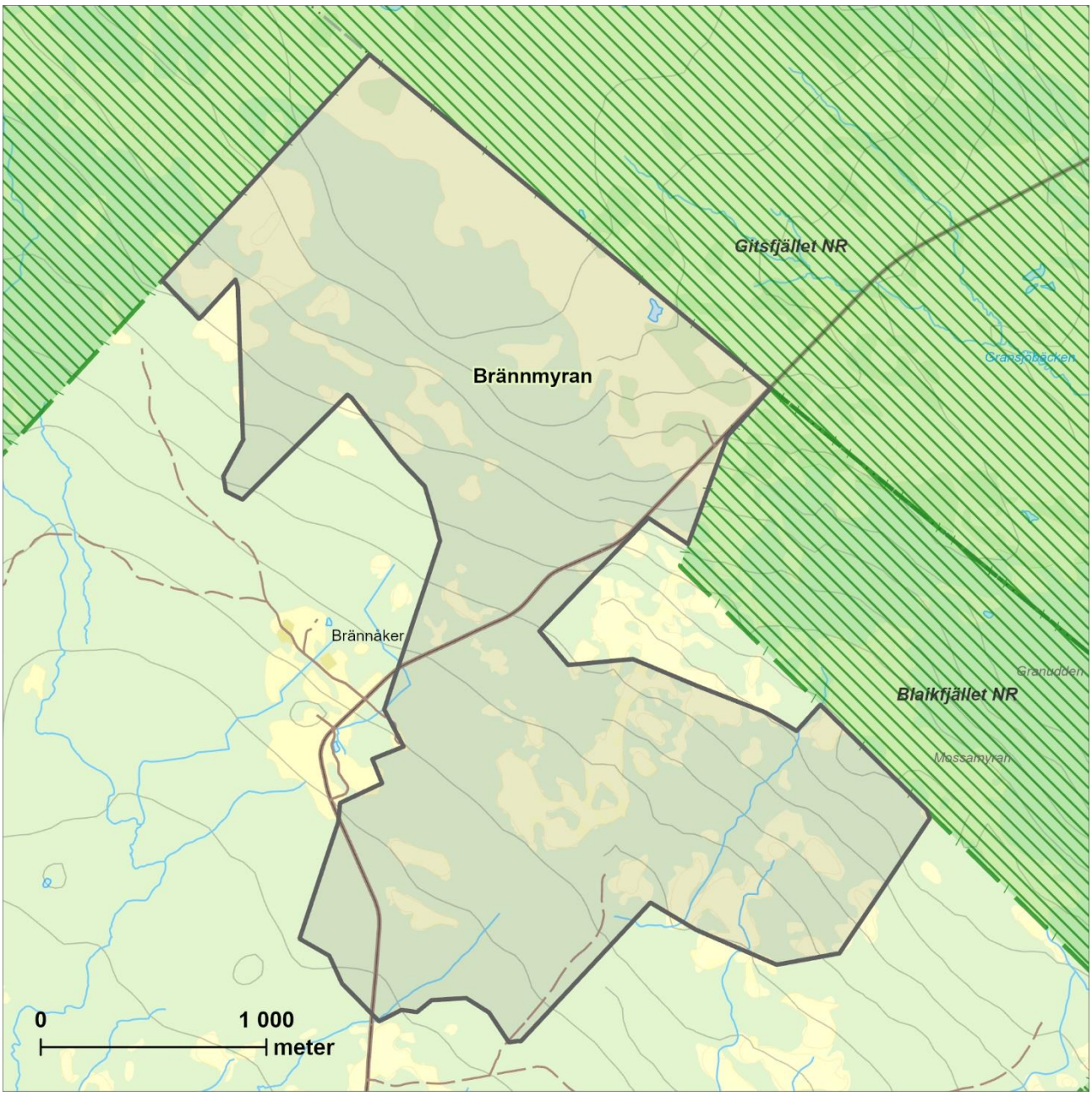

gamla stubbar, på lägre genomsnittlig trädålder och mer homogen beståndsstruktur. I norra delen finns det få spår från blädning.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Brännåsen är ett medelstort område som domineras av gamla grannaturskogar. Här finns gott om naturskogsstrukturer i form av gamla granar, inslag av äldre lövträd, god tillgång på död ved i olika dimensioner och nedbrytningsstadier, varierad beståndsstuktur och bitvis gott om hänglavar. Särskilt den norra delen av området har ett rikt inslag av gamla granar och riklig påväxt av garnlav. Området gränsar mot Blaikfjällets och Gitsfjällets naturreservat vilket stärker bevarandevärdet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Båtas Obj.nr: 4

Kommun: Dorotea
Areal: 1 094 hektar
Mittkoordinat: 511671, 7187550
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Objektet ligger 7 km öster om Borgafjäll och består av skogarna som omger byarna Båtas och Solberg. I norr gränsar området till Gubbsjöklumpen och Norra Borgafjällens fjällnära domänreservat. I söder gränsar området till Korpån och Rödingsjö naturreservat. Norr om vägen mot Borgafjäll består landskapet av ganska branta syd eller sydvästvända sluttningar ned mot landsvägen. Intill Gubbsjöklumpen är det riktigt brant, där finns det små blockrasbranter och låga stup. Det rinner flera bäckar ner genom sluttningarna. Karlbäcken är en mycket fin bäck med livliga forsar och små vattenfall. Söder om vägen ner mot Korpån är det flacka myrrika landskap med holmar av skog på myrarna. Mindre delar av våtmarkerna söder om vägen har varit uppodlade, delar ner mot ån har sannolikt tidigare varit slåttade. I sydost ligger Gubbsjön.

Skogen i området har i genomgående mycket höga naturvärden. I sydsluttningarna växer grandominerad naturskog med inslag av björk och sälg. Skogen är mycket gammal och det förekommer allmänt med granar som är 150 - 250 år gamla. Både stående och liggande döda granar förekommer rikligt. Det finns rikligt med vindfällen efter senare års stormar, och gott om rötlågor i olika stadier av nedbrytning. Marken är oftast frisk, med fuktiga och våta inslag i svackor. I svackorna finns ofta låg- och högörtvegetation. Det är gott om manlav, garnlav förekommer mer sparsamt. Vissa torrträd är emellertid helt draperade av garnlav. Högre upp i sluttningarna är produktiviteten hög. Här domineras fältskiktet ofta av låg- och högörter och det är grov och välväxt skog.

I skogmyrmosaiken söder om vägen växer grannaturskog med större inslag av björk. Skogen är flerskiktad och luckig och har stor ålders/diameterspridning. Produktiviteten är låg till medelgod, marken är frisk och domineras oftast av ris. Det finns allmänt med gamla granar som är 200 år och äldre. Både stående och liggande död ved förekommer allmänt. Merparten av den döda veden är klen, men det finns regelbundet inslag av grova torrakor och lågor förekommer också regebundet. Hänglavar förekommer sparsamt, men ställvis allmänt, både manlav och garnlav.

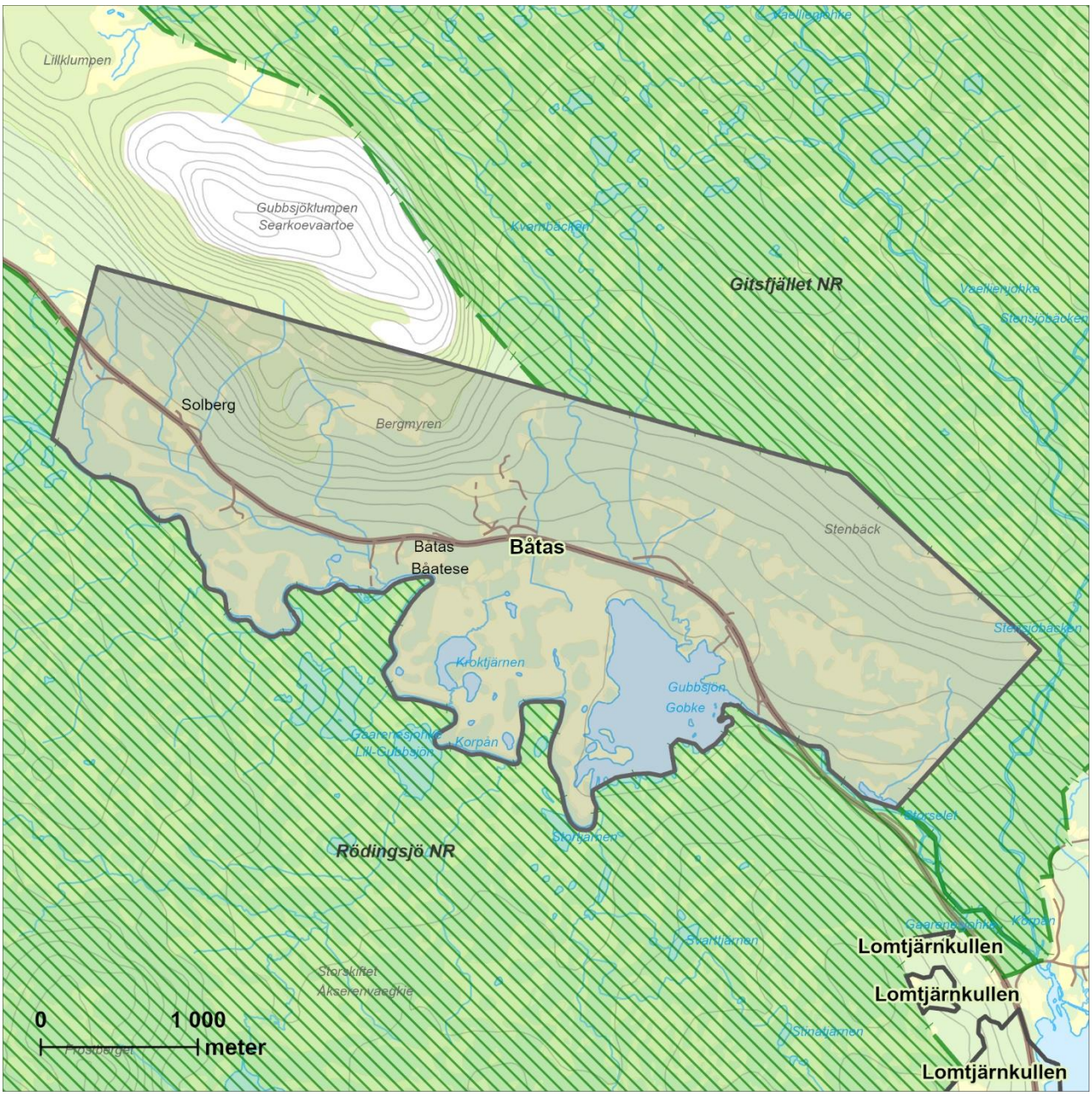

I delarna längst i väster och närmast vägen/byarna finns det ganska sparsamt med gamla granar. Där är skogen troligen plockhuggen i omgångar, och det förekommer stående och liggande död ved i begränsad utsträckning. På toppen av Gubbsjöklumpen växer fjällbjörkskog som delvis löper ner i Gubbsjöklumpens sydbranter.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Gammelskogarna kring Båtas utgör ett stort sammanhängande område med gamla grannaturskogar som till största delen har mycket låg påverkan av sentida skogsbruk. Det finns både låg-, medel- och högproduktiv granskog, bergbranter och skogsmyrmosaiker med stor andel naturskog. Områdets skogar innehåller ofta allmänt med riktigt gamla granar och allmänt – rikligt med både stående och liggande döda träd. Att området förbinder de värdefulla naturskogarna i Norra Borgafjällens fjällnära domänreservat med de förstklassiga naturskogarna i Rödingsjös naturreservat förstärker bevarandevärdet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Fjällbränna Obj.nr: 5

Kommun: Dorotea
Areal: 128 hektar
Mittkoordinat: 549975, 7156858
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Fjällbränna är beläget i Dorotea kommun, cirka 35 km nordväst om Dorotea samhälle och 460 - 540 m ö.h. Området ligger på Blaikfjällets sydvästsluttning och gränsar i nordost mot Blaikfjällets naturreservat. Söder om objektet ligger ödegården Fjällbränna. Flera bäckstråk rinner genom området och sluttningen är till stor del frodig med örtvegetation.

Området består av en väl sammanhållen grannaturskog med inslag av björk, tall och asp. Markvegetationen består till lika delar av ris- och örtvegetation. Skogen är tät, skiktad och högvuxen. Skogen är påtagligt olikåldrig. I större delen av området är beståndsåldern mellan 100–150 år med ett sparsamt inslag av gamla granar kring 200 år. Generellt finns det sparsamt till fläckvis allmänt med stående och liggande död ved. En del av de färskare lågorna består av vindfällen.

I sluttningens övre delar som ligger närmast reservatet finns områdets äldsta delar. Där finns ett allmänt inslag av träd som är över 200 år gamla och gott om död ved i olika nedbrytningsstadier. I dessa delar förekommer hänglavar såsom garnlav allmänt.

Skogen är tidigare påverkad av plockhuggning men i delarna närmast reservatet är denna påverkan mindre tydlig.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

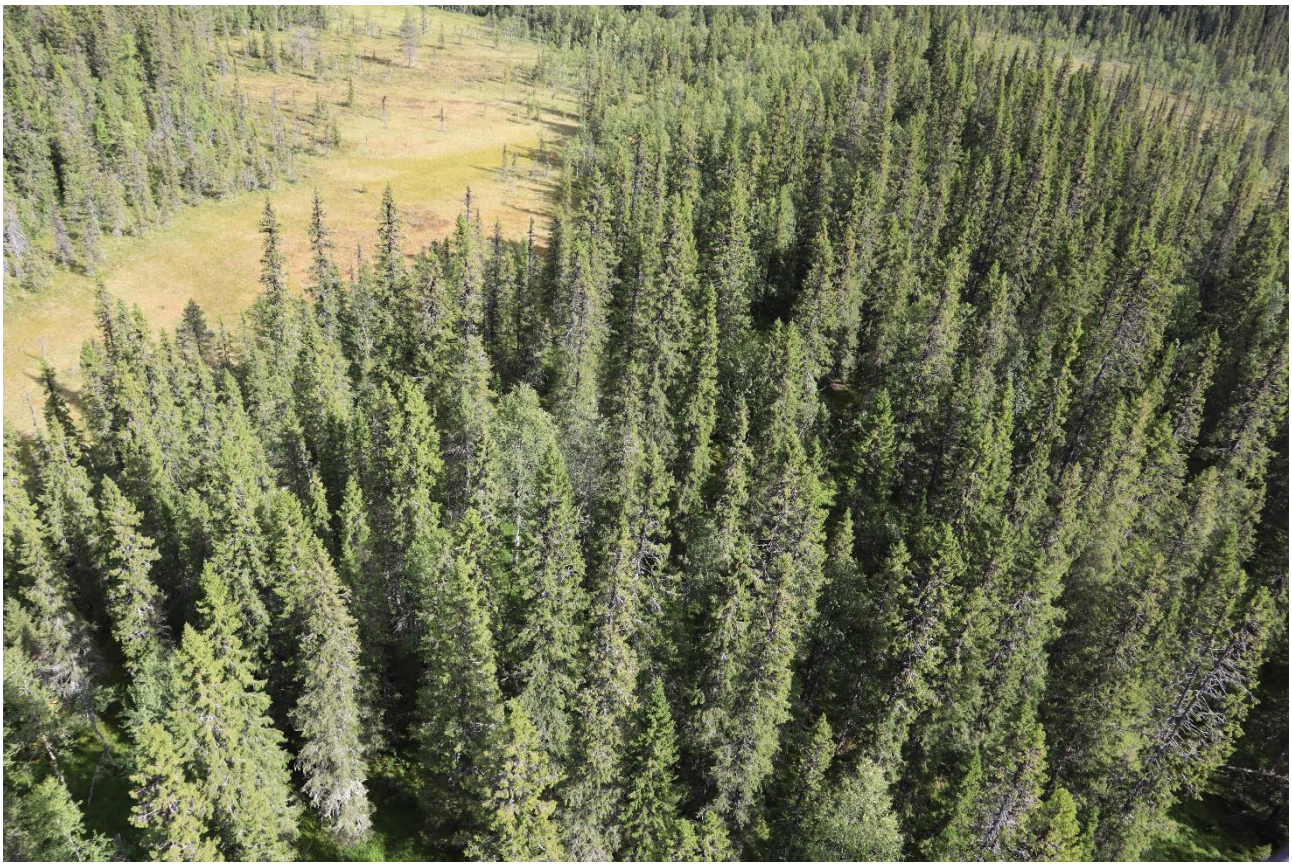

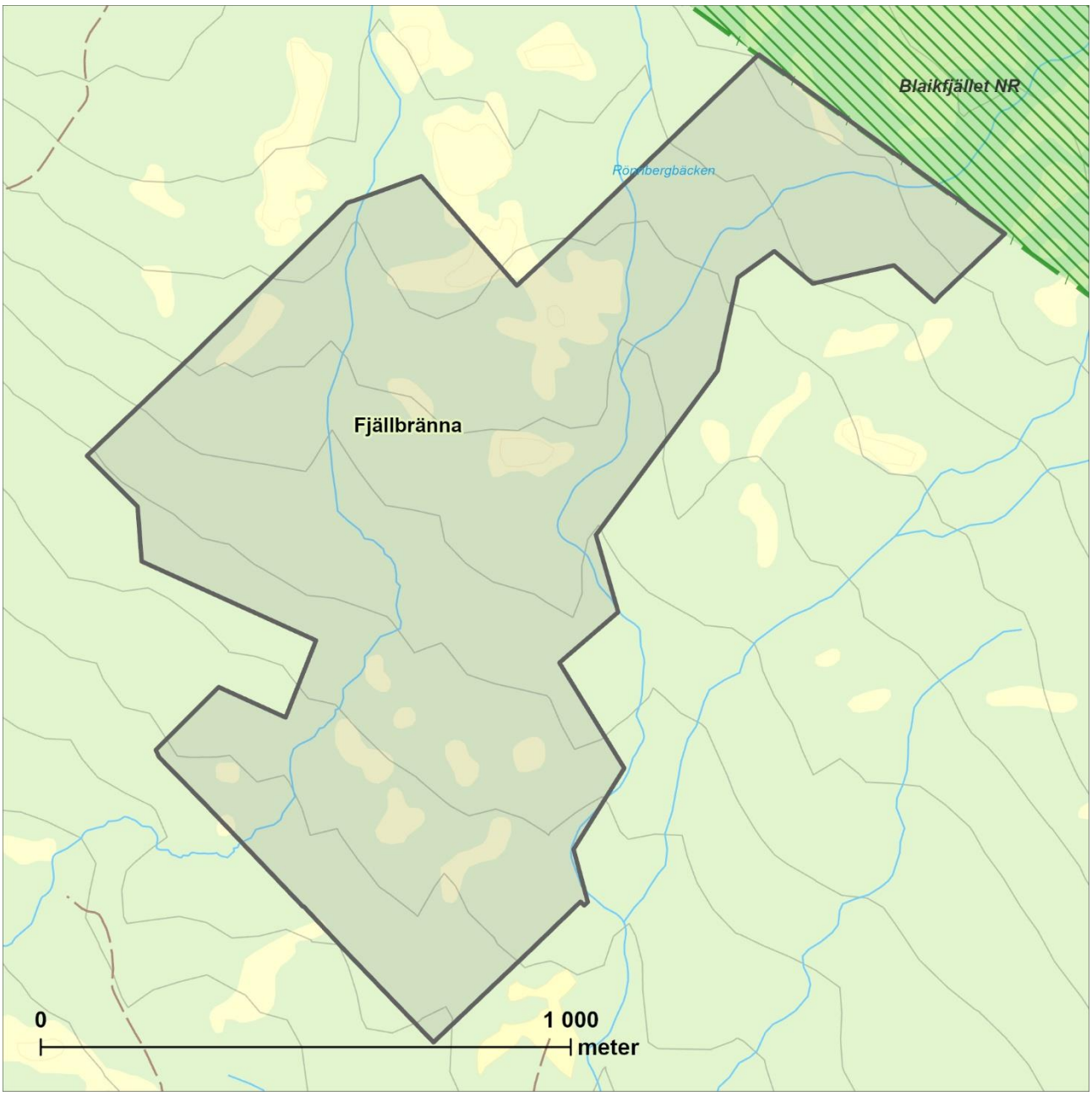

Länsstyrelsens bedömning

Fjällbränna är ett litet naturskogsområde i frodig sydvästsluttning som gränsar mot Blaikfjällets naturreservat. Här finns naturskogsstrukturer i form av gamla granar, död ved och hänglavsrikedom. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Gåstjärnkullen Obj.nr: 6

Kommun: Dorotea
Areal: 170 hektar
Mittkoordinat: 512299, 7179475
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gåstjärnkullen ligger ca 14 km sydöst om Borgafjäll fjällby. Området sträcker sig från 460 m ö.h. upp till Gåstjärnkullens topp som ligger 658 m ö.h. I öster gränsar området mot Kalvtjärnarnas naturreservat. I nordväst angränsar området mot sjön Lomtjärnen. Området ligger till stor del i en svacka nedanför berget Gåstjärnkullen. Centralt i området ligger den hjärtformade tjärnen Gåstjärnen som omges av opåverkade myrmarker. Genom tjärnen rinner en bäck som börjar i Norra Kalvtjärnen och slutar i Lomtjärnen. I Gåstjärnkullens sydsluttning finns tvära avsatser och stup. I övrigt är området flackt.

Områdets skogar är helt grandominerade med mycket hög ålder. Träd med ålder över 250 år förekommer allmänt. Lövinslaget är allt igenom mycket sparsamt och utgörs främst av björk.

Markerna är tämligen produktiva med allmän utbredning av lågörter. På Gåstjärnkullen är markerna magrare och på toppen är skogen ganska gles. Nere i svackan runt Gåstjärnen finns fuktigare stråk med gransumpskog.

Skogarna är urskogsartade och mycket varierade. Det är fullskiktade, luckiga och gruppställda bestånd med rikligt med gamla träd.

Död ved förekommer rikligt och i samtliga stadier av nedbrytning. Inte sällan ses öppna luckor där samtliga träd fallit omkull, s.k. lågatorg. Vindfällen förekommer också rikligt vilket skapar en god variation i nedbrytning och diameter. Träden är rikligt draperade med garnlav. Spår från

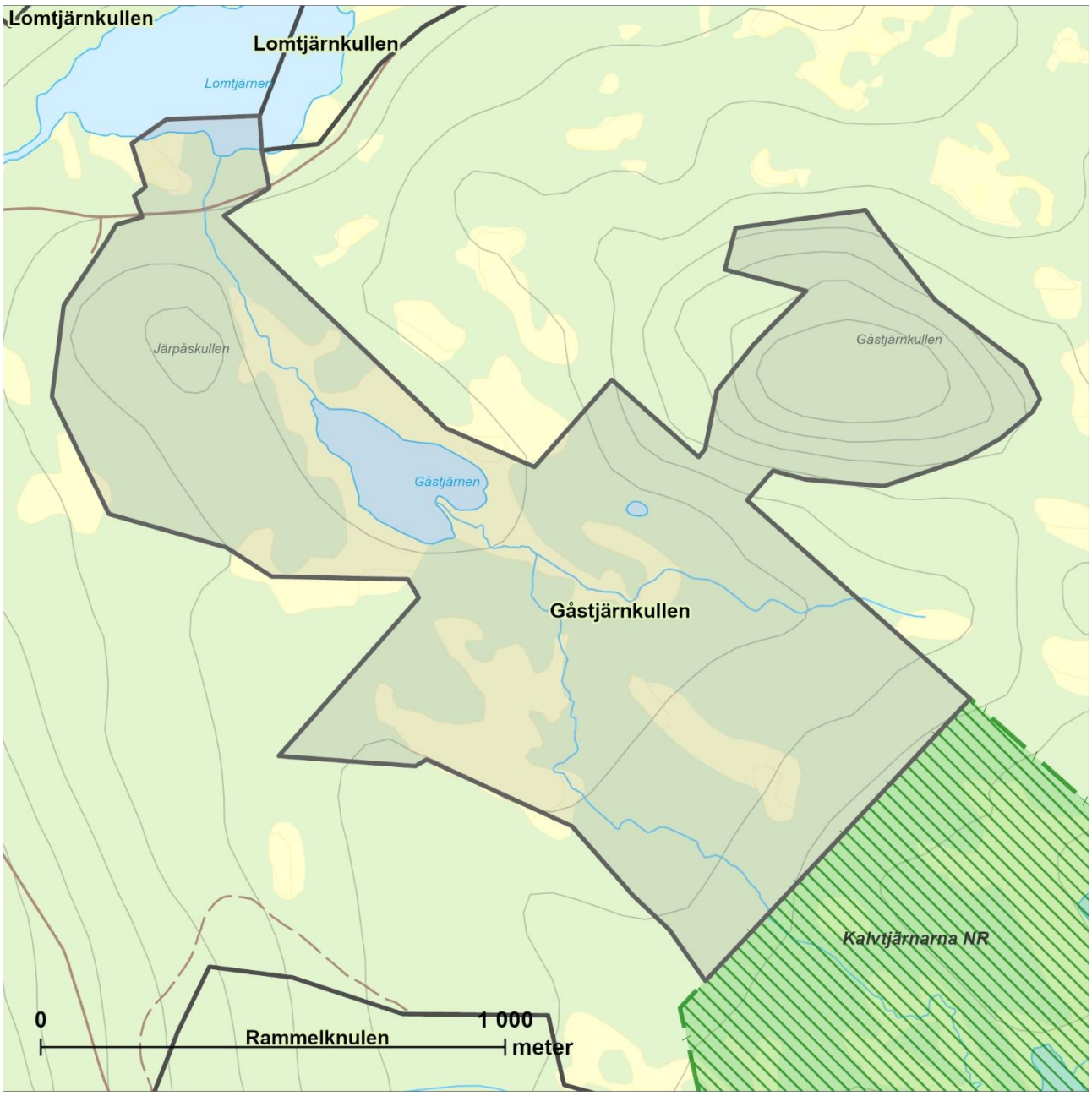

bränder kunde inte ses och med tanke på att området är helt grandominerat och att åldern är mycket hög torde det vara mycket länge sedan området brann.

Inga spår från skogsbruk kunde ses. Och med tanke på skogens mycket höga ålder, den rika förekomsten av död ved och att andelen gran var så hög är det osannolikt att skogsbruk har förekommit i detta område.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Gåstjärnkullen är ett medelstort skogsområde med mycket höga naturvärden knutna till gamla, urskogsartade granskogar med rik förekomst av gamla träd och död ved i alla nedbrytningsstadier. Storleken till trots inkluderar landskapet orörda tjärnar, myrar och bäckar. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Kalvtjärnarna. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Gäddsjön Obj.nr: 7

Kommun: Dorotea
Areal: 762 hektar
Mittkoordinat: 524182, 7172380
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gäddsjön ligger i Dorotea kommun, söder om byn Risbäck och sjön Stor-Arksjön, 360–480 m ö.h. Området är generellt ganska flackt, den östra delen sluttar svagt åt norr ner mot Stor-Arksjön och den västra delen utgörs av de nedre delarna av Oxfjällets ost-nordostsluttning. I områdets östra del ligger sjön Gäddsjön och centralt i området ligger Lill-Gäddsjön som omgärdas av myrmark. Området är överlag väldigt stenigt med gott om större och mindre blocksänkor med medelstora block. Det finns även ett par hällar i den västra delen. I väster och sydväst gränsar området till det befintliga naturreservatet Oxfjället, och i sydost till området Bliekevare, som även det är ett skogsområde med dokumenterat höga naturvärden.

Skogen består av tallskog i den östra delen och av barrblandskog i den västra delen som bitvis domineras av tall och bitvis av ungefär lika delar tall/gran. Skogen är generellt mager och lågvuxen med stora blocksänkor insprängda i landskapet. I väster finns mindre delar som är grandominerade och mer produktiva där skogen är högvuxen och det finns inslag av örtrika stråk. Lövinslaget är generellt sparsamt och består av björk och spridda aspar.

Tallskogen är ofta treskiktad med ett yngre skikt på ca 80–100 år, ett mellanskikt på ca 150 år och ett skikt med gamla tallar mellan 200–250 år. Längst i väster finns gott om 200-åriga tallar och även sparsamt med ännu äldre tallar kring 300 år. I barrblandskogen finns det gott om 200-åriga granar och det är en god åldersspridning på granen.

Karaktäriserande för områdets östra delar är att det ofta finns rikligt med grova gamla tallågor som bitvis utgörs av lumpad ved och toppar. Det finns även sparsamt med stående grova silverfuror. Här finns även spår av brand på stubbar. I väster är mängden död ved mer sparsam, men här finns fläckvis allmänt med död

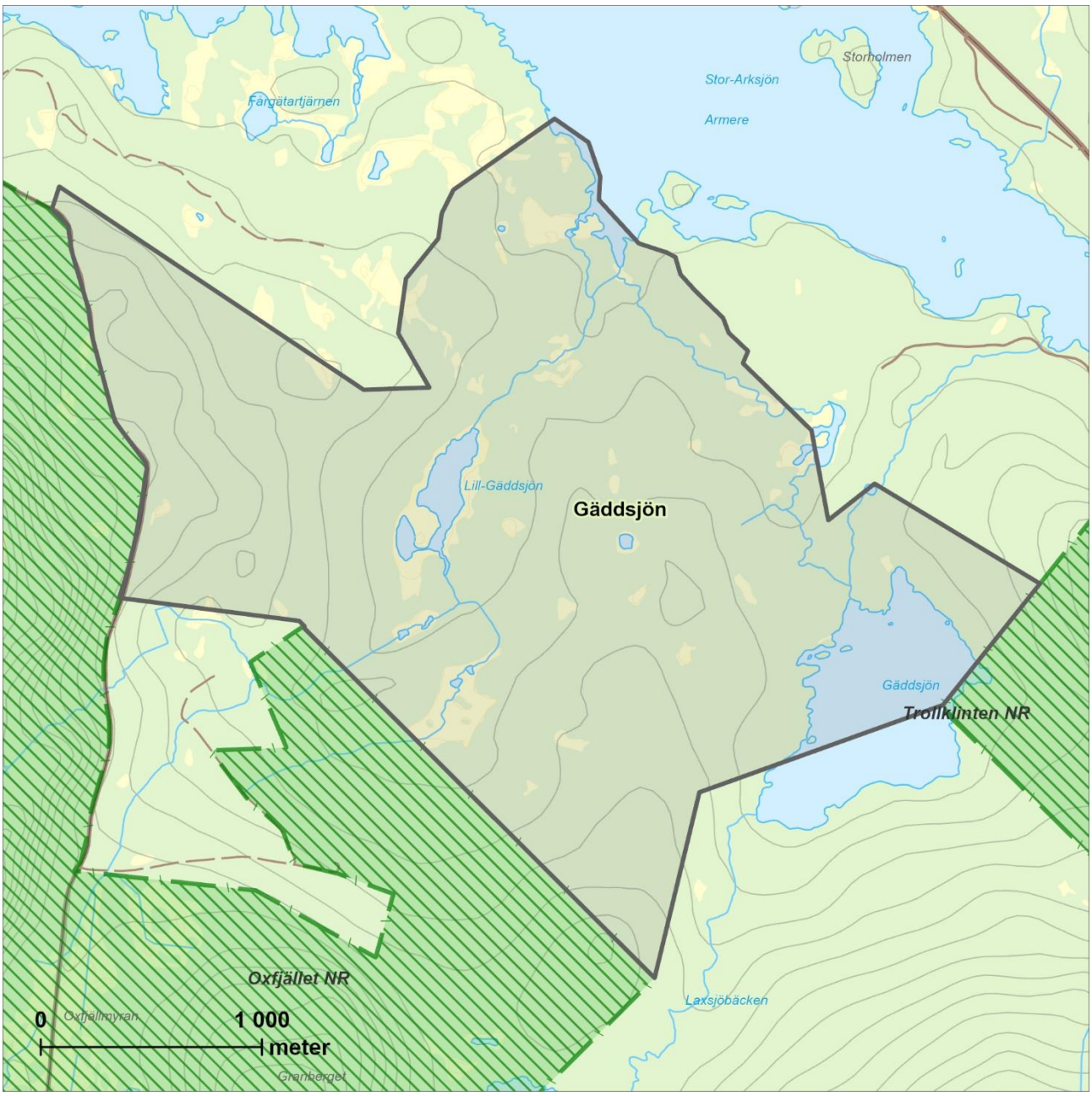

ved i form av fina gamla tall- och granlågor och stående döda tallar och granar.

Det finns allmänt med gamla stubbar från äldre plockhuggning men inga sentida spår av avverkning. Mitt i området, öster om Lill-Gäddsjön, finns dock ett litet kalhygge.

Noterade naturvårdsarter

Blanksvart spiklav, blågrå svartspik, dvärgbägarlav talltita, vedflamlav och vitplätt.

Länsstyrelsens bedömning

Gäddsjön är ett stort och väl sammanhållet område med välskiktade äldre tallskogar och gamla barrblandskogar. Området har höga naturvärden knutna till det stora inslaget av riktigt gamla tallar och granar och allmän förekomst av grov gammal tallved av hög kvalitet. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Oxfjället och till Bliekevare, ett annat område med dokumenterat höga skogliga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Hundsjökullen Obj.nr: 8

Kommun: Dorotea
Areal: 414 hektar
Mittkoordinat: 528146, 7168431
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Hundsjökullen ligger i Dorotea kommun mellan byarna Risbäck, Rajastrand och Storbäck, på vattendelaren mellan Långseleåns och Saxåns dalgångar. Området gränsar i norr till Trollklintens naturreservat. I väster ligger en vindkraftpark med ett 15-tal vindkraftverk. Hundsjökullen är ett ganska markerat berg som är en liten östlig utstickare från lågfjället Verie Plaajhkije. Berget har ganska branta sidor åt norr, öster och söder och en något flackare sida åt sydväst. I sluttningarna ligger några små tjärnar och nedanför sydsluttningen ligger Väster-Hundsjön.

En stor del av skogen i området består av grannaturskog av örttyp med hög bonitet. Skogen har tydligt urskogsartad karaktär med stor ålders- och diameterspridning och bestånd som är luckiga – ömsom täta, ömsom glesa – och där träden ofta står gruppvis. Det finns oftast allmänt med riktigt gamla granar som är 200 år eller äldre. I vissa delar förekommer det rikligt med riktigt ålderstigna granar. Det förekommer rikligt med både stående och liggande död ved. Lågor förekommer i alla olika stadier av nedbrytning och det finns en hel del grov död ved. I naturskogen finns rikligt med hänglav, både manlav och garnlav.

I andra delar är skogen mer påverkad av tidigare plockhuggning, även om det är ganska länge sedan. Där växer äldre fjällgranskog som innehåller mer sparsamt med granar över 200 år och lägre frekvens stående och liggande döda träd. Det finns också några mindre områden som är påverkade av mer sentida avverkningar.

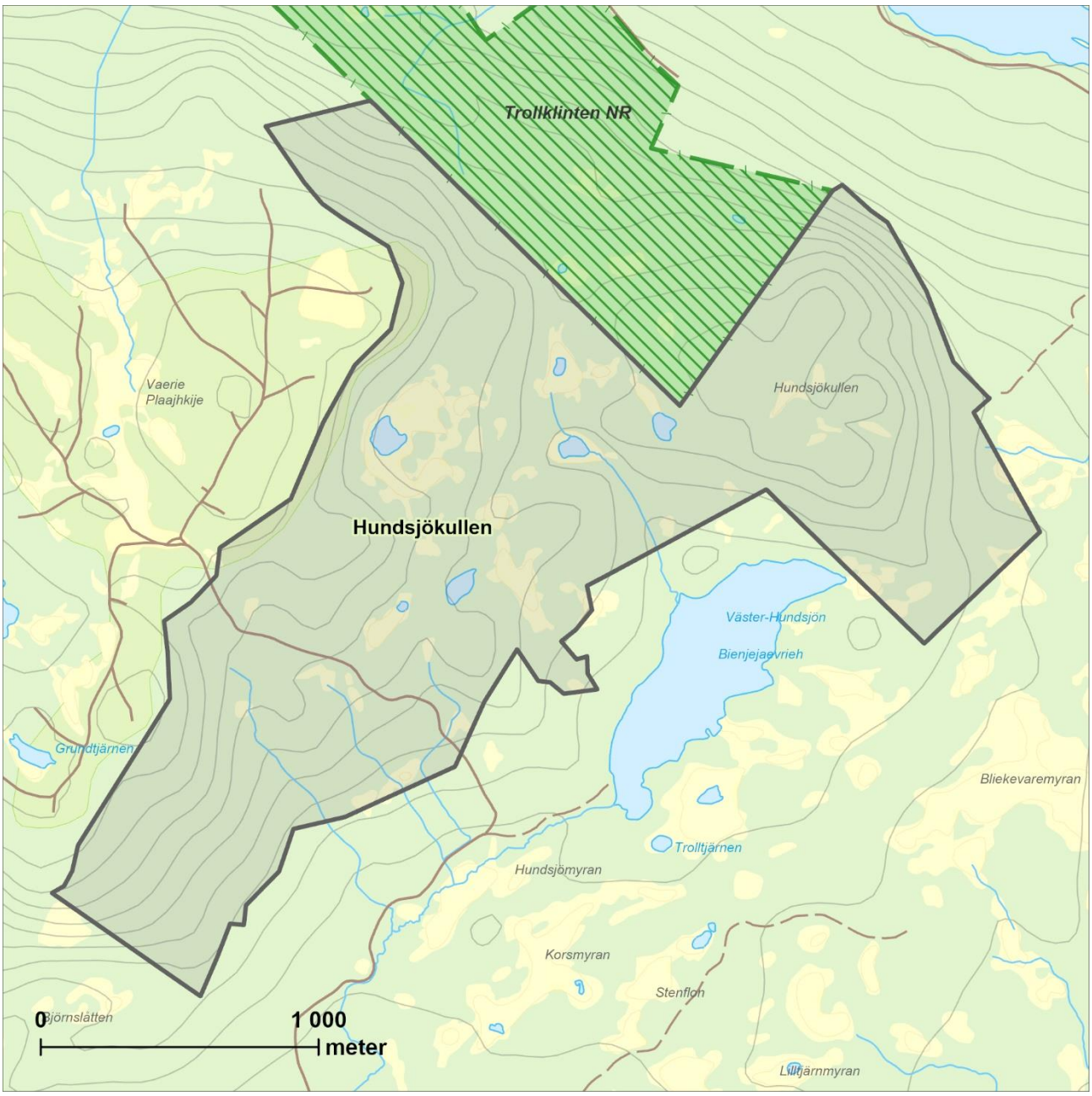

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Hundsjökullen är ett väl sammanhållet område med mycket gammal fjällnära grannaturskog med höga naturvärden. Betydande delar av området består av ganska högproduktiv grannaturskog med gott om riktigt gamla granar och gott om död ved. I anslutning till dessa delar finns gammal kontinuitetsskog med lägre frekvens död ved och riktigt gamla träd. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Karlsborg Obj.nr: 9

Kommun: Dorotea
Areal: 773 hektar
Mittkoordinat: 516472, 7174535
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Karlsborg ligger 2 mil sydöst om Borgafjäll, 410–610 meter över havet, och gränsar till naturreservaten Kalvtjärnarna i norr och Oxfjället i sydost. Lill-Dabbsjöns strand utgör en del av områdets sydvästliga utkant. I väster gränsar området till Rammelknulen som är ett annat skogsområde med höga naturvärden. I övrigt omges området av hyggen och tidigare kalavverkad skog.

Mitt i området ligger den gamla gården Karlsborg och ett par skogsbilvägar och skoterleder löper genom området. Området utgörs främst av syd- eller östsluttningar. I sluttningarna rinner flera mindre bäckar och längst i öster rinner Korpån. Det finns även ett flertal små och större sjöar som helt eller delvis ligger inom området, bland annat Rödingsjön, Tvärselet och Lillsjön.

Skogen i området domineras av granskog som bitvis har ett allmänt inslag av tall men som oftast är helt grandominerad. Markvegetationen domineras av ris med inslag av lågörter. I sluttningarna rinner flera små bäckar som ofta är omgivna av lågörter. Skogen är generellt gammal med gott om gamla granar kring 200 år och även enstaka gamla tallar som är 200–300 år. Skogen är ofta skiktad, luckig och gruppställd och har bitvis god variation i stamdiameter och ålder. Död ved förekommer sparsamt till allmänt, framförallt i form av lågor i olika nedbrytningsstadier.

I den västra delen finns riktigt gammal grannaturskog med riklig förekomst av granar som är omkring 200 år. Här finns allmänt med stående och liggande död ved. Den döda veden finns i olika stadier av nedbrytning, inklusive grova senvuxna lågor. Här finns även gott om garnlavsdraperade döda och levande granar.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Karlsborg är ett medelstort område med höga naturvärden knutna till gammal grannaturskog med död ved av hög kvalitet och fläckvis även stor hänglavsrikedom. I området finns även flerhundraåriga tallar. Området gränsar till och binder ihop två naturreservat vilket stärker värdet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Lomtjärnkullen Obj.nr: 10

Kommun: Dorotea
Areal: 796 hektar
Mittkoordinat: 512001, 7182108
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Lomtjärnkullen är ett långsträckt naturskogsområde som ligger norr om Dabbnäs och Stor-Dabbsjön i Doroteas kommun, 500–600 m ö.h. Området gränsar norrut till Rödingsjöns naturreservat. Terrängen är starkt kuperad och består av Lomtjärnkullen med branta sluttningar åt sydost, Galtryggen i väster och Oxvattenbergets branta sydostsluttningar längst i väster. Området innehåller även flackare delar, bland annat väster om Lövsjön i områdets östra delar och i dalen väster och nordväst om Lomsjöberget, där det finns några småmyrar och tjärnar. Terrängen är över huvud taget mycket varierad. Här och var finns inslag av blockmarker och det rinner ett flertal bäckar genom området. Ett par skogsbilvägar har byggts in i områdets östra respektive västra del.

Nästan all skog i området är urskogsartad och det syns inga spår av avverkningar. Det finns massor av granar som är 200–300 år och troligen många granar som är mycket äldre. Skogen är fullskiktad, starkt olikåldrig, ömsom luckig och gles, ömsom välsluten. Överallt förekommer rikliga mängder med stående och liggande död ved. Det finns allmänt med grova rötlågor av hög kvalitet och i alla olika nedbrytningsstader, vindfällen förekommer mer sparsamt. Fältskiktet består i huvudsak av ris med inslag av låg- eller högörtvegetation. Här och var i sluttningarna finns vackra frodiga högörtängar. Det finns rikligt med hänglav och hänglavsdraperade åldriga/döda träd förekommer allmänt.

Längst i öster finns grannaturskog i en sydostsluttning där det troligen tidigare har skett plockhuggning. Skogen har generellt hög ålder även här, men död ved förekommer mer sparsamt

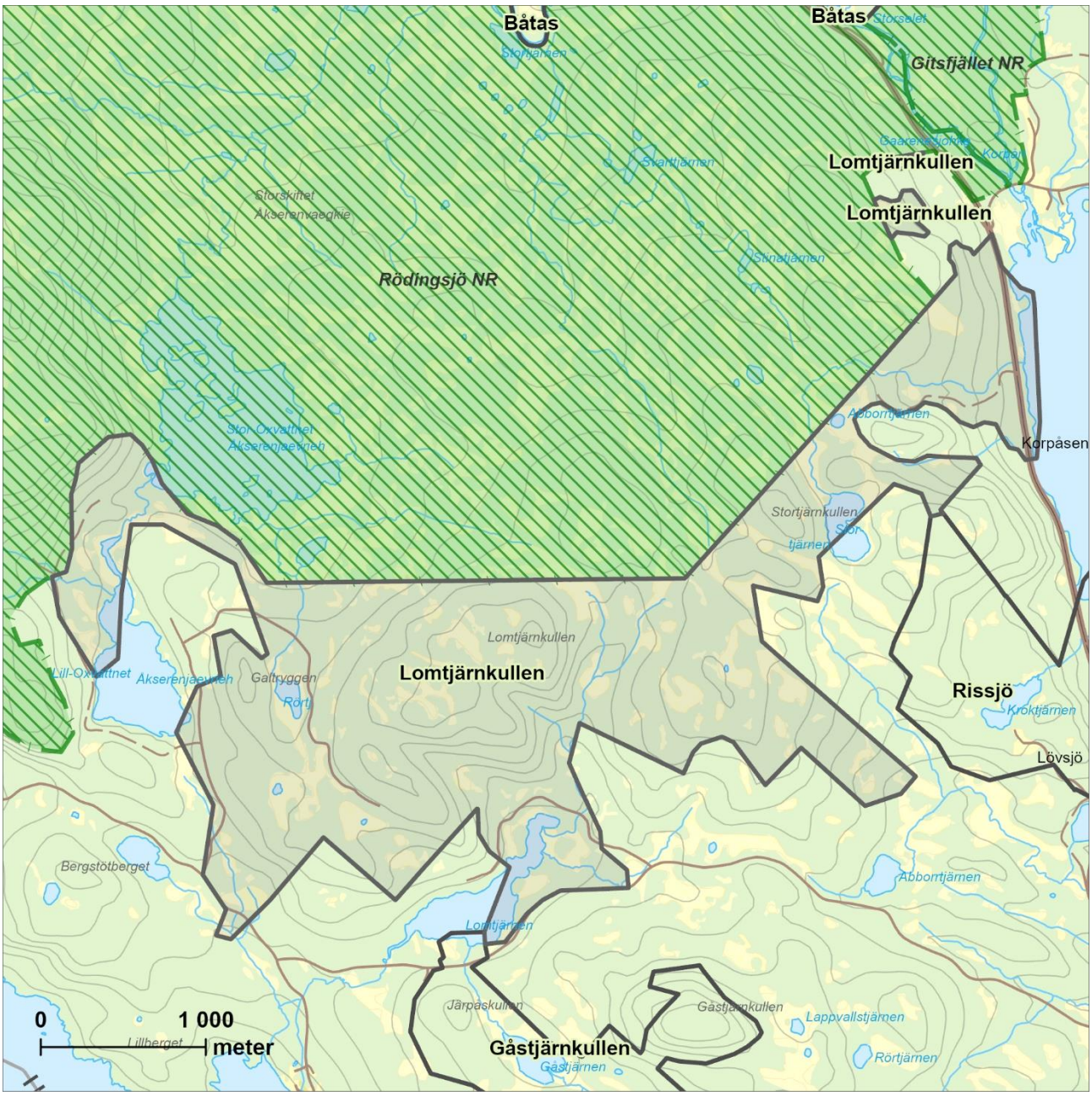

och bara fläckvis allmänt. Där finns det även mer sparsamt med granar som är över 200 år. Skogen är dock fullskiktad, olikåldrig och ofta påtagligt luckig även här. Stående död ved förekommer allmänt, medan liggande död ved finns i något lägre frekvens. Marken är oftast bevuxen med blåbärsris, här och var med inslag av lågörter.

Skogen i området är överlag väldigt lite påverkad av avverkningar. I synnerhet de västra delarna.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Lomtjärnkullen domineras av starkt urskogsartade skogar med mycket höga naturvärden knutna till orördheten, det rikliga inslaget av jättegamla granar, rikedomen på död ved i olika nedbrytningsstadier och den ymniga förekomsten av hänglavar. Området har mycket höga bevarandevärden. Naturvärdena stärks av närheten till naturreservaten Rödingsjön, som området gränsar till, och Kalvtjärnarna, som ligger bara ett par kilometer söderut. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Olov-Ottos Obj.nr: 11

Kommun: Dorotea
Areal: 1 416 hektar
Mittkoordinat: 562198, 7146286
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Olov-Ottos ligger cirka 20 km NNV om Dorotea samhälle, ca 430 – 520 m ö.h. Området ligger i en flack sydvästsluttning och gränsar mot Blaikfjällets naturreservat. Landskapet består till största delen av en mosaik av små myrar och naturskogsbevuxna skogsholmar. Genom området rinner många mindre och en lite större bäck. Ett par gamla fäbodar ligger i och i anslutning till området.

Området domineras av grannaturskog med bitvis ganska stort björkinslag. Enstaka tallar och aspar förekommer också. De övre delarna av sluttningen, närmast Blaikfjällets naturreservat, är de mest produktiva och skogen är i dessa delar välsluten med högvuxna granar och ett örtrikt fältskikt. De nedre delarna är generellt flackare, mer lågproduktiva med risvegetation och har större andel myr.

Hela området är påverkat av tidigare plockhuggning men denna påverkan är störst i områdets södra delar och de delar närmast bäcken. Mängden död ved är ändå allmän i stora delar av området, endast i de mest påverkade delarna finns mer sparsamt med död ved. Mängden gamla träd varierar men i betydande delar finns det allmänt med både gamla levande träd och torrträd. I dessa delar är det i regel även rikligt med garnlav.

Noterade naturvårdsarter

Gammelgransskål, garnlav, grå blåbärsfältmätare, lavskrika, spillkråka, talltita och tretåig hackspett.

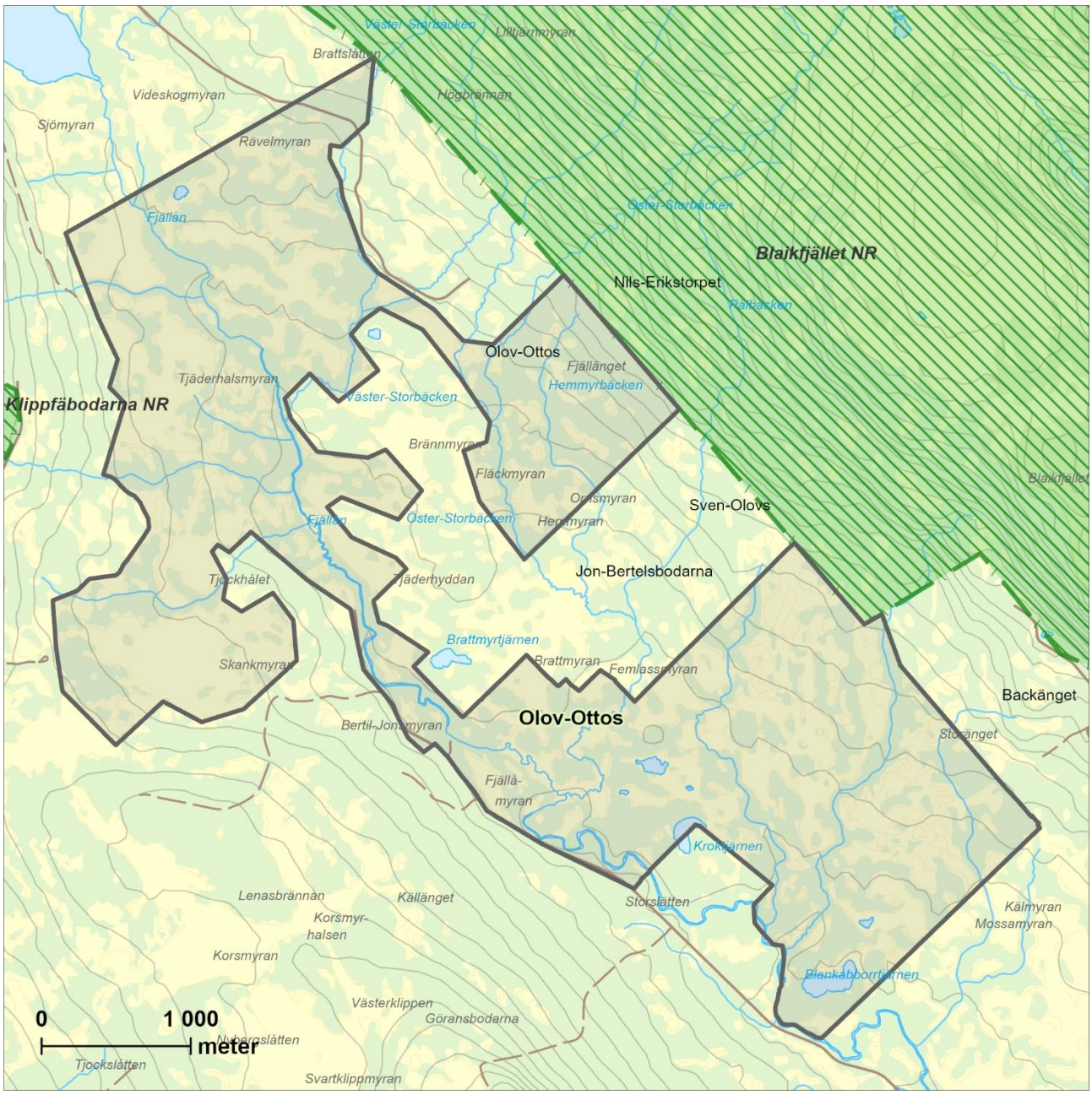

Länsstyrelsens bedömning

Olov-Ottos är ett stort sammanhängande naturskogsområde som gränsar mot Blaikfjällets naturreservat. Skogen har höga naturvärden knutna till den högvuxna och örtrika granskogen med allmän förekomst av död ved och gott om hänglavar. Det är också ett mycket varierat helhetslandskap med många orörda bäckar och myrar. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Otto-Persbodarna Obj.nr: 12

Kommun: Dorotea
Areal: 153 hektar
Mittkoordinat: 548282, 7160638
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Otto-Persbodarna ligger cirka 6 kilometer öster om byn Högland i Dorotea kommun, 520–590 m ö.h. Området är ett granskogsområde på Blaikfjällets västsluttning, som i öster gränsar till Blaikfjällets naturreservat.

Skogen består av grannaturskogar med sparsamt inslag av björk och enstaka rönn. Skogen är medelproduktiv på frisk mark och fältskiktet består av risvegetation med ett visst inslag av örtvegetation. En bäcksvacka löper tvärs igenom områdets norra halva. I området finns några myrpartier och kring dessa är skogen mer lövrik.

Skogen har en naturlig struktur med stor åldersspridning, god skiktning och gruppställdhet. De södra delarna är närmast urskogsartade. Området är omväxlande glest och tätt. Granar över 200 år förekommer rikligt över hela området. Liggande grov död ved i alla nedbrytningsstadier förekommer allmänt. Områdets södra utlöpare utmärker sig genom sin mycket rikliga förekomst av liggande grov död ved. Stående död ved förekommer rikligt över hela området. Garnlav förekommer också i påtaglig mängd i hela området.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

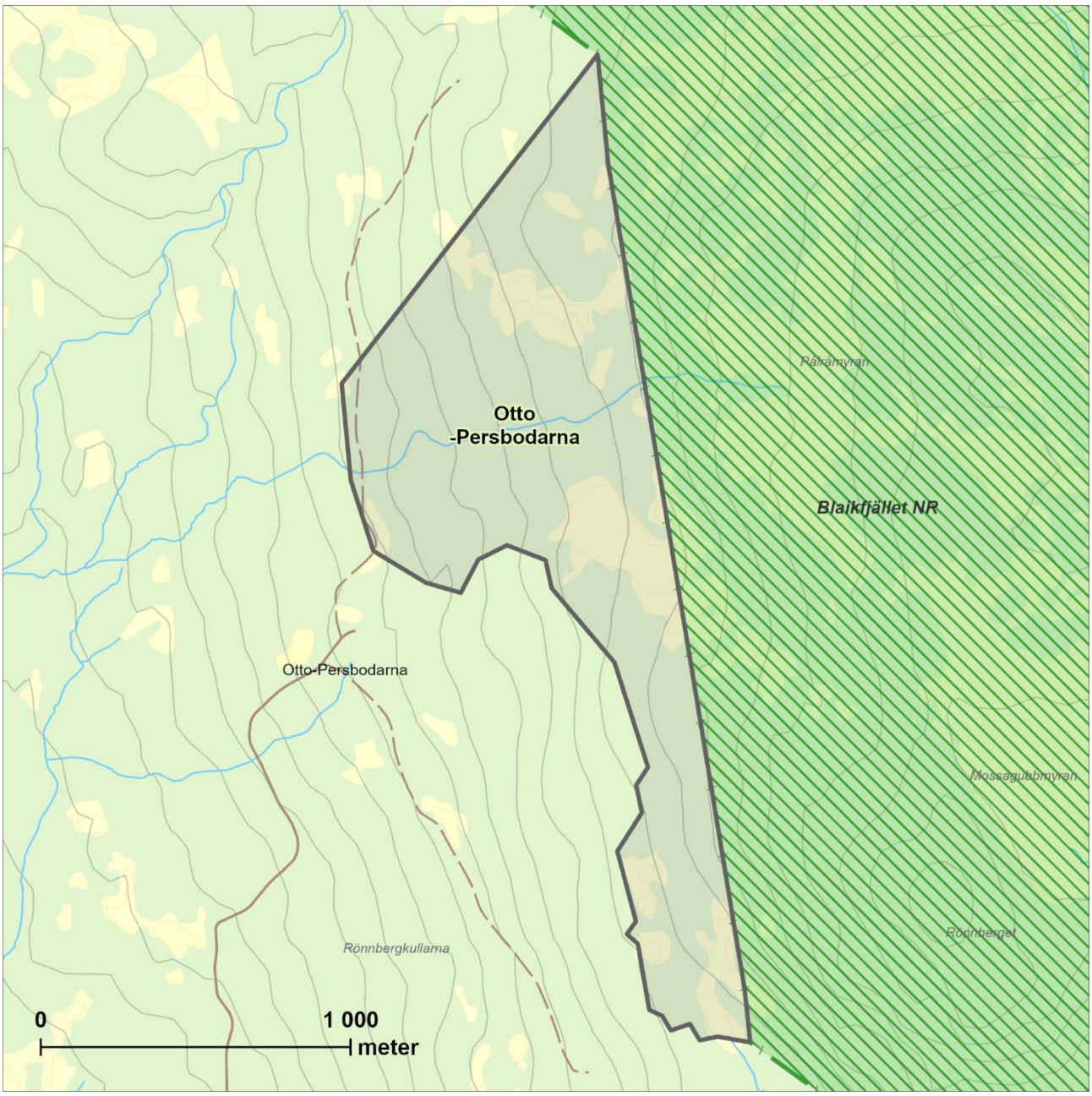

Länsstyrelsens bedömning

Otto-Persbodarna är ett litet men högklassigt grannaturskogsområde i direkt anslutning till Blaikfjällets naturreservat. Området är tillsammans med reservatets skogar en del av ett mycket stort sammanhållet skogslandskap. Här finns mycket höga naturvärden knutna till rikliga förekomster av gamla granar, grov död ved, hänglavar och en naturlig beståndsstruktur. De södra delarna av området är urskogsartade. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Oxfjället sydöst Obj.nr: 13

Kommun: Dorotea
Areal: 177 hektar
Mittkoordinat: 520247, 7168667
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Oxfjället sydöst ligger i Dorotea kommun, cirka 8 km sydväst om byn Risbäck och 370 – 500 m ö.h. Området består av tre separata delområden som gränsar till det Oxfjällets naturreservat. I söder når området ner till vägen som går längs med Stor-Rajans strand. De två mindre sjöarna Holmsjön och Grubbsjön ingår delvis i området. Holmsjöbergets branta sydvästsida ligger mellan de två sjöarna. De norra delarna av området ligger i Oxfjällets övre sydsluttning. Några mindre myrar och bäckar finns också i området.

I området växer huvudsakligen talldominerad skog med stort inslag av gran samt visst inslag av björk, asp och sälg. Fältskiktet är av ristyp. Dominerande beståndsåldern är 120 – 150 år men tallar över 200 år förekommer sparsamt men spritt i området. Vissa delar är klenvuxna och med karaktär av stavatallskog. Död ved förekommer sparsamt. I ett parti finns en brant med lodytor och stort aspinslag.

I mindre partier förekommer tät, högvuxen och skiktad grannaturskog med inslag av tall och björk. I dessa partier förekommer gamla träd och stående döda träd enstaka och lågor sparsamt.

Skogen är i de flesta delar tydligt påverkad av tidigare plockhuggning men har ändå relativt naturliga strukturer med luckiga och olikåldriga bestånd, spridda gamla träd samt död ved av god kvalitet. Inom området syns inga spår av modernt skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

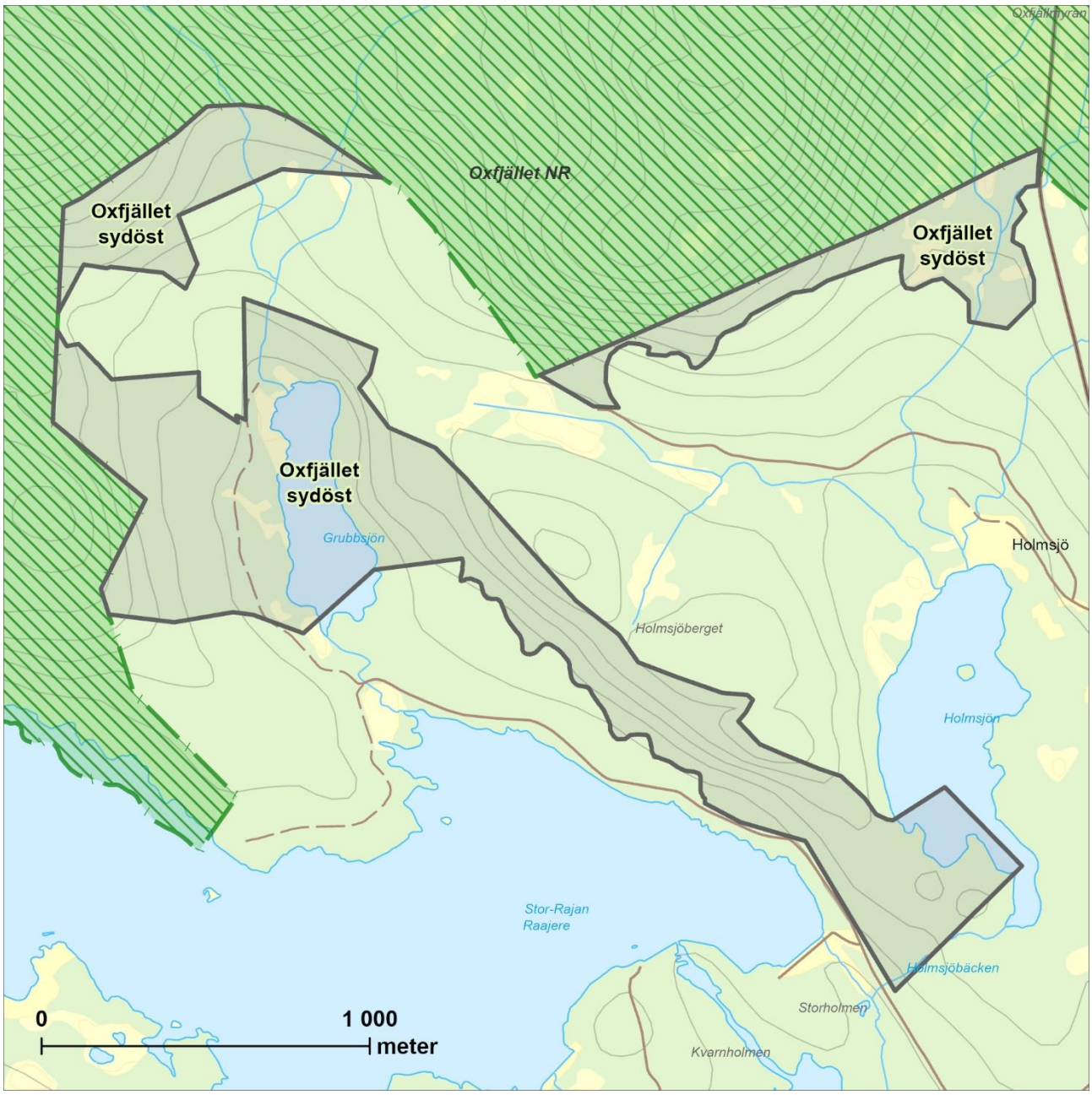

Länsstyrelsens bedömning

Oxfjället sydöst är ett område med höga naturvärden knutna till gamla, talldominerade skogar med mestadels naturlig struktur, inslaget av löv samt bitvis påtagligt höga trädåldrar. Området gränsar mot det befintliga naturreservatet Oxfjället. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Raitakullen Obj.nr: 14

Kommun: Dorotea
Areal: 355 hektar
Mittkoordinat: 518246, 7163348
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Raitakullen ligger i Dorotea kommun, ca 59 km öster om Gäddede samhälle och 460 – 500 m ö.h. I väster finns ett par småtjärnar och sjön Grundsjön. I söder korsas området av en skogsbilväg. Markerna är till största delen friska. Raitakullen innehåller flera markerade branter med släta klippor. I söder är marken mycket blockrik, strax norr om Storsjön finns ett större blockområde med mycket magra jordar.

Skogarna i området är till största delen grandominerade med mindre stråk där lövinslaget är rikare. Förutom björk förekommer sälg och asp, i söder finns sluttningar med rikt inslag av asp. På Raitakullen är skogarna mycket gamla. Enstaka trädindivider har en ålder på 300 år. Dessa träd är oftast grova och inte sällan skadade med delade toppar eller annat. I söder är åldern lägre, runt 120–140 år men även här finns allmänt inslag av träd som är över 200 år. Här är lövinslaget också generellt högre än på Raitakullen. Skogarna är genomgående välskiktade och varierade. På Raitakullen är skogen gles och mycket luckig.

På Raitakullen förekommer död ved sparsamt till allmänt i form av färska vindfällen och äldre rötlågor. Regelbundet finns även inslag av mycket gamla, grova lågor. Stående döda träd finns sparsamt. Död björkved finns rikligt – både stående och liggande. Sammantaget, med alla de olika typer och generationer av död ved som hittades, är variationen i såväl nedbrytning, grovlek och ålder mycket god. Garnlav förekommer i genomsnitt ganska sparsamt, men det finns ändå delar där helt lavdraperade träd förekommer allmänt. I söder finns mindre volymer död ved och oftast i tidigare stadier av

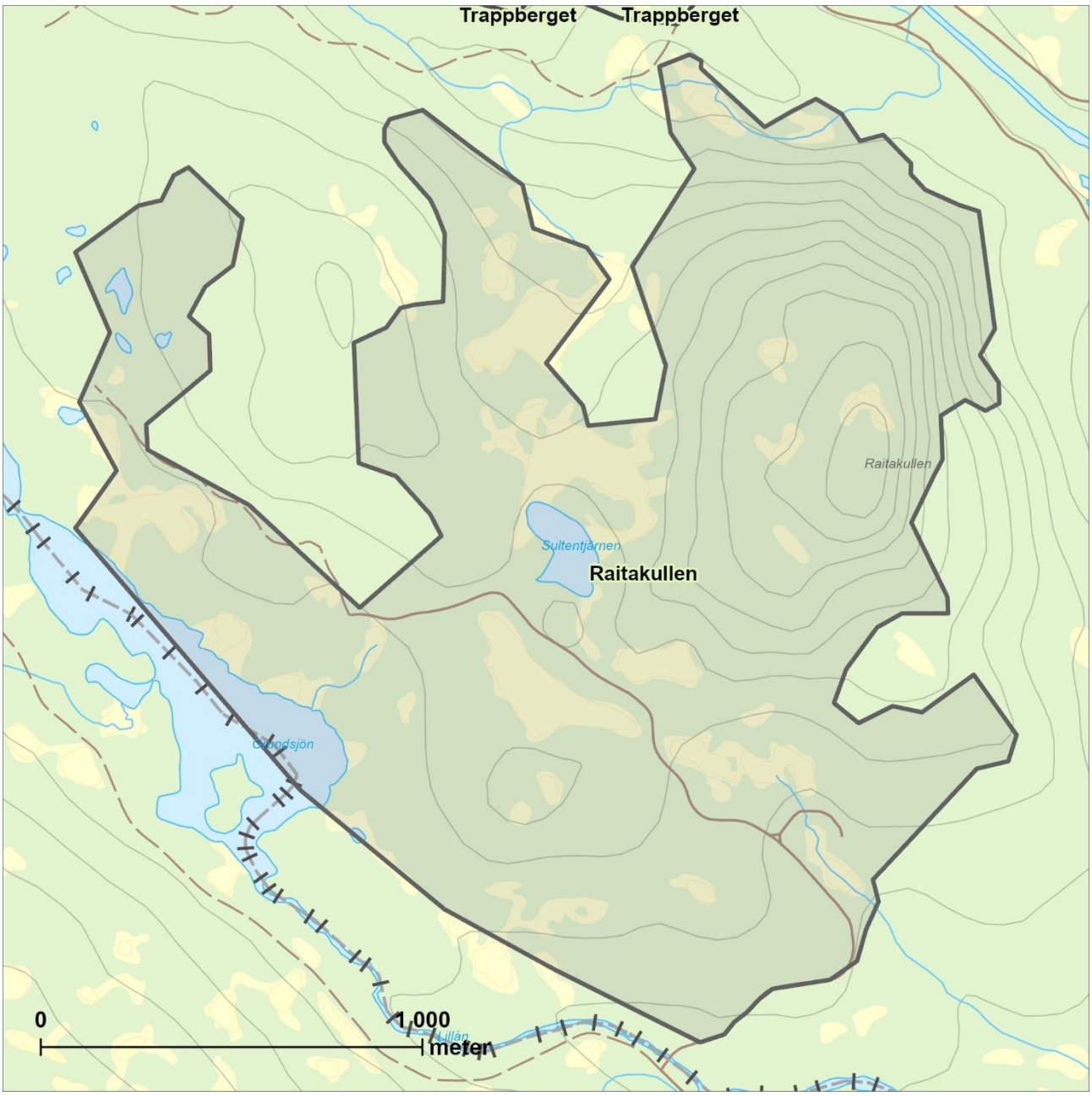

nedbrytning. På Raitakullen är skogen tidigare blädad. I söder, närmare Lillån, syns spår av mer sentida påverkan och skogen är där mer lövrik.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, granticka, gränsticka och norsk näverlav.

Länsstyrelsens bedömning

Raitakullen är ett stort område med grannaturskog med allmän förekomst av granar som är omkring 300 år gamla och god tillgång på död ved i olika stadier av nedbrytning, vilket ger området ett högt bevarandevärde. Delarna i söder är delvis påverkade av tidigare blädning men har ändå höga naturvärden knutna till en allmän förekomst av död ved och regelbunden förekomst av gamla träd. Området är som helhet väl sammanhållet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Rammelknulen Obj.nr: 15

Kommun: Dorotea
Areal: 513 hektar
Mittkoordinat: 512680, 7176208
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Rammelknulen ligger på östra sidan av Stor-Dabbsjön och gränsar till Kalvtjärnarnas naturreservat i nordost. Området ligger 420–650 m ö.h. och består av varierade sydvästsluttningar ner mot Stor-Dabbsjön. I norr ligger höjden Rammelknulen. I områdets centrala del ligger byn Lövberg som består av två gårdar. Längst i söder finns även en liten skog-myrmosaik.

Skogen i området domineras av gammal grannaturskog i de övre delarna av sluttningen och av lövrik blandskog i de nedre delarna av sluttningen. I granskogen finns rikligt med kring 200 år gamla granar. Markvegetationen domineras av risvegetation med mindre lågörtsstråk. Skogen är bitvis ganska lågproduktiv, särskilt kring myrmosaiken i söder. I den norra delen finns otroliga mängder vindfällen som måste ha blåst ut vid någon stor storm. Bitvis är den mesta av veden färsk, liggande ved, men det finns även allmänt med stående död ved och rötlågor i olika nedbrytningsstadier. Den döda veden är oftast grov men finns i varierande dimension. Det finns allmänt till rikligt med garnlavsbehängda gamla granar.

Del lövrika skogen består av ca hälften gran och hälften löv. Inslaget av asp är ca 20–30 % och det finns även en hel del sälg. De övre delarna av sluttningen har ett rikare inslag av sälg och de nedre delarna mot sjön är asprikare. Här är skogen något yngre och har karaktär av lövbränna. Det finns sparsamt med stående död gran och allmänt med liggande död ved av både gran och löv. Området har troligen plockhuggits tidigare men bär inte spår av sentida skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

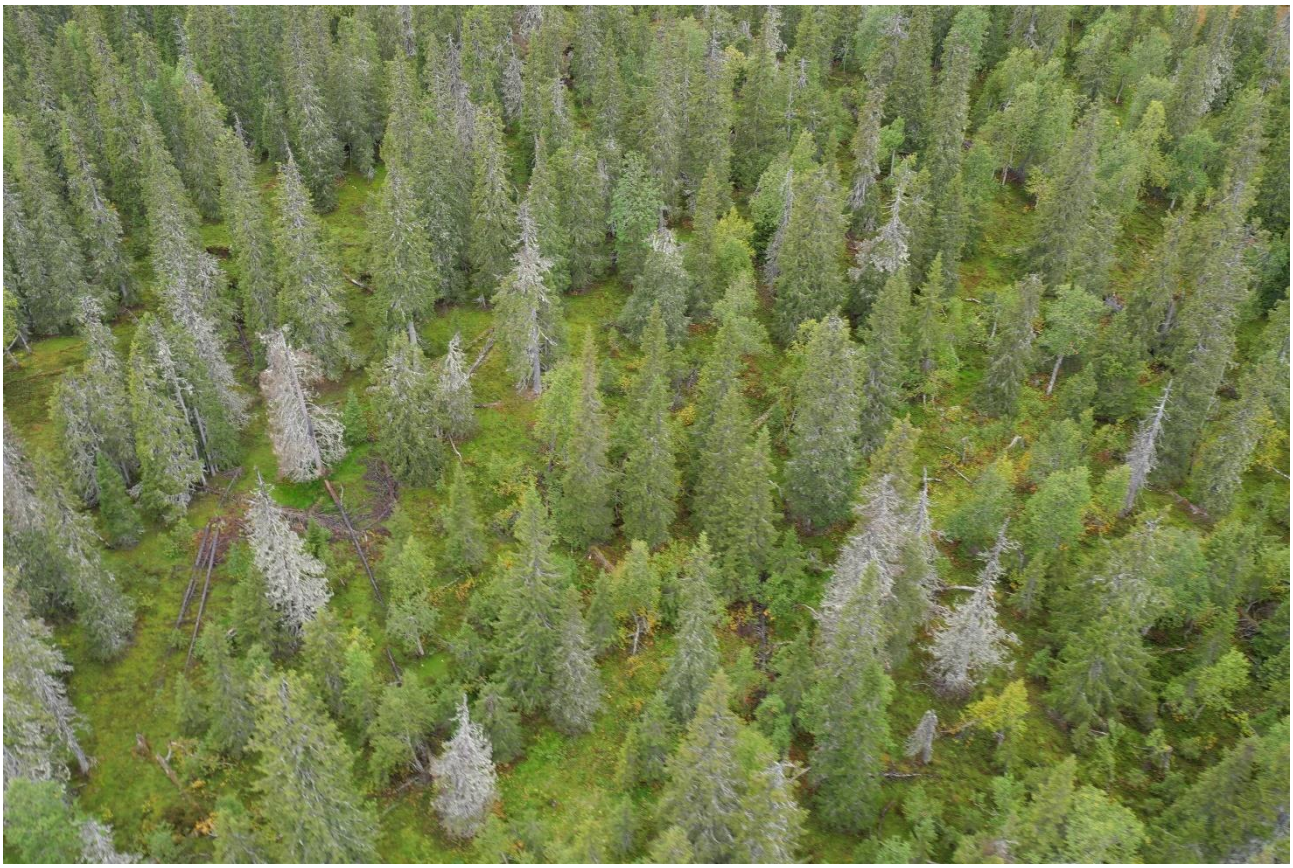

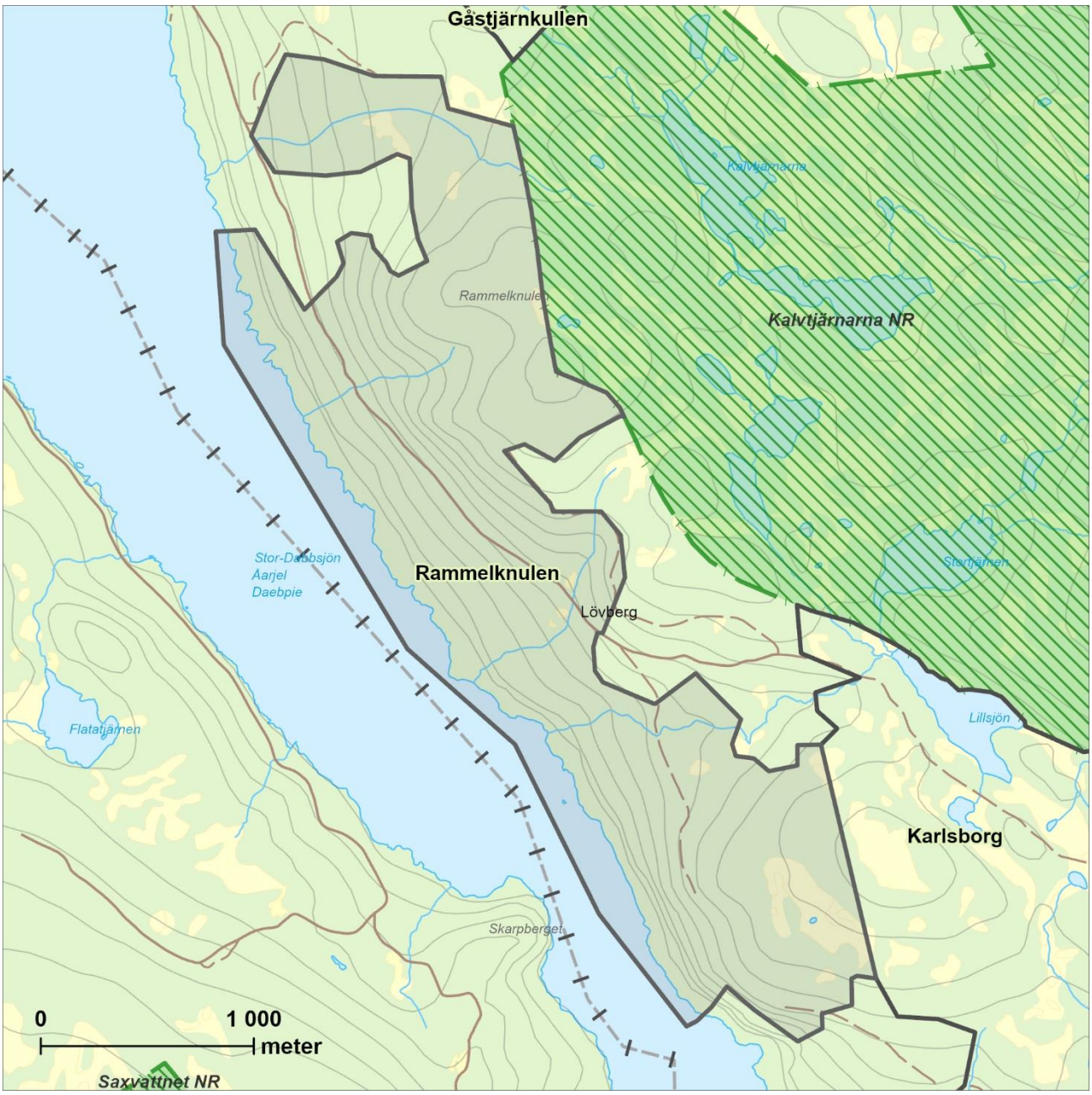

Länsstyrelsens bedömning

Rammelknulen är ett medelstort område med höga naturvärden knutna till gammal grannaturskog och lövrik blandskog. Här finns höga naturvärden knutna till gamla granar, rikliga mängder död ved, hänglavsrikedom och ett rikligt inslag av lövträd i form av asp och sälg. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Kalvtjärnarna. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Rissjö Obj.nr: 16

Kommun: Dorotea
Areal: 1 786 hektar
Mittkoordinat: 519286, 7180794
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Rissjö ligger i Dorotea kommun 5 km norr om Risbäck. Området gränsar norrut till Gitsfjällets naturreservat och till Mångmanberget åt söder. Området består av vidsträckta skogsområden på ömse sidor av sjöarna Mellan-Rissjön, Väster-Rissjön och Lövsjöns södra del. Det är ett småkuperat landskap med några mindre berg, men framför allt måttligt branta sluttningar ned mot de tre sjöarna. Byn Rissjö ligger vid Mellan-Rissjöns norra strand. Några gårdar/stugor finns även vid Lövsjö, sydväst om Lövsjön.

Skogarna i området håller genomgående höga naturvärden. Söder om Rissjöarna växer i huvudsak grandominerad naturskog, med inslag av björk och tall samt enstaka sälg och asp. Det är delvis en örtrik och ganska högproduktiv skog där det förekommer allmänt med gamla granar som är minst 200 år samt allmänt med både stående och liggande döda granar. Det finns lågor i olika stadier av nedbrytning. Hänglav förekommer ofta allmänt. I våtare avsnitt är skogen ibland påtagligt gles och lågproduktiv, med större inslag av björk och mer sparsamt med död ved. Söder om sjöarna finns flera mindre bergkullar, som ibland innehåller små branter, hällar och block. Där finns det större inslag av tall. Tallarna är ofta kring 120–140 år, men det finns inslag av tallar som är över 200 år och även enstaka ännu äldre tallar.

På norra sidan Rissjöarna växer ofta luckig granskog som har naturskogskaraktär. Här är ofta åldern påtagligt hög, det förekommer allmänt med granar som är 200–300 år och många som är betydligt äldre. Fläckvis förekommer allmänt med lågor, bland annat en hel del riktigt fina rötlågor, men i genomsnitt är det mer sparsamt med död ved på den norra sidan. Liksom på södra sidan finns det här inslag av mark med lägre produktivitet. Dels förekommer det äldre tallskog på hällmarker. Dels förekommer gles, luckig och mager granskog på blötare mark. Där är skogen ofta påfallande gles men ändå innehåller bitvis gott om död ved. I väster finns även en sydbrant där det växer riktigt gamla tallar på åtminstone 250 år.

I sluttningarna kring Kroktjärnen, norr om Lövsjö, växer mycket intressant högproduktiv grannaturskog med låg grad av skogsbrukspåverkan. Skogen är fullskiktad och starkt olikåldrig. Beståndsstrukturen är ofta luckig och med gruppställda träd. Det förekommer allmänt med gamla granar som är 200–300 år gamla, och det finns rikligt med både stående döda träd och lågor i olika stadier av nedbrytning. Utöver gran finns det inslag av björk och sälg. På marken växer ofta högörter och stora ormbunkar.

Plockhuggning har skett i området i varierande utsträckning. Inom området finns här och var även fläckar med sentida avverkningsområden och ungskog.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Rissjön är ett stort sammanhängande område med övervägande grandominerad fjällbarrskog med lång kontinuitet. Skogen har tydlig naturskogskaraktär och det finns gott om gamla granar och död ved inom området. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Slätmyran Obj.nr: 17

Kommun: Dorotea
Areal: 303 hektar
Mittkoordinat: 532998, 7179241
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Slätmyran ligger 10 km nordost om Risbäck i Dorotea kommun. Området gränsar i norr till Gitsfjällets naturreservat. Landskapet är ganska flackt, Slätmyran och flera mindre myrar ligger i de södra och mellersta delarna. Området närmast Gitsfjället består av en flack sydsluttning. Gitsån rinner åt sydost genom de mellersta delarna av området. Flera skogsbilvägar passerar genom området.

Skogen i området består nästan helt av naturskog med låg påverkan av sentida skogsbruk. Norr om Gitsån växer grandominerad naturskog med inslag av björk och sälg, där det finns allmänt med granar som är 200 år och äldre. Här och var i myrkanterna växer enstaka gamla tallar. Skogen har väl utvecklad skiktning och är påtagligt olikåldrig. Träden står ofta i grupper och bestånden är ofta luckiga. Bestånden växlar kraftigt i utseende, ibland är det välslutet och ibland är det gles och öppen skog. Det finns allmänt med stående torrakor av gran och det finns allmänt med lågor. Produktiviteten är ganska hög, på marken är det oftast örtdominerat. Det finns allmänt med hänglavar, särskilt manlav, men bitvis även gott om garnlav.

Söder om Gitsån växer äldre grandominerad skog som innehåller mer sparsamt med riktigt gamla granar. Skogen präglas ändå av tydlig skiktning, stor diameterspridning och ojämn slutenhet. Här finns det överlag ganska sparsamt med stående döda granar, men det finns allmänt med liggande ved. Fläckvis finns det rikligt med liggande döda träd i form av färska vindfällen.

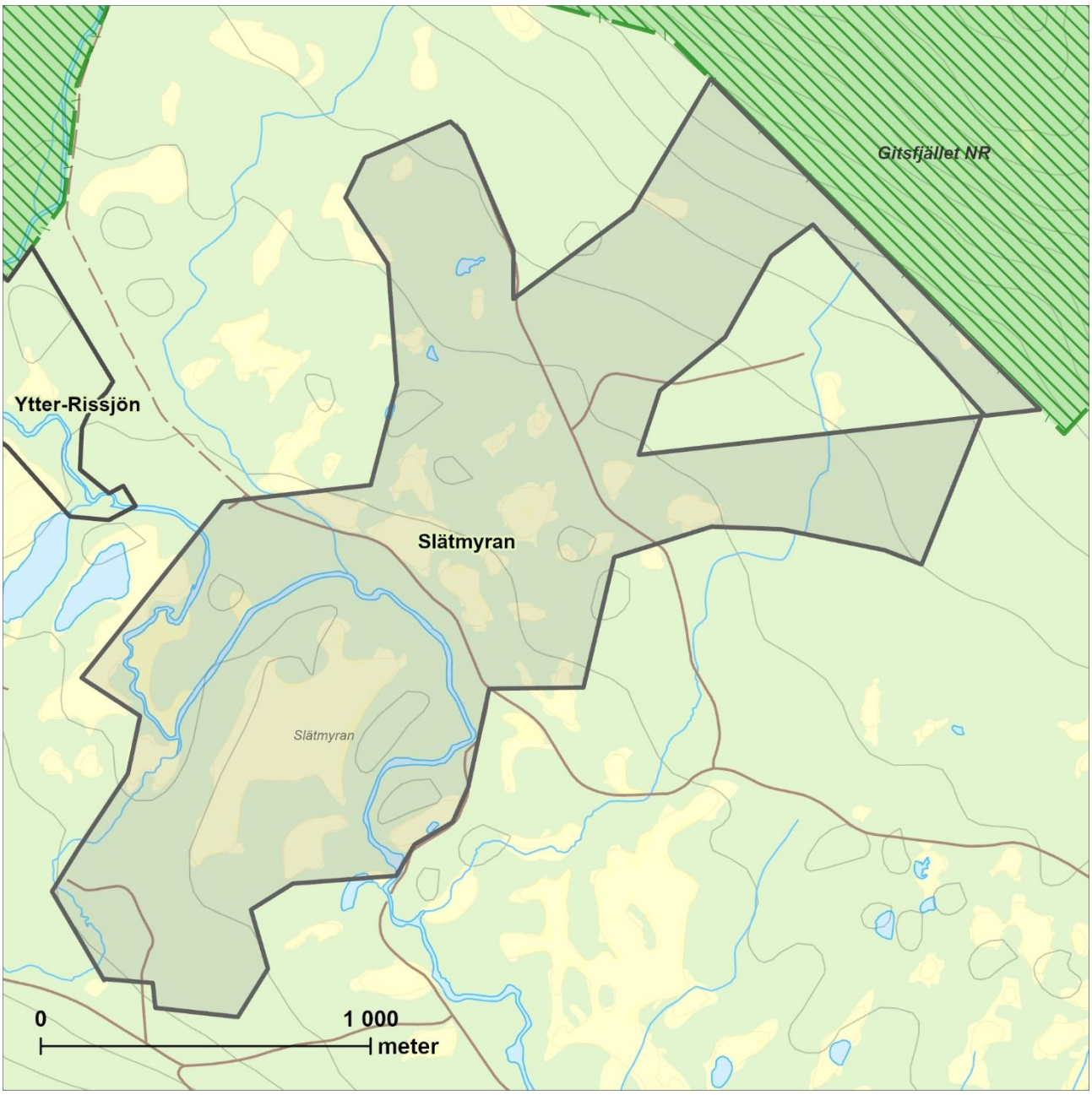

Inom området finns mindre delar som är mer genomhuggna i sen tid, samt ett par mindre avverkningsytor.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Slätmyran är ett sammanhängande område med granskog med mycket höga naturskogsvärden. Här finns naturskogsstrukturer så som gamla granar, skiktad, luckig och olikåldrig beståndsstruktur samt gott om död ved och hänglavar. Området gränsar till Gitsfjällets naturreservat, vilket förstärker områdets naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Stockmyrbäcken Obj.nr: 18

Kommun: Dorotea
Areal: 642 hektar
Mittkoordinat: 541989, 7172717
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Stockmyrbäcken är ett långsträckt område som i öster gränsar till Blaikfjällets naturreservat i höjd med Getingmyrflon. Landskapet i området är en flack väst- och sydvästsluttning med inslag av ett antal mindre myrar. Det rinner flera fina bäckar genom området.

Skogen i området är förhållandevis homogen och består till största delen av luckig grandominerad fjällbarrskog. Det finns ofta ett stort inslag av björk och här och var enstaka aspar. I norra delen finns det inslag av asp och tall. Merparten av området är av ristyp men det finns gott om stråk med örtvegetation. Beståndsåldern är ofta kring 120–150 år, men med allmänt inslag av granar som är 150–200 år och enstaka ännu äldre träd.

Skogen är oftast naturskogsartad, med god skiktning och åldersspridning. Beståndsstrukturen präglas både av luckighet och med gruppställda träd. Det förekommer allmänt med stående döda granar men det är ganska sparsamt med liggande död ved. Lågor förekommer i alla olika nedbrytningsstadier, även om det är vanligast med färsk död ved. Ställvis är det allmänt med död ved, och tydlig naturskogskaraktär. I vissa hyggeskanter finns det rikligt med färska vindfällen. Det finns gott om hänglav i området och vissa granar är rikt draperade av garnlav.

Plockhuggning har förekommit och det finns allmänt med gamla stubbar i hela området.

Noterade naturvårdsarter

-

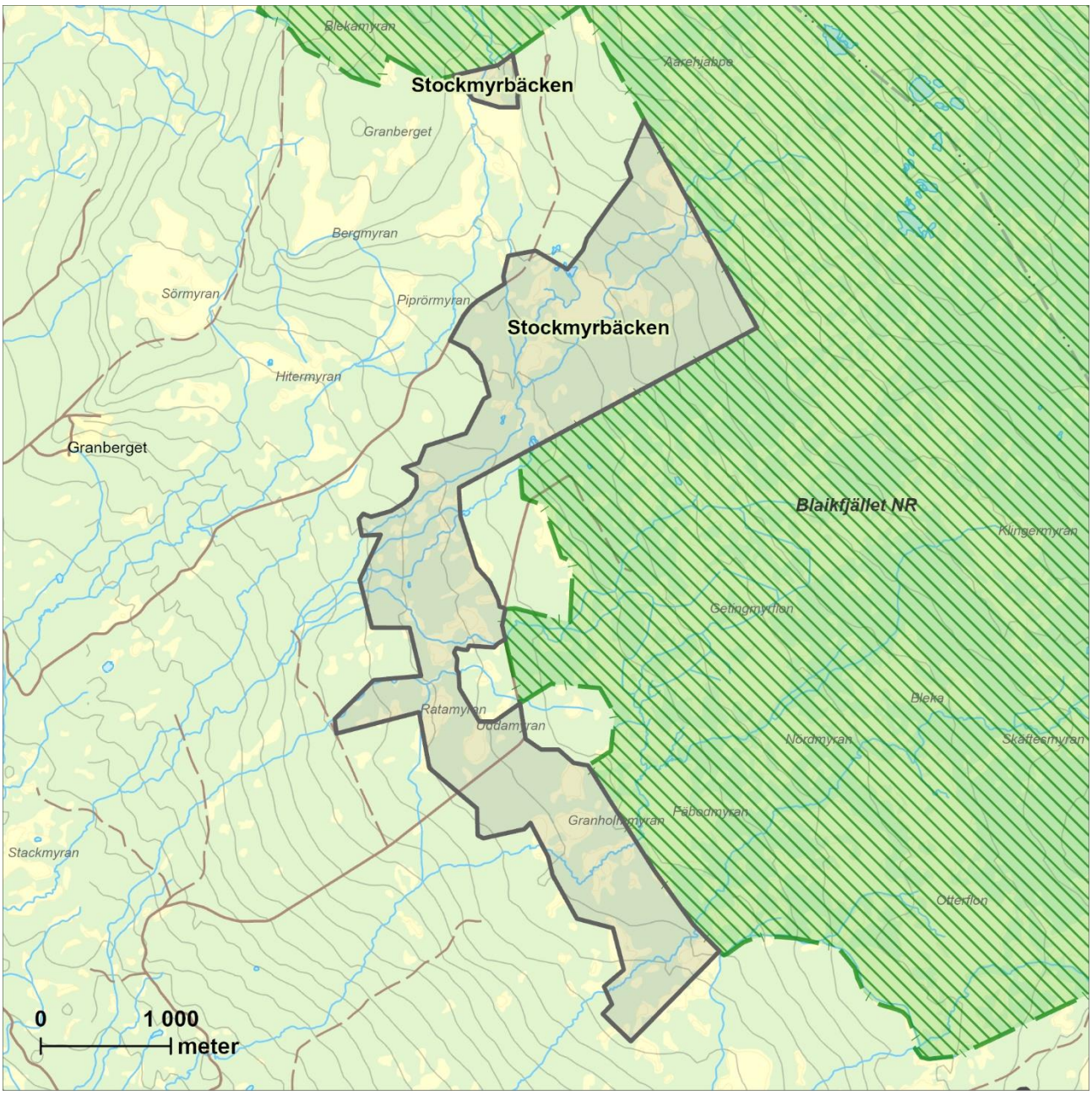

Länsstyrelsens bedömning

Stockmyrbäcken är ett medelstort område med gammal granskog med lång kontinuitet. Området har trots tidigare påverkan av plockhuggning höga naturvärden knutna till det naturskogsliknande skogstillståndet, det är olikåldriga skogar med gott om gamla träd och död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Stutvattenberget Obj.nr: 19

Kommun: Dorotea
Areal: 113 hektar
Mittkoordinat: 544393, 7164763
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Stutvattenberget ligger 4 kilometer norr om Högland i Dorotea kommun. Altituden varierar mellan 460 och 590 meter över havet. Området ligger huvudsakligen i Stutvattenbergets västsluttning med en mindre enklav i sydsluttningen. Stutvattenbergets topp ligger inom Blaikfjällets naturreservat, vilket området gränsar till. Terrängen är brant, med en fallhöjd på upp emot 150 meter på en cirka 500 meter lång sträcka. Det leder till att det finns produktiva stråk där markvatten från berget flödar genom skogen. Mellan dessa är det medelproduktiv risbevuxen mark.

Skogen består av grannaturskog med en naturlig beståndsstruktur och god spridning i ålder och stamdiameter. Bitvis är skogen urskogsartad. Granen dominerar och andra trädslag såsom björk, tall, sälg, asp och rönn förekommer i varierande utsträckning. Framförallt björkinslaget är i delar rikligt. Granar kring och över 200 år förekommer allmänt i området. De tallar som finns spridda i området är omkring 150 år gamla. Det finns rikligt med stående och liggande grov död ved. Den liggande döda veden finns i alla nedbrytningsstadier. I brantare partier finns inslag av lodytor. Hänglavar förekommer rikligt.

Området är mycket lite påverkat av äldre plockhuggning. Eventuellt förekommer opåverkade delar.

Noterade naturvårdsarter

-

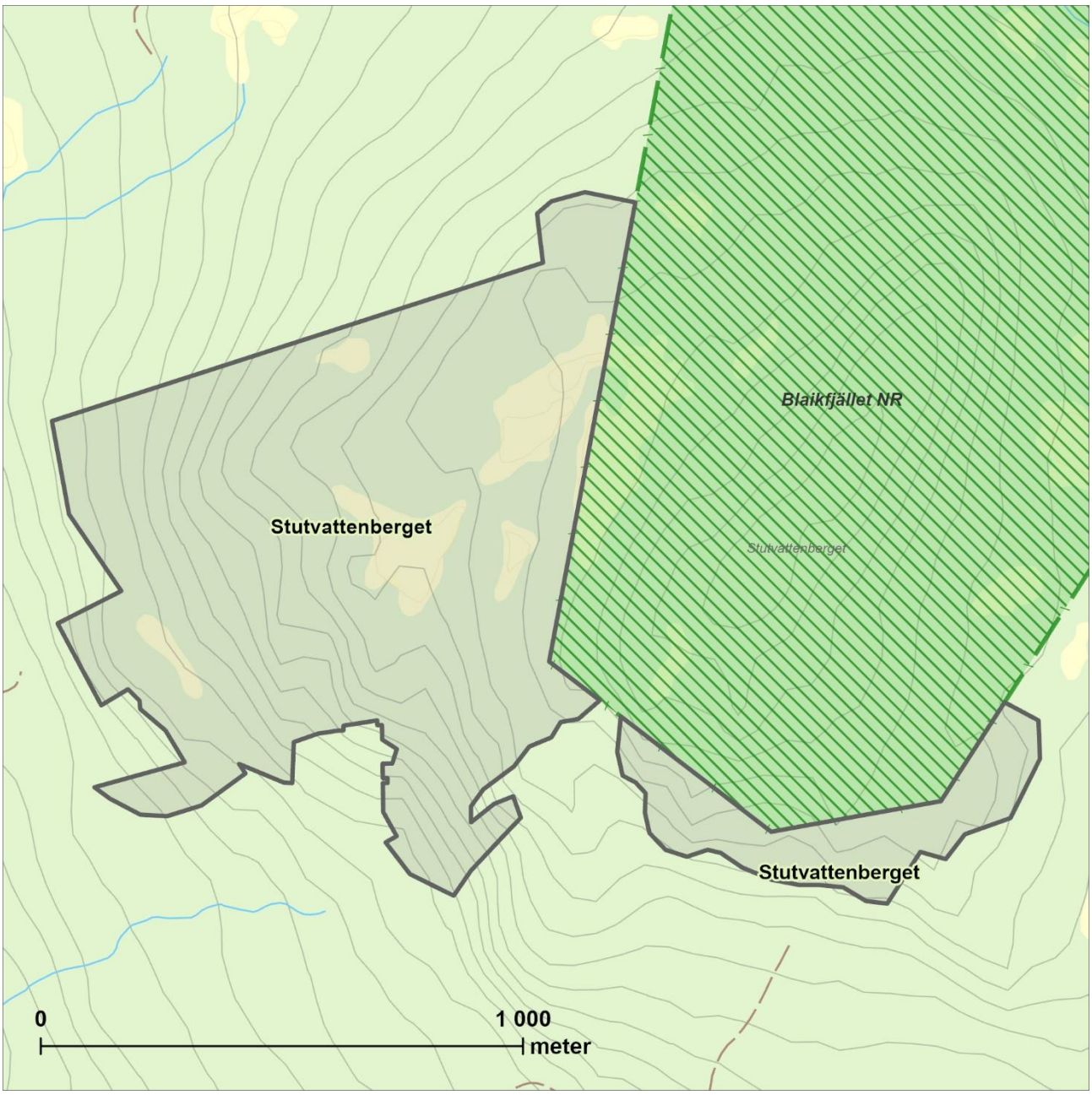

Länsstyrelsens bedömning

Stutvattenberget består av bitvis urskogsartad grannaturskog med rikligt med död ved i alla olika nedbrytningsstadier. Områdets bevarandevärde stärks av att det gränsar till Blaikfjällets naturreservat. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Trappberget Obj.nr: 20

Kommun: Dorotea
Areal: 1 159 hektar
Mittkoordinat: 515164, 7166899
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Trappberget ligger i Dorotea kommun, cirka 12 km sydväst om byn Risbäck och 380 – 660 m ö.h. Området gränsar i norr och väster mot länsgränsen till Jämtland och i nordväst till Saxvattnets naturreservat i Jämtlands län. Själva berget Trappberget löper i nordväst-sydostlig riktning och bygger upp större delen av objektet. Längst i väster ligger även skogsberget Dödknulen. Nordost om Trappberget ligger sjön Stor-Rajan. Längs områdets sydvästkant flyter Lillån genom sjöarna Småsjöarna, Abborrsjön och Storsjön. Trappbergets toppområde är relativt flackt, med små kullar och insprängda småmyrar. Från denna höjd stupar berget brant ner. De högsta stupen ligger på bergets sydvästsida och nedanför dessa stup finns blockrika rasmarker. Även nordostsidan av Trappberget har lodytor och rasmarker. Ned mot sjöarna i sydväst är området flackare med inslag av blockrika partier.

Skogarna domineras av grannaturskog med inslag av björk, sälg och rönn samt enstaka aspar och tallar. På Trappberget är det gles och lågproduktiv höjdlägesgranskog medan skogen i sluttningarna runt berget är högproduktiva täta granskogar. Höjdlägesgranskogen har fläckvis stort björkinslag kring små toppar. Denna skog är välskiktad och naturligt luckig med gruppställda träd. Det är allmänt med gamla granar och fläckvis rikligt med garnlav. Det är sparsamt till allmänt med död ved men en stor del av lågorna är grova och av hög kvalitet.

Den högproduktiva skogen i Trappbergets sluttningar sträcker sig runt nästan hela berget och karaktäriseras av att skogen är mycket tät och högvuxen. Fältskiktet är till stor del örtrikt och det är sparsamt till allmänt med gamla träd och stående död ved. Sydsidan har allmänt med lågor medan det är mer sparsamt på nordsidan. Där området flackar ut mot Lillån i sydväst blir produktiviteten lägre, blockpartier kommer in och fältskiktet övergår till ristyp.

Hela området har viss påverkan av tidig plockhuggning men denna påverkan har varit mycket svag i höjdlägesskogen på Trappberget.

Övriga delar har påverkats ganska kraftigt men de produktiva branterna återhämtar dig snabbt då träden växer fortare. I de sydvästra delarna där produktiviteten sjunker har återhämtningen gått långsammare och dessa delar har därför något lägre naturvärden. En del av den högproduktiva delen är nyligen påverkad av kraftig gallring, vilket kraftigt reducerat trädvolymen och bidragit till stora körskador.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, harticka, kötticka, rosenticka, rynkskinn, skrovellav, stuplav, tretåig hackspett, trådticka och ullticka.

Länsstyrelsens bedömning

Trappberget är ett stort sammanhängande naturskogsområde med mager höjdlägesgranskog på höjderna och högproduktiva, örtrika granskogar på sluttningarna. Området har höga naturvärden knutna till gamla träd och sparsamt-allmänt med död ved av mestadels hög kvalitet. Området gränsar i norr till det befintliga naturreservatet Saxvattnet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Ytter-Rissjön Obj.nr: 21

Kommun: Dorotea
Areal: 730 hektar
Mittkoordinat: 528569, 7180073
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Ytter-Rissjön är ett tredelat område där de två norra delarna gränsar mot Gitsfjällets naturreservat i nordost och den södra delen mot Arksjöbergets naturreservat i sydöst. Området består till stor del av rätt flacka myrmosaiker med små moränryggar eller skogsklädda sluttningar ner mot Ytter-Rissjön, 420–580 m ö.h. Norr om Ytter-Rissjön ingår även Stridsbergs något brantare syd- och sydvästsluttningar. I den östra delen rinner Krokbäcken som längst i öster går ihop med Gitsån. Här finns även ett flertal små tjärnar. Ett par andra bäckar rinner också genom området så som Storbäcken och Risbäcken.

Skogarna i området domineras av äldre granskogar som ofta är medel- till lågproduktiva och ofta ganska glesa. Lövinslaget är ofta måttligt och domineras av björk men det finns även delar med mer asp och sälg. Skogen är ganska gruppställd, luckig och skiktad och det finns ett regelbundet och ofta allmänt inslag av gamla granar som är kring 200 år. Annars ligger den dominerande beståndsåldern kring 120–150 år.

Det finns sparsamt med stående och liggande död ved men de lågor som finns är i olika stadier av nedbrytning även om färsk död ved dominerar. Fläckvis finns en del rötlågor av hög kvalitet. Fläckvis finns även rikligt med vindfällen. Det finns sparsamt med hänglavar.

Över hela området finns spår av äldre plockhuggning. Inom området finns mindre partier med ungskog och hyggen.

Noterade naturvårdsarter

-

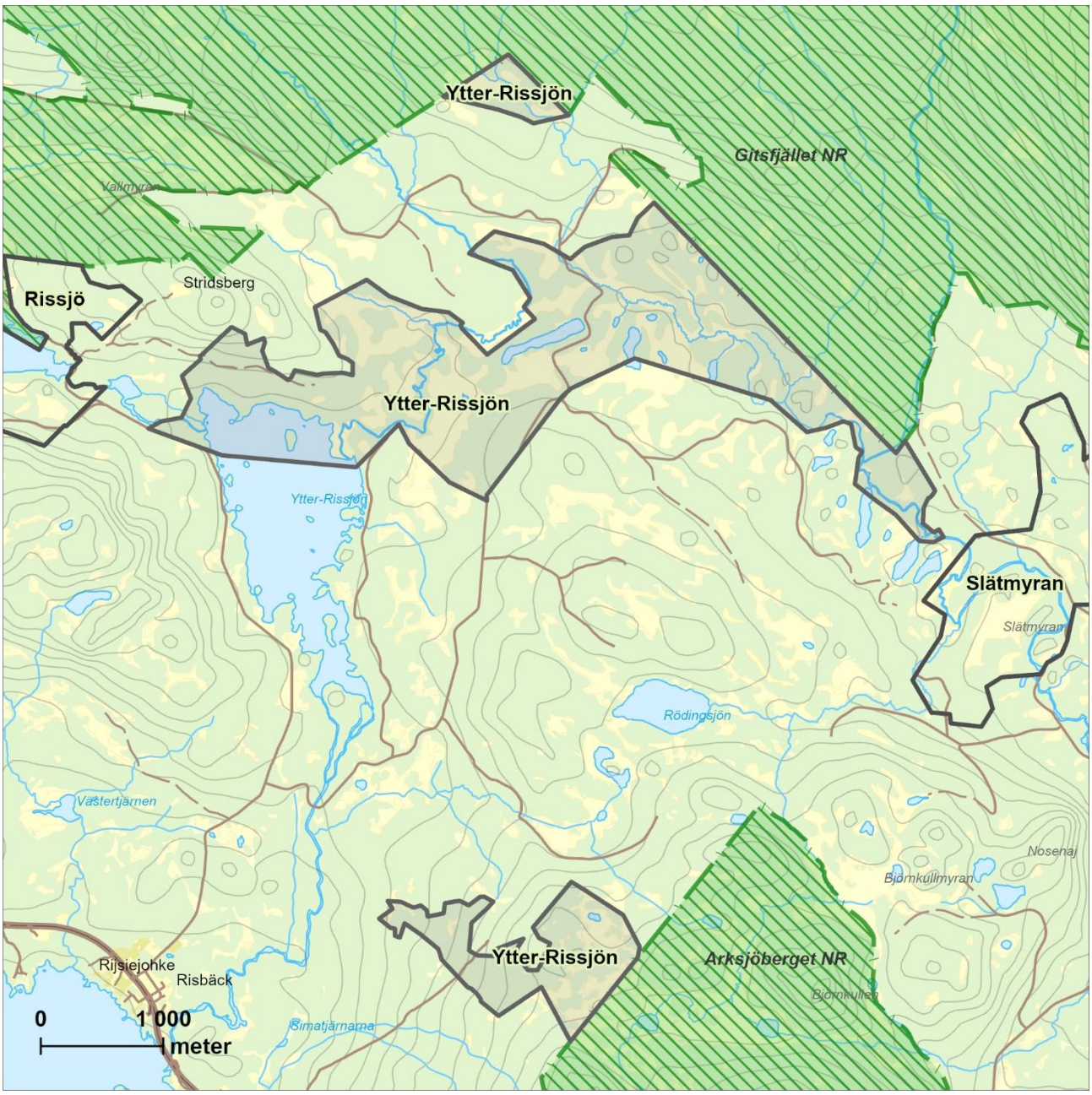

Länsstyrelsens bedömning

Ytter-Rissjön är ett stort område med äldre granskogar med naturskogskaraktärer och allmänt inslag av gamla granar och död ved. Området består av stora arealer kontinuitetsskog utan sentida påverkan. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Sorsele kommun

Namn	Objektnummer	Areal (hektar)	Inventeringsår	Kommun	Sida
Ammarnäs	22	2 241	2020	Sorsele	53
Befälsstugan	23	300	2020	Sorsele	57
Biriberget	24	1 302	2020	Sorsele	59
Blaiken norr	25	2 700	2020	Sorsele	61
Blaikmyran	26	1 445	2020	Sorsele och Storuman	63
Bäckmo	27	341	2020	Sorsele	65
Dergabäcken	28	682	2020	Sorsele	67
Filialen	29	292	2020	Sorsele	69
Fiskoträsket	30	248	2020	Sorsele	71
Fårberg öst	31	298	2020	Sorsele	73
Gammbrånan	32	311	2020	Sorsele	75
Guorbanåjivie	33	352	2020	Sorsele	77
Harrberget norr	34	260	2020	Sorsele	79
Herrgårdsknulen	35	351	2020	Sorsele	81
Hällnäsberget	36	132	2020	Sorsele	83
Högstberget	37	348	2020	Sorsele	85
Jillesnåle	38	1 169	2020	Sorsele	87
Jiltjaurberget	39	1 681	2020	Sorsele	89
Jipmoken-Storvindeln	40	1 821	2020	Sorsele	91
Jipmoken norr	41	2 030	2020	Sorsele	93
Joikaknösarna-Råbmoskallen	42	185	2020	Sorsele	95
Jällakbäcken	43	794	2020	Sorsele	97
Kåtaträsken	44	343	2020	Sorsele	99
Nalovardo syd	45	349	2020	Sorsele	101
Njuöniesvarrie-Mjärdaken	46	569	2020	Sorsele	103
Pipknösen	47	255	2020	Sorsele	105
Ruttjebäcksskogen	48	4 560	2020	Sorsele	107
Skorvliden-Storhobben	49	353	2020	Sorsele	109
Skravelliden	50	142	2020	Sorsele	111
Stor-Lairomyran syd	51	2 582	2020	Sorsele	113
Stora Osaberget	52	412	2020	Sorsele	115
Storliden östra	53	409	2020	Sorsele	117
Tjarruo	54	180	2020	Sorsele	119
Tjuhkalåjvvie	55	1 058	2020	Sorsele	121
Tjålmbrånan	56	1 805	2018 och 2020	Sorsele	123
Vuovosberg	57	3 785	2020	Sorsele	125
Vällingträsket	58	211	2020	Sorsele	127
Vinberget *Se kapitel Storumans kommun*	100	1 856	2020	Storuman och Sorsele	213

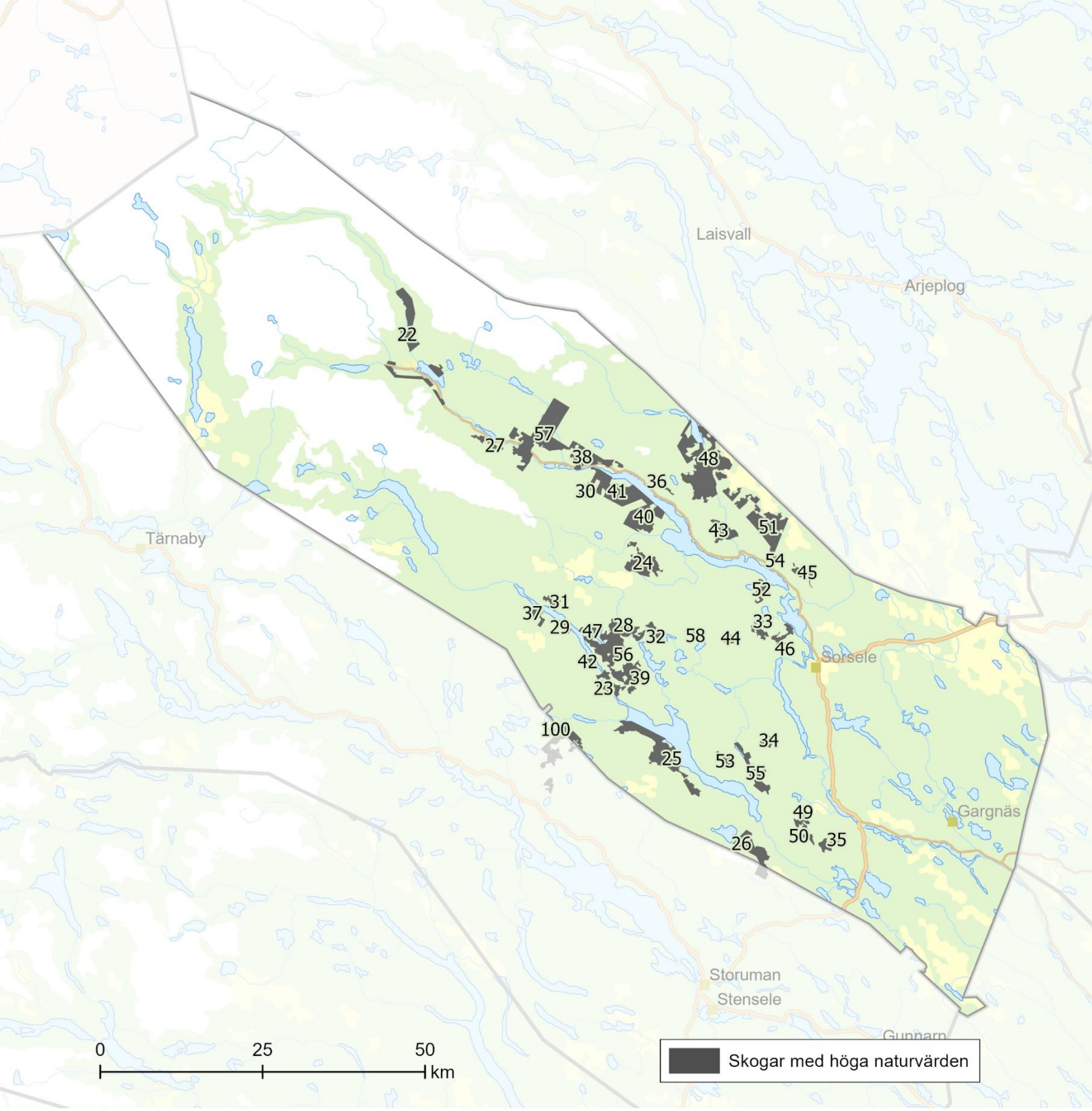
Laisvall
Arjeplog
Tärnaby
Sorsele
Gargnäs
Storuman
Stensele
Gunnarn
22
57
27
38
48
36
30
41
40
43
51
24
54
45
52
31
37
29
47
28
32
58
44
33
46
42
56
39
23
100
34
25
53
55
49
50
35
26
0
25
50
km
Skogar med höga naturvärden

Ammarnäs Obj.nr: 22

Kommun: Sorsele
Areal: 2 241 hektar
Mittkoordinat: 555032, 7319845
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Området består av fem separata delområden som ligger omkring Ammarnäs i Sorsele kommun, 400–630 m ö.h. De avgränsade områdena ligger i ett mycket vackert naturlandskap där vattenmiljöerna Vindelälven, Tjulån och Gautsträsket sätter stor prägel på landskapet. Det finns flera mindre bäckar i området. Ofta är fjälldalarna relativt flacka i dalbotten. Barrskog växer i ganska smala stråk på dalsidorna närmast vattenmiljöerna. Det är stor andel fjällbjörk i landskapet och på några ställen växer fjällbjörkskog längst ner i dalbotten. Alla avgränsade delar gränsar till Vindelfjällens naturreservat.

Tallnaturskogen på Vindelälvens östra sida norr om Ammarnäs är den mest unika skogen i området och även ovanlig i ett länsperspektiv. Här består nämligen den fjällnära barrskogen av gammal tallskog som successivt övergår i fjällbjörkskog på högre altitud. Skogen är påtagligt gammal och är inte påverkad i av avverkningar i sen tid. Fläckvis är det stort inslag av fjällbjörkar i tallskogen. Det är gott om riktigt gamla tallar som är 200–250 år gamla och vissa delar är urskogsartade med stor andel 300–400 år gamla tallar, med vresiga stora kronor. Det är ofta allmänt med stående och liggande död ved av tall. Här och var finns kloner av asp. Merparten av tallskogen är medelproduktiv, marken domineras av bärris och det finns bara fläckvis inslag av örtvegetation. Bestånden är luckiga och med täta grupper av träd. På Vindelälvens motsatta sluttning växer fjällbjörkskogen ända ner till ån och dominerar även delar av älvens dalbotten.

I de branta sluttningarna norr om fjällägenheten Örnbo växer naturskogsartad barrblandskog med stort inslag av gamla tallar och granar. Här är det

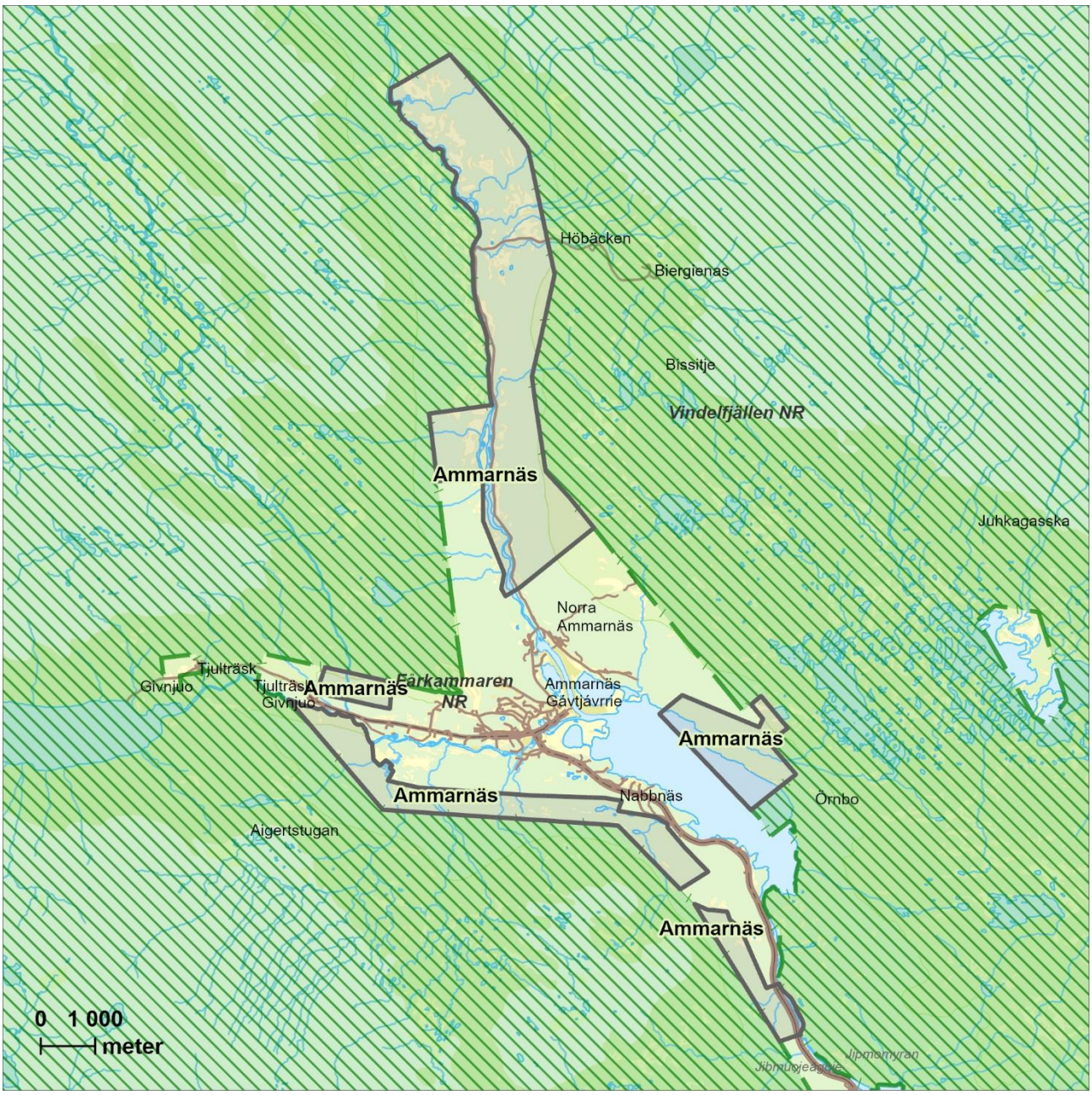

ganska välväxt, tät och högstammig skog, här och var med markflora av låg- och högörter. Det finns gott om träd som är mellan 200–300 år gamla. Det finns även gott om död ved i olika nedbrytningsstadier av främst gran. Veden har ofta hög kvalitet. Mellan de brantare sluttningarna och Gautsträsket finns en låg och ganska flack höjd där tallen dominerar. Här är skogen mer påverkad av plockhuggning. Den skogen är gammal, men det finns sparsamt med tallar som är äldre än 200 år och relativt sparsamt med död ved.

På Tjulåns norra sida finns ännu ett område med mycket fin tallnaturskog som gränsar till fjällbjörkskog, i vild och vacker, blockrik terräng med inslag av små hällar och låga stup. Det finns gott om 200–300 år gamla tallar, somliga ännu äldre träd och rikligt med stående döda tallar och gott om liggande döda tallar. Skogen är påtagligt gles och har låg produktivitet. I blockmarkerna dominerar risvegetation med en del inslag av lavar.

I övriga delar av inventeringsområdet växer det omväxlande talldominerad och grandominerad barrskog. Stora tallskogsområden finns både söder om Tjulån och väster om Gautsträsket. Där växer som regel granskog i en övergångszon ovanför tallskogen innan fjällbjörkskogen tar vid. I stora delar märks att återkommande plockhuggning har

påverkat skogarna i större utsträckning än i de genuinare naturskogsdelarna. Det finns ofta sparsamt med träd som är över 200 år och sparsamt med död ved. Men fläckvis finns det ändå inslag av mer naturskogsartad skog, spridda träd med riktigt hög ålder och spridd död ved av hög kvalitet.

Merparten av skogen är påverkad av blädning eller plockhuggning, men i de mest naturskogsartade delarna är det frågan om mycket små uttag och avverkningar som har gjorts för mycket länge sen.

Noterade naturvårdsarter

Blanksvart spiklav, blågrå svartspik, gräddporing, nordtagging, stuplav och tallticka.

Länsstyrelsens bedömning

Området innehåller flera delar med mycket höga naturvärden. De främsta delarna är de områden med starkt naturskogartad tallskog och barrblandskog som utgör den högst belägna barrskogen i Ammarnäsområdet. På flera håll har tallskogarna stark naturskogsprägel med gott om flera hundra år gamla tallar och allmänt med död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Befälsstugan Obj.nr: 23

Kommun: Sorsele
Areal: 300 hektar
Mittkoordinat: 584185, 7267131
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Befälsstugan ligger i Sorsele kommun, cirka 30 km väster om Sorsele samhälle och 410 – 540 m ö.h. Området ligger i en ostsluttning ner mot Juktån. Området gränsar till flera andra områden med höga naturvärden som Länsstyrelsen har inventerat. Strax nordväst om området ligger Vindelfjällens naturreservat. Några mindre bäckar rinner genom området. Fältskiktet domineras av blåbärstyp medan örter förekommer längst fuktstråk och bäckar.

Skogen är grandominerad med inslag av björk samt spridda förekomster av asp och sälg. Skogen har ett allmänt inslag av gamla, senvuxna granar. Beståndsstrukturen är naturskogsartad med viss luckighet, skiktning, gruppställdhet och åldersspridning. De äldsta granarna förekommer i anslutning till de sumpstråk som går genom området. Det är allmänt med stående döda träd medan lågor endast förekommer sparsamt. Generellt är området lågproduktivt men i delar förekommer örtrika stråk där mängden lågor är större.

Påverkan från plockhuggning finns i hela området och är svagare i områdets övre delar medan det är tydligare i delarna närmast Juktån.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Befälsstugan är ett 300 hektar stort område med höga naturvärden knutna till gamla granar, sparsamt-allmänt med död ved och spridda förekomster av asp och sälg. Området gränsar till andra skogar med höga naturvärden och bildar tillsammans med dem ett stort område som hänger samman med det mycket stora befintliga

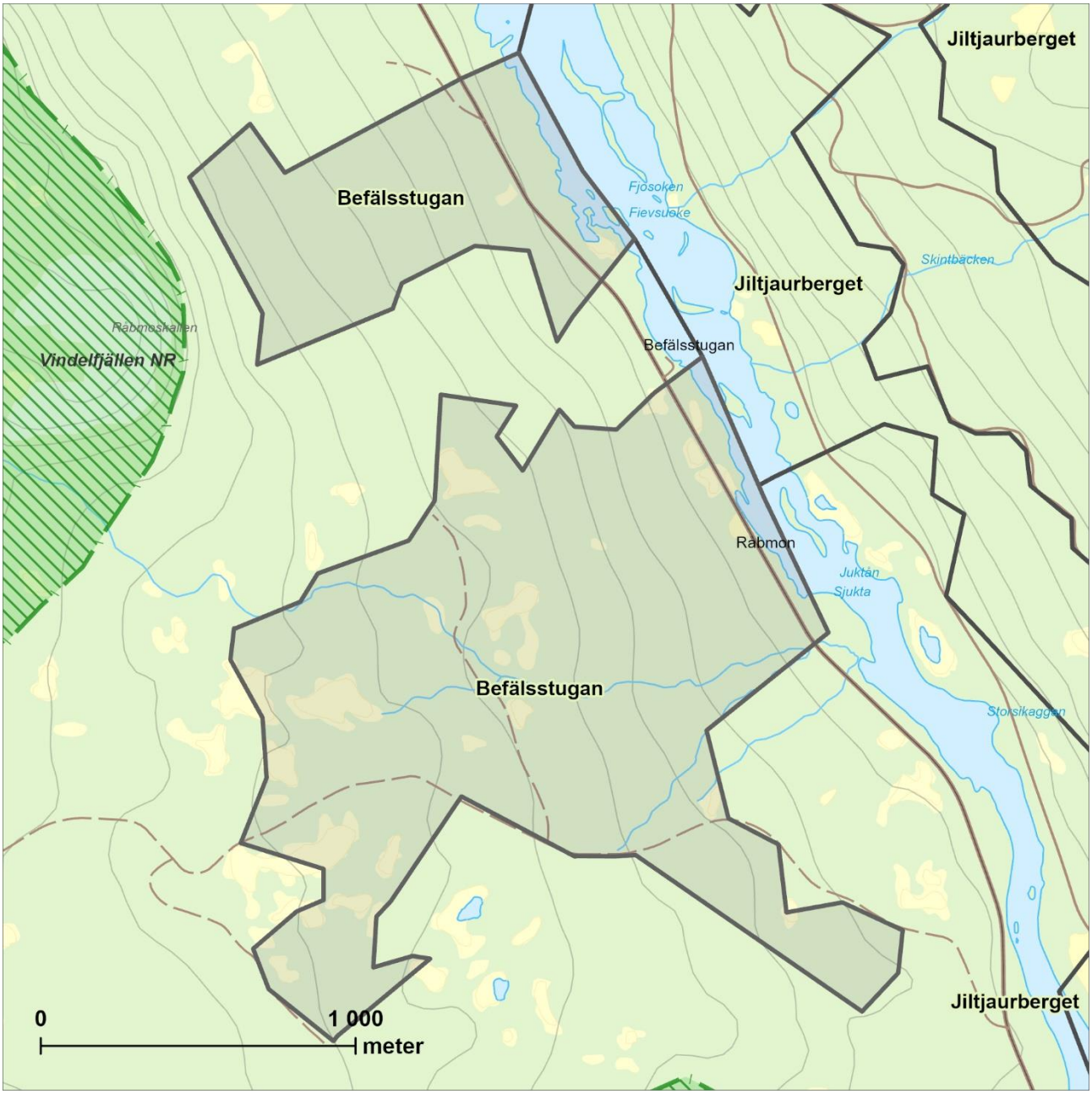

naturreservatet Vindelfjällen. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Biriberget Obj.nr: 24

Kommun: Sorsele
Areal: 1 302 hektar
Mittkoordinat: 590419, 7285477
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Biriberget ligger 15 km väster om Grannäs i Sorsele kommun, 470–661 m ö.h. Det är ett stort, sammanhängande område som innefattar Biribergets topparti och sluttningar i alla väderstreck. Inom området finns ett antal mindre myrar och småsjöar. Marken är mestadels frisk med risvegetation och visst inslag (ca 30%) av örtvegetation. I branta partier är skogen mer högvuxen och där finns ett större inslag av högörter. I väster gränsar området till Vindelfjällens naturreservat.

Skogarna utgörs nästan uteslutande av gamla och grandominerade naturskogar. Gamla granar över 200 år förekommer allmänt till ställvis rikligt. Enstaka 200–300-åriga tallar förekommer i nordväst mot reservatsgränsen. Området har ett varierande inslag av björk som ökar i mer påverkade delar. I mer opåverkade delar är inslaget av björk litet. Hänglavar förekommer allmänt-rikligt. Död ved förekommer mestadels allmänt och i alla nedbrytningsstadier. Den döda veden utgörs främst av lågor i färskare och äldre nedbrytningsstadier. Medelålders död ved är mindre frekvent och man kan ana en antydan till kontinuitetsbrott i död ved. Mindre delar är urskogsartade och i dessa delar finns rikligt med död ved i alla nedbrytningsstadier.

Hela området saknar spår av sentida skogsbruk sånär som på ett par hyggen som ingår i avgränsningen. Påverkan från äldre tiders skogsbruk är generellt relativt låg och saknas troligen helt i mindre delar.

Noterade naturvårdsarter

-

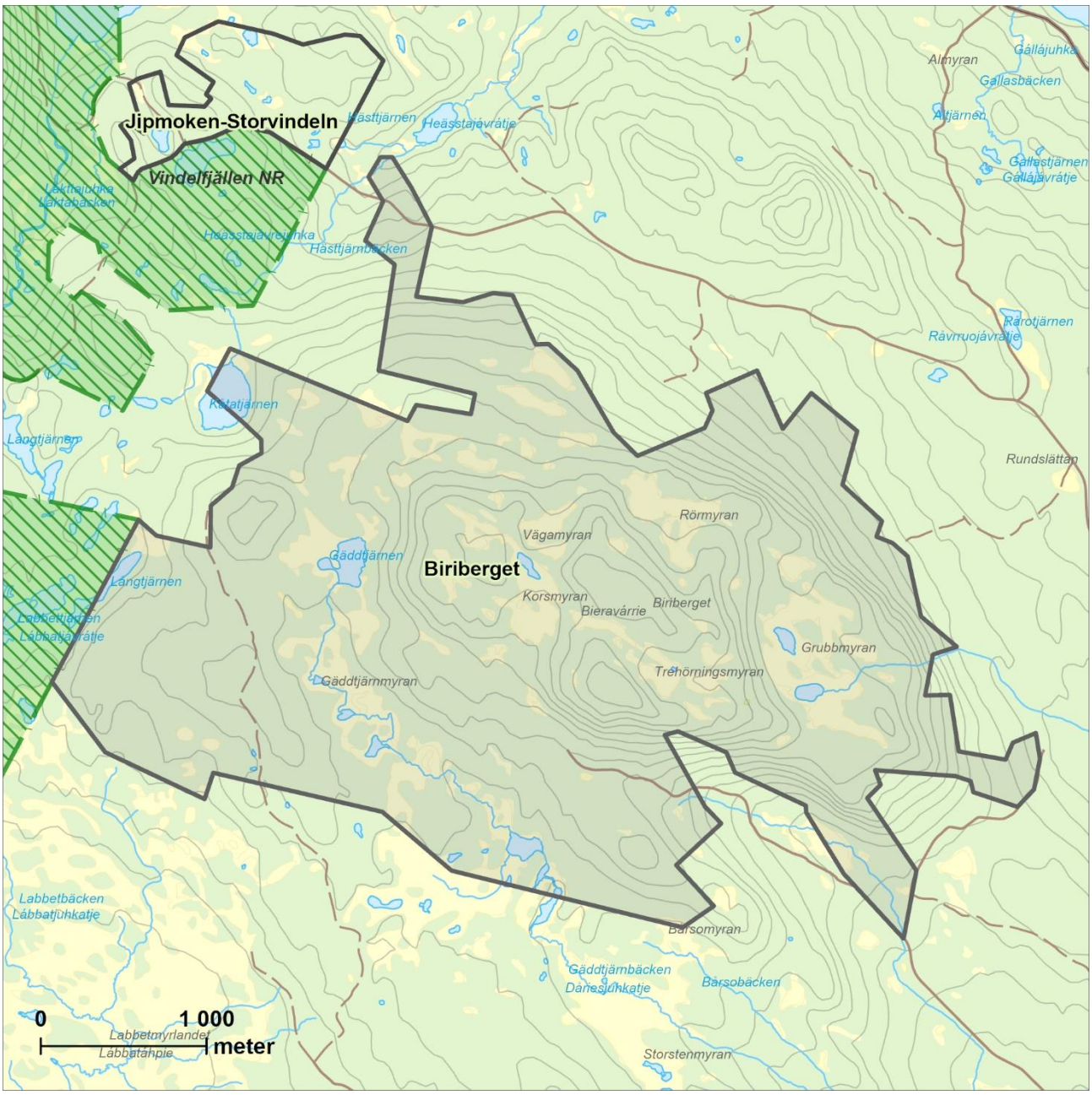

Länsstyrelsens bedömning

Biriberget är ett stort, sammanhängande område med gamla grannaturskogar. Området har höga naturvärden knutna till de gamla träden, god åldersspridning, allmän-riklig förekomst av hänglavar och den allmänna förekomsten av död ved. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Vindelfjällen. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Blaiken norr Obj.nr: 25

Kommun: Sorsele
Areal: 2 700 hektar
Mittkoordinat: 592978, 7256769
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Blaiken norr är ett stort område som ligger norr om det befintliga naturreservatet Blaiken, 420–600 m ö.h. Området består av en nordnordöstsluttning ner mot sjön Storjuktan. De norra delarna ligger i Jipmokbergets sluttningar medan de södra delarna består av Smilalidens nord- och östsluttningar. Längs med sluttningen rinner ett par större och mindre bäckar. I de centrala delarna finns även en markerad höjd som heter Granberget.

Skogen i området domineras av äldre granskogar som i de södra/sydöstra delarna bitvis övergår i barrblandskogar eller tallskogar. De grandominerade delarna består av välskiktade äldre grannaturskogar med gott om 200-åriga granar. I de övre delarna närmast Blaikens naturreservat är skogen tydligt naturskogspräglad med gott om gamla träd och död ved. Den döda veden finns både som stående och liggande granved i alla nedbrytningsstadier inklusive grova fina lågor. Det finns rikligt med garnlav och fläckvis förekommer helt lavdraperade granar. Längre ner i sluttningen minskar mängden död ved till en mer sparsam förekomst. I de mer sluttande partierna dominerar lågörtsvegetation, i övrigt är det mest ris på marken. Skogen varierar från att vara rätt högvuxen med örtstråk till att bli mer lågvuxen på blöt eller blockrik mark. Det finns även inslag av magra, blockrika partier med stort inslag av tall. Lövinslaget är måttligt och domineras av björk samt spridda aspar och sälgar. I ett par mindre fläckar finns det dock ganska gott om asp och sälg.

I de centrala och södra delarna övergår skogen till barrblandskogar och tallskogar. Den dominerande beståndsåldern på tallarna är omkring 100–120 år men skogen innehåller även ett inslag av gamla

tallar mellan 200–250 och ibland 300 år. Frekvensen av gamla tallar varierar i området. I tallskogarna finns även grov död senvuxen tallved och delar med grova silverfuror. Mängden död tallved varierar också inom området från sparsam till förhållandevis riklig.

Hela området har påverkats av äldre plockhuggning men i varierande grad. Ofta finns gott om gamla stubbar.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Blaiken norr är ett stort område som består av gamla grannaturskogar, naturskogsartade granskogar, tallskogar med gamla tallar och äldre barrblandskogar. Området har höga naturvärden knutna till gamla granar, gamla tallar och död ved av hög kvalitet av både gran och tall. Särskilt värdefullt är inslaget av riktigt gamla tallar, silverfuror och grov, senvuxen tallved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Blaikmyran Obj.nr: 26

Kommun: Sorsele och Storuman
Areal: 1 445 hektar
Mittkoordinat: 607540, 7241159
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Blaikmyran ligger på lågfjället Storblaikens nordostsluttning och gränsar i de översta delarna till Blaikens vindkraftspark. I norr gränsar området även till Blaikens naturreservat. Höjden över havet varierar mellan 430–650 m ö.h. I den norra delen finns den flacka bergstoppen Stenmyrberget och i de centrala delarna ligger själva Blaikmyran. Genom området rinner även de övre partierna av Övre och Nedre Blaikbäcken.

Skogarna i området består huvudsakligen av urskogsartade eller starkt naturskogspräglade gamla granskogar. Här finns ofta ett rikligt inslag av granar på 200–300 år. Skogen är omväxlande lågproduktiv, gles och blöt, eller blockig och mer produktiv med lågörter och ormbunkar på marken. I de övre, tydligt urskogsartade delarna är skogen mycket gles och lågproduktiv. Skogen är påtagligt skiktad, gruppställd och åldersspridd. Lövinslaget är måttligt och utöver björk förekommer spridda rönnar och sälgar.

Det finns ofta rikligt med liggande död ved i alla stadier av nedbrytning. Den döda veden är ofta grov och av hög kvalitet. Det finns även allmänt till rikligt med stående grova döda granar. I de övre delarna finns även gott om riktiga morotsgranar som är helt garnlavsdraperade. Ner mot myren finns ett parti där det även finns ett inslag av flerhundraåriga gammeltallar och grova silverfuror.

I de nedre delarna minskar mängden död ved och gamla granar till följd av större påverkan från äldre plockhuggning. I övre delarna är påverkan från skogsbruk generellt låg frånsett två ganska nya hyggen.

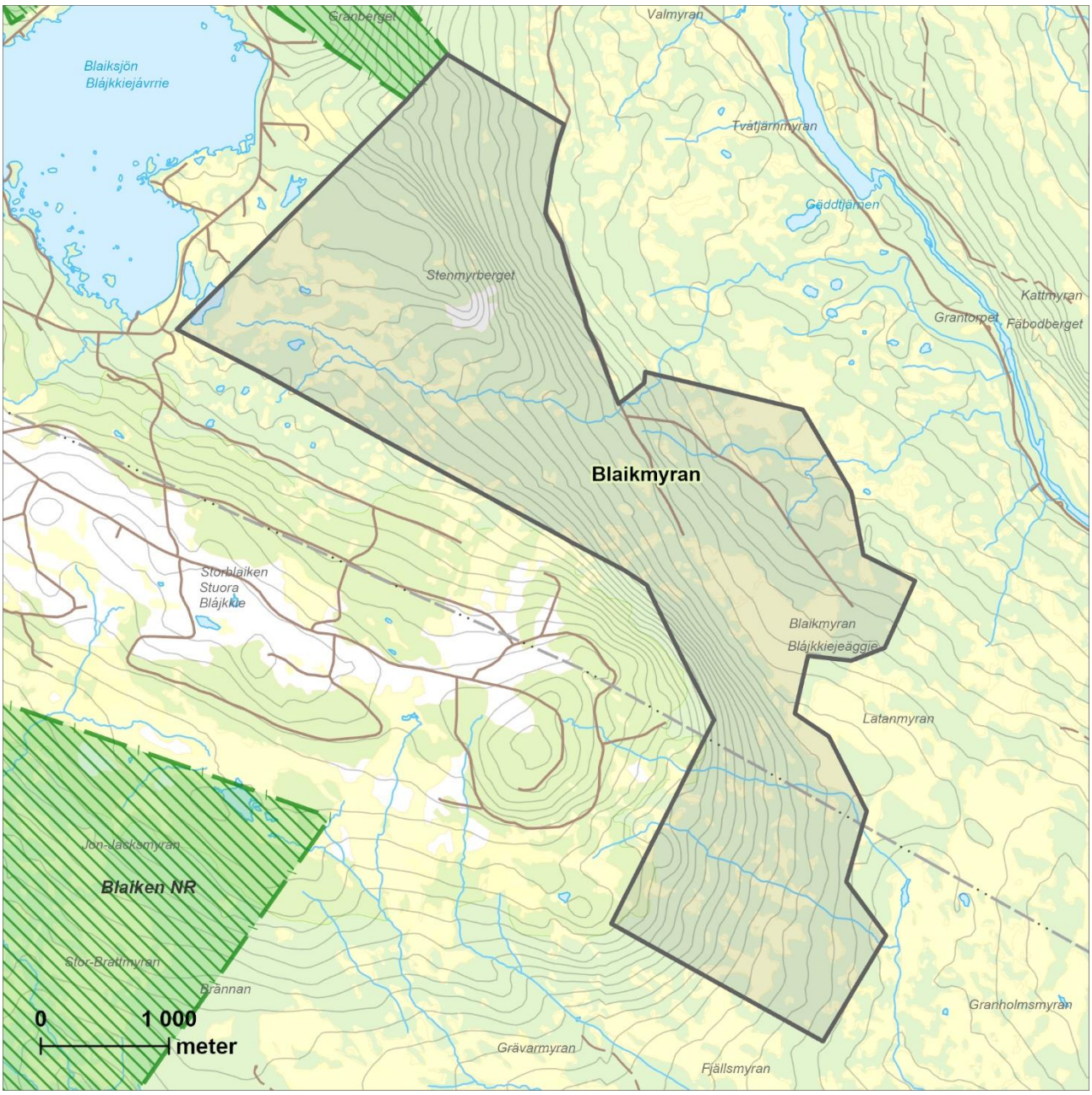

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Blaikmyran är ett stort och väl sammanhållet område med urskogsartade eller starkt naturskogspräglade gamla granskogar. Området har mycket höga naturvärden i och med det stora inslaget av riktigt gamla granar, rikliga mängder död ved av hög kvalitet och generellt låg påverkan från skogsbruk. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Bäckmo Obj.nr: 27

Kommun: Sorsele
Areal: 341 hektar
Mittkoordinat: 566677, 7304325
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Bäckmo ligger i Sorsele kommun, cirka 15 km sydost om Ammarnäs och 400–525 m ö.h. Området gränsar i sydväst mot Vindelfjällens naturreservat och ligger i en svag nordostsluttning mellan reservatet och Vindelälven. I området finns ett flertal små bäckar och fuktdråg samt partier med små hällmarker och blockig mark.

Skogen består övervägande av grannaturskog med ett varierande inslag av björk och tall. I magrare och blockiga delar är tall det dominerande trädslaget. Även asp och sälg förekommer i området. Markvegetationen är mestadels av ristyp men i brantare delar, längs bäckar och i källdråg förekommer örtvegetation.

Skogen är skiktad och i stora delar luckig, förutom i produktiva partier där skogen är välsluten. Beståndsåldern är hög och förekomsten av granar som är upp emot 200 år gamla är allmän, bitvis riklig. Död ved förekommer sparsamt till allmänt, fläckvis rikligt, i alla nedbrytningsstadier, vilket visar på god kontinuitet i tillgången på död ved. I de talldominerade partierna förekommer gammal, grånad och hård tallved som lämnats vid historiska avverkningar.

Området är påverkat av svag plockhuggning vilket ses i form av stubbar och lumpade lågor samt att skogen i stora delar är relativt gles. Den höga produktiviteten i delar av området gör dock att skogarna relativt snabbt återfått naturliga strukturer.

Noterade naturvårdsarter

-

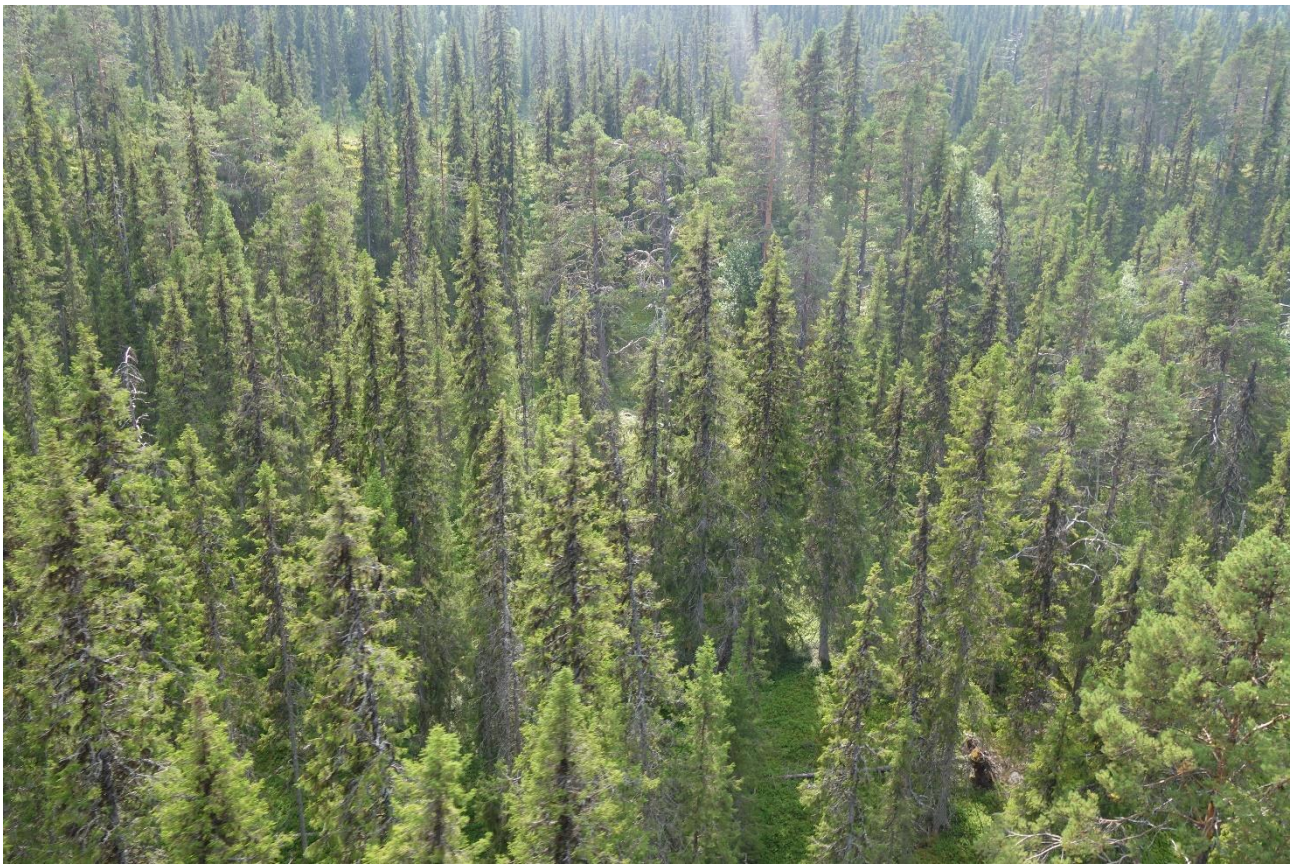

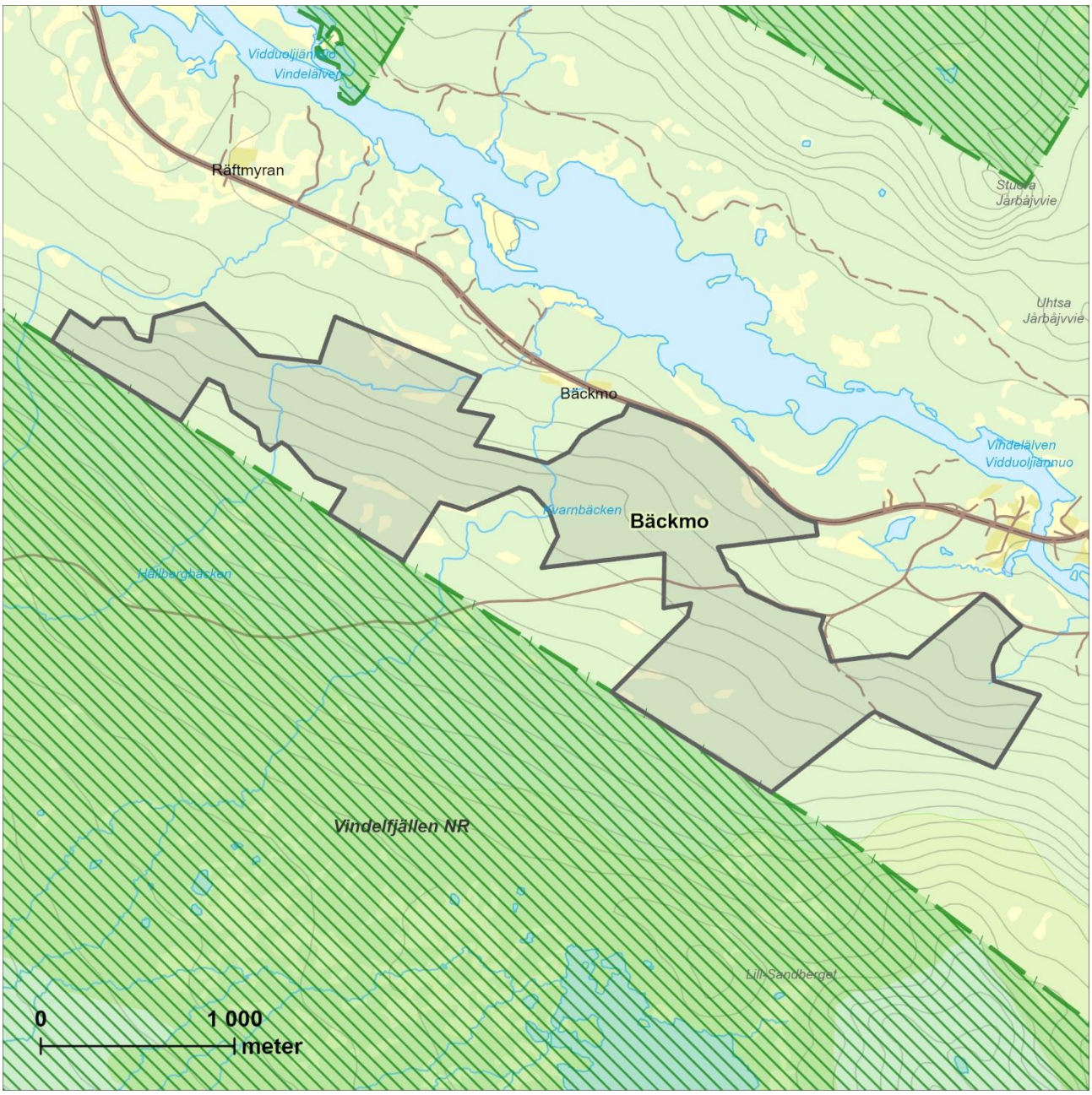

Länsstyrelsens bedömning

Bäckmo består av en grandominerad naturskog som gränsar till Vindelfjällens naturreservat. Området har höga naturvärden knutna till skogens höga ålder med gott om gamla granar och bitvis rikliga mängder med död ved i alla nedbrytningsstadier. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Dergabäcken Obj.nr: 28

Kommun: Sorsele
Areal: 682 hektar
Mittkoordinat: 588105, 7275524
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Dergabäcken ligger 30 km väster om Sorsele i Sorsele kommun, 450–525 m ö.h. Dergabäcken är ett relativt stort och småkuperat område. Själva Dergabäcken flyter genom området omgiven av ett mycket vackert och hydrologiskt opåverkat landskap med små kullar, myrar och sjöar. Området sträcker sig också upp på Groddnalidens sydsluttningar. Marken är mestadels medelproduktiv med inslag av lågproduktiva delar och fältskiktet domineras av ris. Området gränsar mot två andra områden med dokumenterat höga naturvärden: Groddnaliden-Stabburträsk i norr och Tjålmbrånan i sydväst.

Områdets skogar är mestadels grannaturskogar där granar äldre än 200 år förekommer allmänt. 200- till 300-åriga tallöverståndare, enstaka ännu äldre, förekommer sparsamt och präglar området. På kullarna ner mot älven är inslaget av gamla tallar stort. Gamla aspar förekommer sparsamt och en del av dem är mycket grova. Skogen har fina strukturer med god åldersspridning, skiktning, gruppställdhet mm. Död ved förekommer överlag allmänt till rikligt och i alla nedbrytningsstadierstadier. Dessa starka värdekärnor utgör majoriteten av skogen i området. Skogen är med stor sannolikhet präglad av en brand som ligger några hundra år tillbaka i tiden.

I delar av området är naturvärdena lägre, med lägre frekvens av gamla träd och sparsamt med död ved. Dessa delar utgör svaga värdekärnor och starka utvecklingsmarker.

Spår av sentida skogsbruk saknas i hela området. Betydande delar är urskogsartade. Delar av området har varit plockhugget i olika grad, men mestadels ganska skonsamt.

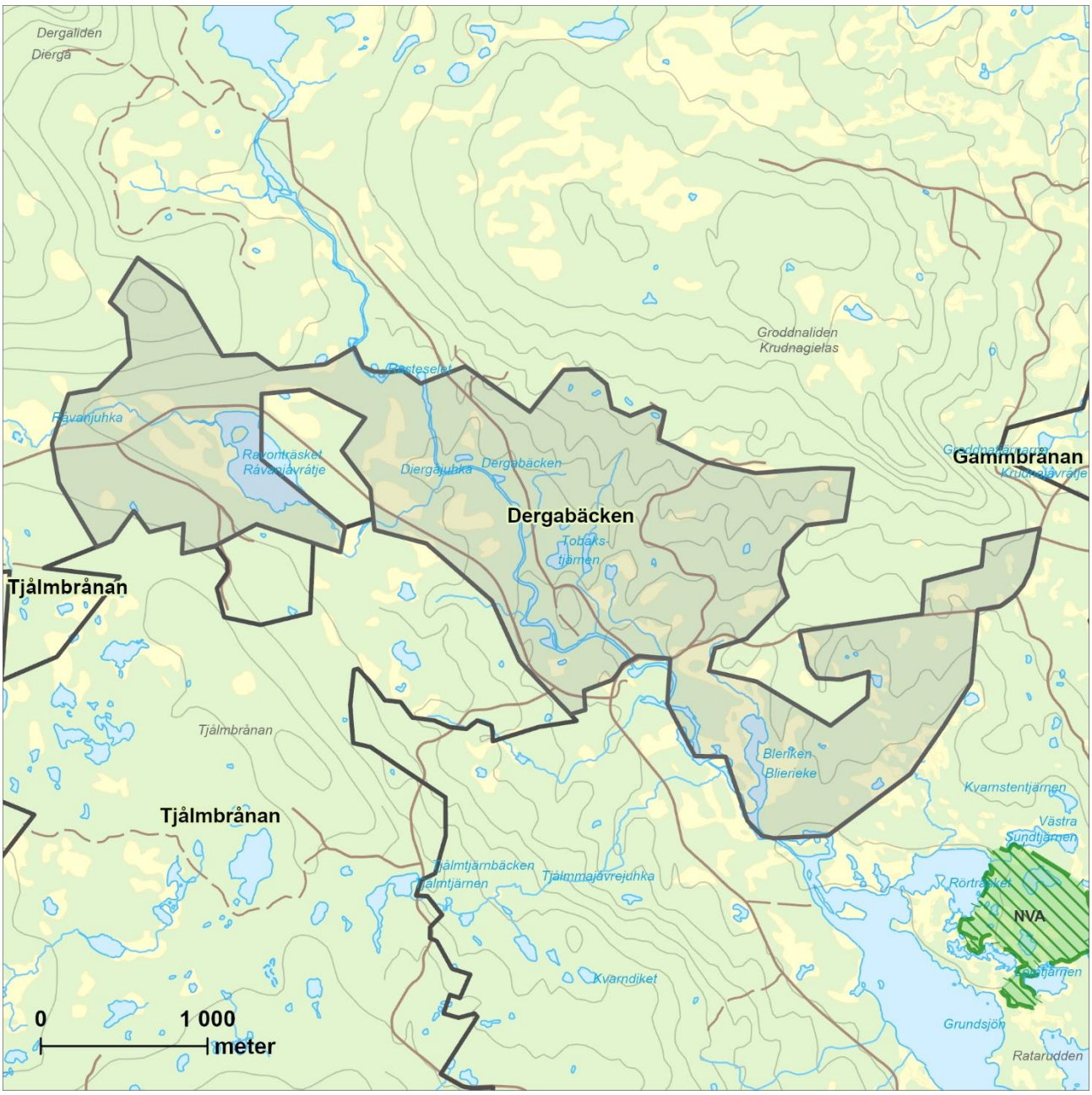

Noterade naturvårdsarter

Blodticka, garnlav, granticka, gränsticka, harticka, lappticka, lavskrika, kötticka, ostticka, rosenticka, rynkskinn, skarp dropptaggsvamp, ullticka och vedticka.

Länsstyrelsens bedömning

Dergabäcken är ett relativt stort område med höga naturvärden knutna till de gamla, brandpräglade barrblandskogarna, en stor andel gamla tallar och granar över 200 år, det mestadels allmänna inslaget av död ved, och genomgående fina naturskogsstrukturer. Betydande delar av området är urskogsartade. Området knyter ihop de sedan tidigare kända områdena Groddnaliden-Stabburträsk och Tjålmbrånan, som i sin tur hänger samman med andra stora kända skogar och som bildar ett mycket stort, sammanhängande naturskogsområde. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Filialen Obj.nr: 29

Kommun: Sorsele
Areal: 292 hektar
Mittkoordinat: 578012, 7276082
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Filialen består av en flack nordostsluttning ner mot sjön Fjosoken. Området bildar en mosaik av fuktdråg, frisk mark och blocksänkor. Hela området, förutom brandrefugiala fuktdråg, brann för ungefär 200 år sedan. Branden var troligtvis stark och beståndsersättande. Efter denna brand har skogen stått orörd.

I fuktdrågen växer urskogsartad gransumpskog av brandrefugial karaktär. Inom dessa partier finns rikligt med granar över 200 år, varav många troligtvis är över 300 år gamla. Gråal och björk förekommer allmänt. Fältskiktet är rikt och frodigt med bland annat torta och finbräken. Produktionsförmågan är medelgod, men området ger ändå ett produktivt intryck då många av granarna är iögonfallande grova. Granarna är dock tämligen lågvuxna. Grov död ved i alla nedbrytningsstadier förekommer mycket rikligt. Området är påtagligt hänglavsrikt och garnlav har en mycket rik förekomst med mycket stora bålar. Enstaka granar har brandljud. Inga spår av avverkning noterades.

På den friska marken mellan fuktdrågen växer senvuxen och klen granskog, en så kallad granbränna.

De flesta granarna är kring 150–200 år gamla. Det finns inslag av björk, sälg, aspkloner och tall, varav tallen framförallt hittas kring myrar. Kring myrarna finns ett sparsamt inslag av 200–400 år gamla tallöverståndare varav enstaka bär

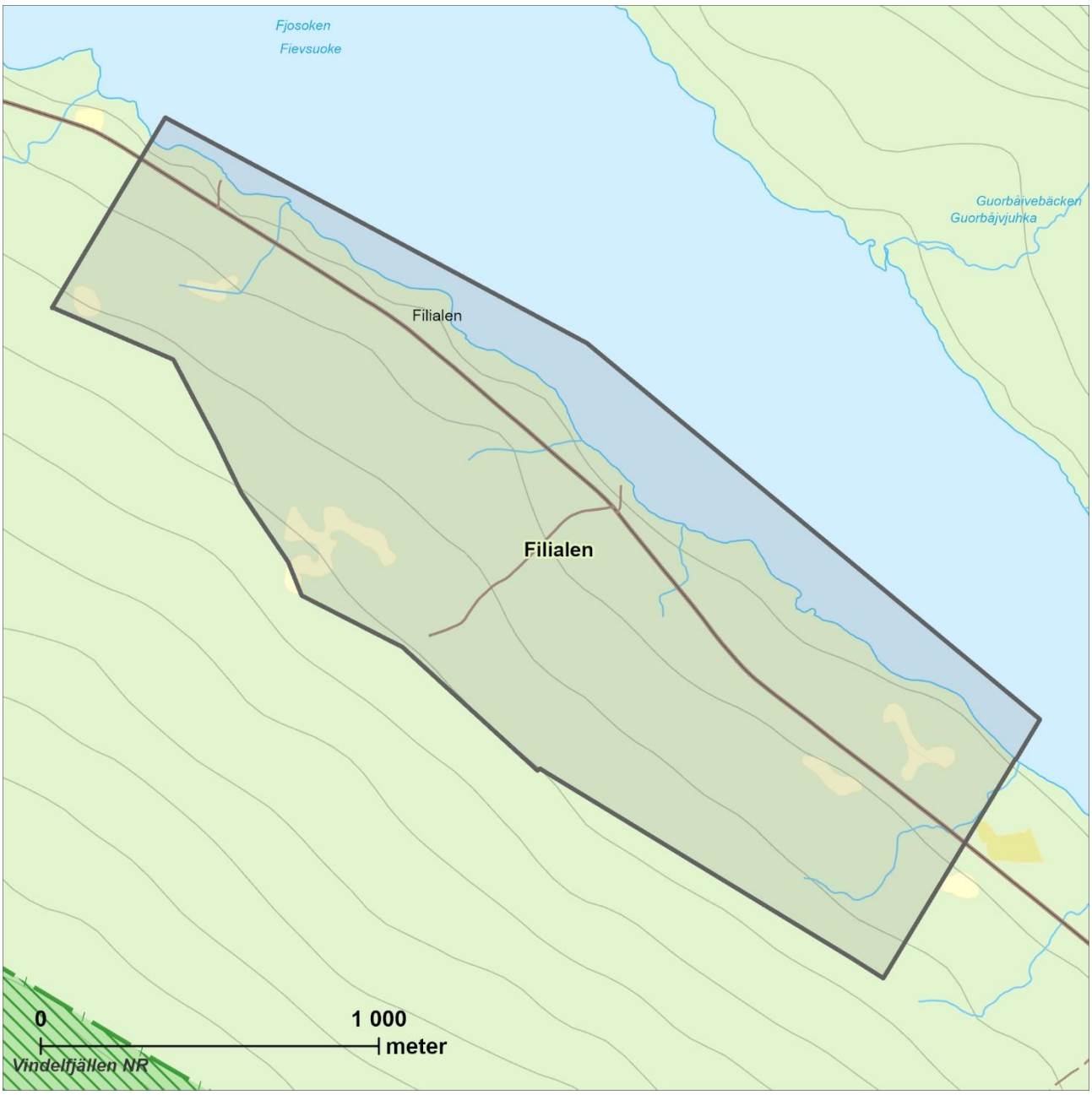

brandljud. Fältskiktet domineras här av risvegetation. I dessa delar förekommer död ved sparsamt, främst i form av färskare lågor. Men kring myrarna förekommer enstaka mycket grova och gamla tallågor, så kallade kelolågor. Ej heller i dessa delar noterades spår av avverkning.

Noterade naturvårdsarter

Finbräken, garnlav, knottrig blåslav, gammelgransskål, harticka, rynkskinn och tallticka.

Länsstyrelsens bedömning

Filialen är ett mindre men väl sammanhållet område som uteslutande består av urskogsartade granskogar. Området bildar en mosaik av hårt brunnen opåverkad granbrännesuccession och urskogsartade brandrefugiala fuktdråg rika på grov död ved, hänglavar och mycket gamla träd. Här finns mycket höga naturvärden knutna till de gamla granarna, den döda veden och den i stort sett obefintliga påverkan från skogsbruk. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Fiskoträsket Obj.nr: 30

Kommun: Sorsele
Areal: 248 hektar
Mittkoordinat: 581535, 7296925
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Fiskoträsket ligger 15 kilometer sydost om Kraddsele i Sorsele kommun, 480–500 m ö.h. Det är ett förhållandevis litet område som gränsar mot Vindelfjällens naturreservat åt alla väderstreck utom åt nordost. I området ligger sjön Mellersta Fiskoträsket samt några mindre sjöar och myrar. Området är småkuperat med mindre kullar och sänkor.

Skogen är grandominerad med ett stort inslag av tall. I ungefär halva området växer gammal grannaturskog med allmänt inslag av tallar som är minst 300 år gamla och gott om gamla granar. I dessa partier har skogen god åldersspridning och innehåller allmänt till rikligt med död ved i alla nedbrytningsstadier. Den döda veden består huvudsakligen av stående tallved och stående samt liggande granved.

I övriga delar märks något större påverkan av tidigare plockhuggning. Där växer granskog med ett allmänt inslag av tallar omkring 150 år gamla samt ett sparsamt inslag av granar i samma ålder. Här finns stort inslag av björk varav mycket är bukettformig. I dessa delar förekommer död ved relativt sparsamt, men det finns ved i alla nedbrytningsstadier, inklusive gamla grova lågor.

Skogen är i varierande delar påverkad av äldre tiders skogsbruk. Ungefär hälften av området är tydligt påverkat av plockhuggning medan övriga delar består av utpräglade naturskogar med liten historisk påverkan.

Noterade naturvårdsarter

-

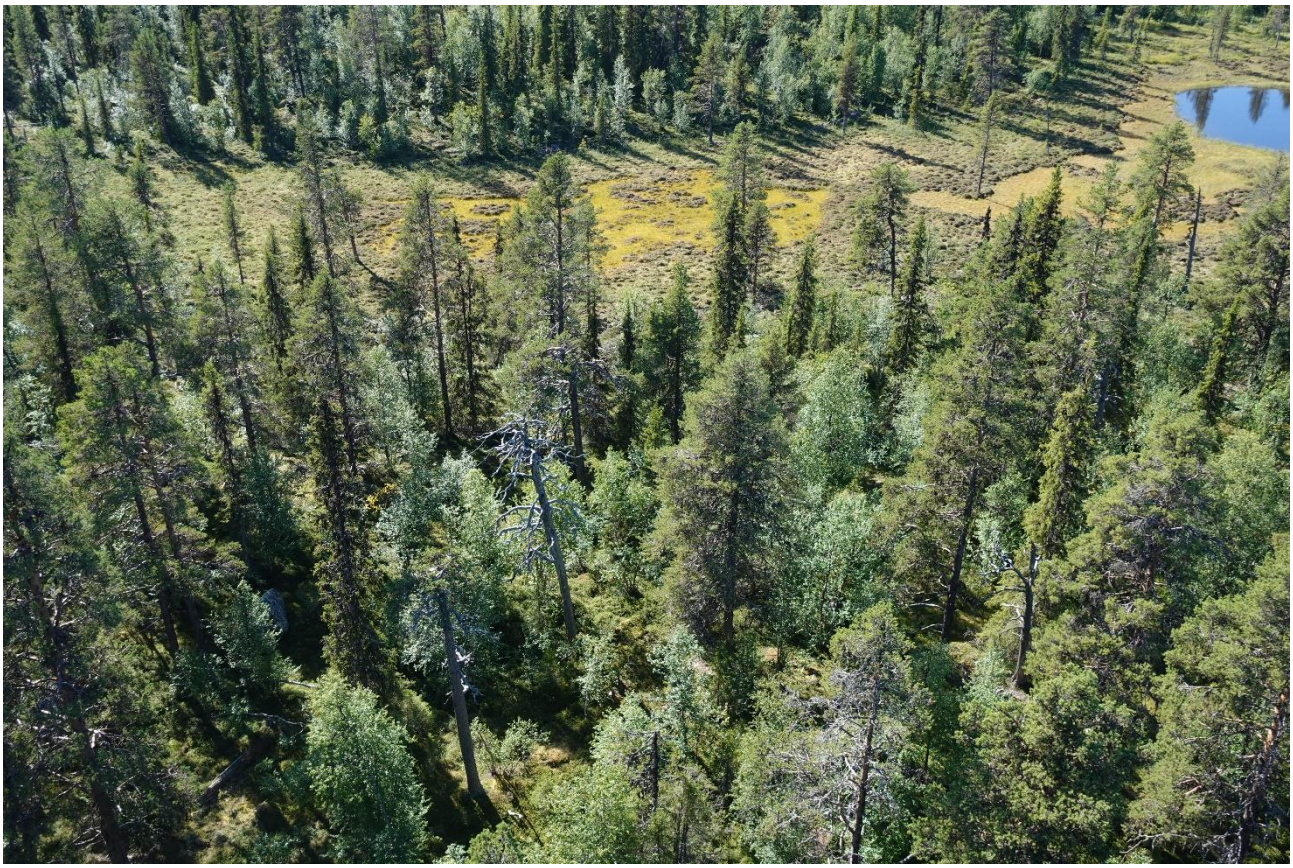

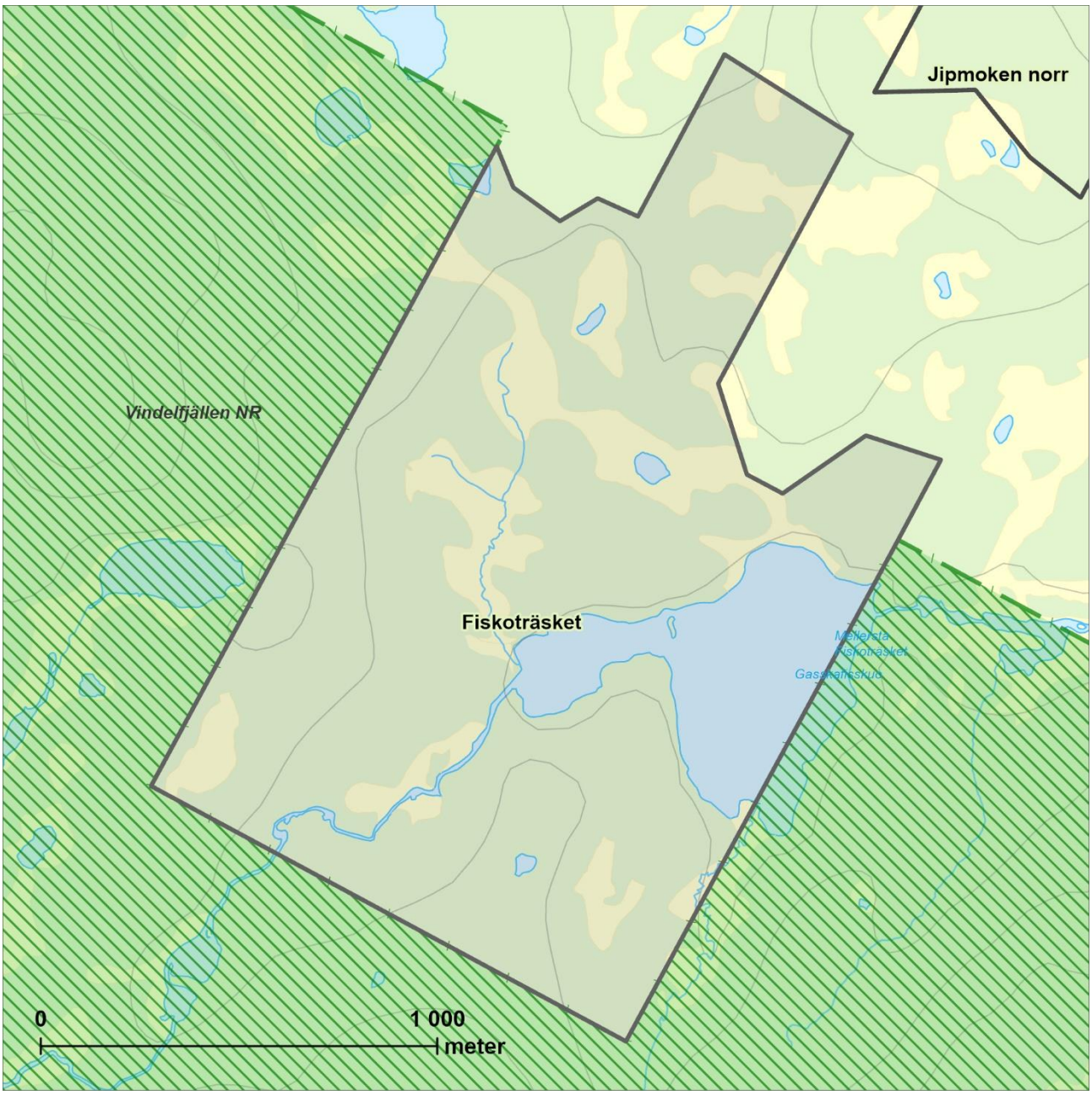

Länsstyrelsens bedömning

Fiskoträsket är ett mindre område med höga naturvärden kopplade till de gamla grandominerade naturskogarna, inslaget av gamla och mycket gamla tallöverståndare, samt det allmänna-rikliga inslaget av död ved. Delar är historiskt mer påverkade och har lägre andel gamla träd, död ved och naturskogsstrukturer. Påverkan från sentida skogsbruk saknas i hela området. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Fårberg öst Obj.nr: 31

Kommun: Sorsele
Areal: 298 hektar
Mittkoordinat: 576429, 7279599
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Fårberg öst ligger i Sorsele kommun, ca 43 km väster om Sorsele samhälle och 530 – 420 m ö h. I norr gränsar området mot Vindelfjällens naturreservat och i väster mot ett annat område med höga naturvärden som tidigare inventerats av Länsstyrelsen. I nordost korsas området av Fårbäcken. Flera mindre bäckar rinner också nerför sluttningen och ut i sjön Fjosoken. Mindre fuktstråk finns också. Markerna i nordost är bitvis blockiga. I övrigt är markerna steniga.

Skogen är till största delen talldominerad med en generation runt 80 – 120 år. Tallar med ålder upp mot 200 år och äldre förekommer frekvent. Speciellt i nordost finns rikligt med gammal tall. Markerna är till stor del magra och friska och med ett fältskikt av fattigris. I våtare stråk övergår tallskogen i äldre granskog. I väster finns ett parti med helt grandominerad skog. Här är åldern runt 120 – 140 år med ett tämligen stort inslag av granar som är över 200 år. Även i dessa delar är markerna relativt magra med fattigris som dominerande fältskikt. Skogarna är genomgående tämligen välskiktade.

Död ved förekommer genomgående sparsamt till allmänt. Dimensionerna varierar från klena lågor till grova och i samtliga stadier av nedbrytning. I de talldominerade delarna finns fläckvis rikligt med lumpad ved av fin kvalité. Men här märks också kontinuitetsbrottet som skapats av blädning tydligast.

Området är påverkat av äldre tiders plockhuggning och äldre stubbar förekommer allmänt i hela området.

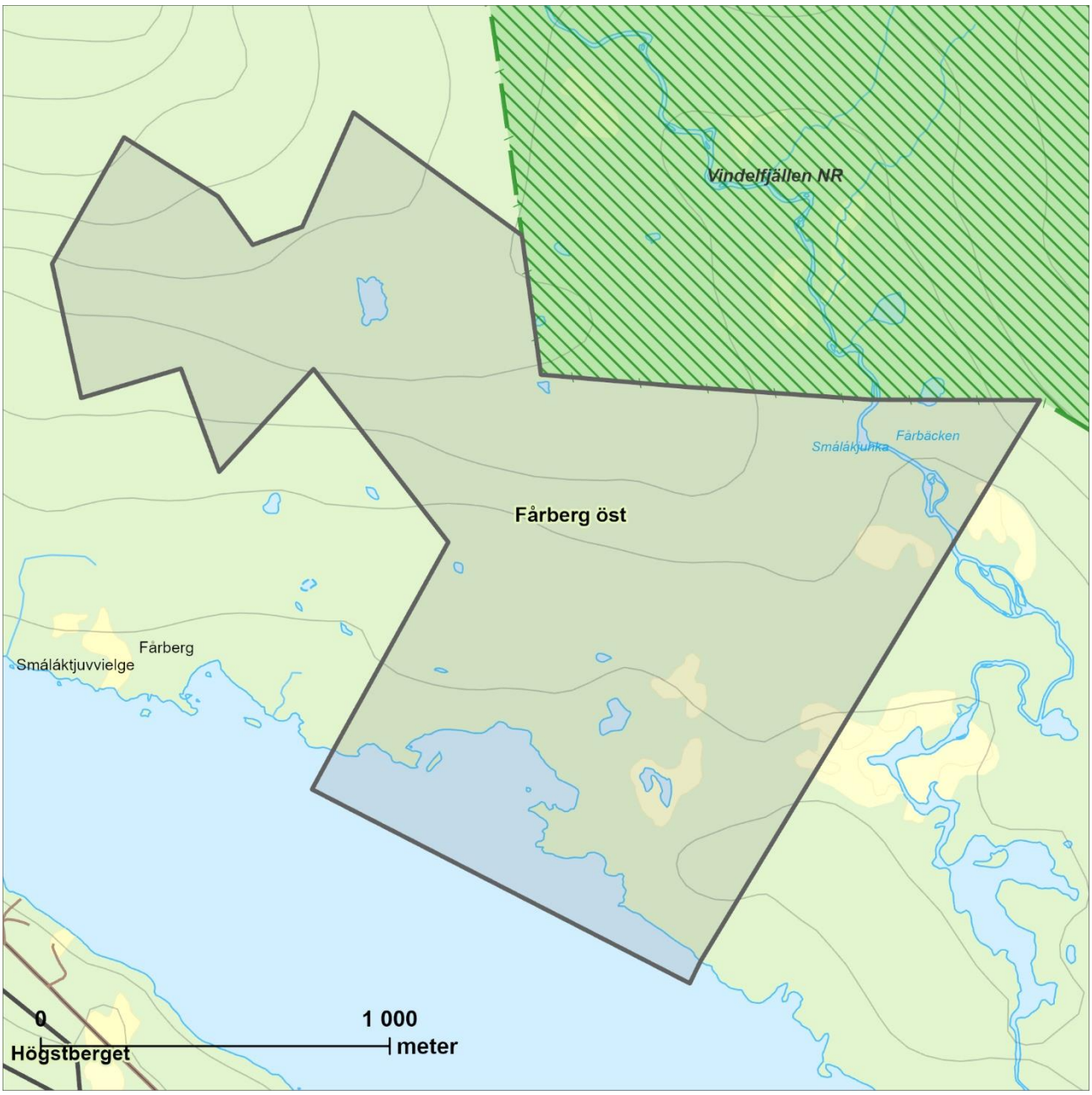

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Fårberg öst är ett område med höga naturvärden knutna till gammal talldominerad kontinuitetsskog med ett varierande och i delar allmänt-rikligt inslag av gamla tallöverståndare och gamla granar, samt en sparsam-allmän förekomst av död ved. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Vindelfjällen. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Gammbrånan Obj.nr: 32

Kommun: Sorsele
Areal: 311 hektar
Mittkoordinat: 592137, 7275289
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gammbrånan ligger cirka 25 km väster om Sorsele i Sorsele kommun, 437–475 meter över havet. Det är ett väl sammanhållet gammelskogsområde med inslag av små sjöar och myrmarker. I öster gränsar det mot sjön Sör-Dobblon. Området är flackt och blockrikt med låg- till medelproduktiva marker med risvegetetation. I sluttningen i sydväst är inslaget av block lägre.

Skogen är talldominerad i de flackaste och blockrikaste delarna i norr och öster. Norr om vägen växer mycket gammal och opåverkad tallurskog med tallar i alla åldrar, det finns många flerhundraåriga tallöverståndare och allmänt med grova stående och liggande silverfuror. Även i öster växer gammal tallskog men inslaget av riktigt gamla träd och död ved är lägre, även om det finns riktigt fin gammal tallved även här.

I sydväst är skogen grandominerad och gammal och träd äldre än 200 år förekommer åter igen allmänt. Även här finns inslag av gamla tallar och gränsen mellan tall- och grandominerad skog är inte skarp. Här finns också allmänt inslag av grova aspar som troligen är uppemot 200 år och död ved förekommer allmänt.

Skogarna har överlag fina naturskogsstrukturer med god åldersspridning, allmän förekomst av gamla träd och allmänt med död ved.

Spår av sentida skogsbruk saknas i hela området med undantag för ett litet hygge i norra delen. Tallurskogen i norr är stubbfri och i resten av området har en plockhuggning gjorts för längesen.

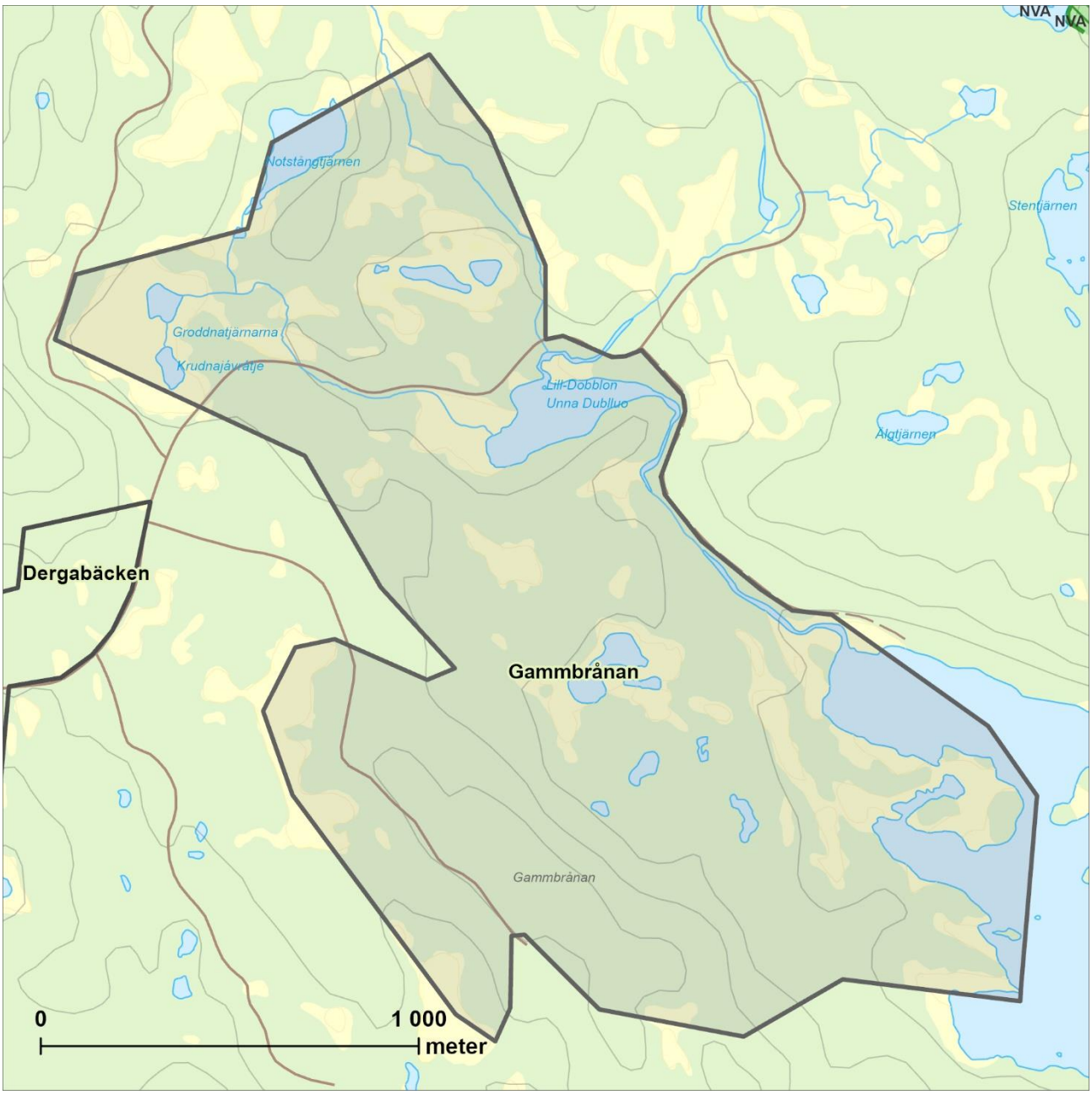

Noterade naturvårdsarter

Dvärbägarlav, lateritticka, lappticka, rosenticka, rynkskinn, tallstocksticka, tretåig hackspett och vedskivlav.

Länsstyrelsens bedömning

Gammbrånan är ett relativt litet men väl sammanhållet område med gamla naturskogar som är omväxlande tall- och grandominerade. Områdets naturvärden är knutna till de gamla träden, god åldersspridning och den allmänna förekomsten av död ved. Talldominerade naturskogar i det fjällnära området är särskilt intressanta, och rena tallurskogar som den i områdets norra del är mycket sällsynta och skyddsvärda. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Guorbanåjivie Obj.nr: 33

Kommun: Sorsele
Areal: 352 hektar
Mittkoordinat: 608382, 7275425
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Området Guorbanåjivie ligger i Sorsele kommun, cirka 8 km nordväst om Sorsele samhälle och 360 – 530 m ö.h. Objektet sträcker sig över berget Guorbanåjivie och utgörs mestadels av frisk mark. Guorbanåjivies nordostsluttning utgörs av en brant klippa. Objektet är nästan helt skogsklätt, med undantag för några små myrar och tjärnar.

Guorbanåjivie är ett brandpräglat naturskogslandskap där stora delar av skogarna på berget är urskogsartade. Dessa delar är mestadels talldominerade där brandljud vittnar om att en tall upplevt åtminstone tre olika skogsbränder. Dessa delar har alla strukturer som hör tallurskogen till med stort inslag av mycket gamla träd, stående döda träd och rikligt med högkvalitativa lågor i olika nedbrytningsstadier. Vissa delar på berget tros ha brunnit så hårt att skogen har brunnit upp och istället domineras av förhållandevis ung tallskog med endast enstaka kvarstående tallöverståndare. Även grandominerade delar på berget tros ha varit påverkade av skogsbrand då de är relativt unga och lövrika med riklig förekomst av asp och sälg.

Områdena nedanför själva berget är påverkade av äldre tiders skogsbruk och skogen består av cirka 100-årig tallskog. Dock har vissa delar sparsamt till allmänt med död ved, mestadels gammal död ved från tidigare bestånd.

Noterade naturvårdsarter

Blanksvart spiklav, blågrå svartspik, garnlav, gräddporing och liten spiklav.

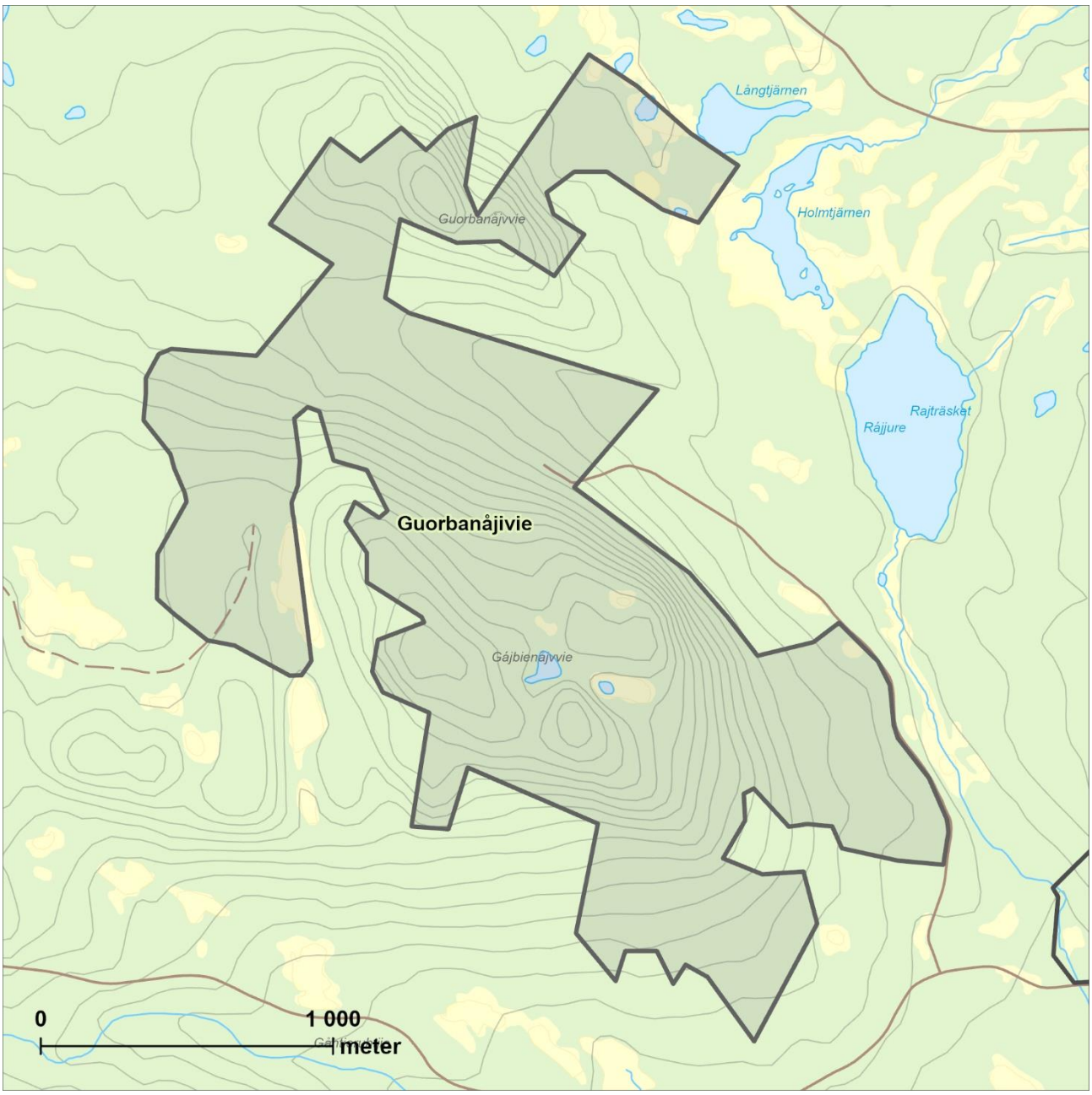

Länsstyrelsens bedömning

Guorbanåjivie är ett brandpräglat naturskogslandskap där stora delar är urskogsartad tallskog som upplevt flera skogsbränder och har alla beståndsstrukturer som hör tallurskogen till. Området har mycket höga naturvärden knutna till gamla och mycket gamla träd, en tydlig brandprägel och allmänt-rikligt med död tallved av hög kvalitet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Harrberget norr Obj.nr: 34

Kommun: Sorsele
Areal: 260 hektar
Mittkoordinat: 609736, 7258307
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Harrberget ligger i Sorsele kommun, cirka 15 km sydväst om Sorsele samhälle och 390 – 520 m ö.h. Området binder samman Harrberget och Olsberget, två större hänsynsområden med höga naturvärden där Sveaskog har förbundit sig att avstå från skogsbruk. I dalgången mellan dessa berg rinner Ruttjebäcken. Större delen av objektet sluttar mot denna bäck men norra sidan om bäcken är generellt flackare med insprängda myrar. En skogsbilväg går genom dalgången.

Troligen har större delen av objektet brunnit kraftigt för cirka 150 år sedan och skogen som idag står på platsen är uppkommen efter denna brand. Den uppkomna skogen är inte påverkad av plockhuggning. På södra sidan om Ruttjebäcken växer det granskog, på den norra sidan växer det barrblandskog med lika delar tall och gran.

Förklaringen till denna skillnad beror troligen på att den södra delen inte har brunnit lika kraftigt eftersom den ligger i nordsluttning men också att området söder om Ruttjebäcken är mer produktivt på grund av sluttningen. Marken norr om Ruttjebäcken är magrare och har sannolikt brunnit kraftigare.

Skogen har ganska stort lövinslag av framförallt björk men även asp och sälg. Nordsluttningen söder om Ruttjebäcken innehåller rikligt med sälg medan asp är vanligare i sydsluttningen i objektets norra del. På sälgarna växer det rikligt med både lunglav och skrovellav. I det brandpåverkade området innehåller dock skogen ett sparsamt inslag av död ved.

Det förekommer även brandrefugier som inte har brunnit i området. Några av dessa är myrmiljöer med gamla tallar. De flesta är dock

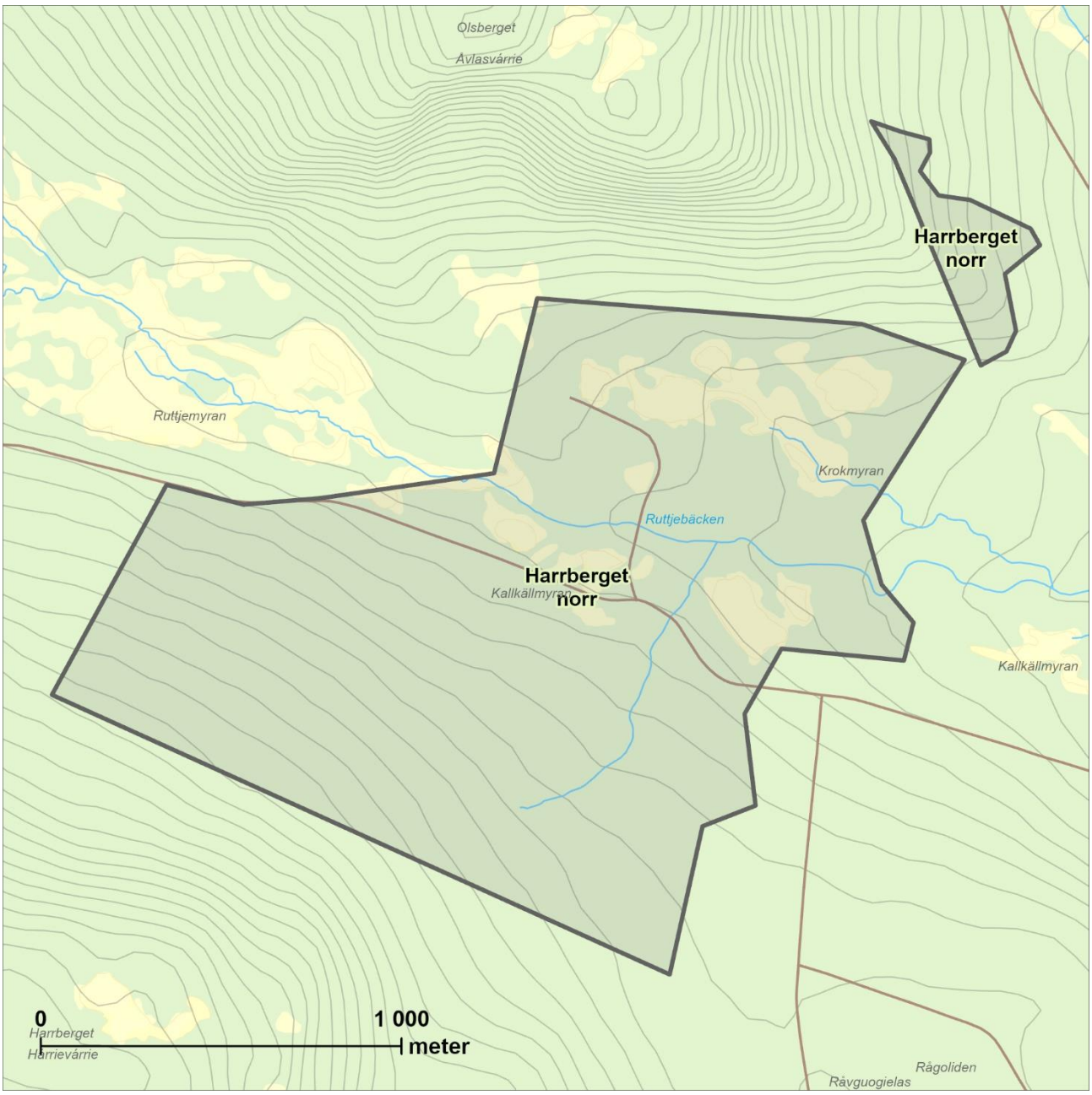

grandominerade miljöer intill bäckar, myrar eller i sumpstråk. Brandrefugierna karaktäriseras av ett rikligt inslag av granar med en ålder på 200 – 250 år, många av de gamla granarna är draperade av garnlav. Där förekommer rikligt med död ved av hög kvalitet och i olika nedbrytningsstadier. Dessa delar har mycket få spår av plockhuggning.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, granticka, lappticka, lavskrika, lunglav, rosenticka, skrovellav, tretåig hackspett och ullticka.

Länsstyrelsens bedömning

Harrsjön norr har höga naturvärden knutna till en orörd brandsuccession med stort lövinslag och brandrefugiala delar med riklig förekomst av mycket gamla granar, hänglavar och rikligt med död ved av hög kvalitet och i olika nedbrytningsstadier. Området binder samman två intilliggande områden med mycket höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Herrgårdsknulen Obj.nr: 35

Kommun: Sorsele
Areal: 351 hektar
Mittkoordinat: 618845, 7242409
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Herrgårdsknulen ligger i Sorsele kommun, cirka 25 km söder om Sorsele samhälle och 370 – 470 m ö.h. Området ligger på berget Herrgårdsknulen, till största delen i dess västsluttning. Områdets lägre belägna delar är ett myrlandskap med flera skogsholmar. Genom myrarna rinner Käringträskbäcken. Berget Herrgårdsknulen är delvis blockrikt.

Skogen består till största delen av tydligt brandpräglad tallnaturskog. Det är sparsamt med stående död ved men allmänt med lågor. Den döda veden är ofta högkvalitativ och består av grova gamla grånade lågor och lumpad ved. Det förekommer även klen självgallrad ved. Återkommande skogsbränder, till viss del i kombination med plockhuggning, har gett upphov till tydliga åldersgenerationer bland tallarna.

Tallar över 200 år förekommer sparsamt till allmänt.

Herrgårdsknulens norra sida och fuktigare delar har större andel gran och beståndsåldern ligger på 120 – 150 år men även här finns ett regelbundet inslag gamla och senvuxna träd. Även grandelarna har troligen påverkats av brand och innehåller sparsamt med död ved. Men beståndsstrukturen är naturskogsartad med tydlig skiktning, gruppställdhet och åldersspridning. Området är bitvis lövrikt med framförallt björk och asp.

Området är tydligt påverkat av plockhuggning, vilket syns på att det regelbundet förekommer gamla stubbar och lumpad ved, men har inte påverkats av modernt skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

-

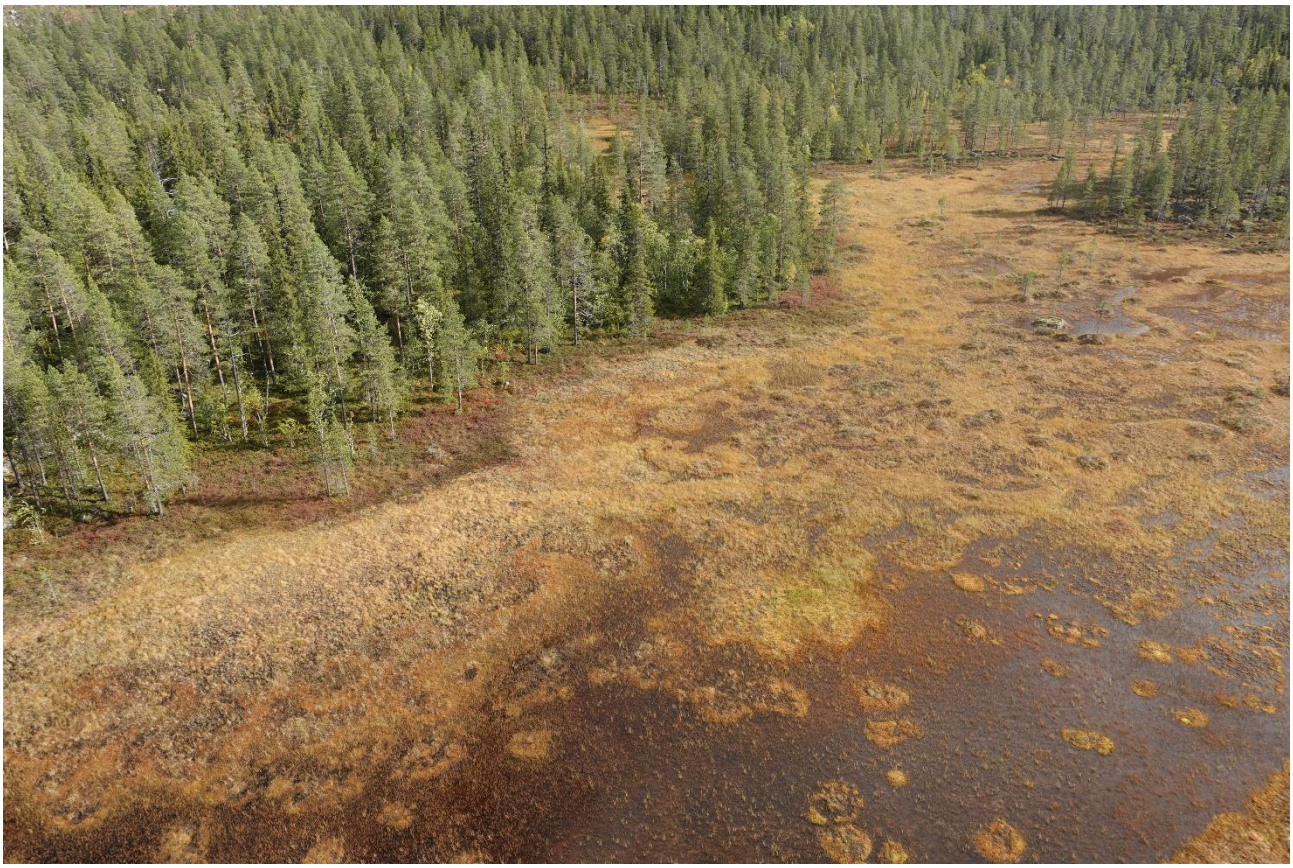

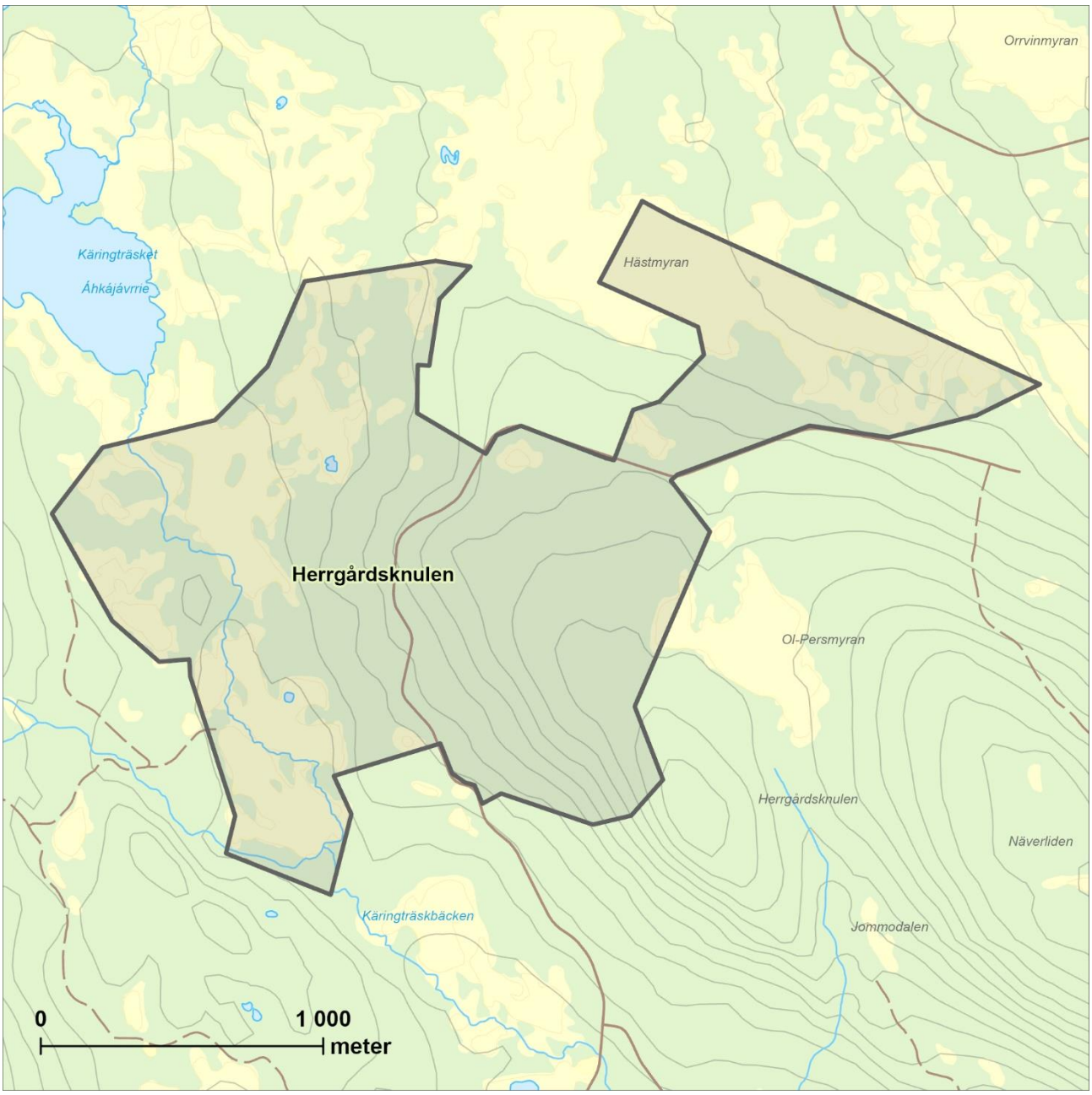

Länsstyrelsens bedömning

Herrgårdsknulen är ett område präglat av brandhistorik där det växer tallnaturskog i torrare delar och grannaturskog i fuktiga delar. Tallnaturskogarna har naturlig beståndsstruktur med allmänt med död ved och flera generationer tall föryngrade efter återkommande skogsbränder. De höga naturvärdena i området är knutna till brandhistoriken, det betydande inslaget av gamla träd och död ved och en låg grad av påverkan från sentida skogsbruk. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Hällnäsberget Obj.nr: 36

Kommun: Sorsele
Areal: 132 hektar
Mittkoordinat: 593369, 7297569
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Hällnäsberget ligger cirka 17 kilometer nordväst om Grannäs i Sorsele kommun, 350–600 m ö.h. Området består av en brant och sydvästvänd sluttning av Hällnäsberget, vars topp ligger i Vindelfjällens naturreservat, som området alltså gränsar till. Sluttningen är mycket brant och har inslag av rasområden. Längst i norr är det flackare, men alltjämt kraftigt sluttande. Blockinslaget är bitvis stort.

Skogen är högproduktiv och i stora delar lövdominerad, längst i norr växer dock barrblandskog med mindre lövinslag. Skogen är tämligen enskiktad och likåldrig men områdets naturvärden är främst knutna till den lövdominerade skogen som har karaktär av lövbränna uppkommen efter en stark brand. Skogen är ofta örtdominerad. Asp står för cirka 40 procent av volymen, björk och sälg står för ungefär 20 procent av volymen och de sista 20 procenten delas av gran och tall. Lövträden är cirka 100-åriga och barrträden kring 150 år, med enstaka inslag av äldre barrträd. Död ved från lövträd förekommer allmänt.

I de lövrika och brantaste partierna syns liten eller ingen påverkan från skogsbruk, utom längst i norr, där skogen bitvits är påtagligt påverkad av tidigare huggning och gallring.

I områdets nordvästra hörn finns en nyckelbiotop med kalklövskog. Området kan därför förväntas ha en intressant kärlväxtflora.

Noterade naturvårdsarter

-

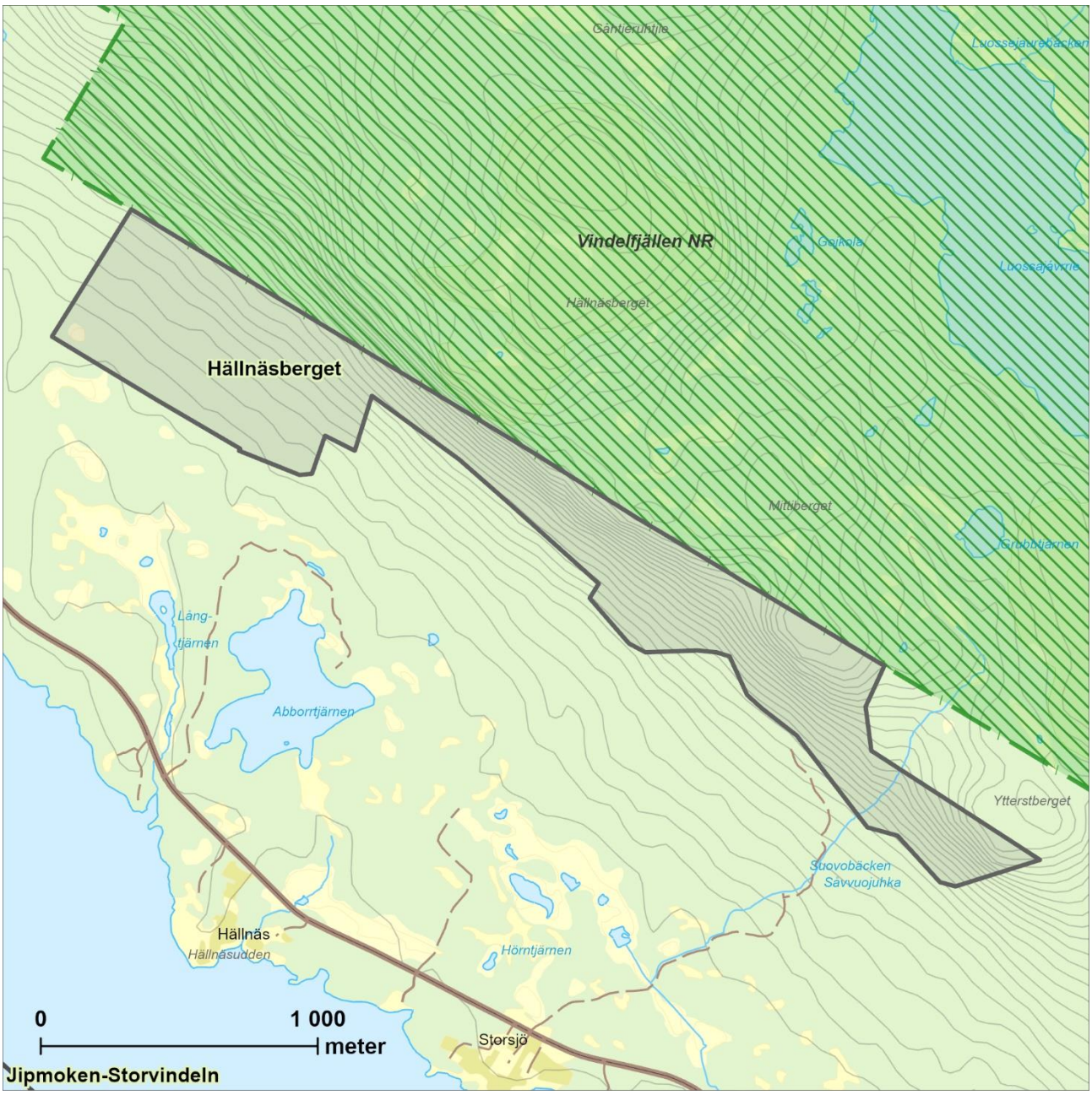

Länsstyrelsens bedömning

Hällnäsberget är ett litet skogsområde med lövdominerad skog i en mycket brant sydvästvänd bergssluttning. De höga naturvärden som finns inom området är främst knutna till den stora andelen lövträd med gott om asp och sälg, skogens höga produktivitet och örtrikedom, det allmänna inslaget av död lövved samt den låga påverkansgraden från skogsbruk. Inom området finns en nyckelbiotop med kalklövskog vilket gör att området kan förväntas ha en intressant kärlväxtflora. Området är litet men gränsar mot Vindelfjällens naturreservat vilket ytterligare stärker bevarandevärdet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Högstberget Obj.nr: 37

Kommun: Sorsele
Areal: 348 hektar
Mittkoordinat: 574078, 7277655
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Högstberget ligger i Sorsele kommun, ca 43 km väster om Sorsele samhälle och 420 – 600 m ö.h. Högsta punkten är Koberget på 614 m ö.h. Området utgörs av en nordsluttning som planar ut ned mot byn Fjällsjönäs vid sjön Fjosoken. Området gränsar i söder till det befintliga naturreservatet Vindelfjällen. I områdets västra och östra delar finns skogsbilvägar. I sluttningen finns våtare stråk med lågörter och små bäckar.

Skogen består huvudsakligen av granskog av blåbärsristyp. Inslag av mer produktiva fuktdråg finns i mindre omfattning. Lövinslaget består av ca 20 procent björk i de grandominerade skogarna. Den dominerande beståndsåldern i dessa delar rör sig runt 120 – 150 år med inslag av ca 200 år gamla granar. I mindre delar där markerna är mer blockrika finns ren tallskog som håller hög klass. I vissa partier finns även ett påtagligt inslag av asp, sälg och rönn.

Skogarna är genomgående ganska glesa och luckiga. Skiktningen är oftast god och träden står bitvis tydligt grupperade. Under de högre och ofta äldre granarna finns lägre skikt med yngre gran och under detta låg björk. Död ved förekommer oftast tämligen sparsamt och koncentrerat till de fuktigare stråken som löper utför sluttningen. I fuktstråken finns också mer grov död ved. Grova rötlågor uppträder i övrigt regelbundet men glest. Utanför fuktstråken består veden mestadels av klena björk- och granlågor. Stående död ved förekommer allmänt i form av klena döda granar. I de vindpinade grantopparna ses ofta rikligt med manlav. Garnlav förekommer sparsamt.

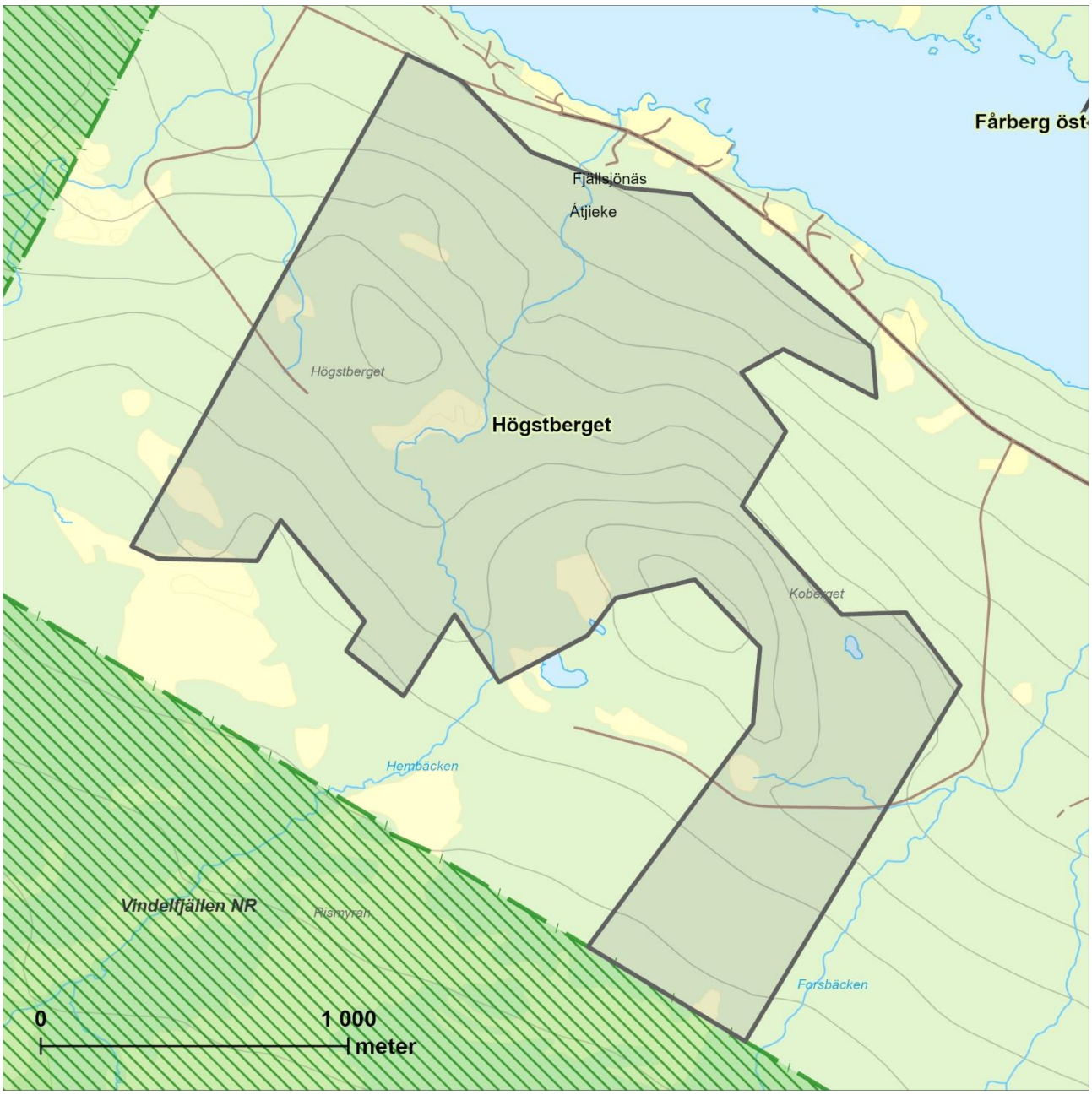

Högstliden är i sin helhet påverkat av äldre tiders plockhuggning. Stubbar förekommer allmänt och skogens struktur är präglad av blädningen. Detta yttrar sig i bitvis i att skogen är tvåskiktad med äldre träd som lämnats och ett yngre skikt som vuxit upp efter avverkningen. Påverkan från sentida skogsbruk saknas sånär som på ett par små hyggen i sydost.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Högstberget är ett område med höga naturvärden knutna till kontinuitetsgranskog med inslag av 200-åriga granar, ett bitvis stort inslag av asp, sälg och rönn samt sparsamt-allmänt med död ved. Påverkan från sentida skogsbruk saknas i princip helt. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Vindelfjällen. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Jillesnåle Obj.nr: 38

Kommun: Sorsele
Areal: 1 169 hektar
Mittkoordinat: 582339, 7301778
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Jillesnåle ligger cirka 11 kilometer öster om Kraddsele i Sorsele kommun, 340–750 m ö.h. Området består av Jillie Tsåtsa, Luvllie-Tsåtsa och Hemfjällets sydsluttningar ned mot Vindelälven. I norr gränsar området mot Vindelfjällens naturreservat. Terrängen är omväxlande brant och sluttande mellan bergstopparna och något flackare längst ner mot Vindelälven. Jillie Tsåtsa är det enda av de tre bergen vars topp ligger inom området och dess toppartier når just precis upp till trädgränsen. I området finns en tjärn, Kvarntjärnen, som avvattnas av en bäck som rinner ner längs sluttningen genom området. Längre västerut finns en till liten tjärn och en mindre myr, Mårkadamyran. Myren avvattnas av en mindre bäck som är till synes opåverkad.

Skogen i området består huvudsakligen av grannaturskogar med mindre inslag av tallskog och barrblandskog. Överlag finns ett måttligt inslag av björk samt enstaka till sparsamt inslag av asp, sälg och tall. Skogen är i delar urskogsartad, framförallt kring Jillie Tsåtsas toppartier. De dominerande trädåldrarna ligger i medeltal som är 120–150 år men är bitvis högre. Äldre granar och tallar som är 200 år och äldre förekommer i varierande utsträckning, från enstaka till rikligt. Skogen har genomgående tydliga naturskogsstrukturer såsom god skiktning och påtaglig gruppställdhet. Marken har en generellt sett medelgod produktionsförmåga, med högproduktiva inslag i branter och högörtsstråk. Död ved förekommer i genomsnitt allmänt, i alla grovlekar och nedbrytningsstadier, i produktiva partier med låg påverkan finns det rikligt med död ved. Bitvis finns det allmänt med garnlav, företrädesvis på stående döda träd. Närmast älven växer talldominerad skog som är gles och med inslag av hällmarksimpediment.

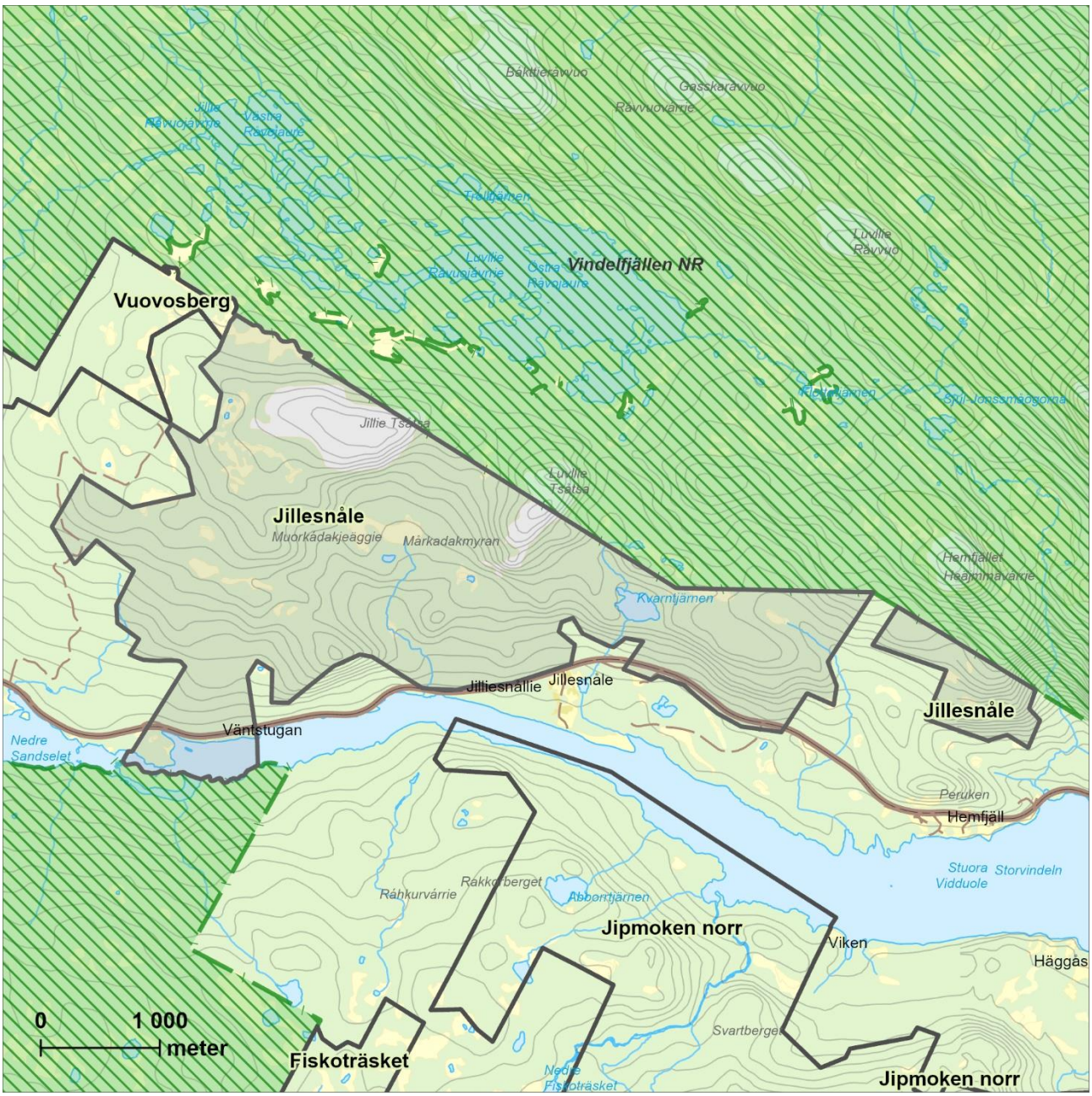

Även om opåverkade och urskogsartade partier förekommer innehåller största delen av området spår av måttlig plockhuggning. Inom området finns en handfull hyggen insprängt, men skogens värdekärnor är ändå väl sammanhållna. Området saknar, med undantag för hyggena, spår av sentida skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

Gammelgransskål, garnlav, granticka, gränsticka, harticka, knottrig blåslav, rosenticka, stjärntagging och trådticka.

Länsstyrelsens bedömning

Jillesnåle är ett stort och väl sammanhållet naturskogsområde med inslag av urskogsartade skogar som gränsar mot Vindelfjällens naturreservat. Områdets mycket höga naturvärden är knutna till områdets storlek de gamla granarna och tallarna, den goda tillgången på död ved i olika nedbrytningsstadier, den allmänna förekomsten av garnlav samt den generellt låga påverkansgraden från skogsbruk. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Jiltjaurberget Obj.nr: 39

Kommun: Sorsele
Areal: 1 681 hektar
Mittkoordinat: 587545, 7268474
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Jiltjaurberget ligger i Sorsele kommun, cirka 25 km väster om Sorsele samhälle och 410–670 meter över havet. Området består av två separata delar varav den största är ett stort sammanhängande område på höjden mellan Juktådalen i sydväst och sjön Jilttjure i nordost. Det är en stor flack höjdrygg med flera små toppar. Den högsta toppen är Stuoråjvviem som ligger i Jiltjaurbergets östra del. På höjdryggen finns flera små myrar och tjärnar insprängda. Den största tjärnen heter Börtingtjärnen och ligger centralt på Jiltjaurberget. Den andra, mindre delen utgörs av västsluttningarna ned mot Juktån.

Skogen uppe på höjden domineras av granskog av blåbärstyp men stora delar har också ett örtrikt fältskikt. I granskogen finns även inslag av björk samt spridda förekomster av sälg, asp, rönn och tall. Skogen har hög beståndsålder och i de flesta delar är det rikligt med granar över 200 år. Skogen har en naturlig beståndsstruktur med luckor, gruppställda träd samt träd i olika åldrar och storlekar. På höjden Höjden som ligger i områdets nordvästra del växer urskogsartad naturskog utan spår av plockhuggning. Här växer mycket gamla morotsgranar och det finns rikligt med stående och liggande döda granar i samma form. Denna del är relativt lågproduktiv och de garnlavsdraperade granarna ger skogen ett nästan gult intryck. Betydande delar av Jiltjaurberget har viss påverkan av tidigare plockhuggning men trots detta förekommer allmänt med död ved av hög kvalitet spritt i området och rikligt med gamla granar. Förmodligen har stora delar på Jiltjaurbergets höjder endast plockhuggits vid ett tillfälle varför gamla lågor är överrepresenterade, även om olika nedbrytningsstadier förekommer. I delar med lägre produktivitet är det generellt färre lågor men fortfarande rikligt med gamla granar.

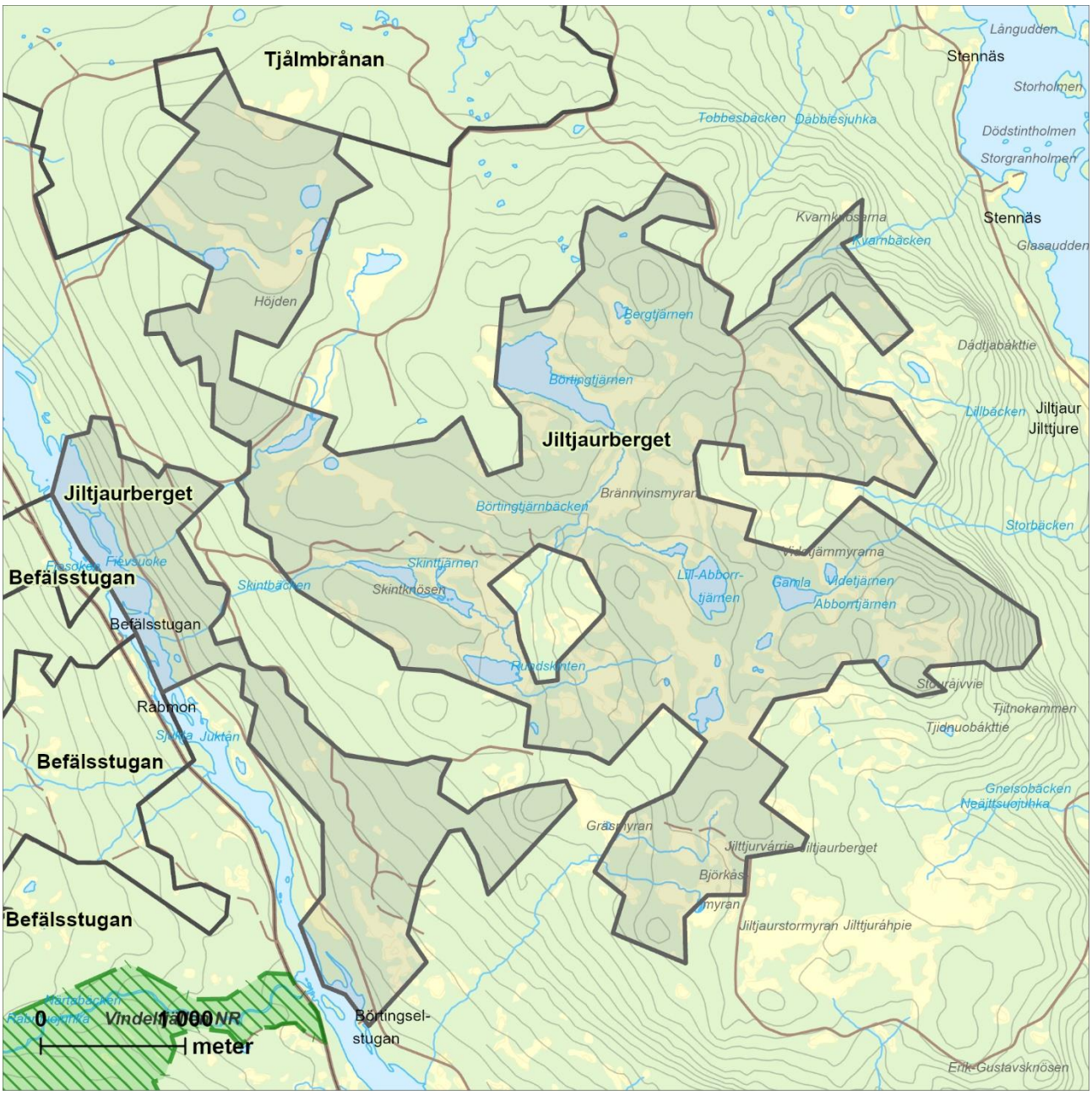

De delar av objektet som ligger i västsluttningarna ned mot Juktån har något högre påverkan av plockhuggning varför död ved ofta förekommer sparsamt till fläckvis allmänt. Men även i denna del av objektet är skogen gammal grandominerad kontinuitetsskog med naturskogsartad beståndsstruktur. De nedre delarna av sluttningen innehåller också ett visst inslag av asp.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, gränsticka, harticka, liten sotlav, ostticka, rosenticka, tretåig hackspett, ullticka och vedticka.

Länsstyrelsens bedömning

Jiltjaurberget är ett stort naturskogsområde med höga naturvärden knutna till gammal granskog med allmän-riklig förekomst av gamla träd och död ved av hög kvalitet och i olika nedbrytningsstadier. Områdets finaste delar är urskogsartade. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Jipmoken-Storvindeln Obj.nr: 40

Kommun: Sorsele
Areal: 1 821 hektar
Mittkoordinat: 590466, 7292675
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Skogsområdet Jipmoken-Storvindeln ligger cirka 33 km nordväst om Sorsele, kring och på Låktaberget, Svartknösen, Rabnaberget och andra markerade berg, 340–610 m ö.h. Området är uppdelat i två delar, en stor del i norr och en mindre del i söder. Båda delarna gränsar i väster mot Vindelfjällens naturreservat. Den norra delen innefattar imponerande, närmast vertikala klippbranter några hundra meter från sjön Storvindelns södra strand. Nedanför dessa återfinns stora blockhav med gigantiska block. Området är även i övrigt starkt kuperat med branter och magra höjdplatåer. Mindre myrar och sjöar återfinns spridda här och var i området.

Skogarna i området är genomgående grandominerande, med undantag för mindre delar närmast Storvindeln i norr som är talldominerade. Björk förekommer allmänt medan sälgar och gamla tallöverståndare har spridda förekomster. Skogens ålder är generellt hög, omkring 150 år, och mycket gamla träd, som är omkring 200 år eller mer, förekommer sparsamt till allmänt. I flacka partier är skogen gles och lågvuxen medan den i bergssluttningarna är högörtsdominerad och frodig. Skogen är genomgående skiktad och gruppställd. Stående och liggande död ved förekommer sparsamt till allmänt, i de minst påverkade delarna är förekomsten stundtals riklig. Ofta finns alla nedbrytningsstadier av lågor representerade.

Stora delar av området är påverkat av plockhuggning, men en betydande del av området saknar till synes helt påverkan från skogsbruk. Med undantag för två hyggen centralt i de norra delarna saknas spår från modernt skogsbruk.

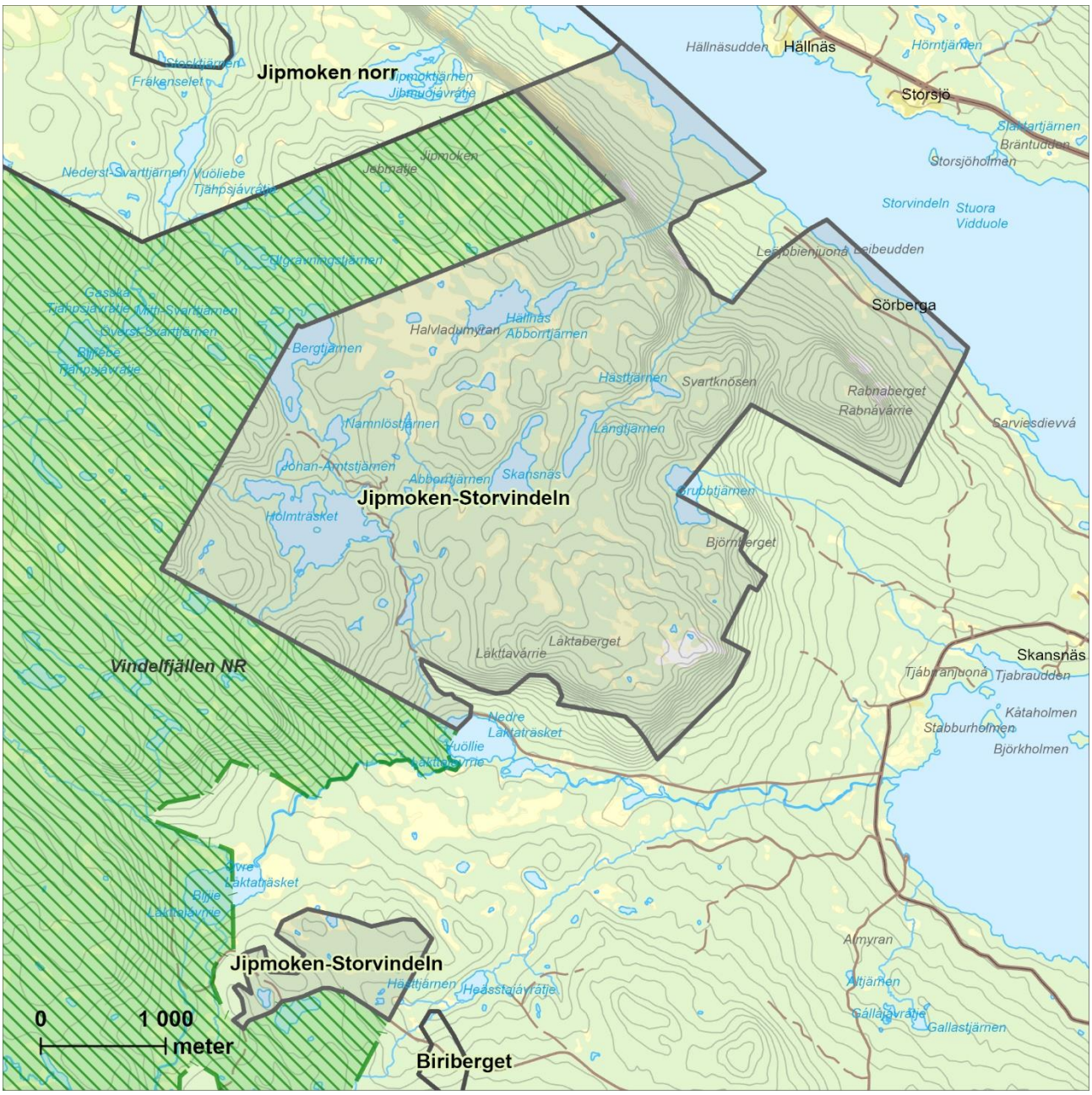

Noterade naturvårdsarter

Garnlav och harticka.

Länsstyrelsens bedömning

Jipmoken–Storvindeln är ett drygt 1800 hektar stort skogsområde som består av grandominerade naturskogar som bitvis är urskogsartade. Naturvärdena är kopplade till att området är ett stort naturskogsområde med stort inslag av gamla träd, bitvis riklig mängd död ved och låg påverkan från skogsbruk. Området gränsar dessutom till Vindelfjällens naturreservat. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Jipmoken norr Obj.nr: 41

Kommun: Sorsele
Areal: 2 030 hektar
Mittkoordinat: 586288, 7297034
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Jipmoken norr ligger cirka 40 km nordväst om Sorsele i Sorsele kommun, 350–600 m ö.h. Området utgörs av ett omväxlande stor- och småkuperat landskap sydväst om sjön Storvindeln. Området gränsar till Vindelfjällens naturreservat i sydväst och till Jipmoken-Storvindeln i söder. Mestadels består området av kullar med inslag av småsjöar, mindre myrar och vätar. Stormorfologin i landskapet är mycket storslagen och kring Storvindeln reser sig långsträckta och mycket imponerande branter. Risväxter dominerar markvegetationen men stråk med högörter förekommer, rentav dominerar i vissa sluttningar.

Skogen i området är grandominerad med ett varierande inslag av tall och björk. Inslaget av björk är mestadels sparsamt. Flerhundraåriga tallar växer på magra impediment, särskilt i myrkanter. Även på produktiv mark finns ett varierande inslag av gamla tallöverståndare och i delar finns allmänt med gamla tallar och stående silverfuror. Asp och sälg förekommer enstaka. Granarna har god åldersspridning mellan 0–150 år och inslaget av granar kring och äldre än 200 år varierar från sparsamt till allmänt.

I hela området, undantaget små partier med yngre skog, har skogarna tydliga natursskogsstrukturer såsom stor åldersspridning, skiktning och luckighet. Förekomsten av död ved varierar mycket, från enstaka till rikligt, och beror av både historisk påverkan från skogsbruk och markens produktivitet. I de svagare värdekärnorna förekommer död ved enstaka till sparsamt medan förekomsten i de starkare värdekärnorna är allmän till riklig.

I väster finns partier som har allmänt inslag av flerhundraåriga tallar och allmän förekomst av

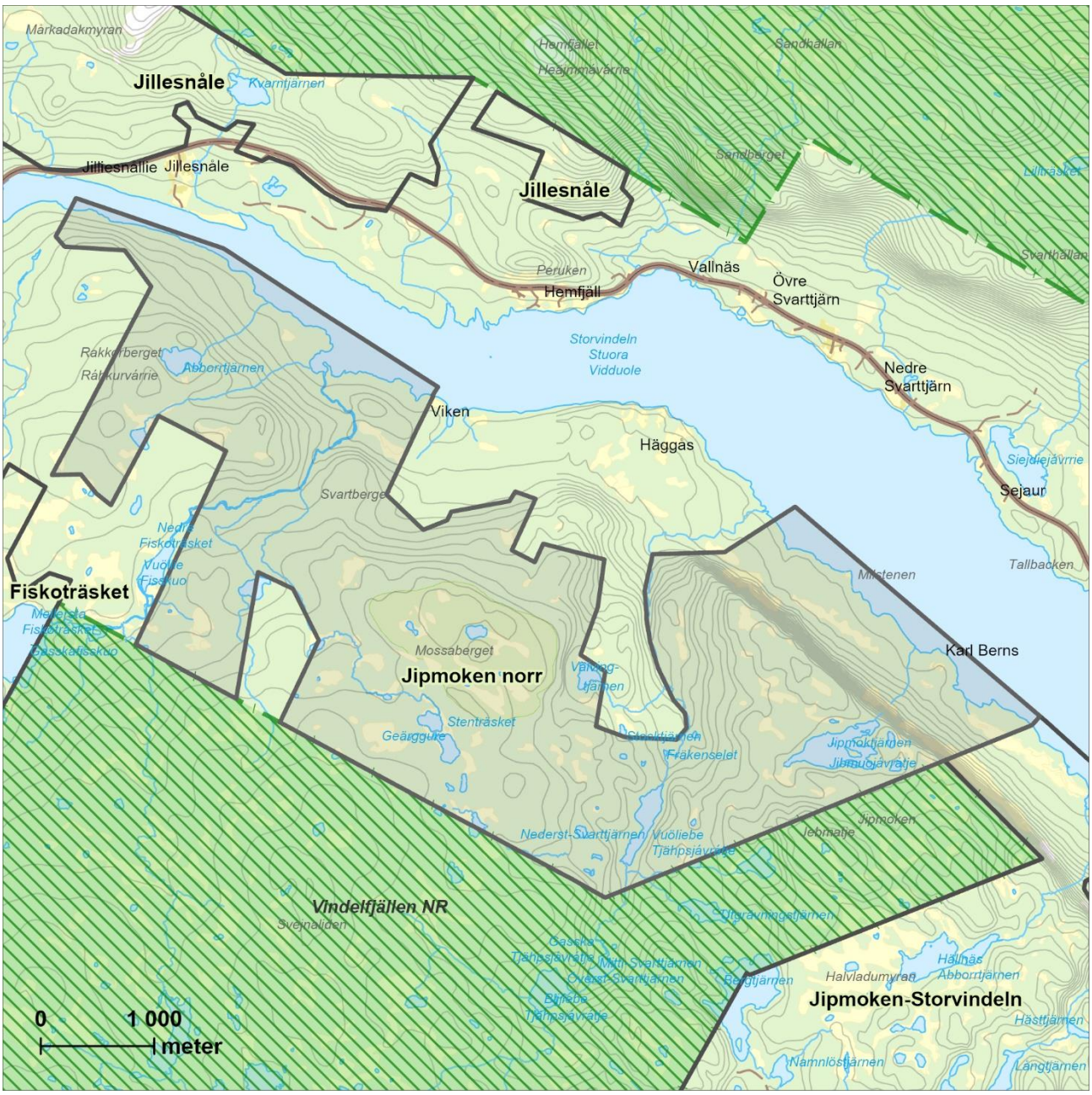

stående (och i viss mån liggande) tallved. Skogen präglas verkligen av dessa tallar, även om trädskiktet är grandominerat. En del riktigt gamla stubbar finns men skogen är starkt urskogsartad.

Merparten av området är plockhugget i olika grad, men till synes opåverkade urskogspartier finns spritt, framförallt centralt, i området. Påverkan i sen tid saknas helt utom i små delar.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Jipmoken norr är ett stort sammanhängande skogsområde med mycket höga naturvärden som är knutna till de gamla grandominerade naturskogarna med inslag av riktigt gamla tallöverståndare. Naturvärdena är knutna till de gamla träden, naturskogsstrukturerna och den allmänna till rikliga förekomsten av död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Joikaknösarna-Råbmoskallen Obj.nr: 42

Kommun: Sorsele
Areal: 185 hektar
Mittkoordinat: 581952, 7270550
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Joikaknösarna-Råbmoskallen är ett i fjällskogssammanhang litet område som ligger i en nordostsluttning ner mot sjön Fjosoken, 420–590 m ö.h. Området gränsar i sydväst till Vindelfjällens naturreservat, och i nordväst och sydost till andra områden med dokumenterat höga skogliga naturvärden.

Skogarna i området utgörs av gamla granskogar med ett sparsamt björkinslag och en allmän förekomst av 200-åriga granar. Skogen är rätt mager och lågvuxen i de nedre delarna. Ris dominerar markvegetationen men det finns även ett sparsamt inslag av örtvegetation. I de övre delarna är skogen något mer produktiv och inslaget av örter är större.

I den övre delen av sluttningen finns allmänt med död ved i form av stående och liggande döda granar. Den liggande döda veden förekommer i olika stadier av nedbrytning och av varierande dimensioner. I örtstråken är ofta mängden död ved noterbart större. Längre ner i sluttningen minskar mängden död ved till en mer sparsam förekomst för att längst ner vid Fjosoken saknas nästan helt och hållet.

Skogen är påverkad av äldre plockhuggning och denna påverkan ökar ju längre ner i sluttningen man kommer. Två hyggen finns inom området, men i övrigt finns inga spår av sentida påverkan.

Noterade naturvårdsarter

-

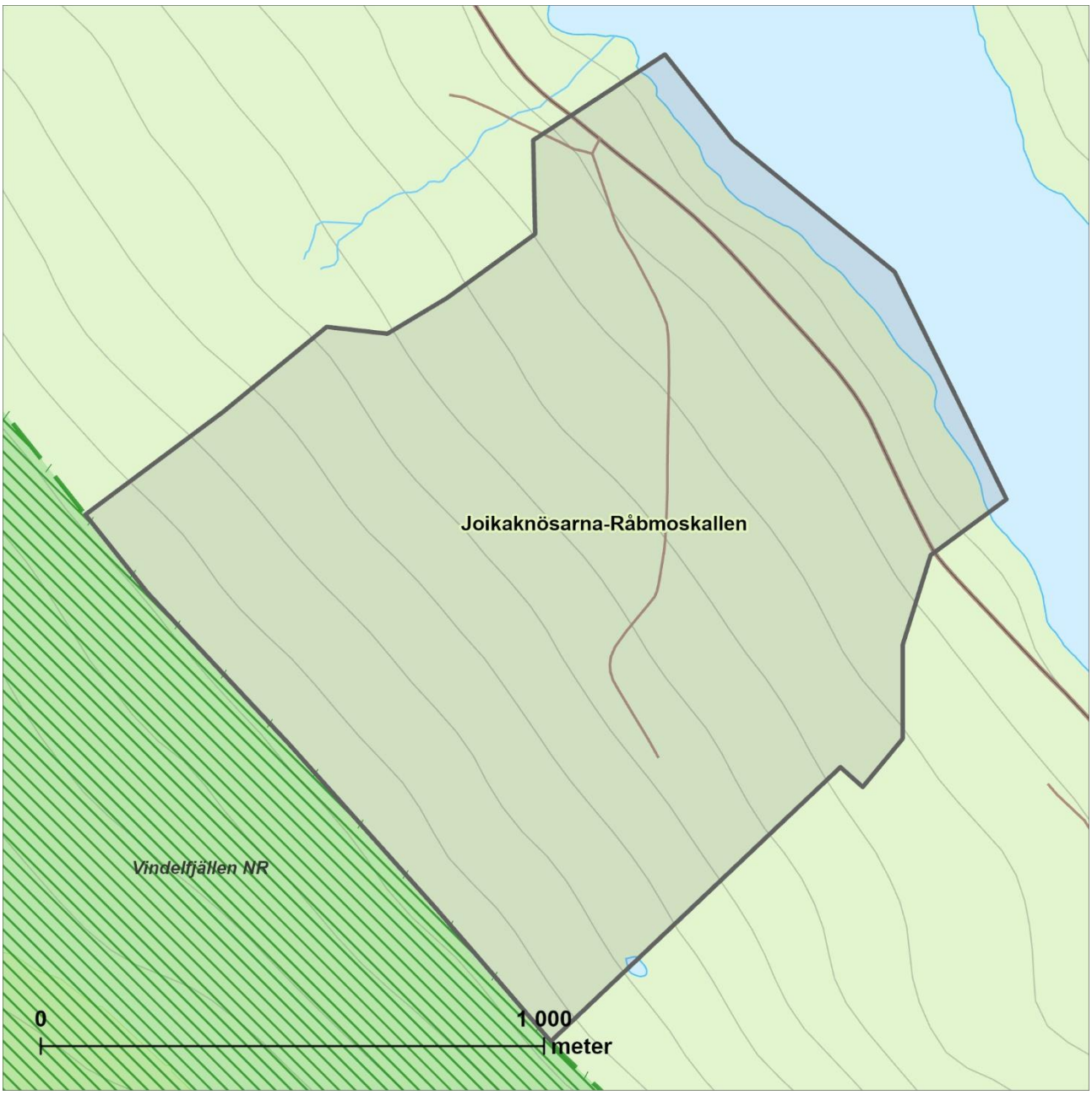

Länsstyrelsens bedömning

Joikaknösarna-Råbmoskallen är ett i fjällskogssammanhang litet område med gamla grannaturskogar och äldre naturskogsartade skogar. Området har höga naturvärden i form av hög beståndsålder, gamla granar och allmänt med död ved i olika stadier av nedbrytning. Området gränsar till naturreservatet Vindelfjällen och ett flertal andra områden med dokumenterat höga skogliga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Jällakbäcken Obj.nr: 43

Kommun: Sorsele
Areal: 794 hektar
Mittkoordinat: 602710, 7290540
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Jällakbäcken ligger i Sorsele kommun, ca 25 km NV om Sorsele samhälle och 370 - 390 m ö.h. Området utgörs av en mosaik av småtjärnar, myrar och fuktstråk samt låga moränåsar bevuxna med gammal tallskog. I väster korsas området av en skogsbilväg. Även i öster löper en skogsbilväg genom området. Genom områdets västra delar rinner också Gertsbäcken som i söder fylls på av den betydligt mindre Jällakbäcken. Längst i söder finns en gammal dammkonstruktion som skapat en mindre sjö i det moränrika landskapet.

Skogarna i området är i sin helhet talldominerade. Åldern på skogen är varierad med en lägre ålder på 120 år och äldre träd med ålder upp mot 150 år och även äldre träd finns. De torra och blockrika markerna är lågproduktiva, men längs en del fuktigare stråk finns frodigare miljöer med lågörter och gran. Även runt de små tjärnarna är marken aningen mer produktiv. På de torra moränåsarna är skogen alltjämt gles och här förekommer mycket gamla tallar med krumma toppar, grånande gammelfuror och rikligt med död ved. I området finns också enstaka aspar utspridda. Närmast väster om Gertsbäckens finns ett smalt stråk med sandtallskog. Längst i sydväst, runt den lilla sjön med namnet Addiktjärnen, finns ett mindre parti med mycket gammal och nästan opåverkad tallskog. Här finns tallar som är omkring 300 år och sannolikt även äldre träd.

Skogen i området är oftast luckig och ojämn och med stor diameterspridning. Över stora delar av området finns här och var stora öppna luckor med block och avsatser. Detta tillsammans med de små myrarna, fuktstråken och de torra blockmarkerna skapar en stor variation i landskapet och i trädbeståndens struktur. Den flacka heden som löper längs Gertsbäcken, där sandtallskog breder ut sig, är tämligen enskiktad och gles.

Generellt sett finns det god tillgång på död ved i stora delar av området. Speciellt längst i norr, i väster och längst i sydväst finns rikligare mängder med död ved. Död ved är också koncentrerad till de blockrika åsarna som löper genom området och i de fuktigare stråken mellan dessa åsar, där det även finns mer liggande död gran. Torra gamla silverfuror uppträder också mer eller mindre regelbundet över stora delar av området. Den liggande veden är till stor del av äldre datum, den avverkning som gjordes i området för dryga hundra år sedan har skapat ett visst kontinuitetsglapp. I vissa delar står gamla silverfuror ganska tätt, på sikt kommer de att bidra

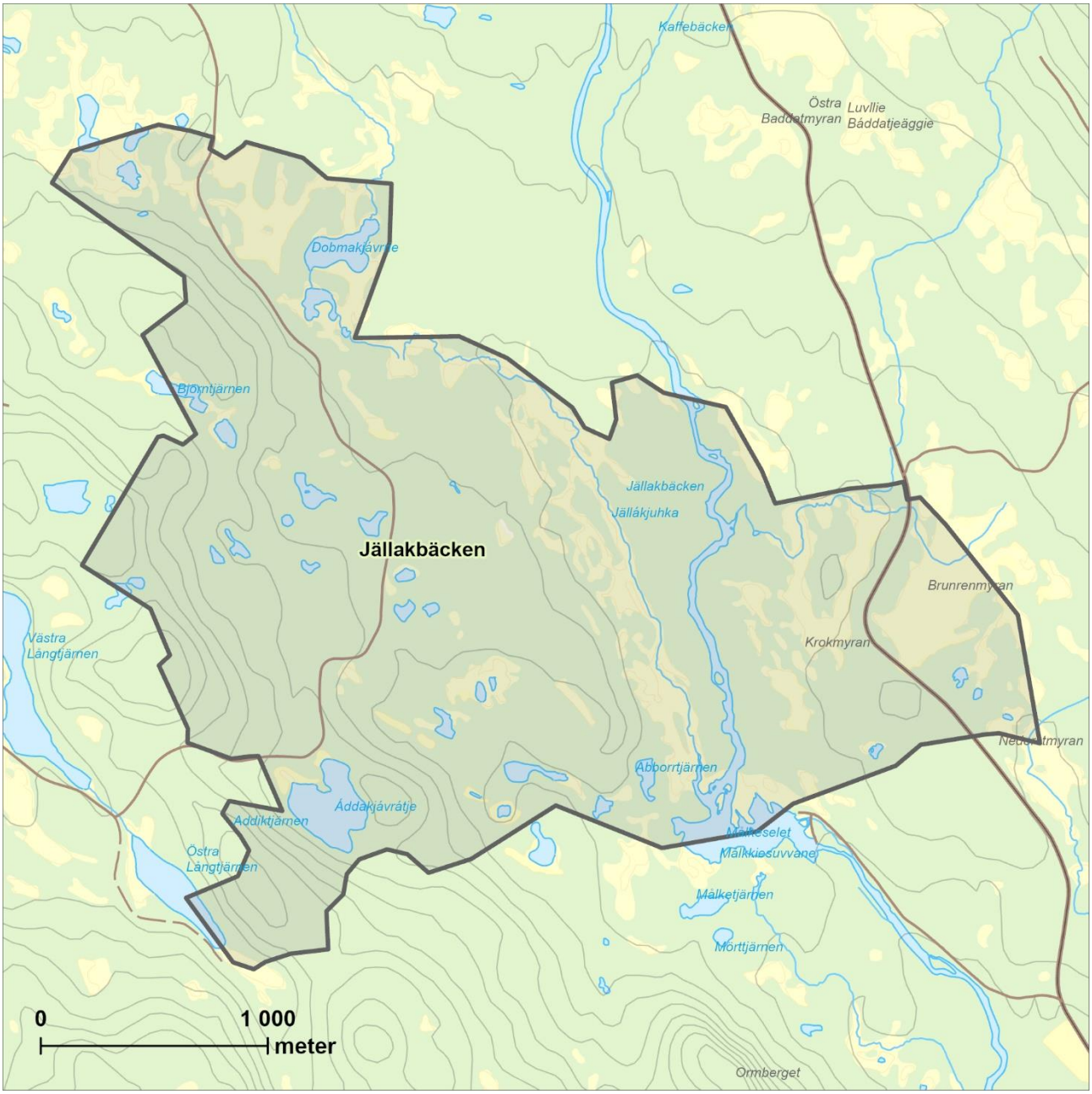

till ökad förekomst av liggande död ved av hög kvalitet.

Spår från brand syns på lågor, stubbar och högstubbar. På enstaka träd syns även övervallade brandljud. I den största delen av området syns tydliga spår efter den tidigare blädningen i form av grånade lumpar och stubbar. Längst i sydväst finns ett område där ingen påverkan från avverkning kunde ses från luften. Centralt i området finns ett nyligen upptaget hygge på ca 8 hektar, i övrigt är området inte påverkat av sentida skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Jällakbäcken är ett stort område med höga naturvärden knutna till gamla, brandpräglade tallskogar med allmän förekomst av död ved av hög kvalitet och inslag av flerhundraåriga tallar. Området utgörs i huvudsak av värdekärnor avhög kvalitet. Så här stora, talldominerade kontinuitetsskogar är sällsynta i dagens brukade skogslandskap. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Kåtaträsken Obj.nr: 44

Kommun: Sorsele
Areal: 343 hektar
Mittkoordinat: 603971, 7274201
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Kåtaträsken ligger i Sorsele kommun, cirka 12 km väster om Sorsele samhälle och 460 – 490 m ö.h. Sjön Stora Kåtaträsket ligger i objektets västra del och Lilla Kåtaträsket invid sydvästgränsen. Området är flackt och består mestadels av mager blockrik morän med flera små myrar insprängda. I objektets östra del förekommer stora partier med kal blockrik mark utan träd. Där fältskikt finns är detta av ristyp.

Skogen i området består huvudsakligen av tallskogar och barrblandskogar. I magra delar, framförallt i anslutning till de öppna blockmarkerna och kring myrar förekommer allmänt med gamla tallar och tallågor av hög kvalitet. I de medelproduktiva delarna växer barrblandskog med en beståndsålder på 120 – 150 år och något högre andel gran än tall. Även här finns enstaka gamla tallöverståndare. Dessa delar har endast sparsam förekomst av död ved. Skogen har också inslag av björk och asp.

Skogen är påverkad av brand, vilket bland annat kan ses på att många av tallöverståndarna har brandljud. Skogen torde vara påverkad av plockhuggning, men bär inte spår av mer sentida skogsbruk. Det kan vara så att branden är anledningen till att delar är yngre och har mindre tydlig naturskogsstruktur.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Kåtaträsken är ett medelstort, till stora delar lågproduktivt område med höga naturvärden knutna till ett allmänt inslag av gamla tallar och tallved av hög kvalitet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

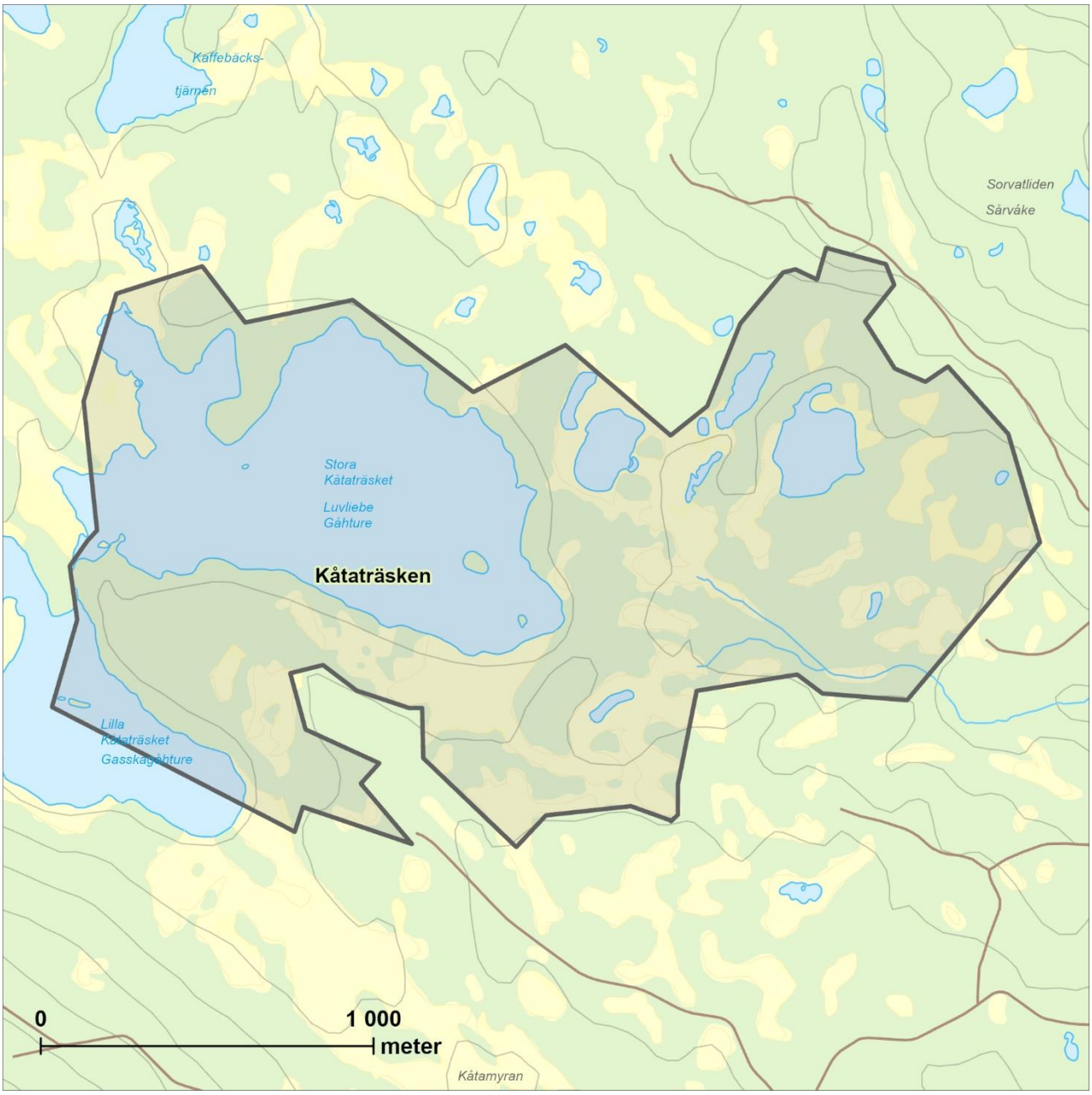
Kaffebäcks-
tjärnen
Sorvatliden
Sårvåke
Stora
Kåtaträsket
Luvliebe
Gåhture
Kåtaträsken
Lilla
Kåtaträsket
Gasskagåhture
0
1 000
meter
Kåtamyran

Nalovardo syd Obj.nr: 45

Kommun: Sorsele
Areal: 349 hektar
Mittkoordinat: 615274, 7284185
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Nalovardo syd ligger cirka 14 km norr om Sorsele, 425–750 m ö.h., på fjället Nálluovárdduos sydvästsluttning. Området är delat i tre delar som alla gränsar till Nalovardos naturreservat i nordöst och öst. Området berör även en mindre del av skidbacken på Nalovardo.

Den minsta delen ligger i nordväst och omfattar en del av dalen mellan Ö Ravenåive och Suobtjåjvvie och denna del genomkorsas av Kvarnbäcken. Den centrala delen består av berget Suobtjåjvvies topp, mycket branta sydvästsluttning och den något flackare nordostsluttningen. Den södra delen består till största del av Nalovardos sydvästsluttning och förlängs sedan söder ut i en smal remsa till berget Biehtarbaktties mycket branta sydsluttning. Den södra delen gränsar till Nalovardos skidbacke och liftsystem. Bilvägen till toppen på berget och Nalovardostugan går delvis genom området.

Skogen i området består i huvudsak av gammal grannaturskog med ett rikligt inslag av 200-åriga granar. Längst upp mot fjällkanten är skogen gles, mager och mycket gammal och med ett rikligt björkinslag. Denna skog har mycket hög beståndsålder, är fullskiktad och har god åldersspridning. Här finns rikligt med stående döda garnlavsdraperade granar och allmänt med lågor i olika nedbrytningsstadier inklusive fina grova lågor. Längre ner är skogen mer tät och sluten. Fläckvis finns fuktstråk med örtvegetation, en bäckravin och ett par små vätar. I denna del finns allmänt med stående döda granar och sparsamt till allmänt med granlågor. I de brantaste partierna på de olika små bergen växer ofta talldominerade barrskogar med gott om

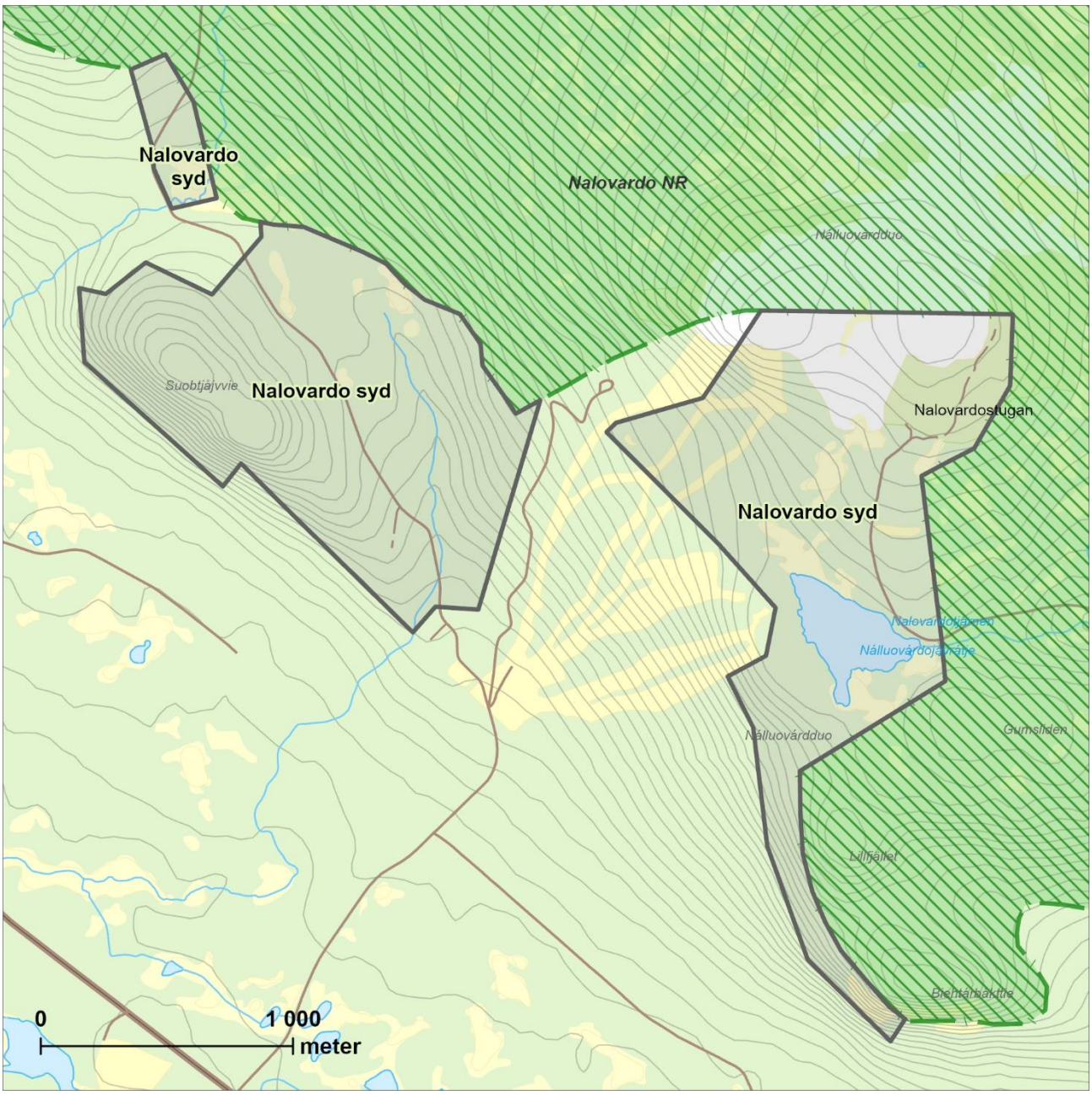

flerhundraåriga tallar, spridda silverfuror och fina tallågor.

Skogarna bär mycket få spår av skogsbruk och är i delar möjligen helt opåverkade av skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Nalovardo syd består av mycket fina grannaturskogar som hyser höga naturvärden genom det stora inslaget av gamla granar, allmänt-rikligt med död ved och stor hänglavsrikedom. Inom området finns även ett par branter med flerhundraåriga tallar och tallved av hög kvalitet.

Området gränsar till det befintliga naturreservatet Nalovardo. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Njuöniesvarrie-Mjärdaken Obj.nr: 46

Kommun: Sorsele
Areal: 596 hektar
Mittkoordinat: 612155, 7274046
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Njuöniesvarrie-Mjärdaken ligger cirka 7 km nordväst om Sorsele, 350 – 550 m ö.h. Området omfattar delar av Njuöniesvarries och Björkbergets syd- och sydvästsluttningar. Från områdets centrala delar sträcker sig också en utlöpare åt nordost från Björkberget som omfattar Mjärdakens topp och sluttningar, samt Mörbergets nordostsluttningar mot Gautsträsket. Kring området går några skogsbilvägar, varav en går in i Njuöniesvarries västsluttning. Inom området ligger några mindre skogstjärnar.

Skogen står på morän med inslag av blockpartier, framförallt i och kring branter. Markvegetationen domineras av risvegetation, med ett mindre inslag av örtstråk. Skogen består av ungefär lika delar barrblandskog och tallskog. Det dominerande trädskiktet är tämligen likåldrigt och omkring 100 år gammalt. Det förekommer 200 – 300 år gamla tallöverståndare sparsamt till allmänt spritt i området. På ett flertal av överståndarna finns brandljud. Den döda veden utgörs till största delen av lågor medan stående döda träd förekommer sparsamt. Grov död ved av tall förekommer ojämnt. I genomsnitt är förekomsten sparsam, i vissa områden allmän, medan det inom mindre partier saknas grov död ved. Däremot förekommer klen självgallrad ved av gran och tall allmänt.

I vissa mindre delar av området finns tydliga spår av plockhuggning och somliga bestånd är underröjda. Äldre påverkan är mer svårbedömd. Troligen har en brand dragit över området för drygt hundra år sedan och stora delar av skogarna i området har troligtvis uppkommit efter denna brand.

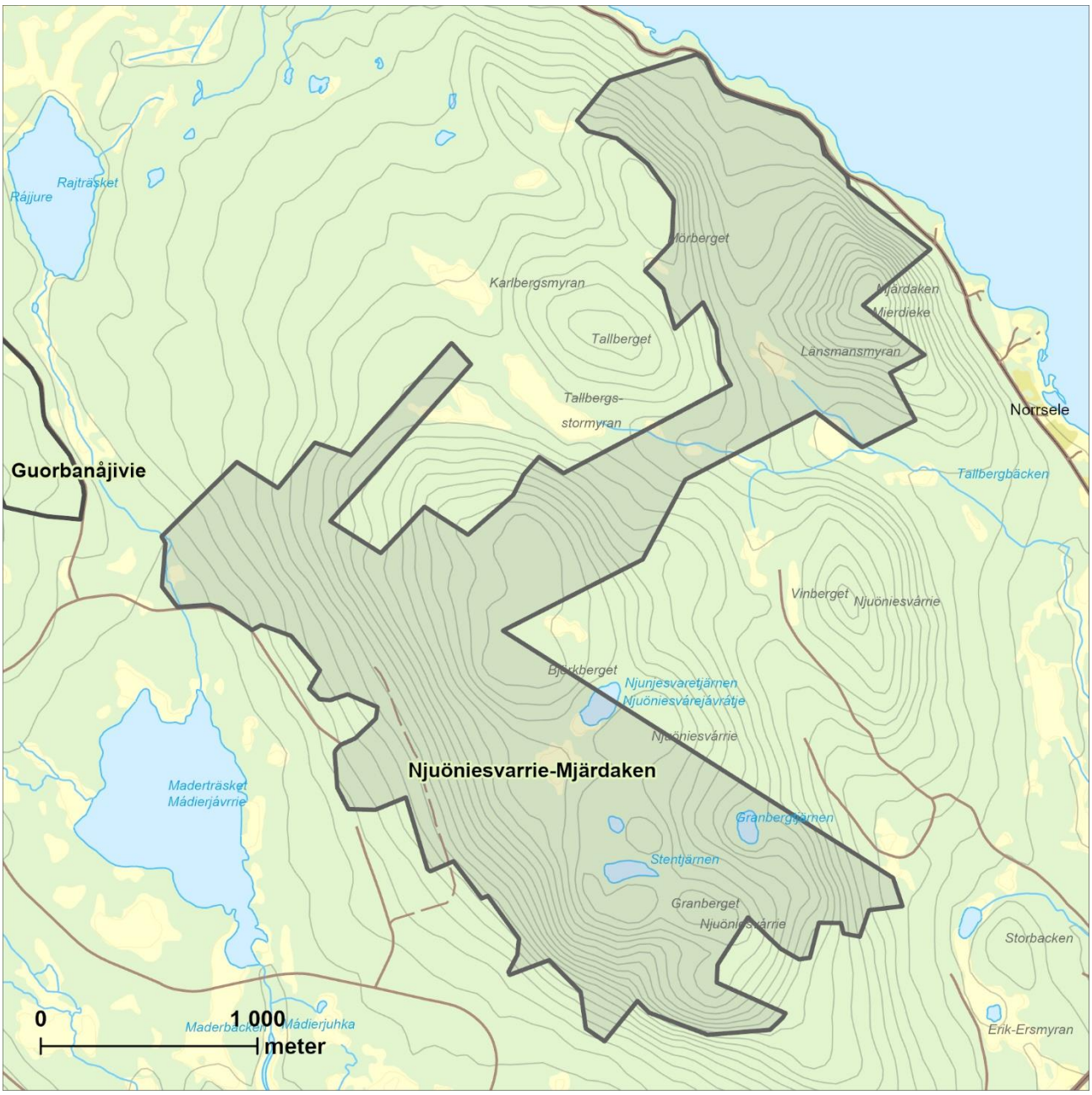

I områdets sydvästra delar finns ett cirka 8 hektar stort Natura 2000-område med mycket gammal tallskog och förekomst av norna.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Njuöniesvarrie-Mjärdaken är ett medelstort skogsområde med brandpräglade skogar. Områdets huvudsakliga naturvärdeskvalitér är knutna till inslaget av gammal, grånad tallved som hyser många hotade och sällsynta arter. Området har även höga naturvärden knutna till de spridda gamla tallöverståndarna med brandljud. Överståndarna kan på sikt bidra till fortsatt kontinuitet av tallved i området. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Pipknösen Obj.nr: 47

Kommun: Sorsele
Areal: 255 hektar
Mittkoordinat: 582264, 7275432
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Pipknösen ligger cirka 3,5 mil väster om Sorsele, norr om Fjosoken och Abborrsjön i Juktåns dalgång, 425–575 m ö.h. Området utgörs av Pipknösens sluttningar och branter ner mot sjöarna. Terrängen består av blockiga moräner med inslag av helt blockdominerade branter och blockhav.

I områdets västra del växer urskogsartad skog som i sluttningens nedre delar är grandominerad och högre upp i branterna är talldominerad. I hela sluttningen finns ett stort inslag av mycket gamla tallar, varav vissa är extremt grova och antagligen upp emot 500 år gamla. Det är bitvis mycket brant och blockrikt, vilket kan vara en bidragande orsak till att de här jätteträden inte har avverkats trots närheten till flottningsbart vatten. Hänglavar förekommer allmänt. De västra delarna förefaller vara helt opåverkade av skogsbruk, med undantag för ett mindre område längst ner i sydväst där det växer tydligt avverkningspåverkad barrblandskog.

I nordost finns ytterligare ett parti med bitvis urskogsartad skog. Här är skogen grandominerad med inslag av enstaka månghundraåriga tallöverståndare samt björk, asp och sälg. Markvegetationen varierar, flacka partier är risdominerade och i sluttningar dominerar högörter. I branta partier är det mycket produktivt och högvuxet. De dominerande trädåldrarna är ungefär 150 år och granar över 200 år förekommer rikligt. Död ved förekommer allmänt till rikligt i alla nedbrytningsstadier och hänglavar förekommer allmänt till rikligt. Ingen sentida påverkan noterades i dessa delar, men troligen har åtminstone delar påverkats av plockhuggning.

I ostsluttningen växer björkrik grannaturskog med inslag av tall, asp och sälg. I partier är det glest

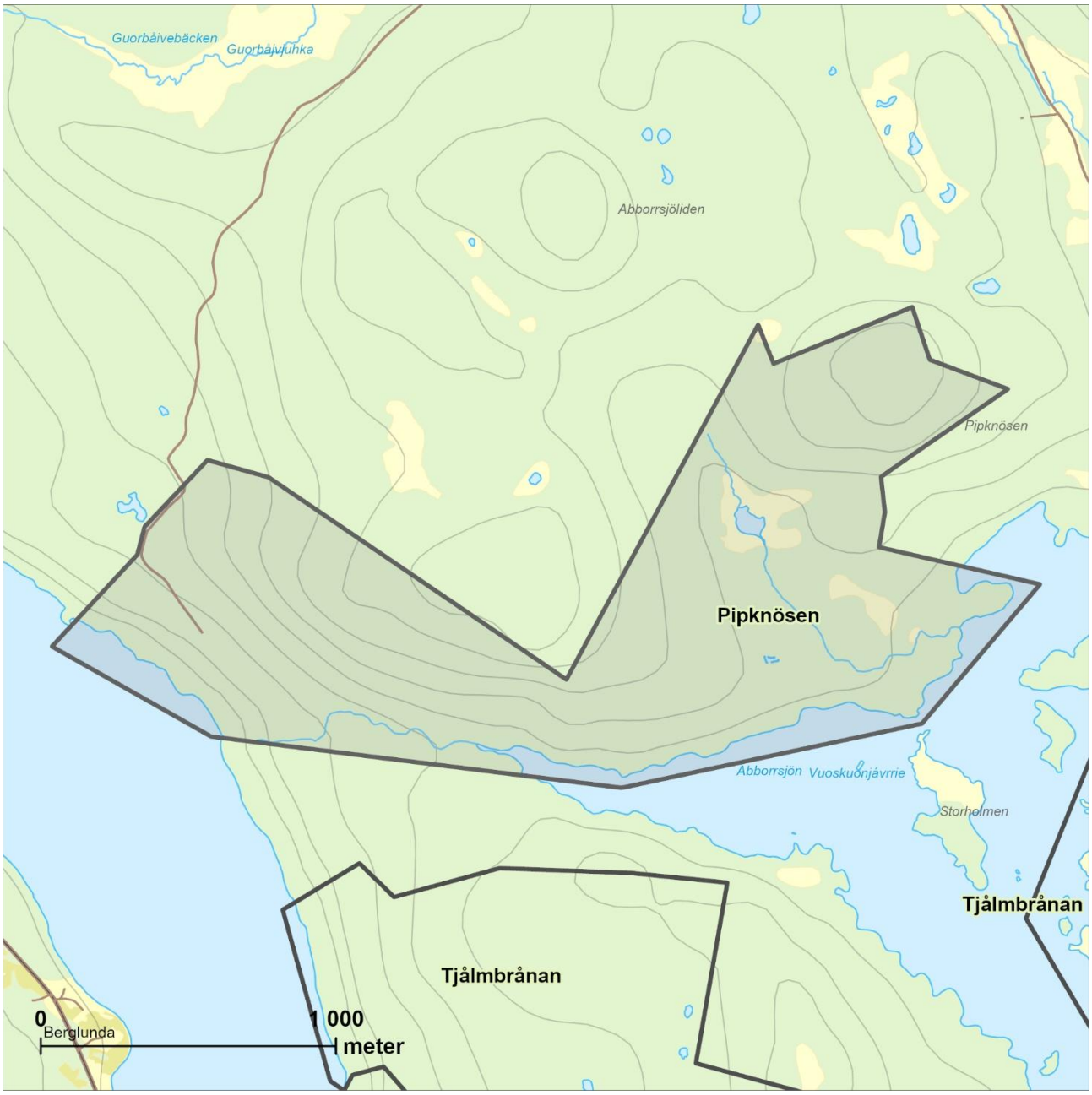

mellan granarna och skogen nästan björkdominerad. Den dominerande trädåldern är cirka 120–150 år med ett sparsamt till allmänt inslag av över 200 år gamla granar. Skogen har en naturlig beståndsstruktur. Liggande död ved från barrträd förekommer sparsamt, liggande björkved allmänt till rikligt. Skogen är relativt hårt plockhuggen för länge sen men bär inga spår av sentida skogsbruk. På toppen av Pipknösen är det magert, lågvuxet och bitvis björkdominerat med allmänt inslag av berg i dagen.

Noterade naturvårdsarter

Dvärgbägarlav, fläckporing, gräddporing, nordtagging, rosenticka och urskogsporing.

Länsstyrelsens bedömning

Pipknösen är ett mindre men väl sammanhållet område som består av urskogsartade tallskogar och granskogar samt lövrika grannaturskogar. Områdets skogar håller mycket höga naturvärden, framför allt i form av de flerhundraåriga tallarna, de gamla granarna, den goda tillgången på död ved av både tall, gran och lövträd i olika stadier av nedbrytning samt den låga graden av påverkan från skogsbruk. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Ruttjebäcksskogen Obj.nr: 48

Kommun: Sorsele
Areal: 4 560 hektar
Mittkoordinat: 599691, 7300832
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Ruttjebäcksskogen består av vidsträckta skogsområden kring södra änden av Giertsjavvrie och på ömse sidor om Giertsbäckens övre delar. Det är ett småkuperat landskap med flacka östsluttningar på bäckens västsida och västsluttningar på bäcken östra sida. Ett stort antal mindre vattendrag rinner genom sluttningarna ned mot Giertsbäcken, däribland Bergbäcken, Abborrbäcken och Ruttjebäcken. På flera ställen finns myrrika mosaiklandskap med skog och större och mindre myrar. I nordväst ligger berget Jibmatje, med imponerande östbranter mot sjön. I öster gränsar området mot det blivande naturreservatet för Stor-Lairomyran och i väster mot Vindelfjällens naturreservat. Vid Giertsjavvries södra del och den övre delen av Giertsbäcken ligger byarna Bergnäs, Forsbacka samt några enskilda gårdar och stugor.

I området öster och väster om Giertsbäcken består skogen mestadels av ganska skiktade grandominerade skogar med inslag av tall och björk. I skogen finns det sparsamt till fläckvis allmänt med 200-åriga granar, här och var finns också spridda gamla tallöverståndare samt fläckvis ett intressant inslag av sälg och asp. Skogen är tydligt påverkad av plockhuggning men den är gammal, luckig och skiktad och med gruppställda träd och har ofta naturskogskaraktär med sin olikåldrighet och inslag av både gamla träd samt spridd död ved. Det förekommer oftast sparsamt med död barrved, främst är det övermossade granlågor, färskare lågor och torrträd. Bristen på medelålders lågor indikerar ett kontinuitetsbrott.

Ovanför Jibmatjes branter i nordväst växer urskogsartad fjällgranskog med rikligt med jättegamla granar och rikligt med grova granlågor i alla stadier av nedbrytning. Här har knappast några avverkningar utförts. Skogen är dock lågväxt och luckig och ganska lågproduktiv. Även i de övre, branta sluttningarna söder om Jibmatje finns gammal grannaturskog. Där förekommer rikligt med granar som är 200–300 år gamla, och kanske ännu äldre träd. Liknande gammal grannaturskog finns även i områdets allra västligaste delar. Här finns gott om grova granlågor i alla nedbrytningsstadier och gott om stående döda granar.

Sydväst om Giertsbäcken ligger ett talldominerat, stenigt och magert moränkullelandskap. Skogen är ca 120-årig men innehåller ett sparsamt inslag av gamla tallar som är minst 300 år gamla. Här finns också rikligt med död tallved. Veden utgörs dels av grova stående, vridna, gamla senvuxna silverfuror, dels av grova senvuxna tallågor men även en hel del klenare, yngre ved. Det finns även spår av brand i form av kolade stubbar och brandljud på gamla tallar.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, granticka, gräddporing, gränsticka, nordtagging, rosenticka, skinnlav, ullticka och vågbandad barkbock.

Länsstyrelsens bedömning

Ruttjebäcksskogen är ett mycket stort sammanhängande område med gamla grannaturskogar och tallnaturskogar. Skogarna är ofta rätt hårt blädade men innehåller ändå gott om naturskogsstrukturer i form av gamla träd, död ved och hänglavar. Granskogarna har ofta ett stort inslag av gamla granar och tallskogarna har ofta gott om död tallved. Fläckvis håller skogarna mycket höga naturvärden i form av fullskiktade granskogar med rikliga mängder död ved i alla nedbrytningsstadier. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Skorvliden-Storhobben Obj.nr: 49

Kommun: Sorsele
Areal: 353 hektar
Mittkoordinat: 614901, 7246141
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Skorvliden-Storhobben är ett drygt 350 hektar stort skogsområde som ligger i Sorsele kommun, cirka 6 kilometer västsydväst om Blattniksele och ungefär mittemellan Juktån och Vindelälven. Området sluttar från sin högsta punkt 440 m ö.h. vid Skorvliden nordost ner mot Flarkmyran som ligger 370 m ö.h. I öster gränsar området mot sjön Stenträsket. Terrängen är ganska blockrik.

Skogen består av tallskog med stark naturskogsprägel och inslag av gran, björk och asp. I områdets västra delar finns även inslag av barrblandskog. Aspkloner finns spritt i området. I partier finns stort inslag av björk, men den är ganska lågvuxen och klen. Marken är låg- till medelproduktiv, frisk till bitvis fuktig och bevuxen med risvegetation.

Åldern på de beståndsbildande träden är kring 120 till 150 år. Enstaka tallar är upp emot och över 200 år gamla. I delar med större graninslag förekommer träd i alla åldrar från 0 till 150 år. Tallskogen är naturligt gles och enskiktad, men skiktningen ökar med ökat graninslag. Stående och liggande död ved förekommer genomgående allmänt. Även äldre grånad tallved förekommer allmänt, dock är den ofta ganska klen (kring 30 cm i diameter i rotändan).

Området saknar spår av sentida påverkan och är kanske helt och hållet opåverkat av skogsbruk. Över hela området finns spår av brand.

Noterade naturvårdsarter

-

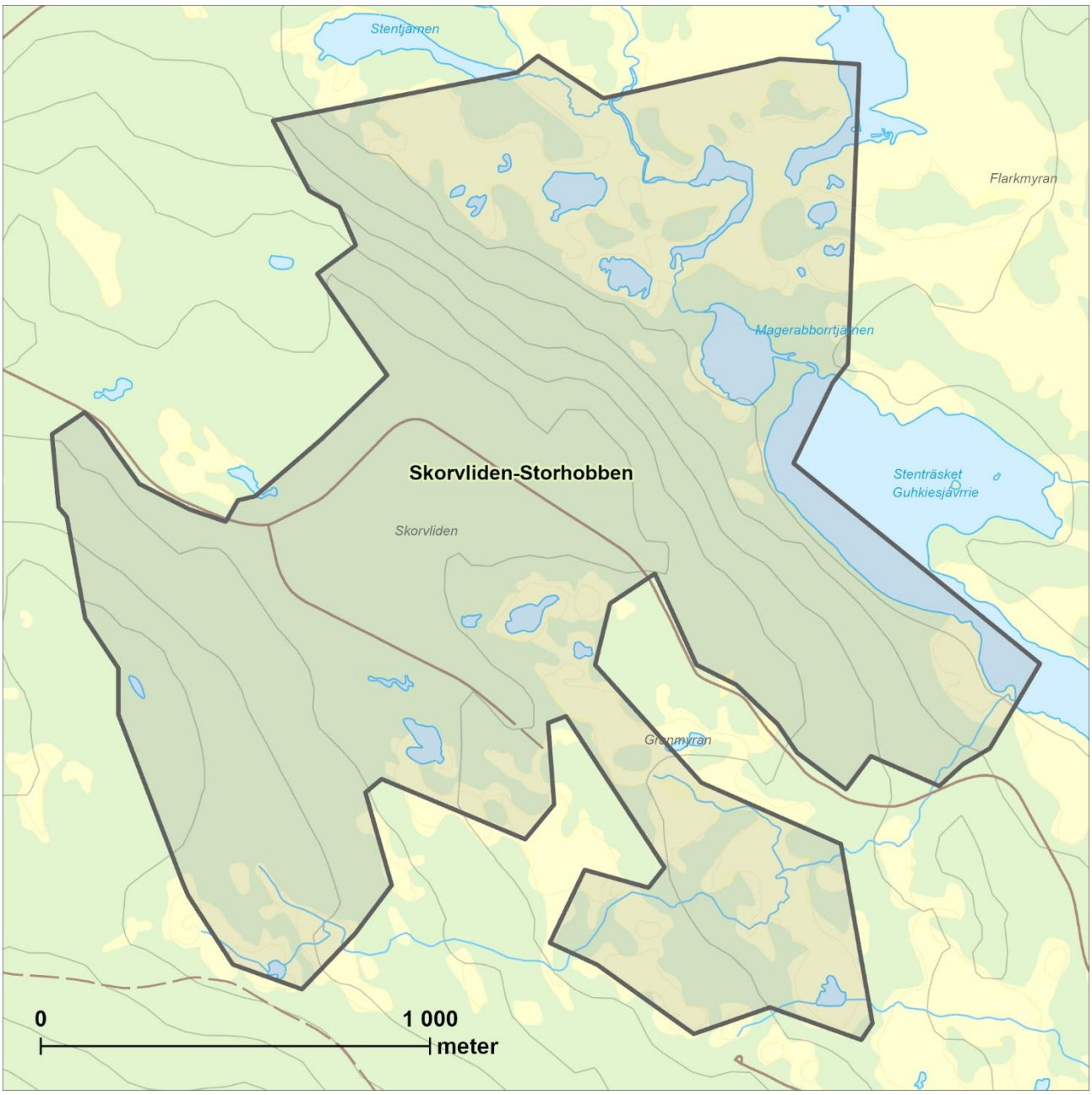

Länsstyrelsens bedömning

Skorvliden-Storhobben är ett drygt 350 hektar stort område med låg-medelproduktiv brandpräglad tallnaturskog som har höga naturvärden i och med det stora inslaget av gamla träd, allmänt med död ved av hög kvalitet och liten påverkan av avverkningar. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Skravelliden Obj.nr: 50

Kommun: Sorsele
Areal: 142 hektar
Mittkoordinat: 615854, 7243462
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Skravelliden ligger cirka 8 km väster om Sandsele i Sorsele kommun, 400–550 m ö.h.

Området ligger mitt på vattendelaren mellan Juktån och Vindelälven och består av Storhobbens och Skravellidens toppartier och ostsluttningar. Längst i väster finns en liten skogmyrmosaik med några mindre myrholmar. En skogsbilväg går genom området.

Skogen i området utgörs av mycket lövrik barrblandskog med ett mycket rikligt inslag av asp och allmän förekomst av sälg och björk. I sluttningen domineras den medelproduktiva marken av örtvegetation. Skogen har överlag naturlig beståndsstruktur med god åldersspridning mellan 0 och 120 år, enstaka träd är upp emot 150 år gamla. Träd kring och äldre än 200 år saknas.

Död ved från barrträd förekommer sparsamt och allmänt av björk. I den västra utlöparen är terrängen flackare, andelen asp och andra lövträd lägre, och skogen något glesare.

Skogen är troligen en lövbränna uppkommen efter en brand för ungefär 150 år sedan. Påverkan från skogsbruk förefaller saknas i större delen av området. På myrholmarna i väster är naturvärdena något lägre, troligen saknas kopplingen till branden och att skogen där kan vara plockhuggen. Sentida spår av skogsbruk saknas dock även där.

Noterade naturvårdsarter

-

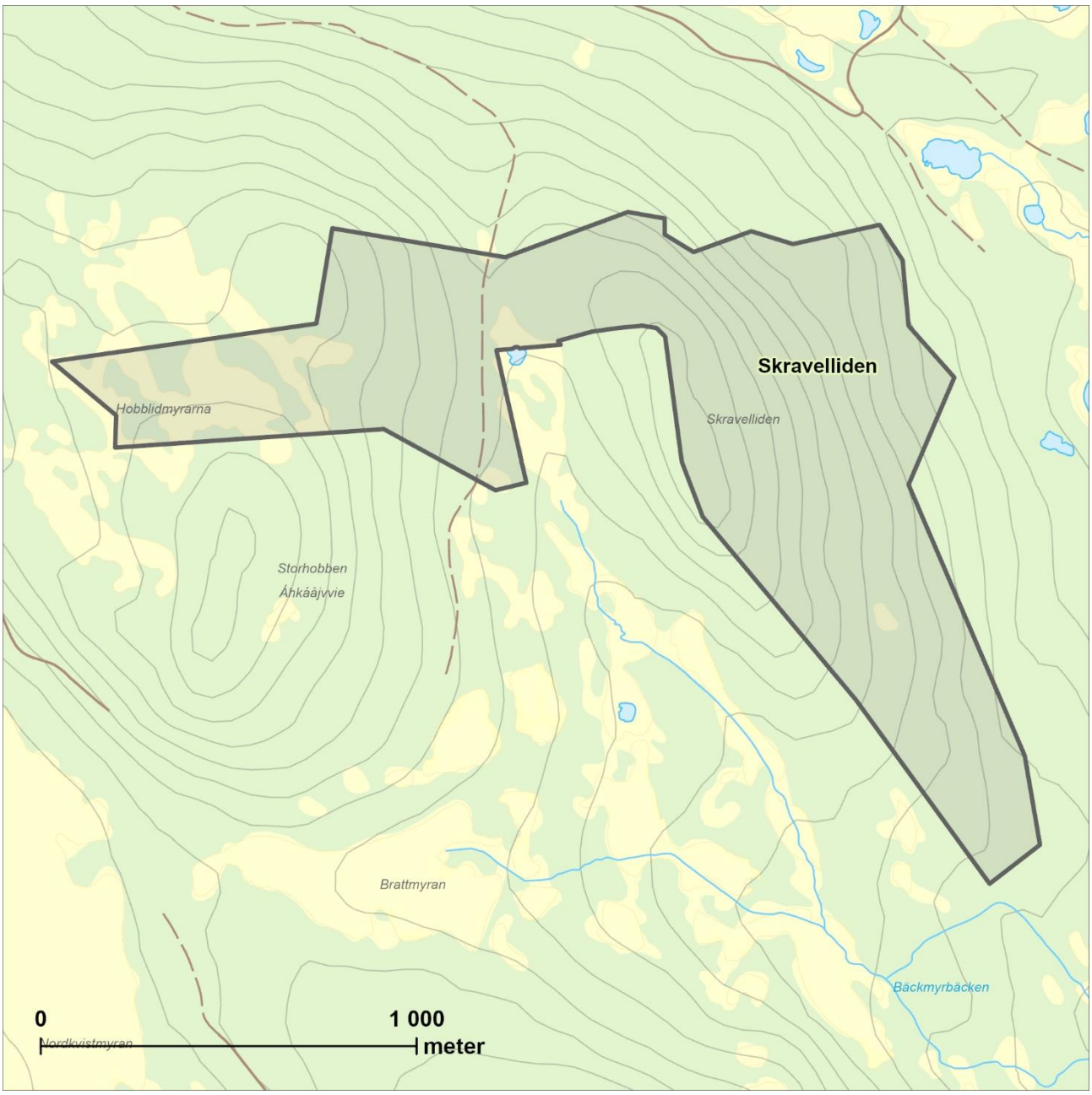

Länsstyrelsens bedömning

Skravelliden är ett ganska litet område med höga naturvärden kopplade till en mycket lövrik, urskogsartad bränna med ett rikligt inslag av asp och allmän förekomst av sälg och björk. I området märks inga spår av skogsbruk. Naturvärdena är framför allt knutna till lövträden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Stor-Lairomyran syd Obj.nr: 51

Kommun: Sorsele
Areal: 2 582 hektar
Mittkoordinat: 6087437292421
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Stor-Lairomyran syd är ett stort naturskogsområde som ligger cirka 25 km NNV om Sorsele, 470–676 m ö.h. Området består av skogar som gränsar till det befintliga naturreservatet Nalovardo och till det blivande naturreservatet för Stor-Lairomyran. Stor-Lairomyran gränsar i sin tur till naturreservatet Laisdalens fjällurskog i Norrbottens län. Stor-Lairomyran syd är ett varierat område med flera berg och stora, flacka myrrika områden. I området finns ett stort antal opåverkade myrar och bäckar.

Skogarna i området är generellt lågproduktiva, höjdlägespräglade och grandominerade med ett allmänt inslag av björk. I området finns spridda inslag av tall, asp och sälg. Skogenär ofta olikåldrig, i genomsnitt omkring 120 – 150 år, men med allmänt inslag av granar som är omkring 200 år. Skogarna har tydlig naturskogsstruktur och spritt på ett par ställen i området finns skog med urskogskaraktär. Mängden död ved varierar i området, i svagare partier är förekomsten sparsam och dominerad av björkved medan det i starkare partier är rikligt med mycket grov död ved i alla nedbrytningsstadier.

I delar av området finns äldre kolade stubbar och lågor samt spridda vidkroniga tallar som visar att åtminstone delar av skogen har påverkats av skogsbrand. Inom området förekommer ett antal ganska nya hyggen och ungskogar samt enstaka skogsbilvägar. I den äldre skogen ligger påverkan från skogsbruk relativt långt tillbaka i tiden och den utgörs främst av plockhuggning, Dessa äldre

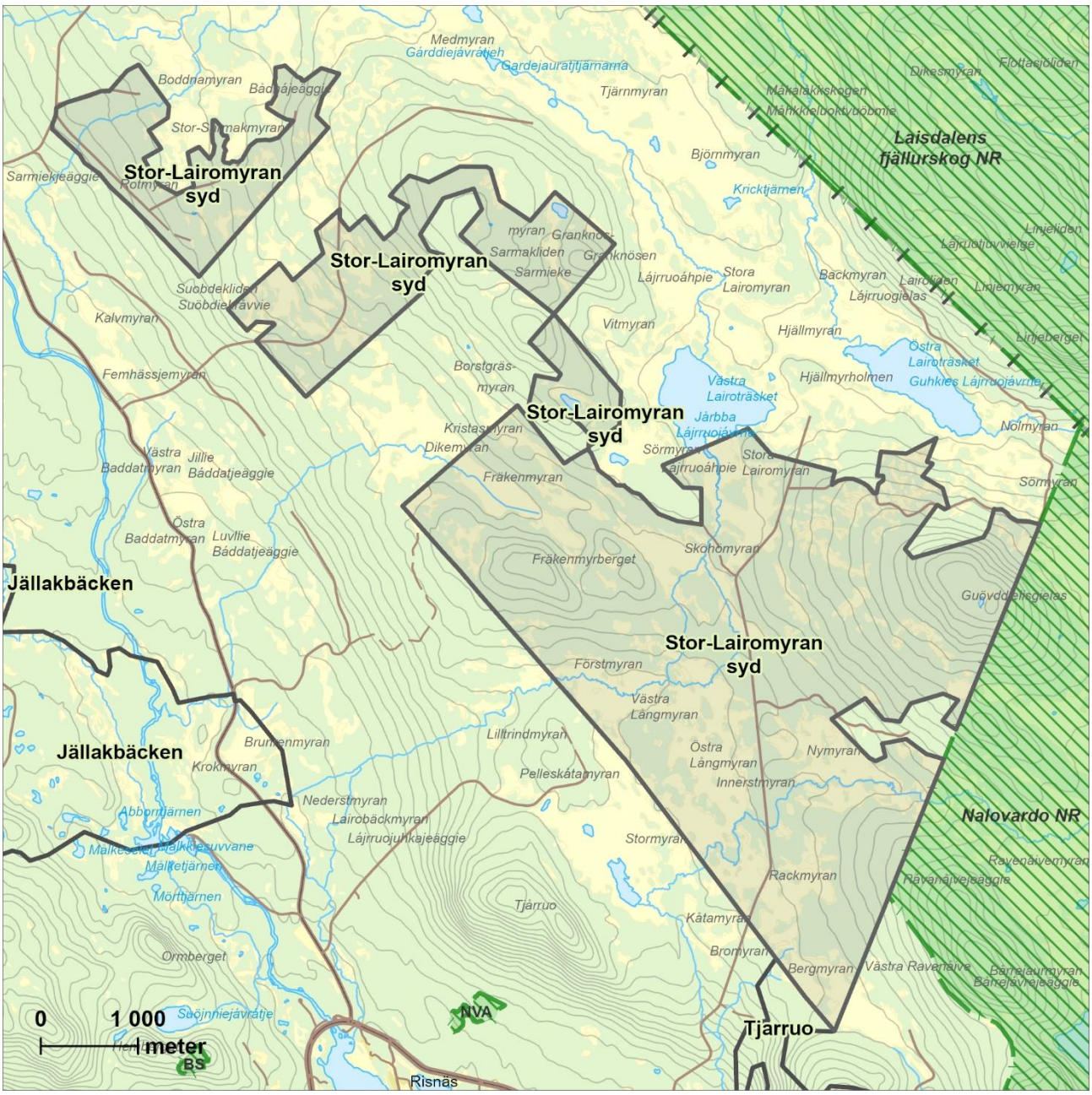

ingrepp har i varierande omfattning påverkat beståndsstrukturen och mängden död ved i området.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, granticka, gränsticka, knottrig blåslav, lappticka, ostticka, rosenticka, rynkskinn, tretåig hackspett och ullticka.

Länsstyrelsens bedömning

Stor-Lairomyran syd är ett stort område med fina grannaturskogar och inslag av opåverkad granurskog. Området har höga naturvärden knutna till stort inslag av gamla granar och spridda gamla tallar. Bitvis förekommer rikligt med död ved i alla stadier av nedbrytning och låg påverkan från skogsbruk. Inom området förekommer ett stort antal rödlistade arter. De höga naturvärdena som dokumenterats inom området stärks ytterligare av att området gränsar mot det befintliga naturreservatet Nalovardo och det planerade naturreservatet för Stor-Lairomyran, som i sin tur gränsar mot Laisdalens fjällurskog. Tillsammans bildar dessa områden ett mycket stort sammanhängande skogs- och myrlandskap med mycket höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Stora Osaberget Obj.nr: 52

Kommun: Sorsele
Areal: 412 hektar
Mittkoordinat: 608675, 7281557
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Stora Osaberget ligger i Sorsele kommun, cirka 12 km nordväst om Sorsele samhälle och 350 till 600 m ö.h. Områdets norra del omfattar delar av Stora och Lilla Osaberget, vilka stupar bra österut mot sjön Storvindeln. Området är utsträckt i nord-sydlig riktning. De norra delarna är bergiga, och de södra delarna flacka och småkuperade.

Skogen på de båda Osabergens toppar består av höjdlägesgranskog med ett stort björkinslag. Nedanför topparna växer mer produktiv grannaturskog med gott om gamla granar och bitvis rikligt med död ved i olika nedbrytningsstadier. Vissa gamla träd och torrträd är draperade med garnlav. Här finns även inslag av tall och björk samt spridda sälgar och aspar. I en nordostvänd klippbrant förekommer enstaka flerhundraåriga tallar. Generellt är området magert med ett risdominerat fältskikt men nedan branten är det frodigare och bitvis örtrikt.

Övriga delar av området domineras främst av äldre granskogar med naturskogsstrukturer som skiktning, hög ålder och sparsamt till fläckvis allmänt med död ved. Här finns spår av plockhuggning men ingen sentida påverkan. I området finns också delar med äldre tallskog, framför allt knuten till klippiga eller blockiga partier. I tallområdena förekommer allmänt till rikligt med högkvalitativ tallved.

Området är påverkat av plockhuggning i varierade utsträckning men det finns inga spår av sentida skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

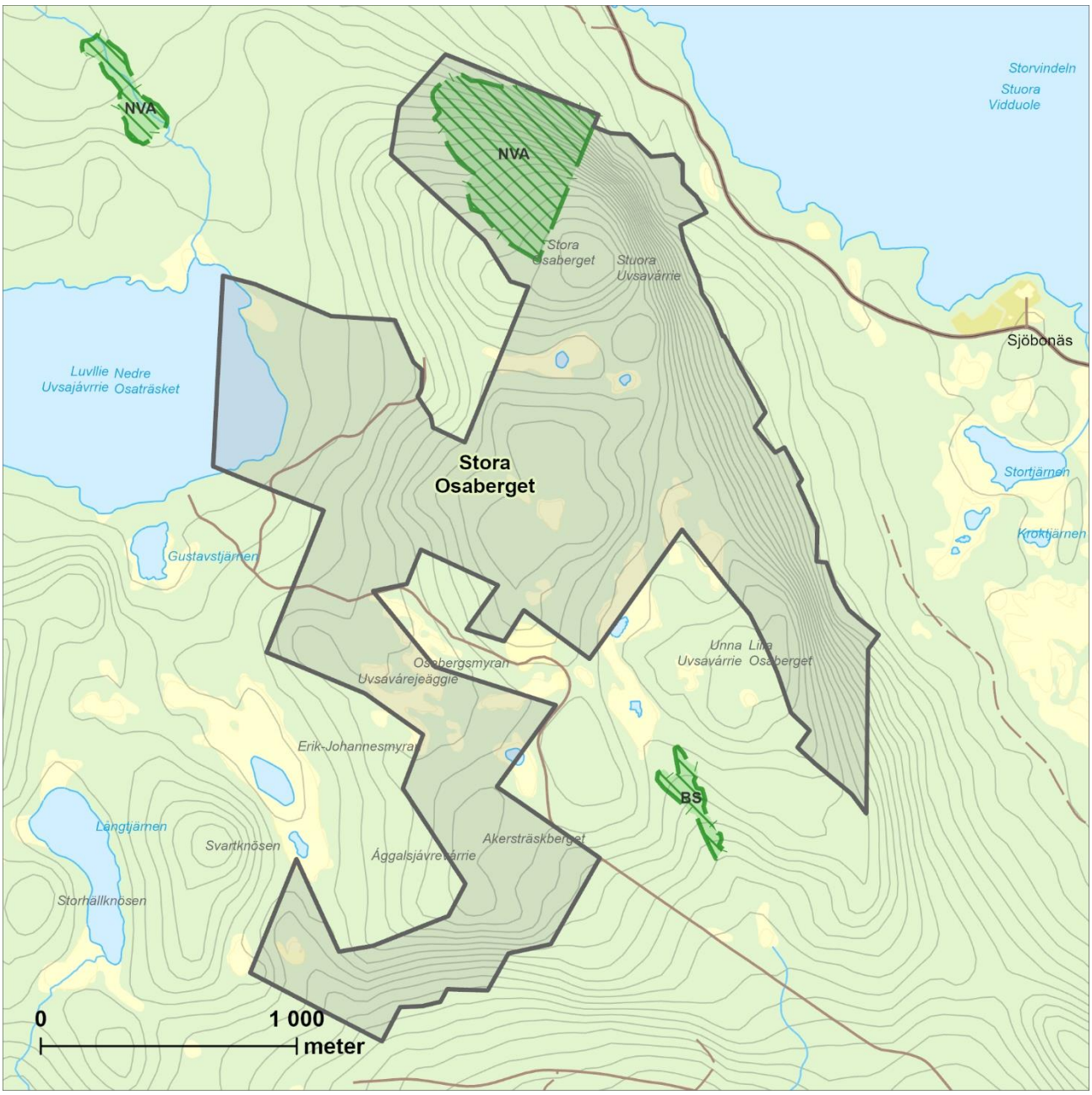

Länsstyrelsens bedömning

Stora Osaberget är ett bergigt naturskogsområde som i de högre belägna partierna har låg mänsklig påverkan och stora partier med gammal, fin barrnaturskog. Den kuperade terrängen gör att skogarna varierar mellan mager höjdlägesskog med stort inslag av björk, klippiga stup samt gamla gran- och tallskogar med utpräglad naturskogskaraktär. I området finns gott om naturskogsstrukturer i form av gamla granar och tallar, skiktning och bitvis rikligt med högkvalitativ död ved av både gran och tall. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Storliden östra Obj.nr: 53

Kommun: Sorsele
Areal: 409 hektar
Mittkoordinat: 603104, 7255392
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Storliden östra ligger i Sorsele kommun, ca 20 km sydväst om Sorsele tätort och 540 – 600 m ö.h. I väster angränsar området mot ett område med höga naturvärden, tidigare inventerat av Länsstyrelsen. I norr korsas området av en liten bäck och inom området finns även två småtjärnar. Mindre fuktstråk löper regelbundet nedför sluttningen. I Storlidens sluttningar finns både blockigare partier och våtare mer plana marker.

Området består av mycket lövrik granskog som troligen föryngrad efter en hård skogsbrand. Det finns mycket stort inslag av sälg och asp. I de fuktigare stråken, som sannolikt till viss del undkommit branden, växer gammal granskog med åldrar upp mot 200 år. På de magrare och torrare markerna är lövinslaget påfallande stort och granen håller här generellt endast en ålder på runt 80–100 år. Produktiviteten avspeglas även i fältskiktet, som består av blåbärsris i de fattiga delarna och av låg- och högörter i de fuktigare och mer produktiva delarna. Skogarna är genomgående välskiktade och varierade vad det gäller trädslag och dimensioner.

Förekomsten av död ved är helt beroende av produktivitet och förekommer i de rikare stråken mycket rikligt. I de magrare och mer lövrika markerna är mängden död ved betydligt mer sparsam. Dimensionerna på den döda veden varierar från riktigt klena lågor till grova lågor och förekommer i alla stadier av nedbrytning. I de mer lövrika delarna finns oftast mest färsk död ved – vindfällen och klen lövved. Garnlav förekommer i vissa delar allmänt, men för det mesta mycket sparsamt. På sälg och asp växer ofta lunglav och skrovellav. Spåren från branden förekommer

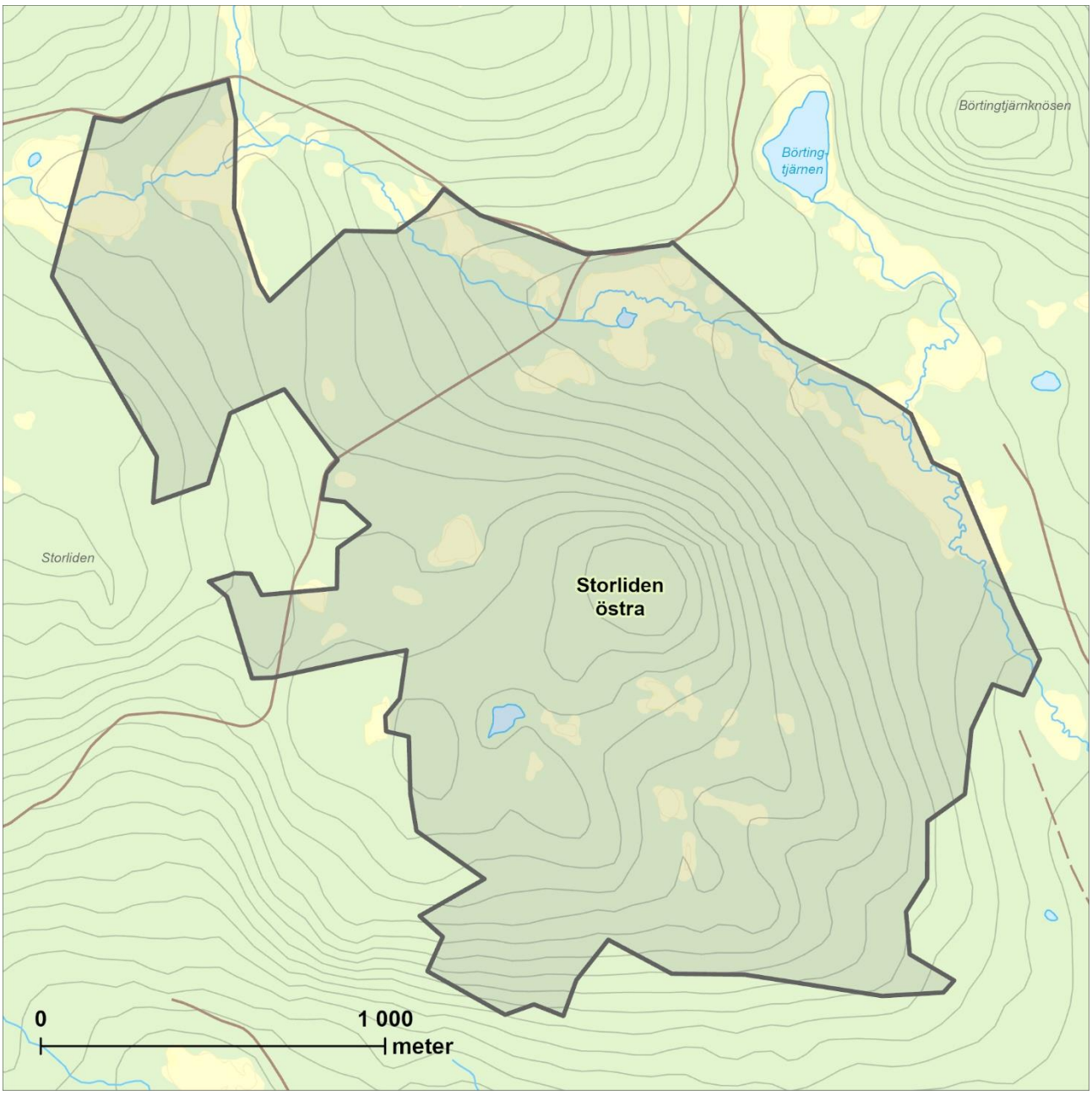

sparsamt, men det är tydligt att större delen av området brunnit kraftigt.

Området är sannolikt inte påverkat av något skogsbruk då inga stubbar noterades. Man kan därför på tämligen goda grunder anta att området är urskogsartat med en naturlig åldersdynamik som följer brandens utbredning.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, granticka, lunglav, rynkskinn, skrovellav och stuplav.

Länsstyrelsens bedömning

Storliden östra är ett medelstort område med lövrika granskogar uppkomna efter brand blandat med mindre delar med brandrefugiala gamla granskogar. Områdets variation i ålder, förekomsten av död ved och förekomst av sälg och asp är en direkt följd av brandens varierade påverkan på olika skogsbestånd. Avsaknaden av spår från skogsbruk, ett synnerligen rikt inslag av asp och sälg samt stråk med gammal gran och rikligt med död ved höjer naturvärdet. Området innehåller en intressant mosaik av olika skogsmiljöer. Området är till stora delar lågproduktivt och granskogens återetablering i de lövrika delarna går långsamt. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Tjàrruo Obj.nr: 54

Kommun: Sorsele
Areal: 180 hektar
Mittkoordinat: 610604, 7286705
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Tjàrruo ligger i Sorsele kommun, cirka 15 km nordväst om Sorsele samhälle. Området består av berget Bierdåjvvies toppartier, sluttningar och en nordvästlig utlöpare. Bergets sydvästra sida utgörs av en klippvägg. Generellt karaktäriseras området av mager, delvis blockrik morän med medelproduktiv granskog av frisk ristyp.

Norr och öster om Bierdåjvvies topp växer gammal och mycket senvuxen höjdlägesgranskog med ett sparsamt inslag av tall. Skogen är naturligt gles och luckig. I anslutning till branten i sydväst växer gammal hällmarkstallskog som är lågvuxen och innehåller gott om knotiga, mycket gamla tallar. Trots en hög beståndsålder och låg mänsklig påverkan i dessa två delar gör den låga produktiviteten att det endast förekommer sparsamt med stående och liggande död ved. På toppen av Bierdåjvvie består skogen bitvis av fjällbjörkskog.

I övrigt består skogarna av flerskiktade barrskogar som varierar från helt talldominerade till helt grandominerade, ibland med inslag av björk och asp. Tall dominerar framför allt på Bierdåjvvies västsluttning medan andelen gran successivt ökar åt nordväst, för att övergå i nästan helt grandominerad skog i områdets nordvästligaste del. Framför allt de grandominerade partierna är skiktade med viss luckighet och gruppställdhet. Skogen är mager och fältskiktet domineras av ris. Skogen är generellt 100 - 150 år, något yngre i tallpartierna än i granpartierna och med sparsam förekomst av gamla träd. Död ved förekommer sparsamt, huvudsakligen i form av grov, gammal grånad ved i de talldominerade partierna samt

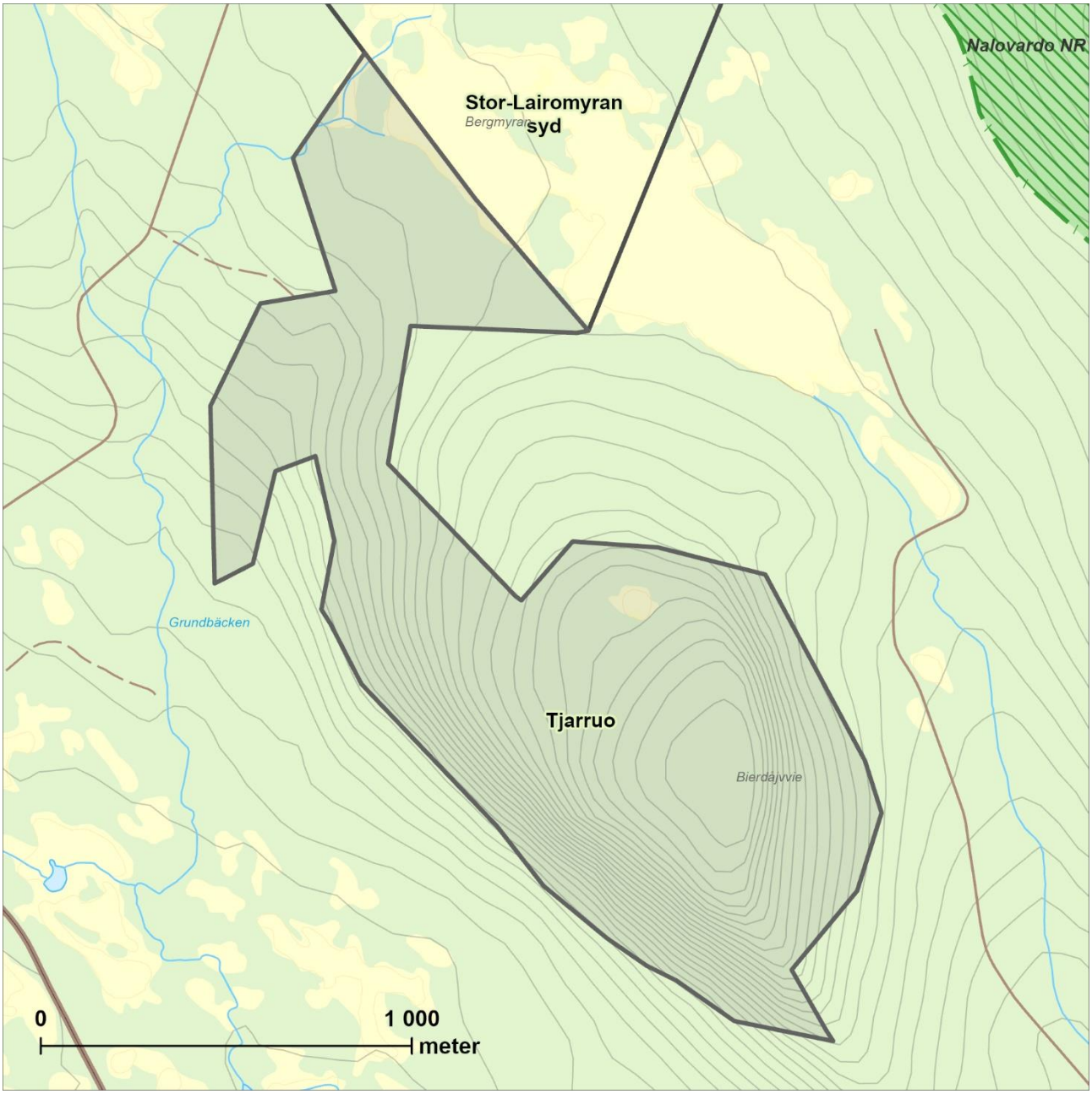

stående och liggande granved i de grandominerade delarna.

De lågproduktiva delarna är väldigt lite påverkade av skogsbruk, medan de friskare delarna är mer tydligt påverkade av äldre plockhuggning.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Tjàrruo är ett mindre skogsområde med gammal naturskog kring en bergstopp. Naturvärdena i området är kopplade till gamla, måttligt skogsbrukspåverkade skogar med inslag av gamla tallar och granar, lång skoglig kontinuitet, utvecklad skiktning samt sparsam förekomst av död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Tjuhkalåjvvie Obj.nr: 55

Kommun: Sorsele
Areal: 1 058 hektar
Mittkoordinat: 607637, 7253604
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Tjuhkalåjvvie ligger i Sorsele kommun, ca 20 km sydväst om Sorsele samhälle och 590 – 560 m ö h. Området är långsträckt och består av och mestadels flacka sydvästsluttningar från bergen Tjuhkalåivvie i söder och Harrberget i norr. I norr ligger sjön Stora Harrträsket. Området binder samman fyra områden med sedan tidigare dokumenterat höga naturvärden: Harrberget, Börtingtjärnknösen, Gitåive och Abborrberget.

Skogarna är genomgående grandominerade och bitvis ganska högproduktiva. Inte minst hittas ett sådant område längs Stora Harrträskets östra strand. Längre söderut är produktiviteten lägre, där dominerar friska, medelproduktiva granskogar av blåbärstyp. Längst i söder finns ett lågt berg med flacka sluttningar. Där är markerna magra och skogen av höglägestyp. Skogarnas ålder är generellt hög – mycket hög med stort inslag av gamla träd med ålder över 200 år. Generellt ligger åldern runt 120 – 150 år. Ett område med barrblandskog och stort inslag av gamla tallöverståndare finns strax nedan de stora myrarna söder om Stora Harrträsket. Inslaget av björk är sparsamt – allmänt. Asp förekommer i de blockigare delarna, framför allt i barrblandskogen. Skogarna är genomgående välskiktade och varierade vad det gäller trädhöjd, gruppställdhet och luckighet.

Död ved förekommer regelbundet i området i olika stadier av nedbrytning. I vissa områden är mängden död ved mycket riklig. Detta gäller skogen längs Stora Harrträskets stränder och i öster, i anslutning till det större hänsynsområdet Harrberget. Uppe på det låga berget i söder finns också mycket rikliga förekomster av mycket grov

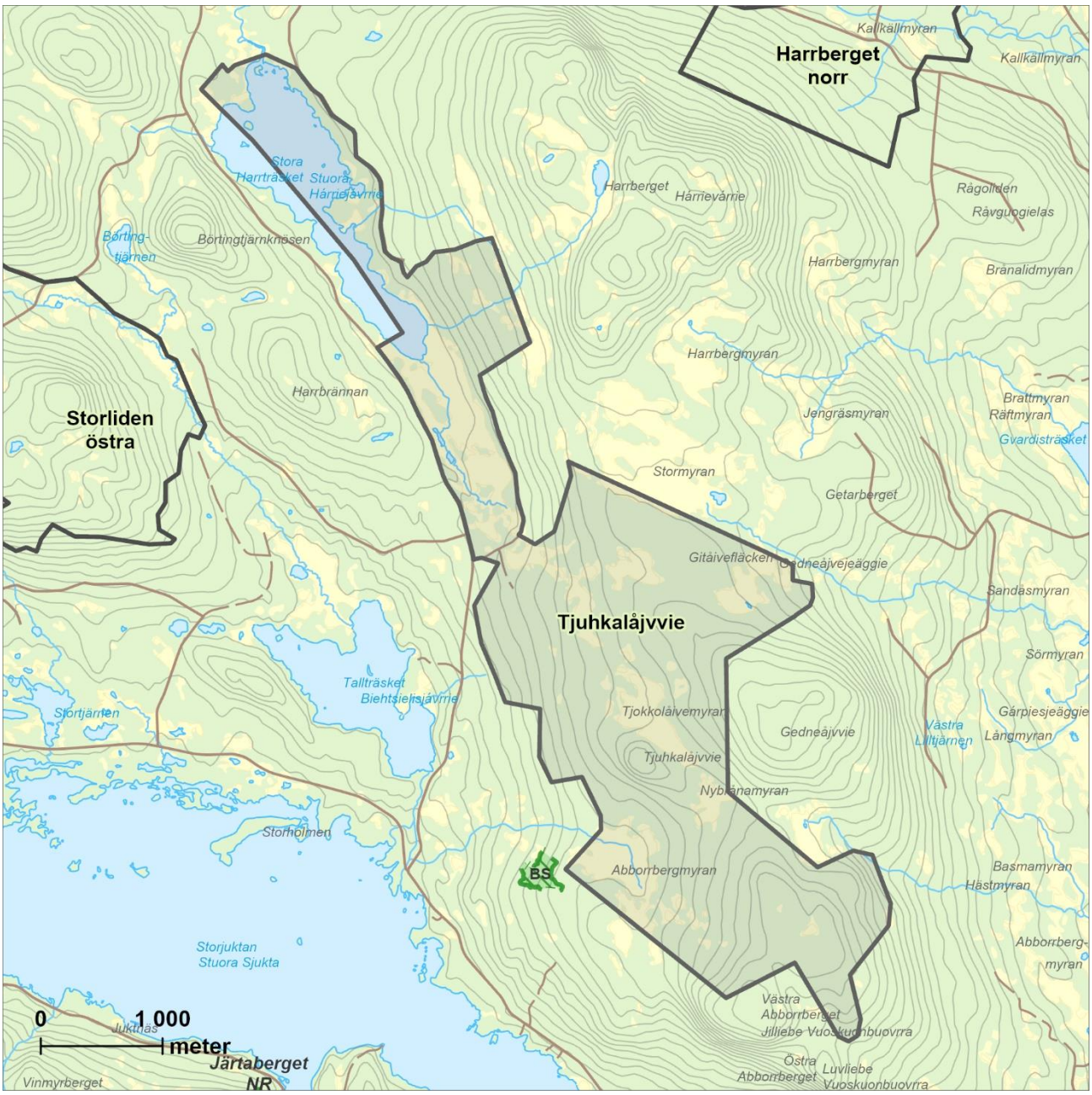

död ved. I dessa områden hittar man också de största förekomsterna av garnlav.

Området är sannolikt påverkat av tidigare plockhuggning. Ett undantag är den gamla höjdlägesskogen i söder. I bergets östsluttning är skogen mycket gammal och strukturerna urskogsartade med rikliga mängder död ved och mycket riklig förekomst av 200 – 250 år gamla granar. Här kan det finnas fragment av opåverkad urskog.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Tjuhkalåjvvie är ett stort naturskogsområde med höga naturvärden knutna till allmän-riklig förekomst av gamla och mycket gamla träd, en allmän-riklig förekomst av död ved i alla nedbrytningsstadier, och en påtagligt naturlig skogsstruktur. Delar av området bedöms vara urskogsartat. Området binder samman ett flertal andra stora naturskogsområden med dokumenterat höga naturvärden och bildar tillsammans med dessa ett mycket stort sammanhängande område med höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Tjålmbrånan Obj.nr: 56

Kommun: Sorsele
Areal: 1 805 hektar
Mittkoordinat: 585262, 7273201
Inventeringsmetod: Fält och helikopter

Beskrivning av området

Tjålmbrånan är ett stort naturskogsområde som ligger strax öster om sjön Fjosoken, lite drygt 30 km väster om Sorsele i Sorsele kommun, 410–600 m ö.h. Terrängen är småkuperad och skogsdominerad; mellan skogsområdena finns ett mycket stort antal småtjärnar och myrar. Insprängt i skogen finns små vätar och ett flertal högörtsdråg.

Skogen är grandominerad och lövrik. Hela området verkar ha påverkats av en kraftig skogsbrand som har varit beståndsersättande på den friska marken men haft måttlig till ingen påverkan på fuktigare partier. Beståndsåldern är genomgående hög: uppemot 200–250 år i de brandrefugiala, fuktigare delarna och uppemot 150 år i de delar som troligen har brunnit. Inslaget av björk är genomgående stort och sälgrika delar förekommer också, särskilt i de fuktigare partierna. Död ved förekommer allmänt till rikligt

i de högproduktiva fuktdrågen och andra delar som inte har brunnit, medan förekomsten är mer sparsam i de delar som har brunnit hårt.

Områdets historik utifrån mänsklig påverkan och brand är dock svår att kartlägga fullt ut. Stubbar, även äldre stubbar från plockhuggningar och dimensionsavverkningar, saknas i stora delar. Skogen förefaller alltså vara urskogsartad i stora delar även om dessa delar vid första anblick ger ett påverkat intryck, eftersom de riktigt gamla träden saknas och död ved förekommer enstaka till sparsamt. Dessa delar utgör troligen en 120–150 år gammal granbränna som efter branden har föryngrats på naturlig väg och i stora delar har lämnats orörd av människan. Branden som gav upphov till skogen torde ha varit närapå helt beståndsersättande, varför det finns få rester av den skog som stod i området före branden.

Fuktiga områden har undkommit branden, vissa har påverkats av plockhuggning, vissa inte. I mosaiken med sjöar och myrar i norr finns större sammanhängande brandrefugiala områden. Skogens återhämtning varierar och i vissa delar går det långsamt, vilket hänger ihop med markens produktionsförmåga.

Inom området finns flera mindre områden som är tydligt gallrade och några sentida, större hyggen.

Noterade naturvårdsarter

Blodticka, brunpudrad nållav, bårdlav, doftskinn, flattoppad klubbsvamp, gammelgransskål, garnlav, granticka, gräddporing, gräddticka, gränsticka, harticka, knottrig blåslav, kolflarnlav, kötticka, lappticka, liten sotlav, luddfingersvamp, luddlav, lunglav, ostticka, rosenticka, rynkskinn, rödbrun blekspik, skrovellav, sotticka, stuplav, stjärntagging, tajgaskinn, tretåig hackspett, trådticka,,vedticka, vitgrynig nållav, vitskaftad svartspik och ullticka.

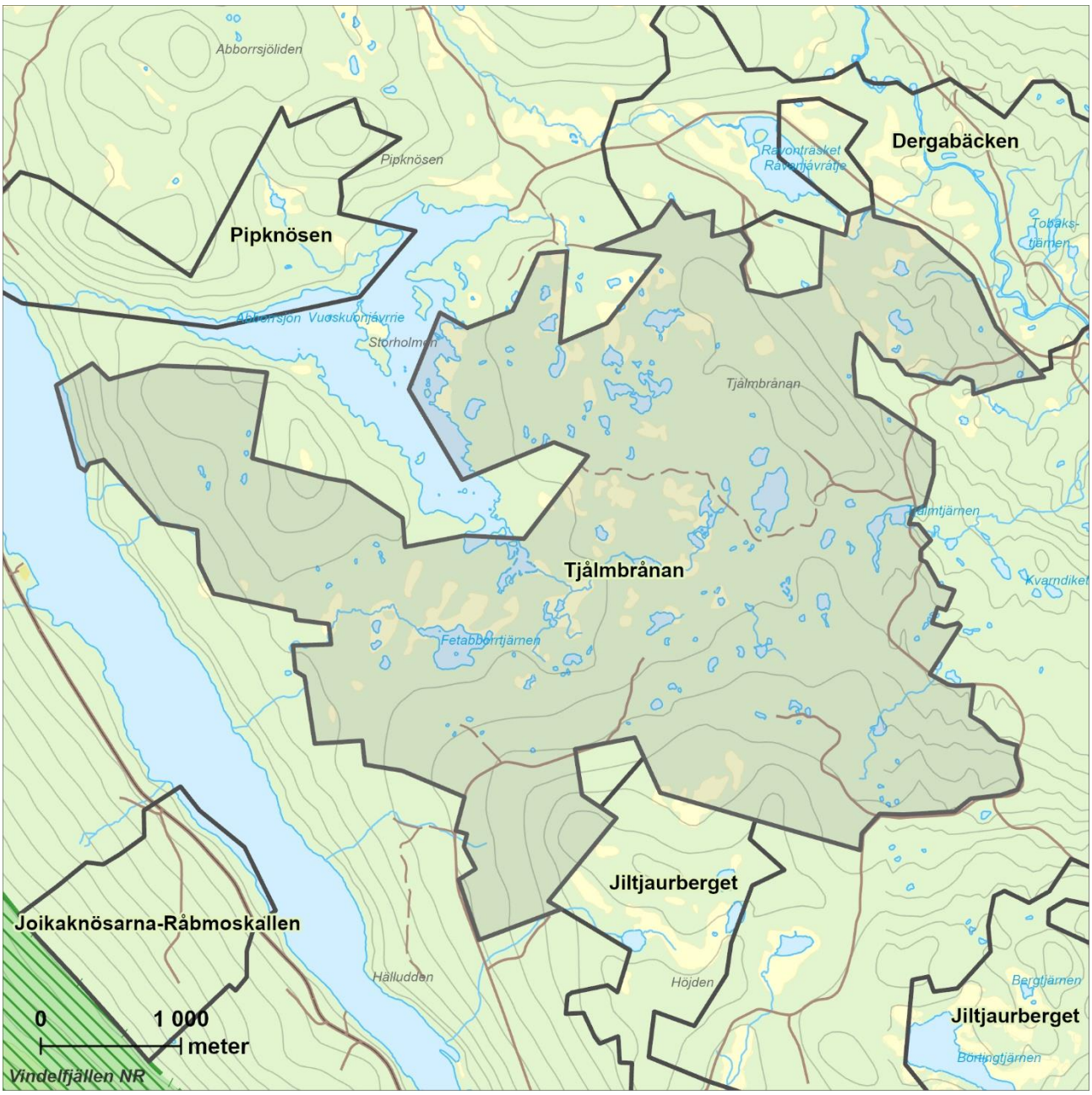

Länsstyrelsens bedömning

Tjålmbrånan är ett stort område med höga naturvärden knutna till gammal och orörd granskog med stort inslag av björk och sälg. Skogen har påverkats av brand för 120–150 år sedan. Skogen förefaller vara urskogsartad i stora delar, då spår av gamla och sentida huggningar är mycket sparsamma. Avverkningar har gjorts i området i sen tid, de flesta de senaste 5 åren, vilket har fragmenterat delar av området. Detta till trots finns fortfarande stora och sammanhängande urskogsartade skogar kvar. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Vuovosberg Obj.nr: 57

Kommun: Sorsele
Areal: 3 785 hektar
Mittkoordinat: 574981, 7305634
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Vuovosberg ligger i Vindelälvens dalgång på båda sidor av Vindelälven mellan Kraddsele och Övre Sandsele. Området gränsar till Vindelfjällens naturreservat både i norr och söder. På norra sidan älven i områdets centrala delar finns ett litet lågfjäll på ca 750 meters höjd, Vuovuosvardduoo, som närmast är omgivet av fjällbjörkskog. Norr om fjället ligger sjön Vuovuosvarrie. Vindelälven, som är områdets lägst belägna del, ligger 360 m ö.h. Älven delar sig i flera fåror genom området som omväxlande breder ut sig i sel eller smalnar av i små forsar. Vuovuosvarrie dräneras söderut genom området via den relativt breda bäcken Vuovuosjuhka ner till Vindelälven. Området är variationsrikt, med blockfattiga moräner i svaga sluttningar till blockrika marker och branta partier med hällmarker och berg i dagen.

Skogen i området är mycket variationsrik, med allt från högproduktiva och örtrika granskogar till lågproduktiva och glesa tallskogar. Området består till ungefär hälften av granskog och till hälften av tallskog eller barrblandskog. Granskogarna innehåller ofta ett sparsamt till allmänt björkinslag med spridda tallar och aspar. Dessa delar är ofta välskiktade, luckiga och gruppställda. Granskogen är ofta påtagligt olikåldrig, med inslag av gamla granar omkring 200 år som varierar mellan sparsamt och rikligt, beroende på graden av äldre plockhuggning. Likaså gäller för mängden död ved som varierar mellan sparsam och riklig. Granlågorna är ofta grova, i olika stadier av nedbrytning och har generellt hög kvalitet. Det finns gott om manlav på granarna. Ofta finns fläckvisa inslag av örter. I Vuovuosvardduoos nordsluttning finns också ett större sammanhängande område med högproduktiv högörtsgranskog.

De talldominerade skogarna är glesare och mindre produktiva. Även tallskogen är olikåldrig och innehåller ett sparsamt till rikligt inslag av 200–300 år gamla tallar. Frekvensen av gamla tallar beror på graden av plockhuggning. Det finns en varierande mängd död ved, från sparsam till allmän, i form av grova fina tallågor och grova gamla silverfuror. Det finns ett allmänt inslag av björk och gran inklusive spridda gamla granar. Tallskogarna växer oftast på blockrik morän eller på mark med små hällar eller branter.

Området har generellt en låg grad av sentida påverkan men det finns spår av äldre plockhuggning och i tallskogarna syns lumpad ved. I den västra delen finns en mindre del som är underväxtröjd och i området finns några små hyggen och ungskogar. Mindre delar av området är urskogsartade och saknar spår av skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

Fiskgjuse, garnlav, granticka, gränsticka, rosenticka, smålom, tretåig hackspett och violmussling.

Länsstyrelsens bedömning

Vuovosberg är ett mycket stort sammanhängande område som består av gamla barrnaturskogar som omväxlande domineras av gran och tall. I området finns både lågfjäll, högproduktiva och örtrika grannaturskogar och lågproduktiva, glesa tallnaturskogar. Området har mycket höga naturvärden knutna till storleken, den allmänna förekomsten av gamla träd samt stort inslag av död ved av hög kvalitet. Skogarna har fin beståndsstruktur i form av skiktning, gruppställdhet och åldersspridning. Det finns inslag av urskogsartade, tallskogar med grova tallågor och silverfuror. Området gränsar till naturreservatet Vindelfjällen både i norr och i söder. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Vällingträsket Obj.nr: 58

Kommun: Sorsele
Areal: 211 hektar
Mittkoordinat: 598412, 7274742
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Vällingträsket ligger cirka 20 km väster om Sorsele i Sorsele kommun, 454–500 m ö.h. Vällingträsket är ett tvådelat gammelskogsområde med inslag av små sjöar och myrmarker. Området delas i en ostlig och västlig del av Sveaskogs hänsynsområde Skravelberget. Båda delarna gränsar i syd mot sjön Vällingträsket. Området är flackt och blockrikt med ris som dominerande markvegetation. Delar av den mest blockrika marken och hällmarker är skogliga impediment.

Skogen i området utgörs av naturskogsartade barrblandskogar. Granen dominerar i större delen av området med en god åldersspridning 0–150 år. Äldre träd än så förekommer enstaka. Trots att granen är det dominerande trädslaget så är det till stor del tallinslaget som präglar området, med ett varierande inslag av 200 – 300 år gamla tallöverståndare och gammal fin tallved. En talldominerad och urskogsartad hällmark utgör områdets finaste del. Asp och sälg förekommer spritt i området, utöver ett regelbundet inslag av björk. Död ved av björk och gran förekommer ganska sparsamt och är mestadels färsk och ganska klen.

Skogen och landskapet är troligen påverkat av återkommande skogsbränder. I ett närliggande område hittades en levande tall med tre brandljud. Bränder dödar levande träd och konsumerar död ved, och i ett landskap med återkommande bränder är det svårt att bedöma i vilken grad skogen har påverkats av avverkningar. Troligen har plockhuggning gjorts i nästan hela området i viss omfattning. Mindre delar förefaller dock vara helt opåverkade av skogsbruk. Med undantag för

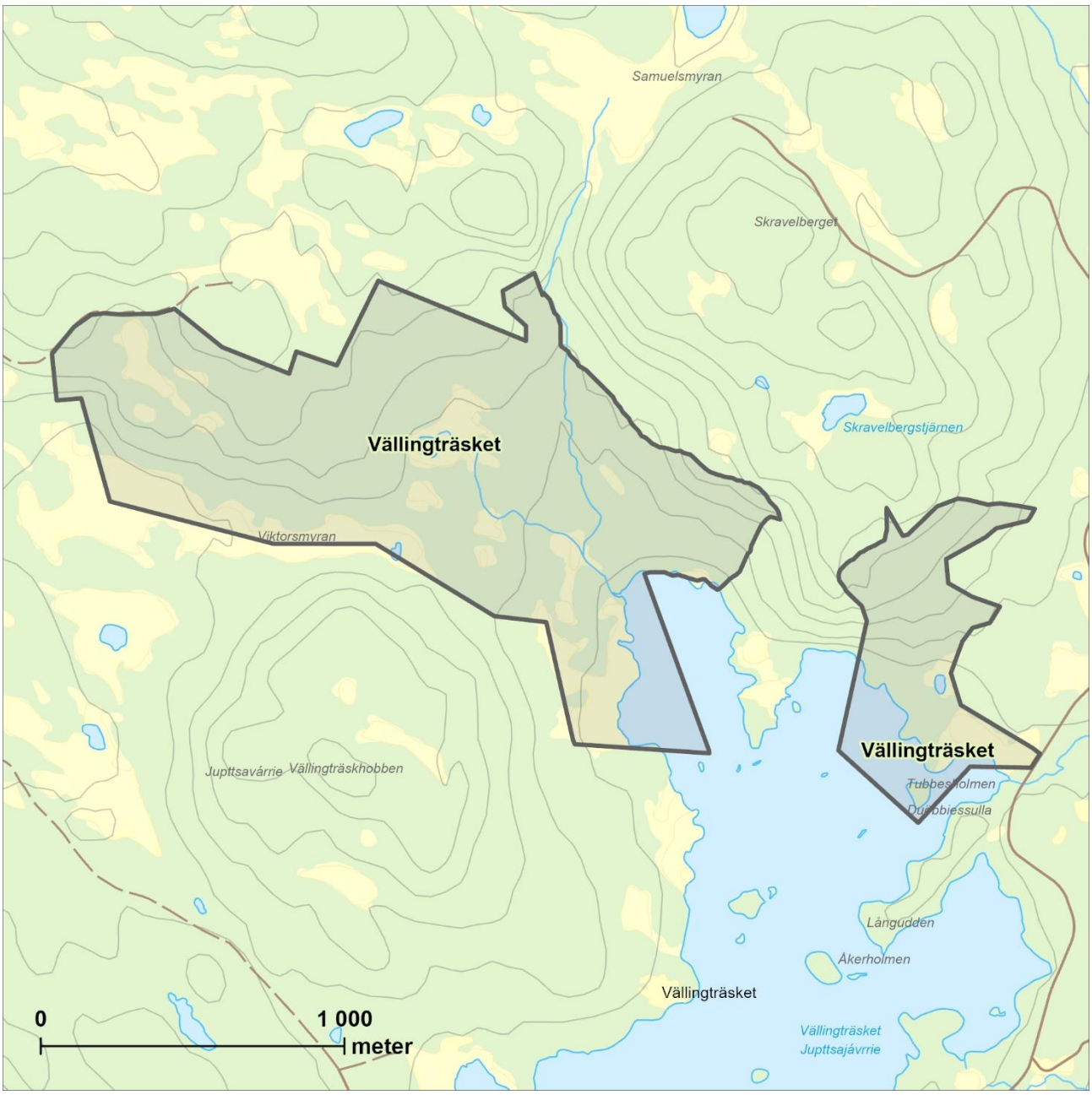

ett fåtal hyggen saknas spår från sentida avverkningar i området.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Vällingträsket är ett i fjällskogssammanhang relativt litet men väl sammanhållet område med gamla, brandpräglade naturskogar som är omväxlande tall- och grandominerade. Områdets naturvärden är framför allt knutna till de naturliga strukturerna, de gamla tallarna, den sparsamma förekomsten av gammal, hård tallved av hög kvalitet, och avsaknad av sentida skogsbruk. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Storumans kommun

Namn	Objektnummer	Areal (hektar)	Inventeringsår	Kommun	Sida
Bastanliden	59	1329	2018	Storuman	131
Betesberget	60	829	2019	Storuman	133
Betesberget norr	61	292	2020	Storuman	135
Betesberget syd	62	674	2020	Storuman	137
Brattiken Norr-Forsmark	63	1318	2020	Storuman	139
Brattiken syd	64	820	2020	Storuman	141
Brattiken öst	65	824	2020	Storuman	143
Brånaviksberget	66	596	2020	Storuman	145
Daikanberget	67	1018	2020	Storuman	147
Ekorrhimmeln	68	87	2020	Storuman	149
Fjällsjönäs	69	1543	2020	Storuman	151
Fällan	70	242	2020	Storuman	153
Gardsjönäs sydväst	71	249	2020	Storuman	155
Gardsjönäs väst	72	472	2020	Storuman	157
Gardsjönäs öst	73	904	2020	Storuman	159
Gardvik	74	1616	2020	Storuman	161
Getarhobben	75	951	2020	Storuman	163
Grannäs	76	577	2020	Storuman	165
Gråtanliden	77	498	2020	Storuman och Vilhelmina	167
Gurdberget	78	936	2020	Storuman	169
Hojarmyran	79	1607	2020	Storuman	171
Holmträskbrännan	80	683	2020	Storuman	173
Inre Verkanliden	81	396	2020	Storuman	175
Jippmokkshobben-Harrviksjön	82	1775	2020	Storuman	177
Kaunatsnäset	83	5541	2020	Storuman	179
Lillblaiken	84	1638	2020	Storuman	181
Lubbsberget	85	609	2020	Storuman och Vilhelmina	183
Långsjöby	86	853	2020	Storuman	185
Norrviksberget	87	590	2020	Storuman	187
Rönnäsberget	88	175	2020	Storuman	189
Silverberg	89	1043	2020	Storuman	191
Skalmodal norr	90	139	2020	Storuman	193
Stenträskliden	91	880	2020	Storuman	195
Stor-Fetögat	92	229	2020	Storuman	197
Storskog	93	75	2020	Storuman	199
Storstenberget	94	810	2020	Storuman	201
Svartberget	95	417	2020	Storuman	203
Torpsta	96	830	2020	Storuman	205
Tärnaby	97	574	2020	Storuman	207
Tärnafors	98	2443	2020	Storuman	209
Tärnamo	99	4064	2020	Storuman	211

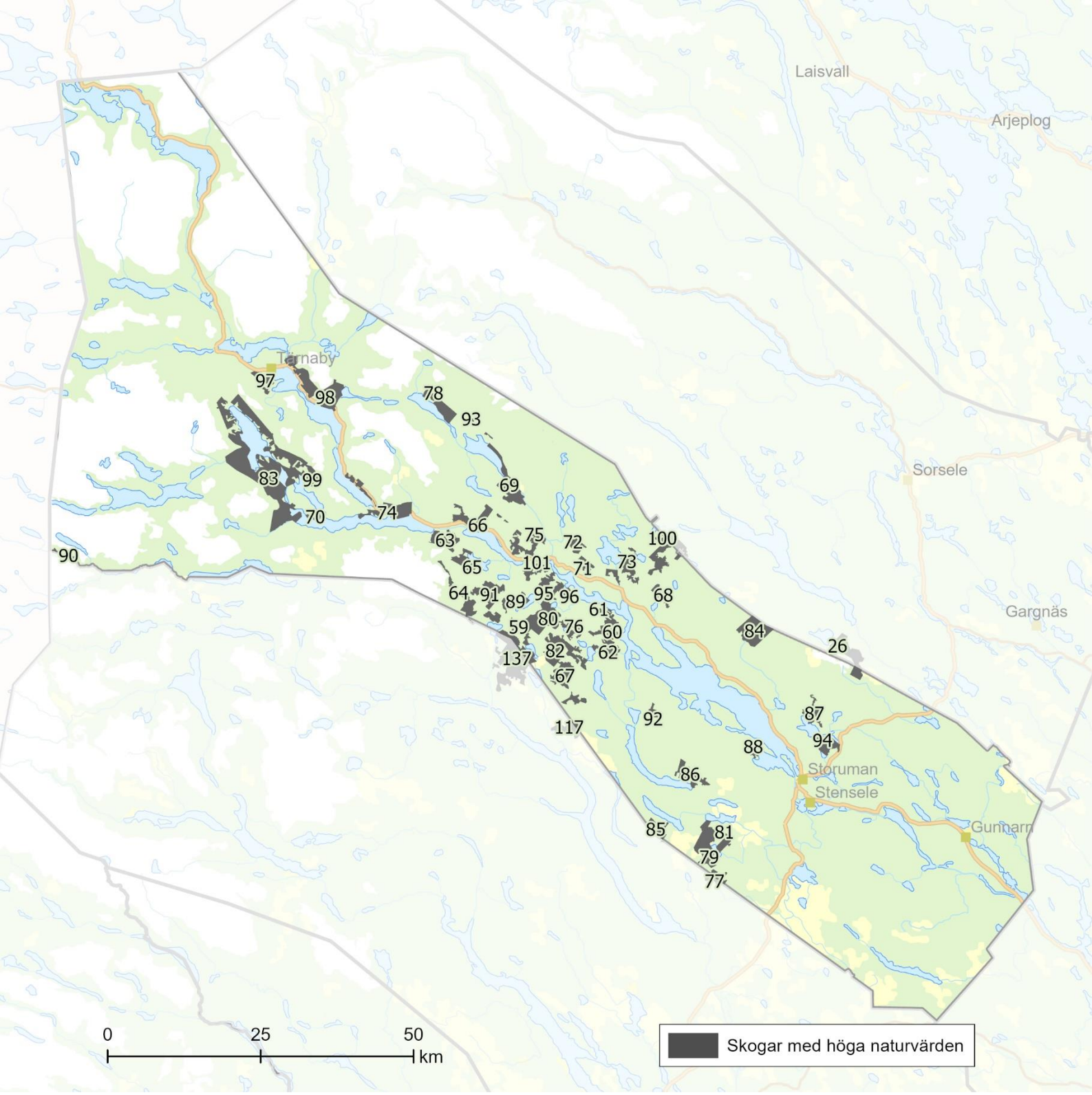

Namn	Objektnummer	Areal (hektar)	Inventeringsår	Kommun	Sida
Vinberget	100	1856	2020	Storuman och Sorsele	213
Älsoliden	101	410	2020	Storuman	215
Blaikmyran *Se kapitel Sorsele kommun*	26	1445	2020	Sorsele och Storuman	63
Hudmyran *Se kapitel Vilhelmina kommun*	117	1033	2020	Vilhelmina och Storuman	251
Vardo *Se kapitel Vilhelmina kommun*	137	3441	2020	Vilhelmina och Storuman	293

Bastanliden Obj.nr: 59

Kommun: Storuman
Areal: 1 329 hektar
Mittkoordinat: 555572, 7245909
Inventeringsmetod: Fält

Beskrivning av området

Bastanliden är ett stort område som ligger 15 km nordost om Dikanäs och 10 km söder om Slussfors i Storumans kommun. Området består av berget Bastanliden och dess bitvis branta sluttningar. Några stora myrar finns i området.

Skogen är grandominerad och lövrik. Beståndsåldern är övervägande hög: kring 150 år med allmänt inslag av träd 200-250 år. Inslaget av björk är genomgående stort. De övre delarna antar en karaktär av höjdlägesgranskog, med döda, silverfärgade morotsgranar och en stor andel björk. Skogen är gles- och lågvuxen, men granarna är ändå påfallande grova. I stora delar av ostsluttningen samt delar av nordsluttningen växer högörter som stormhatt, tolta och ormbär. Här växer sig träden mycket grova. Död ved förekommer allmänt-rikligt i hela området och i alla nedbrytningsstadier. Sentida påverkan från skogsbruk saknas i hela området, och de övre delarna är urskogsartade. De lägre delarna har plockhuggits för ca 100 år sen, men sedan dess har påverkan varit mycket begränsad.

Noterade naturvårdsarter

Doftskinn, gammelgransskål, granticka, gränsticka, kötticka, lunglav, rosenticka, rynkskinn, rödbrun blekspik, skrovellav, stuplav, tretåig hackspett trådticka, vedticka, vitskaftad svartspik och vitmosslav.

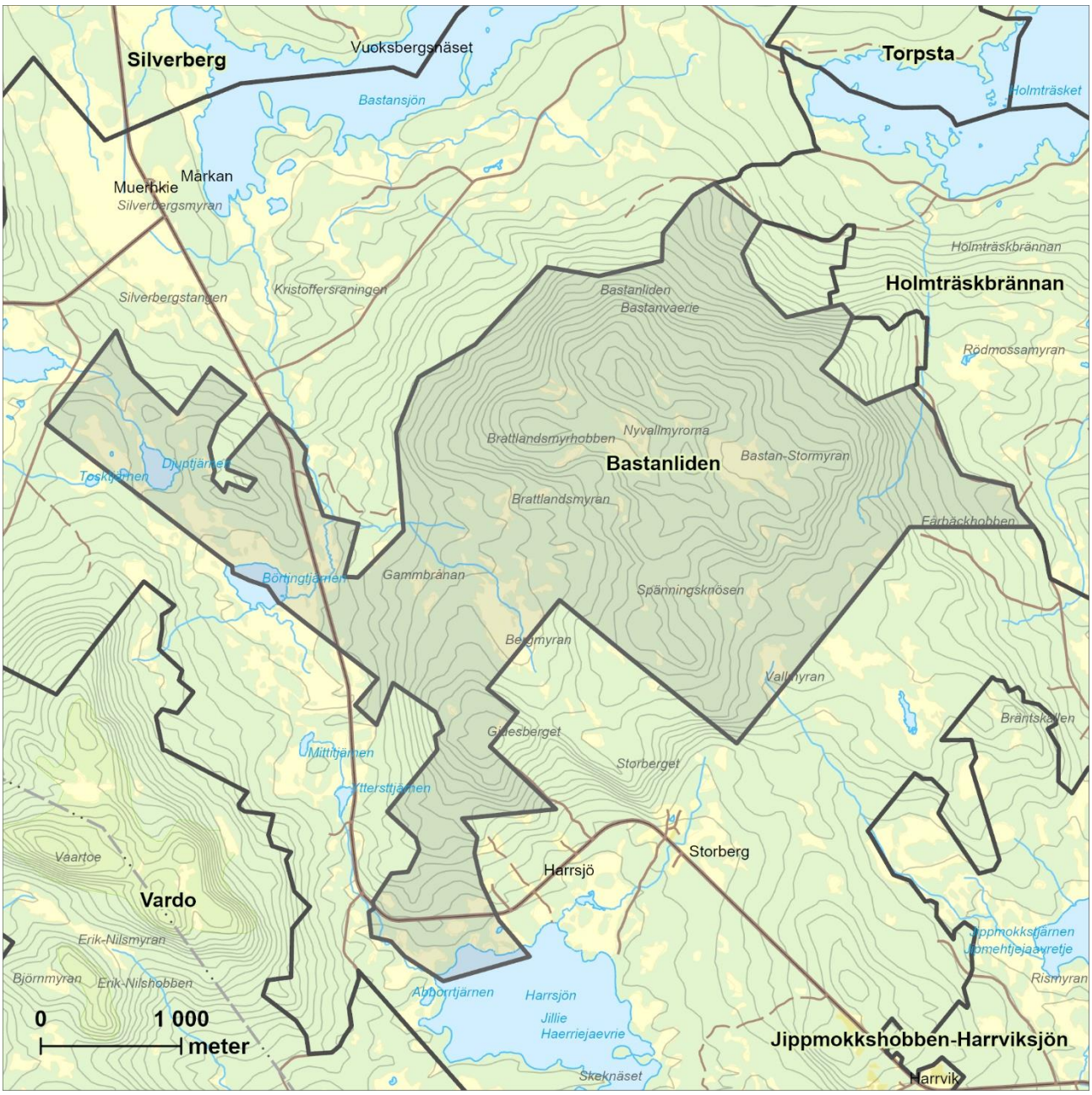

Länsstyrelsens bedömning

Bastanliden är ett stort och väl sammanhållet område med höga naturvärden knutna till gammal och orörd granskog med ett stort inslag av björk. Skogen är urskogsartad i de övre delarna, och i övrigt finns bara spår av gamla tiders plockhuggningar. Sentida påverkan såsom avverkningar, gallringar och röjningar verkar inte ha förekommit. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Betesberget Obj.nr: 60

Kommun: Storuman
Areal: 829 hektar
Mittkoordinat: 568098, 7245169
Inventeringsmetod: Fält

Beskrivning av området

Betesberget är ett stort område i Storumans dalgång. Området ligger på Betesbergets östra sluttningar. Hela området har inte besökts.

De besökta delarna domineras av granskogar med ett överlag stort inslag av löv. Området är tydligt präglat av en omfattande brand för ca 150 år sedan. Skogarna har brunnit med olika intensitet, och efter branden har olika delar utvecklats på olika sätt, beroende på markens produktivitet. Detta har skapat ett mycket variationsrikt och lövrikt område.

Dessa brandpräglade skogar har föryngrats nästan helt och hållet efter branden för 150 år sen. Blötare fuktstråk har varit brandrefugier och här finns de riktigt gamla träden kvar, ibland med brandljud. Skogarna domineras av ca 150-årig gran, ett allmänt-rikligt inslag av björk, asp och sälg, samt allmänt-rikligt med död, ganska färsk ved. Den mesta döda veden är vindfälld och klen till medelgrov, men här finns också gamla, förrötade, grova lågor. På en kulle växer tallskog som är 100-140 år och som också har föryngrats efter skogsbrand.

Inom avgränsningen finns områden med gammal granskog som inte har brunnit alls. I de här delarna finns områdets äldsta bestånd med en allmän förekomst av granar som är 200 år och äldre. I de finaste delarna förekommer granar som är minst 300 år allmänt. Här har en mängd rödlistade vedsvampar hittats.

Stora delar av området är väldigt lite påverkat av skogsbruk. De gamla granskogarna har plockhuggits för ca 80-100 år sedan, men delar är

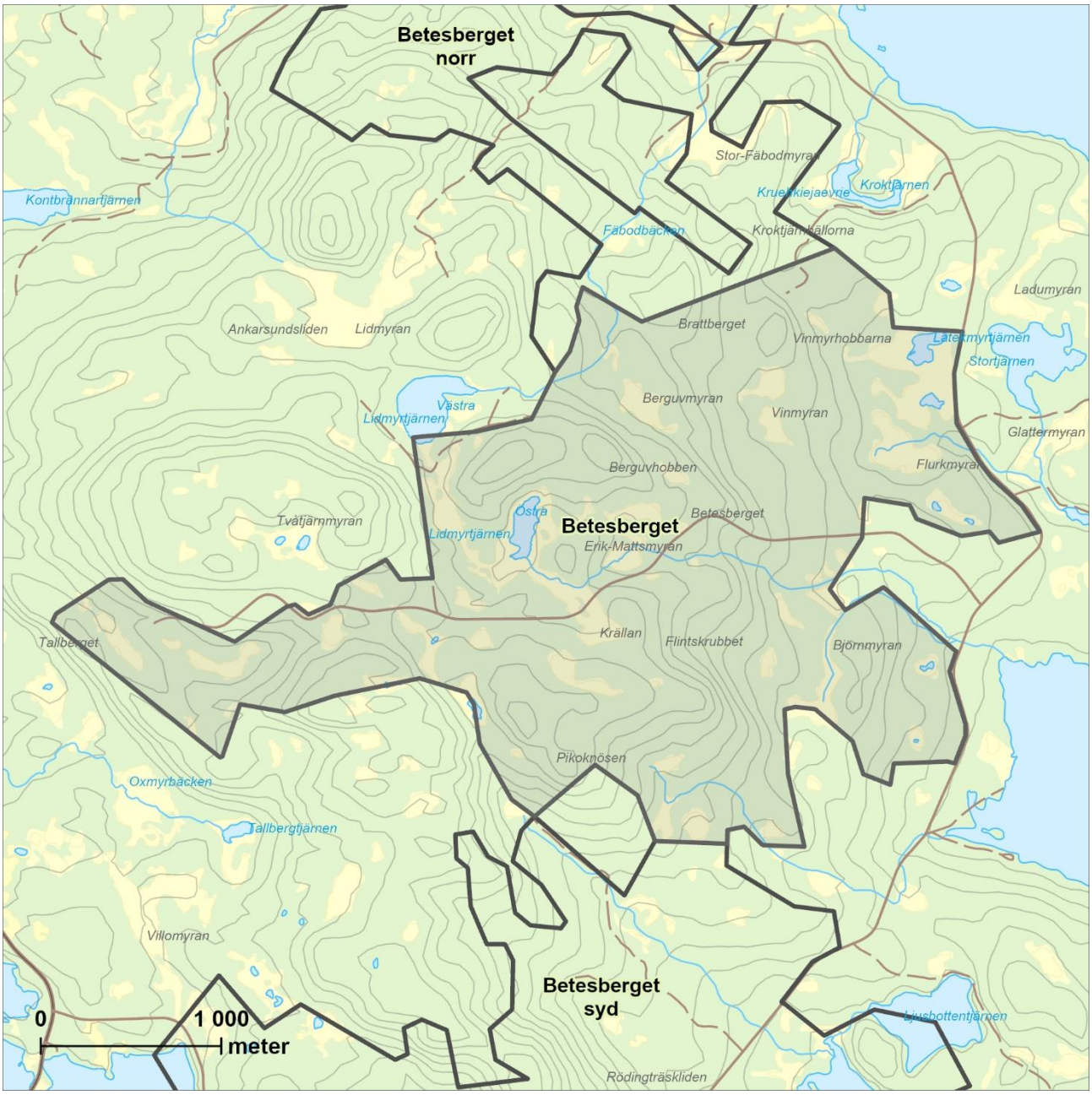

troligen helt orörda. Mindre delar kan ha gallrats för kanske 40-50 år sedan. Senare påverkan än så saknas.

Noterade naturvårdsarter

Blodticka, borsttagging, bårdlav, doftskinn, doftticka, dropptaggsvamp, gammelgransskål, garnlav, granticka, gränsticka, harticka, lappticka, lavskrika, luddlav, lunglav ostticka, rosenticka, rynkskinn, rödbrun blekspik, skinnlav, skrovellav, sotriska, spillkråka, stjärntagging, stuplav, tajgaskinn, tretåig hackspett, trådticka, ullticka, vedskivlav, vedticka och vitmosslav.

Länsstyrelsens bedömning

Betesberget är ett brandpräglat område med lövrik grannaturskog som är ganska opåverkat av skogsbruk. Branden har skapat ett mycket variationsrikt område där brandens intensitet och markens produktivitet har påverkat hur skogen ser ut idag. Det finns lövrika skogar med gott om död ved. Gamla granskogar, opåverkade av brand, med allmänt-rikligt med död ved. Många rödlistade arter förekommer i området. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Betesberget norr Obj.nr: 61

Kommun: Storuman
Areal: 292 hektar
Mittkoordinat: 567650, 7247700
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Betesberget norr ligger i Storumans kommun, cirka 40 km nordväst om Storumans samhälle och 350 – 470 m ö.h. Området gränsar i norr mot sjön Storumans strand. Det ligger några gårdar i norra delen längs den väg som passerar genom området. Landskapet är småkuperat med små kullar och sänkor med myrar och fuktstråk. Höjderna är i regel magra och små hällmarkspartier förekommer. En bäck går genom området.

Troligen har större delen av området brunnit kraftigt för cirka 150 år sedan och det mesta av skogen som växer i området idag tros ha vuxit upp efter denna brand. Gran dominerar större delen av området medan höjder och magrare delar domineras av tall. Skogen har även inslag av björk och bitvis stort inslag av sälg och asp. Skogen är ganska enskiktad och de flesta träden har en ålder på 110 – 130 år. I sumpstråk som sannolikt fungerat som brandrefugier finns äldre granar och vissa av dessa har brandljud. Det finns också hällmarkspartier med gamla tallar.

Det finns sparsamt med både stående och liggande död ved och många av de lågor som förekommer är klena och självgallrade. På hällmarkspartierna förekommer dock död ved av hög kvalitet. Gamla spår av plockhuggning förekommer och dessa utgörs förmodligen av utplockning av vissa träd som överlevt branden, främst i anslutning till fuktiga partier. Då skogen är naturligt föryngrad har den såväl luckor som gruppställda träd. Fältskiktet domineras av ris men små områden med örter förekommer. Vissa mindre delar är tydligare påverkade av plockhuggning och har därför en något lägre beståndsålder.

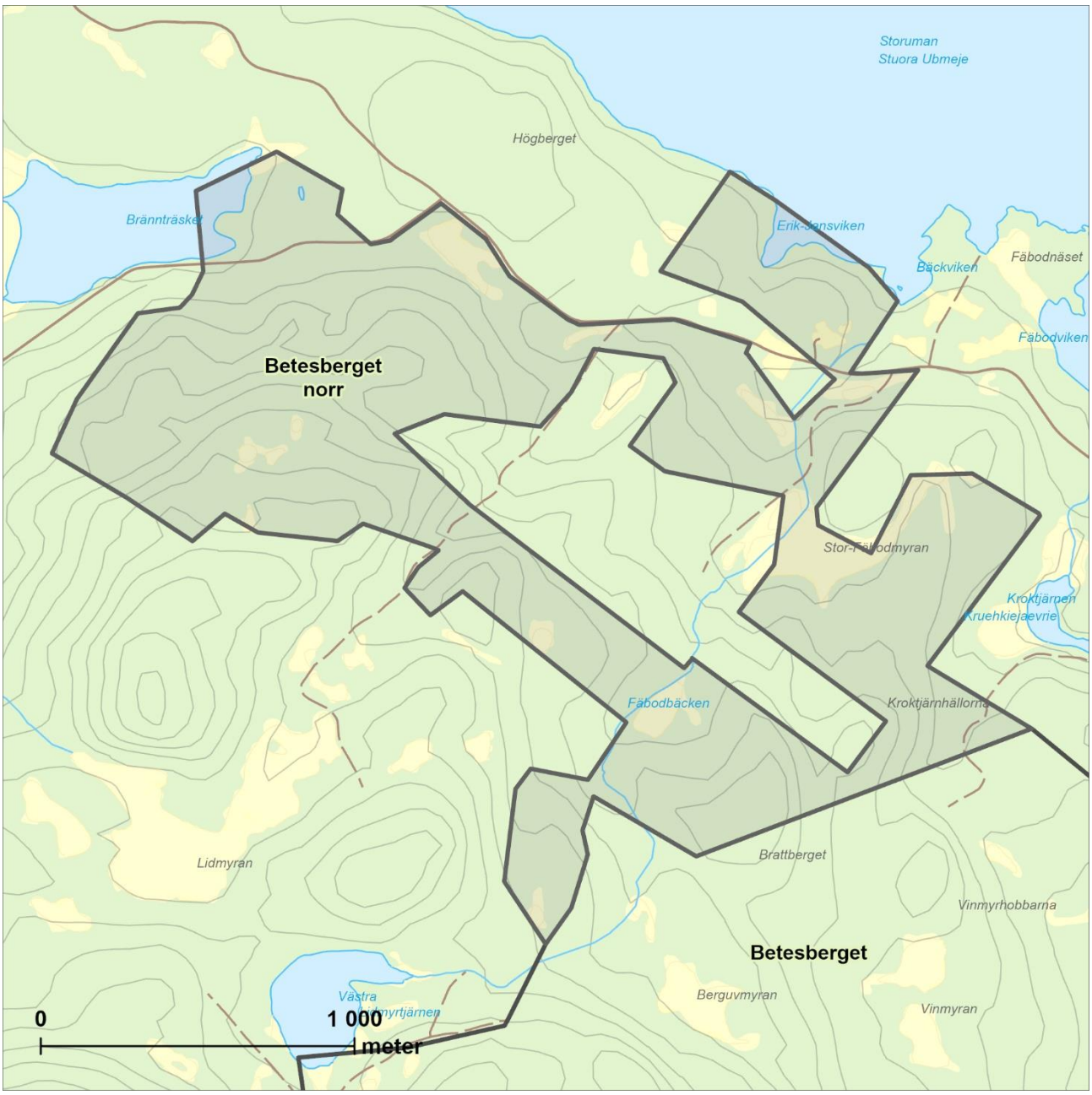

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, gammelgransskål, harticka, kötticka, rödbrun blekspik och ullticka.

Länsstyrelsens bedömning

Betesberget norr är ett mindre skogsområde med ganska naturliga successioner efter brand. Här finns höga naturvärden knutna till naturlig beståndsstruktur, gamla tallar och granar, ett bitvis rikligt inslag av sälg och asp samt sparsamt med död ved. Påverkan av plockhuggning har varit sparsam i de flesta delar. Äldre träd förekommer främst på hällmarker och i sumpiga partier. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Betesberget syd Obj.nr: 62

Kommun: Storuman
Areal: 674 hektar
Mittkoordinat: 568053, 7242214
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Betesberget syd är ett medelstort område strax väster om sjön Storuman. Yttre Jippmokksjön ligger i väster och Rödingträsket i öster, mellan dessa sjöar rinner Jippmokkbäcken. Centralt ligger Rödingträskliden som sluttar åt söder och nordost. På marken dominerar risvegetation med ett ganska stort inslag av örter. Högre upp i sluttningen blir marken magrare.

Skogarna utgörs av barrblandskogar med god åldersspridning och skiktning. Tallarna är ca 160 år gamla och granarna har ganska god åldersspridning mellan 0–150 år. I öster finns ett sparsamt inslag av tallöverståndare som är omkring 200 – 300 år och ett allmänt till rikligt inslag av asp. I dessa delar är det tall och asp som präglar skogen. Även sälg förekommer allmänt. Västerut avtar inslaget av tall och de gamla överståndarna förekommer endast fläckvis, men där de väl finns är det allmänt med 300-åringar. Död ved förekommer mest enstaka-sparsamt och är mest färsk klen ved. I små delar finns dock rikligt med död ved i alla nedbrytningsstadier; sannolikt är dessa brandrefugier.

Skogen är brandpräglad och gran, asp, sälg och de flesta tallar har föryngrats efter den senaste

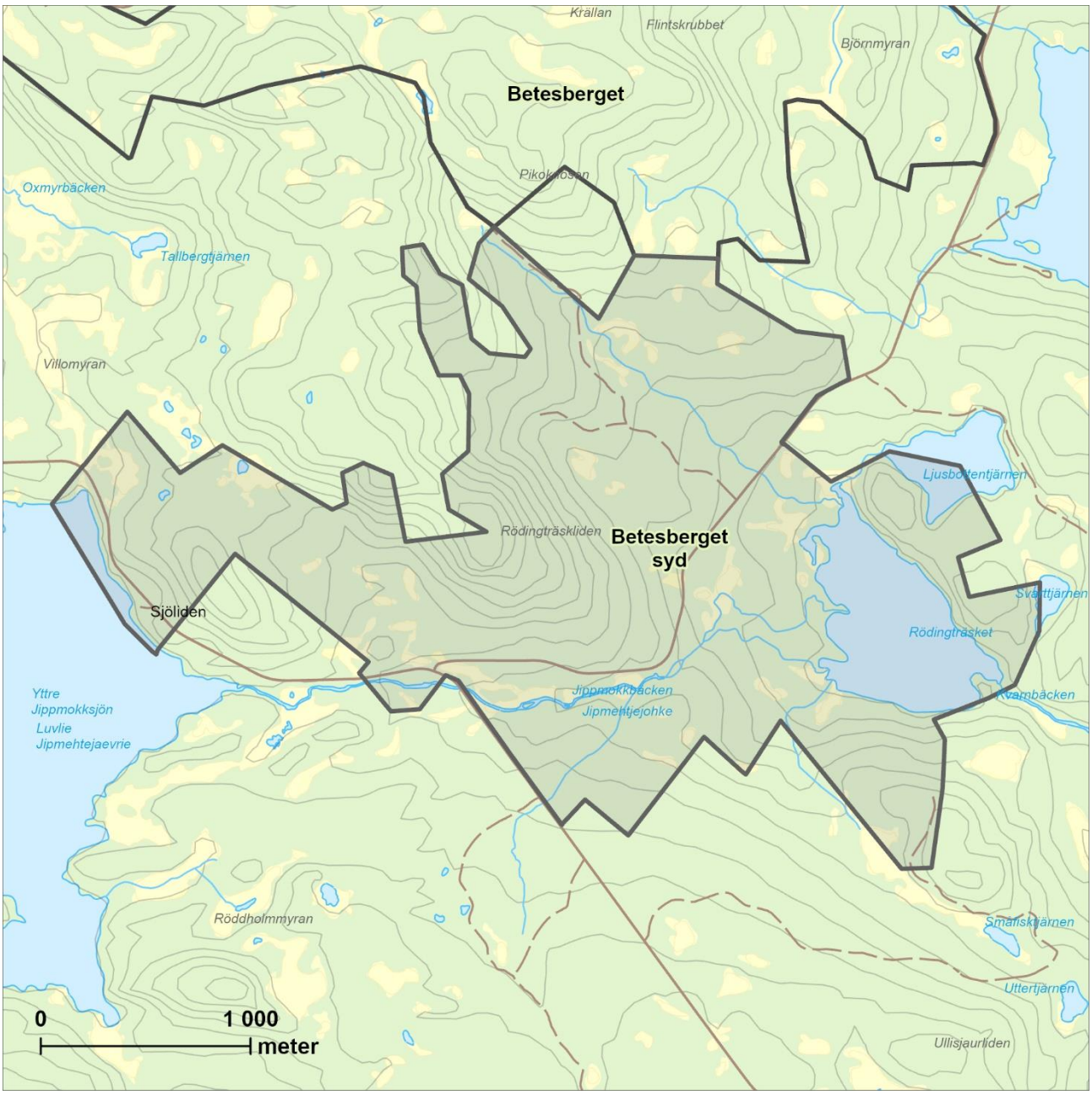

branden för ca 150 år sedan. Endast tallöverståndarna som är 200–300 år har överlevt till idag. I öster står många av dessa tallar kvar men längre västerut verkar de ha avverkats efter branden, och/eller dött av branden som sannolikt var kraftigare uppåt i sluttningen. Gamla avverkade tallstubbar med kol förekommer, vilket styrker den teorin. Sentida påverkan från skogsbruk saknas.

Längst i öster, på andra sidan Rödingträsket, finns ett mindre parti med naturskogsartad tallskog med inslag av gran i de norra delarna. Framförallt i de södra delarna förekommer 200–300 år gamla tallöverståndare allmänt.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Betesberget syd är ett brandpräglat område med naturvärden framförallt kopplade till det allmänna-rikliga inslaget av asp och sälg, inslaget av tallöverståndare, den goda åldersspridningen bland granar, och inslaget av gamla träd. Området ligger strategiskt utifrån grön infrastruktur och utgör en länk i nord-sydlig riktning, och gränsar till Betesberget i norr som hyser höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Brattiken Norr-Forsmark Obj.nr: 63

Kommun: Storuman
Areal: 1 318 hektar
Mittkoordinat: 542218, 7261140
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Brattiken norr – Forsmark består av två separata delområden som ligger på varsin sida om Umeälven i dalgången mellan sjöarna Gardiken och Umnässjön, 375–575 meter över havet. Områdets norra del består av en sydsluttning som löper söderut från Järvsjöliden ner till väg E12. Områdets södra del gränsar i söder till naturreservatet Brattiken och i norr till Umeälven. Området utgörs av den svagt sluttande förlängningen av Brattikens nordsluttning. Ett flertal bäckdråg löper genom båda delområdena. Mindre skogmyrmosaiker finns också, främst i det södra området.

Skogarna är grandominerade i båda delområdena med ett litet men varierande inslag av lövträd, framförallt björk. Asp och sälg förekommer mestadels enstaka. I myrkanter finns krokiga tallar som troligen är över 250 år gamla. Granen dominerar och har mestadels en god åldersspridning upp mot 150 år. Äldre träd än så förekommer sparsamt, med undantag för i mindre delar, där förekomsten av granar som är över 200 år är allmän.

I delar av området finns allmänt med död ved i alla nedbrytningsstadier. I stora delar av området är förekomsten av död ved sparsam då huvudsakligen i form av färska och vindfällda lågor.

Nästan hela området har påverkats av plockhuggning. Framförallt i områdets södra del finns också ett antal ungskogar och nyupptagna hyggen som fragmenterar området.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav och luddfingersvamp.

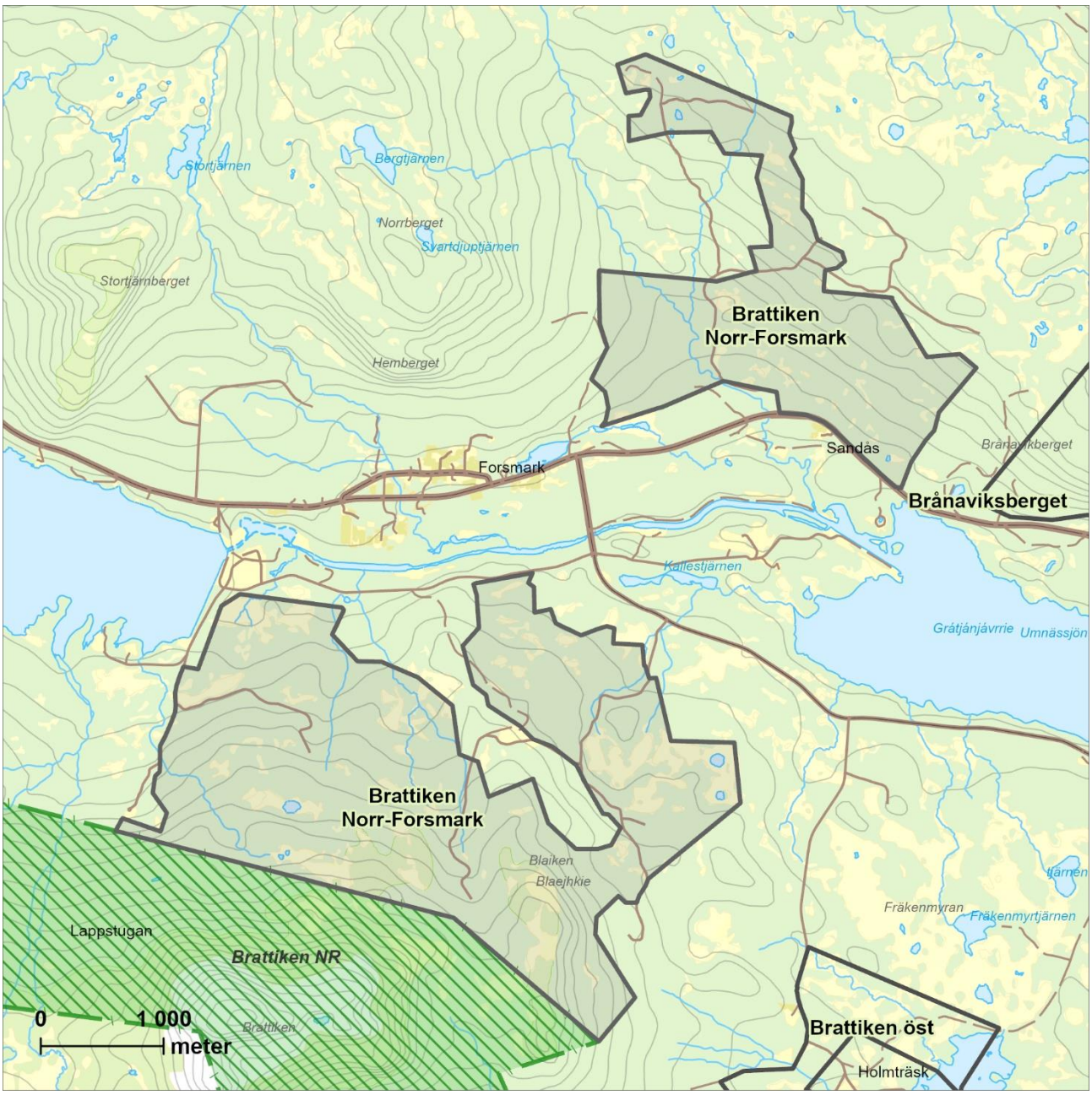

Länsstyrelsens bedömning

Brattiken norr – Forsmark består av gammal grandominerad naturskog med höga naturvärden kopplat till lång skoglig kontinuitet, god åldersspridning och en delvis allmän förekomst av död ved. I områdets södra halva finns ett flertal nyupptagna hyggen som fragmenterar området. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Brattiken syd Obj.nr: 64

Kommun: Storuman
Areal: 820 hektar
Mittkoordinat: 544302, 7250458
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Brattiken syd ligger på södra sidan av Umeälvens dalgång,12 km väster om Slussfors. Området gränsar i öster till Brattikens naturreservat som ligger på en markerad östlig utlöpare av Norra Gardfjället. Området består av de nord- och östvända sluttningarna av fjälltopparna Gumtiken, Södra Ripfjället och Stålklippen. Vid Södra Ripfjället är sluttningarna ganska branta. Intill Stålklippen är det delvis blockrik terräng. Längst i söder ligger byarna/gårdarna Ripfjäll och Stålklippen vackert i nedre delarna av bergssluttningarna.

Hela den norra och centrala delen av områdets östsluttning domineras av urskogsartad granskog som sömlöst övergår i fjällbjörkskog högre upp i sluttningen. Granskogen är gles och innehåller mycket rikligt med gamla granar och rikligt med både liggande och stående död ved i alla stadier av nedbrytning. Förutom björk förekommer en del sälg och rönn. Hänglavar förekommer allmänt. Markerna är friska och produktiva med högörtvegetation och bitvis riklig förekomst av höga ormbunkar. Till och med i mindre produktiva stråk domineras marken av lågörter. Nerför sluttningen rinner ett större antal små bäckar och fuktiga dråg omgivna av lövrik och frodvuxen granskog. På ett par ställen i sluttningen finns färska spår av gallring.

I området närmast Ripfjäll och Stålklippen växer yngre och mer påverkad granskog. I de delarna finns sparsamt med träd som är över 200 år och död ved förekommer mer ojämnt.

Öster om Stålklippen finns en västvänd sluttning med höglägespräglad, luckig grannaturskog med grova, kortväxta morotsformade gammelgranar.

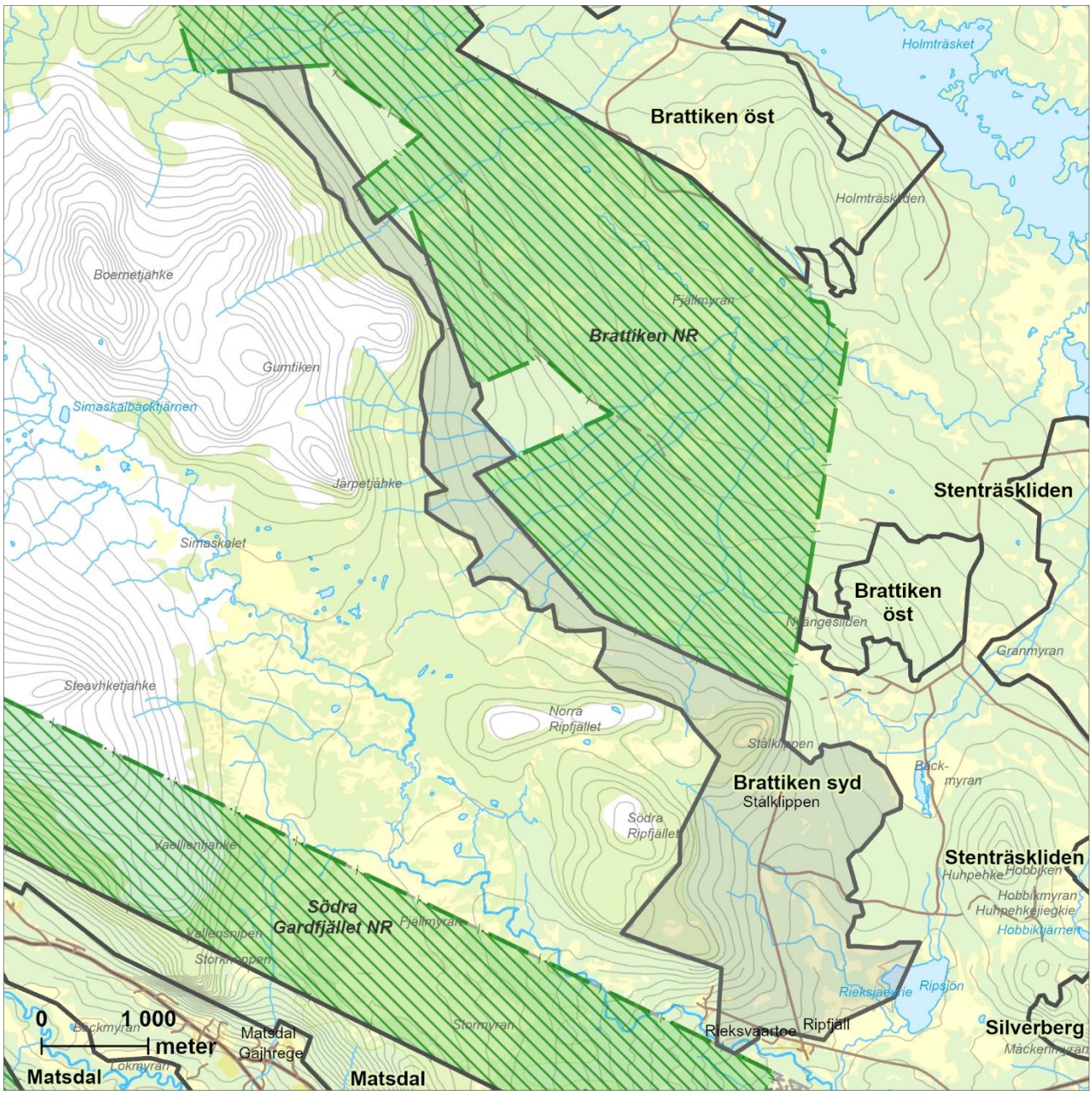

Skogen är flerskiktad och död ved förekommer tämligen allmänt, både i form av stående och liggande träd och i samtliga stadier av nedbrytning. Även här finns många granar med en ålder över 200 år och beståndsåldern är mycket hög. I sluttningen finns dock även stråk med större påverkan av plockhuggning och något lägre naturvärden.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Brattiken syd är ett stort område som domineras av urskogsartad granskog. Området hyser höga naturvärden knutna till den allmänna-rikliga förekomsten av gamla granar och död ved av hög kvalitet och i alla nedbrytningsstadier. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Brattiken. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Brattiken öst Obj.nr: 65

Kommun: Storuman
Areal: 824 hektar
Mittkoordinat: 545051, 7255517
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Brattiken öst är ett tvådelat område som ligger på södra sidan av Umeälvens dalgång, 5 km rakt söder om Umnässjön och 12 km väster om Slussfors. Området gränsar i väster till Brattikens naturreservat som är en markerad östlig utlöpare av Norra Gardfjället. Åt öster ligger sjön Holmträsket. Den norra delen av området består av berget Holmträskliden med omgivningar. Det södra delområdet består av skogsberget Nyängesliden. I öster och i norr finns myrmosaikområden med äldre barrskog.

Brattiken öst är ett ganska varierande område med både starkt naturskogsartad skog och skog som är tydligt präglad av äldre tiders fjällskogsblädning. De finaste naturskogarna ligger uppe i Nyängeslidens och Holmträsklidens sluttningar. Där växer mycket gammal, olikåldrig och fullskiktad granskog som innehåller allmänt med granar som är långt över 200 år gamla. Skogen är ofta luckig och med gruppställda träd. Det förekommer rikligt med torrakor och liggande granar i olika stadier av nedbrytning, det är även gott om riktigt grov död ved. Skogen är oftast av ristyp, med inslag av örtrika dråg. Det förekommer allmänt med hänglavar.

I Holmträsklidens sydvästsluttning finns ett mycket välväxt lövskogsområde på högproduktiv mark och med stort inslag av låg- och högörter, som troligen är en äldre lövbränna. Björken dominerar men det finns ett stort inslag av särskilt sälg, men även asp och rönn. Det finns inslag av enstaka riktigt gamla granar och enstaka äldre tallar.

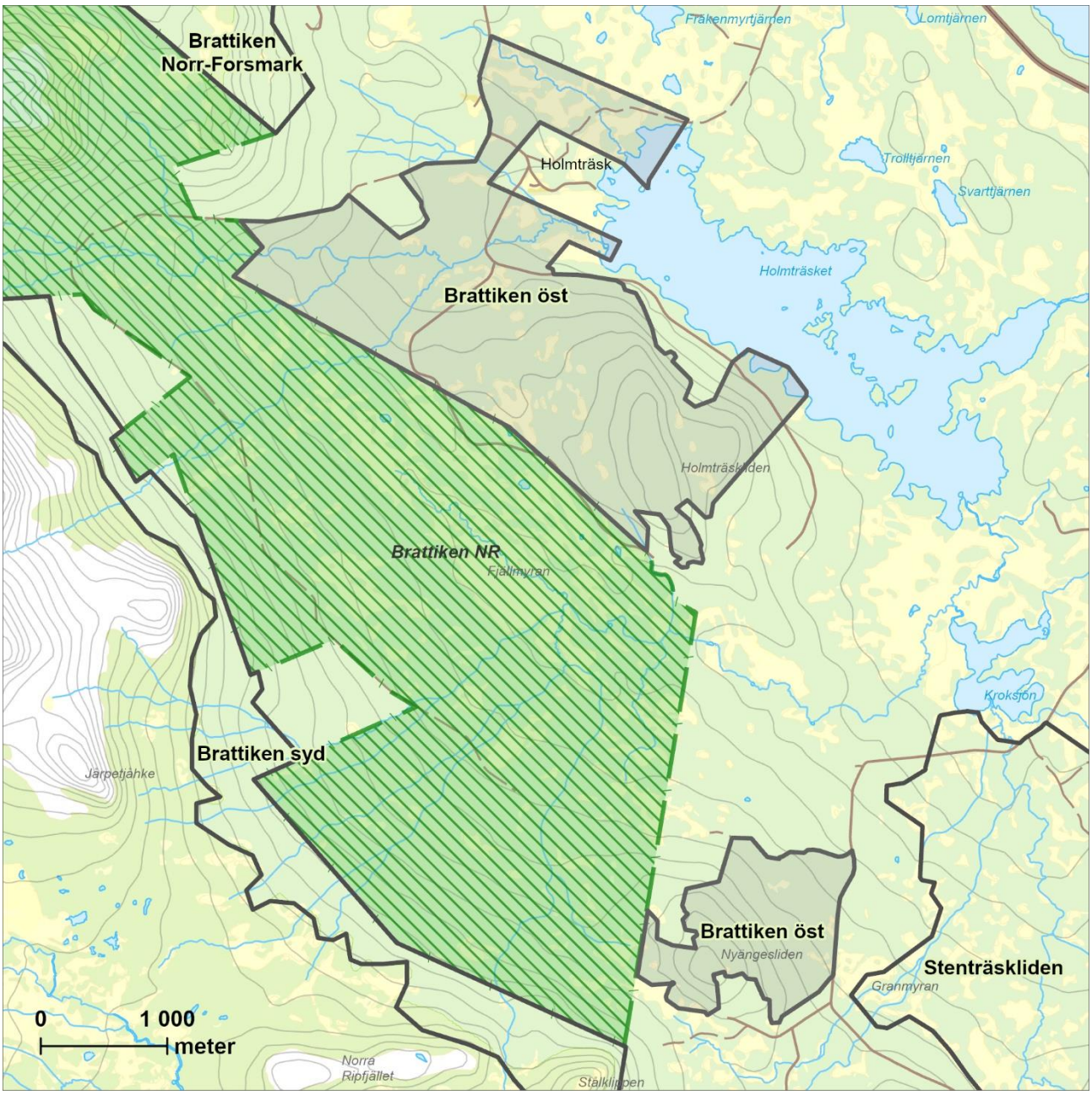

Längst i norr finns ett myrmosaikområde med björkrik naturskogsartad granskog med gott om gamla träd och död ved.

Inom området finns också några mindre hyggen och ungskogar.

Noterade naturvårdsarter

Skrovellav.

Länsstyrelsens bedömning

Brattiken öst är ett medelstort område med höga naturvärden knutna till grannaturskogar med rikligt med riktigt gamla granar och död ved. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Brattiken, vilket stärker bevarandevärdet.

Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Brånaviksberget Obj.nr: 66

Kommun: Storuman
Areal: 596 hektar
Mittkoordinat: 548640, 7263324
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Brånaviksberget ligger strax norr om Umnässjön, cirka en mil västnordväst om Slussfors. Området består av fyra separata delområden som ligger på en sydvänd sluttning från Girjesliden ned mot Umeälvens dalgång. I öster utgörs området av en smal remsa mellan den urskogsartade skogen i objektet Ryfjället. I väster är området bredare och når nästan hela vägen ned till Umnässjön. Området är mestadels svagt sluttande, men själva Brånaviksberget utgör en markerad brant i sydväst. Några mindre myrar finns, men mestadels utgörs området av skogsmark.

Skogen består av gammal grannaturskog med allmänt inslag av ca 120–150-åriga aspar. I branten av Brånaviksberget är inslaget av asp rikligt. Inslaget av björk är kring 20% och sälg förekommer allmänt. De flesta äldre granar är omkring 150 år, 200-åriga granar förekommer sparsamt. Granar tydligt äldre än 200 år förekommer mycket sparsamt. Åldersspridningen 0–150 år är god.

Död ved förekommer sparsamt till allmänt, bitvis är det mestadels vindfällen men även äldre fina lågor finns. Skogen i västra delen av områden har högre frekvens naturvärdesstrukturer och högre ålder än skogen i de östra delarna. Ris dominerar markvegetationen men särskilt i väster finns ett allmänt inslag av högörtsstråk.

I hela området finns det allmänt med gamla övermossade stubbar, men området är inte påverkat skogsbruk de senaste decennierna. Det stora inslaget av 120–150-åriga aspar och sälgar tyder på brandhistorik.

Noterade naturvårdsarter

Bårdlav, garnlav, lunglav, skinnlav, skrovellav, tajgaskinn och ullticka.

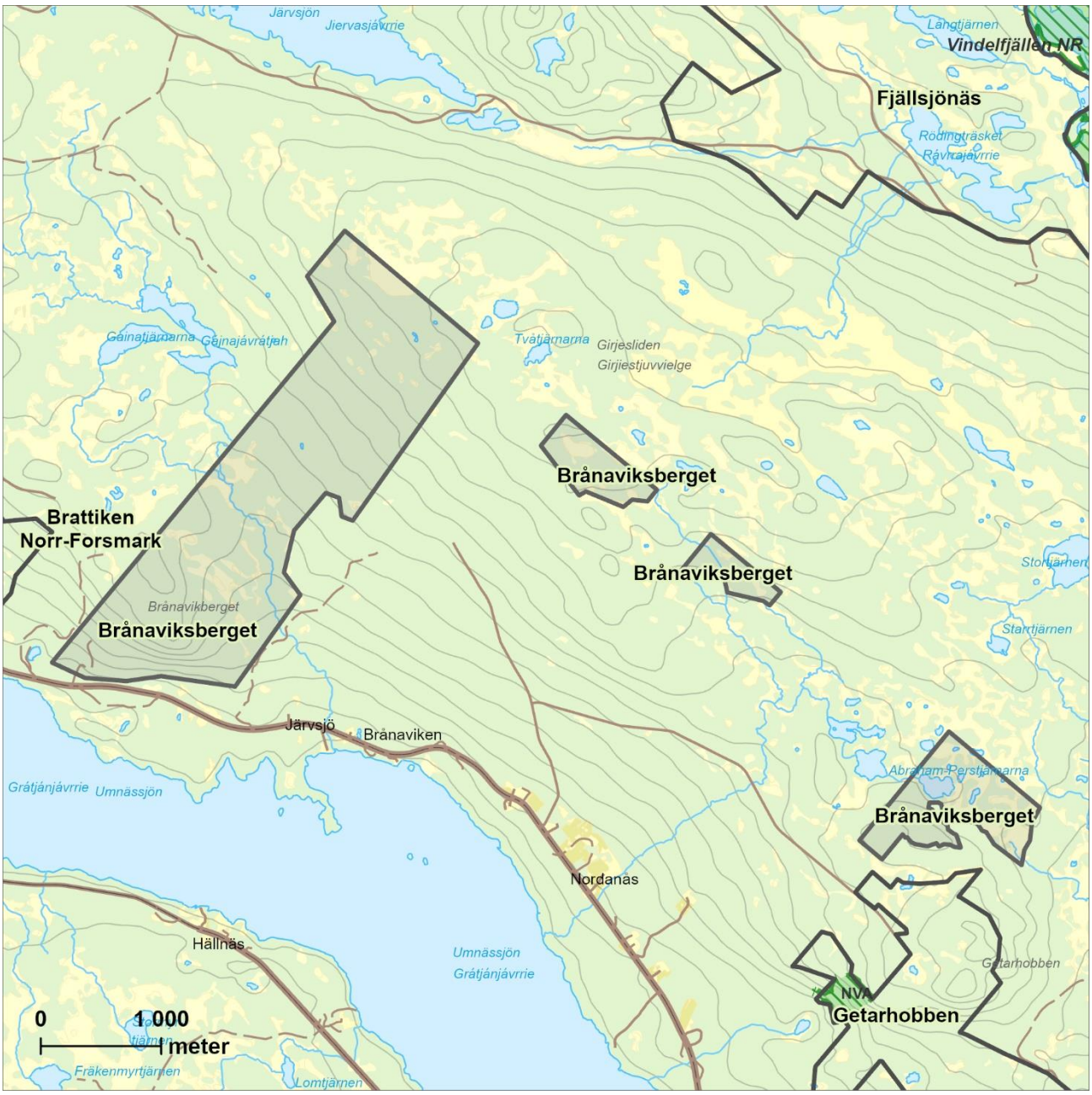

Länsstyrelsens bedömning

Brånaviksberget har höga naturvärden kopplade till gammal grannaturskog med god åldersspridning upp till 150 år, sparsamt-allmänt med död ved, och frånvaro av sentida skogsbruk. Det är även höga naturvärden knutna till det stora inslaget av äldre lövträd, främst äldre asp men även sälg. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Daikanberget Obj.nr: 67

Kommun: Storuman
Areal: 1 018 hektar
Mittkoordinat: 560787, 7237954
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Området består av Daikanbergets topparti och dess sluttningar i alla väderstreck. Höjden över havet varierar från 490 upp till 740 meter på Daikanbergets topp. I den norra delen finns även en liten höjd, Löshobbarna, och i sydväst ligger byn Daikanberg med ett par hus. I de flackaste, lägsta delarna av sluttningarna finns mindre myrar insprängda i skogen samt någon mindre bäck.

Skogen i området domineras av gamla grannaturskogar med hög beståndsålder och gott om gamla granar på minst 200 år. Skogen har bitvis ganska hög produktivitet med hög andel lågörter i fältskiktet. Skogen är påtagligt skiktad och åldersspridd och det finns överlag allmänt med garnlav. Det finns ett sparsamt till allmänt inslag av lövträd inklusive ett regelbundet inslag av sälg och rönn.

Mängden död ved varierar från riklig i de övre delarna av sluttningen till sparsam i de nedre delarna. Samma sak gäller för graden av påverkan från äldre plockhuggning. I de övre delarna är påverkansgraden lägre medan det finns ganska gott om äldre stubbar i de nedre delarna. Den döda veden utgörs av granlågor i alla stadier av nedbrytning och stående döda granar. Den döda veden är ofta grov men det finns ved i alla dimensioner. Bitvis saknas vissa nedbrytningsstadier i delar som är mer påverkade av plockhuggning. Fläckvis finns helt garnlavsdraperade, grova, döda granar.

Upp mot toppen av Daikanberget minskar produktiviteten och här övergår skogen till att bli helt dominerad av fjällbjörk.

I de nedre delarna av sluttningen finns ett par områden som nyligen har luckhuggits/gallrats och

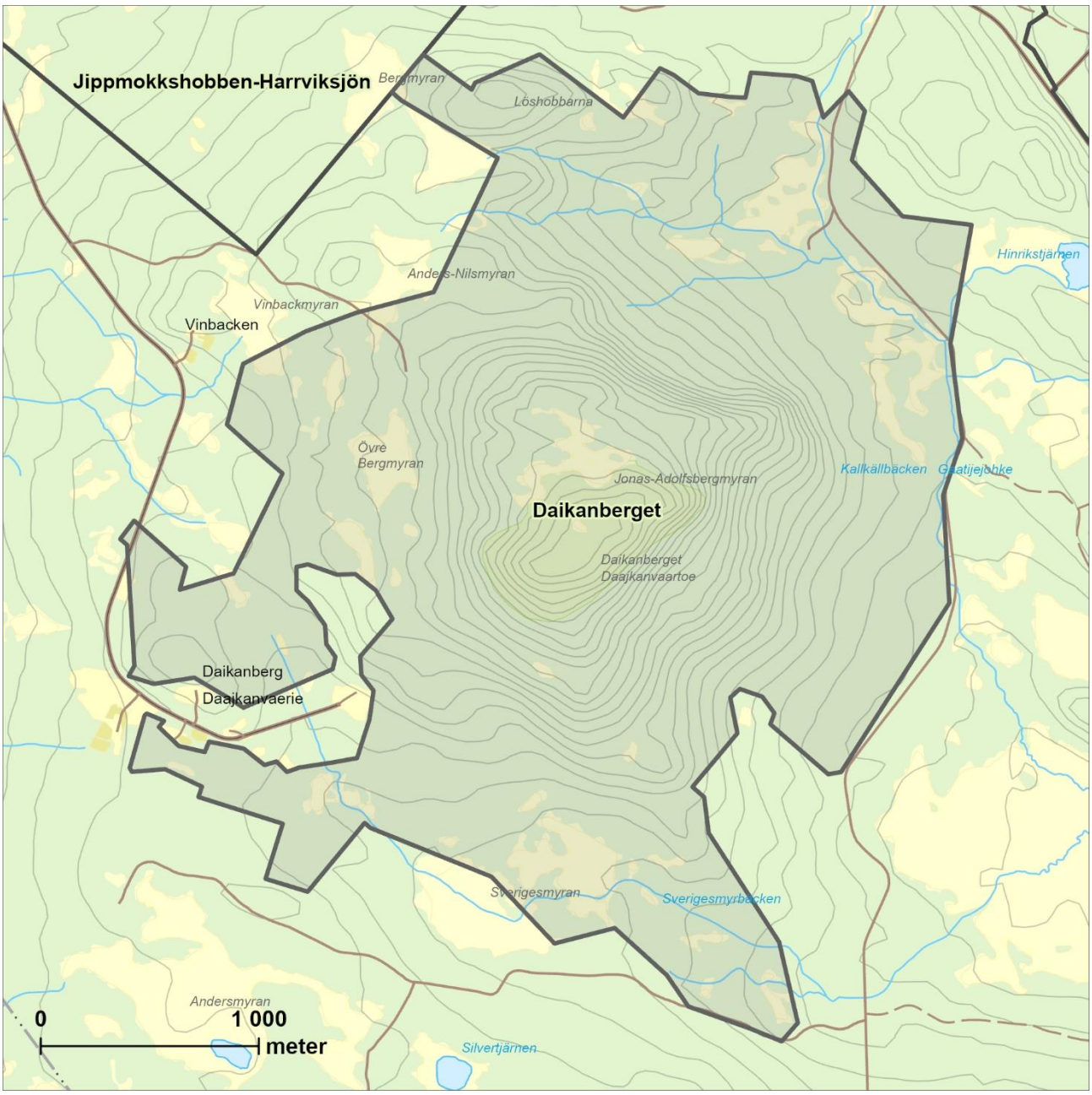

det finns även två nyare hyggen. I övrigt saknas spår av sentida påverkan.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Daikanberget är ett stort och väl sammanhållet område med grannaturskog. Området har höga värden knutna till den gamla skogen med gott om gamla granar, död ved av hög kvalitet och rätt hög produktivitet med fina örtstråk. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Ekorrhimmeln Obj.nr: 68

Kommun: Storuman
Areal: 87 hektar
Mittkoordinat: 577500, 7249859
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Ekorrhimmeln är ett litet långsmalt område som ligger på Tjärnbergets sydvästsluttning, cirka 4 kilometer nordost om Strömsund i Storumans kommun. Altituden varierar mellan 470–600 meter höjd över havet. Det gränsar till Tjärnberget, ett område med höga naturvärden som inventerades av Länsstyrelsen år 2003 och bildar tillsammans med detta ett drygt 200 hektar stort område med höga naturvärden.

I Ekorrhimmeln växer grandominerad naturskog med inslag av spridda tallar och bitvis allmänt med asp och sälg. Skogens dominerande ålder är cirka 120–150 år med inslag av enstaka äldre träd. Markvegetationen domineras av blåbärsris. Skogen har en naturlig struktur med skiktning i höjdled och gruppställdhet. Död ved förekommer mestadels sparsamt. Området har plockhuggits för länge sedan men bär inte spår av sentida skogsbruk.

I söder finns ett litet område med tydlig naturskogsprägel. Här växer allmänt med 200–300 år gamla tallar, det finns allmänt med garnlav och fläckvis allmänt med död ved.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Skogen i Ekorrhimmeln har naturskogskaraktär med inslag av gamla träd och död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

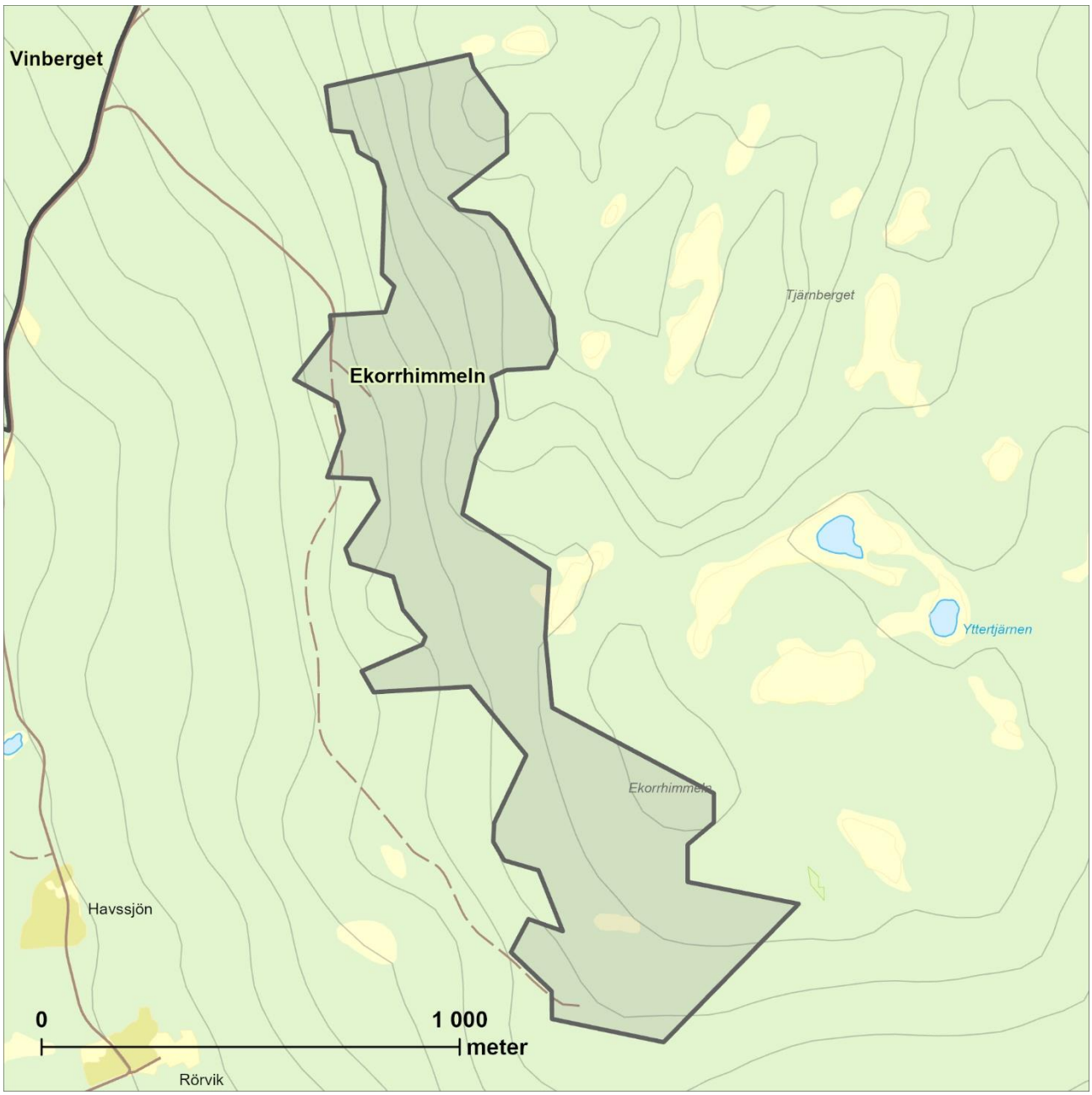
Vinberget
Ekorrhimmeln
Tjärnberget
Yttertjärnen
Ekorrhimmeln
Havssjön
0
1 000
meter
Rörvik

Fjällsjönäs Obj.nr: 69

Kommun: Storuman
Areal: 1 543 hektar
Mittkoordinat: 551737, 7269317
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Fjällsjönäs ligger i Storumans kommun, ca 10–20 km nordväst om Slussfors och 450–700 m ö.h. Området är långsträckt i nordsydlig riktning och består av Brånabergets sydvästsluttning, Nedre Boksjöns östra strand, myrmosaiken kring sjöarna Rödingträsket och Atjeken samt delar av Atjekbergets östsluttning. Markvegetationen är mestadels av fattig ristyp men i mer sluttande partier och längs bäckar förekommer örtvegetation. Byarna Fjällsjönäs och Brånaberg ligger i objektet. Genom myrmosaiken i objektets södra del rinner Girjesån. Objektet gränsar i öster mot Vindelfjällens naturreservat.

Skogen domineras av flerskiktad grannaturskog med ett stort inslag av gamla granar och god åldersspridning. Björkinslaget är stort, särskilt intill vattendrag och bebyggelse. Sälg och asp förekommer spritt i området och invid myrkanter i objektets södra del förekommer även äldre tallar. Död ved förekommer mestadels rikligt. Veden har hög kvalitet och finns i alla nedbrytningsstadier.

Myrholmarna i objektets södra del är i regel lågproduktiva medan mer sluttande partier har högre produktivitet. Skogen har mycket låg påverkan av skogsbruk och i de flesta delar finns bara gamla spår av svag plockhuggning.

Noterade naturvårdsarter

Dalripa och garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Fjällsjönäs är ett stort sammanhängande grandominerat naturskogsområde med höga naturvärden knutna till rikliga mängder gamla träd och död ved i olika nedbrytningsstadier. Skogen är till största delen endast svagt påverkat av äldre tiders plockhuggning. Att området gränsar mot

Vindelfjällens naturreservat höjer områdets bevarandevärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Fällan Obj.nr: 70

Kommun: Storuman
Areal: 242 hektar
Mittkoordinat: 520191, 7263746
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Fällan ligger i Storumans kommun, ca 25 km sydsydost om Tärnaby och 400 m ö.h. Området utgörs av kala hällmarker omgivna av frisk skogsmark på Rönnbäcksnästets sydligaste del.

Skogen består uteslutande av äldre barrnaturskog. I vissa delar är skogen urskogsartad medan andra delar har spår av äldre plockhuggning. Berggrunden är ultrabasisk svårvittrad serpentin, vilket kan ses på dess kala hällmarkskullar. Dessa är inte ens är täckta med lavar, sannolikt på grund av berggrundens ovanliga kemi. På hällmarkerna växer korta, knotiga, flerhundraåriga tallar och på marken ligger det rikligt med grova lågor. Skogen förefaller helt opåverkad av skogsbruk. I de lägre och något fuktigare partierna blir både produktiviteten något högre samtidigt som andelen gran ökar.

Större delen av objektet har mycket låg mänsklig påverkan och gott om död ved i olika nedbrytningsstadier. Den mänskliga påverkan i form av äldre plockhuggning syns främst i områdets södra och östra delar, i närheten av gamla ängsmarker och bosättningar. Men även i dessa delar är det flerskiktad barrskog som har tydlig naturskogskaraktär.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav och violmussling.

Länsstyrelsens bedömning

Fällan är ett område med höga naturvärden knutna till gammal och delvis urskogsartad barrskog. I skogen finns det stort inslag av gamla träd, och rikligt med död ved av hög kvalitet. Största delen av området utgörs av flerhundraårig hällmarkstallskog med rikliga mängder död ved, vilket är mycket ovanligt. Området gränsar till

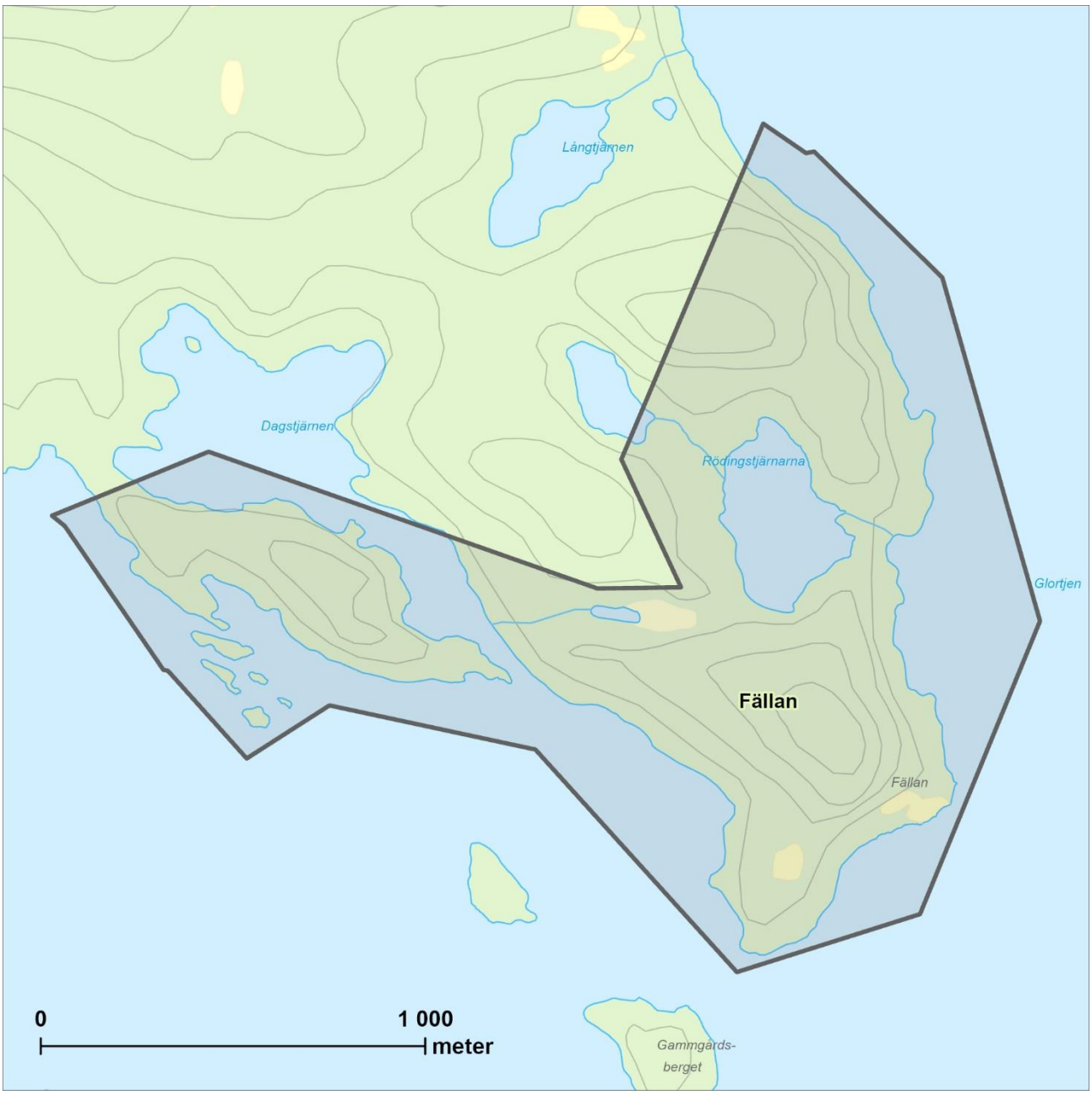

andra områden med dokumenterat höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Gardsjönäs sydväst Obj.nr: 71

Kommun: Storuman
Areal: 249 hektar
Mittkoordinat: 564616, 7255883
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gardsjönäs sydväst ligger i en svag sydsluttning strax sydväst om Gardsjön, ca 6 km väster om Slussfors. Hela området är ett fint myrmosaikområde med äldre barrskog. Området binder samman två andra områden med dokumenterat höga naturvärden: Gardsjönäs i öster och Stickarberget i söder.

Gardsjönäs sydväst är ett myrmosaikområde med starkt naturskogsartad, hänglavsrik skog. Här växer mycket gammal olikåldrig och fullskiktad granskog med allmän förekomst av granar som är långt över 200 år gamla. Skogen är luckig med gruppställda träd. Det förekommer rikligt med både torrakor och liggande granar i olika stadier av nedbrytning. Det finns även gott om riktigt grov död ved. Skogen är mestadels av ristyp med inslag örtrika dråg.

Området förefaller vara opåverkat av skogsbruk. Det finns dock en nybruten väg som slingrar sig in i området västerifrån och in mot de centrala urskogslika delarna.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Gardsjönäs sydväst är ett relativt litet område med starkt naturskogsartad skog med höga naturvärden knutna till rikligt med riktigt gamla granar och rikligt med död ved i alla nedbrytningsstadier. Områdets naturvärden förstärks av att det ligger i närheten till flera andra områden med dokumenterat höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

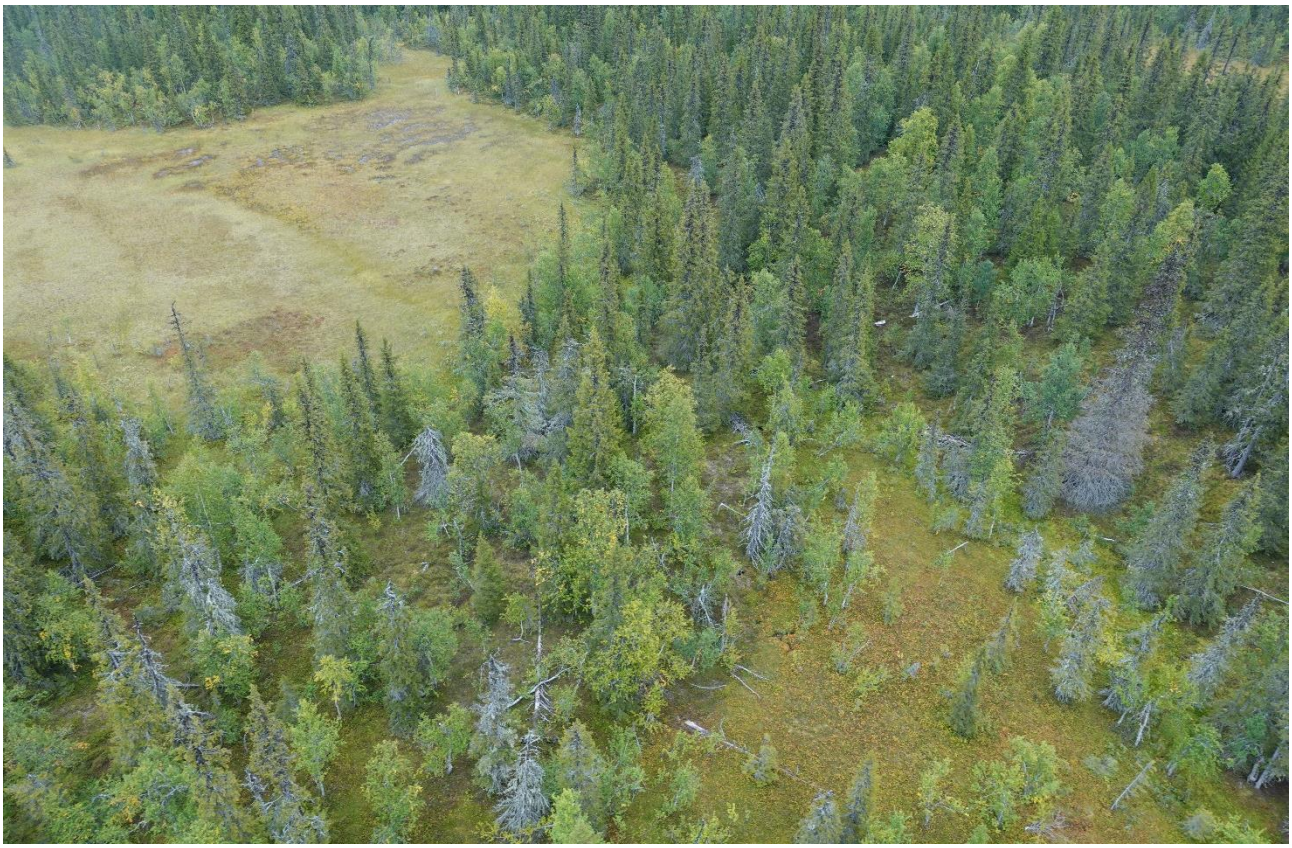

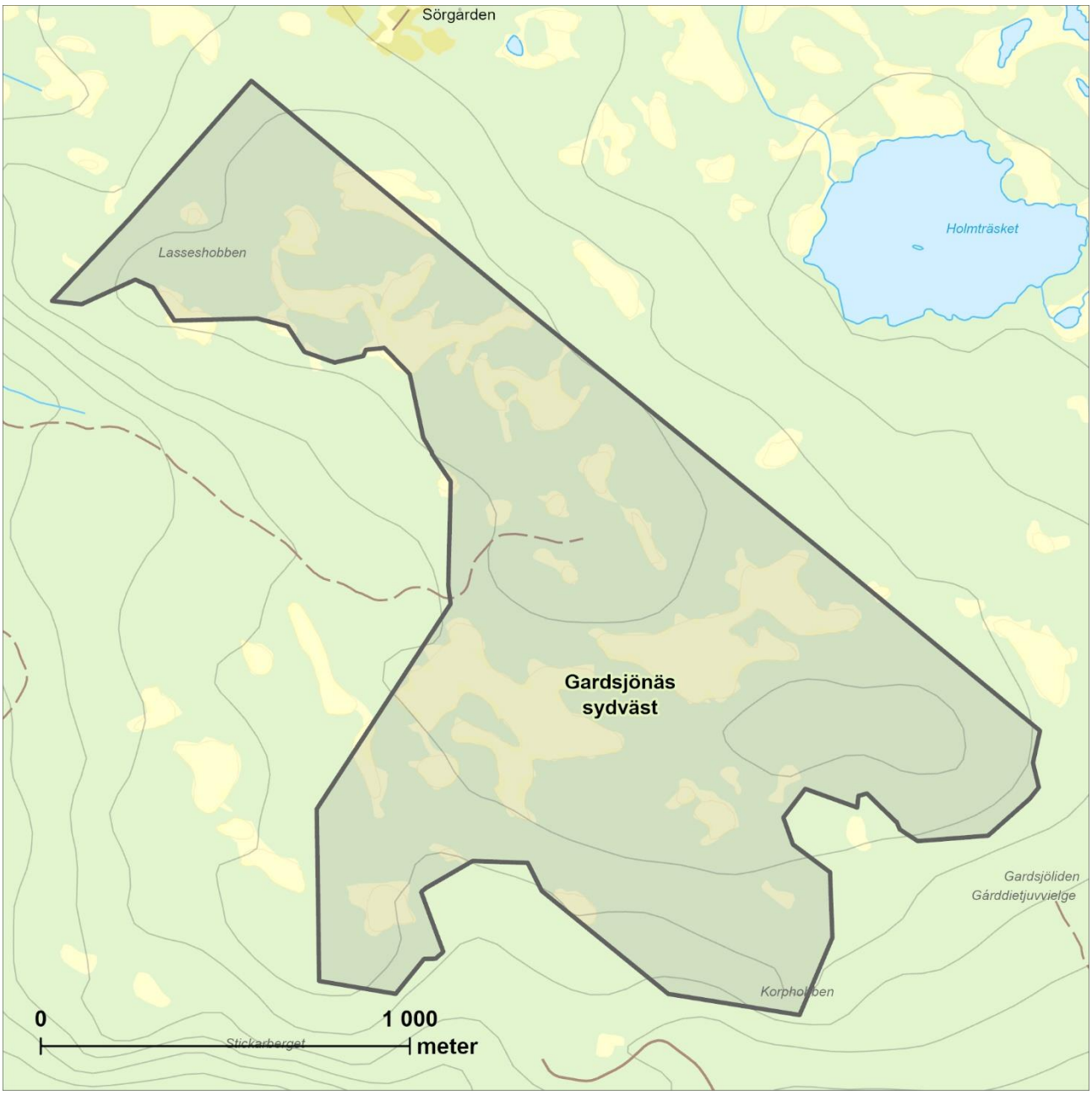
Sörgården
Lasseshobben
Holmträsket
Gardsjönäs
sydväst
Gardsjöliden
Gårddietjuvvielge
Korpholiben
0
1 000
meter
Stickarberget

Gardsjönäs väst Obj.nr: 72

Kommun: Storuman
Areal: 472 hektar
Mittkoordinat: 562827, 7259073
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gardsjönäs väst ligger mellan Lövberget i norr, Mattanberget i väst och Gardsjön i öst, 470–600 m ö.h. Området består av homogen myrmosaik i ett relativt flackt men böljande landskap där myr, tjärnar och grannaturskogar avlöser varandra. Det finns inslag av mer blockrika partier. Området gränsar i nordost till Vindelfjällens naturreservat.

Skogen består av mycket gammal olikåldrig och fullskiktad grannaturskog som är mellan 150–200 år och som innehåller allmänt med granar som är långt över 200 år gamla. Skogen är ofta luckig och med gruppställda träd. Det förekommer rikligt med både torrakor och liggande granar i olika stadier av nedbrytning, det är även gott om riktigt grov död ved. Skogen är främst av ristyp. Det finns ett regelbundet inslag av aspar. Det förekommer allmänt med garnlav och manlav.

Området är inte påverkat av moderna skogsbruksåtgärder.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Gardsjönäs väst är ett medelstort område med naturskogsartad skog med rikligt med riktigt gamla granar och död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

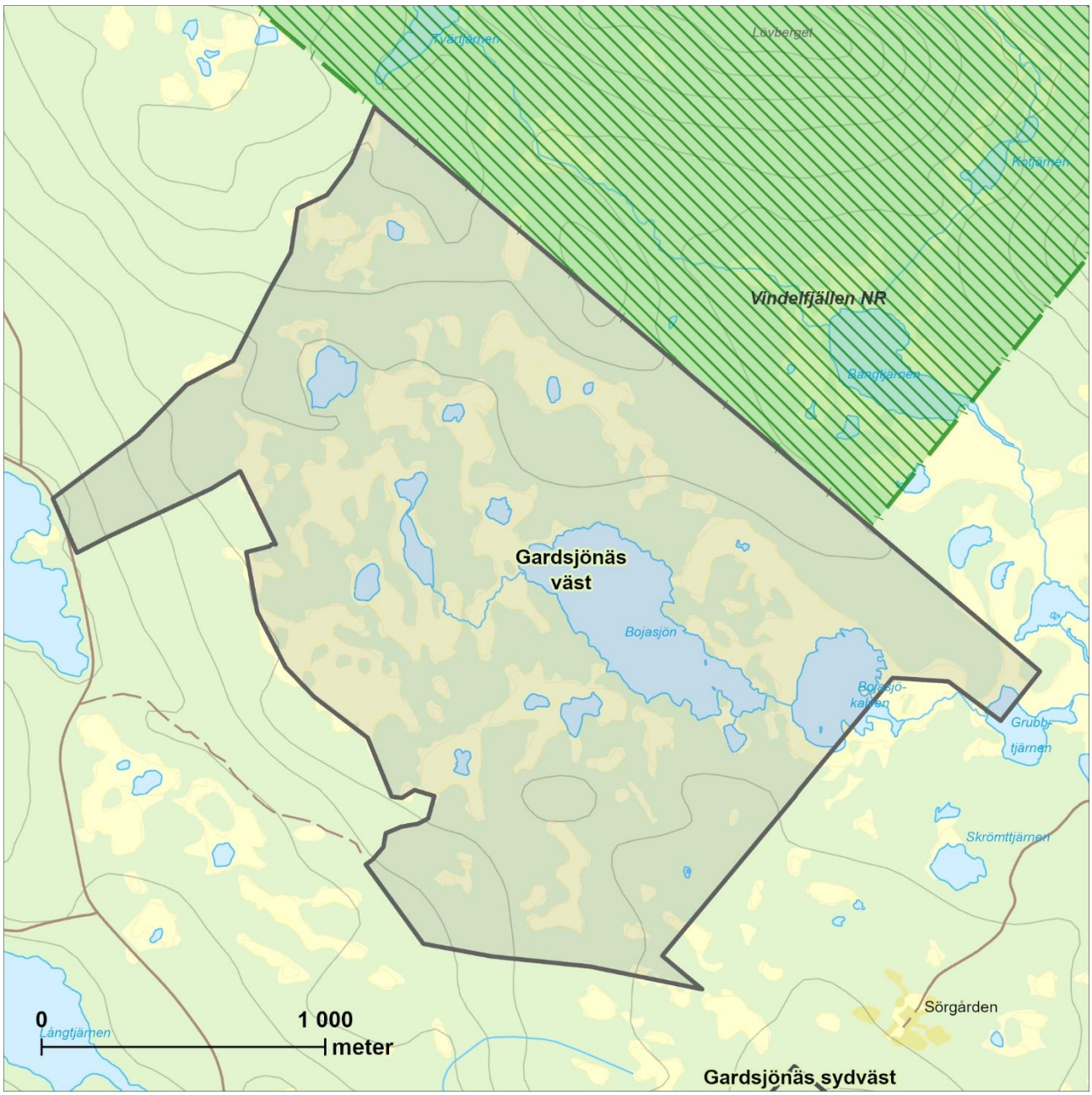
Tvärtjärnen
Lövberget
Kottjärnen
Vindelfjällen NR
Bångtjärnen
Gardsjönäs
väst
Bojasjön
Bojasjö-
kallen
Grubb-
tjärnen
Skrömttjärnen
Sörgården
0
1 000
meter
Långtjärnen
Gardsjönäs sydväst

Gardsjönäs öst Obj.nr: 73

Kommun: Storuman
Areal: 904 hektar
Mittkoordinat: 570963, 7255155
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gardsjönäs öst ligger delvis i anslutning till södra delen av Vindelfjällens naturreservat. Området består av tre separat avgränsade områden. I väster ligger Gardsjön och strax söder om området ligger Ankarsund. Gardsjöbäcken rinner från Gardsjön och fortsätter rakt söderut genom området för att mynna i Umeälven strax nedströms Ankarsund. Inom området faller bäcken ca 140 meter i en mycket vacker sträcka med många forsar och fall (360–500 m ö.h.). Närmast bäcken är det mycket hällar och klippor, vilket ger bäckloppet en delvis kanjonartad karaktär. De omkringliggande, bitvis storblockiga moränmarkerna sluttar ordentligt både söderut och ned i bäckdalen. Området har ett i övrigt småkuperat landskap med mindre höjder och flackare partier mellan dessa med inslag av små myrar och vätar. Markvegetationen utgörs mestadels av risvegetation med mindre inslag av lågörtsvegetation och hällmarker.

Skogen består av skiktad och luckig grannaturskog med ett varierande inslag av björk. Det finns allmän förekomst av 120 - 150-åriga granar och träd i alla yngre åldrar. I merparten av området förekommer träd kring 200 år sparsamt, medan träd som är tydligt äldre än så i stor utsträckning saknas. Inom de grandominerade områdena finns inslag av åtskilliga aspkloner och grova solitära aspar. I utlöparen mot sydost finns ett större inslag av talldominerade områden på torrare mark med inslag av block och mindre hällar. Tallarna är här ca 100–140 år.

Intill Gardsjöbäcken växer urskogsartad tallnaturskog med allmänt med träd som är närmare 300–400 år. Många av tallarna i detta område har brandljud på stammarna.

Död ved förekommer mestadels enstaka-sparsamt och utgörs mest av björkved och färskare klenare lågor av gran. I de mer grandominerade naturskogarna finns något större inslag av död

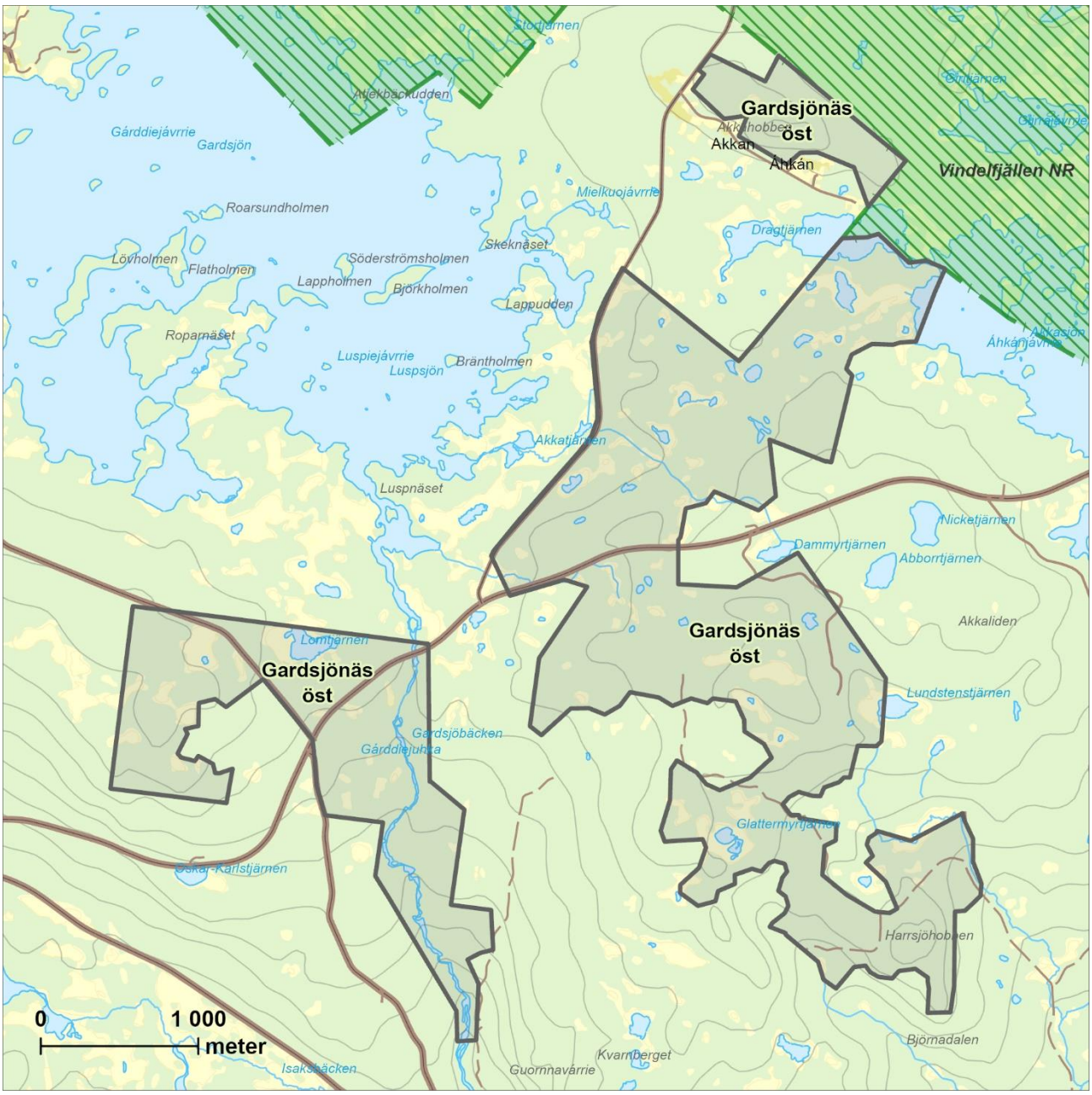

liggande granved i olika nedbrytningsstadier och dimensioner. Hänglavar finns sparsamt till allmänt, främst manlav. I de talldominerade områdena finns det sparsamt till allmänt med torrfuror och enstaka lumpade talllågor. Utefter Gardsjöbäcken finns det ett rikligt inslag av både stående torrfuror och liggande död tallved i alla dimensioner och nedbrytningsstadier. Här finns det även allmänt med kolade stubbar och brandljud på levande träd. Områdets skogar är i varierande grad påverkade av plockhuggning men sällan av modernt skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Gardsjönäs öst är ett tredelat område som huvudsakligen består av grandominerade äldre skogar med höga naturvärden knutna till gamla granar, ett sparsamt till allmänt inslag av död liggande granved och spridda grova aspar. Området runt själva Gardsjöbäcken har mycket höga naturvärden knutna till den fullskiktade urskogsartade tallskogen med gott om upp till 400-åriga träd och allmänt med död tallved i alla former. Skogen är tydligt präglad av skogsbrand och det finns allmänt med grova torrakor och lågor. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Gardvik Obj.nr: 74

Kommun: Storuman
Areal: 1 616 hektar
Mittkoordinat: 531546, 7265623
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gardvik ligger cirka tre mil söder om Tärnaby i Storumans kommun och omsluter Gardvik och Ajaureforsens kraftverksområde, 395–675 m ö.h. Byn Gardvik och kraftverksområdet är uteslutna ur området, varför området är delat i två delar, en västlig och en östlig. Området ligger utefter Gardikens norra strand samt efter Aavjaevries östra strand.

I den södra delen finns några markerade höjder samt en del mosaiker med myr och hällmark. Längst i öster präglas området av Lill-Stalofjällets förlängda sydsluttningar. Utefter Aavjaevrie i norr är det omväxlande granskogsområden med tallskogar på impediment. Markvegetationen består mestadels av risvegetation med mindre inslag av lågörtsvegetation.

Skogen utgörs främst av granskog med varierande inslag av björk samt tallskogar på myr- och hällmarksmosaik. Granskogen är genomgående skiktad och luckig med ett varierande men mestadels måttligt inslag av björk. Träd i åldrarna 0 – 150 år finns väl representerade i skogen. Träd kring 200 år förekommer enstaka – sparsamt och träd tydligt äldre än så saknas nästan helt, med undantag av en brant nordsluttning i de sydvästliga delarna där de förekommer i riklig mängd.

Död ved förekommer sparsamt till allmänt i form av främst klena och färska granlågor, men det finns partier med äldre, grövre död liggande granved i varierande dimensioner. I de talldominerade områdena finns allmänt med silverfuror och sparsamt med liggande tallved. Manlav och garnlav förekommer sparsamt till allmänt.

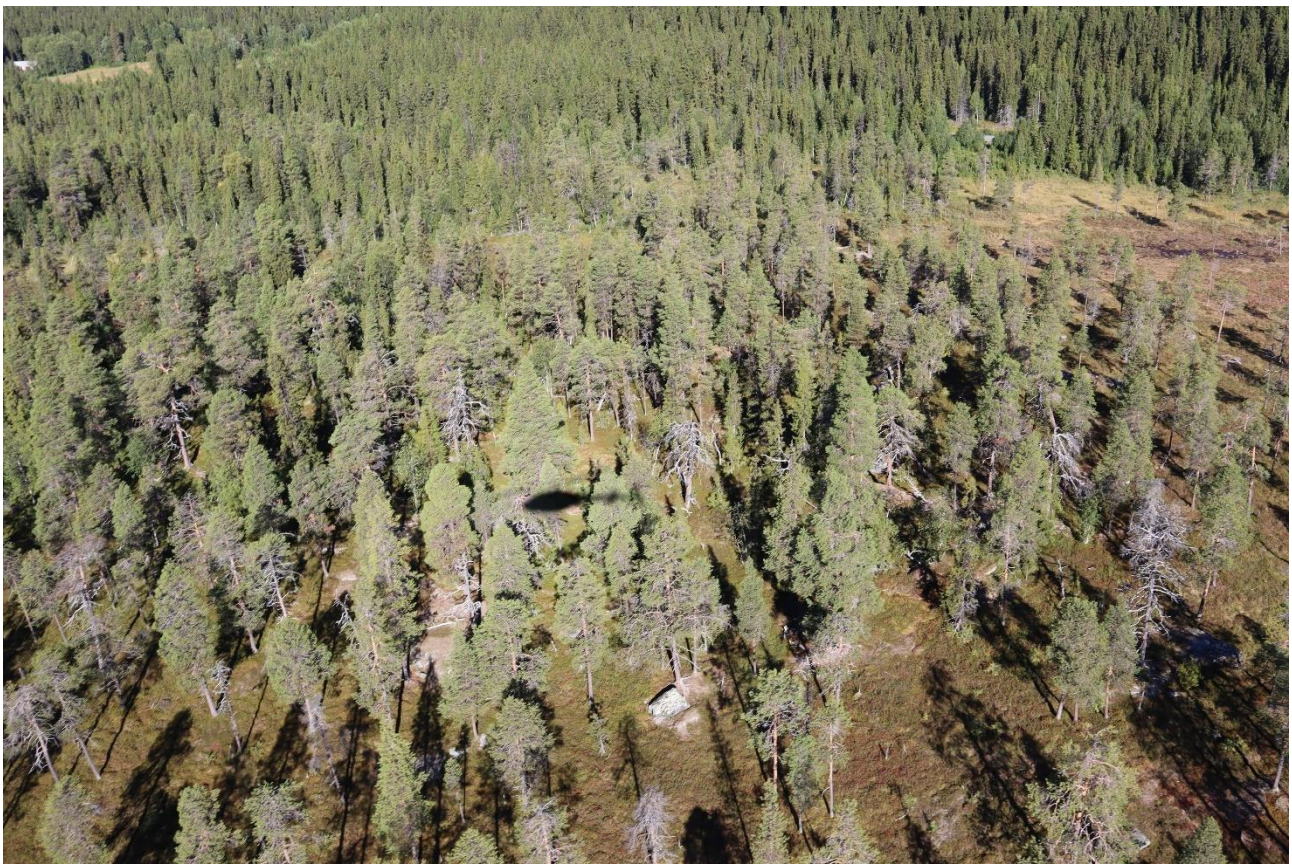

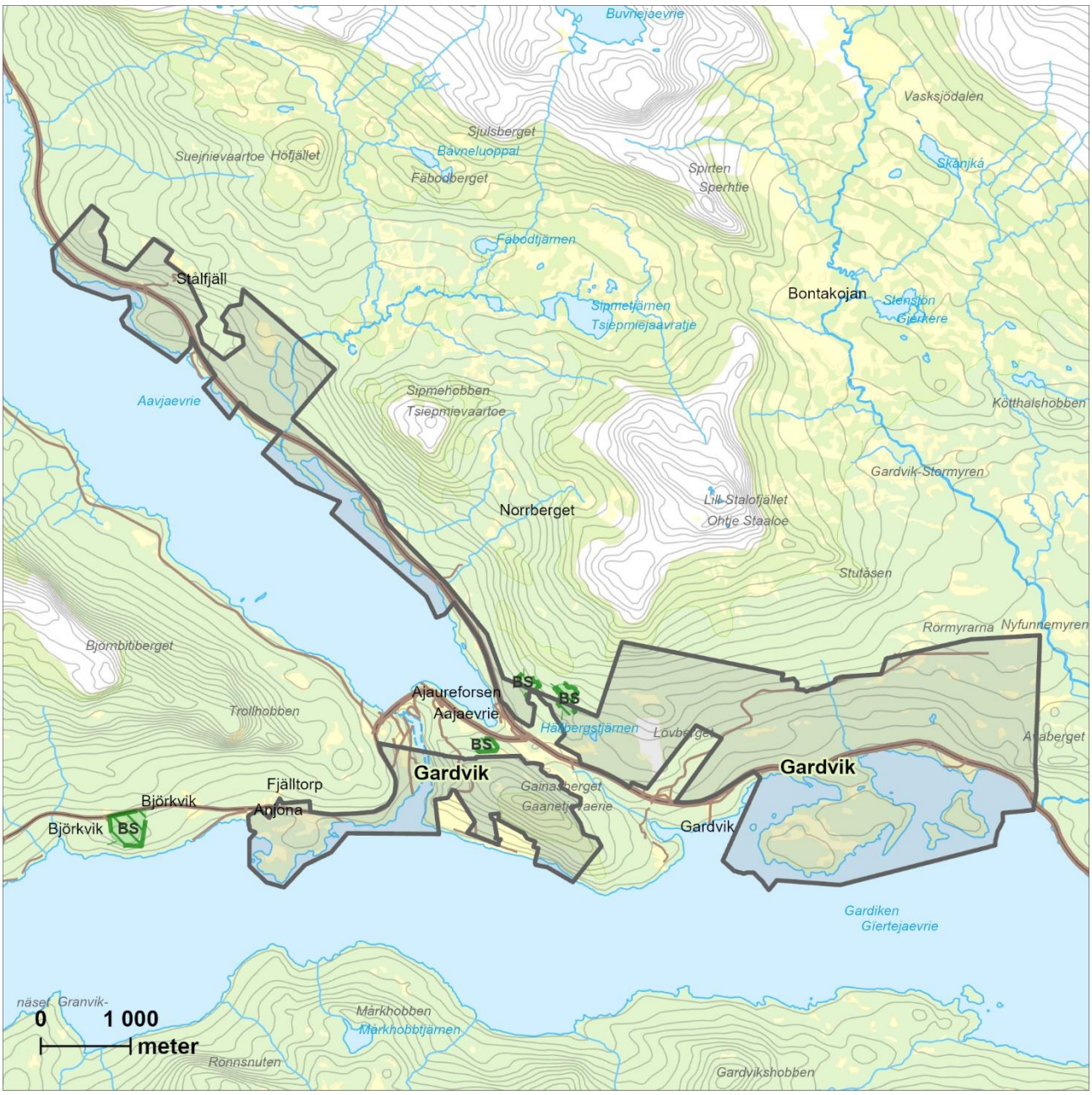

Området är uppdelat på väldigt många fastigheter och har därigenom skiftande skogar i både ålder och beståndsstrukturer samt påverkansgrad. Övervuxna stubbar, troligtvis från plockhuggning och blädning, finns allmänt inom området. Området har inte påverkats av skogsbruk i sen tid förutom några få ungskogspartier och ett mindre område som nyligen har gallrats.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Gardvik är ett område med stor andel grannaturskogar och inslag av myr-hällmarkstallskogar. Områdets naturvärden är knutna till de förhållandevis gamla granarna samt naturskogsartad beståndsstruktur i form av olikåldriga, skiktade och luckiga bestånd. I de talldominerade områdena finns det allmänt med 200-åriga tallar och silverfuror. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Getarhobben Obj.nr: 75

Kommun: Storuman
Areal: 951 hektar
Mittkoordinat: 554842, 7259101
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Getarhobben ligger ungefär 3 kilometer nordväst om Slussfors i Storumans kommun, 370–638 m ö.h. Området ligger på en sydvänd sluttning från Girjesliden ned mot sjöarna i Umeälvens dalgång. I nordost är sluttningen flack och blir brantare i väster. Några små markerade höjder finns i området. Mindre myrmarker och tjärnar finns insprängda men till största del utgörs området av skog på fastmark. Området gränsar i norr till den östliga utlöparen av Ryfjället, ett annat område med dokumenterat mycket höga naturvärden.

Markvegetationen utgörs mestadels av risvegetation med inslag av högörtsvegetation, men det varierar och i delar är inslaget av högörter stort, i andra delar är det mer magert.

Skogen domineras av skiktad och luckig grannaturskog med ett varierande inslag av björk, i medel cirka 10% av den stående trädvolymen. Det finns en allmän förekomst av 150-åriga granar och träd i alla yngre åldrar. Träd kring 200 år förekommer sparsamt och träd tydligt äldre än så saknas i princip helt, med undantag av det urskogsartade området i nordost där de förekommer rikligt.

I större delen av området finns ett allmänt inslag av cirka 120- till 150-årig asp. Förekomsten av asp ökar ju brantare sluttningen är och i de brantare sluttningarna är inslaget rikligt, vilket karaktäriserar de delarna av området. Spritt över området finns också sparsamt till allmänt med sälg och enstaka 150-åriga tallar.

Död ved förekommer mestadels enstaka till sparsamt och utgörs mest av björkved och färskare (mestadels vindfällda) lågor av gran. Hänglavar finns allmänt, främst manlav. Det finns också områden i nordost med allmänt-rikligt med död ved i alla nedbrytningsstadier; dessa delar förefaller vara urskogsartade. Området har troliogen påverkats av en brand för ungefär 150 år

sedan. En kolad stubbe noterades vid ett markstopp. Att området är påverkat av brand kan troliogen förklara det stora inslaget av cirka 150-årig asp och kanske även bristen på gammal död ved. Övervuxna stubbar från äldre selektiv avverkning finns allmänt inom området. Längst i nordväst finns ett mindre område som nyligen har gallrats, men i övrigt har området inte påverkats av skogsbruk i sen tid. I nordost finns också urskogsartade delar.

Noterade naturvårdsarter

Bårdlav, garnlav, granticka, lunglav, skinnlav, skrovellav, tajgaskinn, tretåig hackspett och ullticka.

Länsstyrelsens bedömning

Getarhobben är ett område med lövrik grannaturskog med höga naturvärden. Områdets naturvärden är knutna till de förhållandevis gamla granarna, det stora inslaget av gammal asp och sälg, samt naturlig struktur såsom god åldersspridning. Mindre partier har en allmän förekomst av grov död ved. Området gränsar i norr till den östliga utlöparen av Ryfjället, ett annat område med dokumenterat mycket höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Grannäs Obj.nr: 76

Kommun: Storuman
Areal: 577 hektar
Mittkoordinat: 562290, 7245428
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Grannäs ligger cirka 8 km sydväst om Ankarsund i Storumans kommun, 375–500 m ö.h. Området är 576 hektar stort och småkuperat med ett flertal mindre höjder inom området. I norr gränsar det till Lomtjärnarna och i sydväst till Inre Jippmokksjön. Några mindre myrar finns i området. I väster gränsar det till området Holmträskbrännan och i öster till Betesberget, båda områden med höga naturvärden.

Skogarna i området är genomgående naturskogsartade och mestadels grandominerade med ett generellt stort inslag av sälg. Skogarna har naturlig beståndsstruktur, särskilt åldersspridning, skiktning och gruppställdhet. Skogen är ofta mellan 100–150 år gammal med ett sparsamt till allmänt inslag av granar som är 200 år eller äldre. Mindre delar består av gles tallskog med en dominerande trädgeneration som är ca 130–150 år gammal och enstaka överståndare kring 250–300 år. Möjligen är denna del helt eller nästan helt opåverkad av skogsbruk. Här finns allmänt med död ved från tall. I de grandominerade delarna varierar mängden död ved från sparsam till allmän.

Påverkan från plockhuggning finns i princip i hela området och är större ned mot sjöar och kring bebyggelse. Tallskogen är möjligen urskogsartad och sannolikt är mycket av den nu stående skogen uppkommen efter en brand för 130–150 år sedan. Ett par sentida hyggen finns inom området.

Noterade naturvårdsarter

-

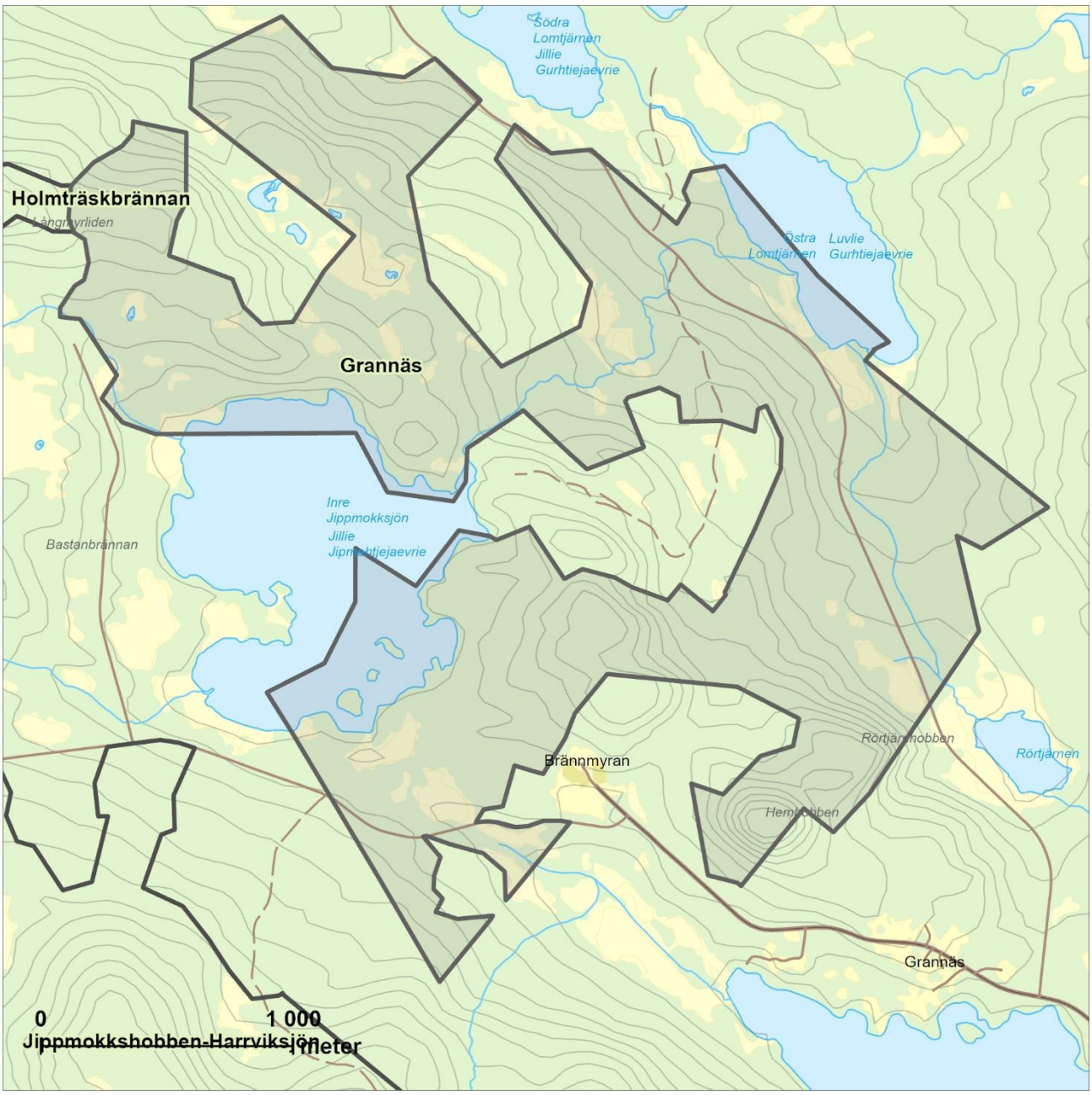

Länsstyrelsens bedömning

Grannäs är ett medelstort område med höga naturvärden knutna till de gamla träden, sparsam-allmän förekomst av död ved, det allmänna inslaget av sälg, och de naturliga beståndsstrukturerna. De talldominerade delarna är särskilt fina. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Gråtanliden Obj.nr: 77

Kommun: Storuman och Vilhelmina
Areal: 498 hektar
Mittkoordinat: 585641, 7204701
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gråtanliden är ett barrskogsklätt berg som ligger på kommungränsen mellan Storuman och Vilhelmina mellan Vojmsjön och Storuman. Bergets topp som ligger 708 meter över havet ligger mitt i området, varför området följaktligen utgörs av bergets sluttningar i alla väderstreck. Lägsta punkten, vid bäcken som löper ut nordost mot Högrödmossan, ligger 540 meter över havet. Stora delar av området ligger över 600 meter över havet och områdets höjdläge märks tydligt på skogen. Inom området finns några mindre myrar, men den absoluta merparten utgörs av skog.

Skogen består till största delen av lövrik grandominerad höglägesskog. I norr och öster finns sälg och rönn i riklig mängd. Det är av höjdläget lågproduktivt och påtagligt lågvuxet, i öster dock något mer produktivt. Marken är frisk med risdominerat fältskikt med sparsamt örtinslag. Skogen har naturlig struktur och är mycket gammal, med allmänt inslag av granar över 200 år. Stående död ved finns sparsamt till allmänt och lågor förekommer generellt sett glest men regelbundet. Ställvis är dock dödvedsförekomsten allmän. Garnlav förekommer rikligt och skogen är genomgående påtagligt hänglavsrikt. I nordost finns en liten utlöpare med nyckelbiotopsregistrerad gransumpskog. Där är skogen något yngre och död ved förekommer sparsamt.

Äldre plockhuggningsstubbar finns sparsamt till allmänt över hela området med undantag för i de urskogsartade partierna kring topparna. Där är inslaget av mycket grova morotslågor stort och en riklig mängd garnlav draperar många träd.

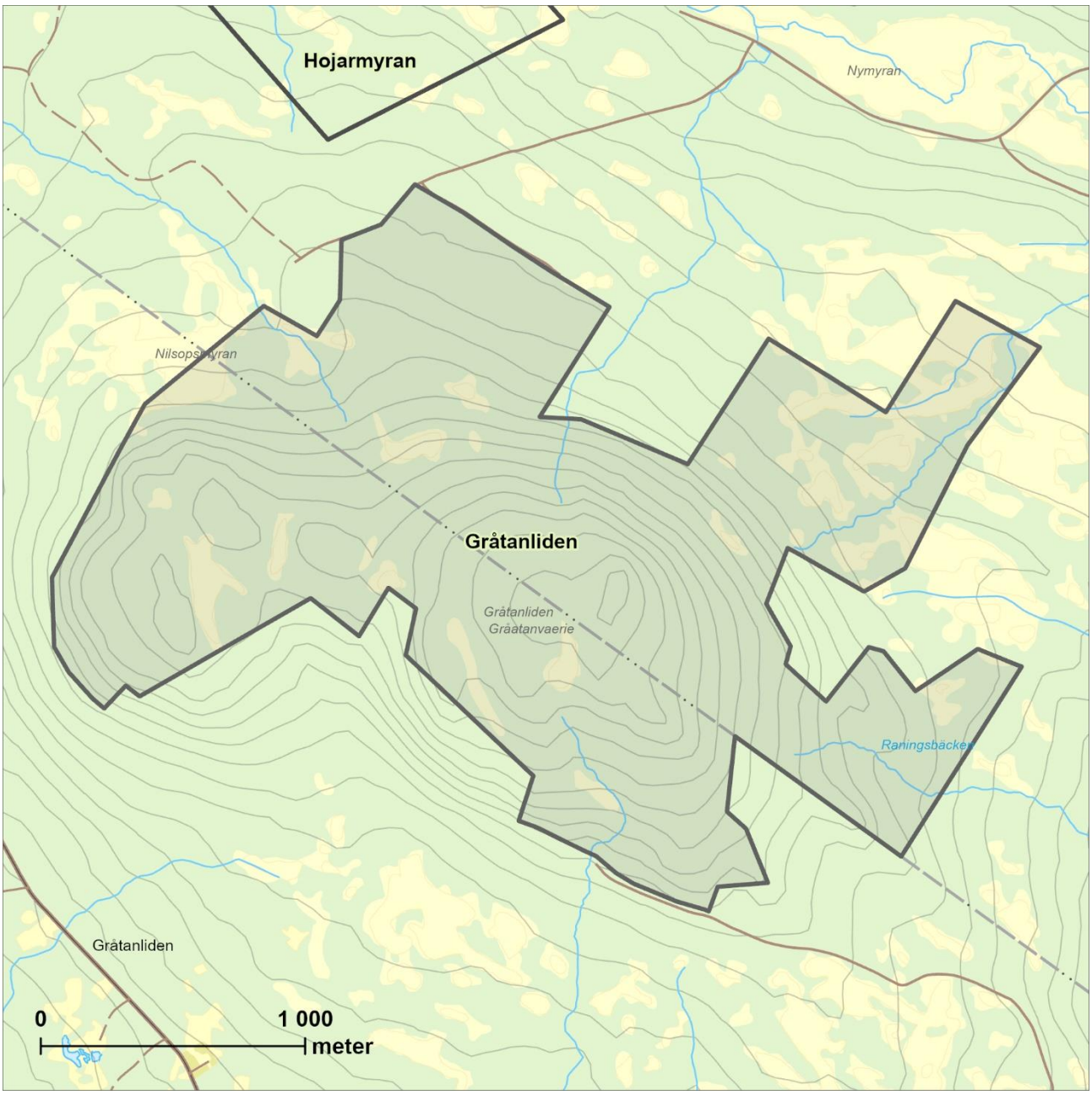

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Gråtanliden är ett väl sammanhållet område med grandominerad höglägesskog med låg påverkan från tidigare avverkningar. Bitvis är området urskogsartat. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Gurdberget Obj.nr: 78

Kommun: Storuman
Areal: 936 hektar
Mittkoordinat: 540805, 7281651
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gurdberget ligger i Storumans kommun och består av en lång sydvästsluttning ner mot Övre Boksjön, 480–730 m ö.h. Området gränsar mot Vindelfjällens naturreservat i den övre delen av sluttningen. I områdets sydöstra del ligger den fjällbjörksklädda toppen Gurdberget och i nordväst den likaså fjällbjörkskogsklädda toppen Nils-Eriksberget. Längst ner i sluttningen går en bilväg genom området utmed vilken det ligger spridda hus och stugor. Det går ett par bäckar och fuktstråk genom sluttningen och i söder finns även ett flertal vätar.

Skogen består uteslutande av gammal grannaturskog med ett sparsamt inslag av björk. Det finns enstaka aspar, sälgar, rönnar och tallar i området men aldrig i några större antal. Skogen är generellt ganska högproduktiv, tät och högvuxen, särskilt kring de fuktigare stråken. I dessa delar finns ofta gott om örter på marken. I de högre belägna delarna av sluttningen, särskilt upp mot fjällbjörkskogsgränsen, glesnar skogen och blir lägre och luckigare. Det finns överlag sparsamt till allmänt med gammal gran kring 200 år och skogen har en rätt god skiktning och åldersspridning.

Död ved förekommer sparsamt till allmänt med stående döda granar och allmänt till fläckvis rikligt med granlågor. Lågorna är i varierande stadier av nedbrytning och det finns gott om grova, gamla granlågor.

Skogen är påverkad av äldre plockhuggningar i varierande omfattning men det finns inga sentida spår av påverkan i den stående skogen. Spritt i sluttningen finns dock ett antal ganska nya hyggen.

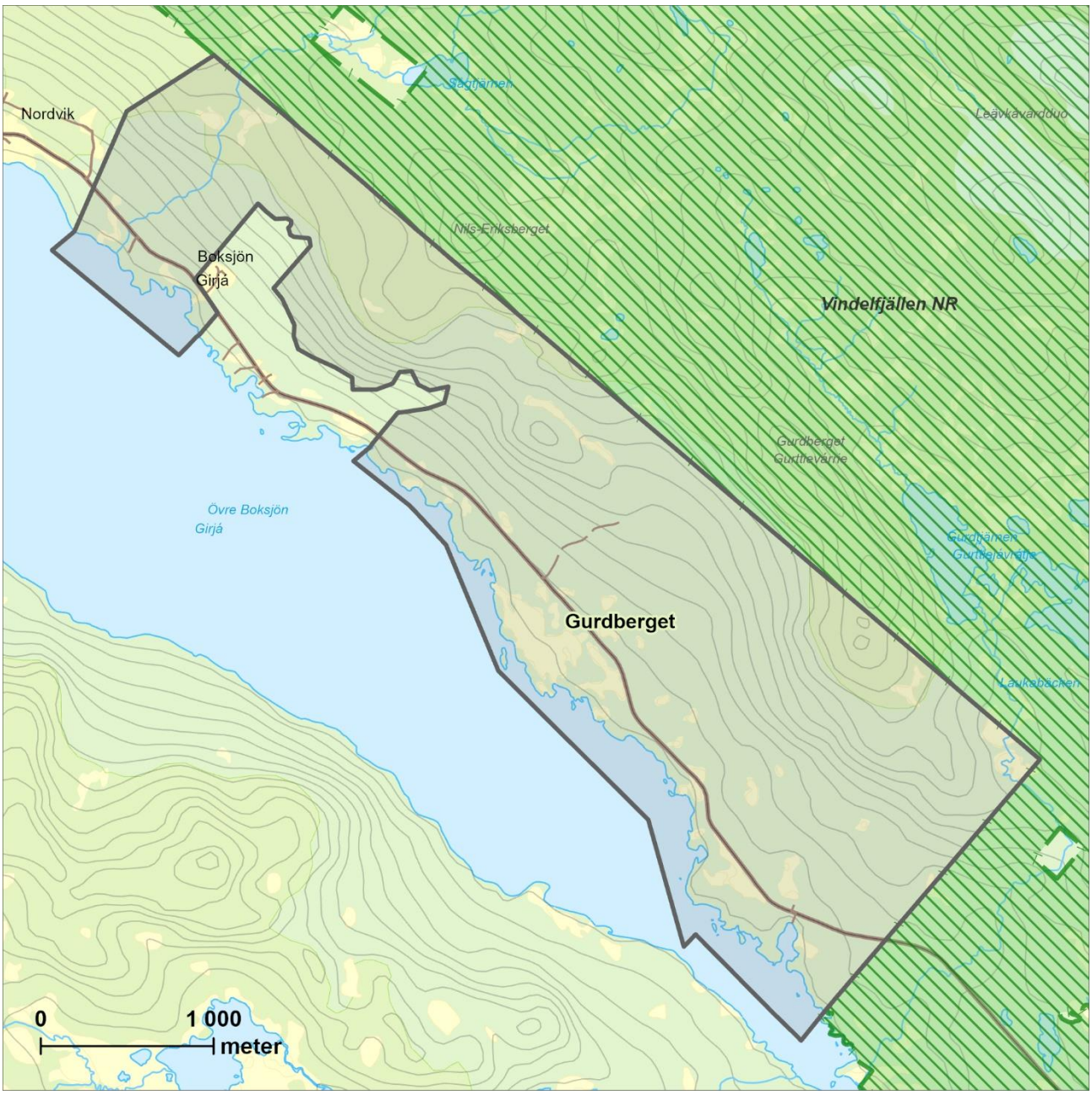

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, nordisk stormhatt, rosenticka och torta.

Länsstyrelsens bedömning

Gurdberget är ett större sammanhängande område med gamla grannaturskogar. Området har höga naturvärden knutna till fina naturskogsstrukturer så som gamla granar, stående och liggande död ved och örtrika, högproduktiva skogspartier. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Vindelfjällen. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Hojarmyran Obj.nr: 79

Kommun: Storuman
Areal: 1 607 hektar
Mittkoordinat: 584099, 7210113
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Hojarmyran ligger cirka 2 mil sydväst om Storumans samhälle, ungefär mittemellan sjön Storuman och Vojmsjön. Området gränsar till Inre Verkansjön i öster och Näsvattnet i norr. Områdets lägsta punkt, 400 m ö.h., ligger vid Näsvattnets strand och områdets högsta punkt, 550 m ö.h., ligger på Gråtanlidens nordsluttning i områdets sydligaste delar. Alldeles öster om området, norr om Inre Verkansjön ligger Lugnet, ett gammalt litet torp. Den södra delen genomkorsas av en skogsbilväg.

Områdets norra och södra delar utgörs av sluttningar, medan de centrala delarna är flacka och myrlänta. Mitt i området ligger Hojarmyran, som är en mycket fin myr med sträng-flarkkärr och naturskogsartade skogsholmar. Hojarmyran har högsta naturvärde i våtmarksinventeringen. I norr är det bitvis mycket blockigt.

Skogen är i allmänhet ungefär 150-årig och grandominerad med ett varierande lövinslag. Stora delar är mycket lövrika, med stort inslag av framförallt sälg. I norr finns 150–300 år gamla tallöverståndare, varav ett flertal av de äldsta bär brandljud. Fältskiktet domineras av risvegetation med ett allmänt inslag av örter i och kring fuktiga partier.

De mindre lövrika delarna är välskiktade och i de lövrika partierna är krontaket jämnare. Det kan ha sin förklaring i att lövinslaget har uppkommit efter en störning, i detta fall troligen

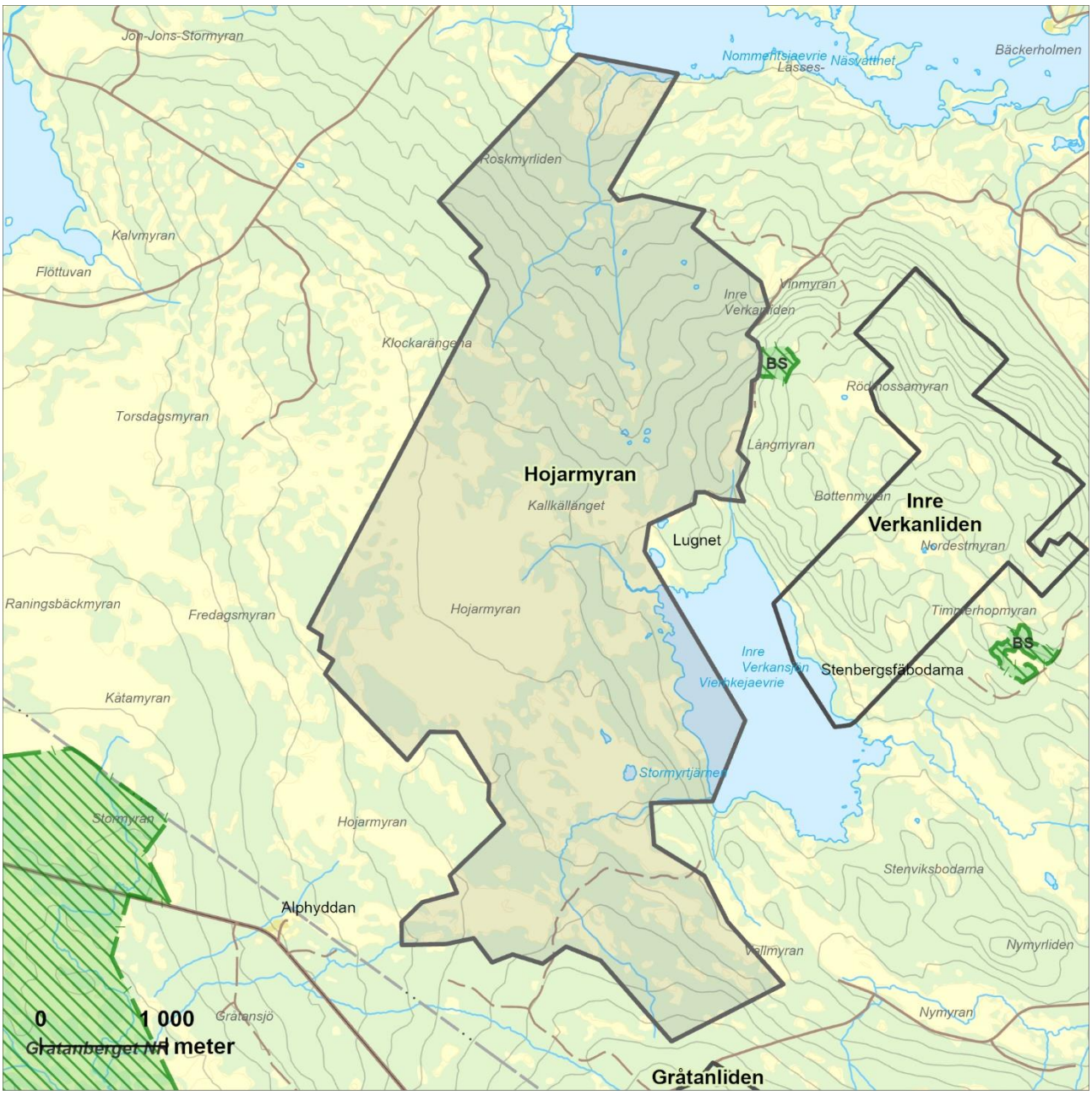

plockhuggning och brand. Död ved förekommer sparsamt, förutom ett mindre parti i söder som har allmän förekomst av lågor i alla nedbrytningsstadier. Även detta bör ha en koppling till områdets störningshistorik.

Förutom ett par hyggen i söder och ett hygge planterat med contorta centralt i norr är området inte påverkat av skogsbruksåtgärder i sen tid.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Hojarmyran är ett stort sammanhängande område med höga naturvärden knutna till gamla träd, allmänt inslag av löv och förekomsten av död ved. Centralt i området finns en stor, hydrologiskt opåverkad myr som har högsta naturvärdesklass i våtmarksinventeringen. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Holmträskbrännan Obj.nr: 80

Kommun: Storuman
Areal: 683 hektar
Mittkoordinat: 558779, 7247425
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Holmträskbrännan är ett större skogsområde som ligger ungefär en mil rakt söder om Slussfors i Storumans kommun, 400–525 meter över havet. Områdets norra delar sluttar ned mot Holmträsket, centralt finns en ganska flack platå med myrmosaik och i sydost ligger områdets högsta punkt, på Långmyrliden, som sluttar ned mot den lilla Bullerbäcken. Området gränsar i väster mot Bastanliden, ett område med höga naturvärden som inventerades 2018.

Skogen i området består av naturskogsartad granskog med stort inslag av sälg. Skogarna har naturlig beståndsstruktur, med olikåldriga, skiktade och gruppställda bestånd. Det som skiljer ut de olika delarna är graden av påverkan från skogsbruk. De skogliga naturvärdena ökar gradvis upp längs sluttningarna och mot områdets södra delar. I stora delar finns ett allmänt inslag av träd äldre än 200 år, och död ved förekommer allmänt. Längst i söder finns urskogsartade delar.

Påverkan från plockhuggning finns i stora delar och är störst i norr kring Holmträsket. Möjligen har åtminstone delar av området brunnit, något som dess namn tyder på. Ett möjligt brandljud hittades på gran men skogen upplevdes ändå inte påtagligt brandpräglad. Sentida påverkan från gallringar saknas, men två sentida hyggen finns mitt i området.

Noterade naturvårdsarter

Blanksvart spiklav, knottrig blåslav och skrovellav.

Länsstyrelsens bedömning

Holmträskbrännan är ett relativt stort område med höga naturvärden knutna till de gamla träden, den

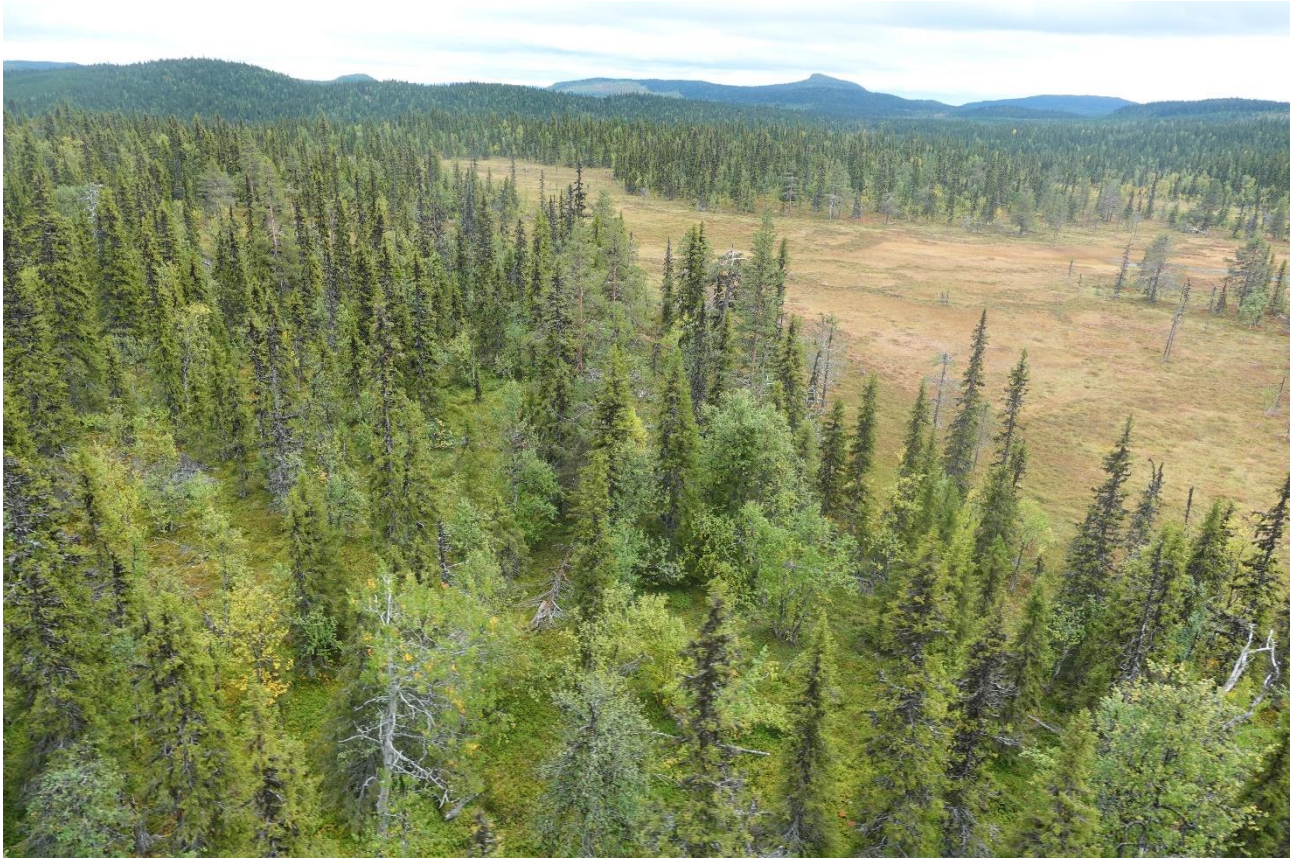

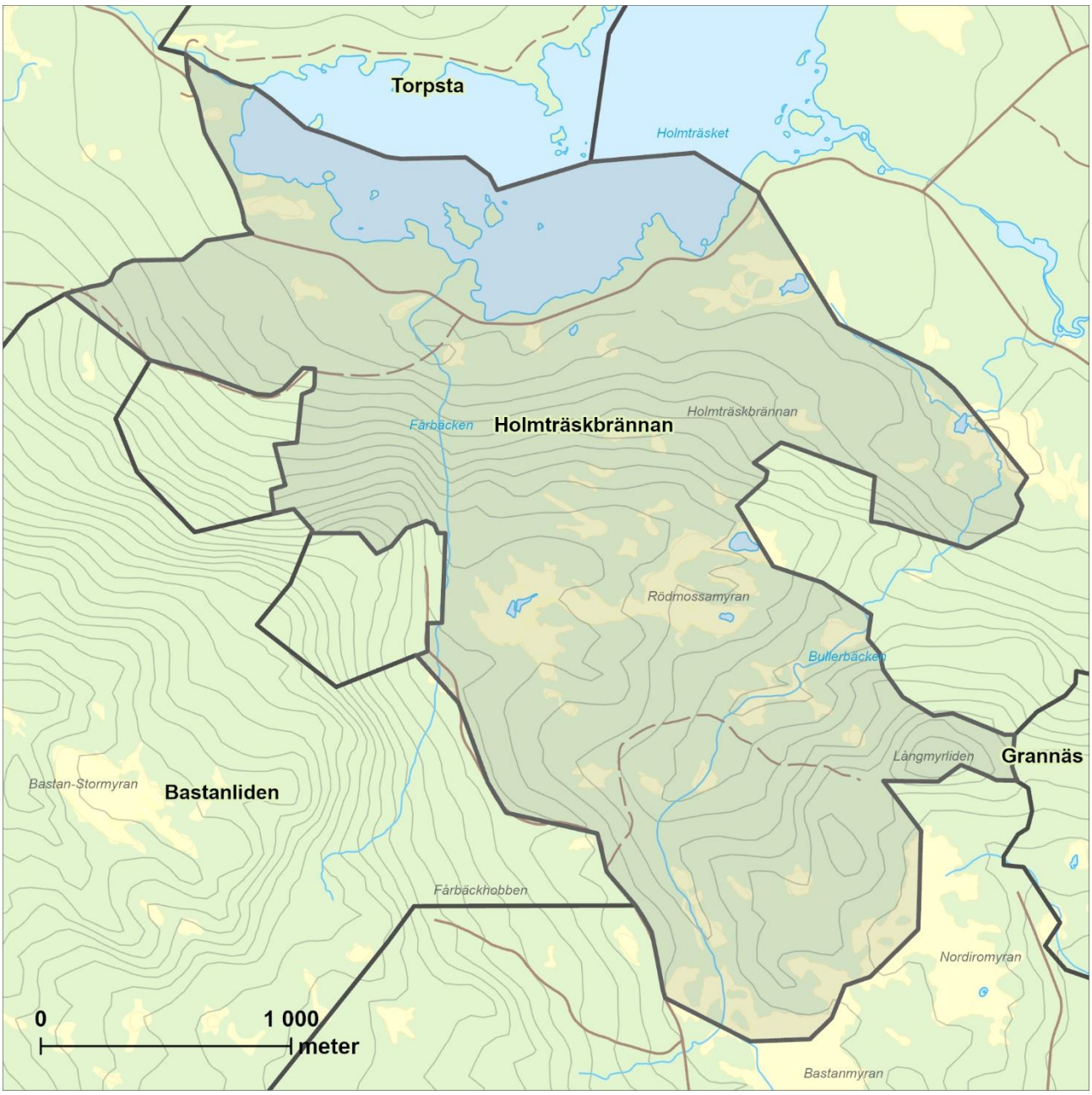

allmänna förekomsten av död ved, det allmänna inslaget av sälg och de naturliga beståndsstrukturerna. Skogen saknar spår av sentida skogsbruk, de två nya hyggena undantagna, och är i mindre delar urskogsartad. Den uppvuxna skogen utgörs nästan uteslutande av skoglig värdekärna. Området gränsar i sydväst till Bastanliden och i sydost till Grannäs, två relativt stora områden med höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Inre Verkanliden Obj.nr: 81

Kommun: Storuman
Areal: 396 hektar
Mittkoordinat: 586943, 7210464
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Inre Verkanliden ligger 16 km sydväst om Storuman i Storumans kommun, 486–550 meter över havet. Området utgörs av berget med samma namn och dess sluttningar åt sydväst och nordost. I sydväst når området ner till stranden av Inre Verkansjön som också är områdets lägsta punkt. I området finns några mindre myrmarker. Risvegetation dominerar fältskiktet och inslaget av örtvegetation är ca 20%.

Skogen i området består till största del av hänglavsrik grannaturskog med ett generellt stort inslag av sälg. Asp förekommer sparsamt. I stora delar finns ett allmänt inslag av träd äldre än 200 år och en god representation av träd yngre än så. Skogarna har naturlig beståndsstruktur, med karaktärer såsom stor åldersspridning, skiktning i höjdled och gruppställdhet. Död ved förekommer allmänt till ställvis rikligt. I delarna med högst naturvärde förekommer granlågor i alla nedbrytningsstadier. I de lite svagare delarna finns ett glapp mellan de äldsta och de färskaste lågorna. Bitvis finns träd draperade i garnlav.

Spår av plockhuggning finns men de starkare värdekärnorna har endast svagt påverkats av plockhuggning. Mindre delar har påverkats hårdare av tidigare avverkning och är mycket björkrika och saknar både gamla träd och död ved. Spår av sentida skogsbruk saknas.

Noterade naturvårdsarter

Doftskinn, blodticka, gammelgransskål, gränsticka, harticka, granticka, kötticka och lavskrika.

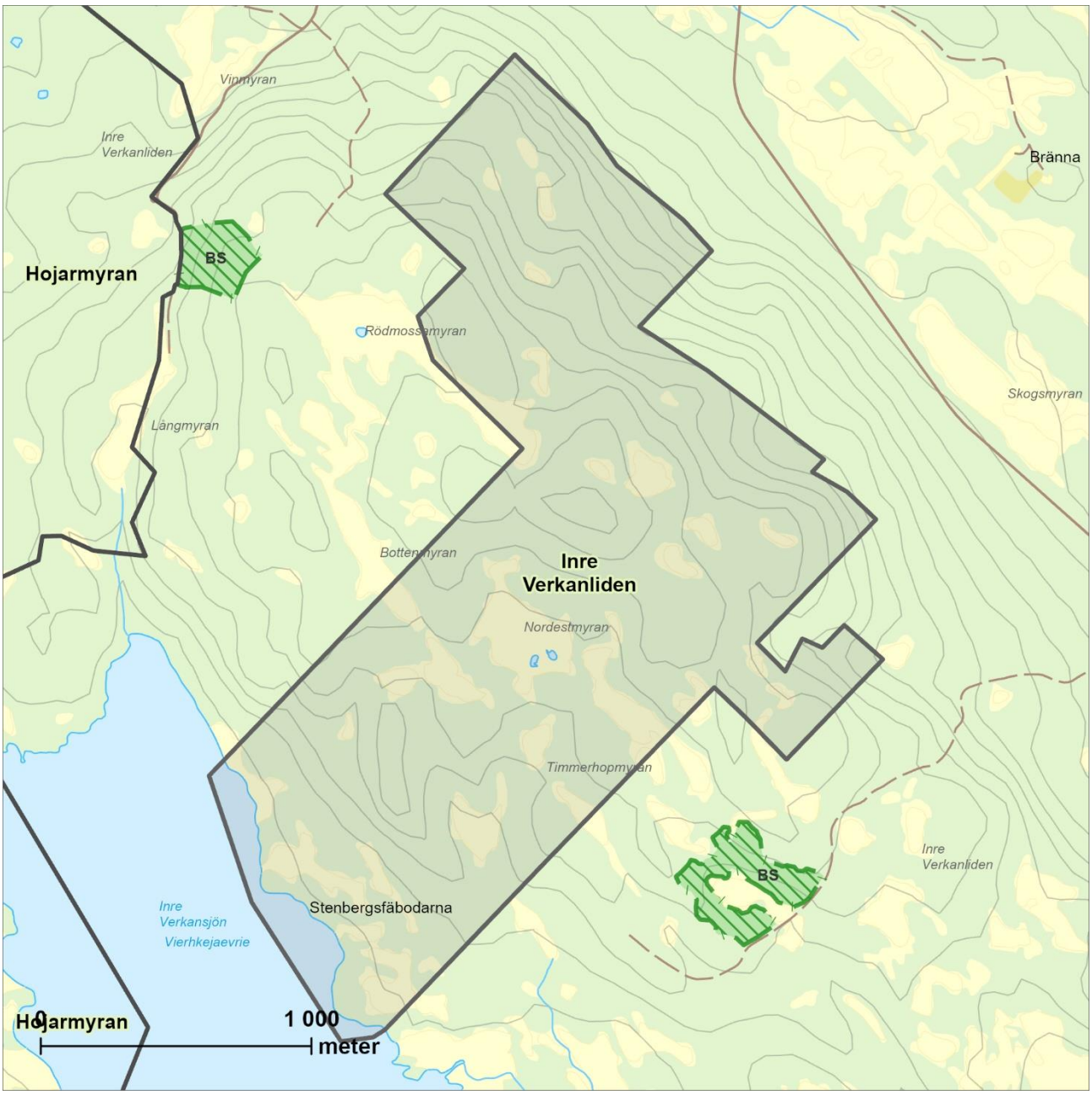

Länsstyrelsens bedömning

Inre Verkanliden är ett relativt stort område med höga naturvärden knutna till ett allmänt inslag av gamla och mycket gamla granar, hänglavsrikedom, en sparsam-allmän förekomst av död ved, ett allmänt inslag av sälg och naturliga beståndsstrukturer. Skogen saknar spår av sentida skogsbruk. Skogen utgörs till största delen av starka skogliga värdekärnor. I närheten finns flera andra stora, sammanhängande områden med gammal skog. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Jippmokkshobben-Harrviksjön Obj.nr: 82

Kommun: Storuman
Areal: 1 775 hektar
Mittkoordinat: 560473, 7241743
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Jippmokkshobben-Harrviksjön ligger i Storumans kommun, ca 15 km NO Dikanäs samhälle, och dess högsta punkt Jippmokkshobben ligger 747 m ö.h. Områdets lägsta punkt ligger vid Yttre Jippmokkssjön i öster, 440 m ö.h. Majoriteten av området ligger 500–600 m ö.h. Utöver Jippmokkshobben så finns flera små höjder i området varav Gammliden är den enda som bevärdigats med ett namn. Flera myrområden slingrar sig genom området varav Lidmyran i norr och Tritjärnmyran i väster är de största. Längst i väster ligger byn Harrvik som omges av sjöarna Harrvikssjön och den mindre Jippmokkstjärnen.

Skogarna i området består i huvudsak av urskogsartade eller naturskogspräglade gamla granskogar. Skogen är omväxlande lågproduktiv och gles upp mot höjderna och omväxlande mer produktiv med lågörter och ibland högörter i de sänkor och svackor som löper ner längs sluttningarna.

I de böljande sluttningar som sträcker sig norrut och västerut från Jippmokkshobbens tydliga siluett växer den mest spektakulära granurskogen. Skogen ger där ett intryck av att vara helt opåverkad och de garnlavsdraperade träden ger ett trolskt intryck. Skogen är mycket gammal; granar över 300 år är inte ovanliga, oftast är de grovstammiga och högre upp i sluttningen ibland med en påtaglig morotsform med bred bas och en kort avsmalnande topp. Sneda grovbarkiga björkar står glest spridda bland barrträden. Grova lågor i alla tänkbara nedbrytningsstadier ligger huller om buller spridda längs sluttningen eller koncentrerade i lågatorg. I fuktiga dråg är

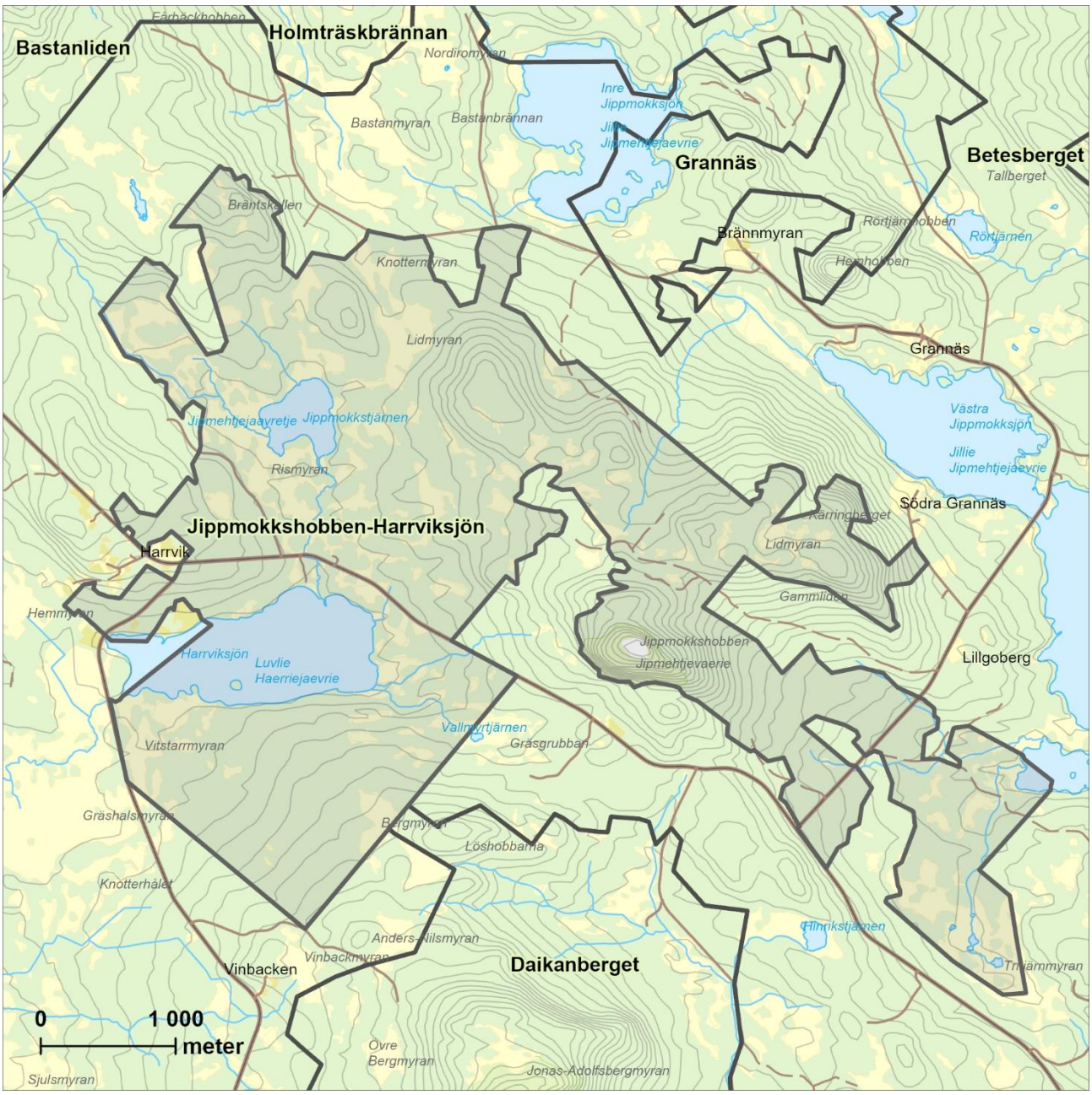

förekomsten av värdestrukturer extra påtaglig och låg- och högörter vanligare

I andra sluttningar och mosaikområden är skogen fortfarande starkt naturskogsartad men där kan man ana spåren av plockhuggningar något genom att de äldsta lågorna saknas.

I de delar där tydligare plockhuggning skett är mängden gamla träd och död ved lägre och inslaget av björk större.

Noterade naturvårdsarter

Doftskinn, gammelgransskål, garnlav, granticka, gränsticka, harticka, knottrig blåslav, kötticka, luddlav, mörk husmossa, ostticka, rosenticka, rynkskinn, skrovellav, trådticka, ullticka, violmussling och vitgrynig nållav.

Länsstyrelsens bedömning

Jippmokkshobben-Harrviksjön är ett stort och väl sammanhållet område med en stor andel urskogsartade eller starkt naturskogspräglade gamla granskogar. Området har mycket höga naturvärden i form av riktigt gamla granar, rikliga mängder död ved av hög kvalitet och generellt låg påverkan från skogsbruk. Områdets läge i närheten av andra äldre grannaturskogar stärker värdet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Kaunatsnäset Obj.nr: 83

Kommun: Storuman
Areal: 5 541 hektar
Mittkoordinat: 511719, 7269791
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Naturskogsområdet Kaunatsnäset består av fjällbarrskogen på Björkvattendalens sydvästra sida. Det är ett mycket stort och långsträckt område (18 km från norr till söder) som sträcker sig från Stor-Björkvattnet 395 m ö.h. och sömlöst övergår i intilliggande fjällbjörkskogar på ca 600–700 m ö.h. på de östra delarna av Södra Storfjället samt det mindre berget/lågfjället Löfjället/Järvberget. Det finns insprängda myrar och små hällmarker på flera ställen i sluttningarna. Nära Stor-Björkvattnet går en väg och intill sjön finns några små gårdar/byar. Flera bäckar rinner genom sluttningarna. Rönnbäcken är nedskuren i en markerad kanjon med lodväggar och ett högt vattenfall. I norra delen av området ligger Gejmån. Ån är reglerad och kraftverket ligger inom området.

Kaunatsnäset är ett mycket stort sammanhängande fjällnära naturskogsområde där stora arealer i de övre delarna är påtagligt urskogsartade och knappast alls påverkade av skogsbruk. Skogen är genomgående grandominerad, ofta med stort inslag av björk. De urskogsartade delarna består av bitvis högproduktiv granskog med rikligt med riktigt gamla träd och rikligt med död ved. Ofta är det påtagligt örtrika granmiljöer med hög produktivitet, där låg- och högörter dominerar i svackor/dråg och översilningsområden. Skogen är fullskiktad med rikligt med gamla granar som är långt över 200 år och det finns mycket rikligt med stående döda träd och lågor i alla olika nedbrytningsstadier.

Längre ner i sluttningarna har viss plockhuggning bedrivits men merparten är gammal påverkan och påverkan är måttlig. I en bred zon nedanför de mer eller mindre opåverkade delarna växer starkt

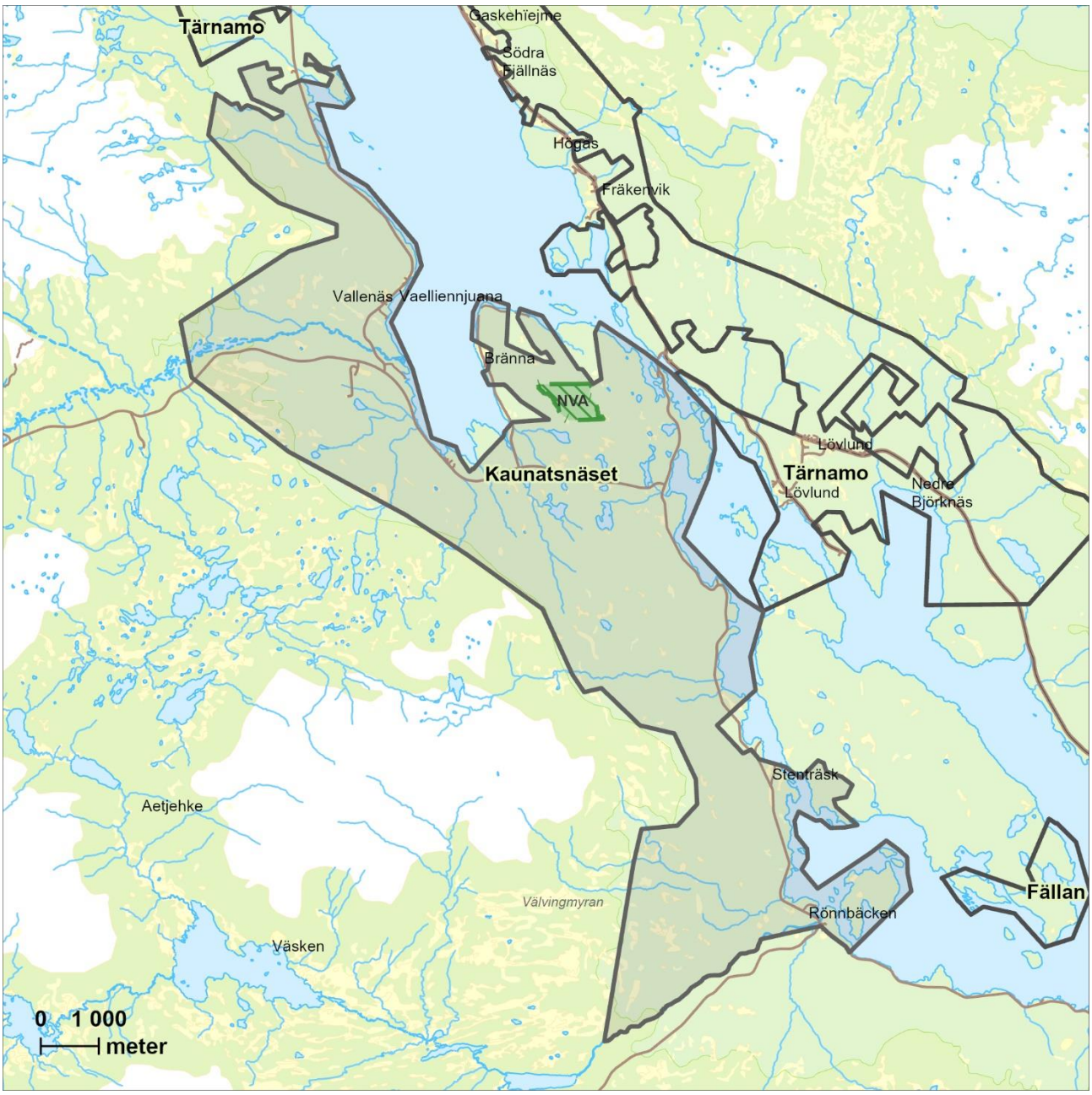

naturskogspräglade granskogar med mycket gott om gamla träd och rikligt med död ved av hög kvalitet. Även här är det fläckvis hög produktivitet med högörter i svackor och nedanför branter. Det förekommer allmänt med riktigt gamla granar som är 200 år och därutöver. Det är stor diameter/åldersspridning och god skiktning (oftast fullskiktade skogar). Det finns allmänt med stående död ved och allmänt till oftast rikligt med liggande ved. Ofta är det grov död ved och den finns i alla olika nedbrytningsstadier.

Närmast vägen och gårdarna är skogen mer brukad, men oftast ändå ganska sluten och med inslag av både äldre träd och död ved. I området finns också ett antal mindre hyggen och ungskogar.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav och violmussling.

Länsstyrelsens bedömning

Kaunatsnäset är ett mycket stort sammanhängande fjällnära naturskogsområde med mycket höga naturvärden knutna till natur- och urskogar med allmänt-rikligt med gamla träd och allmänt med död ved i olika nedbrytningsstadier. Sammantaget har Kaunatsnäset mycket höga bevarandevärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Lillblaiken Obj.nr: 84

Kommun: Storuman
Areal: 1 638 hektar
Mittkoordinat: 591946, 7244977
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Lillblaiken ligger i Storumans kommun, cirka 25 km nordnordväst om Storuman samhälle och 610 – 780 m ö.h. Området ligger på Blaiken, vilket är ett långsträckt flackt lågfjäll på gränsen mellan Storuman och Sorsele kommuner. Objektet omges av, med undantag av sydvästra kanten, Blaikens naturreservat. Liksom de flesta delarna av Blaiken karaktäriseras området av en mosaik av myrar och höjdlägesskogar. Objektets högsta delar utgörs av kalfjäll på berget Lillblaiken, och från dessa delar sluttar området svagt mestadels åt syd eller sydväst. Kalfjället övergår då till fjällbjörkskog och sen stora myrpartier där de största myrarna heter Blaikmyran, Stor-Fjällsmyran och Lill-Fjällsmyran. Nedan de stora myrarna får björkskogen mer graninslag och övergår successivt till kortvuxen grov höjdlägesgranskog.

Granskogen är lågproduktiv och gles och karaktäriseras av så kallade morotsgranar, kortväxta men grova granar som i regel är mycket gamla. Det förekommer också rikligt med stående döda morotsgranar och de levande och döda träden är draperade med garnlav. Även lågor av grova dimensioner förekommer rikligt i alla nedbrytningsstadier.

Viss plockhuggning har skett i området och i vissa partier har denna plockhuggning varit ganska kraftig. I de delarna förekommer död ved sparsamt och björkinslaget är stort.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav och hökuggla.

Länsstyrelsens bedömning

Lillblaiken är ett stort sammanhängande område med gammal höjdlägessgranskog med höga

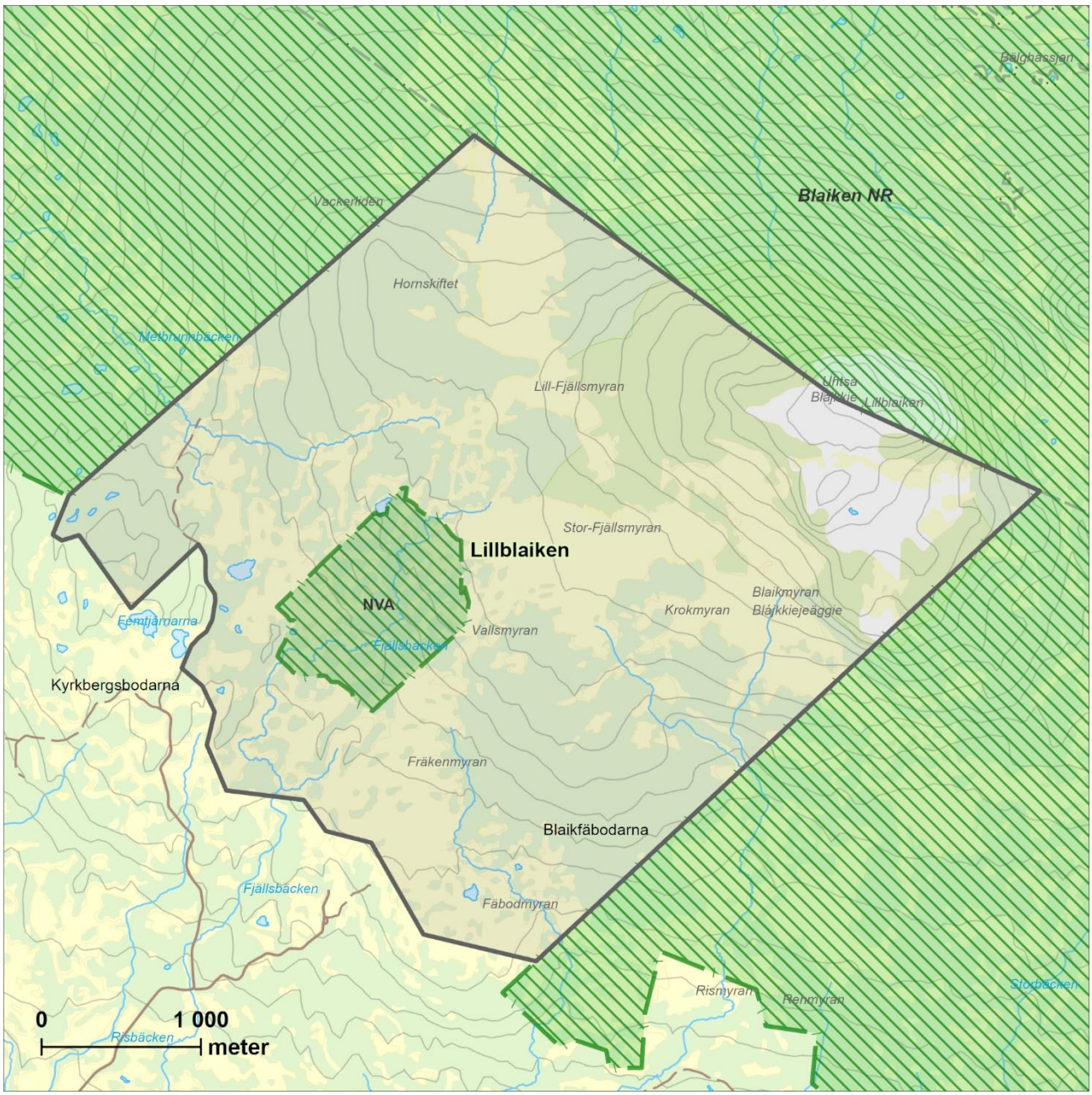

naturvärden knutna till riklig förekomst av gamla träd och död ved i alla nedbrytningsstadier. Området gränsar på tre sidor till det befintliga naturreservatet Blaiken. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Lubbsberget Obj.nr: 85

Kommun: Storuman och Vilhelmina
Areal: 609 hektar
Mittkoordinat: 576111, 7212671
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Lubbsberget ligger på gränsen mellan Storumans och Vilhelmina kommun, cirka 25 km sydväst om Storumans samhälle. Området sträcker sig i en smal utlöpare ner mot sjön Lubbsträsket i nordost och når där sin lägsta punkt vid 475 m ö.h., drygt hundra meter från Lubbträskets strand. Den högsta punkten ligger på östra delen av Skikkisjöberget, drygt 700 m ö.h. Området består av sluttningar mot nord och nordost från Lubbsberget och Skikkisjöberget. Nedför sluttningen löper några bäckar som bitvis skurit ner sig och bildat raviner. Längst i söder ingår en liten del som sluttar åt sydost från Skikkisjöberget. Objektet gränsar till Skikki naturreservat i väst och gränsar längs i stort sett hela sin sydvästliga gräns mot Skikkisjöberget, ett annat område med dokumenterat höga naturvärden.

Skogen består till stor del av naturligt gles gammal höjdlägesgranskog med stort björkinslag. I mer sluttande partier är produktiviteten högre, vilket syns bland annat på ett stort inslag av örtvegetation samt att skogen är tätare. Spritt över området finns partier med stort inslag av sälg och rönn. Granar äldre än 200 år förekommer över hela området, men i större mängd högre upp i sluttningarna. De flesta träden är dock mellan 0 och 150 år gamla.

Skogen har överlag den beståndsstruktur som karaktäriserar en naturskog, med bland annat naturliga luckor, välutvecklad skiktning och stor åldersspridning. Förekomsten av död är störst högt upp i sluttningen där både stående och liggande död ved förekommer rikligt och i alla nedbrytningsstadier. I övriga delar varierar

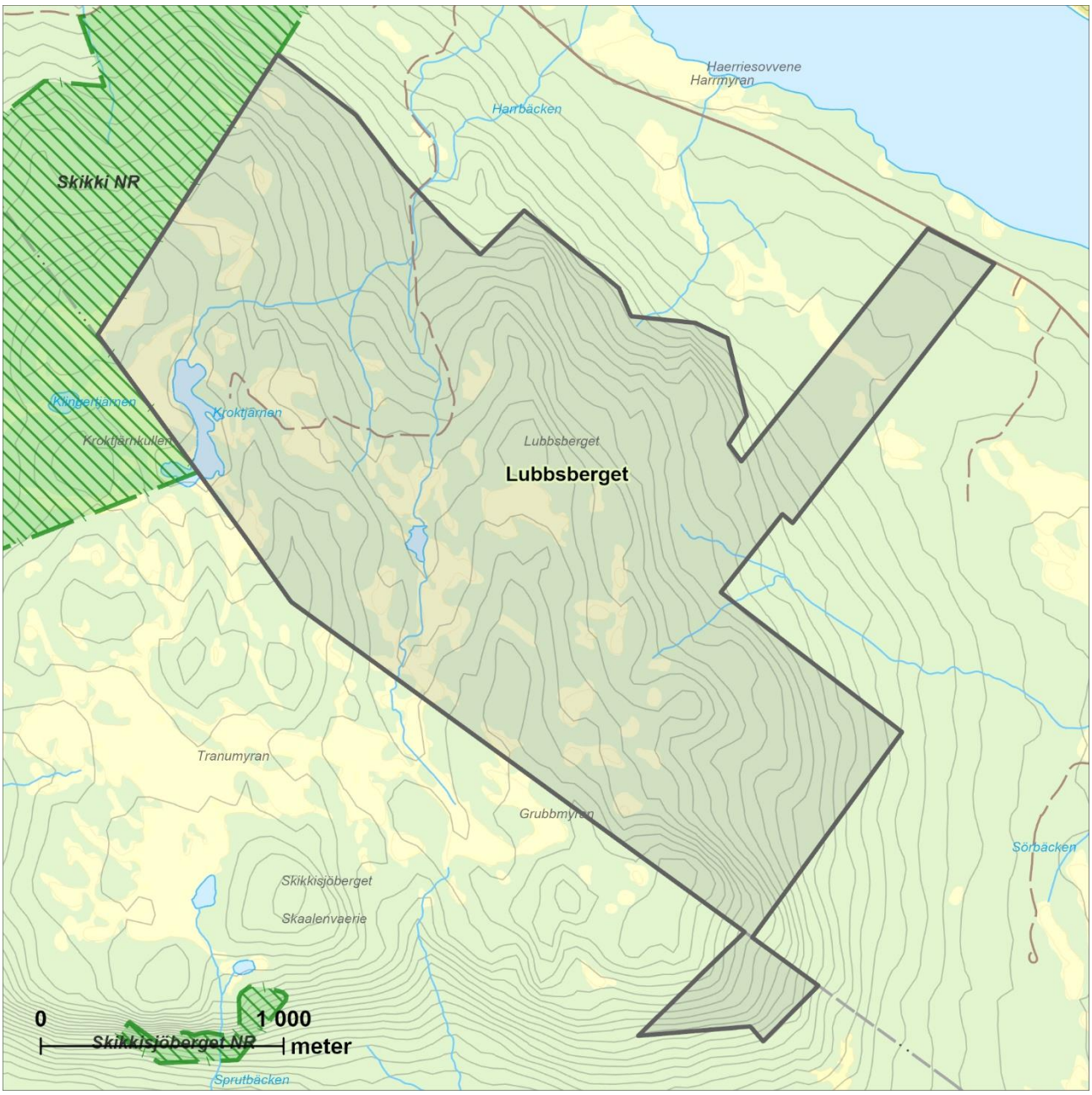

förekomsten beroende av påverkansgraden, och förekommer allmänt – sparsamt. Hänglavar såsom garnlav förekommer allmänt, i synnerhet högt uppe i sluttningen.

Hela området är påverkat av tidigare plockhuggning i olika utsträckning, vilket påverkar frekvensen av gamla träd och mängden död ved i området. Området har dock inte påverkats av skogsbruk i sen tid. I områdets östra delar finns två större naturvårdsavtal.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Lubbsberget är ett stort sammanhängande skogsområde som gränsar till Skikki naturreservat samt Skikkisjöberget, ett annat område med höga naturvärden. Området har stora delar med produktiv granskog med rikliga mängder död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Långsjöby Obj.nr: 86

Kommun: Storuman
Areal: 853 hektar
Mittkoordinat: 581493, 7221477
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Området består av de gamla skogarna i sluttningarna av Långvattsbergen omedelbart norr om sjön Långvattnet och byn Långsjöby, ca 16 km väster om Storuman. Långvattsbergen består mestadels av en långsträckt sydsluttning som i de övre delarna har flera små toppar; Högberget, Långvattsbergen, Lillberget och Stortjärnliden. Långvattsbergens högsta topp ligger 683 m ö.h. Sydsluttningen är bitvis ganska brant och innehåller både små lodytor, berg i dagen och blockrika marker. De övre delarna är magra, har ganska tunt jordtäcke och har inslag av små myrar.

Området domineras av äldre granskogar med varierade inslag av björk. I sydsluttningen finns det stort inslag av asp och ibland även sälg. Skogen är oftast luckig, skiktad och olikåldrig. Det förekommer granar över 200 år sparsamt spridda i hela området, och stående och liggande död ved förekommer sparsamt till allmänt. Frekvensen gamla träd ökar högre upp i sluttningarna, samtidigt som produktiviteten minskar. Det växer allmänt med garnlav på de senvuxna granarna i myrkanterna i de övre delarna.

Här och var i sluttningarna finns örtrika dråg med högre produktivitet. Delar i sydbranten är också mer produktiva och innehåller fler grova/gamla träd, allmänt död ved och ett stort inslag av asp.

Nära sjön alldeles öster om Långsjöby växer välsluten ganska produktiv äldre granskog med måttligt inslag av björk samt enstaka aspar. Träden står påtagligt gruppställda och det är viss skiktning och åldersvariation i beståndsstrukturen. Genomsnittsåldern är omkring 130 år, men det förekommer spridda träd som är över 200 år gamla. Det är mestadels fuktig mark som domineras av ris, men det finns även inslag av

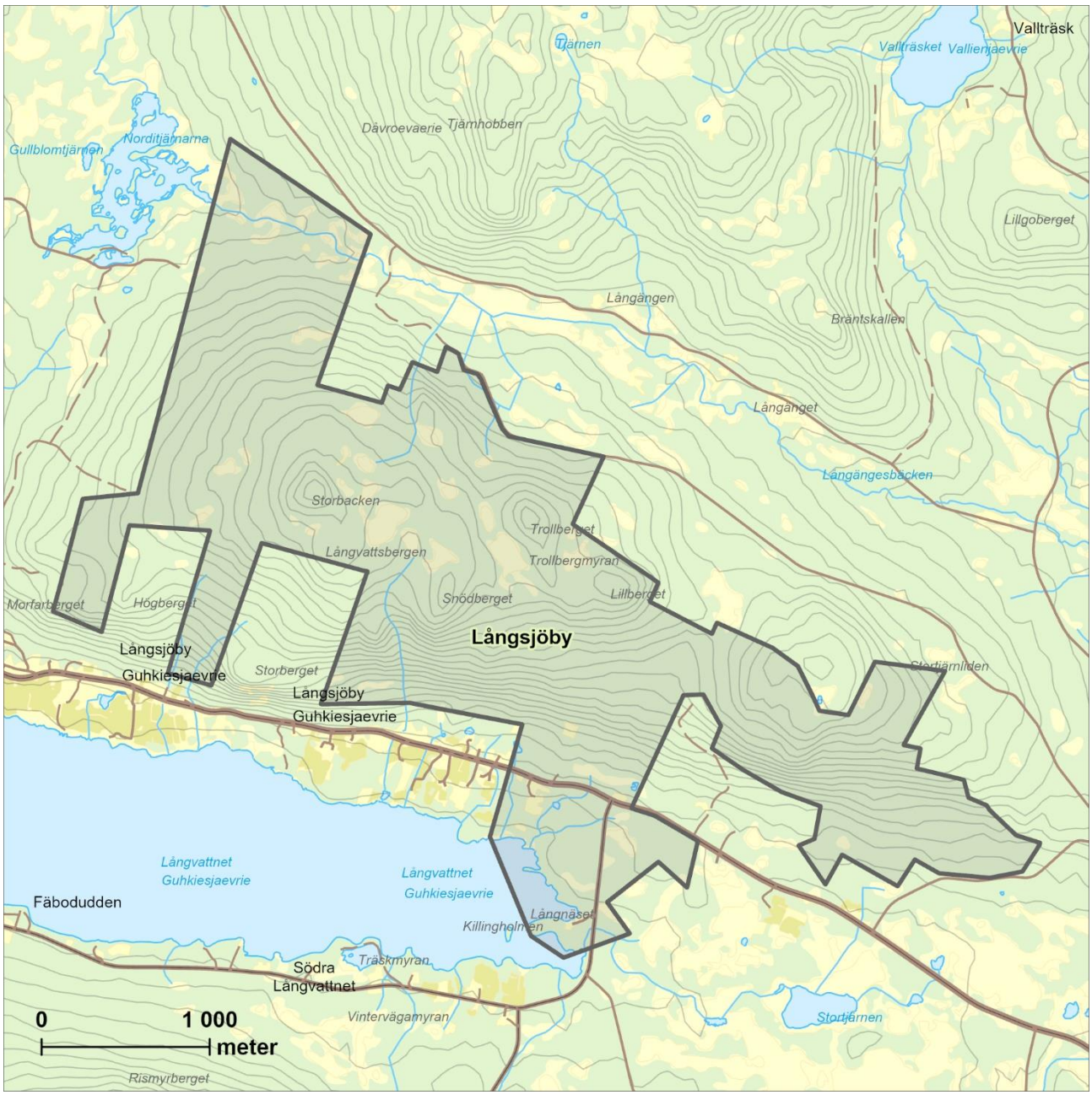

låg- och högörter. Det förekommer sparsamt men spritt med stående torrgranar. Liggande döda granar förekommer allmänt i form av vindfällen och brutna träd. En del lågor är ganska grova, men flertalet är färska.

Även i delar av sluttningarna både öster och väster om byn förekommer det allmänt med gamla granar som är över 200 år samt allmänt med stående och liggande död ved.

Skogen i området är påverkad av plockhuggningar och det finns enstaka gamla stubbar efter avverkning. I en mindre del av området förekommer även färska stubbar.

Länsstyrelsens bedömning

Garnlav.

Noterade naturvårdsarter

Långsjöby är ett stort sammanhängande område med gamla grandominerade kontinuitetsskogar just nedan gränsen för fjällnära skog. I området förekommer tydligt naturskogsartade delar. Trots att merparten av skogen är påverkad av plockhuggning har den höga naturvärden knutna till det stora inslaget av asp, inslaget av gamla granar och död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Norrviksberget Obj.nr: 87

Kommun: Storuman
Areal: 590 hektar
Mittkoordinat: 601572, 7231412
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Norrviksberget ligger i Storumans kommun, cirka 8 km norr om Storuman samhälle och 380–580 m ö.h. Området gränsar mot Övre Gunnarsjön i södra delen medan norra delen knyter an till frivilliga avsättningar kring Olbonhobbarna som i sin tur gränsar till Blaikens naturreservat. Karaktäristiskt för området är dess karghet där de båda bergen Tallberget och Norrviksberget har mycket lågproduktiva hällmarkspartier. Stora delar både i bergens sluttningar och flackare partier är påfallande blockiga. Även Granberget längre i norr är magert om än inte lika påtagligt som i de södra delarna.

Skogen karaktäriseras av brandpräglad tallnaturskog. I största delen av området växer tallskog med allmän förekomst av död ved och allmänt till rikligt med gamla träd. Här finns även inslag av björk, asp och gran. Skogen har mestadels naturlig beståndsstruktur med gruppställda träd och god spridning av åldrar och diametrar. Det är generellt allmänt med liggande död ved medan stående död ved förekommer mer sparsamt. I de kargaste delarna på Tallberget och Norrviksbergets sydsluttning växer mycket gammal tallskog med knotiga tallar och större mängd död ved.

Vissa delar skiljer ut sig genom ett högre graninslag. Ett av dessa ligger norr om Tallberget och karaktäriseras av en barrblandskog med ett allmänt inslag av tallar över 250 år och allmänt med gamla granar. Ett annat område är Granberget, vars urskogsartade grannaturskog hyser rikliga mängder gamla träd och död ved av hög kvalitet i alla nedbrytningsstadier. Detta område är troligen opåverkat av skogsbruk.

Annars är området överlag påverkat av plockhuggning, vilket syns i form av stubbar och lumpad ved.

Vissa mindre delar, framför allt i objektets västra del, är mer påverkade av tidigt skogsbruk varför gamla träd och död ved förekommer mer sparsamt.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Norrviksberget är ett medelstort naturskogsområde som är tydligt präglat av skogsbrand. Skogen domineras av tall och har ett allmänt inslag av död ved i stora delar. Både tallpartierna och barrblandskogen har ett allmänt inslag av tallar över 250 år. I norra delen förekommer även ett område med urskogsartad granskog. De höga naturvärdena som finns i detta område kan huvudsakligen kopplas till de gamla tallarna, den goda tillgången på död ved, den naturliga beståndsstrukturen, den låga påverkansgraden från modernt skogsbruk och den urskogsartade granskogen. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Rönnäsberget Obj.nr: 88

Kommun: Storuman
Areal: 175 hektar
Mittkoordinat: 591864, 7225224
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Rönnäsberget är ett 175 hektar stort skogsområde som ligger på och kring Rönnäsberget, strax norr om byarna Rönnvik och Rönnäs vid Luspsjöns strand, cirka 9 kilometer västnordväst om Storuman. Berget sträcker sig från 350 m ö.h. vid sjön upp till 470 m ö.h. på toppen av berget. Kring toppen, framförallt på norrsidan, är det mycket brant med inslag av klippor.

Skogstyperna på bergets norr- och sydsida skiljer sig åt påtagligt. Bergets södra sluttningar utgörs av ganska torra, risdominerade grova moränmarker bevuxna med tallskog med inslag av gran, björk och asp. Dominerande trädålder är cirka 160 år med allmänt inslag av över 200 år gamla tallöverståndare. Skogen är därför i stort sett tvåskiktad.

Norr om berget är marken frisk, bitvis högproduktiv, bitvis sumpig och bevuxen med barrblandskog med ungefär lika delar gran och tall. Här finns även ett allmänt inslag av björk, asp och sälg. Trädåldrarna hos de beståndsbildande träden ligger kring 150 år men även här finns ett allmänt inslag av 200 år gamla tallöverståndare.

Död ved av huvudsakligen gran och tall förekommer sparsamt till allmänt, där den allmänna förekomsten har övervikt i framförallt de norra delarna. Den döda veden finns både i form av lågor i olika nedbrytningsstadier och som stående död ved i form av torrakor och högstubbar. Området bär spår av tidigare plockhuggning men har inte påverkats av skogsbruk i sen tid.

Noterade naturvårdsarter

-

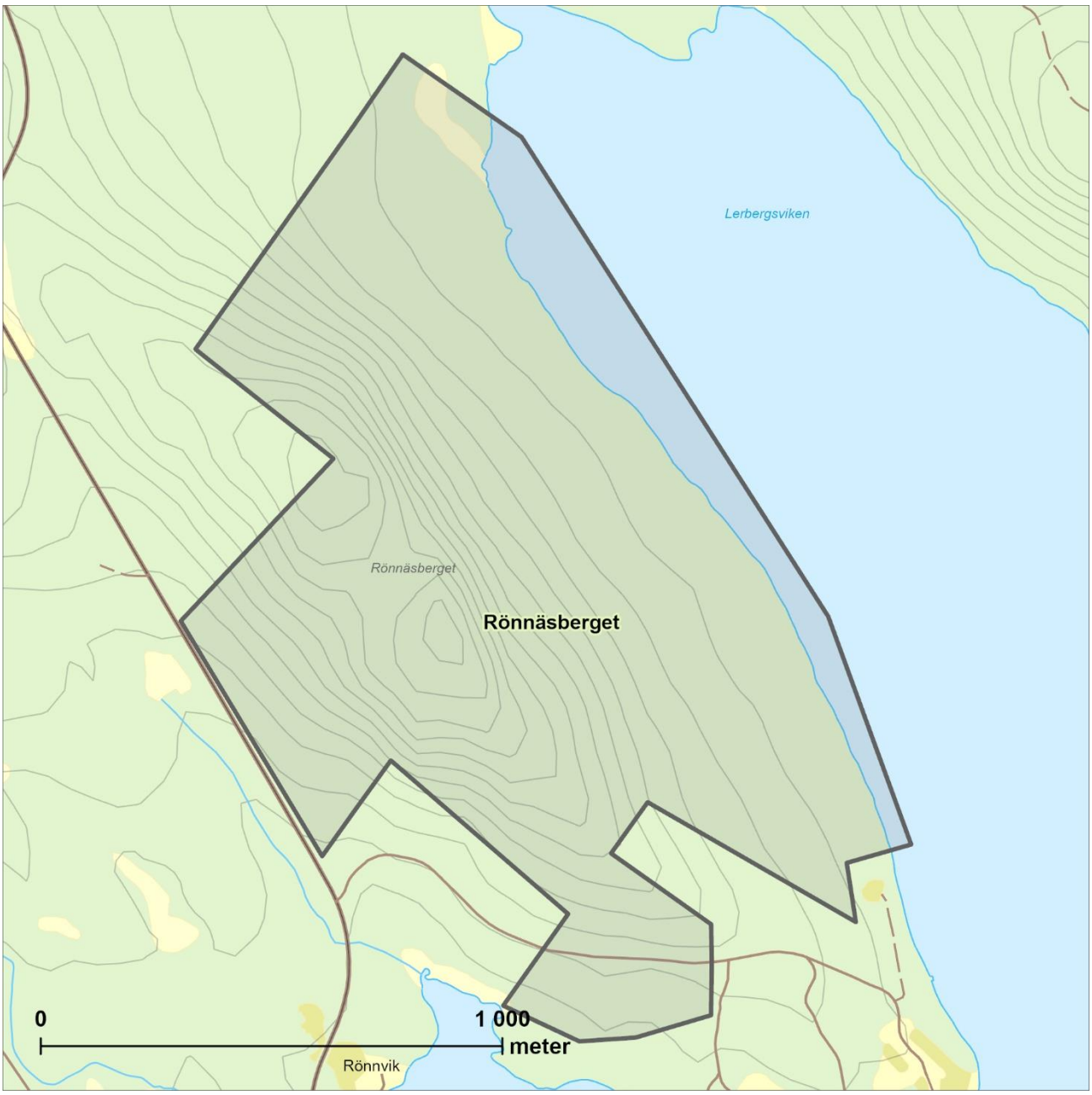

Länsstyrelsens bedömning

Rönnäsberget är ett litet naturskogsområde med högproduktiv barrblandskog, sumpskog och torr tallskog. Här finns gott om naturskogsstrukturer i form av gamla tallar, hög beståndsålder, högproduktiva skogar, allmänt med död ved av olika slag samt låg påverknasgrad av skogsbruk. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Silverberg Obj.nr: 89

Kommun: Storuman
Areal: 1 043 hektar
Mittkoordinat: 551782, 7249076
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Silverberg består av två separata delområden som ligger cirka 10 km SV om Slussfors i Storumans kommun, 454–696 m. ö. h. Områdets södra delar ligger norr om Skansnässjön och består av Sjöberget och Haraberget samt förlängningen av deras gemensamma nordostsluttning som planar ut i en myrmark mot byn Silverberg. Områdets norra delar sträcker sig från Silverbergets bitvis branta nordostsluttning ut på Vuoksbergsnäset. På och omkring Vuoksbergsnäset är marken flackare och mindre myrfläckar ligger utspridda i landskapet. De norra delarna gränsar mot Bastansjön i öster. Utöver dessa sjöar finns det några mindre sjöar och tjärnar insprängda i landskapet.

Skogen består främst av skiktad och luckig grannaturskog med ett varierande inslag av björk, i medel ca 10%. Det finns en allmän förekomst av 120 till 150-åriga granar och träd i alla yngre åldrar. Träd kring 200 år förekommer sparsamt och träd tydligt äldre än så saknas, med undantag för i de urskogsartade områdena på Haraberget och Silverberget. På Silverbergets östsluttning finns äldre talldominerade skogar med 200-åriga tallar. Markvegetationen består mestadels av risvegetation med mindre inslag av lågörter.

Död ved förekommer mestadels enstaka-sparsamt och utgörs mest av döda björkar och färska, klena lågor av gran. Det finns dock områden på Haraberget och Silverberget med allmänt till

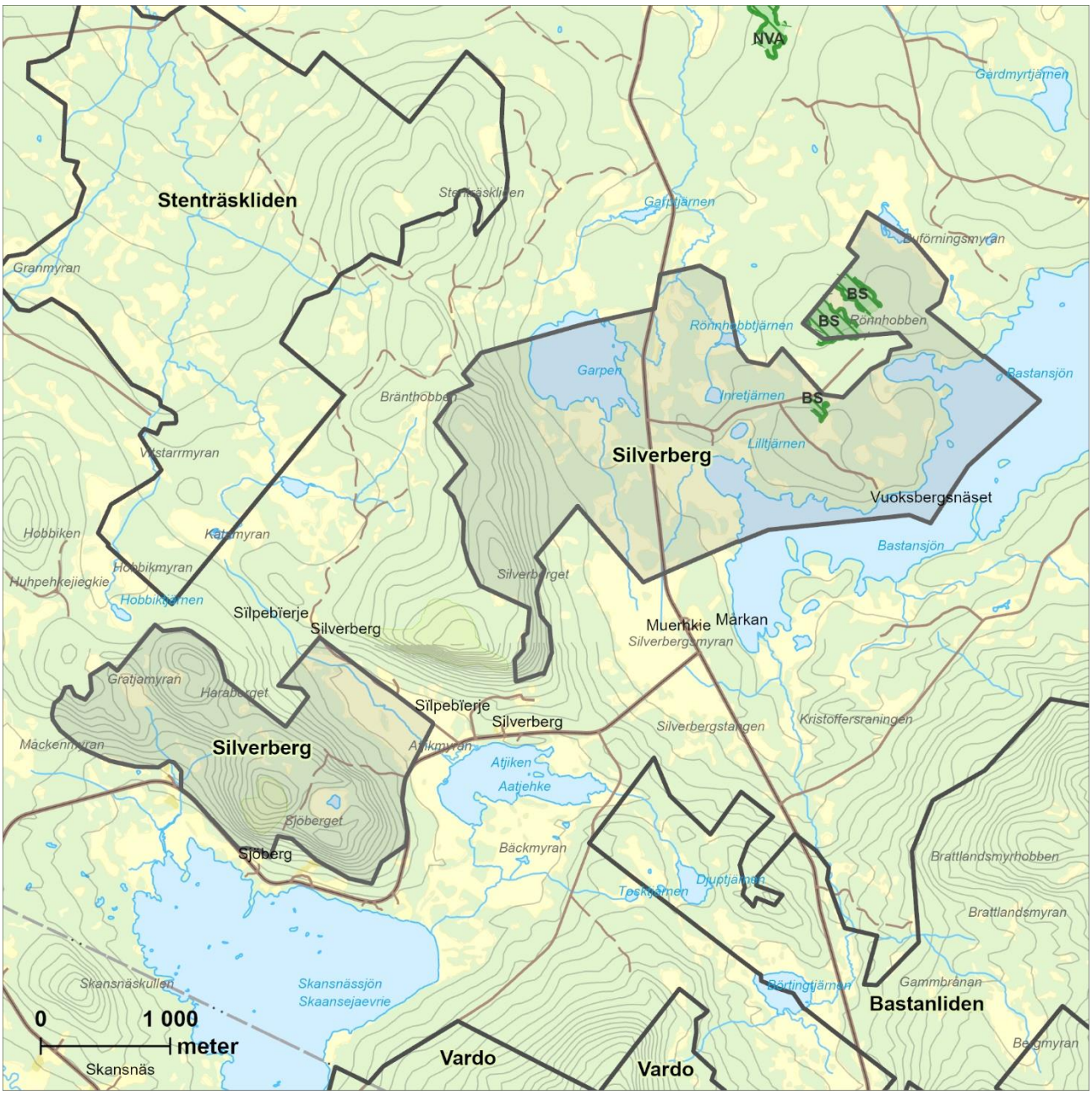

rikligt med död ved i alla nedbrytningsstadier och dessa delar förefaller vara urskogsartade. Hänglavar, främst manlav, finns sparsamt till allmänt.

Runt de stora myrområdena är skogarna tydligt påverkade av äldre plockhuggning. Dessa delar är björkrika och luckiga och övervuxna stubbar finns allmänt. Det finns mindre områden som nyligen är avverkade och några mindre ungskogar.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, granticka, gränsticka, knottrig blåslav, skrovellav, tretåig hackspett och ullticka.

Länsstyrelsens bedömning

Silverberg är ett stort och tvådelat område som består av urskogsartade granskogar, äldre naturskogasartade granskogar samt gamla talldominerade naturskogar. Här finns höga naturvärden i form av gamla granar, gamla tallar, mindre partier med rikliga mängder grov död ved i alla nedbrytningsstadier samt naturlig struktur såsom god åldersspridning, skiktning och luckighet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Skalmodal norr Obj.nr: 90

Kommun: Storuman
Areal: 139 hektar
Mittkoordinat: 479145, 7257462
Inventeringsmetod: Fält

Beskrivning av området

Skalmodal norr ligger vid den norska gränsen i Storumans kommun, cirka 50 km västnordväst om Kittelfjäll och 420 – 580 m ö.h. Området ligger i en sydsluttning ner mot Vapstälven som rinner västerut till Norge där den byter namn till Skardmodalselva. Älven är det enda större vattendrag i den svenska fjällkedjan som rinner ut i Atlanten och den är i stort sett opåverkad av vattenkraftsutbyggnad. Söder om Vapstälven ligger Skalmodals naturreservat som i sin tur gränsar mot Skardmodalens naturreservat på norska sidan. Att Skalmodal ligger på den västra sidan av fjällkedjan gör området ovanligt nederbördsrikt. Större delen av objektet sluttar mot sydväst, vilket bidrar till både ett gynnsamt klimat och mycket rörligt markvatten. Detta gör att området är relativt produktivt, trots dess fjällnära läge. I västra delen av objektet ligger byn Skalmodal.

Skalmodal har den enda atlantiska barrskogen i Lappland. Skogen domineras av gran med bitvis stort björkinslag, framför allt i de övre delarna, som sedan övergår i fjällbjörkskog. I skogen förekommer även sälg, rönn, gråal och, i någon produktiv sydsluttning, även hägg. Fältskiktet är delvis av blåbärstyp medan andra delar domineras av örter. Vissa delar är mycket produktiva med kalkgynnade örter som kransrams, taggbräken, stinksyska och nordisk stormhatt.

Hela området är ganska hårt plockhugget varför majoriteten av granarna är runt 100 år, förmodligen uppkomna efter plockhuggning. De hårdast plockhuggna delarna har stort björkinslag. I delar har granar lämnats vid plockhuggningen och av dessa är somliga över 250 år idag. Dessa finns framförallt intill älven, sumpstråk och i övre delen av sluttningen. Enstaka mycket gamla tallar står också kvar nära älven. Enstaka äldre tallågor har brandspår, möjligen är detta ett tecken på tidigare betesbränning. Död ved förekommer endast sparsamt och utgörs främst av gamla mossbelupna lågor men i delar där påverkan varit svagare är det fläckvis allmänt med död ved i olika nedbrytningsstadier.

Det nederbördsrika klimatet och kontakten med norska (västliga) granskogar gör att området har en för Västerbotten unik lavflora. Under inventeringen hittades både kavernularia och norsk näverlav. Båda dessa arter har sin svenska huvudutbredning i nederbördsrika skogar i Jämtland och ingen av dem har noterats så här långt norrut i Sverige tidigare. De hittades båda i direkt anslutning till Vapstälven. Kavernularian hittades på grankvistar i forsdimma medan den norska näverlaven hittades på en drygt 200 år gammal gran intill älven.

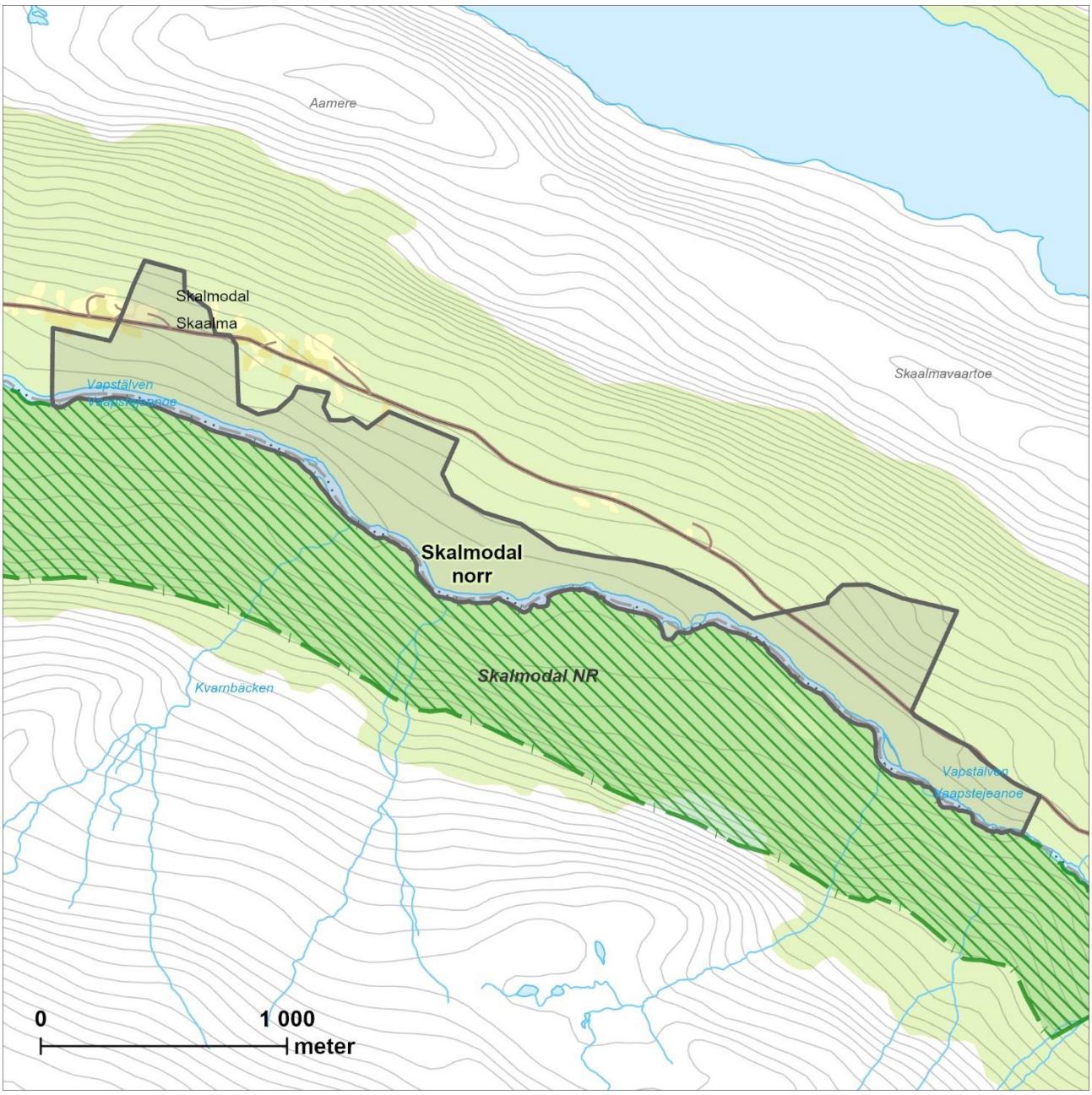

Noterade naturvårdsarter

Bårdlav, gammelgransskål, garnlav, granticka, gränsticka, gytterlav, kavernularia, kortskaftad ärgspik, kransrams, kärrfibbla, liten sotlav, mörk husmossa, nordisk stormhatt, norsk näverlav, ormbär, ostticka, rynkskinn, röda vinbär, skrovellav, skållav, sotticka, stinksyska, stuplav, taggbräken, tallbit, torta, tretåig hackspett, ullticka och vitmosslav.

Länsstyrelsens bedömning

Skalmodal norr är ett område med höga naturvärden knutna till produktiv, atlantisk granskog med en för Västerbotten unik lavflora med arter som kavernularia och norsk näverlav.

Området gränsar mot Skalmodals naturreservat som i sin tur gränsar mot Skardmodalens naturreservat på norska sidan.

Det är det enda området i Lappland med atlantisk granskog. Vapstälven som rinner genom området är i stort sett opåverkad av vattenkraft och rinner ut i Atlanten. Områdets naturvärden är högst intill forsar vid älven där luftfuktigheten blir extra hög. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Stenträskliden Obj.nr: 91

Kommun: Storuman
Areal: 880 hektar
Mittkoordinat: 549075, 7251261
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Stenträskliden ligger ungefär fem kilometer söder om Umeälven en knapp mil sydväst om Slussfors. Området är något böljande och dess östra delar utgörs av Stenträsklidens västliga sluttningar. De västra delarna är en myrmosaik där majoriteten av marken är fastmark. Området har sin lägsta punkt ungefär 400 meter över havet och sin högsta punkt kring 600 meter över havet. Området har inga större sammanhängande myrar.

Skogen består både av äldre gran- och talldominerade skogar. De grandominerade områdena står för den största ytan men de talldominerade partierna sätter en tydlig prägel på området. Skogen är generellt sett risdominerad och medelproduktiv, men framförallt i de talldominerade partierna förekommer hällar och myrmark. Trädåldrarna är oftast kring 120–150 år och inslaget av gamla tallar och granar som är kring 200 år förekommer sparsamt till allmänt. Framförallt inom de talldominerade delarna finns god tillgång på gamla tallar varav enstaka träd är äldre än 200 år.

Skogen är överlag naturskogsliknande, med god skiktning och gruppställdhet. Död ved förekommer sparsamt till allmänt, bitvis rikligt och i olika stadier av nedbrytning. Inom de talldominerade områdena finns sparsamt till allmänt med gammal grånad tallved av mycket hög kvalitet.

Det finns spår av äldre plockhuggning i hela området men påverkan från sentida skogsbruk saknas frånsett kring vägen i den norra halvans centrala delar finns några mindre ungskogspartier.

Noterade naturvårdsarter

-

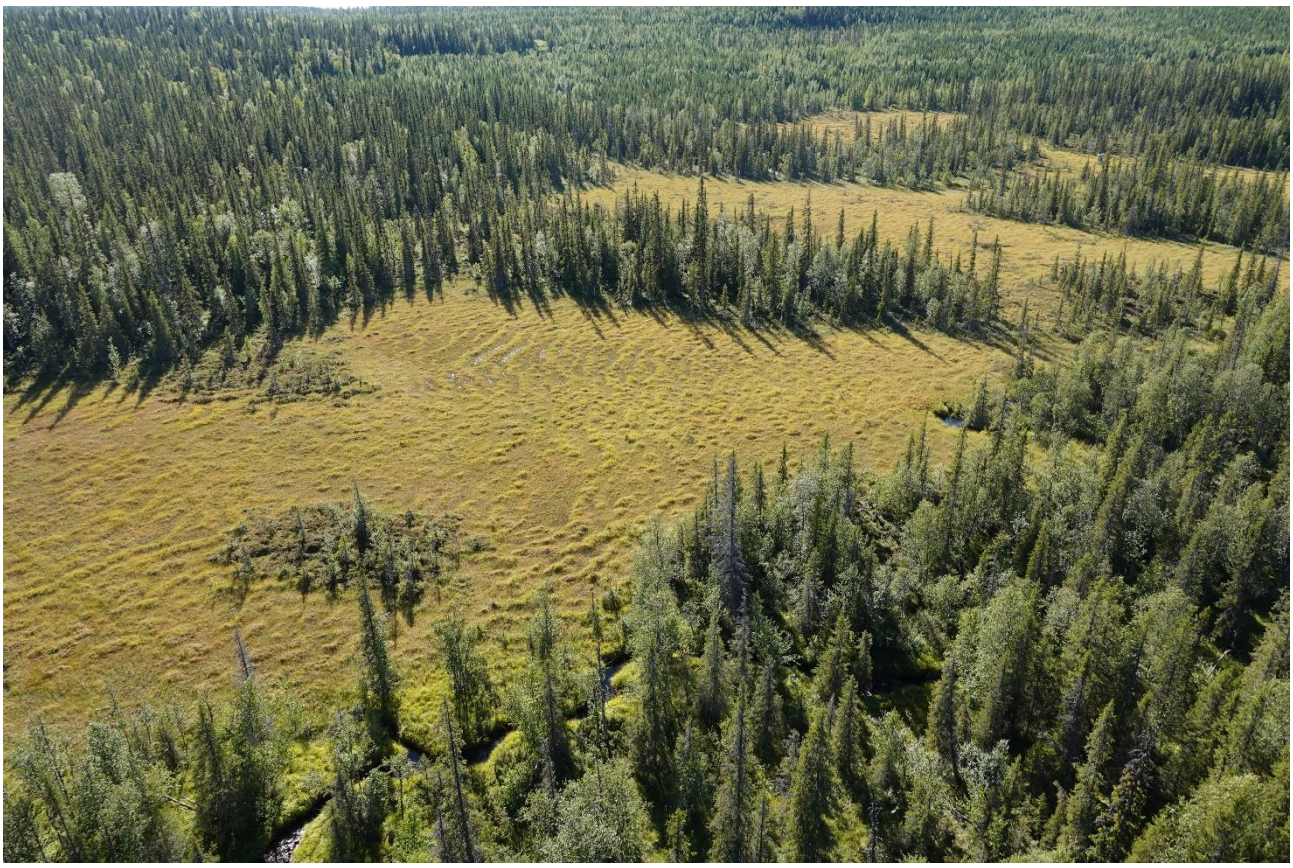

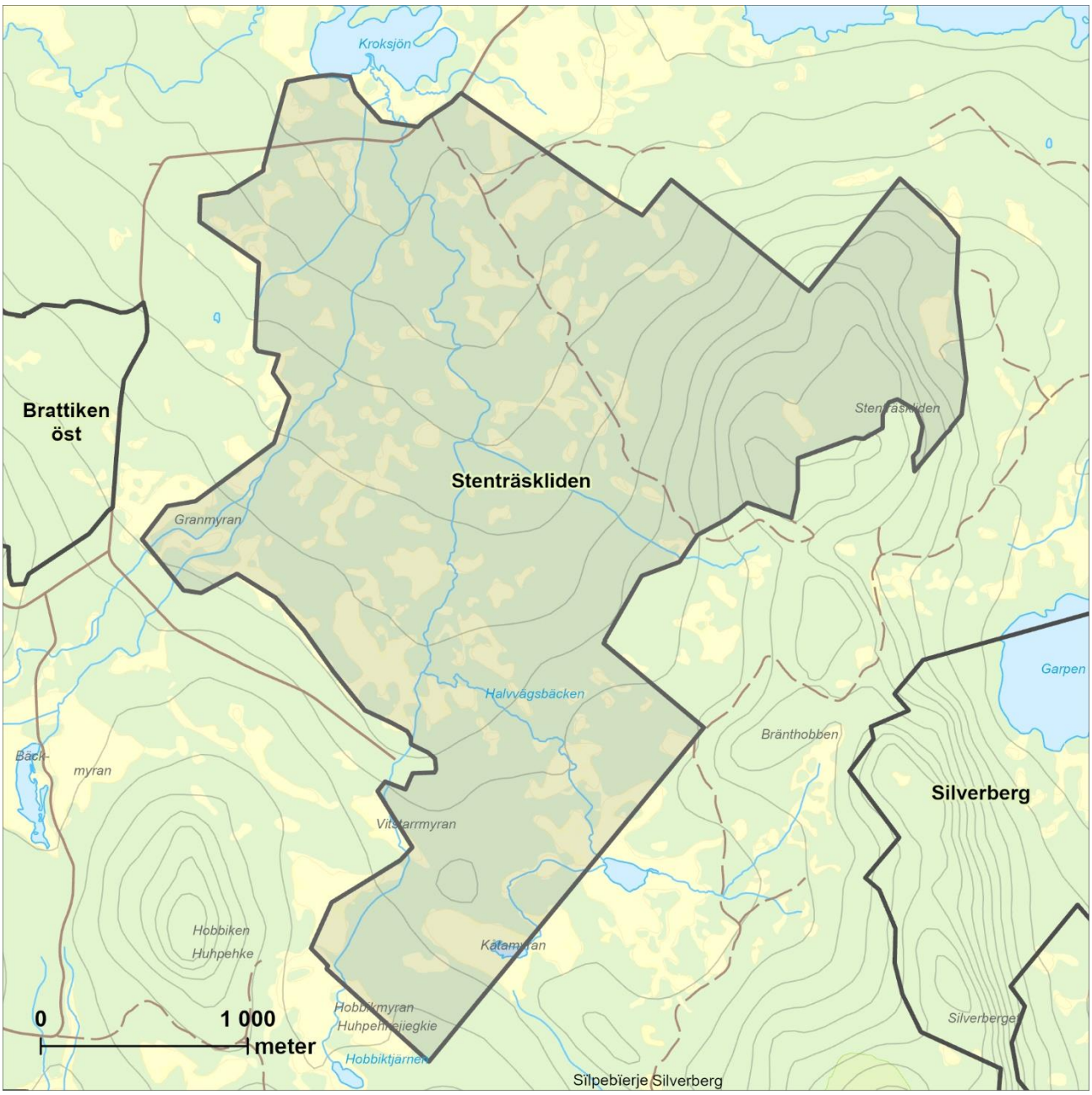

Länsstyrelsens bedömning

Stenträskliden är ett större och väl sammanhållet område med barrnaturskogar, både talldominerade och grandominerade. Här finns höga naturvärden knutna till skogens höga ålder med påtagligt inslag av äldre träd, särskilt äldre tallar samt bitvis rikliga mängder död ved av både gran och tall. Det allmänna inslaget av grånad död tallved av hög kvalitet är särskilt värdefullt då det är sällsynt i det moderna skogslandskapet och tar lång tid på sig att nybildas. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Stor-Fetögat Obj.nr: 92

Kommun: Storuman
Areal: 229 hektar
Mittkoordinat: 575564, 7231656
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Stor-fetögat ligger ungefär 12 km sydväst om Blaiken mellan sjöarna Långvattnet och Storuman, i Storumans kommun. I de norra delarna ligger Baktisbergets topp på 470 m ö.h. I söder ansluter Rönnbergets norrsluttning till området och där når området 500 m ö.h. I anslutning till områdets mitt ligger sjöarna Stor-fetögat och Baektiesjaevire på ungefär 400 m ö.h. Området är, undantaget Baktisbergets sydbrant, sluttande och något böljande i karaktären. Två skogsbilvägar genomkorsar området.

De södra delarna av området utgörs av lövbrännelik grandominerad skog med rikligt inslag av björk, asp och sälg och enstaka 250–300 år gamla tallar. Beståndsåldrarna ligger kring 150 år, med sparsamt inslag av granar upp emot 200 år. Krontaket är bitvis mycket tätt, vilket till stor del kommer sig av att lövinslaget är så pass stort. Skogen har god åldersspridning samt en tät inväxning av yngre gran. Död ved förekommer allmänt till rikligt, framförallt ganska klen självgallrad ved av både gran och lövträd. Denna del är troligen en relativt orörd lövbränna uppkommen efter brand för drygt 150 år sedan.

Den mindre, norra delen utgörs av cirka 150-årig barrblandskog med naturskogsprägel. Trädskiktet utgörs till ungefär lika delar av gran och tall. Kring branten och på toppen av Baktisberget är inslaget av cirka 200 år gamla träd stort. Generellt sett finns ett allmänt inslag av död ved, längst i norr är dock förekomsten av död ved något mer sparsam.

Ett flertal lövträd inom lövbrännan, framför allt aspar men också sälgar, har frihuggits från tätt inpå växande granar som en naturvårdande åtgärd.

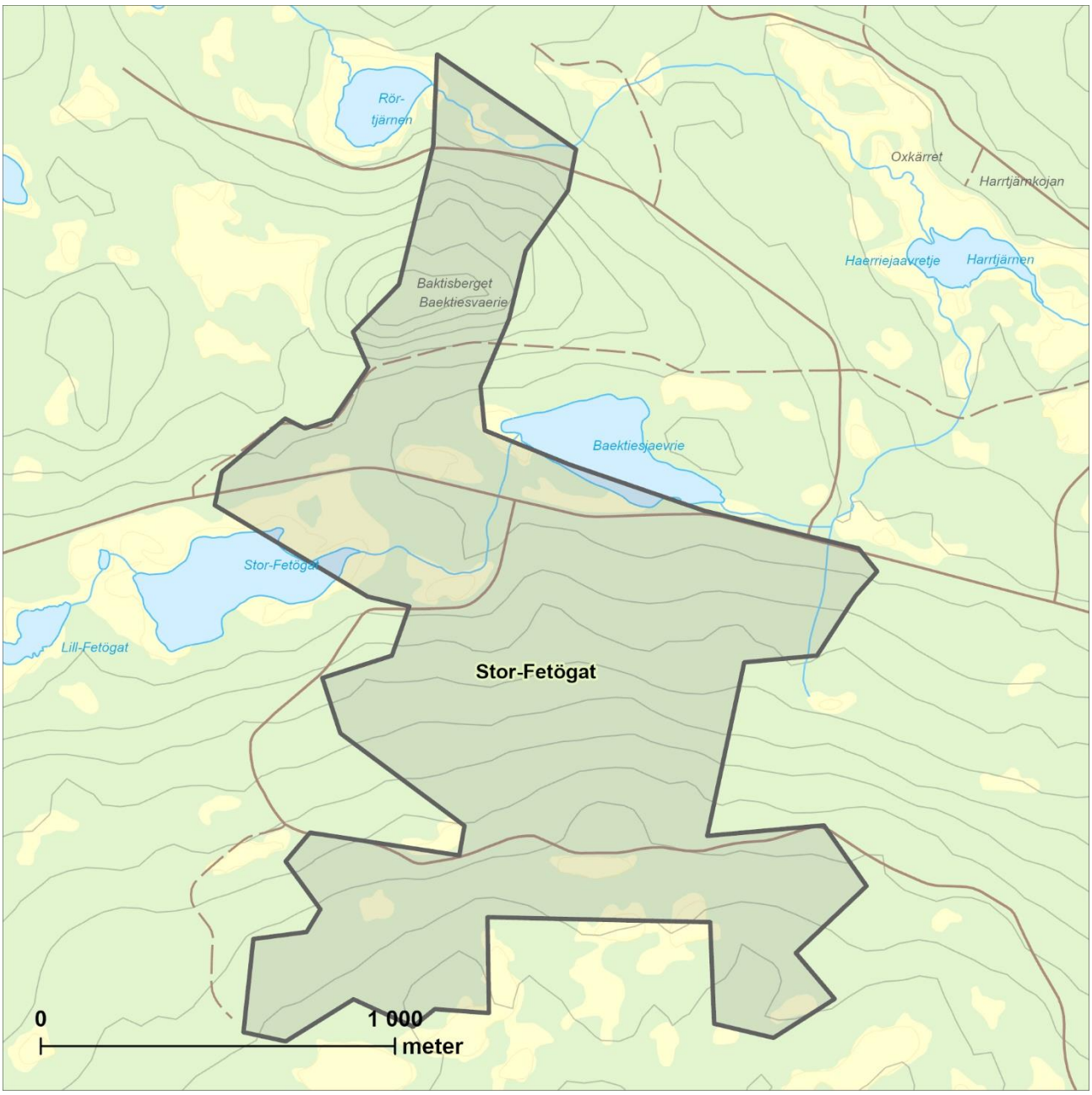

I övrigt har området ej påverkats av skogsbruk i sen tid.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Stor-fetögat är ett mindre men väl sammanhållet område med höga naturvärden till stor del kopplat till en hög andel äldre lövträd, gamla granar och tallar samt en bitvis riklig mängd död ved av både barrträd och lövträd. Det lövrika området är ett bra exempel på en biotop som tidigare var betydligt vanligare i skogslandskapet och som det numera råder brist på. Hela lövbrännan är en stark skoglig värdekärna. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Storskog Obj.nr: 93

Kommun: Storuman
Areal: 75 hektar
Mittkoordinat: 545675, 7279574
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Storskog är ett förhållandevis litet område med höga naturvärden som ligger mellan Övre och Nedre Boksjön, på Boksjödalens norra sida invid byn Storskog. Området utgörs av de övre delarna av berget Muoradsasieh med sluttningar både åt sydväst och nordost. Muoradsasiehs långsträckta toppområde sträcker sig åt nordväst och övergår på högre höjd i ett flackt område som domineras av myrar och fjällbjörkskog. Spridda i området finns några små myrar. Området gränsar i öster till Vindelfjällens naturreservat.

I området växer utpräglad höghöjdsgranskog. Det är ofta lågväxt, gles och luckig skog. Men skogen är bitvis örtrik och ganska grovstammig och är både olikåldrig och välskiktad. Det förekommer spridda gamla granar på över 200 år och det finns sparsamt till fläckvis allmänt med död ved i form av torrträd och lågor i alla nedbrytningsstadier. Det förekommer även grova övermossade lågor av hög kvalitet.

Skogen är påverkad av tidigare plockhuggning i varierande utsträckning men det är troligen länge sedan senaste avverkning. Området bär inga spår av sentida skogsbruksingrepp.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Storskog är namnet till trots ett litet skogsområde med välstrukturerad grannaturskog. Området innehåller naturskogsstrukturer i form av gamla träd och död ved av hög kvalitet. Området gränsar till Vindelfjällens naturreservat vilket stärker bevarandevärdet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

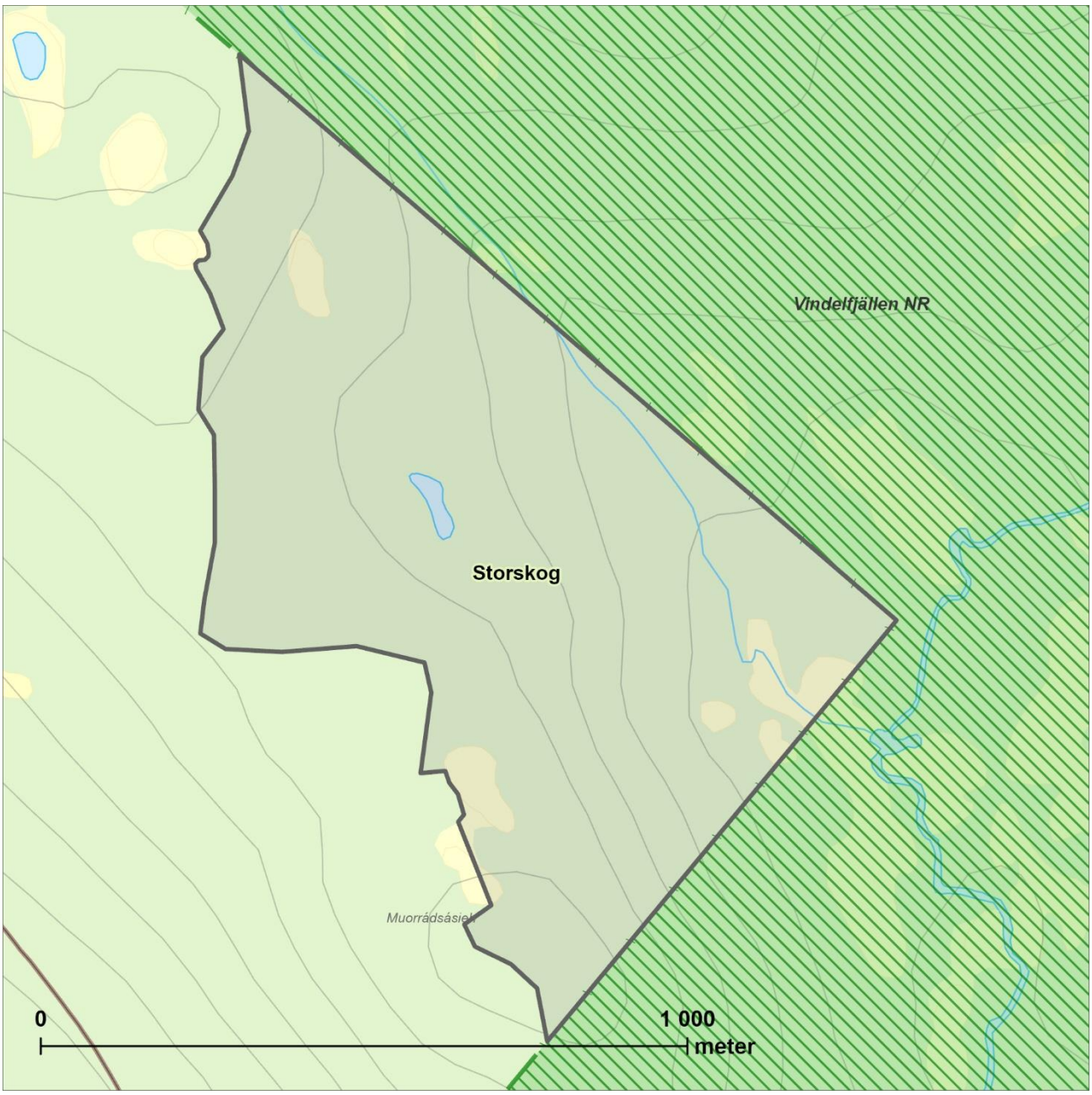
Vindelfjällen NR
Storskog
Muorrádsásiel
0
1 000
meter

.

Storstenberget Obj.nr: 94

Kommun: Storuman
Areal: 810 hektar
Mittkoordinat: 603791, 7226465
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Storstenberget ligger i Storumans kommun, cirka 5 km nordost om Storuman samhälle och 380 – 430 m ö.h. Området avgränsas i östra delen av väg E45. Områdets norra gräns löper längst Nedre Gunnarsjöns strand och sjöarna Sarvträsket och Stenträsket ligger i områdets södra kant. Inom området ligger också några mindre tjärnar och små myrar. Hela området är flackt och karaktäriseras av ett mycket blockigt moränlandskap där delar är öppna blockrika områden som saknar träd.

Skogen är präglad av brand och domineras av tall men innehåller också sparsamt med björk och sälg. Fältskiktet är mestadels av ristyp men i vissa delar förekommer lavbrunnar. De blockigaste delarna saknar helt markvegetation. Åldern på dominerande trädskikt är i vissa delar runt 100 år och i andra delar uppemot 160 år. Över hela området förekommer åtminstone sparsamt med tallöverståndare över 200 år. I vissa delar är de talrikare och utgör en stor del av trädskiktet. Dessa delar är lite påverkade av plockhuggning och innehåller även allmänt med död ved.

Hela området bär spår av äldre plockhuggning i olika omfattning, men har inte påverkats av modernt skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

Nordtagging och skrovlig taggsvamp.

Länsstyrelsens bedömning

Storstenberget är ett brandpräglat tallnaturskogslandskap. Naturvärdena är främst knutna till den brandpräglade skogen samt sparsamt till allmänt inslag av gamla träd och död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

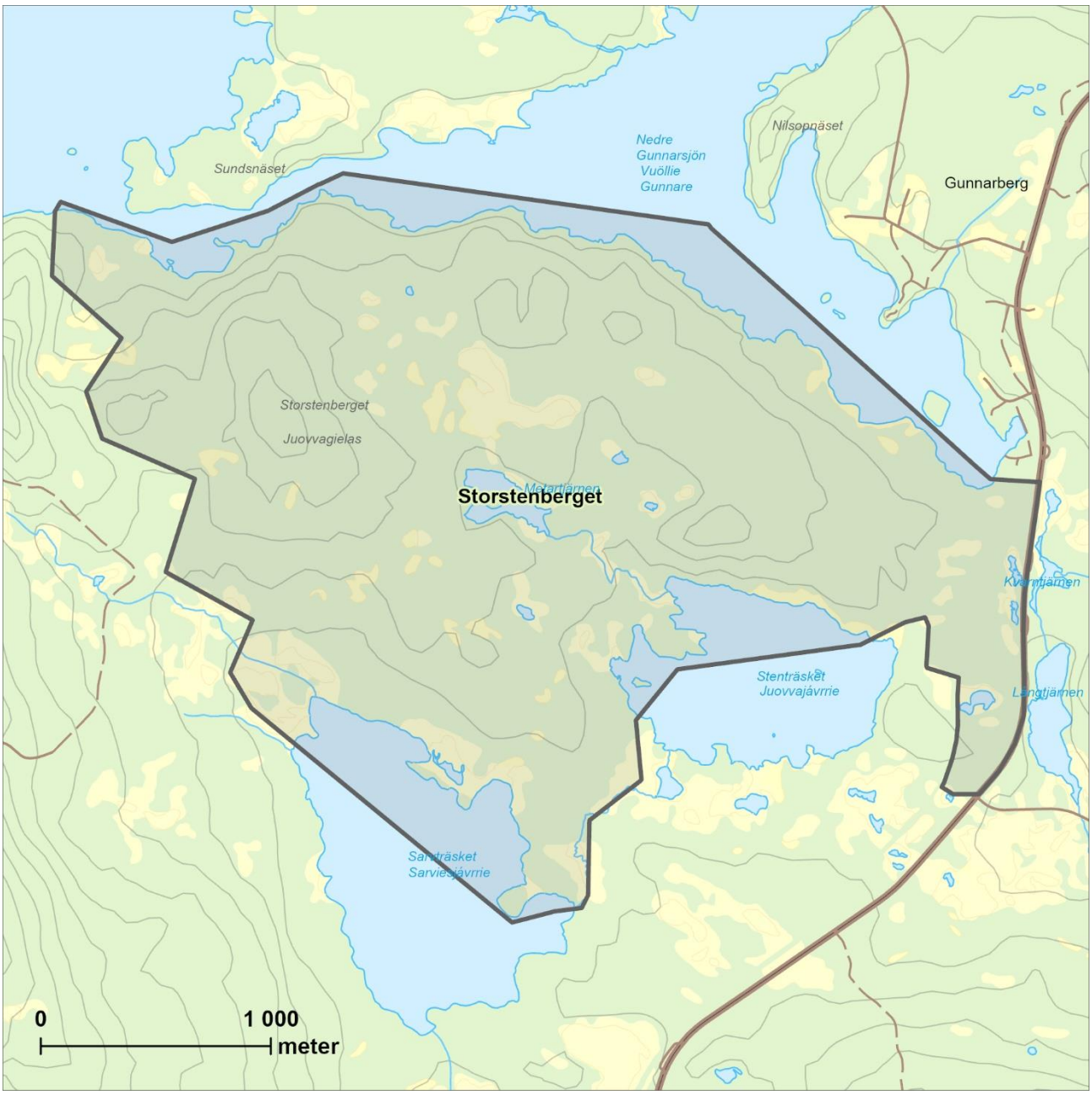
Sundsnäset
Nedre
Gunnarsjön
Vuöllie
Gunnare
Nilsonnäset
Gunnarberg
Storstenberget
Juovvagielas
Storstenberget
Stenträsket
Juovvajávrrie
Sarvträsket
Sarviesjávrrie
0
1 000
meter

Svartberget Obj.nr: 95

Kommun: Storuman
Areal: 417 hektar
Mittkoordinat: 558095, 7252956
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Svartberget ligger strax norr om byn Bastansjö. Ca 2,5 kilometer norrut ligger Slussfors och i nordost sjön Storuman. Området är något kuperat med Svartbergets topp i södra delen och en lång nordsluttning i norr. Området delas i mitten av några mindre sjöar och myrmarker. Marken är medelproduktiv med risvegetation och ett litet inslag av örter.

Skogen är grandominerad, med inslag av björk och betydande inslag av sälg. Skogen har ganska god åldersspridning från 0-130 (-150) år och ett sparsamt-allmänt inslag av 200-åriga träd. Skogen är ofta olikåldrig, skiktad och med gruppställda träd. Garnlav förekommer ganska allmänt. Död ved förekommer sparsamt-allmänt. De flesta lågorna är relativt färska men det finns även fina rötlågor i alla nedbrytningsstadier, även om de förekommer glest.

Plockhuggning har förekommit men sentida påverkan saknas.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Svartberget är ett medelstort område med grannaturskog. Områdets naturvärden är knutna till inslaget av gamla träd, den naturliga beståndsstrukturen med bitvis allmänt med död ved, och ett ganska stort inslag av sälg. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

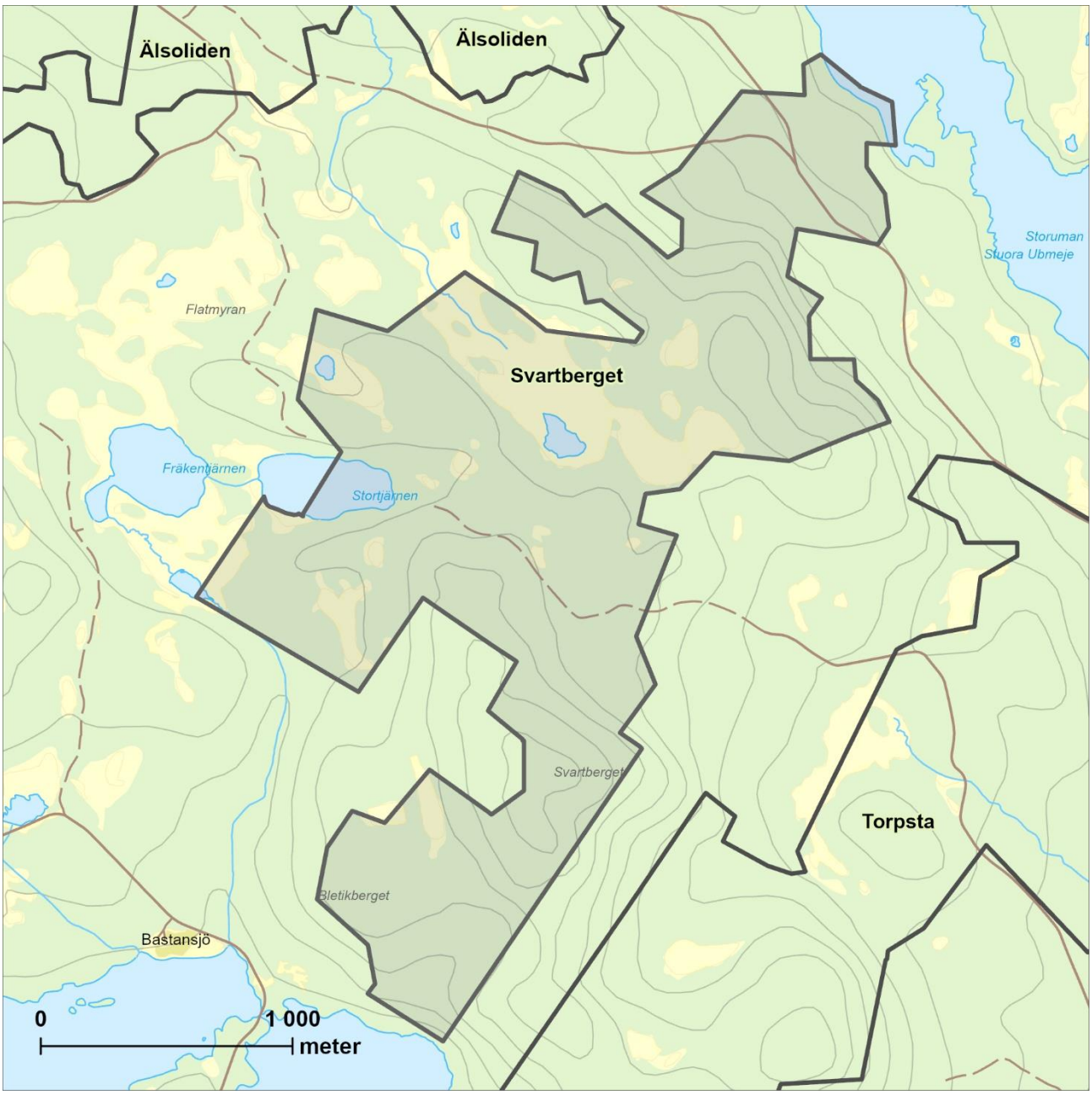
Älsoliden
Älsoliden
Storuman
Stuora Ubmeje
Flatmyran
Svartberget
Fräkentjärnen
Stortjärnen
Svartberget
Torpsta
Bletikberget
Bastansjö
0
1 000
meter

Torpsta Obj.nr: 96

Kommun: Storuman
Areal: 830 hektar
Mittkoordinat: 559815, 7250865
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Torpsta är ett stort område vid Storumans västra strand. I sydväst ligger sjön Holmträsket och i sydost Båstoken. Området är småkuperat med några mindre skogsberg, små sjöar och spridda myrar. Marken är frisk och inte särskilt blockrik och med ris som dominerande markvegetation.

Skogarna i området är naturskogsartade och grandominerade med ett generellt stort inslag av sälg. Skogarna har naturlig beståndsstruktur, särskilt åldersspridning, skiktning och gruppställdhet. Gamla träd över 200 år förekommer sparsamt-allmänt. Förekomsten av död ved varierar, i de finare delarna förekommer allmänt med död ved i alla nedbrytningsstadier. Området innehåller också delar som är utvecklingsmarker, där träd äldre än 150 år saknas, och den döda veden nästan uteslutande utgörs av björk.

I öster finns ett avvikande bestånd som domineras av 150-årig tallskog och där död ved förekommer sparsamt.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Torpsta är ett stort och flikigt naturskogsområde med höga naturvärden knutna till de gamla träden, sparsam-allmän förekomst av död ved, stort inslag av sälg, och den naturskogsartade beståndsstrukturen. Delar är dock svagare och utgör utvecklingsmarker. Större delen av skogen saknar spår av sentida skogsbruk men det finns också mindre delar som är gallrade. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

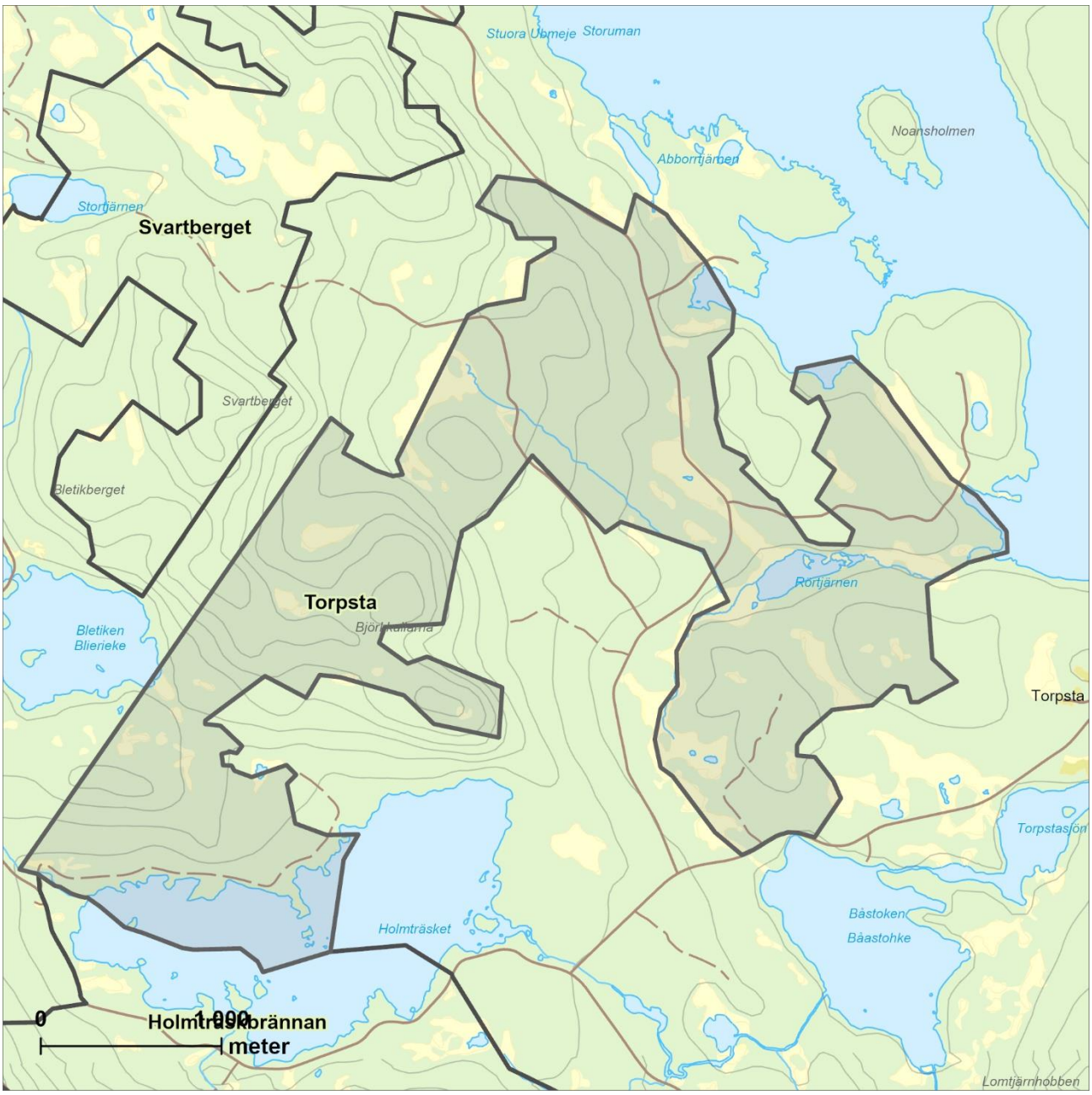
Stuora Ubmeje
Storuman
Noansholmen
Abborrtjärnen
Stortjärnen
Svartberget
Svartberget
Bletikberget
Torpsta
Björkkullarna
Bletiken
Blierieke
Rortjärnen
Torpsta
Torpstasjön
Holmträsket
Båstoken
Båastohke
0
1 000
meter
Holmträskbrännan
Lomtjärnhobben

Tärnaby Obj.nr: 97

Kommun: Storuman
Areal: 574 hektar
Mittkoordinat: 511829, 7285877
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Objektet ligger omedelbart väster om Tärnaby, 440–600 m ö.h, och består av en nordostvänd sluttning ned mot Tärnaby och Gäutan. Strax norr om området löper väg E12. Inom områdets norra delar finns ett elljusspår. Just öster om området ligger byarna Granås och Nedre Granås.

Skogen består huvudsakligen av grannaturskog med måttligt inslag av björk och enstaka sälg och rönn. Marken är medelproduktiv med blåbär och väggmossa och begränsat inslag av örter. Beståndsstrukturen är olikåldrig, flerskiktad och med påtagligt luckiga och gruppställda bestånd. Skogen innehåller gott om granar som är minst 200 år och allmänt med både stående och liggande döda träd i olika nedbrytningsstadier. Här och var finns små kluster med större inslag av död ved. Skogen är tydligt påverkad av äldre tiders plockhuggning. På flera ställen syns också spår av helt nya avverkningar, främst i områdets nedre delar.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Tärnaby är ett medelstort område med äldre barrskogar i anslutning till Tärnaby tätort. Skogen består framförallt av naturskogsartad granskog med allmänt med gamla träd och död ved. Området bör ha ett visst värde för friluftsliv och rekreation, inte minst som ett motionsspår löper genom områdets norra delar. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

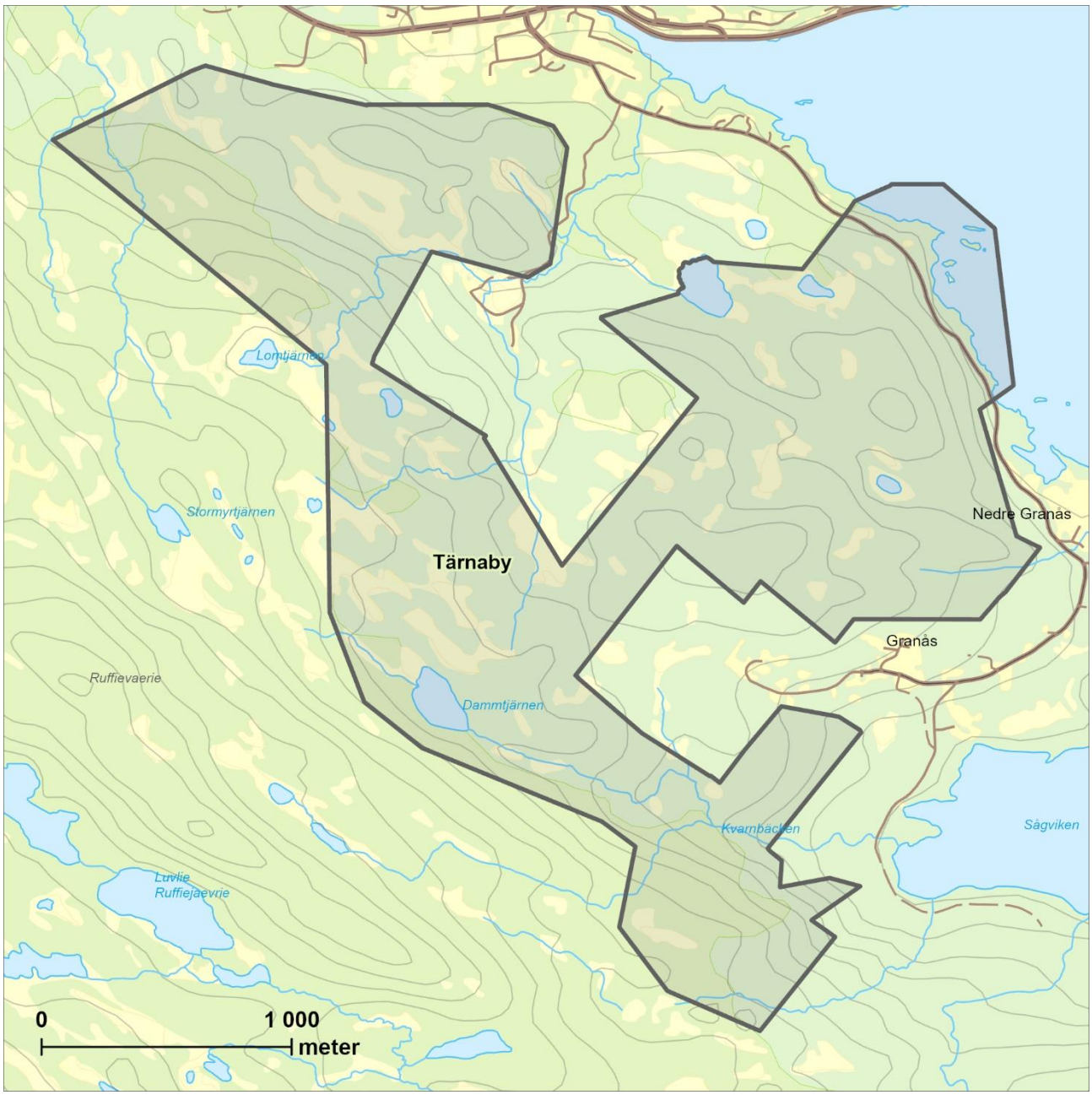
Lomtjärnen
Stormyrtjärnen
Tärnaby
Nedre Granäs
Granäs
Ruffievaerie
Dammtjärnen
Kvarnbäcken
Sågviken
Luvlie
Ruffiejaevrie
0
1 000
meter

Tärnafors Obj.nr: 98

Kommun: Storuman
Areal: 2 443 hektar
Mittkoordinat: 520594, 7284956
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Tärnafors ligger i Storumans kommun, öster om byn Tärnaby och 440–620 m ö.h. En stor del av området ligger i sydvästsluttning och avgränsas på högre altituder av fjällbjörkskog och av sjön Geavhta i de nedre delarna. Objektets östra del är flackare, har inslag av flera småmyrar och avgränsas i nedre delen av Juksjávrrie och Jokksjaurbäcken. Väg E12 går nära och i partier genom objektets lägre delar och längs denna ligger flera mindre byar. Flera bäckar rinner nerför sluttningarna. Området gränsar i öster till Ryfjället, ett annat, mycket stort område med dokumenterat höga naturvärden.

Skogen består av flerskiktad luckig grannaturskog med inslag av björk och förekomst av tall, asp och rönn. I de övre delarna tar fjällbjörkskog vid. De östra delarna av området är relativt lågproduktiva och ganska flacka och blöta med insprängda myrar. Produktiviteten är högre i västra delen som också sluttar kraftigare. Flera fina bäckar på skifferberggrund rinner nerför sluttningen. Markvegetationen domineras av ris men stora delar har örtvegetation, framför allt i de produktivare delarna och längs bäckarna.

Skogen är påtagligt gammal och granar över 200 år förekommer allmänt till rikligt. Det är allmänt med stående död ved och mängden liggande död ved är mestadels medelgod men i vissa områden riklig. Den döda veden är i regel grov, av god kvalitet och i alla nedbrytningsstadier.

I hela området finns spår av tidigare dimensionsavverkning i form av mossbelupna stubbar. Generellt är de delar på lägre altitud och i närheten av bebyggelse mer påverkade av plockhuggning. Några nya hyggen är också upptagna inom objektet.

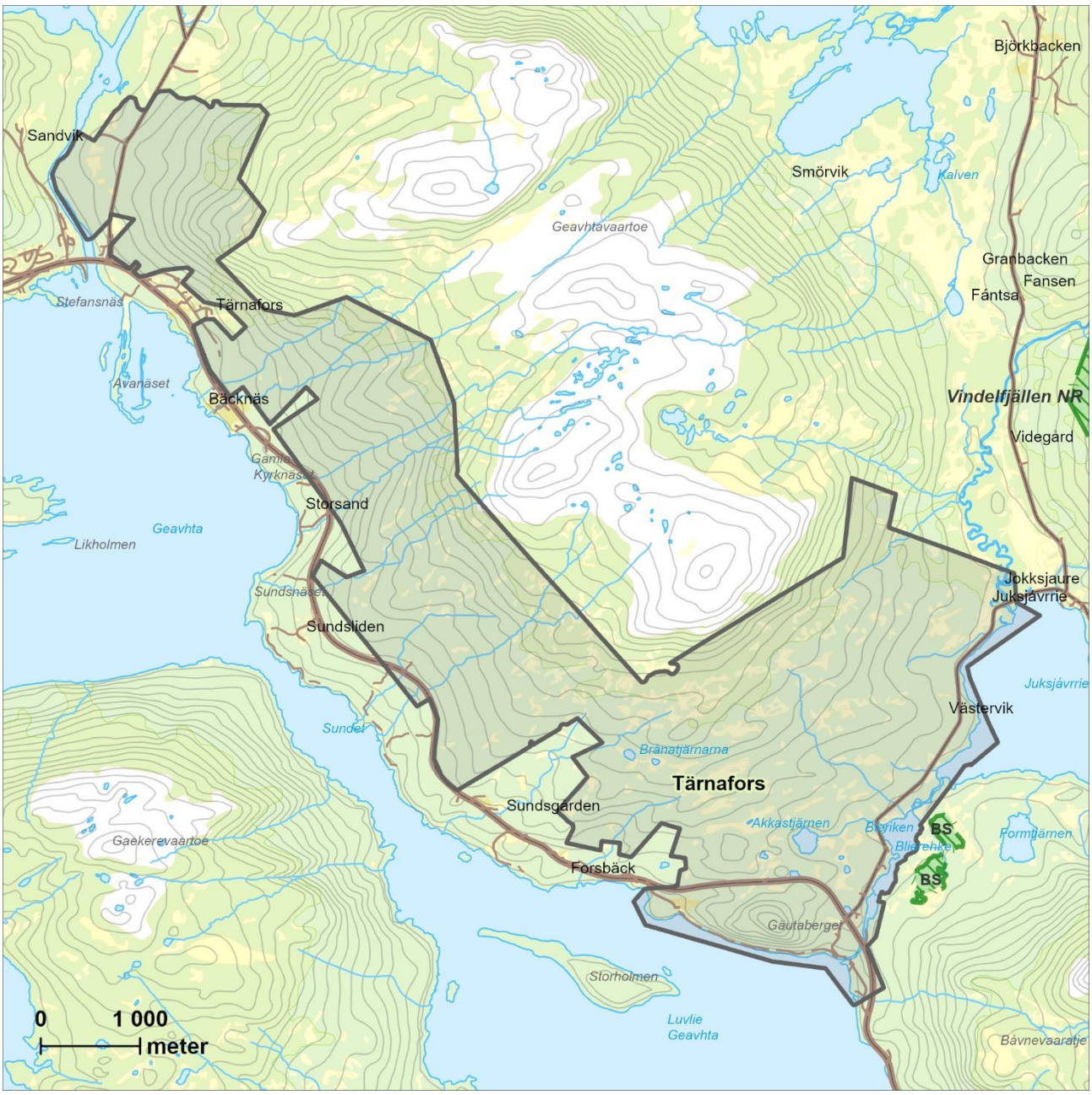

Noterade naturvårdsarter

Fjällvråk, gammelgransskål, garnlav, granticka, grå blåbärsfältmätare, gränsticka, harticka, järpe, knottrig blåslav, kärrfibbla, kötticka, ostticka, rosenticka, rynkskinn, rödbrun blekspik, skrovellav, stuplav, tretåig hackspett och ullticka.

Länsstyrelsens bedömning

Tärnafors är ett stort sammanhängande område som nästan uteslutande består av grannaturskog. Området har höga naturvärden knutna till allmän förekomst av gamla träd och död ved i alla nedbrytningsstadier, samt en lång rad rödlistade arter. Området gränsar i öster till Ryfjället, ett annat, mycket stort område med dokumenterat höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Tärnamo Obj.nr: 99

Kommun: Storuman
Areal: 4 064 hektar
Mittkoordinat: 513100, 7275529
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Inventeringsområdet Tärnamo består av skogsklädda fjällsluttningar på Stor-Björkvattnets östsida samt norr och väster om sjöns nordspets. En mindre del berör även Rönnbäcksnäsets nordligaste del. Skogarna sträcker sig från Stor-Björkvattnet cirka 400 meter över havet upp längs fjällsluttningarna tills barrskogarna avlöses av fjällbjörkskogar ungefär 600 meter över havet. I fjällsluttningarna är det ofta frodigt och örtrikt medan det är medelproduktivt och risdominerat med inslag av myr och hällmarker nere i dalen.

Området berör ett stort antal fastigheter och skogstillståndet varierar beroende på i vilken grad som de enskilda fastighetsägarna har nyttjat skogen.

Kring norra änden på Stor-Björkvattnet ligger ett parti med ungefär 600 hektar sammanhängande frodig och högrest grannaturskog som bitvis är urskogsartad, dock i delar med inslag av hyggen och bebyggelse, samt i mindre partier påverkad av sentida gallring. Trädåldrarna är generellt höga, 150–200 år gamla granar är beståndsbildande. Död ved förekommer allmänt till rikligt.

I fjällsluttningen ovanför den norra halvan av sjöns östra strand finns ett långsträckt område som är en mosaik av fjällbjörkskog och granskogar med stark naturskogsprägel. Granskogen inom mosaiken har oftast en mycket fin naturskogsstruktur med god skiktning, gruppställdhet och ställvis rikligt med död ved i alla nedbrytningsstadier. I björkpartierna finns spridda äldre granar som är minst 200 år.

Högst upp mot fjällbjörkskogen i områdets sydostligaste delar växer till synes opåverkad björkrik granurskog av höghöjdstyp som är luckig, gles och lågproduktiv (dock stor andel frodig örtvegetation). Skogen har rikligt med stående och liggande död ved som är iögonfallande grov och i alla stadier av nedbrytning. Nedanför urskogen finns grannaturskog, som tillsammans med urskogsremsan bildar ett cirka 7 kilometer långt och sammanhängande skogsområde med mycket höga skogliga naturvärden.

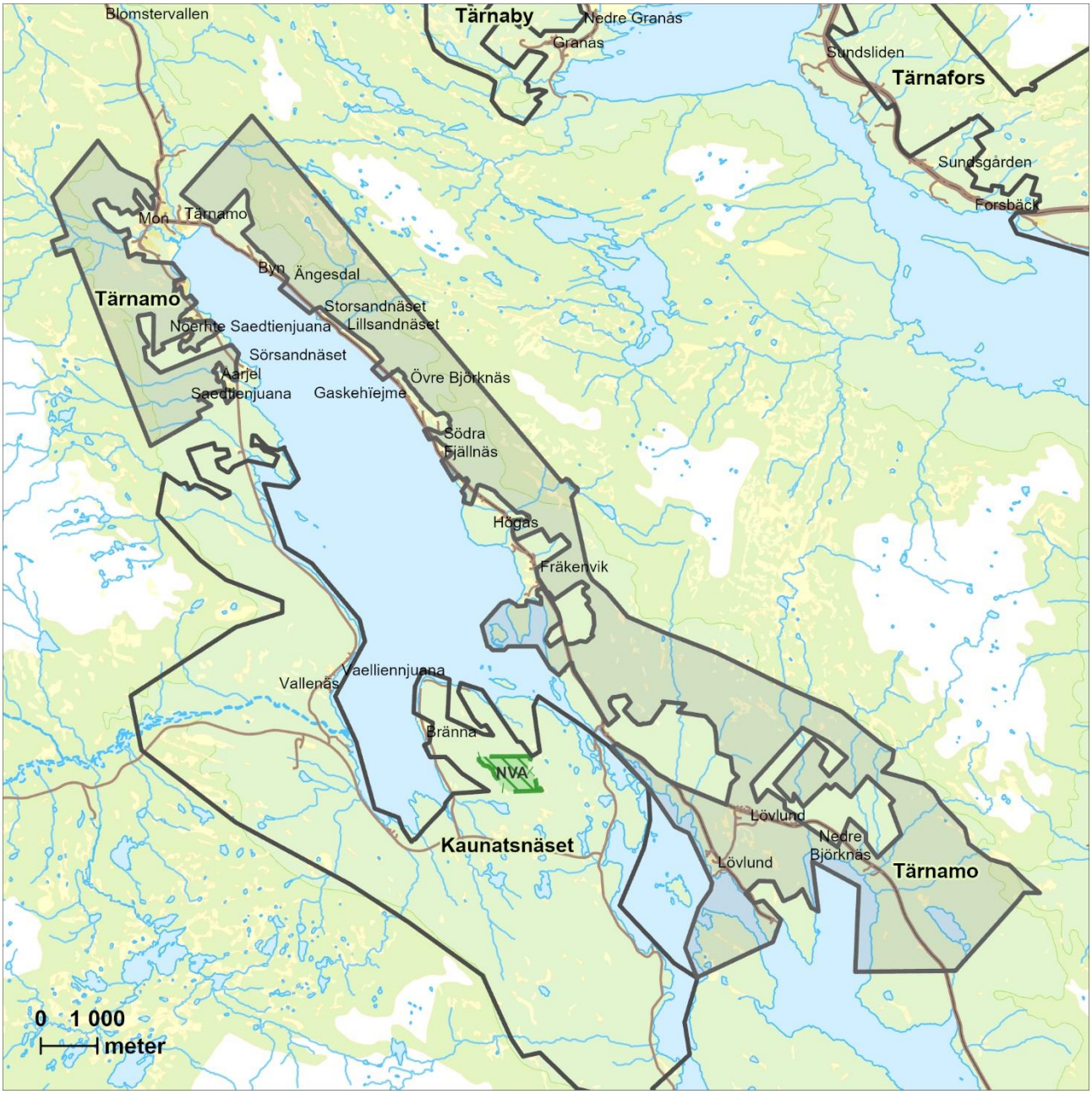

Skogen på Rönnbäcksnäsets norra spets är grandominerad med varierande inslag av tall och björk samt andra lövträd. Även denna skog har naturskogskvaliteter som olikåldrighet, inslag av gamla träd och måttligt med död ved. Inom området förekommer mindre områden med yngre och mer påverkad barrskog. Närmast bebyggelsen i de sydöstra delarna finns inslag av skog som saknar eller har svaga naturskogsvärden. Det förekommer även ett fåtal nya och äldre hyggen inom avgränsningen.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Tärnamo är ett mycket stort område med grandominerade och björkrika natur- och urskogar. Här finns höga naturvärden knutna till en i de finaste delarna allmän-riklig förekomst av gamla och mycket gamla träd och död ved i alla nedbrytningsstadier. Dessa finaste delar bildar tillsammans en ansenlig areal av fjällnära skog med mycket höga naturvärden. Inom området finns också en del skog med något lägre naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Vinberget Obj.nr: 100

Kommun: Storuman och Sorsele
Areal: 1 856 hektar
Mittkoordinat: 577367, 7257419
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Vinberget är ett stort och långsträckt område som ligger cirka 4 km norr om byn Strömsund, som i sin tur ligger vid E12:an vid sjön Storumans norra strand. Området är tredelat, med ett stort och ett litet delområde i norr och ett litet delområde i söder. Områdets lägsta punkt finns i områdets sydspets nära Lill- och Stor-Havssjön, på cirka 360 meters höjd över havet och högsta punkten finns vid Majhobbens topp som ligger 630 meter över havet. Det norra delområdet gränsar mot Vindelfjällens naturreservat i väster och Blaikens naturreservat i norr och öst.

Skogen är till största del grandominerad med ett varierande inslag av lövträd. I områdets norra hälft finns partier med mycket stort lövinslag, vissa delar består närmast av blandskog. Den södra delen är dock nästan helt talldominerad. Skogen är oftast medelproduktiv, med inslag av skog med lägre produktivitet kring höjder, myrar och tallbackar. Trädåldrarna är oftast kring 100–130 år. Inslaget av träd som är över 200 år varierar i området men det finns sparsamt till allmänt med gamla träd. I den södra delen finns ett allmänt inslag av upp emot 300 år gamla tallöverståndare.

Längst i norr finns ett område med rejält gammal, närmast urskogsartad, grannaturskog med bitvis stort björkinslag och enstaka aspar. Skogen är här i genomsnitt 150–200 år gammal med allmänt inslag av ännu äldre granar. Skogen har en urskogsartad skogsstruktur med naturlig luckbildningsdynamik. Döende granar och stående döda granar finns allmänt, likaså grova lågor i alla nedbrytningsstadier. Hänglavar finns allmänt, både manlav och garnlav. Regelbundet förekommer garnlavsdraperade torrgranar.

I övriga delar av området varierar skogsstrukturen, det finns stora partier av både välskiktade och något mer enskiktade bestånd. Död ved förekommer generellt sett relativt sparsamt. I den södra delen finns bitvis allmänt med liggande färska tallågor, enstaka grova gamla

tallågor samt sparsamt med torrfuror. I de mest lövrika partierna finns sparsamt med brandspår i form av brandljud i enstaka levande granar samt kolad ved. I stort sett alla delar av skogen bär spår av tidigare plockhuggning. Genomgående för området är att sentida ingrepp saknas och att de flesta ingreppen var mycket länge sedan.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, granticka, gränsticka, harticka, knottrig blåslav, rosenticka, rynkskinn, sotticka, tretåig hackspett, ullticka och vitgrynig nållav.

Länsstyrelsens bedömning

Vinberget är ett stort naturskogsområde med stor variation i skogstyper, här finns urskogsartade grannaturskogar, tallnaturskogar och naturskogslika brandpåverkade och ofta mycket lövrika granskogar. Här finns mycket höga naturvärden knutna till de urskogsartade delarna med flerhundraåriga granar och grov död ved i alla nedbrytningsstadier. I området förekommer även tallnaturskogar med mycket gamla tallar och död tallved av hög kvalitet. Här finns även höga naturvärden knutna till de naturskogsartade lövrika granskogarna med inslag av gamla granar, lövrikedom och viss mängd död ved.
Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Älsoliden Obj.nr: 101

Kommun: Storuman
Areal: 410 hektar
Mittkoordinat: 556010, 7254717
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Älsoliden ligger i Storumans kommun på södra sidan av Umeälvens dalgång, någon kilometer söder om byn Slussfors. Området sträcker sig från Sparmanselet 360 m ö.h. till Älsolidens topp 590 m ö.h och består av Älsolidens nordvästliga sluttningar. Till formen är området ganska flikigt med en större sammanhållande kärna i västra delen.

Skogen består av skiktad grannaturskog med inslag av björk, tall, sälg och asp. Beståndsåldern ligger för det mesta kring 150 år men är i vissa partier ännu äldre. Skogen har naturskogens kännetecken såsom luckighet, gruppställdhet och en stor åldersspridning. Fältskiktet domineras till största delen av risvegetation men i fuktsvackor pryder örter backen. I de delar av området som har högst naturvärden förekommer mycket gamla träd och död ved rikligt, men i större delen av området förekommer dessa element sparsamt. Hänglavar förekommer allmänt, framförallt manlav.

Variationen i förekomst av mycket gamla träd och död ved är sannolikt en följd av tidigare plockhuggning. Området kring Älsolidens topp skiljer tydligt ut sig, då det har påverkats väldigt lite av äldre tiders skogsbruk. Detta har resulterat i en betydligt högre beståndsålder med rikliga mängder död ved och gamla träd där många är garnlavsdraperade.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Älsoliden är ett naturskogslandskap där skogarna har en hög beståndsålder och en naturlig beståndsstruktur i form av luckighet, gruppställdhet och stor åldersspridning.

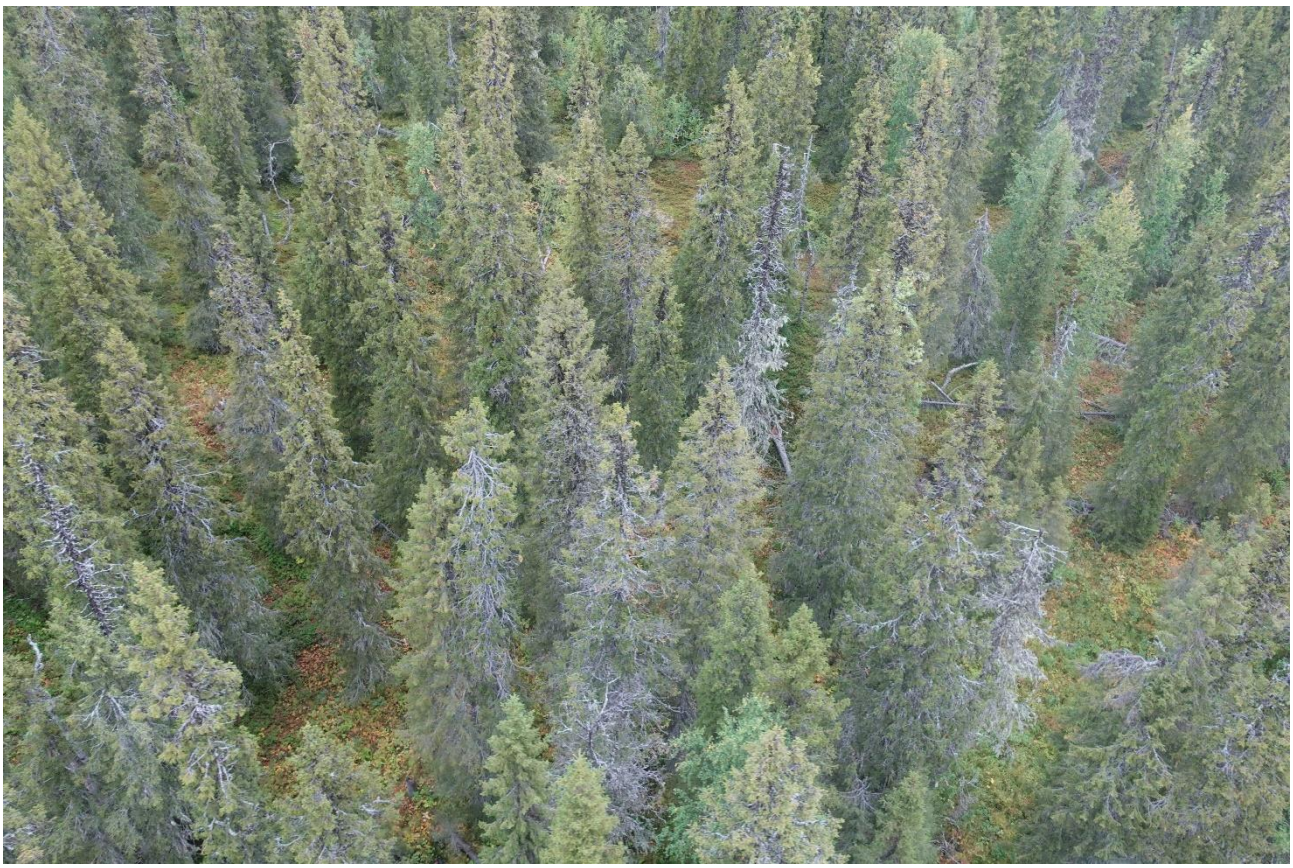

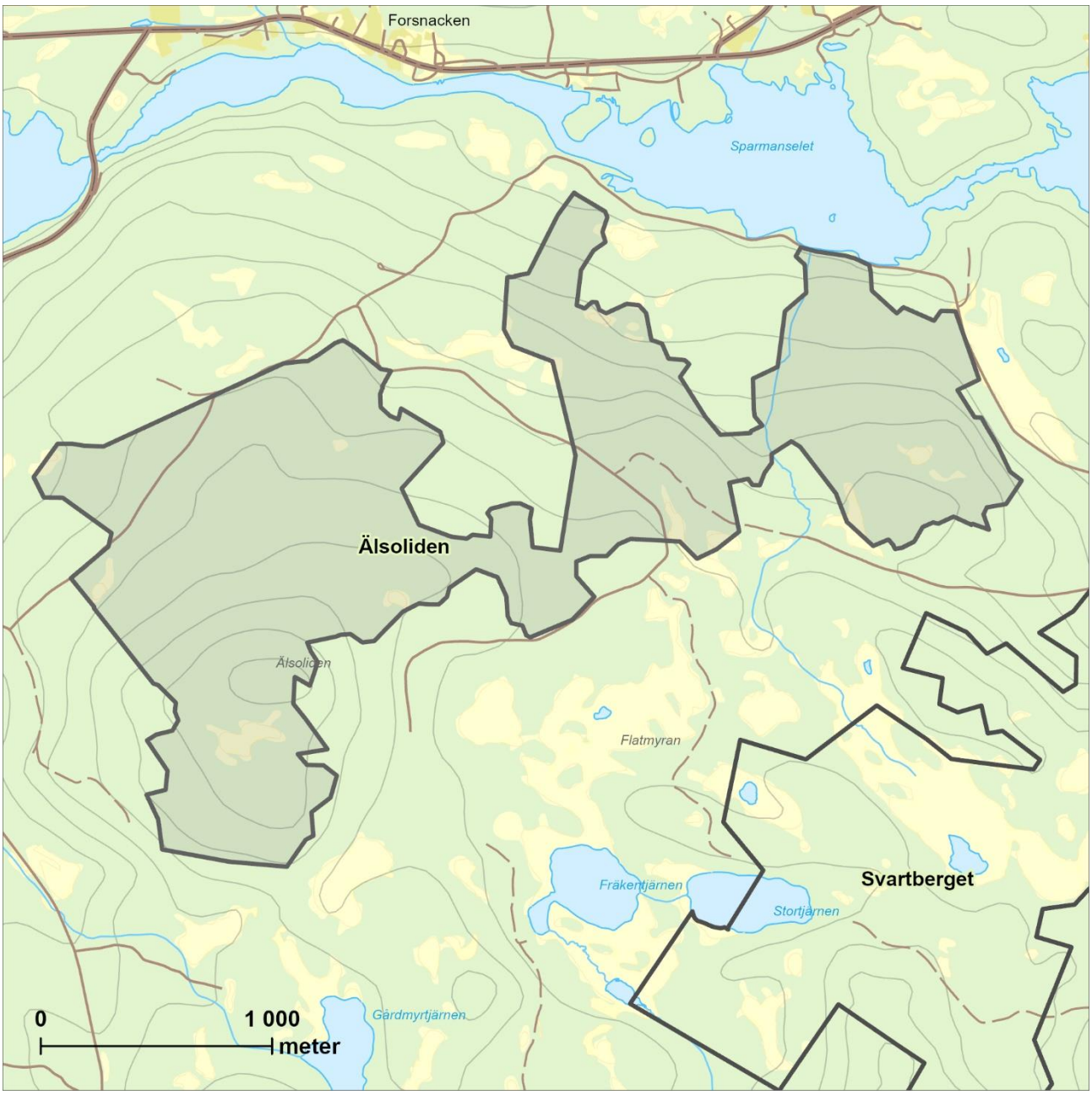

Utöver detta finns höga naturvärden knutna till gamla träd och död ved, om än ofta i något sparsamma förekomster. Delar av området är väldigt lite påverkat av skogsbruk och här finns rikligt med gamla träd och rikliga mängder död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Vilhelmina kommun

Namn	Objektnummer	Areal (hektar)	Inventeringsår	Kommun	Sida
Bjurvikberget	102	1024	2020	Vilhelmina	219
Blaikliden	103	357	2020	Vilhelmina	221
Borkan	104	1075	2020	Vilhelmina	223
Bångnäs	105	1221	2020	Vilhelmina	225
Bäckmyran	106	769	2020	Vilhelmina	229
Dikanäs	107	1675	2020	Vilhelmina	231
Ensamheten	108	673	2020	Vilhelmina	233
Eriksberg-Marsån	109	361	2020	Vilhelmina	235
Erikslund	110	469	2020	Vilhelmina	237
Gikasjön	111	2531	2020	Vilhelmina	239
Grytsjö	112	849	2020	Vilhelmina	241
Grytsjö väst	113	113	2020	Vilhelmina	243
Gäddbäcksberget	114	1506	2020	Vilhelmina	245
Handsktummen	115	991	2020	Vilhelmina	247
Heligfjäll	116	5485	2020	Vilhelmina	249
Hudmyran	117	1033	2020	Vilhelmina och Storuman	251
Kittelfjäll	118	1370	2020	Vilhelmina	253
Klimpfjäll södra	119	2640	2020	Vilhelmina	255
Krokbäcken	120	653	2020	Vilhelmina	257
Kultsjön	121	5688	2020	Vilhelmina	259
Lill-Dainan	122	578	2020	Vilhelmina	263
Marsliden	123	845	2020	Vilhelmina	265
Marsån nedre	124	1565	2020	Vilhelmina	267
Matsdal	125	1548	2020	Vilhelmina	269
Måsjöberget syd	126	226	2020	Vilhelmina	271
Måsjöberget väst	127	124	2020	Vilhelmina	273
Norra Sjulsberget	128	229	2020	Vilhelmina	275
Nedre Bleriken	129	449	2020	Vilhelmina	277
Nedre Sjöland	130	623	2020	Vilhelmina	279
Skogsdungen	131	203	2020	Vilhelmina	281
Storsundskullen	132	152	2019	Vilhelmina	283
Stångmyrorna norr	133	133	2020	Vilhelmina	285
Tallbacksmyrorna	134	351	2020	Vilhelmina	287
Västra Krutberget	135	602	2020	Vilhelmina	289
Västra Sjulsberget	136	676	2020	Vilhelmina	291
Vardo	137	3441	2020	Vilhelmina och Storuman	293
Vikenviken	138	471	2020	Vilhelmina	295
Vikenäs	139	242	2020	Vilhelmina	297
Västansjö	140	1915	2020	Vilhelmina	299
Gråtanliden *Se kapitel Storumans kommun*	77	498	2020	Storuman och Vilhelmina	167
Lubbsberget *Se kapitel Storumans kommun*	85	609	2020	Storuman och Vilhelmina	183

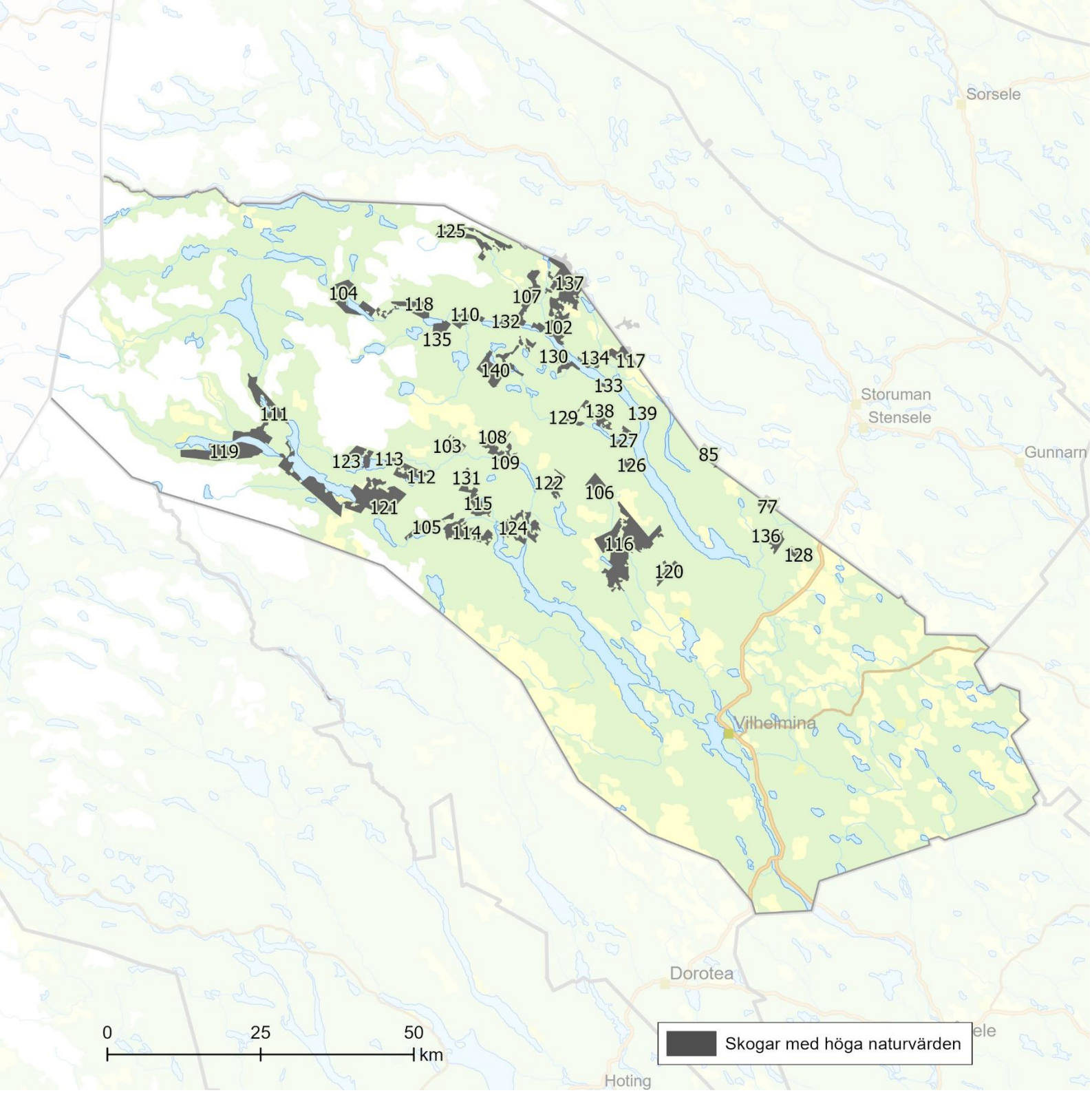
Sorsele
Storuman
Stensele
Gunnarn
Vilhelmina
Dorotea
Hoting
125
137
104
118
107
110
132
102
135
130
134
117
140
133
111
129
138
139
108
127
119
103
85
123
113
109
126
112
131
122
106
121
115
77
105
114
124
136
116
128
120
0
25
50
km
Skogar med höga naturvärden

Bjurviksberget Obj.nr: 102

Kommun: Vilhelmina
Areal: 1 024 hektar
Mittkoordinat: 551337, 7233331
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Bjurviksberget är ett stort och väl sammanhållet gammelskogsområde som ligger 4 km sydost om Dikanäs, strax öster om Dalsåns utlopp i Dikasjön. Området består av Bjurvikbsergets västra och övre delar, en del av Orrkullens västsluttningar samt skogar på och runt omkring Buförningsmyran, nordost om Bjurviksberget. Det är ett kuperat landskap med flera bäckar som rinner ner genom västsluttningen mot Dikasjön. Byn Björkängen ligger omedelbart öster om området och invid den västra kanten ligger en mindre campingplats.

Hela området består av kontinuitetsskogar med höga naturvärden. De magra delarna uppe på Bjurvikbergets norra toppområde och kring Buförningsmyran är starkt urskogsartade och stora delar har troligen aldrig berörts av avverkningar. Det är granskog på mager mark, delvis i urskogs-myrmosaiker. Skogen är mycket vildvuxen, ofta luckig och gles, träden står typiskt gruppvis och skogarna är flerskiktade, starkt olikåldriga och med blandade stora och små, klena och grova träd huller om buller. Skogen innehåller rikligt med jättegamla granar som är 200–300 år och inslag av betydligt äldre träd. Det finns massor med döda träd, både torrakor och liggande döda träd i alla olika stadier av nedbrytning, från gamla grova mossövervuxna lågor till helt färska nybrutna träd. Merparten av lågorna är brutna förrötade träd. Ofta är granarna i myrkanterna draperade av garnlav.

Även områdets centrala delar består av granskog med starkt utvecklad naturskogskaraktär i form av välutvecklad skiktning och olikåldrighet. Det förekommer rikligt med granar som är 200 år och äldre och rikligt med stående och liggande död ved. Området liknar det förstnämnda men är något påverkat av tidigare plockhuggning och har därför kontinuitetsbrott när det gäller förekomst av lågor. Lågor finns främst i färska eller gamla exemplar, men oftast i stor mängd och av hög kvalitet. En mindre del längst i öster är nyligen gallrad, men det finns kvar allmänt med gamla träd och död ved även efter gallringen.

Västsluttningarna närmast sjön är mer tydligt påverkade av plockhuggningar. Här växer äldre, ganska björkrik granskog med bitvis stort inslag av sälg och asp samt enstaka tall. Beståndsstrukturen påminner om en naturskog med sin olikåldrighet, skiktning och luckighet men det förekommer ganska sparsamt med riktigt gamla granar och sparsamt med både stående och liggande döda träd. På en del ställen i sluttningarna finns hällar och små låga stup. Inom områdets avgränsning ingår även ett par mindre avverkade områden.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Bjurviksberget är ett stort och väl sammanhållet område med urskog och grannaturskog med lång kontinuitet. Området har som helhet mycket höga naturvärden trots att vissa delar har påverkats av tidigare plockhuggningar. Den norra delen består av genuin urskog i ett vackert urskogs-myrmosaiklandskap. Området har i sin helhet mycket höga naturvärden knutna till orördheten, det stora inslaget av riktigt gamla granar samt rik förekomst av både liggande och stående död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Blaikliden Obj.nr: 103

Kommun: Vilhelmina
Areal: 357 hektar
Mittkoordinat: 534399, 7214260
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Blaikliden ligger på och omkring byn Blaikliden i Vilhelmina kommun mellan 450 och 620 meter över havet. Området genomkorsas av byavägen som också löper upp i skogen ovanför byn. Området gränsar mot Marsfjällets naturreservat i nordost. I öster och sydväst gränsar området mot andra skogsområden med höga naturvärden. Inom området finns ett flertal mindre myrar.

Skogen är uteslutande grandominerad med inslag av björk och ett sparsamt inslag av tall, asp och sälg. Skogens ålder ligger generellt sett kring 100–150 år, med ett sparsamt till allmänt inslag av träd kring 200 år. Störst inslag av gamla träd finns i norr, närmast Marsfjällets naturreservat. Skogen är låg- till medelproduktiv och markvegetationen domineras av ris. I sluttningar är produktiviteten högre och där är skogen tätare och mer högrest.

Närmast reservatet i norr har skogen stark naturskogskaraktär och låg påverkansgrad från skogsbruk. Närmast byn är skogen tydligt påverkad av plockhuggning och är därför glesare och mer björkrik. Död ved saknas i de mest påverkade delarna, men ökar successivt i frekvens till allmän förekomst av död ved i alla nedbrytningsstadier i naturskogen i de norra delarna. I norr finns även allmän förekomst av hänglavar. I de västra delarna finns ett parti som nyligen gallrats tid.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Blaikliden består av grandominerade naturskogar och naturskogsartade kontinuitetsskogar som har höga naturvärden knutna till förekomst av gamla träd, död ved och en generellt sett låg påverkan

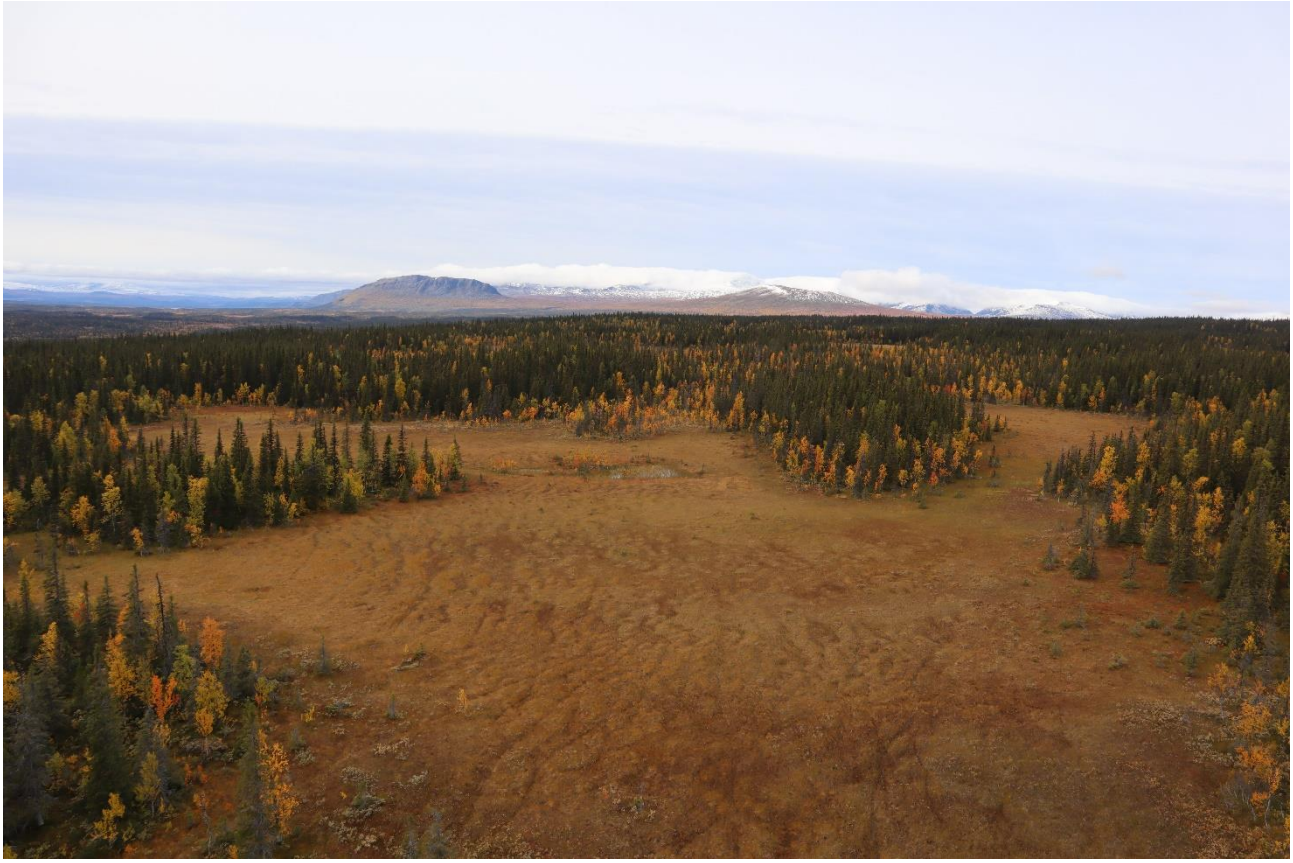

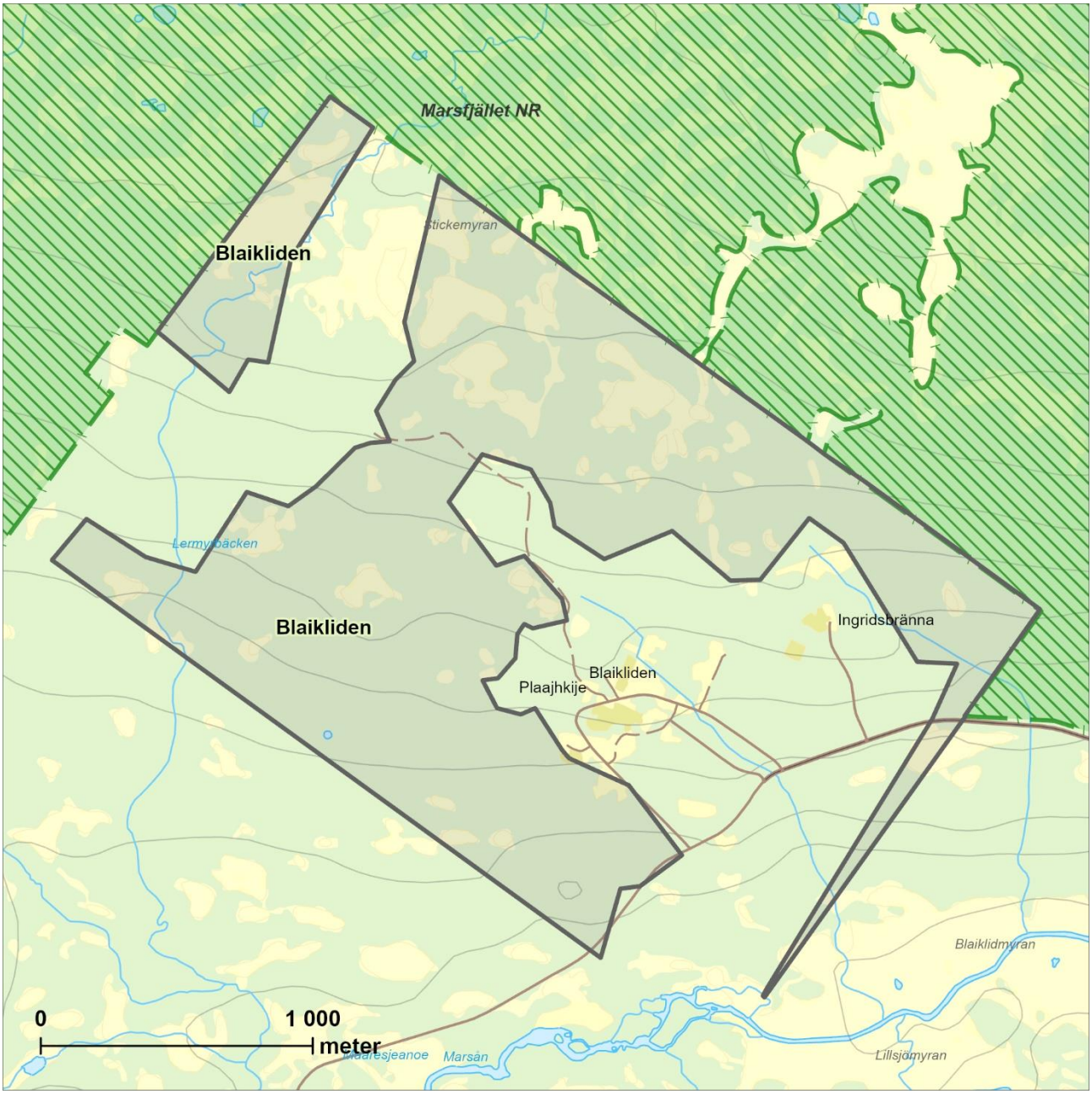

från tidigare skogsbruk. Länsstyrelsen bedömer att
områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt
av skogsbruk och annan exploatering.

Borkan Obj.nr: 104

Kommun: Vilhelmina
Areal: 1 075 hektar
Mittkoordinat: 516431, 7238355
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Borkan ligger cirka en mil väster om Kittelfjäll, i Vojmåns dalgång. Området består av sluttande fjällsidor ner mot Borkasjön. Området är tvådelat och består av ett skogsparti norr om Borkasjön och ett som ligger söder om sjön. Vid Borkasjöns norra strand ligger byn Borkan.

Området sträcker sig från Borkasjöns yta vid 523 m ö.h. upp till cirka 700 m ö.h. Det är endast i norr som barrskogen sträcker sig upp till 700 m ö.h. Området gränsar till naturreservaten Södra Gardfjället i norr och Marsfjället i söder. I söder söker sig den mycket fina Bäverbäcken ner längs fjällsluttningen i en djup och mäktig barrskogsbeklädd ravin med aktiva rasbranter. I området finns ett flertal branta kullar och det rinner flera småbäckar genom skogen. Enstaka vätar förekommer. I mindre delar är det påtagligt blockrikt.

Skogen i området består genomgående av grannaturskog med ett varierande och generellt stort inslag av lövträd. Långt upp i fjällsluttningen och vid flacka myrlänta partier är inslaget av björk stort, och i dessa partier finns även rönn enstaka till allmänt. I branta sluttningar förekommer rikligt med sälg och aspkloner finns spritt i hela området.

Skogen har en påtagligt hög trådålder där granar äldre än 200 år förekommer rikligt. Skogen har också en naturlig, fullskiktad beståndsstruktur. Fältskiktet är risdominerat med regelbundet inslag av örtstråk. Marken är frisk till ställvis fuktig och skogen är medel- till lågproduktiv, även om den också innehåller mer produktiva delar.

Liggande grov granved i alla nedbrytningsstadier finns allmänt till rikligt. Stående döda och döende träd förekommer sparsamt till allmänt. Fläckvis finns ett allmänt inslag av vindfällen. Trots

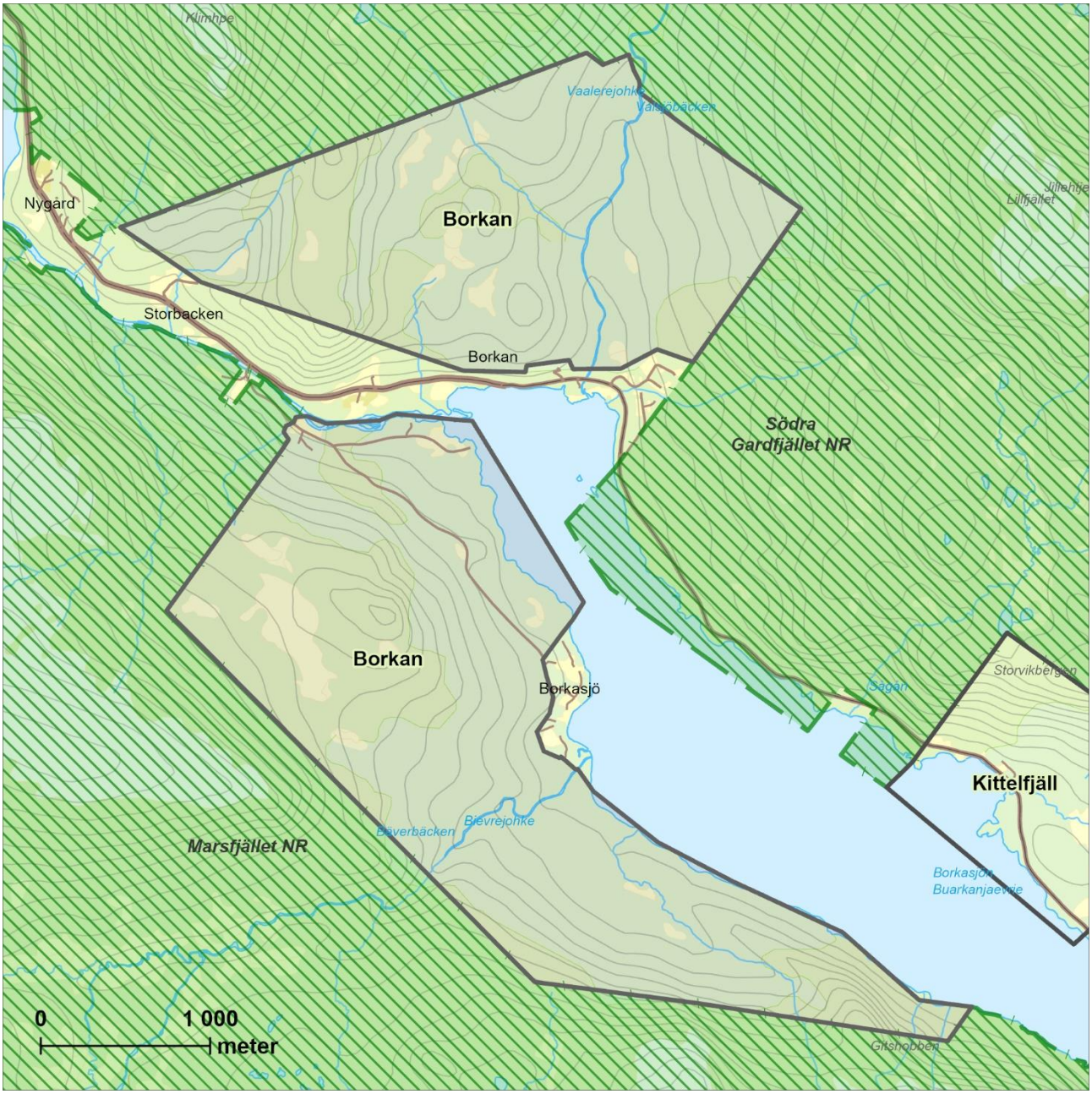

skogens höga ålder förekommer det relativt lite garnlav, men topparna av de äldsta granarna är istället ofta manlavsdraperade.

Stora delar av skogen är troligen helt opåverkad av skogsbruk, men även de delar som har påverkats av plockhuggning har mycket fin beståndsstruktur och innehåller rikligt med gamla träd och mycket död ved. Skogen är något yngre och mindre rik på död ved i områden som varit lättåtkomliga från bebyggelse, såsom just ovanför byn och i flacka delar i terrängen.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Borkan är ett stort område som domineras av mycket gammal grannaturskog med stark naturskogskaraktär. Stora delar är urskogsartade. Området har mycket höga naturvärden knutna till en allmän-riklig förekomst av gamla träd och död ved i alla nedbrytningsstadier. Området gränsar till naturreservaten Södra Gardfjället i norr och Marsfjället i söder. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Bångnäs Obj.nr: 105

Kommun: Vilhelmina
Areal: 1 221 hektar
Mittkoordinat: 528320, 7199298
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Bångnäs är ett stort skogsområde vars norra del ligger på sjön Vuelie Lijhties norra sida i anslutning till byarna Hällfors, Bångnäs och Litsjönäs, mitt emellan Stalon och Saxnäs i Vilhelmina kommun. Norr om vägen/sjön/byarna reser sig mäktiga bergsbranter med höga stup och vidsträckta blockrasbranter. Bergbranterna utgör sydsluttningarna av de tre bergen Stallberget (724 m ö.h.), Björnskalet och Klitberget. Omgivande landskap är kuperat med flera markerade bergkullar, små dalar däremellan och långsträckta moränsluttningar. Berggrunden består delvis av basiska bergarter vilket har gett upphov till en mycket rik flora.

Bångnäs – Klithälla är ett mycket välkänt sydväxtberg med landets nordligaste förekomst av skogsalm (Ulmus glabra). I branterna och dess omedelbara anslutning finns många andra intressanta växtarter. Området kring branterna är av riksintresse för naturvård.

I anslutning till branterna växer oftast en mycket reslig, högproduktiv grannaturskog med helt högörtsdominerad markflora. Granarna är ofta gamla, grova och högväxta. Det finns många granar som är minst 200 år. Brutna träd och vindfällen är spridda i skogen och det finns ganska gott även om stående döda granar. Den döda veden är oftast färsk, men förekommer i alla olika stadier av nedbrytning. Många lågor är mycket grova. Förutom gran förekommer det

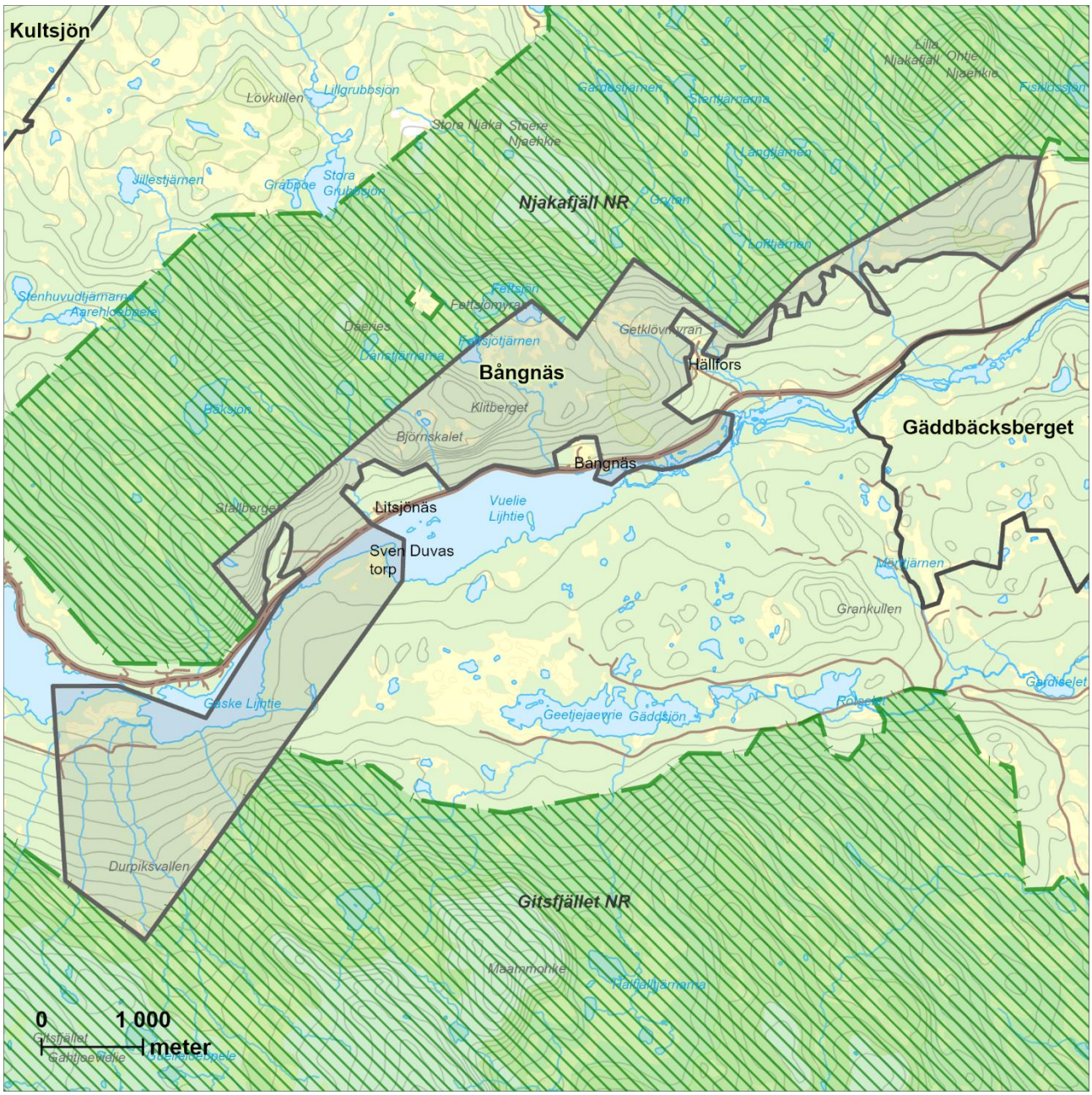

allmänt med både björk, asp, sälg och rönn i den mycket varierade skogen. I sluttningen rinner flera små bäckdråg.

I den östra delen av området växer nästan ren granskog med extremt riklig påväxt av garnlav. Skogen har mycket hög beståndsålder och det förekommer rikligt med träd som är 200 – 300 år. Skogen är fullskiktad och åldersvarierad och innehåller både naturliga luckor och täta trädgrupper. Skogen är ganska högproduktiv och innehåller en hel del områden med örtdominerad växtlighet. Bitvis finns det mycket rikligt med både stående döda granar och lågor i olika stadier av nedbrytning. I andra delar märks mer påverkan av plockhuggning, trots det finns det allmänt med död ved även här. Även här går det flera små bäckar och dråg ner genom sluttningen.

I områdets övre delar växer en lågproduktiv, gles och luckig grannaturskog av höghöjdstyp. Marken är ofta fuktig och det rör sig delvis om glest skogsklädd myr i höjdläge. I den lågproduktiva skogen förekommer oftast allmänt med klena gamla granar som är runt 200 år eller äldre. Skogen är påfallande luckig och tydligt olikåldrig och skiktad. Död ved förekommer dock ganska sparsamt.

Den sydvästra delen av området sträcker sig söder om Kultsjöån och sjöarna Vuelie Lijhtie och

Gaske Lijhtie. Landskapet består där av småkuperade sluttningar, ofta på blockrika moräner. Små hällor och klippor med låga stup skapar variation i landskapet tillsammans med små myrar som ligger här och var i de flackaste terrängavsnitten. ”Sven Duvas torp” ligger i östligaste delen av området, inte långt från Vuelie Lijhties sydvästra strand.

Skogen här är övervägande grandominerad naturskog med inslag av björk. I blockigare områden finns ett stort inslag av tall och det finns flera små fläckar med talldominerad naturskog. I granskogen finns det allmänt – ibland rikligt – med riktigt gamla granar som är 200 år och inslag av betydligt äldre träd. I områdena med tall finns det gott om tallar som är 200 – 300 år gamla. Söder om sjön finns alltså hela skalan från lågproduktiva skogsmyrar/marker med tunt jordtäcke, medelproduktiv, ganska luckiga granskogar med blåbärsris och högproduktiv välsluten granskog där låg- och högörter dominerar i fältskiktet. Skogen har välutvecklad naturskogskaraktär med stor ålders-/diameterspridning och är naturligt luckig med så kallade ”lågatorg” och förtätningar av tätt gruppställda träd. Det finns oftast allmänt med både stående och liggande död ved i alla stadier av nedbrytning. Högre andel färska lågor och vindfällen indikerar ett visst kontinuitetsbrott på grund av tidigare plockhuggning. Garnlav förekommer ofta rikligt, särskilt i myrkanter och i halvöppna, luckiga partier.

Noterade naturvårdsarter

Alm, gammelgransskål, garnlav, knottrig blåslav, kötticka, ostticka, rosenticka, rynkskinn, trådticka, ullticka och vitskaftad svartspik samt i sydväxtbranterna intressanta kärlväxter såsom bergdunört, femfingerört, liten fetknopp, ripstarr, snårstarr, smultron och toppdån.

Länsstyrelsens bedömning

Bångnäs är ett fantastisk fint naturskogsområde med mäktiga bergsstup, blockbranter och stora områden med delvis urskogsartade skogar. I Bångnäsbranterna finns en mycket särpräglad och rik sydväxtflora med bl.a. Sveriges nordligaste växtplats för skogsalm och andra sällsynta växter. I området finns stora områden med högkvalitativ grannaturskogar, delvis av högörtstyp, som innehåller rikligt med gamla granar, rikligt med hänglav och allmänt med stående och liggande död ved. I den södra delen finns fläckvis även inslag av mycket gamla tallar. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Bäckmyran Obj.nr: 106

Kommun: Vilhelmina
Areal: 769 hektar
Mittkoordinat: 557775, 7207499
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Bäckmyran ligger i Vilhelmina kommun, cirka 40 km nordväst om Vilhelmina samhälle och 530 – 650 m ö.h. Området gränsar till Vojmsjölandets naturreservat i nordost och Marsfjällets naturreservat i nordväst. Nordvästra halvan av området utgörs av en höglänt, flack skogmyrmosaik där små myrar varvas med magra skogsholmar. Sydöstra halvan av området sluttar svagt österut ner mot bäcken i öster. I denna del är det mycket magert och stenigt och marken har endast ett tunt jordskikt.

Skogen domineras i sydöstra halvan av gran med ett stort björkinslag. Dessutom förekommer asp, sälg och tall. Granarna är upp till 150 år utom i blöta partier där det förekommer mycket äldre träd. Troligen har denna del brunnit för ca 150 år sedan. Branden var troligtvis stark och beståndsersättande, förutom i fuktiga och blöta delar där branden hejdades och träden överlevde. Efter denna brand har skogen stått orörd.

I myrmosaiken i områdets nordvästra del växer mager höjdlägesgranskog med ännu högre beståndsålder. Det är gott om gamla granar och trots att området är magert förekommer högkvalitativ ved allmänt till fläckvis rikligt. Området är svagt påverkat av tidigare plockhuggning. Delar av de högre belägna partierna är tydligare påverkade av plockhuggning.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, gränsticka, knottrig blåslav och trådticka.

Länsstyrelsens bedömning

Bäckmyran är ett stort och höglänt grannaturskogsområde med höga naturvärden knutna till gammal skog, allmän förekomst av

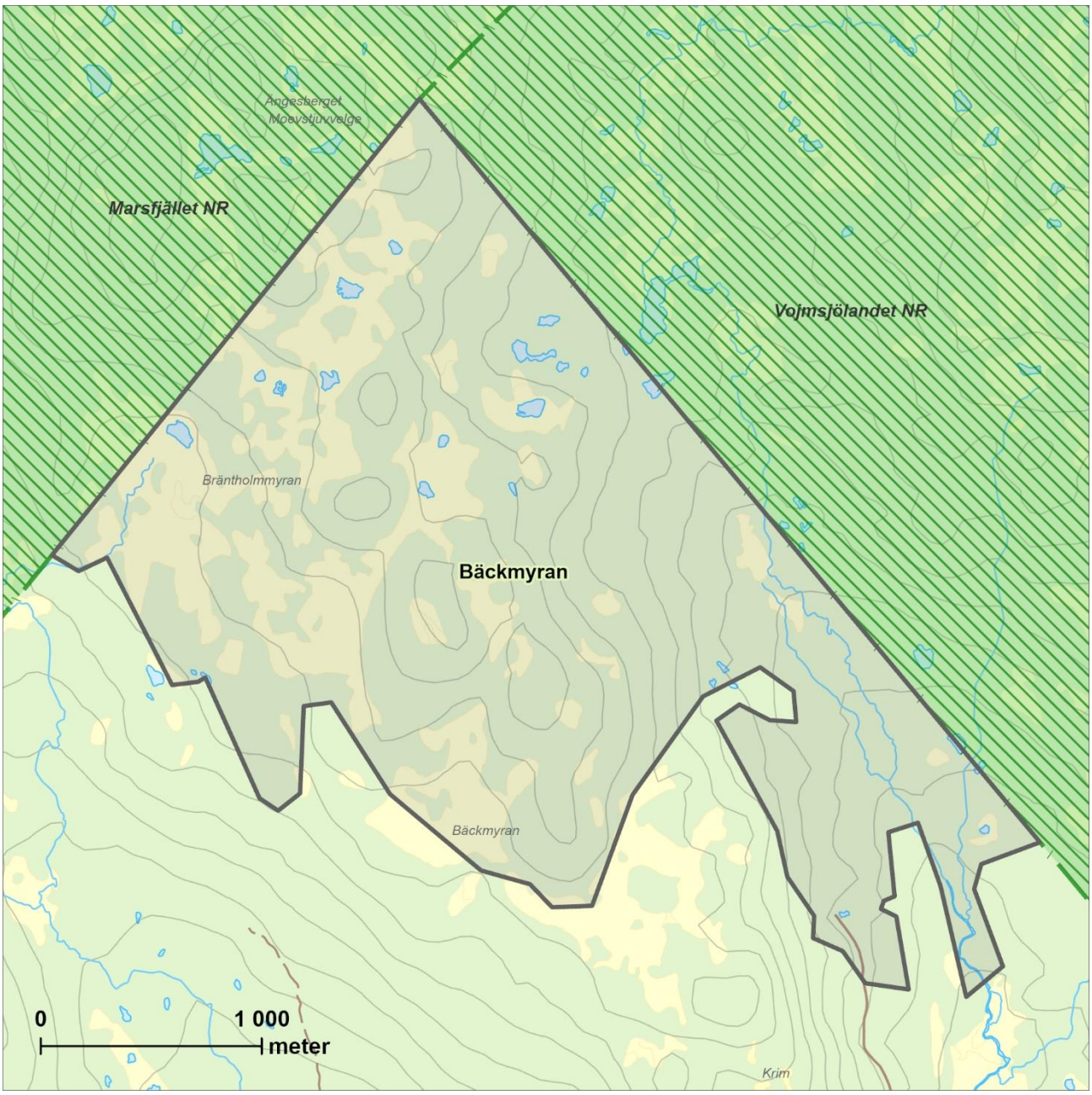

gamla träd och allmänt med död ved. Ungefär halva området har troligen påverkats av en brand för ca 150 år sedan. Området gränsar till naturreservaten Marsfjället och Vojmsjölandet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Dikanäs Obj.nr: 107

Kommun: Vilhelmina
Areal: 1 675 hektar
Mittkoordinat: 546567, 7237409
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Dikanäs är ett stort tvådelat område som ligger just väster om Dikanäs i Vilhelmina kommun, 410–580 meter över havet. Områdets största del sträcker sig från Dikasjöns strand upp mot nordost som ett långsmalt bälte tvärs över Dalsåns flacka dalgång. Sydost om Dikanäs ligger en friliggande cirka 200 hektar stor del av området som också ligger an mot Dikasjön. Dalsån flyter lugnt igenom områdets centrala delar och i norr rinner den lilla Näverlidsbäcken längs Näverlidens sydostsluttning. Området ligger i närheten av två blivande naturreservat, Dalsån som angränsar i nordväst och Skansnäsån som ligger cirka 600 meter från områdets östra kant. Marken är mestadels frisk och risvegetation dominerar nästan helt, med undantag för ett sparsamt inslag av örtstråk i vissa delar.

Skogarna i området är grandominerade med ett varierande men överlag allmänt inslag av björk. I norr dominerar starka värdekärnor med granskogar som har goda naturskogsstrukturer och ett allmänt till fläckvis rikligt inslag av gamla träd och död ved. Skogen är medelproduktiv men det finns också mer lågproduktiva delar på blockrik mark och myrholmar ned mot Dalsån.

I södra delen är inslaget av gamla träd och mängden död barrved mer sparsam. I delar finns allmänt med död ved varav en stor andel är ganska färska vindfällen. Åldersspridning och skiktning är även i dessa skogar mestadels god.

Skogarna är påverkade av plockhuggning i varierande omfattning. Närmast byn och gårdar har troligen ett kontinuerligt uttag av ved och timmer också förekommit. Sentida påverkan är liten med undantag från ett par hyggen.

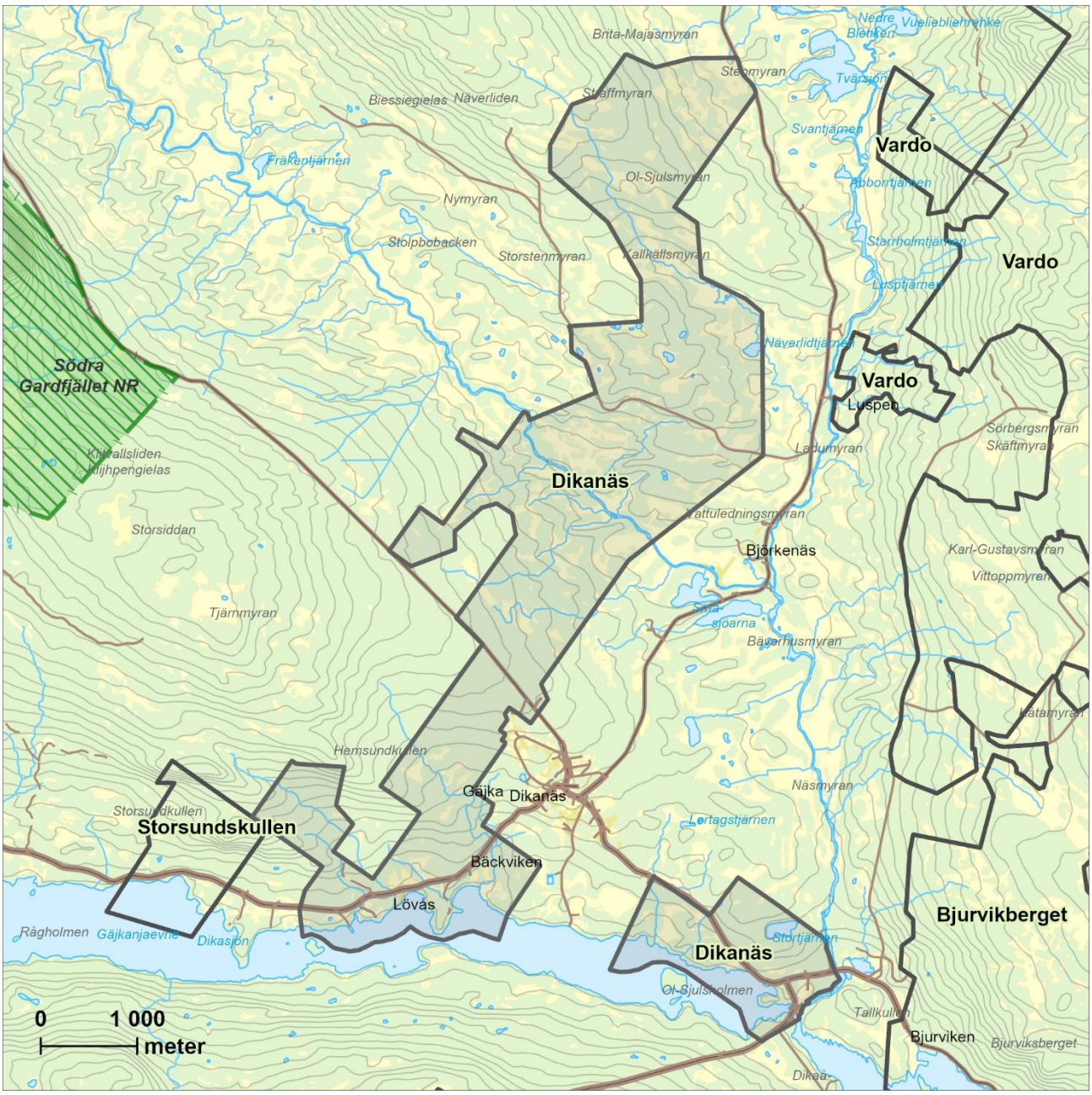

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Dikanäs är ett stort område med höga naturvärden knutet till det stora inslaget av gamla träd, sparsam-allmän förekomst av död ved och naturliga beståndsstrukturer i form av skiktning och olikåldrighet. Norra delen utgörs av starka värdekärnor och den södra delen av något svagare värdekärnor. Området ligger nära två blivande naturreservat, Dalsån i nordväst och Skansnäsån i öster. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Ensamheten Obj.nr: 108

Kommun: Vilhelmina
Areal: 673 hektar
Mittkoordinat: 540799, 7214028
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Ensamheten ligger i Vilhelmina kommun, cirka 10 km norr om Stalon och 420 – 610 m ö.h. Området gränsar i norr mot Marsfjällens naturreservat. Genom områdets östra delar går Sagavägen och utanför området i sydost ligger byn Eriksberg. Större delen av området sluttar söderut mot Marsån som rinner söder om området. Nordväst om objektet breder höglänta myrplatåer ut sig. Mycket av skogen är sumpig och har inslag av sluttande myrar. Det finns också flera små bäckar i området.

I norra delen av området som gränsar till Marsfjällets naturreservat är skogen urskogsartad. Skogen domineras av gles lågproduktiv granskog. Skogen är fullskiktad, luckig och har gruppställda trädbestånd. Dessa delar innehåller rikligt med gamla granar över 200 år och allmän till riklig förekomst av död ved av hög kvalitet i alla nedbrytningsstadier. I dessa delar förekommer garnlav ställvis rikligt.

I övrigt domineras området av plockhuggna grannaturskogar med inslag av björk samt asp, sälg och tall. Skogen är låg- till medelproduktiv och fältskiktet av ristyp. Skogen är ofta gles och skiktad, träd finns i alla åldrar 0–150 år men även granar över 200 år förekommer sparsamt. Död ved förekommer sparsamt till fläckvis allmänt, främst i form av relativt färska lågor.

Det finns även mindre delar av området som består av yngre granskog som påverkats starkt av plockhuggning. Här saknas nästan helt död ved och gamla träd. Några mindre hyggen ligger också i området.

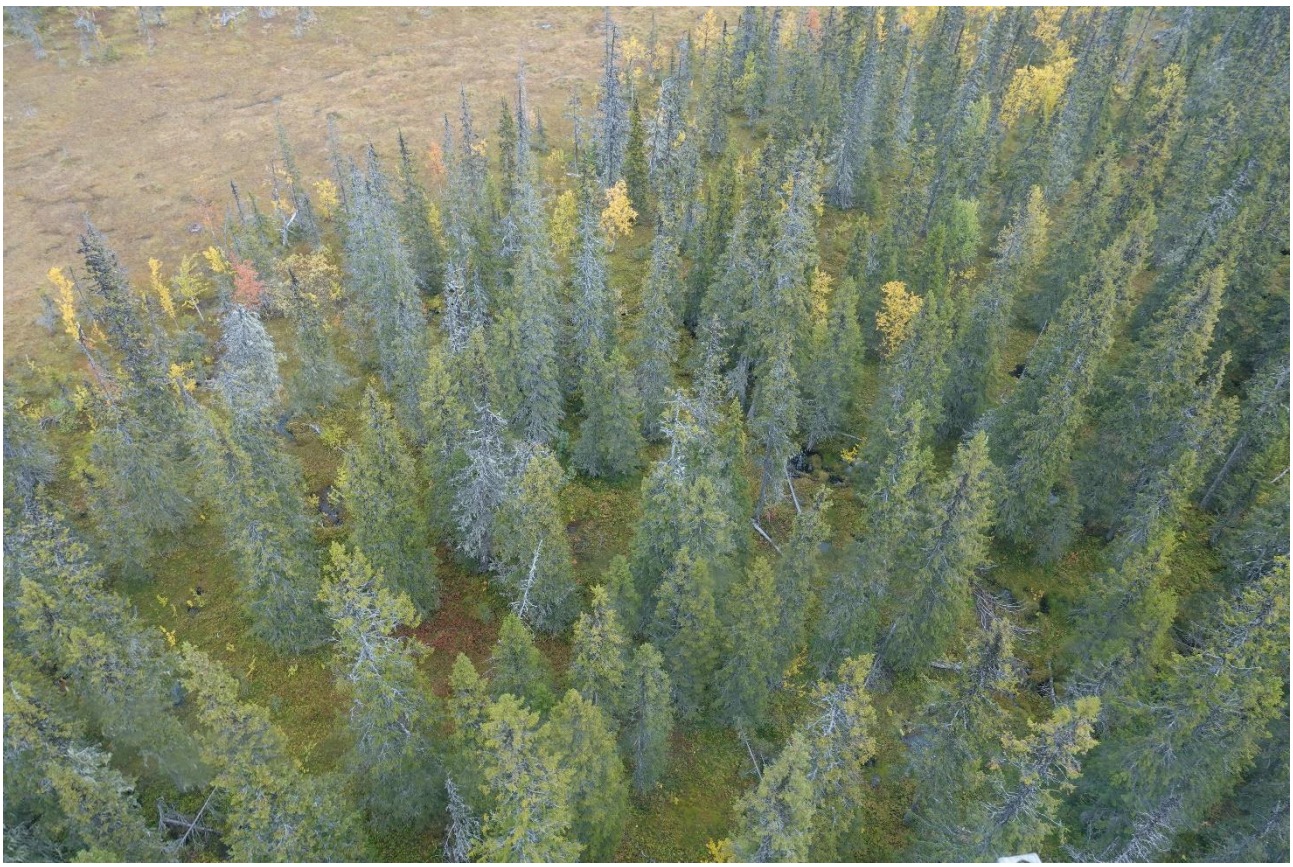

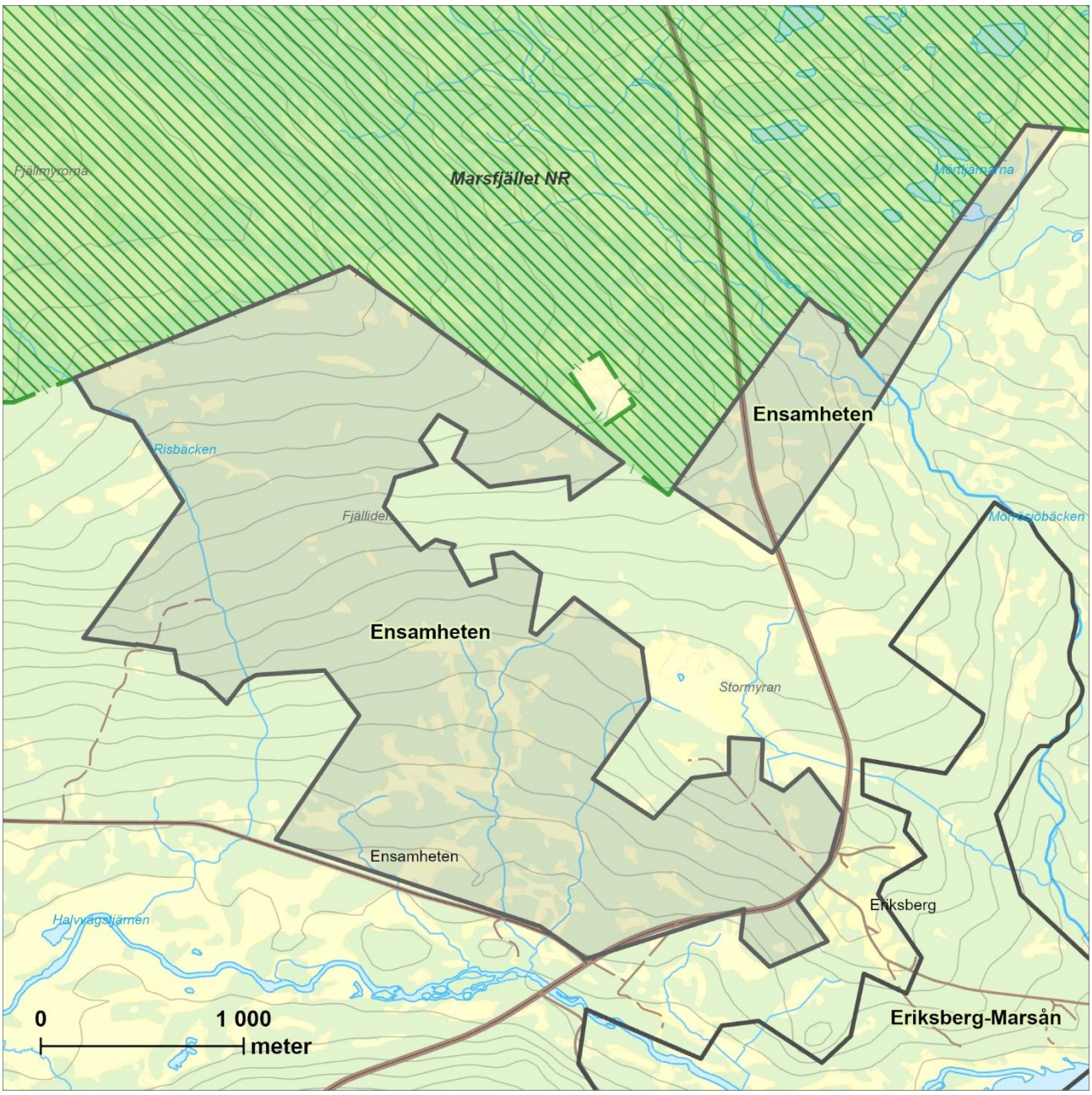

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Ensamheten är ett stort naturskogsområde där delar är urskogsartade. Området har höga naturvärden knutna till den bitvis urskogsartade granskogen med gott om gamla träd, död ved och hänglavsrikedom. Här finns även naturskogsartade granskogar med mer sparsamma förekomster av gamla granar och död ved men som ändå håller höga naturvärden. Området gränsar mot Marsfjällets naturreservat vilket stärker värdena. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Eriksberg-Marsån Obj.nr: 109

Kommun: Vilhelmina
Areal: 361 hektar
Mittkoordinat: 543037, 7212339
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Eriksberg-Marsån ligger vid byn Eriksberg i Vilhelmina kommun, cirka 10 km norr om Stalon och 420 – 510 m ö.h. Större delen av objektet sluttar mot Marsån som i sydost rinner ut i Fatsjön. I anslutning till Marsån finns flacka myrpartier. Några mindre bäckar rinner också genom området. Alldeles väster om objektet ligger byn Eriksberg.

Skogen är grandominerad med inslag av björk samt förekomst av asp, sälg och tall. Skogen är mestadels gles och skiktad där de flesta träd är 0–150 år men även granar över 200 år förekommer sparsamt. Området är låg- till medelproduktivt och fältskiktet är av ristyp. Död ved förekommer sparsamt till fläckvis allmänt med störst representation av färska lågor.

Området är påverkat av plockhuggning och där plockhuggningen har varit mer omfattande är bestånden björkrika och något yngre. En liten del av området är påverkat av sentida gallring.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Eriksberg-Marsån utgörs till största delen av grannaturskog med naturliga beståndsstrukturer och höga naturvärden knutna till skoglig kontinuitet, äldre träd samt sparsamt-allmänt med död ved. Området gränsar till andra områden med dokumenterat höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Vilhelmina kommun

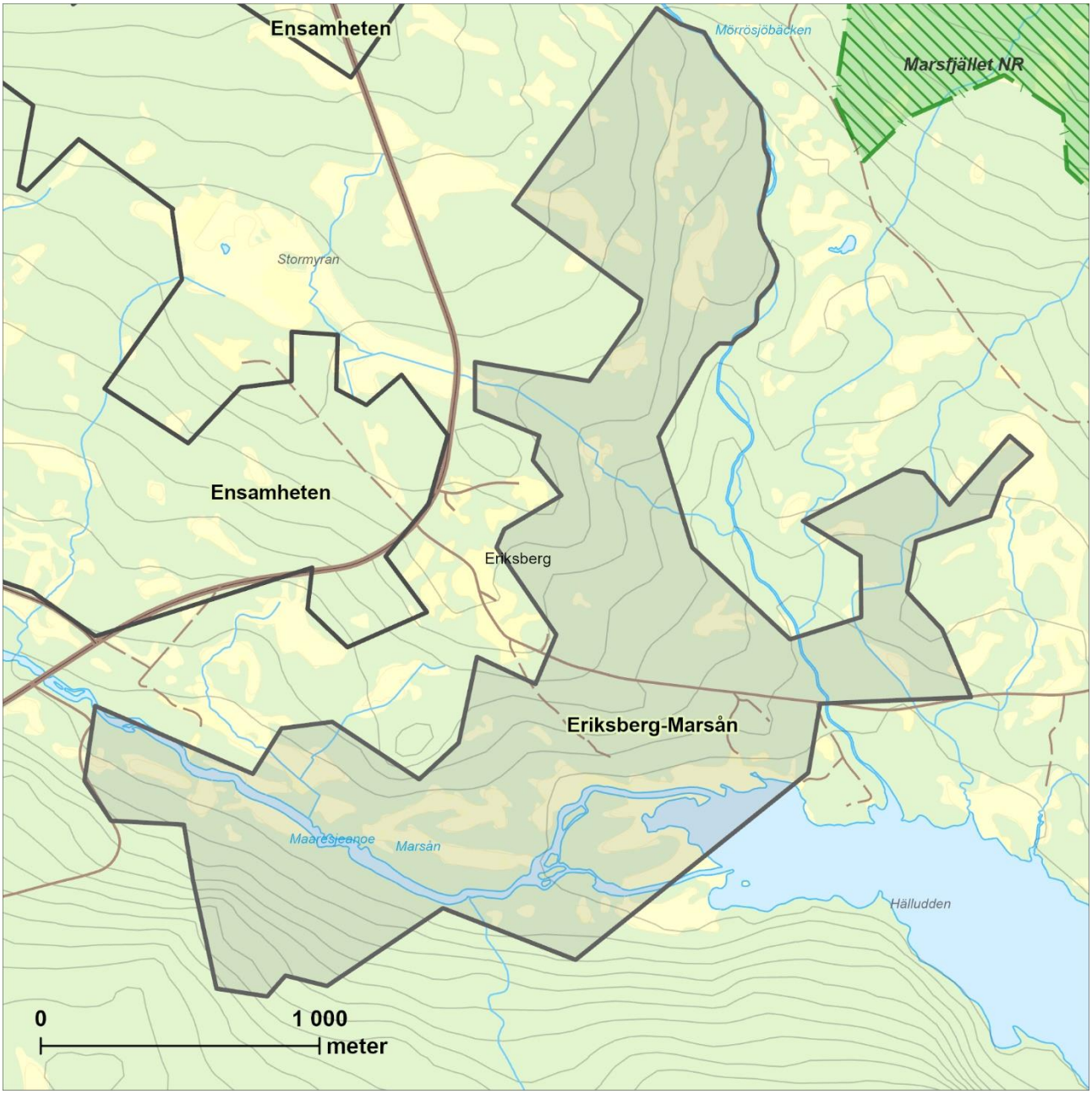

Erikslund Obj.nr: 110

Kommun: Vilhelmina
Areal: 469 hektar
Mittkoordinat: 536430, 7234535
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Erikslund är ett tvådelat skogsområde som ligger mittemellan Kittelfjäll och Dikanäs i Vilhelmina kommun, 420–540 meter över havet. I nordväst ligger byn Stennäs. Området är i huvudsak mycket flackt, med undantag för en bergsknalle i väster som sticker upp knappt 100 meter ovan byn. Genom de flacka partierna i norr rinner Bergsjöån och i söder ligger sjön Vatjom. Terrängen består till största delen av risbevuxen morän, som i väster är mycket blockrik. Kring bäcken finns ett inslag av sedimentmarker. Längst i söder finns inslag av tallbevuxna hällmarker.

Skogen består till största del av barrblandskog, med mindre inslag av ren gran- eller tallskog. Bitvis förekommer sälg och asp allmänt. De beståndsbildande trädens åldrar ligger i allmänhet kring 150 år. Träd kring eller klart över 200 år förekommer som ett allmänt inslag.

Skogen är generellt sett välsluten och medelproduktiv, men längst i väster finns områden som är tätvuxna och av stavatallkaraktär. Granskogspartierna har god skiktning, medan de flesta av träden i barrblandskogen tycks ha grott vid ungefär samma tid. Död ved av alla trädslag förekommer allmänt. Där inslaget av tall är stort finns också ett finns ett sparsamt inslag av grova grånade tallågor.

Bortsett från några hyggen så är skogen knappast alls påverkad av avverkningar i sen tid. Spår av äldre plockhuggning finns dock över hela området med undantag för ett parti med urskogsliknande tallskog i området sydligaste delar. I stavatallskogen finns tydliga brandspår i form av kolade stubbar och lågor, vilket troligen kan förklara uppkomsten till stavatallskogen, samt det

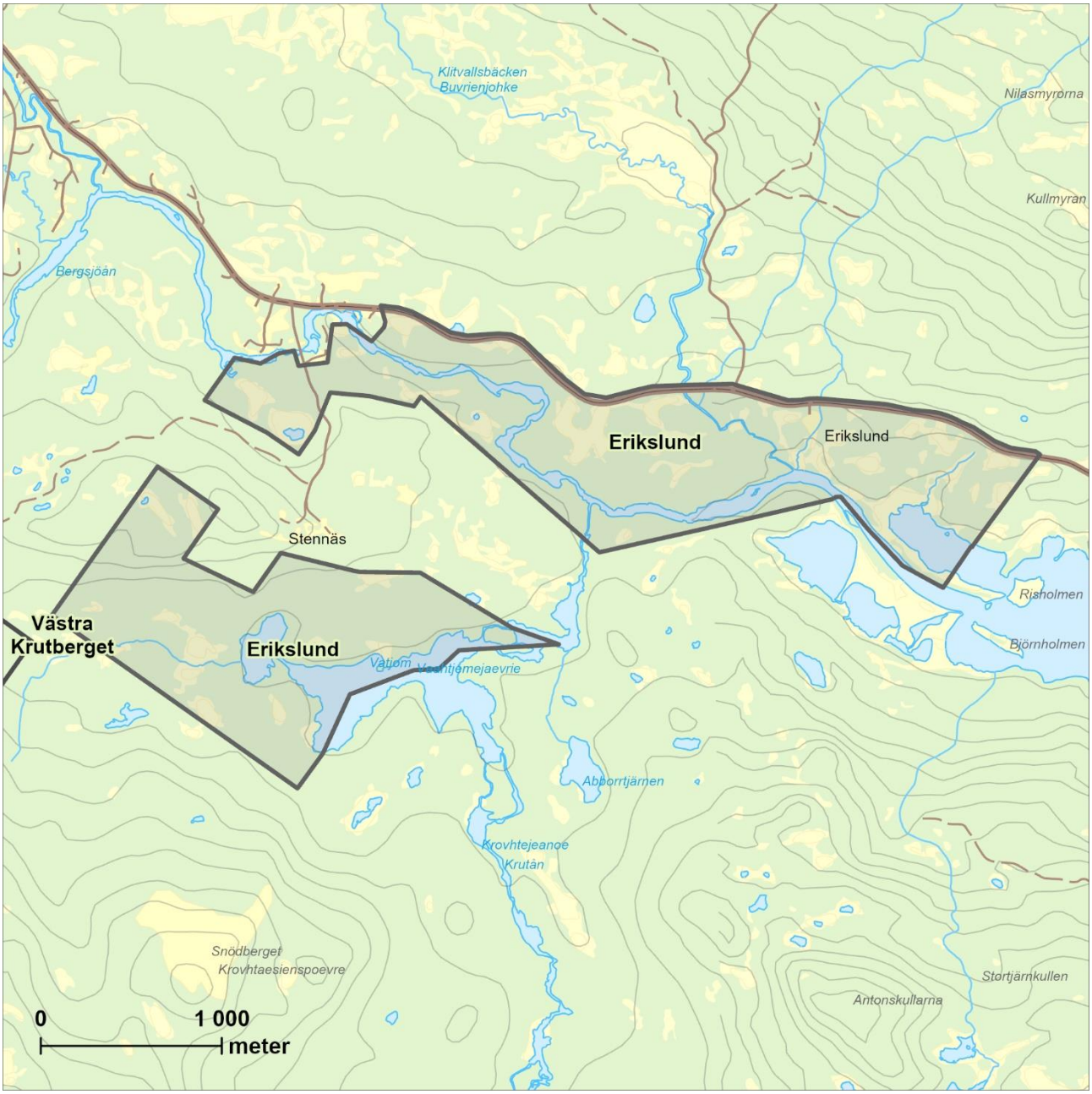

stora inslaget av tall, sälg och asp i hela området. Stavatallskogen bör ha uppkommit efter den senaste branden, vilket med ledning av beståndets ålder bör ha varit ca 180 - 200 år sedan.

Noterade naturvårdsarter

Blå taggsvamp, garnlav, skinnlav och vedflamlav.

Länsstyrelsens bedömning

Erikslunds skogar är varierade och består av gamla barrblandskogar med naturskogsprägel, stavatallskogar, urskogsartade tallskogar samt grannaturskogar. Här finns höga naturvärden i form av gamla tallar, gamla granar, god tillgång på död ved av både tall och gran, allmänt inslag av äldre lövträd och en god beståndstruktur. Skogarna är till stor del präglade av brand. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Gikasjön Obj.nr: 111

Kommun: Vilhelmina
Areal: 2 531 hektar
Mittkoordinat: 502958, 7219149
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gikasjön är ett stort sammanhängande område som består av skogsbevuxna fjällsluttningar kring Gikasjön samt skog längs Ransaråns nedre delar ned mot Fatmomakke. Området fortsätter vidare söderut, runt fjället Stoere Geamoenvaellie söderut ned till Kultsjön vid Västra Stornäs, Kultsjölandet och Lövberg. Mellan Kultsjölandet och Lövberg tornar den mäktiga Röbergsklippan upp sig. Här finns en stig som leder upp på toppen och en grillplats. Byn Grundfors ligger vid Gikasjöns östra strand. Längs Gikasjöns västra strand går en skoterled och vandringsled. I sluttningarna finns ett flertal större och mindre bäckar. Området gränsar i nordost till naturreservatet Marsfjället.

Skogen i området domineras av lövrik, gles och luckig grannaturskog som bitvis är urskogsartad. Skogen är gammal och olikåldrig och innehåller allmänt till rikligt med granar som är över 200 år gamla. Skogen har god föryngring med gott om yngre träd mellan 0–100 år. Skogen har således en mycket god åldersspridning och är fullskiktad. De stora granarna har kronor som når ända ner till marken och träden står bitvis tätt i grupper eller kloner med stora luckor emellan, särskilt i de allra mest lövrika delarna. Skogen är bitvis på gränsen till att bli fjällbjörkskogsdominerad, särskilt högre upp i sluttningar och längst in i dalgångarna.

Lövinslaget varierar i området men är ofta stort. Björk dominerar men det finns även enstaka sälgar, rönnar och här och var någon grupp med asp. Längst ner mot sjön blir skogen bitvis helt björkdominerad.

Markvegetationen är ofta dominerad av lågörter men det finns även risdominerade partier. Det

finns allmänt till rikligt med död ved, både stående och liggande. Lågorna finns i alla stadier av nedbrytning och är ofta senvuxna och grova. Fläckvis finns det mycket rikligt med död ved. Det är mycket sparsamt med hänglavar men det finns enstaka träd med garnlav. Graden av påverkan från skogsbruk är mycket låg i hela området. Bitvis finns inga spår av avverkning alls. Det finns dock små delar som är gallrade.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Gikasjön är ett stort och väl sammanhållet område med gamla och bitvis urskogsartade skogar. Här finns mycket höga naturvärden knutna till gamla granar, rikligt med död ved av hög kvalitet och mycket låg påverkansgrad. Skogen har ofta en tydlig urskogsprägel med opåverkad naturskogsstruktur. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Marsfjället. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Grytsjö Obj.nr: 112

Kommun: Vilhelmina
Areal: 849 hektar
Mittkoordinat: 527013, 7209680
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Området ligger i Vilhelmina kommun, 490 – 550 m ö.h. i anslutning till byn Grytsjö, cirka 10 km nordost om Saxnäs. Objektet gränsar till flera andra områden med höga naturvärden, vilka i sin tur gränsar till Marsfjällets och Njakafjälls naturreservat. I söder ligger Lilla och Stora Grytsjön, Grytsjöån rinner mellan sjöarna i områdes södra kant. Området är mycket flackt och innehåller talrika myrar. Väster om Stora Grytsjön sticker små hällmarker upp ur myrmosaiken och i de östra delarna förekommer blockiga partier.

Skogen består av grandominerad skog med inslag av björk och rönn. Området är till stora delar en myrmosaik. Tall förekommer framför allt på hällmarkerna som ligger väster om Stora Grytsjön. Skogen har ofta en medelgod skiktning med luckor och gruppställda träd. I de östra delarna är skiktningen ännu tydligare och här finns allmän förekomst av gamla träd, torrträd och lågor. Dessa delar innehåller också bitvis rikligt med garnlav.

Övriga delar är antingen mer lågproduktiva eller mer påverkade av plockhuggning varför gamla träd, torrträd och lågor förekommer mer sparsamt. Lågor förekommer ändå i olika nedbrytningsstadier även om färska lågor är något överrepresenterade. Stora delar av skogarna som ligger i anslutning till myrarna är lågproduktiva och glesa. Fältskiktet domineras av ris men i delar förekommer örtvegetation. På dessa växer gles granskog, här och var med förekomst av äldre små knotiga tallar. Det mesta av skogen har aldrig varit kalavverkad, men viss plockhuggning har skett.

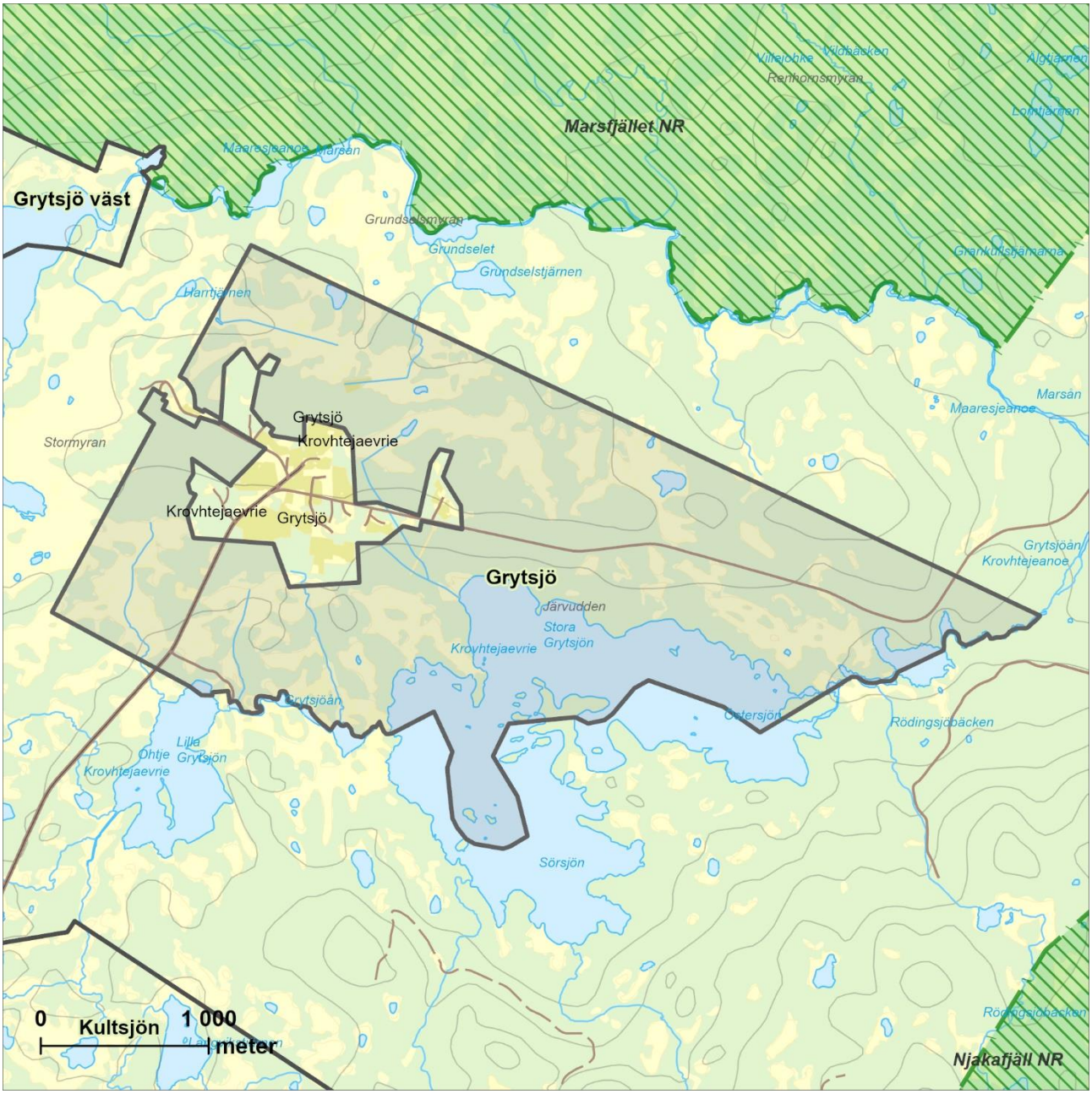

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Grytsjö är ett större sammanhängande granskogsområde med naturskogskaraktär som knyter samman skyddade områden och områden med höga naturvärden. Skogarna utgörs huvudsakligen av kontinuitetsskogar med höga naturvärden i form av gamla granar, god beståndsstruktur och död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Grytsjö väst Obj.nr: 113

Kommun: Vilhelmina
Areal: 113 hektar
Mittkoordinat: 524066, 7211710
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Grytsjö väst är ett litet skogsområde som ligger omedelbart norr om Östra Marssjöns utlopp, 10 km nordost om Saxnäs. Området består av en liten sydostsluttning ned mot den östligaste viken av Ö Marssjön som kallas Luspen. I anslutning till Marsåns inlopp finns några mindre myrar. Vid inloppet till ån finns också en liten bro och en liten trevlig rastkoja. Området gränsar i norr till Marsfjällets naturreservat.

I den översta delen av sydostsluttningen växer grandominerad naturskog med inslag av björk, enstaka tall och någon enstaka rönn. Ris dominerar oftast i fältskiktet, men det finns också gott om mark med låg- och högörter. Bitvis dominerar örtfloran. Bestånden är flerskiktade och naturligt luckiga. Det finns oftast allmänt med gamla granar som är åtminstone 200 år gamla. Död ved förekommer ganska allmänt både i form av stående torrakor och lågor i olika stadier av nedbrytning. I kanten av myrarna finns det oftast mycket fina gammelgranar.

I nedre delarna av sluttningen och närmare sjön och inloppet till Marssjön växer granskog som i mångt och mycket påminner om skogen högre upp i sluttningen. Förutom gran finns inslag av enstaka tallar och enstaka rönn. Det finns stort örtinslag också här. Skillnaden mot de övre delarna är framför allt att frekvensen stående och liggande döda träd är något lägre än högre upp i sluttningen.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Grytsjö väst består av äldre granskogar som har naturskogskaraktär. Det är äldre fjällgranskogar

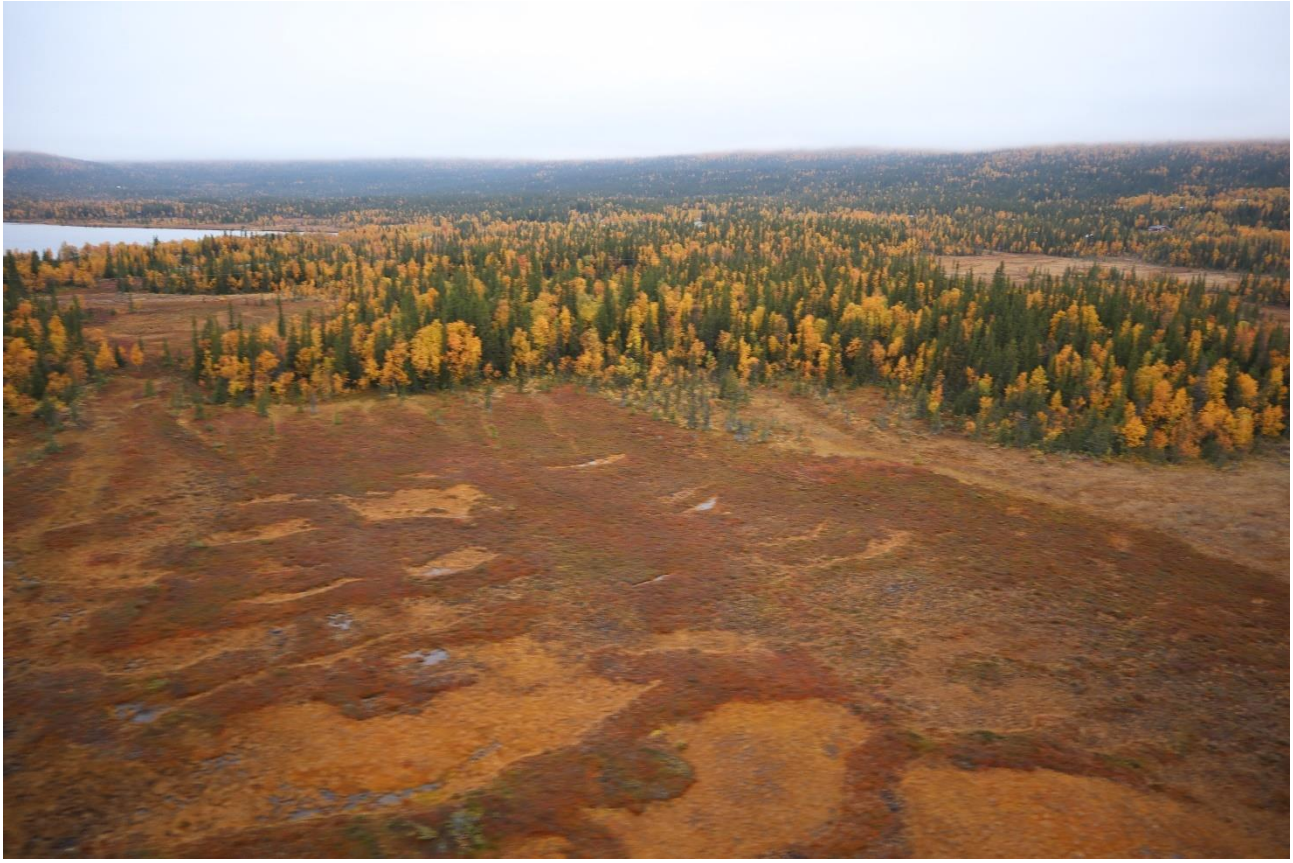

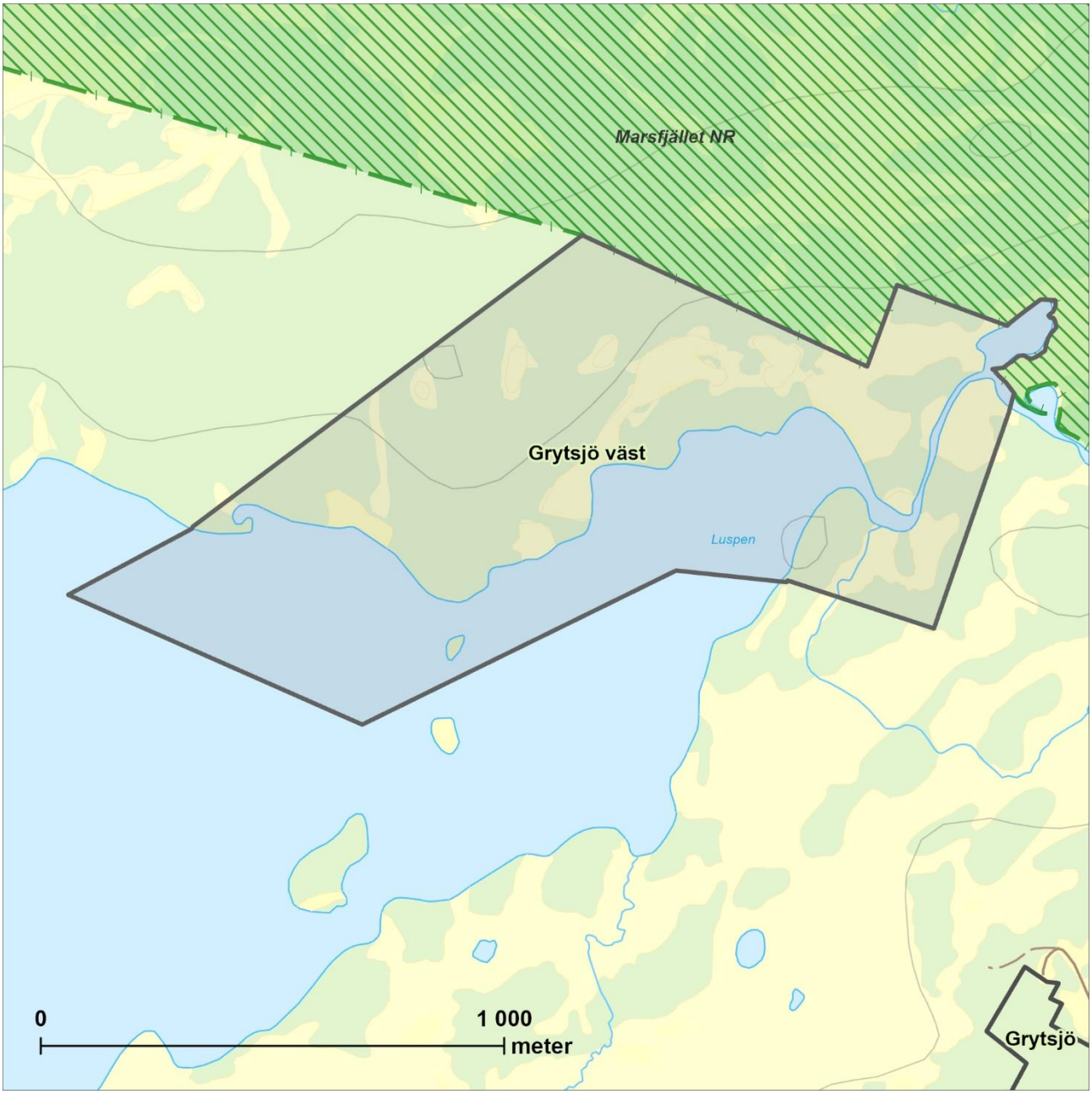

med lång kontinuitet som innehåller såväl äldre granar som död ved. Närheten till Marsfjällets naturreservat stärker naturvärdena. Marsån är attraktiv för friluftslivet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Gäddbäcksberget Obj.nr: 114

Kommun: Vilhelmina
Areal: 1 506 hektar
Mittkoordinat: 536273, 7199905
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Gäddbäcksberget är ett stort område som ligger strax sydväst om Stalon och består av själva Gäddbäcksberget och den mindre kullen Koksikoppen i väster. Branta syd- och ostvända sluttningar finns i östra halvan av området, medan terrängen är betydligt flackare i väster. Området avgränsas av Kultsjöån i norr och Gäddbäcken i söder och i väster ligger de små Rörtjärnarna. Fältskiktet domineras av risvegetation med ett stort inslag av örter i de branta sluttningarna.

Skogarna är i absoluta merparten av området grandominerade med ett ganska sparsamt inslag av björk. I brantare övre delar av vissa sluttningar förekommer björk, sälg och asp allmänt. Skogen är i stora delar av området högvuxen, inte minst i branterna i öster. I väster är marken magrare och skogen glesare. Åldersspridningen är mestadels god och i skogen finns ett allmänt inslag av 200-åriga granar. I delar av området är inslaget av död ved allmänt och finns i alla stadier av nedbrytning, i andra delar förekommer död ved mest sparsamt.

I nordväst växer gammal, talldominerad skog på och i anslutning till hällmark. De flesta tallar är kring 180–200 år och det finns ett allmänt inslag av tallar kring och äldre än 300 år. Död tallved av hög kvalitet förekommer enstaka-sparsamt, mest som stående grova silverfuror.

Skogen är i alla delar påverkad av äldre tiders plockhuggningar men fortfarande finns det allmänt med strukturer som hör en naturskog till. Delar har dock nyligen gallrats och andra delar har gallrats för ett antal decennier sedan. Flera mindre kalhyggen finns i området varav de flesta har avverkats de senaste 10–15 åren.

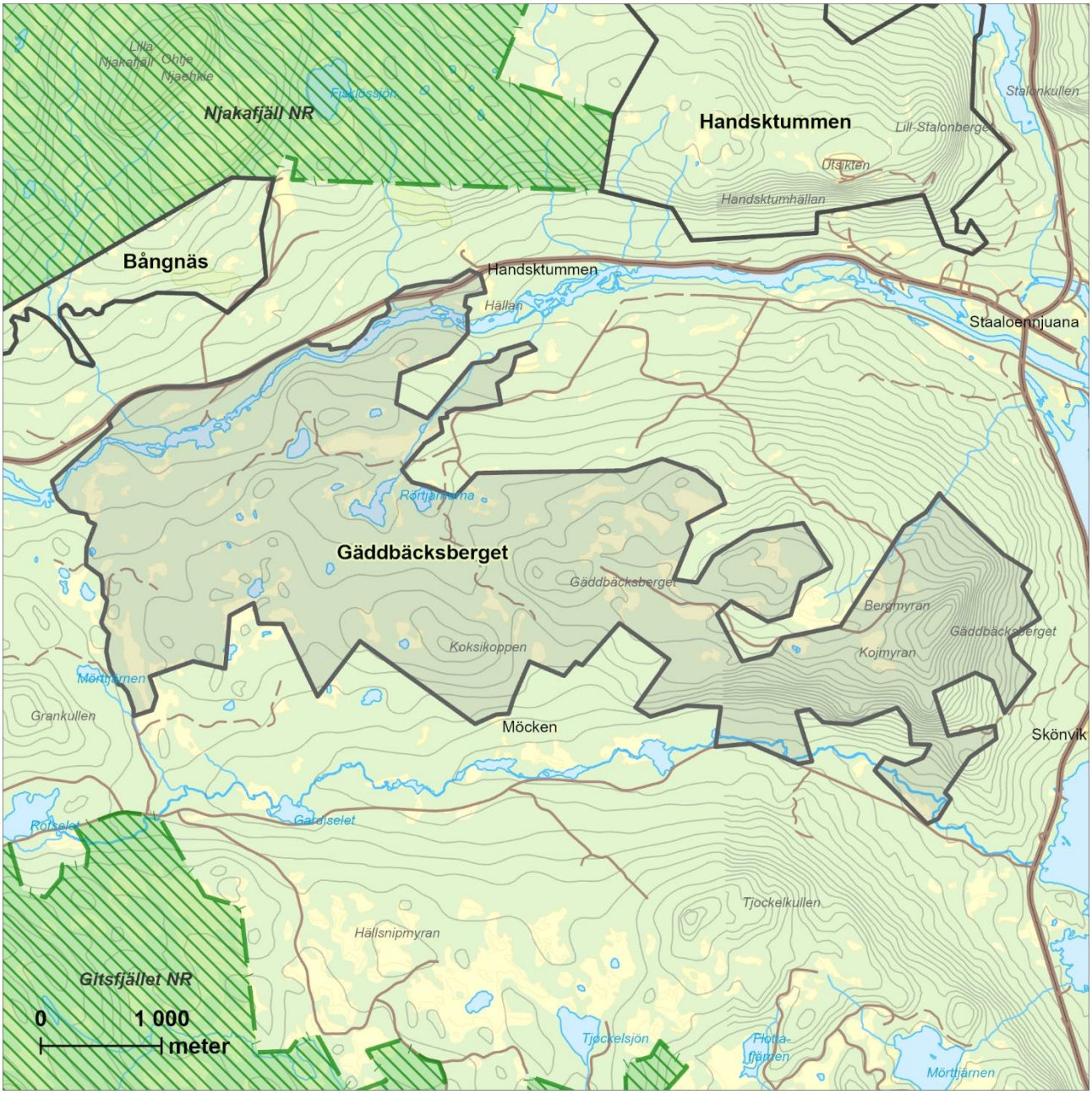

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Gäddbäcksberget är ett stort område med höga naturvärden knutna till gamla träd, död ved, bitvis allmänt inslag av sälg och en naturskogsartad beståndsstruktur. Tallskogen i nordväst hyser särskilt höga naturvärden knutna till det allmänna inslaget av flerhundraåriga träd och död ved av hög kvalitet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Handsktummen Obj.nr: 115

Kommun: Vilhelmina
Areal: 991 hektar
Mittkoordinat: 537953, 7204816
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Handsktummen ligger i Vilhelmina kommun, strax nordväst om byn Stalon. I höjdled sträcker sig området från 360 m ö.h. i sydöstra delen till 590 m ö.h. på Lill-Stalonbergets topp. Lill-Stalonberget utgör hela södra halvan av objektet och har en långsträckt sydbrant med lodytor och blockiga rasmarker. Även bergets ostsida utgörs av en kraftig brant. I bergets nord- och nordostsluttning förekommer magra hällmarker och blockrika områden. Områdets norra halva är småkuperad och en bäck som bitvis är nedskuren i en ravin, rinner genom området. På Lill-Stalonberget ligger en gammal flygplats för små flygplan och inuti berget finns ett vattenkraftverk. En nydragen skogsbilväg löper upp på berget från norr. I väster gränsar området till Njakafjälls naturreservat.

Skogen i området domineras av skiktad grannaturskog med inslag av björk samt förekomst av asp, sälg och tall. Skogen har hög beståndsålder och god åldersspridning med allmän förekomst av granar över 200 år. Fältskiktet domineras av ris. Högre upp mot Lill-Stalonbergets topp blir skogen mer lågproduktiv men har också lägre påverkan av plockhuggning. I Lill-Stalonbergets nordsluttning förekommer mycket lågproduktiva områden med hällar eller bockrik mark. På dessa finns gamla tallar och tallågor. Öster om Lill-Stalonberget finns en barrblandskog med svag skiktning men en hög beståndsålder.

Lill-Stalonbergets sydbrant skiljer tydligt ut sig från resten av området genom att vara mycket produktiv med högvuxen granskog och rikliga mängder lågor i alla nedbrytningsstadier.

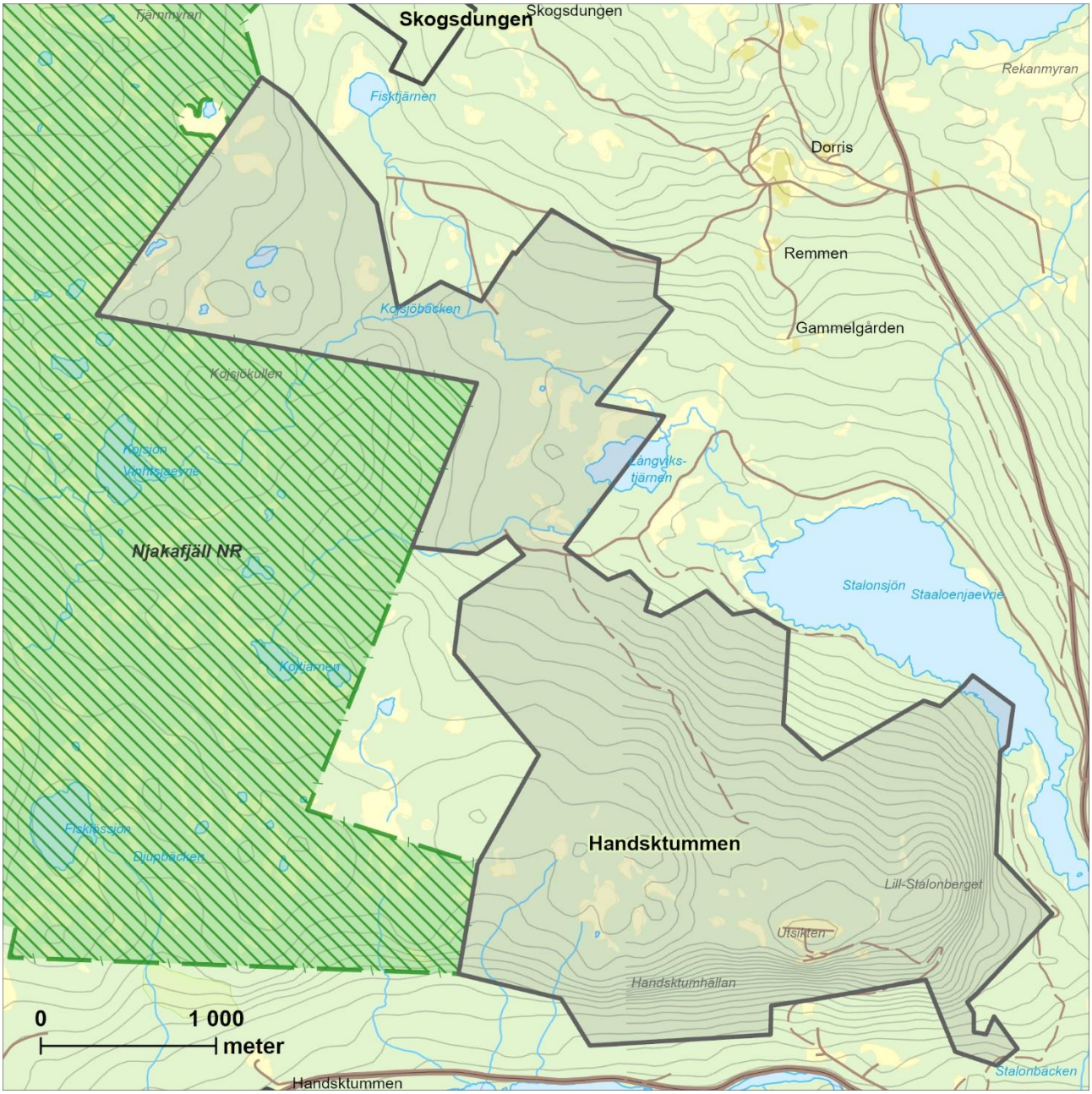

Fältskiktet är i denna del örtrikt, varav högörter är en betydande del.

Majoriteten av området har historiskt påverkats av plockhuggning, men förutom ett fåtal mindre hyggen och mindre delar som gallrats i sen tid bär området inte spår av modernt skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

Blackticka, bårdlav, gammelgransskål, garnlav, granticka, luddlav, lunglav, rödskaftad svartspik, skinnlav, skrovellav, stuplav, tretåig hackspett, ullticka och vitgrynig nållav.

Länsstyrelsens bedömning

Handsktummen är ett stort sammanhängande område som i väster gränsar mot Njakafjälls naturreservat. Större delen av området består av gamla grannaturskogar med god skiktning och inslag av gamla tallar i hällmarkspartier. Lill-Stalonbergets sydbrant är mycket högproduktiv med rikliga mängder lågor. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Heligfjäll Obj.nr: 116

Kommun: Vilhelmina
Areal: 5 485 hektar
Mittkoordinat: 562059, 7197516
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Heligfjäll ligger 30 km nordväst om Vilhelmina samhälle och 450 – 758 m ö.h. Det är ett stort sammanhängande naturskogsområde som knyter samman naturreservaten Vojmsjölandet i norr och Dainan i väster. Området varierar 300 meter i altitud och består av många olika naturmiljöer. Heligfjället är högsta punkten och sitter ihop med Gökfjället i sydväst och Dalakullarna i nordost. Nordväst om dessa berg breder ett lågfjäll med myrmosaik ut sig genom objektets norra del där större flacka myrar avgränsas av skogsholmar och mindre myrar. I östra delen av denna myrmosaik ligger Heligsjön. I objektets södra del ligger Huvudsjöberget, Granberget och Fäbodberget. Genom objektet flyter förutom flera småbäckar även två större bäckar; dels Huvudsjöbäcken i områdets södra del, dels Ängesbäcken i områdets centrala del. Huvudsjöbäcken är bitvis ganska djupt nerskuren i terrängen medan Ängesbäcken är mer stillaflytande och övergår i flera mindre sel. Området mellan de båda bäckarna är, med undantag för Fäbodberget i söder, relativt flackt med små myrar insprängda.

Skogen domineras nedanför de mest höglänta områdena på bergstopparna av grannaturskog med inslag av björk. Fältskiktet är mestadels av ristyp men stora delar har örtvegetation, framförallt i bergssluttningar och längst bäckar. Även rönn, sälg och asp förekommer spritt men är vanligare i sluttande partier med rörligt markvatten. I magra och steniga partier förekommer tall. Gökfjället har en sydvänd klippbrant med en blockig rasmark nedanför och i dessa delar är området bitvis rikt på asp och tall trots att gran dominerar även här. De högsta partierna på Huvudsjöberget och Dalakullarna är urskogsartade. Flera av höjdlägesgranskogarna har mycket hög ålder och rikligt med stående döda träd samt är draperade med garnlav. Stora delar av området har allmänt till rikligt med högkvalitativ ved i olika nedbrytningsstadier samt rikligt med gamla träd.

I objektets västra delar förekommer ett mycket lågproduktivt område med en gles trädställning av framförallt gran men även mycket gamla tallar samt stående och liggande tallved. Även granarna har hög ålder och död ved av hög kvalitet förekommer trots att området är lågproduktivt.

Ett stort område på Heligfjällets och det angränsande Gökfjällets toppar domineras av björkskog. Detsamma gäller för ett område kring Huvudsjöbergets topp i områdets sydvästra del.

Området är till största delarna svagt påverkat av plockhuggning och denna påverkan blir generellt lägre på högre altituder. Påverkan av plockhuggning är störst i närheten av byarna Heligfjäll och Sjöberg samt längst Ängesbäcken.

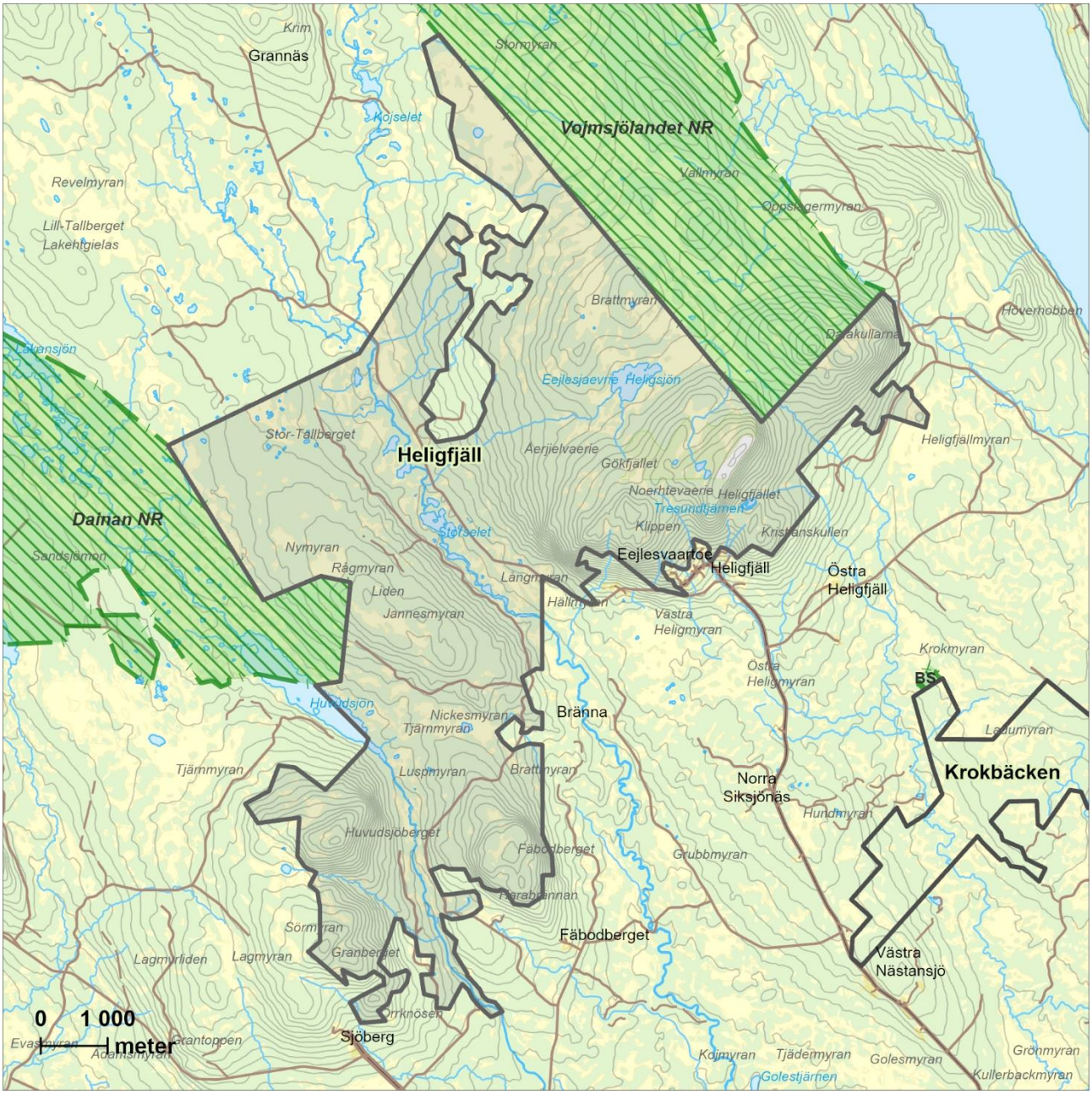

Dock är det även i dessa områden till stor del skiktad granskog men med yngre beståndsålder och mindre död ved jämfört med mer opåverkade delar. Sannolikt har de delar närmast Området intill Ängesbäcken har tidigare använts som slåttermark men slåttermarken är nu igenväxt med björk. Flera sentida hyggen är upptagna i framförallt områdets centrala delar.

Noterade naturvårdsarter

Doftskinn, garnlav, granticka, gränsticka, knottrig blåslav, luddlav, lunglav, ostticka, rosenticka, rynkskinn, rödbrun blekspik, skrovellav, sotticka, stuplav, tretåig hackspett, trådticka, ullticka, urnlav och vedticka.

Länsstyrelsens bedömning

Heligfjäll är ett stort sammanhängande område med grannaturskog som knyter samman naturreservaten Vojmsjölandet och Dainan. Området har mycket höga naturvärden knutna till den stora arealen naturskogar med riklig förekomst av gamla träd, god skiktning och allmänt-rikligt med död ved av hög kvalitet. Större delen av området är väldigt lite påverkat av skogsbruk, delar utgörs av opåverkad urskog. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Hudmyran Obj.nr: 117

Kommun: Vilhelmina och Storuman
Areal: 1 033 hektar
Mittkoordinat: 561899, 7230505
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Hudmyran består av två delområden som ligger på gränsen mellan Vilhelmina och Storumans kommuner, cirka 35 km västnordväst om Storuman samhälle och 450 – 550 m ö.h. De två delområdena innehåller inga större berg utan utgörs till stora delar av skogsmyrmosaiker med insprängda skogsholmar. Det förekommer dock sammanhängande skogsområden i det norra delområdet. I det södra delområdet ligger sjön Yttre Åsvattnet. Här flyter också Daikanbäcken perifert i västligaste delen. Det finns flera mindre bäckar inom området.

Det norra delområdet utgörs av gammal grannaturskog. Skogen är fullskiktad med en naturlig luckighet och gruppställdhet samt en stor åldersspridning, där de äldsta granarna är tydligt över 200 år. Det förekommer rikligt med stående död ved och lågor i olika nedbrytningsstadier. Området är medelproduktivt. Fältskiktet domineras av ris men i delar förekommer även en hel del lågörter. Det är rikligt med hänglavar, inte minst garnlav som draperar flera av granarna.

Påverkan från skogsbruk är mycket liten i den norra delen, i den mån det alls har förekommit.

Skogen i det södra delområdet är generellt mer påverkad av plockhuggning samt väldigt lågproduktiv, vilket i kombination har gjort att det endast förekommer sparsamt med död ved. Skogen är dock senvuxen och välskiktad och har allmänt inslag av äldre träd.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav, granticka, rosenticka och trådticka.

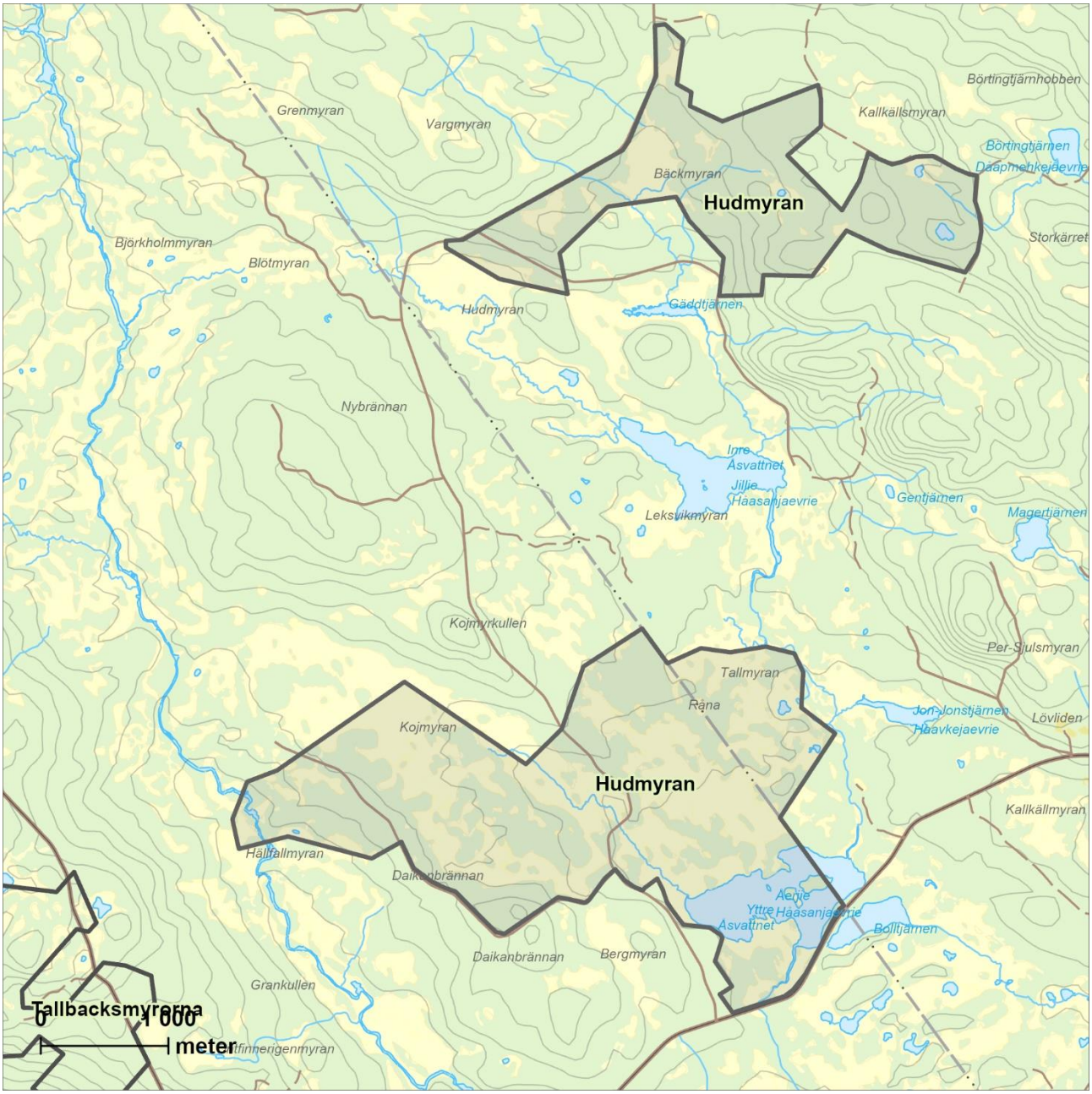

Länsstyrelsens bedömning

Hudmyran är ett tvådelat område med gamla grannaturskogar som har höga naturvärden knutna till en allmän förekomst av gamla träd och sparsamt-rikligt med död ved. I norra delen är påverkan från skogsbruk mycket låg eller obefintlig. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Kittelfjäll Obj.nr: 118

Kommun: Vilhelmina
Areal: 1 370 hektar
Mittkoordinat: 525672, 7236388
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Området Kittelfjäll ligger kring byn Kittelfjäll och sträcker sig med flera separata delområden från Storviksbergen och Borkasjön i väster, längs med Vojmån och avslutas vid Bergsjön. Området består huvudsakligen av sydsluttningarna ner mot Vojmån på åns norra sida, 480–900 m. ö. h. I väster ligger Kittellfjällets sydliga, branta utlöpare Lebnjiesnjuenie och i öster finns Henriksfjällets branta sydsluttning. I områdes södra delar, närmast Vojmån, är marken flackare och bitvis myrlänt.

Skogen i området domineras av bitvis urskogsartad grannaturskog med ett varierande, ofta rikligt, inslag av björk. I branterna finns ofta ett allmänt till rikligt inslag av sälg och allmänt med rönn. Skogen är fullskiktad, har mycket god åldersspridning, är påtagligt luckig och gruppställd. Markvegetationen domineras av ris men det finns ett ganska stort örtinslag i stora delar av området.

Det finns sparsamt till allmänt med stående död gran och allmänt till rikligt med lågor. Lågorna finns i alla stadier av nedbrytning, inklusive grova, senvuxna lågor. Bitvis finns även en del toppbrott och det är ett stort inslag av döende träd. I delar finns partier där det är rikligt med stående döda granar. Det är överlag sparsamt med hänglavar.

I den södra delen längs med Vojmån, och särskilt i sydöst, får skogen ett större inslag av tall och övergår till en omväxlande gran- och talldominerad barrblandskog. De flesta tallarna är kring 150–180 år men det finns ett allmänt inslag av tallar som är minst 250–350 år. Det finns sparsamt med stående gamla silverfuror och sparsamt med grova tallågor. Här finns även ett par aspkloner. Den östra delen är mer talldominerad medan den västra är mer grandominerad. På södra sidan ån är det rikligt med flerhundraåriga tallar. På Henriksfjällets branta sydsluttning växer helt lövträdsdominerad skog. Björk dominerar men det finns ett rikligt

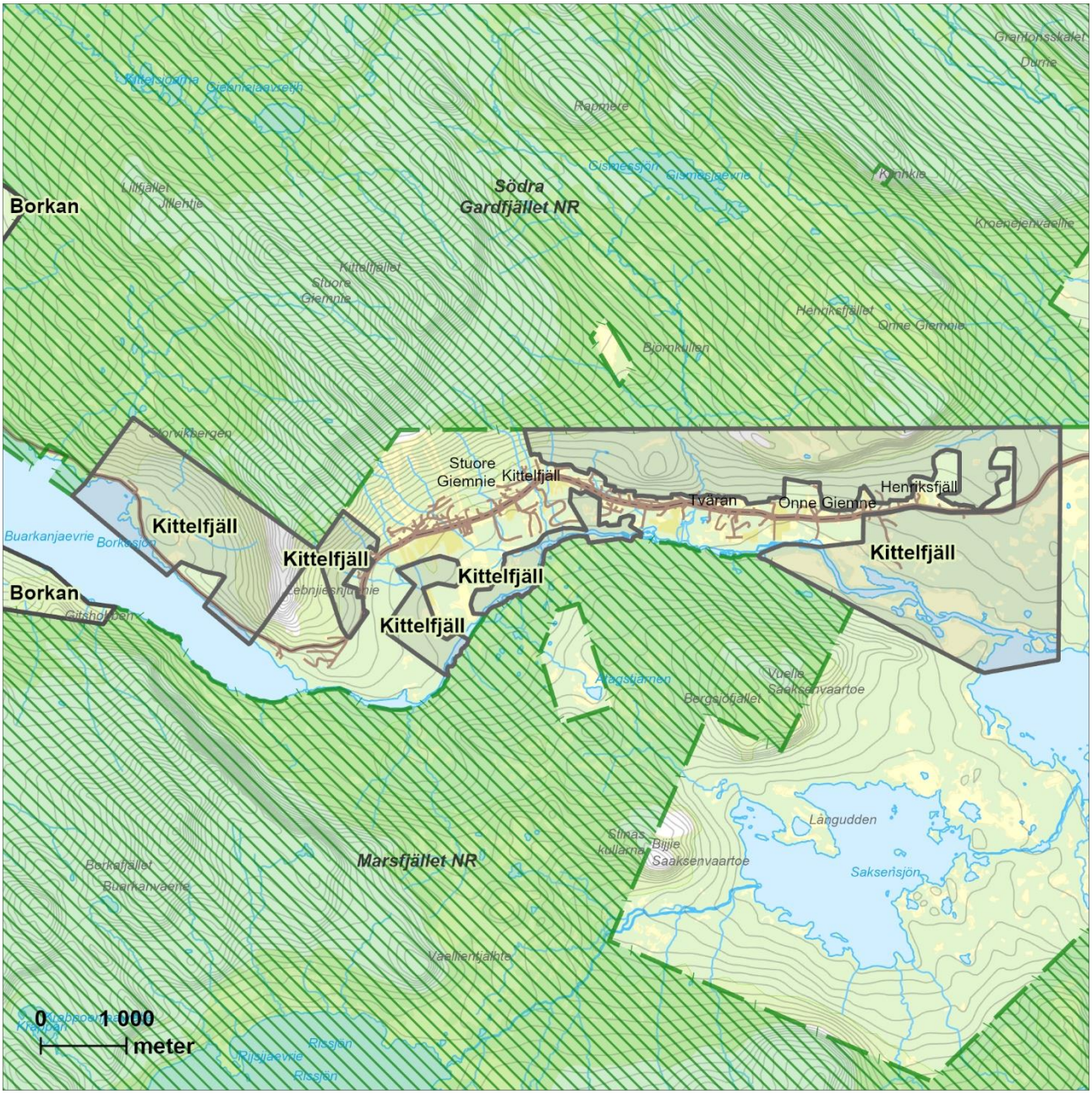

inslag av rönn, asp, sälg och gråal. Här är det är mycket örtrikt och frodigt.

Skogen är generellt lite påverkad av skogsbruk. I stora delar finns till synes inga spår av skogsbruk. Närmast byn och skidbacken är skogen något mer påverkad av plockhuggning. Det finns även ett par mindre kalhyggen i sluttningen, både i öster och i väster. Närmast byn finns även flera gallringar och avverkningar för tomtmark.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Kittelfjäll är ett stort område med bitvis urskogsartade grannaturskogar samt inslag av gamla barrnaturskogar och lövskogar. Området har mycket höga naturvärden knutna till den rikliga förekomsten av gamla granar, inslag av flerhundraåriga tallar och rikliga mängd död ved av hög kvalitet. Området är mycket lite påverkat av skogsbruk, vilket avspeglas i skogens tydliga naturskogsstuktur med mycket god åldersspridning, fullskiktning samt påtagliga luckighet och gruppställdhet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Klimpfjäll södra Obj.nr: 119

Kommun: Vilhelmina
Areal: 2 640 hektar
Mittkoordinat: 496772, 7212959
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Klimpfjäll södra ligger på södra sidan av Klimpfjälls dalgång i Vilhelmina kommun, 540 – 750 m ö h. Området sträcker sig österut från Klimpfjäll och avgränsas i söder och öster av Norra Borgafjälls naturreservat. Området består av en 13 kilometer lång nordvänd fjällsluttning som i de östra två tredjedelarna av området sträcker sig hela vägen ner till Kultsjön. Akkanäset bildar en nästan helt avsnörpt halvö i Kultsjön. Ett flertal bäckstråk med rik örtflora rinner ner för fjällsluttningen. Även utanför bäckstråken är inslaget av örtvegetation tämligen rikt.

Skogen i området består av grandominerad och till stora delar urskogsartad naturskog som sömlöst övergår till fjällbjörkskog på högre altitud. I områdets centrala delar växer gles, välskiktad och lövrik grannaturskog. Högre upp i sluttningen är skogen mer lövrik och granarna står som kloner i skogen, om än ganska tätt. Grannaturskogen har naturlig struktur med påtaglig åldersspridning och dimensionsspridning. Inslaget av granar över 200 år är rikligt. Död ved från grova och gamla granar förekommer i alla nedbrytningsstadier allmänt till rikligt i stora delar av området. Många gamla fina rötlågor finns, men många av de äldre lågorna är också vindfällen. Skogen är relativt klenvuxen för att ha en sådan stor förmåga att producera död ved, vilket möjligen kan ha att göra med att skogen ligger så nära fjällkanten. Den stora produktionen av död ved gör att området har en mycket fin luckdynamik. I öster finns enstaka spår av plockhuggning medan det i väster troligen är helt opåverkat av skogsbruk.

Akkanäset skiljer ut sig genom att till syntes vara äldre kulturmark som sedan lämnats. Skogen på

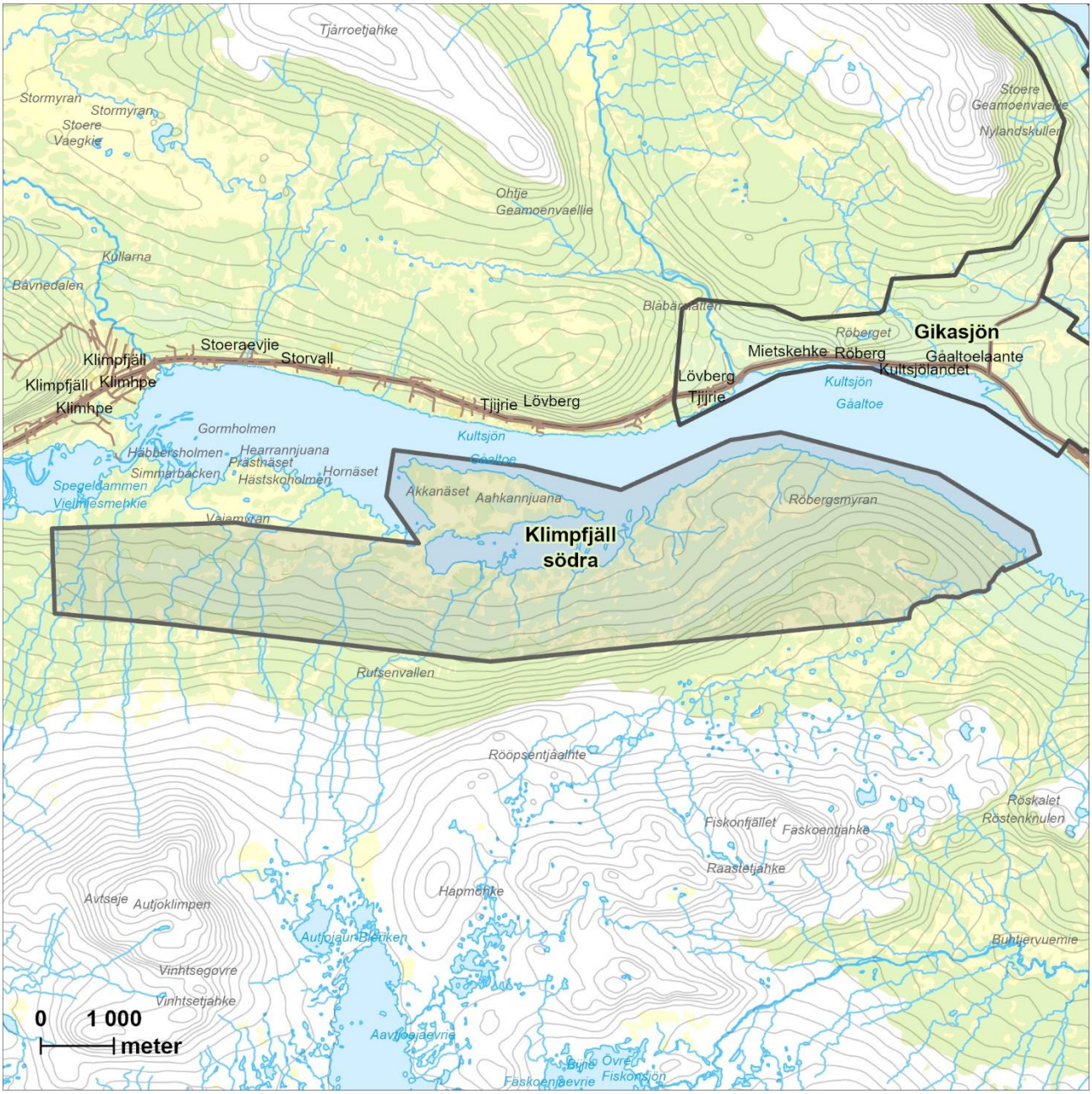

den västra delen av näset är lövdominerad medan det i öster finns grandominerad skog. En stor del av granarna är omkring 100 år, men alla åldrar från 0 till 150 finns representerade. Enstaka kan vara kring 200 år gamla. Inom området finns äldre kulturspår och troligen har området använts för vedtäkt.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Klimpfjäll södra är ett stort och mycket väl sammanhållet granskogsområde med mycket höga naturvärden. Stora delar av skogen är urskogsartad och här finns inga kalhyggen. De mycket höga naturvärdena i området är knutna till orördheten, skogens ålder, den ofta rikliga mängden död ved och områdets storlek. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Krokbäcken Obj.nr: 120

Kommun: Vilhelmina
Areal: 653 hektar
Mittkoordinat: 569404, 7193555
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Krokbäcken är ett relativt stort område som ligger ungefär 5 kilometer sydost om byn Heligfjäll i Vilhelmina kommun, 420–450 m ö.h. Terrängen sluttar svagt ned mot Krokbäcken som rinner centralt genom området. Holmmyrbäcken med biflöden ligger i den nordöstra delen av området. Ett flertal mindre myrar finns spridda i området. På marken dominerar risvegetation och i delar är inslaget av örter betydande, uppemot 50%.

Skogarna är helt grandominerade med varierande och mestadels sparsamt inslag av framförallt asp, men även en del sälg. Skogen har överlag bra naturskogsstrukturer med god åldersfördelning, skiktning och gruppställdhet. Inslaget av gamla granar som är 200 år och äldre är sparsamt till allmänt. Död ved förekommer sparsamt till allmänt. Området kring Krokbäcken domineras av björkrika skogar som saknar död ved.

Området har sannolikt brunnit i varierande utsträckning för ca 150 år sedan. Kring myrar och i blötare partier är inslaget av gamla träd och död ved större, något som kan tyda på att dessa delar inte har brunnit. Skogen är plockhuggen men sedan dess troligen lämnad orörd.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Krokbäcken är ett relativt stort område med höga naturvärden knutna till de gamla träden, en sparsam-allmän förekomst av död ved, betydande inslag av asp och sälg samt naturliga beståndsstrukturer. Skogen saknar spår av sentida skogsbruk och utgörs till stor del av skoglig värdekärna. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

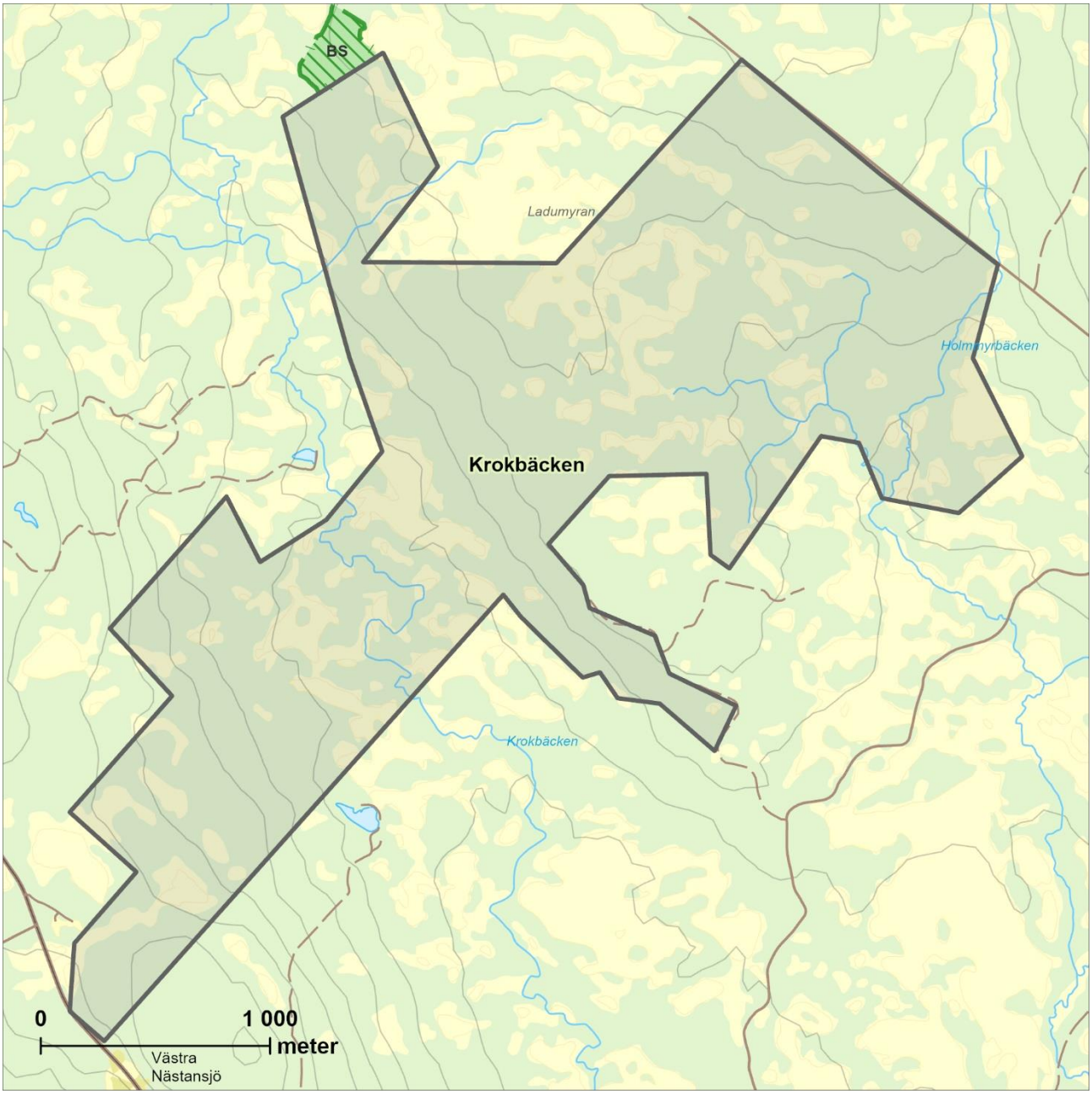
BS
Ladumyran
Holmmyrbäcken
Krokbäcken
Krokbäcken
0
1 000
meter
Västra
Nästansjö

Kultsjön Obj.nr: 121

Kommun: Vilhelmina
Areal: 5 688 hektar
Mittkoordinat: 517341, 7206369
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Detta mycket stora, landskapstäckande område utgörs av de ganska branta sluttningarna söder om Kultsjön samt flackare delar i Kultsjöns östra del. I och intill området finns kända platser som Saxnäs fjällby, Trappstegsforsarna, Fiskonfallet och Satsån. Området ligger ca 520 – 800 m ö.h. Området gränsar till stor del mot andra områden med höga naturvärden och i söder mot Satsfjället, ett fjällnära domänreservat som håller på att ombildas till naturreservat.

I området finns i stort sett alla naturtyper man normalt hittar i fjällnära naturområden. Här finns stora skog- och myrmosaiker, torra hällmarker omgivna av blocksänkor och ras där gammal tallskog breder ut sig. Längs Satsfjällets nordostsluttning och Stor-Nassjos sydostsluttning finns fuktiga örtskogar med öppna luckor där högörter täcker marken. Runt forsarna finns barspolade hällar med gles hällmarkstallskog och upp mot fjällkanterna örtrika fjällbjörkskogar. Ute på de små öarna i Kultsjön finns små moränhöjder med gles granskog och öster om sjön stora skogmyrmosaiker med småtjärnar, sjöar, gölar och sträng-flarkkärr.

Terrängen varierar från mycket svår i de blockrika markerna sydväst om Trappstegsforsen, där rundade hällar reser sig från de blockiga markerna, till jämna sluttningar i Satsfjällets branter. Nordost om Trappstegsforsen är markerna kuperade med små avsatser och steniga partier, kullar och sänkor. Öster om Kultsjön breder myrmarkerna ut sig.

I ett område med denna storlek finns det stor variation i hydrologiska förhållanden. I Satsfjällets nordostsluttning finns vattendrag i alla storlekar utom de största. Både Satsån och

Fiskonbäcken är tämligen stora vattendrag med forsar och fall av väsentlig storlek. Fiskonbäcken är ett outbyggt vattendrag med det stora Fiskonfallet i sin sista trånga passage ner mot Kultsjön. Satsån är däremot dämd med en överloppsdamm vid den plats där Satsbäcken och Satsån flyter samman. I övrigt rinner ett stort antal mindre bäckar ner mot Kultsjön.

Vid Trappstegsforsen och Bieliteforsen finns torra blockmarker och stora hällmarker där man hittar gammal tallskog. De talldominerade markerna övergår successivt i granskog när man lämnar de torraste markerna. Åldern är allt igenom hög med mycket stort inslag av både gran och tall där åldern närmar sig den övre gränsen.

Nordost om Kultsjön breder de stora skog- och myrmosaikerna ut sig. Dessa är utan undantag bevuxna med gammal lövrik granskog. Markerna är här tämligen lågproduktiva och skogarna har ett stort inslag av björk. Åldern är generellt mycket hög. I smala stråk finns frodigare gransumpskogar med högre produktivitet och lika hög ålder.

I Satsfjällets nordostsluttning växer frodiga gammelgranskogar som i den övre delen övergår i fjällbjörkskog. I breda stråk är markerna mycket produktiva med stora öppningar där högörter helt dominerar. Ett större sådant stråk finns i

Hästbergets sluttning, ett annat i Middagskullens sluttning (inte den vid Saxnäs fjällby). Branterna är generellt bördigare i de övre och mellersta delarna och något mindre bördiga i de nedre delarna. Samma typ av skog växer i Stor-Nassjos östsluttningar mot Kultsjön. Här finns också fläckar med inslag av asp.

Skogarna är genomgående välskiktade och mycket varierade. Till stora delar är skogarna urskogsartade med väl utvecklad naturskogsstruktur i form av skiktning, luckighet och gruppställdhet. I samtliga delar förekommer död ved allmänt till rikligt. Detta gäller även i de mer talldominerade områdena. Det förekommer även rikligt med stående grova och mycket gamla silverfuror, vilket är ovanligt. Mängden död ved är störst i de mest produktiva delarna. Detta gäller både stående och liggande död ved. Garnlavsdraperade träd förekommer allmänt. Sannolikt är åtminstone de talldominerade delarna historiskt påverkade av skogsbränder, men spår av brand kunde inte ses från luften.

Även på de magra myrholmarna är mängden död ved mestadels riklig. I de gamla granarna förekommer oftast rikliga mängder garnlav.

I Satsfjällets nordostsluttningar förekommer mycket rikliga mängder död ved, allra mest i de mest produktiva delarna. Närmast vägen är det generellt mindre död ved vilket kan bero på att man där har plockat ut enstaka träd för husbehov.

Endast på ett fåtal platser förekommer tydliga spår från skogsbruk, och då mestadels enstaka stubbar och/eller ett rikt inslag av björk som kan indikera att skogen har glesats ut längre tillbaka i tiden. Majoriteten av skogarna uppvisar en mycket låg påverkan av tidigare plockhuggning. I området har man dock nyligen tagit upp större hyggen.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Kultsjön är ett mycket stort område med mycket höga naturvärden knutna till de gamla barrskogarna med en allmän-riklig förekomst av gamla och mycket gamla träd samt en riklig förekomst av död ved i alla nedbrytningsstadier och av hög kvalitet. Området innehåller även talldominerade skogar med mycket höga naturvärden och rikliga mängder död ved, något som är särskilt ovanligt. Området gränsar till ett flertal andra områden med höga naturvärden och befintliga naturreservat som tillsammans bildar ett jättelikt sammanhängande område med gamla barrskogar med mycket höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Lill-Dainan Obj.nr: 122

Kommun: Vilhelmina
Areal: 578 hektar
Mittkoordinat: 550811, 7207681
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Lill-Dainan är ett tvådelat område som tillsammans med omgivande skogar bildar ett stort och sammanhängande naturskogsområde. Lill-Dainan är i norr höglänt och sluttande och bitvis brant. Södra delen är flack och rik på myrar. Längst i norr ligger skogen upp mot 650 meter över havet medan den längst i sydost når ner till 500 meter över havet. I norr och öst gränsar området till Marsfjällets naturreservat. I väster gränsar området till Skidberget och i söder till Vännåt, två andra områden med dokumenterat höga skogliga naturvärden.

I norr är skogen präglad av berget med sluttande och växtlig skog samt partier med mycket mager och karg skog och med inslag av berg i dagen. Områdets centrala delar består till stor del av skogmyrmosaiker med karga naturskogsbevuxna myrholmar. Det är till stor del opåverkade myrar med strängflarkspartier, små rester av myrodlingar finns dock insprängda i områdets centrala delar.

Skogen består till största delen av grandominerade naturskogar med allmänt inslag av död ved och rik förekomst av hänglavar. I söder finns ett sparsamt till allmänt inslag av mycket gamla tallar.

Myrholmarna har generellt låg påverkan av skogsbruk och i dessa delar är det bitvis rikligt med död granved av hög kvalitet. I tallområdet längst i söder finns förutom flerhundraåriga levande tallar även stående silverfuror och lågor.

Påverkan av plockhuggning är generellt högre i objektets nordöstra delar som ligger närmare gården Dainan, men även i dessa delar har skogen till stor del naturliga strukturer såsom skiktning och gamla träd. Det är sparsamt till fläckvis

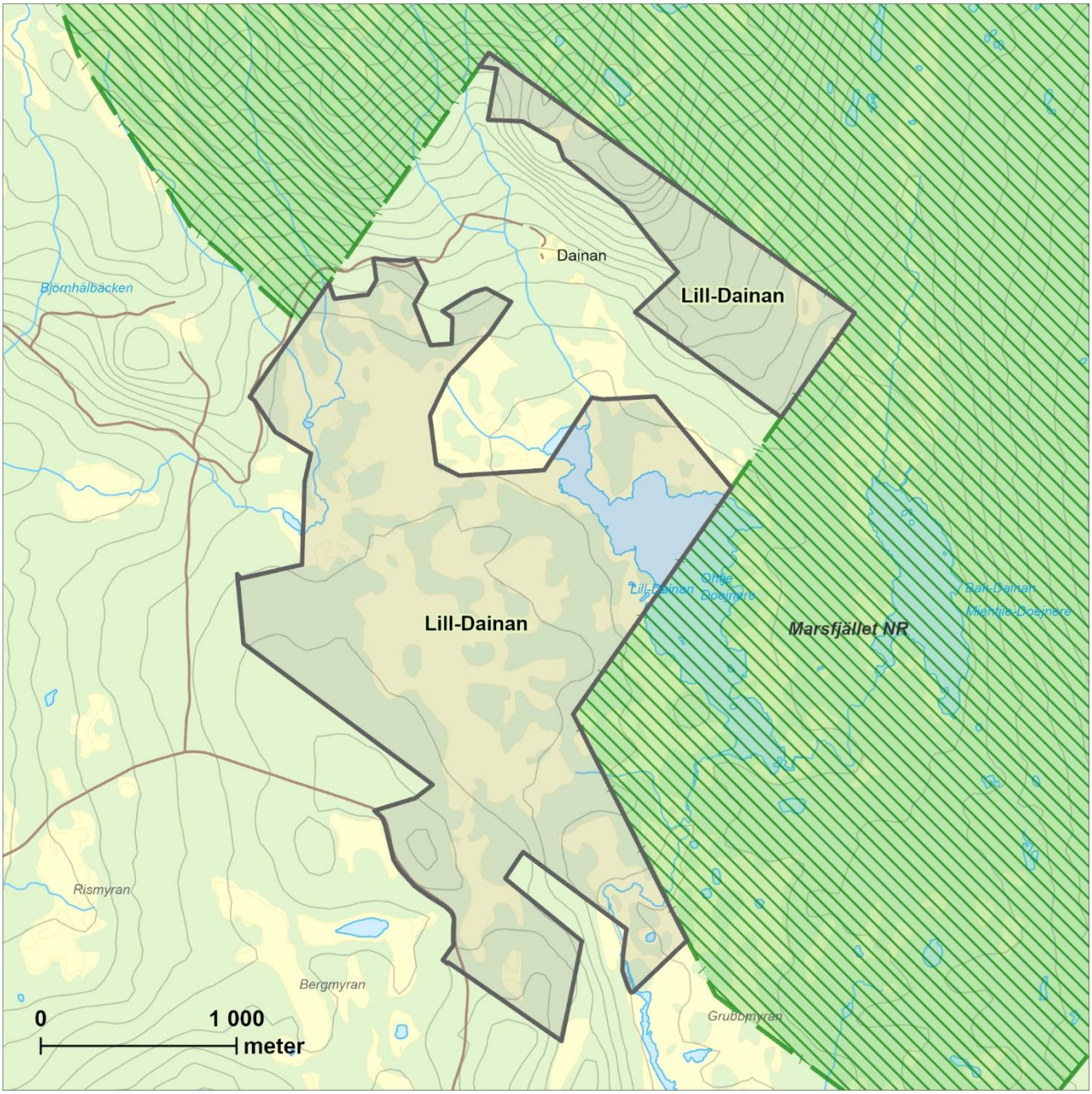

allmänt med död ved i dessa delar. Vissa delar av sluttningen är mycket magra och här har återväxten varit liten efter plockhuggningar.

Noterade naturvårdsarter

Blanksvart spiklav, garnlav, kristallticka, ostticka, rosenticka, tretåig hackspett, vedskivlav och vitgrynig nållav.

Länsstyrelsens bedömning

Lill-Dainan är ett i fjällskogssammanhang medelstort naturskogsområde med höga naturvärden knutna till naturskogsstrukturer såsom gamla träd och död ved. I södra delen av området förekommer flerhundraåriga tallar. Området gränsar till och binder samman det befintliga naturreservatet Marsfjället samt Skidberget och Vännåt, två andra områden med dokumenterat höga skogliga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Marsliden Obj.nr: 123

Kommun: Vilhelmina
Areal: 845 hektar
Mittkoordinat: 518910, 7212322
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Marsliden ligger i Vilhelmina kommun, ca 5 km norr om Saxnäs. Höjden över havet varierar mellan 540 och 780 meter. Området utgörs av långa sydvända och sydostvända sluttningar som sträcker sig ner från fjällen Rovpentjahke och Gahkagaejsie ner mot Västra Marssjön och byarna Marsliden, Solvik och Vallen. Området gränsar i norr mot Marsfjällets naturreservat. På de högst liggande delarna övergår granskogen i fjällbjörkskog och de nedre delarna av sluttningen mot Marssjön består av en mosaik av naturskog och myrmarker. En mindre tjärn ligger centralt i området och Byxbäcken med flera biflöden slingar sig ner från berget. Områdets läge i Marsfjällets skugga visar sig på så sätt att flera vandringsleder går upp längs sluttningen.

Hela området domineras av grannaturskogar som är relativt högresta i de övre delarna av sluttningen. Inslaget av björk är stort och det finns även ett litet inslag av asp, sälg, rönn och enstaka tallar. I hela området dominerar låg- och ibland högörter fältskiktet, speciellt påtagligt är det kring bäckdråg och något högre upp i sluttningen där produktiviteten är högre. Allra högst upp mot fjällbjörkskanten och längre ner i de mosaikartade flacka delarna är produktiviteten dock lägre och ris dominerande i markvegetationen. Skogen är överlag välskiktad med gruppställda träd och små luckor där det oftast ligger fallna lågor som påfallande ofta är relativt färska vindfällen. Det finns allmänt med träd över 200 år. Blockrikedomen är stor med mosstäckta block i hela den sluttande delen av området och med stora blockkoncentrationer nedanför de brantaste partierna. Den döda stående veden varierar i frekvens över bergssluttningen med större koncentrationer nära höjder och sankmarker.

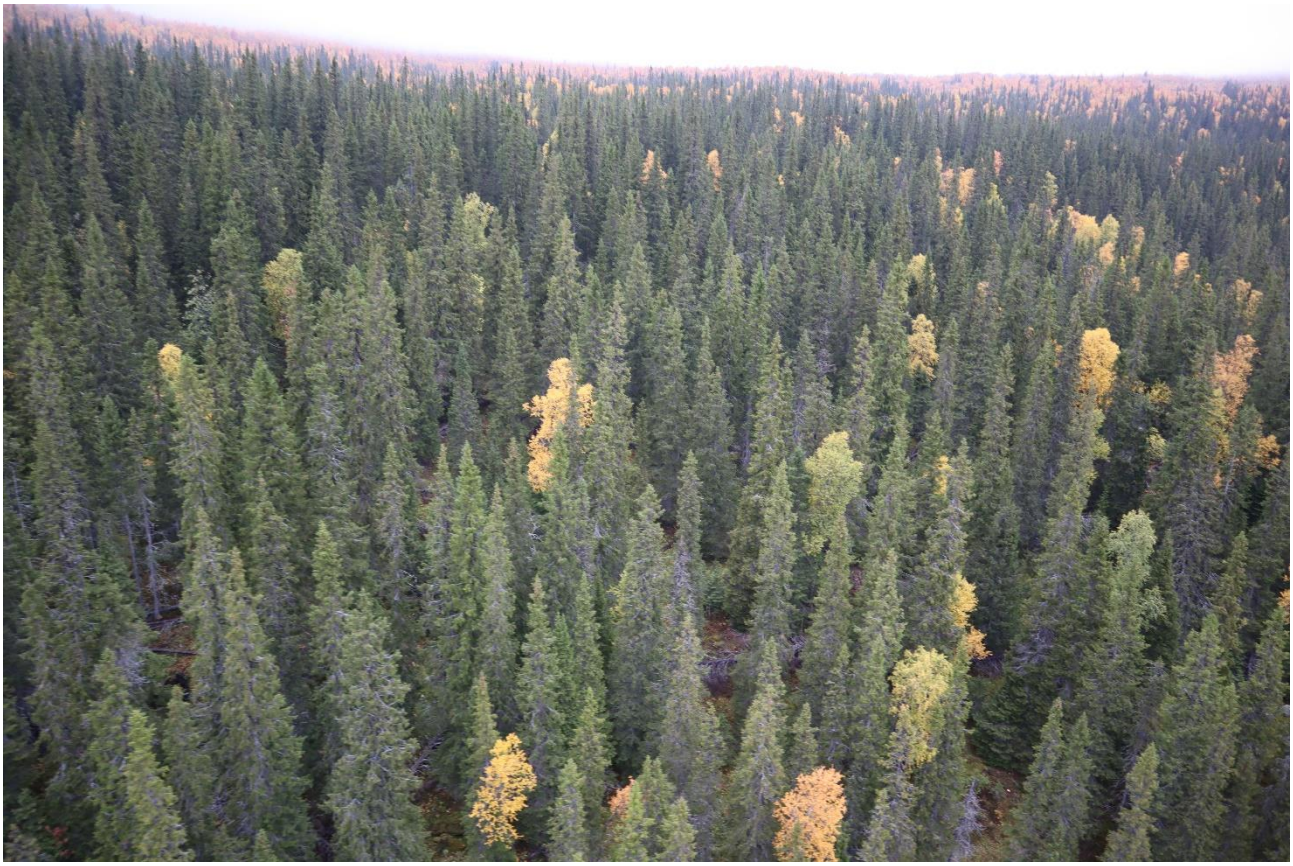

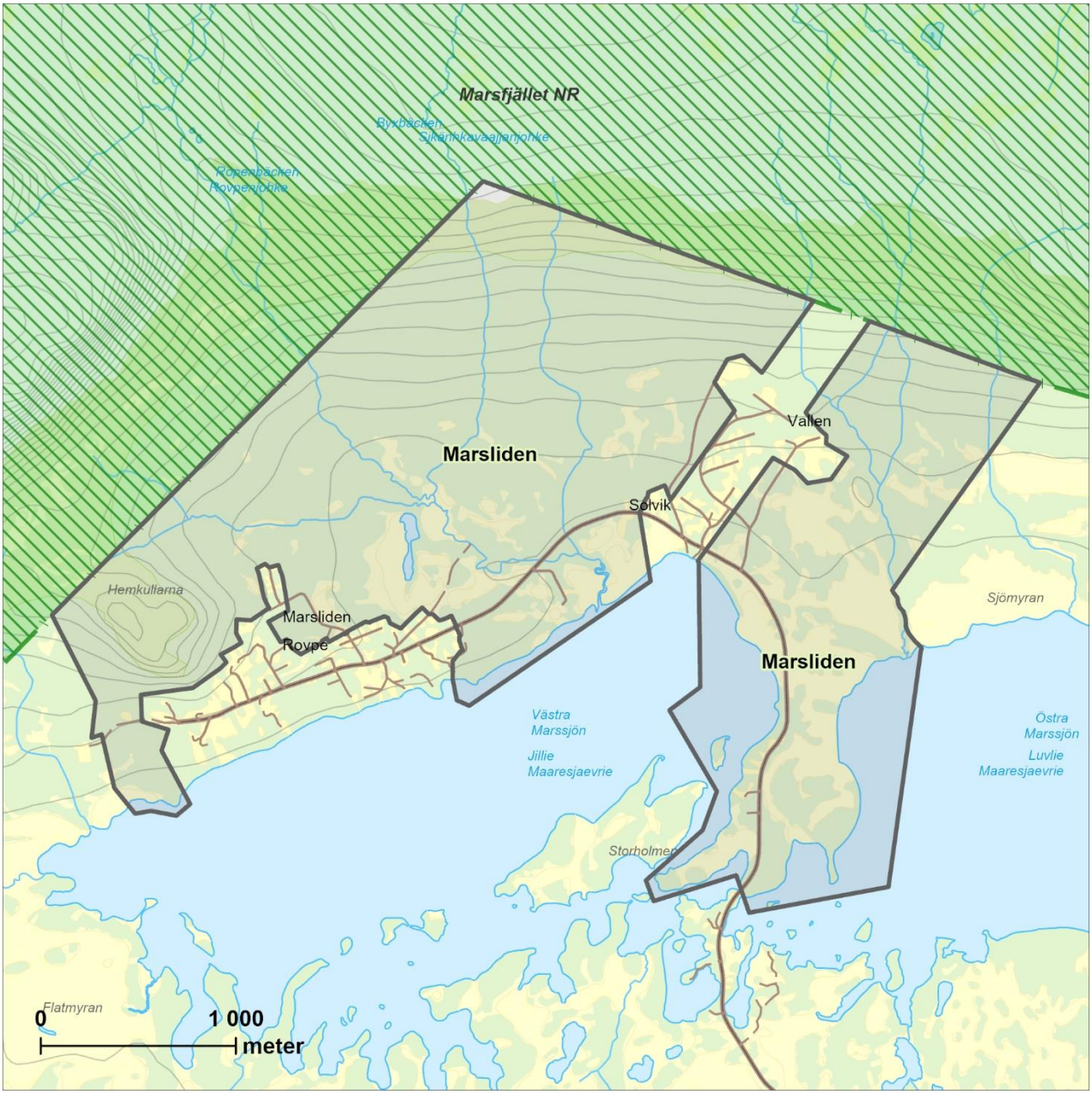

Träden har ofta torra grenar och är i topparna inklädda av manlav.

Hela området är påverkat av plockhuggningar som i varierande grad har påverkat skogens naturskogskvaliteter. Närmast byn Marsliden är påverkan av plockhuggning tydlig och där har skogen något färre gamla träd och lågor. Strukturen och variationen i trädskiktet är dock fortfarande god med gruppställda träd och små luckor. I myrmosaikområdet längst i syd blir inslaget av björk ställvis blir dominerande. Ute på udden är det lågproduktivt och skogen är klenare med mindre inslag av äldre träd och död ved.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Marsliden är ett stort sammanhängande grannaturskogsområde som omfattar de skogssluttningar som sträcker sig ner från Marsfjällets naturreservat till Marsliden, Solvik och Vallen. Skogen innehåller väl utvecklade naturskogsstukturer i form av gamla granar, död ved, hög produktivitet och hänglavsrikedom. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Marsån nedre Obj.nr: 124

Kommun: Vilhelmina
Areal: 1 565 hektar
Mittkoordinat: 545197, 7200617
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Marsån nedre är ett starkt flikigt och uppsplittrat område som ligger i Vilhelmina kommun, strax öster om Stalon och cirka 45 km nordväst om Vilhelmina samhälle. I höjdled sträcker sig området från sjön Malgomaj, 340 m ö.h., till Tallberget 580 m ö.h., som ligger i objektets östra del. Nästan lika högt som Tallberget är Harrselkullen i objektets norra del. Marsån rinner söderut genom området och mynnar i Marsviken i sjön Malgomaj. Marsån har sträckor med ganska hög fallhöjd och rinner på skifferberggrund vilket skapar små forsar och fall. Väster om Marsviken ligger Marsviksberget.

Området är mycket kuperat och innehåller flera berg och mindre kullar. I området ligger Östra och Västra Rödingsjön samt några mindre tjärnar. Delar av området är blockrikt Inom objektet finns en genomfartsväg parallellt med Marsån och några små skogsbilvägar. Området ligger i närheten av andra områden med dokumenterat höga naturvärden.

Skogen i området domineras till stor del av tallskog av ristyp, och en stor del av området har ett dominerande trädskikt uppemot 150 år gammalt. I fläckar förekommer allmänt till rikligt med 200-åriga tallöverståndare. Mycket av tallskogarna är av stavakaraktär. Det finns också delar som domineras av gran, framför allt på Harrselkullen, Marsviksberget, i nära anslutning till Marsån samt fläckvis i fuktiga partier i hela området. Även kring Tallbergets topp växer äldre granskog. Granskogarna har mestadels naturliga beståndsstrukturer. Skogen har även visst inslag av björk. Asp och sälg förekommer spritt i området och förekommer fläckvis allmänt till

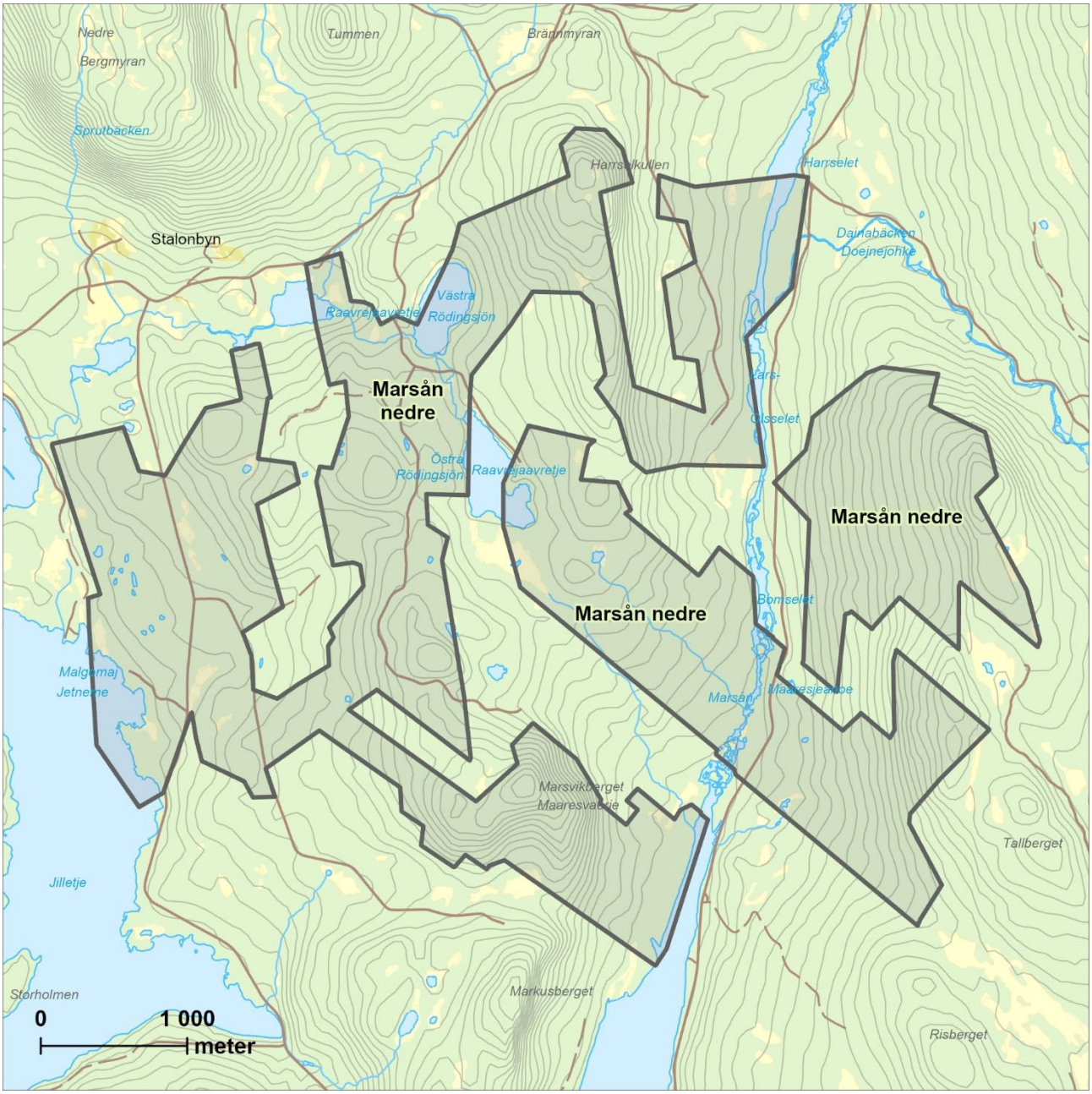

rikligt, framför allt i Marsviksbergets sluttning. Både stående och liggande död ved förekommer sparsamt i området, med undantag för granskogarna på Tallberget som har allmänt med död ved. Fläckvis förekommer allmänt till rikligt med vindfällen.

Området är sannolikt präglat av en kraftig brand för 150 – 200 år sedan. Området är också påverkat av äldre tiders selektiva avverkningar. Framförallt i anslutning till Marsån är påverkan från dimensionsavverkning ganska tydlig. Ett område i norra delen av objektet är påverkat av sentida gallring och några nya hyggen förekommer.

Noterade naturvårdsarter

Blanksvart spiklav, garnlav, lunglav, skrovellav, vedflamlav och vedticka.

Länsstyrelsens bedömning

Marsån nedre är ett stort område och utgör ett brandpräglat naturskogslandskap som till stora delar domineras av tallskog med stavakaraktär. Området har höga naturvärden knutna till gammal skog, ett fläckvis rikligt inslag av gamla tallöverståndare, sparsamt med död ved och naturliga beståndsstrukturer. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Matsdal Obj.nr: 125

Kommun: Vilhelmina
Areal: 1 548 hektar
Mittkoordinat: 537387, 7247767
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Området Matsdal består av skogarna i övre delen av Matsdalsåns (Dalsåns) dalgång i anslutning till Kanaans land. Dalgången är ganska smal och på norra sidan av Dalsån löper en väg där den långsträckta byn Matsdal och ett flertal fritidshus ligger. Inom området finns både branta stup och flackare fjällsluttningar. I botten av dalgången, närmast ån, växer björkrika skogar på områden som troligen åtminstone delvis har varit slåttermarker. I botten av dalgången finns också flera långsträckta blöta myområden. Området gränsar i söder till området Dalsån och i övriga riktningar till Södra Gardfjällets naturreservat.

Skogen i området är övervägande grandominerad med ett bitvis mycket stort inslag av björk. I sluttningarnas övre delar växer fjällbjörkskog och i dalbotten i närheten av Dalsån växer björkdominerad skog.

Granskogen närmast vägen/ån/bebyggelsen är ofta märkbart påverkad av både äldre och mer sentida plockhuggning. Högre upp i sluttningarna minskar snabbt påverkan av avverkning och där har skogen ofta påtaglig naturskogskaraktär. De minst skogsbrukspåverkade skogarna ligger i områdets sydöstra del i Dalkullens branta sluttning och på den karga platån ovanför berget. I den branta sydvästsluttningen växer högproduktiv och ganska lövrik granskog på örtdominerad mark. Förutom björk finns det gott om rönn och sälg och det finns rikligt med 200–300 år gamla granar och rikligt med grov död ved i alla nedbrytningsstadier. Ovanför den branta sluttningen finns en platå med mycket mager och gles höghöjdsskog. Skogen är

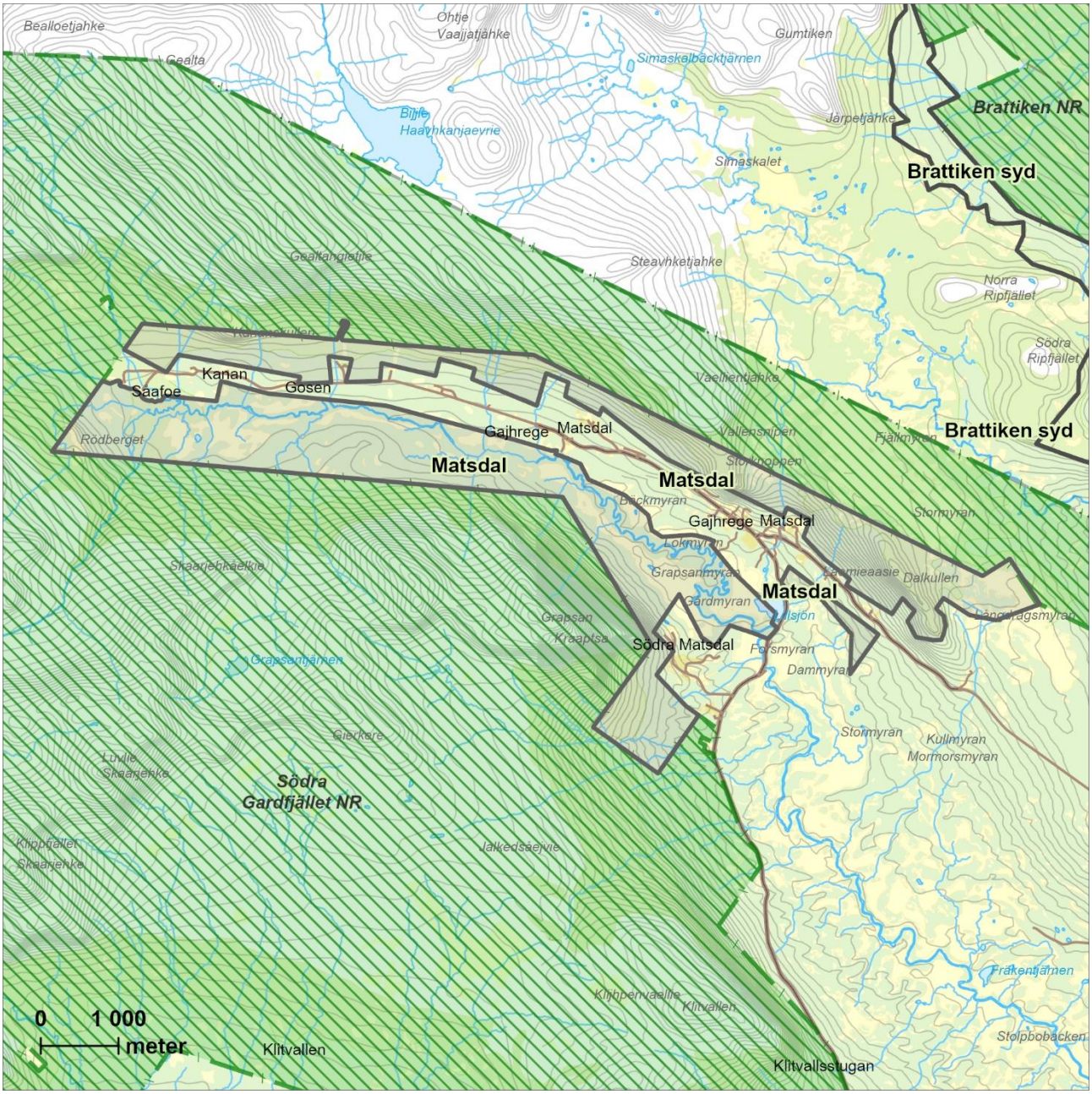

lågproduktiv men innehåller rikligt med gamla träd och död ved.

I de flackare sluttningarna på både norra och södra sidan om ån märks ofta gradienten av ökande påverkan av plockhuggning neråt i sluttningen och ökad frekvens av naturvärdeselement som gamla granar och döda träd högre upp i sluttningen. Merparten av den äldre granskogen (beståndsålder >100–130 år) innehåller åtminstone sparsamt eller mer allmänt med både granar över 200 år och sparsamt till allmänt med död ved.

Inom området finns även mindre partier med medelålders eller måttligt gammal björkrik granskog som inte har höga naturvärden idag.

Noterade naturvårdsarter

Spillkråka och tornfalk.

Länsstyrelsens bedömning

Matsdal består av grandominerade skogar i hela skalan från urskogsartade skogar av både högproduktiv och lågproduktiv typ (höjdlägesskog), till mer eller mindre kraftigt plockhuggna skogar. Området har höga naturvärden knutna till gamla träd och i stora delar allmän-riklig förekomst av död ved. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Måsjöberget syd Obj.nr: 126

Kommun: Vilhelmina
Areal: 226 hektar
Mittkoordinat: 562888, 7211241
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Måsjöberget syd är ett mindre naturskogsområde som ligger intill Vojmsjön på 440–550 m ö.h. Området består av delar av Måsjöbergets flacka ostsluttning och sträcker nästan hela vägen ner till Vojmsjön. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Vojmsjölandet i norr.

Skogen i området domineras av klen och lågvuxen granskog på mager och stenig mark. Här finns ett ganska rikligt inslag av asp och sälg samt någon enstaka tall. Markvegetationen domineras av ris med ett sparsamt inslag av örter. Det finns sparsamt med gamla granar och någon enstaka gammal tall som är kring 200 år. Mängden gamla träd varierar över området och i vissa delar finns lite fler gamla granar medan de i andra delar saknas nästan helt.

Skogen har en medelgod skiktning och träden står ganska gruppställt. Död ved förekommer sparsamt och utgörs huvudsakligen av färska lågor och vindfällen. Det finns även spridda stående döda granar. Mängden död ved varierar också över området från enstaka till sparsam.

Skogen är tydligt plockhuggen längre tillbaka i tiden men det saknas tydliga spår av sentida påverkan från skogsbruk. Två sentida hyggen, totalt 29 hektar, är inkluderade i avgränsningen av området.

Noterade naturvårdsarter

-

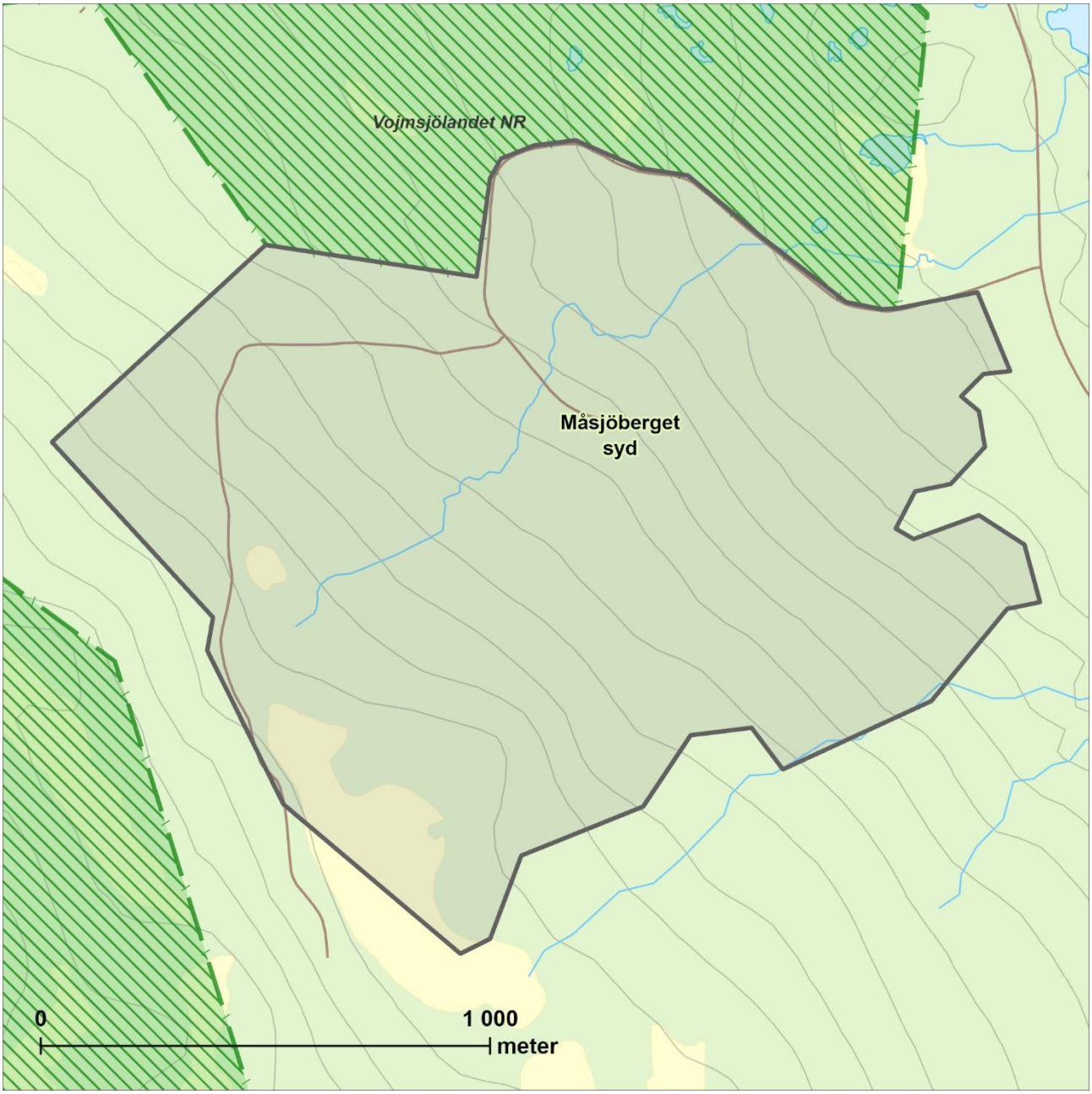

Länsstyrelsens bedömning

Måsjöberget syd är ett område med höga naturvärden knutna till äldre kontinuitetsgranskog med ett allmänt-rikligt inslag av asp och sälg. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Vojmsjölandet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Måsjöberget väst Obj.nr: 127

Kommun: Vilhelmina
Areal: 124 hektar
Mittkoordinat: 560849, 7214419
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Måsjöberget väst ligger vid Vikenvikens södra strand, 38 km väster om Storuman och 50 km nordnordväst om Vilhelmina. Området ligger 410–520 meter över havet. I öster gränsar området till naturreservatet Vojmsjölandet. Området sluttar svagt norrut ned mot sjön Vikenviken (del av Vojmsjön) och terrängen är till största delen blockfattig. I ett mindre parti nedan en skogsbilväg finns ett blockrikt område. Genom områdets västra del rinner en liten bäck. I övrigt finns inga vattendrag eller sjöar inom området. I öster finns dock ett par små vätar.

Skogen är till största delen grandominerad med inslag av björk. I området finns också både sälg och asp, men aldrig rikligt. Nedan skogsbilvägen på de mer steniga och blockrika markerna är skogen mer talldominerad. Även längst i sydväst finns ett parti med gammal tallskog.

Produktiviteten är generellt medelgod med växelvis lågörter och blåbärsris. I de mer blockrika delarna är markerna mer lågproduktiva med lingon och fläckvis lavar. Åldern är genomgående ganska hög och uppskattades till ca 120–150 år. I den talldominerade delen i sydväst är skogen äldre och många av träden är uppemot 200–250 år. Även i den talldominerade delen längs Vikenvikens stränder finns tallar upp mot 200 år.

Skogarna är genomgående ganska välskiktade och varierade i både höjd och diameter. Död ved förekommer sparsamt till allmänt och utgörs till stor del av färska lågor. I mindre omfattning förekommer gamla rötlågor och nyligen avbarkade träd. Garnlav förekommer sparsamt och mestadels på granarnas nedre grenvarv.

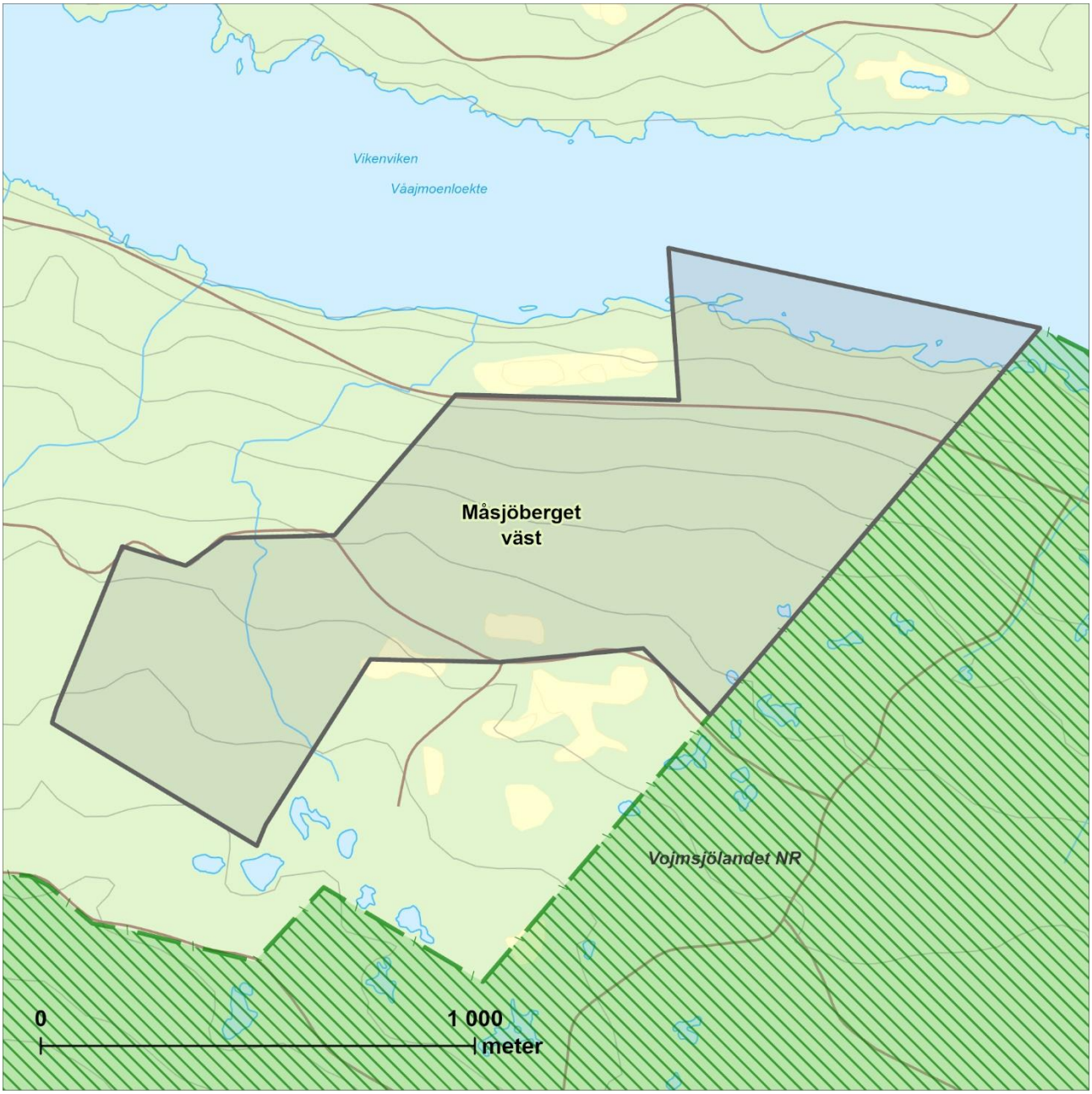

Inga tydliga spår från skogsbruk sågs under inventeringen, men troligen har skogen historiskt påverkats av blädning.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Måsjöberget väst är ett i fjällskogssammanhang litet område med höga naturvärden knutna till den höga åldern, inslaget av gamla tallar och allmäna förekomst av död ved. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Vojmsjölandet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Norra Sjulsberget Obj.nr: 128

Kommun: Vilhelmina
Areal: 229 hektar
Mittkoordinat: 589761, 7196544
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Norra Sjulsberget ligger 8 km nordnordost om Storseleby i Vilhelmina kommun. Norra Sjulsberget gränsar till det befintliga naturreservatet Sjulsberget. Området utgörs av en nordostlig sluttning som löper från cirka 600 m ö.h. vid reservatsgränsen ner till 500 m ö.h. i nordost.

Skogen består av gles, mager och urskogsliknande granskog med inslag av björk, asp och sälg. Det finns inslag av enstaka över 250 år gamla tallar med brandljud. Förekomsten av aspar och tallar avtar högre upp i sluttningen. Marken är risbevuxen, frisk och lågproduktiv.

Hela området har mycket hög beståndsålder och granar över 200 år förekommer rikligt. Skogen är påtagligt urskogsartad. Alla åldrar från de allra yngsta till de mycket gamla och grova morotsgranarna finns representerade. Döende och stående döda granar förekommer rikligt och liggande döda granar förekommer allmänt i alla nedbrytningsstadier. Garnlav förekommer ställvis rikligt, många av de döende granarna är fullkomligt draperade i garnlav. Mängden garnlav ökar högre upp sluttningen.

Vid inventeringen observerades inga spår från skogsbruk.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Norra Sjulsberget är ett urskogsartat område med mycket höga naturvärden knutna till en allmänriklig förekomst av gamla och mycket gamla träd samt död ved av hög kvalitet i alla nedbrytningsstadier. Området gränsar till det

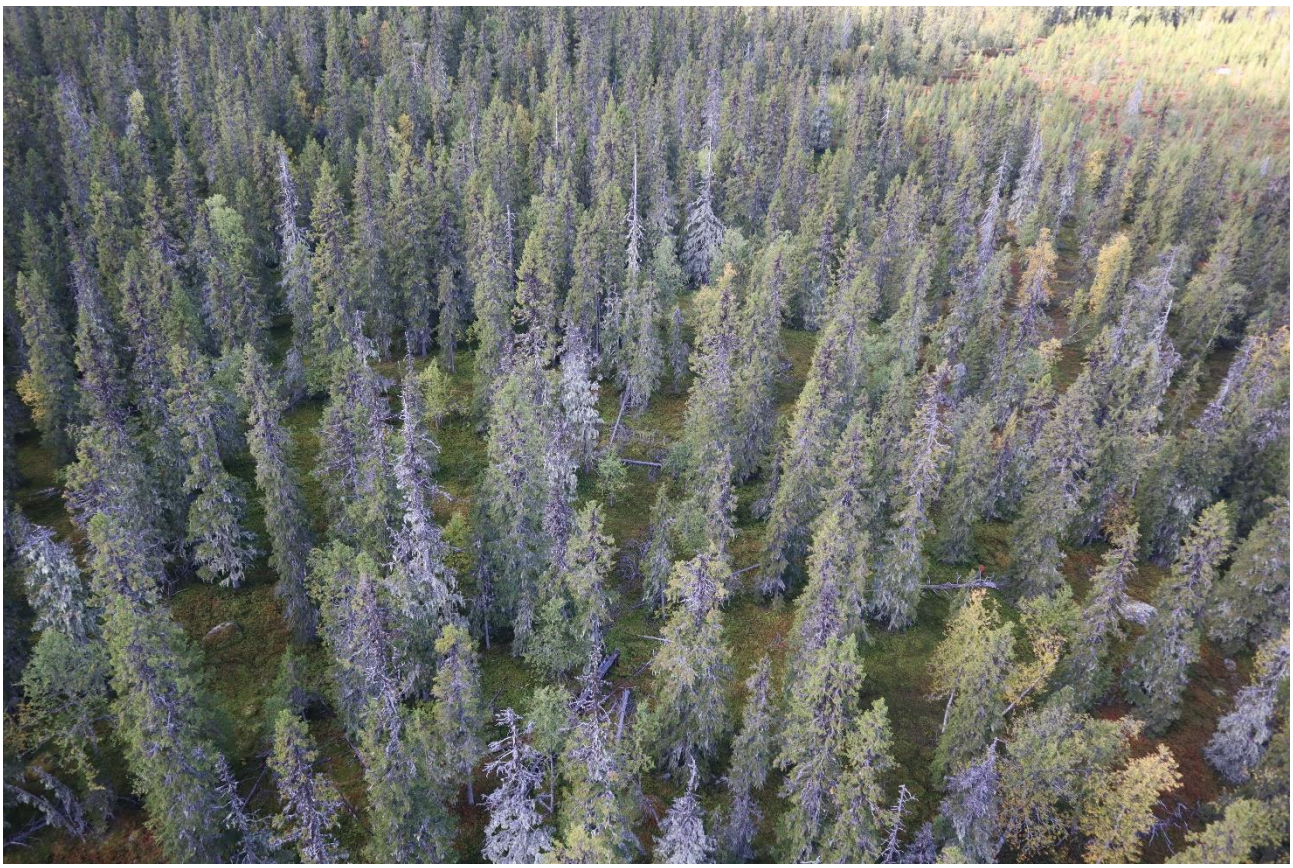

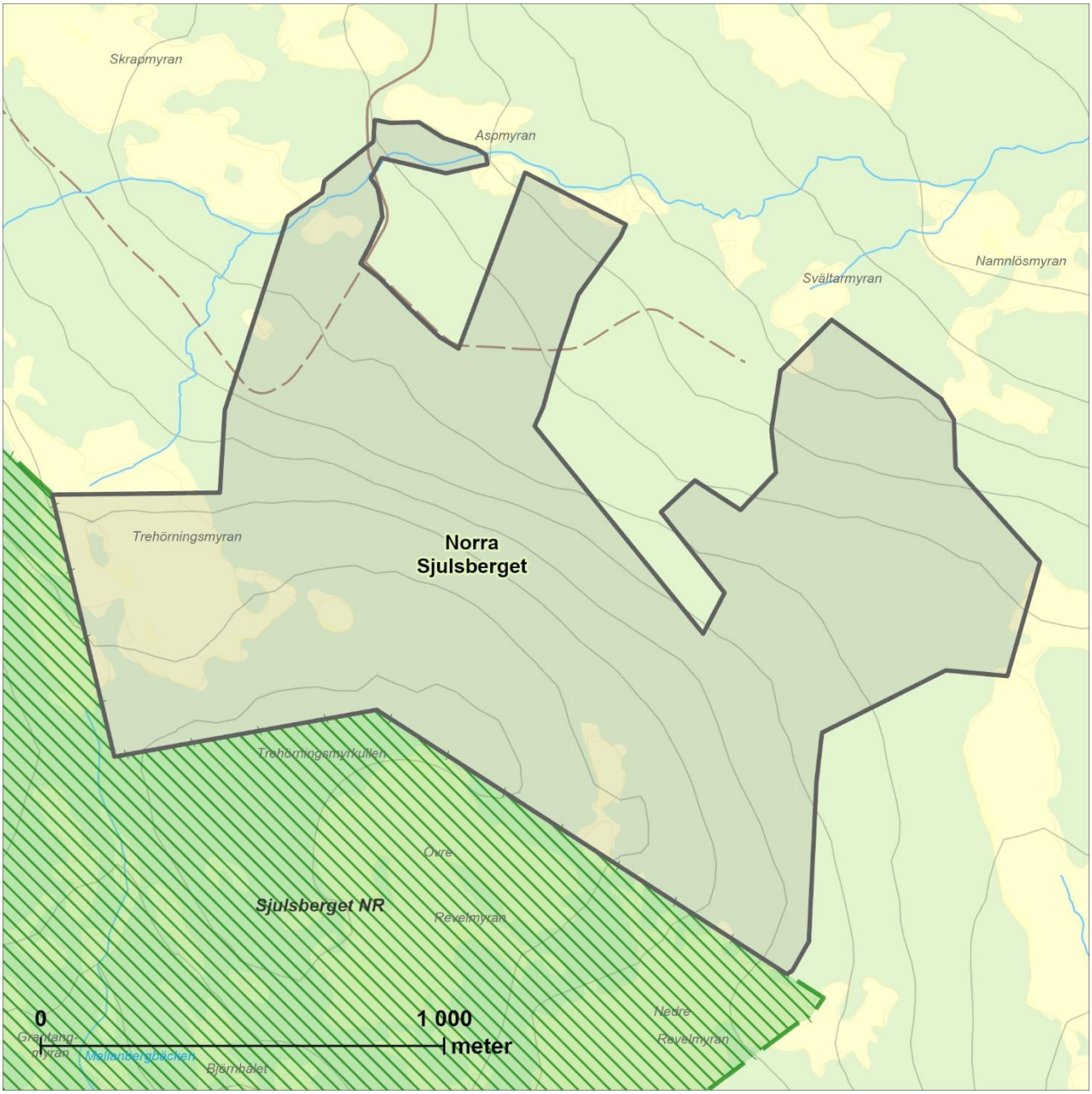

befintliga naturreservatet Sjulsberget.
Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Nedre Bleriken Obj.nr: 129

Kommun: Vilhelmina
Areal: 449 hektar
Mittkoordinat: 554418, 7218993
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Nedre Bleriken ligger ca 5 km sydväst om byn Daikanvik, väster om Vojmsjön, 440–600 m ö.h. Området gränsar mot Marsfjällets naturreservat längs med hela den västra och södra kanten. Området utgörs huvudsakligen av de sydöstra och södra nedre sluttningarna på Kalvberget. De övre delarna av sluttningen är ganska brant men planar sedan ut längre ner. I söder ligger sjön Nedre Bleriken, som i sin tur avvattnas av Matskanån ner till Vikenviken (del av Vojmsjön). I nordöst finns ett par mindre myrar och den lilla Kalvsjöbäcken. I sydöstra delen av området ligger gården Torpet. I områdets västra del ligger en parkering och början av stigen mot Blerikstugan.

Skogen i området består av asprik grandominerad skog i den norra delen och av äldre tallskog i den södra delen. Tallskogen växer på mycket blockrik mark med inslag av granskog i fuktigare stråk. Tallskogen har hög beståndsålder och är i stort sett treskiktad med ett yngre skikt mellan 60–80 år, ett skikt kring 180–200 år, och ett sparsamt förekommande äldre skikt kring 250 år och ibland uppemot 300 år. Här finns allmänt med liggande död ved i form av färskare tallågor, grov gammal tallved och gammal lumpad ved. Det finns även sparsamt med stående död ved i form av grova silverfuror och klenare och mer nydöda tallar. Det finns spår av brand i form av brandljud på de äldsta tallarna och kolad ved och stubbar. Skogen är mycket blockrik och det finns flera stora och små blocksänkor. Det finns även grandominerade stråk mellan tallkullarna. I dessa stråk finns ofta ett inslag av högörter så som torta och stormhatt även om risvegetation dominerar. Här finns allmänt med död granved i form av stående döda granar och granlågor i olika nedbrytningsstadier. Här finns även allmänt med gamla granar uppemot 200 år.

Den norra delen domineras av lågproduktiv och mager granskog med ett sparsamt inslag av tall och björk samt gott om asp. Skogen är påtagligt luckig och klen. Det finns ett regelbundet och ofta rikligt inslag av asp som är grov och vidkronig. Skogen är ca 120–150 år med ett sparsamt till allmänt inslag av gamla granar kring 200 år. Söderut i sluttningen ökar produktiviteten och

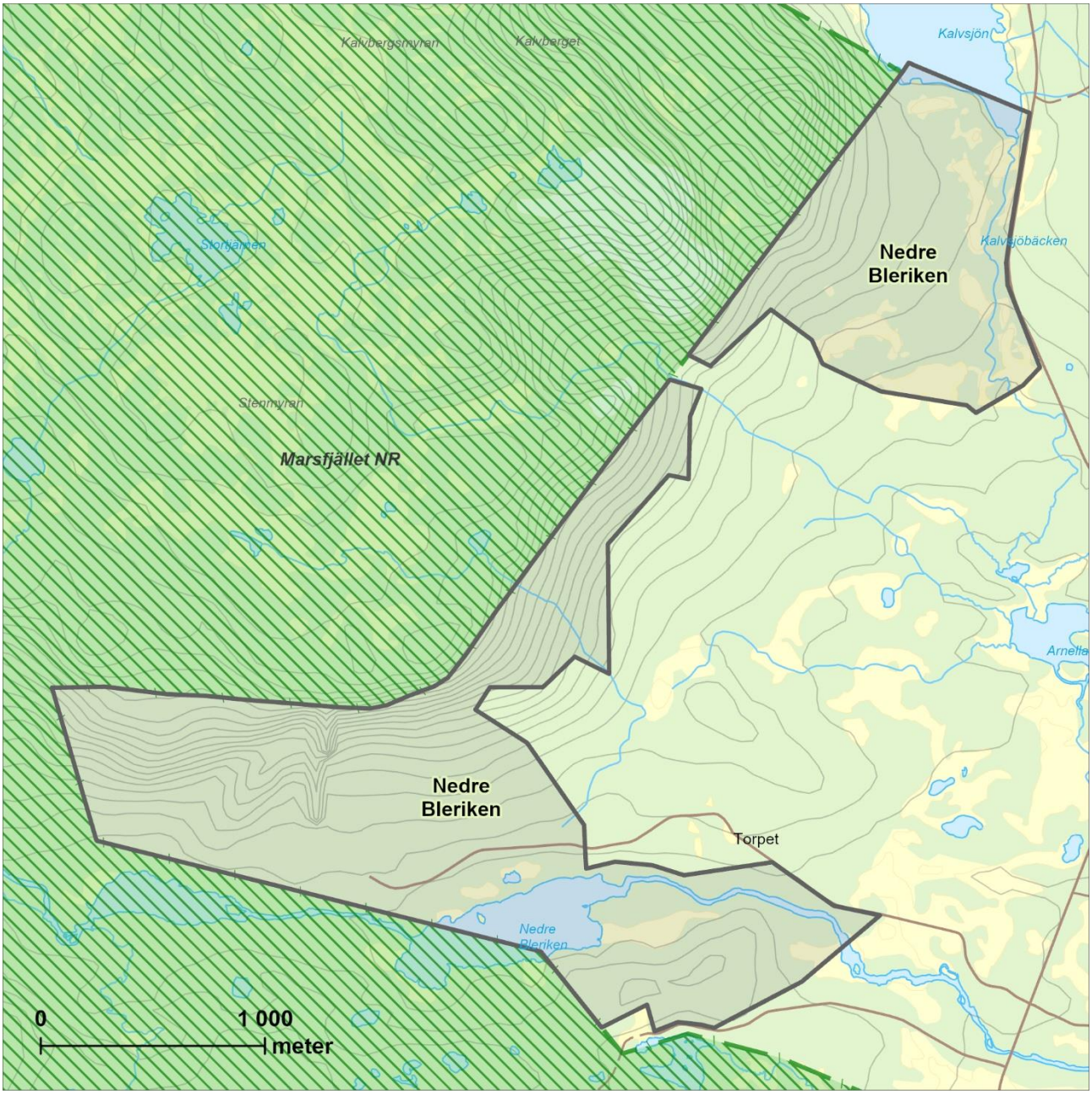

skogen blir mer välväxt. Det finns sparsamt med stående död gran och mycket sparsamt med lågor. De lågor som finns är dock i varierande nedbrytningsstadier. Det finns allmänt med hänglavar. Markvegetationen domineras av ris men det finns även mindre lågörtsstråk.

Skogen i området har troligtvis påverkats av äldre dimensionsavverkningar och/eller plockhuggning kring Torpet, men har inte påverkats av skogsbruk i sen tid.

Noterade naturvårdsarter

Dvärgbägarlav, kolflarnlav, nordtagging, tretåig hackspett och vedflamlav.

Länsstyrelsens bedömning

Nedre Bleriken är ett i fjällskogssammanhang medelstort område som domineras av gamla tallskogar och asprika granskogar. Här finns höga naturvärden knutna till gammal tallskog med grov död ved och gamla tallar, gamla granskogar med död ved och gamla granar samt asprik granskog med grova, vidkroniga aspar. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Marsfjället. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Nedre Sjöland Obj.nr: 130

Kommun: Vilhelmina
Areal: 623 hektar
Mittkoordinat: 552233, 7227588
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Området Nedre Sjöland ligger vid Vojmsjöns södra strand, ca 10 km sydöst om Dikanäs. Området ligger ca 410 – 610 m ö.h. Området sluttar ganska brant mot nordost. Terrängen är till största del tämligen blockfattig utan större blockområden och stup. Genom områdets södra del rinner Baksjöbäcken och i bäckens nedre lopp rinner den i en grund ravin. Ned för sluttningen rinner ytterligare en handfull mindre bäckar. Markerna är friska med medelgod produktivitet. Ristyper och lågörter finns i ungefär lika mängder och i enstaka stråk förekommer högörter. Området gränsar till ett annat, mycket stort område med dokumenterat höga naturvärden.

Skogarna är allt igenom grandominerade med tämligen allmänt inslag av björk vilket ökar gradvis högre upp i sluttningen. Sälg och asp förekommer mycket sparsamt. Åldern ligger runt 140 – 160 år med tämligen allmänt inslag av träd äldre än 200 år. Runt byn Nedre Sjöland är skogen mer påverkad och har större inslag av björk. Här är också inslaget av riktigt gamla träd mer sparsamt. På kullen rakt söder om byn Nedre Sjöland är skogen mycket gles och lövrik.

Skogarna är genomgående fullskiktade och varierade i både höjd och diameter. Stående död ved förekommer allmänt och utgörs till stor del av stående döda granar. Liggande död ved syns mest sparsamt men i olika stadier av nedbrytning och diameter från vindfällen till gamla mossöverväxta rötlågor. Fläckvis är mängderna död ved riklig och då oftast koncentrerade till mer produktiva stråk. I området förekommer regelbundet med döda, garnlavsdraperade granar samt sparsamt med gran där de nedre grenvarven är täckta av

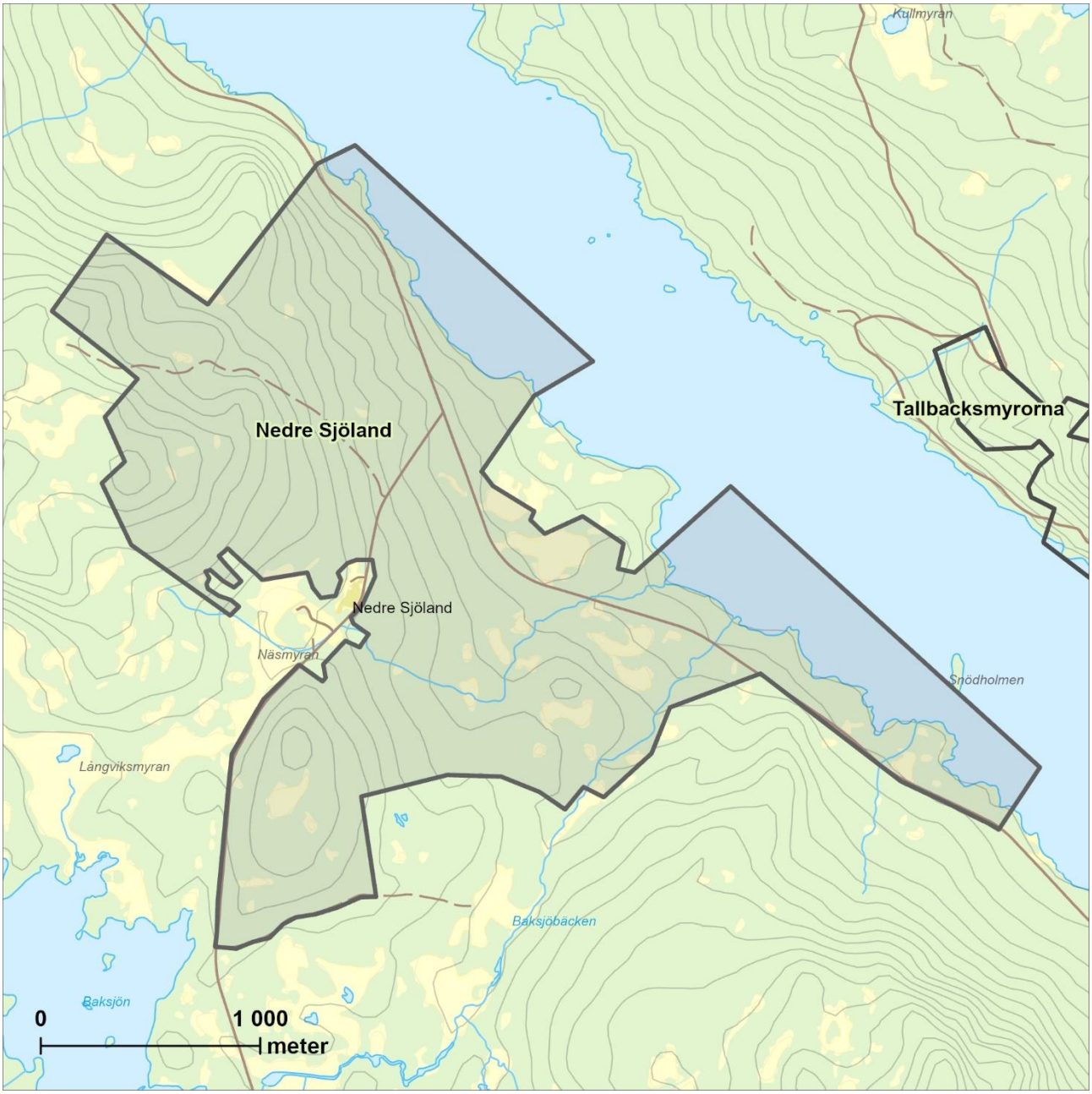

garnlav. Runt byn Nedre Sjöland är mängderna död ved mer sparsamma och garnlavsdraperade träd saknas. Spår från bränder kunde inte ses.

Påverkan från sentida skogsbruk saknas. Påverkan från äldre tiders skogsbruk bedöms förekomma. Runt byn Nedre Sjöland är denna påverkan större.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Området Nedre Sjöland är ett i fjällskogssammanhang medelstort, grandominerat naturskogsområde med höga naturvärden knutna till en allmän-riklig förekomst av gamla träd och död ved i alla nedbrytningsstadier. Påverkan från sentida skogsbruk saknas. Området gränsar till ett annat, mycket stort område med dokumenterat höga naturvärden. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Skogsdungen Obj.nr: 131

Kommun: Vilhelmina
Areal: 203 hektar
Mittkoordinat: 536469, 7209320
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Skogsdungen ligger cirka 4 km västsydväst om Dorris i Vilhelmina kommun, 500–580 meter över havet. Namnet kommer från en gård som ligger just sydost om området. Området ligger på en flack ostsluttning och gränsar i väster till naturreservatet Njakafjäll. Sjön Svarttjärnen ligger centralt och några små myrmarker finns spridda i området. En bäck rinner åt nordost genom några av de nordligaste myrarna. En skogsbilväg löper genom områdets centrala delar.

Skogarna är grandominerade och varierade, vissa delar har tydlig naturskogskaraktär medan andra delar har något svagare naturskogskaraktär. I de förstnämnda delarna finns allmän förekomst av gamla granar och allmänt med död ved i alla nedbrytningsstadier. I de sistnämnda delarna är inslaget av björk stort, de äldsta granarna är omkring 120–150 år gamla och död ved från barrträd saknas i stort sett helt. Fältskiktet är huvudsakligen risdominerat, med inslag av partier med stort inslag av örter. Mindre delar är hänglavsrika. Det finns även delar med ett visst inslag av sälg.

Området har i olika omfattning påverkats av plockhuggning i äldre tider, men sentida påverkan saknas utöver två kalhyggen som finns i området.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Skogsdungen är ett område med höga naturvärden knutna till de gamla träden, en bitvis god tillgång på död ved och naturlig beståndsstruktur. Utöver två mindre kalhyggen saknas spår av sentida skogsbruk. Området gränsar till det befintliga

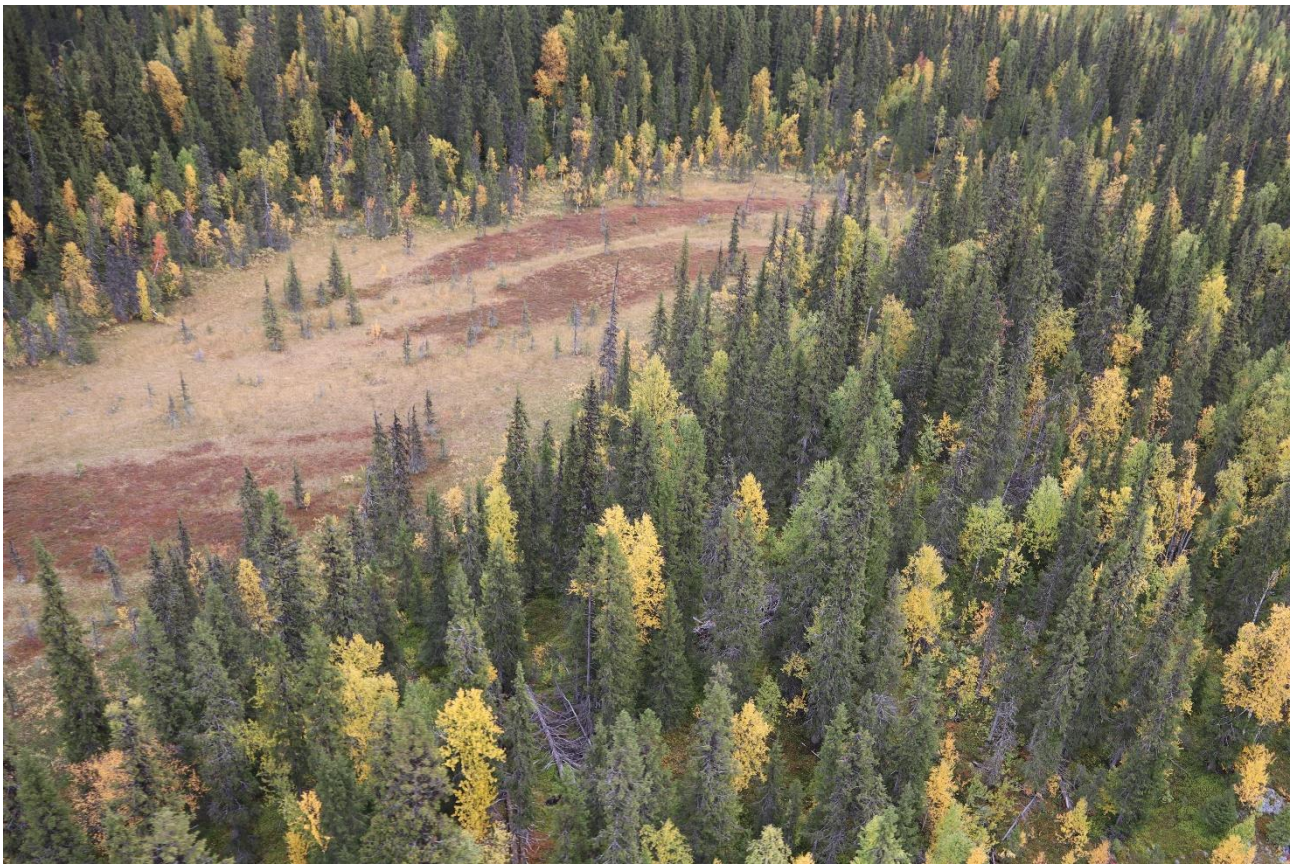

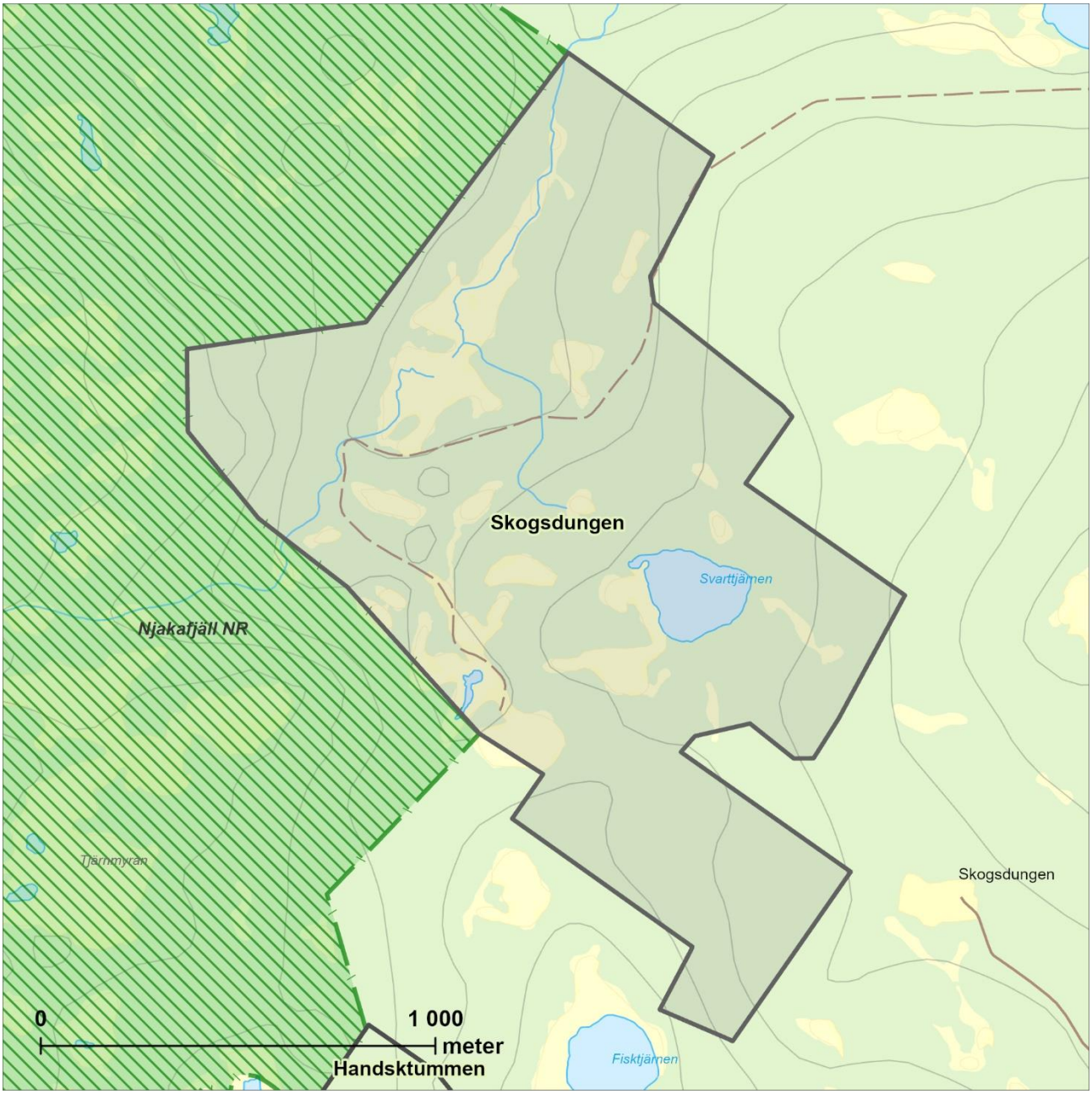

naturreservatet Njakafjäll, vilket ökar möjligheten till långsiktig ekologisk funktionalitet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Storsundskullen Obj.nr: 132

Kommun: Vilhelmina
Areal: 152 hektar
Mittkoordinat: 542485, 7234390
Inventeringsmetod: Fält

Beskrivning av området

Området ligger i Vilhelmina kommun, knappt 4 km väster om Dikanäs samhälle. Höjden över havet varierar från 420 upp till 560 m.ö.h. från Dikasjöns strand till områdets högsta punkt och området omges i huvudsak av ungskogar men de norra och östligaste spetsarna ansluter till äldre naturskog. Området består av delar av Storsundkullens topparti och sydsluttning ner till Dikasjön. I den östra delen övergår områdets till stora delar mjuka sluttning i ett brant klipparti. Det finns några mycket små myrar utspridda i området och en liten tjärn ligger i den nedre delen av sluttningen. Myrarna sammanbinds av fuktigare partier av skogsmark som genomkorsar de lägre liggande delarna av berget. En kort bäcksträcka löper också genom den västligaste delen av området. Där bergets sydsida planar ut möter sluttningen den landsväg som går mellan Dikanäs och Kittelfjäll.

Söder om vägen mot Kittelfjäll finns ett smalt, svagt sluttande skogsklätt område mellan vägen och Dikasjön som längre österut vidgas och övergår i en skog-myrmosaik. En del av det området utgörs av Natura 2000-området Dikasjön som främst är utpekat för förekomsten av den sällsynta kalkkärrsgrynsnäckan.

Skogen i området domineras av överlag friska grandominerade naturskogar som växer bland främst blåbärsris men även andra bärris. I de fuktigare partierna glesnar riset och mossor som husmossa dominerar markvegetationen. Där lutningen ökar är inslaget av lågörter större och skogen tätnar och har där rätt så hög produktivitet med grövre och högre träd. I övrigt, och speciellt i de högre liggande partierna, så är skogen påverkad av höjdläget med frekvent förekommande öppna partier och ett förhållandevis glest trädskikt.

Skogen är påtagligt skiktad och olikåldrig. Gamla träd över 200 år är sparsamt-allmänt spridda i hela området, med högst frekvens i de delar där även övriga naturskogsstrukturer är som talrikast. Genom området är de högst liggande och mer kuperade partierna tillsammans med de lägre delarna med högre markfuktighet de delar där skogen är som äldst, grövst och med störst förekomst av död ved. Här finns en allmän till riklig förekomst av främst liggande, men även stående död ved, i olika nedbrytningsstadier.

För övriga delar av naturskogen har både de levande och döda träden klenare dimensioner och speciellt lågorna uppträder med något lägre frekvens. Spritt i hela området finns en allmän förekomst av företrädesvis klen björk och en fläck medelålders aspar står strax nedanför branten. I området förekommer också spridda tallar.

Det finns få sentida spår av röjning eller gallring. Området visar, genom sin bitvis glesa struktur och avsaknad av riktigt gamla träd, tydliga spår av äldre plockhuggning även om de stubbar som syns tydligt är få. Inga spår av brand påträffades men troligen är området till delar brandpåverkat.

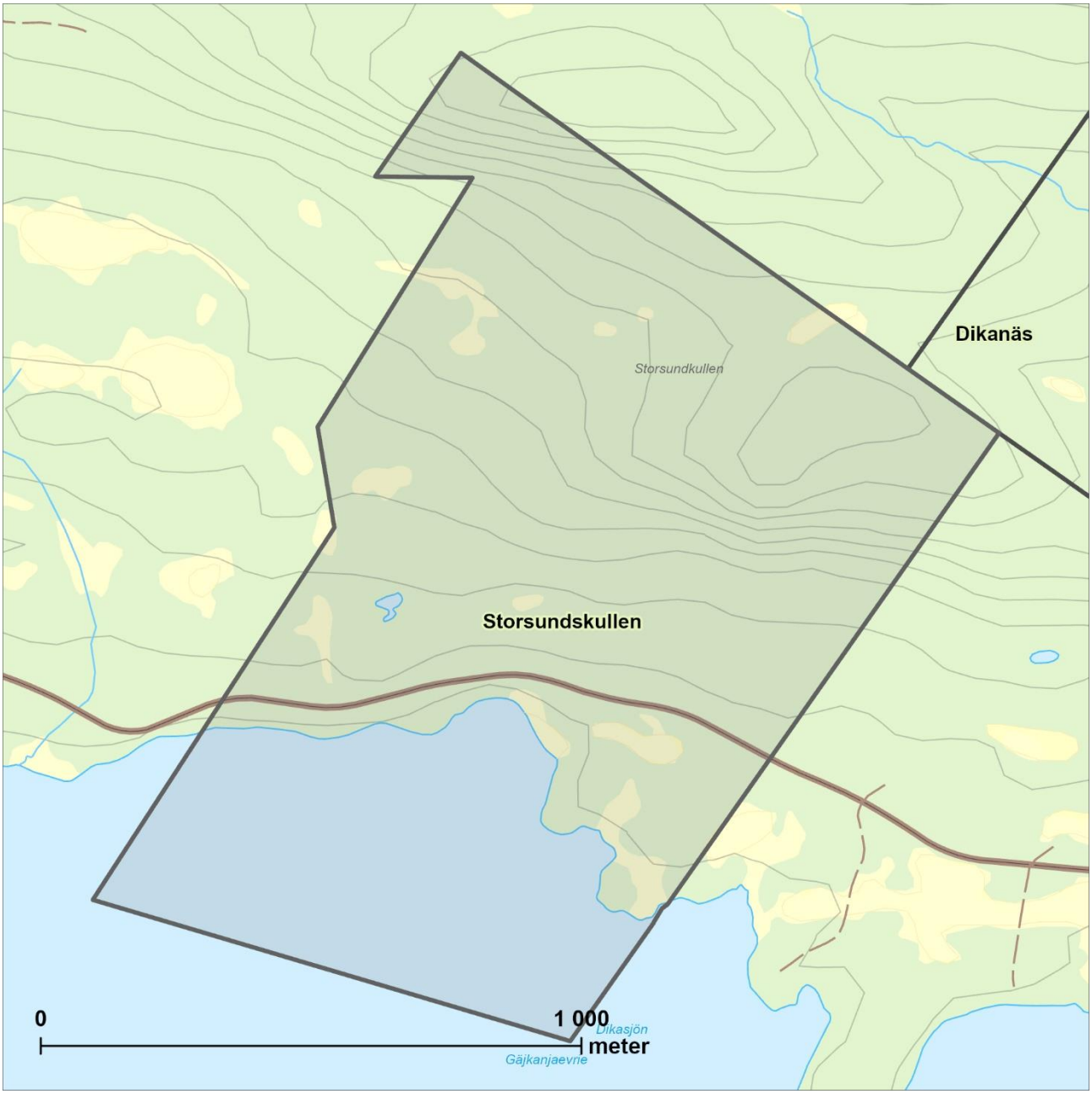

Noterade naturvårdsarter

Blodticka, doftskinn, gammelgransskål, granticka, gränsticka, harticka, jämtlandsmaskros, kalkkärrsgrynsnäcka, lavskrika, lunglav, rosenticka, rynkskinn, rödbrun blekspik, skogsrör, spillkråka, skrovellav, tajgaskinn, tretåig hackspett, trådticka och ullticka.

Länsstyrelsens bedömning

Storsundkullen är ett stort och väl sammanhållet område med grannaturskog som har höga värden knutna till den gamla skogen med allmän till bitvis riklig förekomst av gamla granar och död ved. Området har, förutom i områdets västra delar, få sentida spår av skogsbruk och har därför en hög grad av naturlighet och mångformighet med en variationsrik beståndsstruktur i ett i övrigt variationsrikt landskap. En del av den sydöstligaste delen intill Dikasjön ingår i det Europeiska skyddsnätverket Natura 2000 utifrån sin förekomst av den sällsynta kalkkärrsgrynsnäckan. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Stångmyrorna norr Obj.nr: 133

Kommun: Vilhelmina
Areal: 133 hektar
Mittkoordinat: 558590, 7223915
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Stångmyrorna norr är ett i fjällskogssammanhang litet skogsområde som ligger längs den södra stranden av sjön Bjurviken, mitt emot byn Daikanvik och 16 km sydost om Dikanäs. Det är en ganska flack och homogen nordsluttning ned mot vattnet, 420–480 m. ö. h. Ett par små myrfläckar och några små bäckar bidrar till att ge området viss variation.

Skogen är en ca 150 år gammal björkrik granskog av medelgod bonitet. Förutom gran och björk förekommer en del äldre tall och asp i skogen. Beståndsstrukturen har naturskogsliknande drag i form av viss luckighet och gruppställdhet och skogen är även ganska skiktad och olikåldrig. Det förekommer oftast sparsamt med granar som är över 200 år, och fläckvis finns det allmänt med gamla träd. Torrakor förekommer sparsamt medan lågor förekommer mer allmänt. Det är färska och gamla mossövervuxna lågor som dominerar, däremot finns det få lågor i medelgamla nedbrytningsstadier. Fältskiktet består mestadels av blåbärsris, i fuktigare stråk dominerar lågörter. Skogen är tydligt påverkad av plockhuggning, möjligen i flera omgångar.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Stångmyrorna norr är ett i fjällskogssammanhang litet granskogsområde med höga naturvärden knutna till gammal grannaturskog med stort inslag av gamla granar, visst inslag av asp samt en sparsam-allmän förekomst av död ved. Området gränsar till Stångmyrorna, ett annat område med dokumenterat höga skogliga naturvärden.

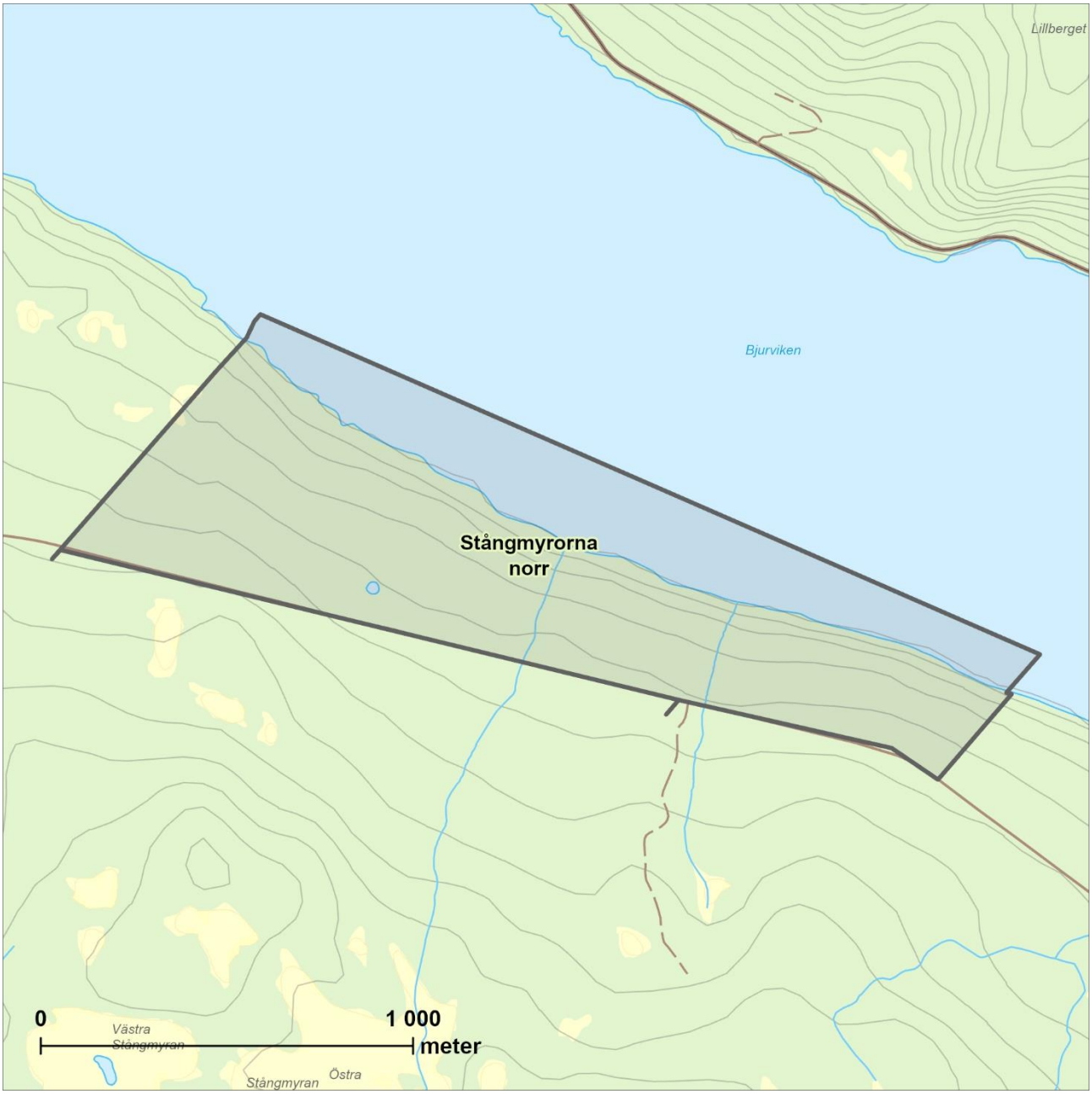

Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Tallbacksmyrorna Obj.nr: 134

Kommun: Vilhelmina
Areal: 351 hektar
Mittkoordinat: 556480, 7227624
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Tallbacksmyrorna är ett flikigt område som ligger ca 11 km sydost om Dikanäs på ca 410 – 520 m ö h. I söder gränsar området mot Vojmsjön. Området sluttar brant mot söder och i de nedre delarna av sluttningen finns tvära stup och avsatser. Området är som helhet tämligen kuperat med dalgångar och tvära snitt, blocksänkor, lodytor och kullar med branta sluttningar. Genom området rinner flera små bäckar och det finns gott om fuktiga stråk. Ovanför branterna ligger en handfull småtjärnar vara den största är Långtjärnen.

Skogarna är allt igenom grandominerade och med tämligen rikligt inslag av sälg och vidkronig asp. Åldern ligger runt 120 – 140 år med sparsamt inslag av träd äldre än 200 år. I enstaka mindre partier finns gamla tallöverståndare med vida kronor samt fuktigare stråk med frodig sumpskog. Skogen är ganska välsluten med god diameter- och åldersspridning och medelgod skiktning. Död ved förekommer sparsamt och utgörs ungefär till lika delar av stående och liggande ved. Fläckvis är mängderna död ved riklig, och då oftast koncentrerad till mer produktiva stråk. I vissa delar står gamla lutande silverfuror mellan granarna. Garnlav förekommer sparsamt och. Det tämligen rikliga inslaget av asp och sälg är en indikation på att området har brunnit för ca 100-120 år sedan.

Påverkan från äldre tiders skogsbruk bedöms förekomma i viss mån även om tydliga spår inte syntes från helikoptern. Det kan inte uteslutas att skogen har lämnats i princip orörd efter branden.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

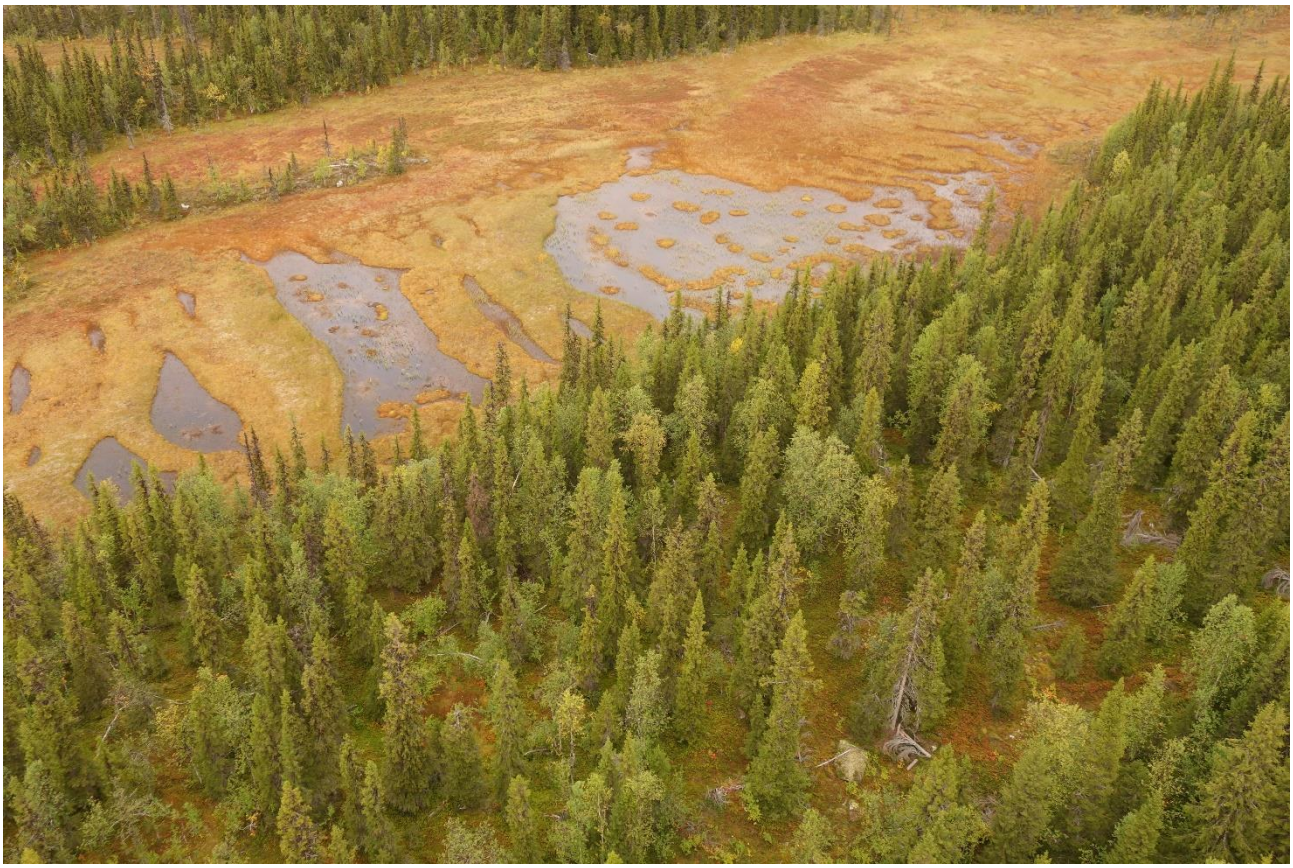

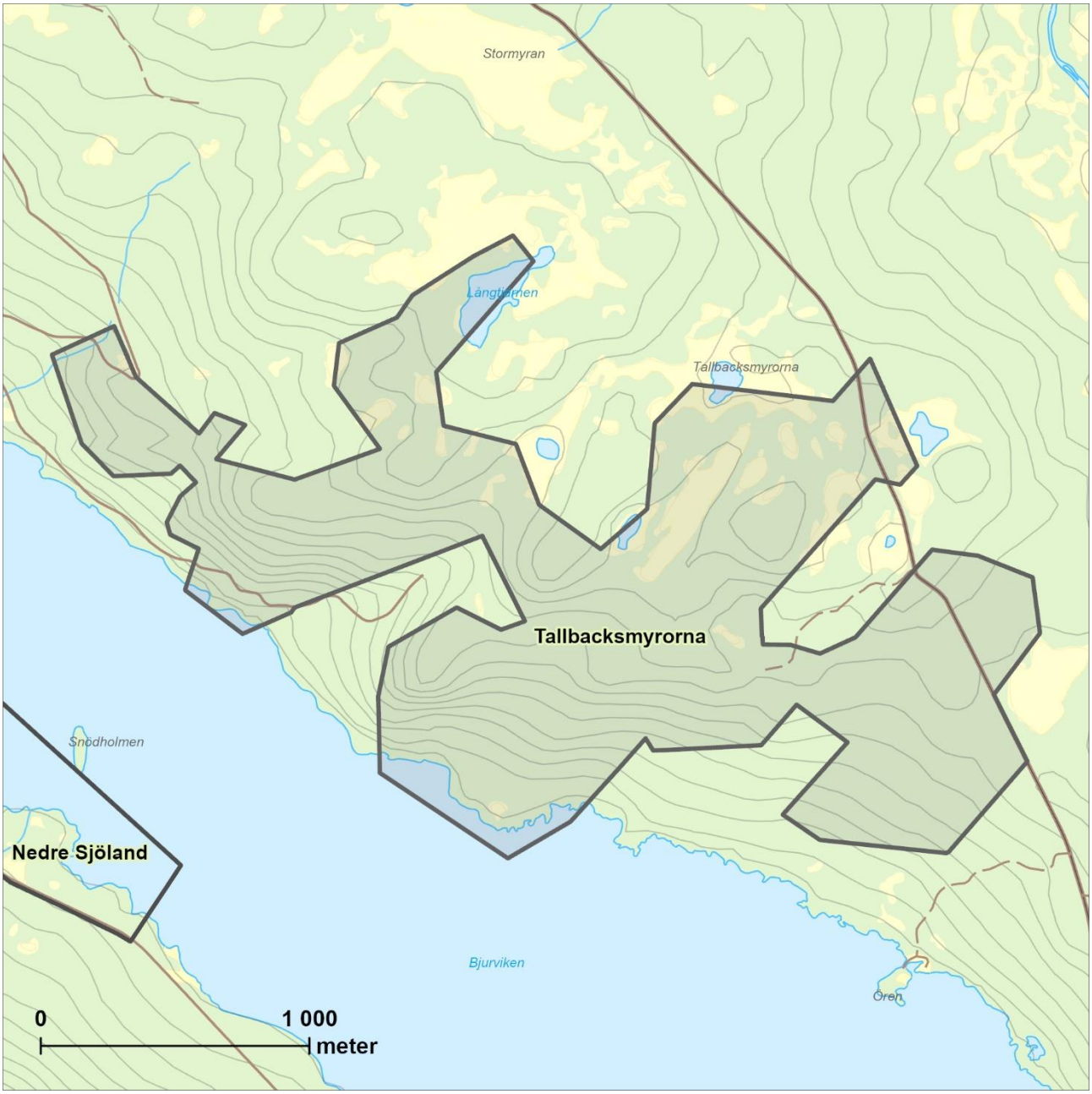

Länsstyrelsens bedömning

Tallbacksmyrorna är ett medelstort naturskogsområde med höga naturvärden knutna till den rikliga förekomsten av sälg och vidkronig asp, gott om död ved och ett sparsamt men regelbundet inslaget av träd över 200 år. Skogen är troligen präglad av en brand för 100-120 år sedan och är mycket lite påverkad av skogsbruk. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Västra Krutberget Obj.nr: 135

Kommun: Vilhelmina
Areal: 602 hektar
Mittkoordinat: 532083, 7232940
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Västra Krutberget ligger ungefär mittemellan Kittelfjäll och Dikanäs i Vojmåns dalgång i Vilhelmina kommun, på dalgångens södra sida. Området utgörs av Västra Krutbergets nordvästra sluttning. Området sträcker sig från toppen, 719 m ö.h. ner till Bergsjön och Bergsjöån som ligger 477 m ö.h. Tvärs igenom området löper en relativt nybruten skogsbilväg. På flera ställen har skog avverkats för två väggator, vägen är dock bara bruten i en av dem. Området gränsar mot Marsfjällets naturreservat i söder och reservatets planerade utökning kring Saksensjön i väster. I öster och norr gränsar området till två andra stora områden med dokumenterat höga naturvärden.

Skogen består uteslutande av naturskog som är av varierande beskaffenhet. På och kring toppen av Västra Krutberget växer lågvuxen och lövrik skog, som är på gränsen till att vara ren fjällbjörkskog. De övriga delarna består av barrblandskog och granskog. Lövträd finns genomgående som ett allmänt inslag, framför allt björk men också asp, sälg och rönn. Skogen står på frisk, risdominerad mark med allmänt inslag av fuktiga örtdråg. I öster finns också några magra hällpartier. Myrar finns insprängt här och där, framförallt kring sjön och mellan hällarna i de östra delarna.

Skogen är påtagligt olikåldrig. De flesta träden är mellan 100 och 150 år gamla, men träd som är äldre än 200 år förekommer allmänt, bitvis rikligt. Framför allt i öster förekommer sparsamt med riktigt gamla tallar mellan 250 och 350 år. Liggande och stående död ved förekommer allmänt och den liggande veden förekommer i alla nedbrytningsstadier. Förekomsten av död ved varierar något, i mindre partier är förekomsten riklig och närmast sjön är förekomsten sparsam. I de östra delarna förekommer sparsamt med silverfuror och grova tallågor av hög kvalitet.

Spår från äldre tiders plockhuggning är störst närmast sjön och avtar i en gradient upp längs sluttningen. Högst upp mot Västra Krutberget finns inslag av urskogsartade partier. Med

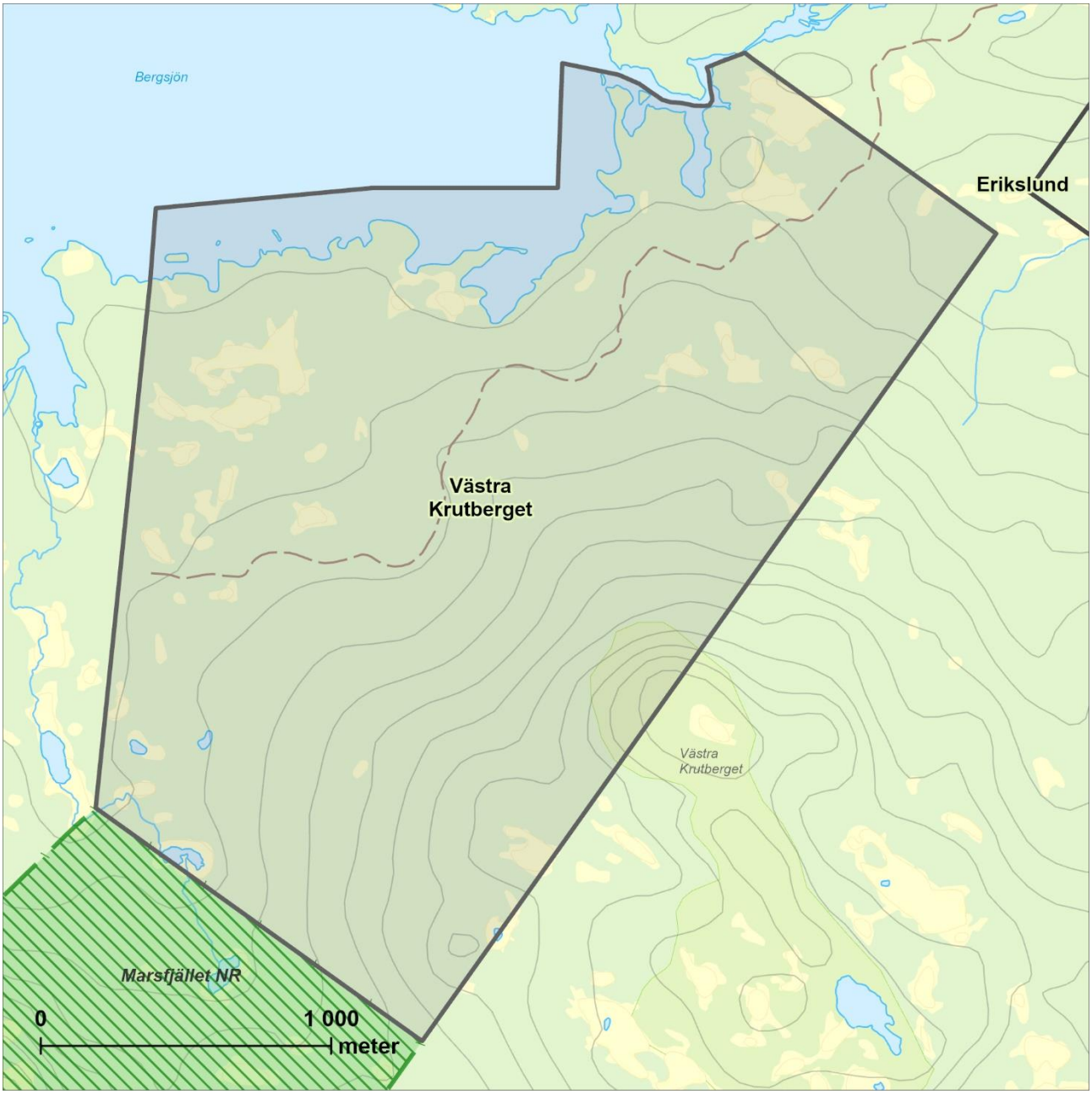

undantag för väggatan och 35 hektar relativt färska hyggen i anslutning till den så saknas sentida påverkan.

Noterade naturvårdsarter

Bårdlav, doftskinn, gammelgransskål, garnlav, granticka, gränsticka, harticka, knottrig blåslav, lappticka, liten sotlav, luddlav, lunglav, ostticka, rosenticka, rynkskinn, skrovellav, stuplav, tajgaskinn, tretåig hackspett, trådticka, ullticka, vitgrynig nållav, vitskaftad svartspik och ögonpyrola.

Länsstyrelsens bedömning

Västra Krutberget är ett väl sammanhållet område som nästan enbart utgörs av naturskogar. Området har höga naturvärden knutna till en allmän förekomst av gamla och mycket gamla träd och allmänt med död ved i alla nedbrytningsstadier. I området finns inslag av flerhundraåriga tallar och sparsamt med hård, grånad död tallved av hög kvalitet. Området gränsar till det befintliga naturreservatet Marsfjället i söder, en pågående reservatsbildning kring Saksensjön i väster och andra, mycket stora område med dokumenterat höga naturvärden i norr och öster. Området är en del av ett mycket stort sammanhängande område med gamla naturskogsartade skogar. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Västra Sjulsberget Obj.nr: 136

Kommun: Vilhelmina
Areal: 676 hektar
Mittkoordinat: 586625, 7198638
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Västra Sjulsberget är ett ganska stort område som utgörs av Västra Sjulsbergets topparti och dess sluttningar åt alla håll, samt delar av östra Sjulsbergets nordvästsluttning. Området ligger 525–650 m ö.h. Mindre myrmarker finns spridda i området. I sydost gränsar området till naturreservatet Sjulsberget.

Skogarna i området är helt grandominerade med ett betydande inslag av sälg, framför allt i de lite brantare sluttningarna. Björk förekommer också, mer på högre höjd och i mer påverkade delar. Markvegetationen domineras av ris men det finns ett stort inslag av örtvegetation i framför allt nordostsluttningen. Skogarna har naturlig beståndsstruktur med god åldersspridning, skiktning och gruppställdhet. Träd äldre än 200 år förekommer i varierande omfattning, men sett över hela området allmänt. Mängden död ved varierar och förekommer i stora delar sparsamt, men i de minst påverkade partierna är förekomsten allmän.

De skogliga naturvärdena är större ju högre upp i sluttningen man kommer och kring toppen finns urskogsartade delar. I övriga delar finns spår av plockhuggning som generellt är större längre ner i sluttningen. Mindre delar är mycket björkrika och saknar både gamla träd och död ved. Sentida påverkan från skogsbruk saknas.

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Västra Sjulsberget är ett stort område med höga naturvärden knutna till de gamla träden, sparsam-allmän förekomst av död ved, det allmänna

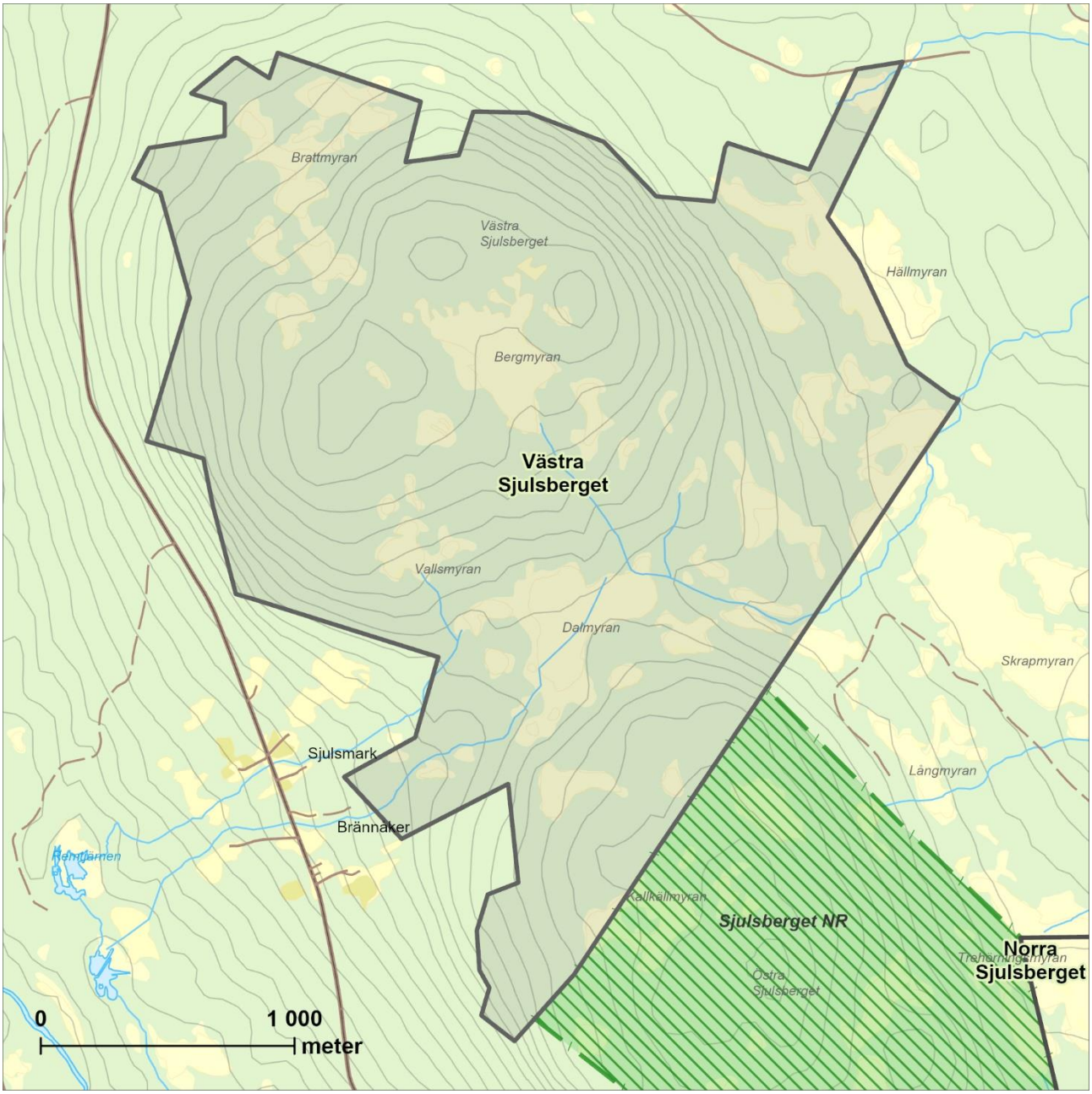

inslaget av sälg, och allmän förekomst av naturskogsstrukturer. Skogen saknar spår av sentida skogsbruk och är i mindre delar urskogsartad. Skogen utgörs nästan uteslutande av skoglig värdekärna. Området gränsar i sydost till naturreservatet Sjulsberget. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Vardo Obj.nr: 137

Kommun: Vilhelmina och Storuman
Areal: 3 441 hektar
Mittkoordinat: 552493, 7240353
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Vardo ligger ca 3 km nordöst om Dikanäs, 500–780 m ö.h. Det är ett mycket stort område som består av flera berg med skogsklädda sluttningar i alla väderstreck samt flacka myrrika landskap i dalsänkorna. I områdets norra del ligger berget Vaartoe/Vardo på 780 m ö.h. vars topp är bevuxen med fjällbjörkskog. Just söder om denna ligger ytterligare en fjällbjörksklädd topp, Erik-Nilshobben. I de centrala delarna finns berget Sörliden och i söder Elofshobben. Just söder om Elofshobbens topp finns en fin gammal bosättning som heter Dikaliden. På bergens sluttningar rinner ett flertal små bäckar. I de östra delarna ligger sjön Harrsjön som omges av myrmosaiker. Norr om Harrsjön ligger byn Harrsjö.

Skogarna i området består till allra största del av gamla, bitvis urskogsartade, grannaturskogar med rikligt lövträdsinslag. Det finns ofta allmänt med granar som är minst 200 år. Lövinslaget domineras av björk med ett allmänt inslag av sälg och rönn. Skogen är medelproduktiv i sluttningarna men blir lågproduktiv, mager och lövrik i höglägen och i myrlänta partier.

Skogen är välskiktad, står tydligt gruppställd och är ofta väldigt olikåldrig med stort inslag av ålderstigna granar. Markvegetationen domineras av ris med enstaka inslag av örtrika partier. Mängden död ved varierar över området men överlag finns det allmänt med både stående och liggande granved. Lågorna är ofta grova, senvuxna och av hög kvalitet och finns i alla nedbrytningsstadier.

De högst belägna delarna av området domineras av höjdlägesskog med en tydlig urskogsprägel. Dessa delar är magra och lövrika. Här finns allmänt till rikligt med död ved, både stående och

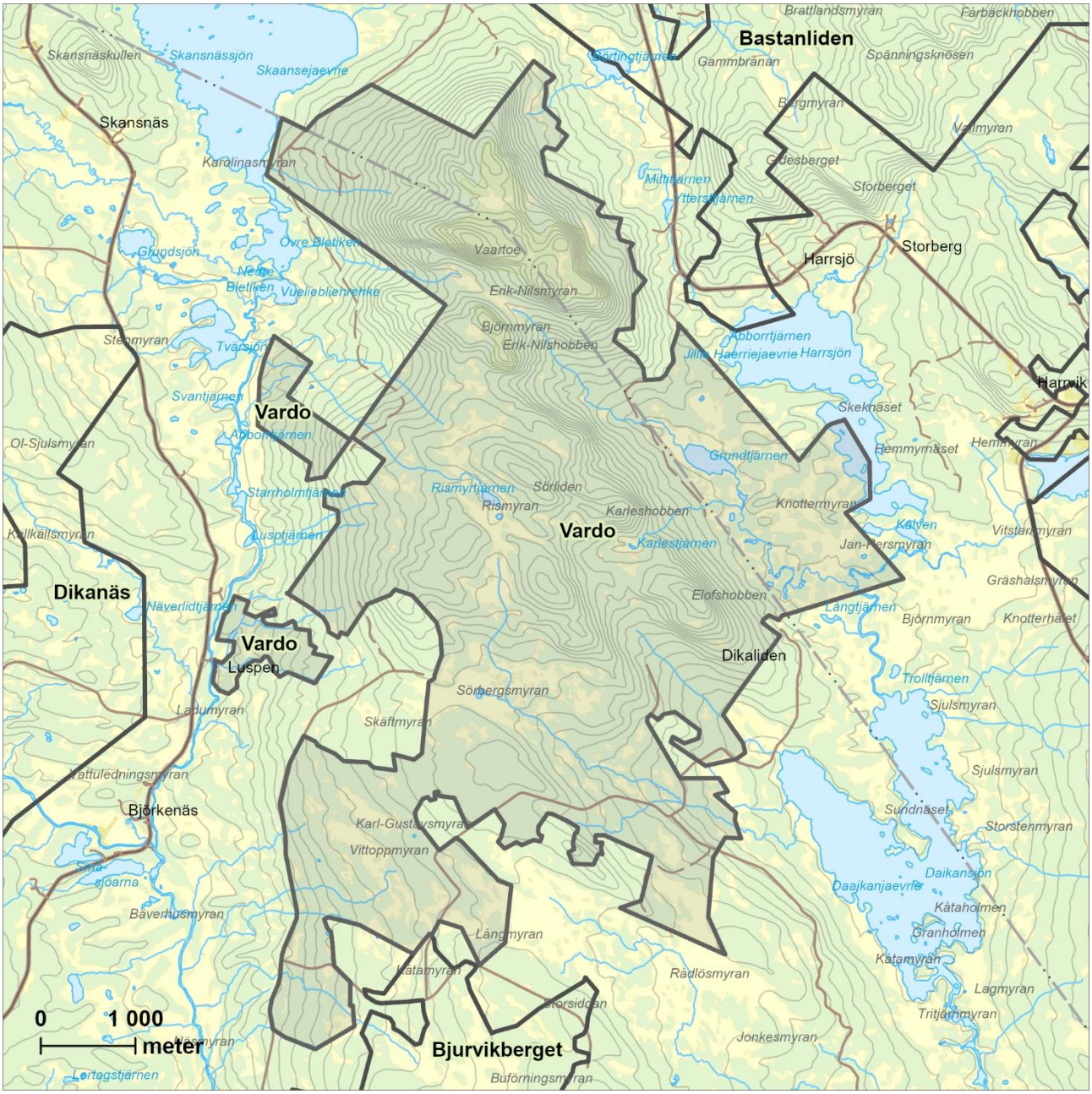

liggande i alla stadier av nedbrytning. Den döda veden är ofta grov och senvuxen. Fläckvis finns det rikligt med garnlav och garnlavsdraperade stående döda granar. I denna del finns till synes inga spår av påverkan från skogsbruk.

De yttre delarna av området är mer påverkade av plockhuggning. Här finns färre gamla träd och mindre död ved. I området finns ett flertal kalhyggen och en mindre del som gallrats nyligen.

Noterade naturvårdsarter

Gammelgransskål, garnlav, gränsticka, lunglav, rosenticka, rödbrun blekspik, skrovellav, urnlav och vedticka.

Länsstyrelsens bedömning

Vardo är ett mycket stort och väl sammanhållet grannaturskogsområde med inslag av urskogsartad höjdlägesgranskog. Här finns mycket höga naturvärden knutna till gammal naturskog med gamla granar, bitvis rikliga mängder död ved av hög kvalitet och låg grad av påverkan. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Vikenviken Obj.nr: 138

Kommun: Vilhelmina
Areal: 471 hektar
Mittkoordinat: 558370, 7218291
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Området Vikenviken ligger 5 km söder om byn Daikanvik och just norr om den långsmala vik i Vojmsjön som heter Vikenviken. Området ligger 420–530 m ö.h. Området består främst av syd- och västsluttningar ner mot Vikenviken. I norr finns även en myr, Bäckmyran, och ett par mindre bäckar.

Skogen i området domineras av granskog med inslag av tall, björk, sälg och ett rikligt inslag av asp. Inslaget av tall varierar från sparsamt till allmänt och tallarna är ofta kring 120–150 år. Granarna är oftast upp till 150 år gamla men det finns även ett sparsamt inslag av granar som är omkring 200 år och enstaka gamla tallar av samma ålder. I hela området finns ett regelbundet och ofta rikligt inslag av asp. Asparna är mycket välväxta, vidkroniga, ganska grova och utgör skogens överståndare. Skogen är ofta tät och sluten med en medelgod skiktning, gruppställdhet och åldersspridning. Markvegetationen domineras nästan uteslutande av ris men det finns mindre stråk med lågörter.

Det finns ett par mindre partier som övergår till talldominerade skogar. Här finns enstaka gamla tallar kring 200 år samt spridda grova tallågor och silverfuror. Längs med en fin bäck i den norra delen finns även mindre partier med gransumpskog.

Det finns sparsamt med barrved, både stående och liggande. Ibland saknas död ved nästan helt medan det ibland finns fläckvisa ansamlingar med lågor. Lågorna består främst av gammal övermossad granved eller färska rötlågor och vindfällen. I den västra delen ökar mängden död ved något. Det finns inga sentida spår av påverkan från skogsbruk i området.

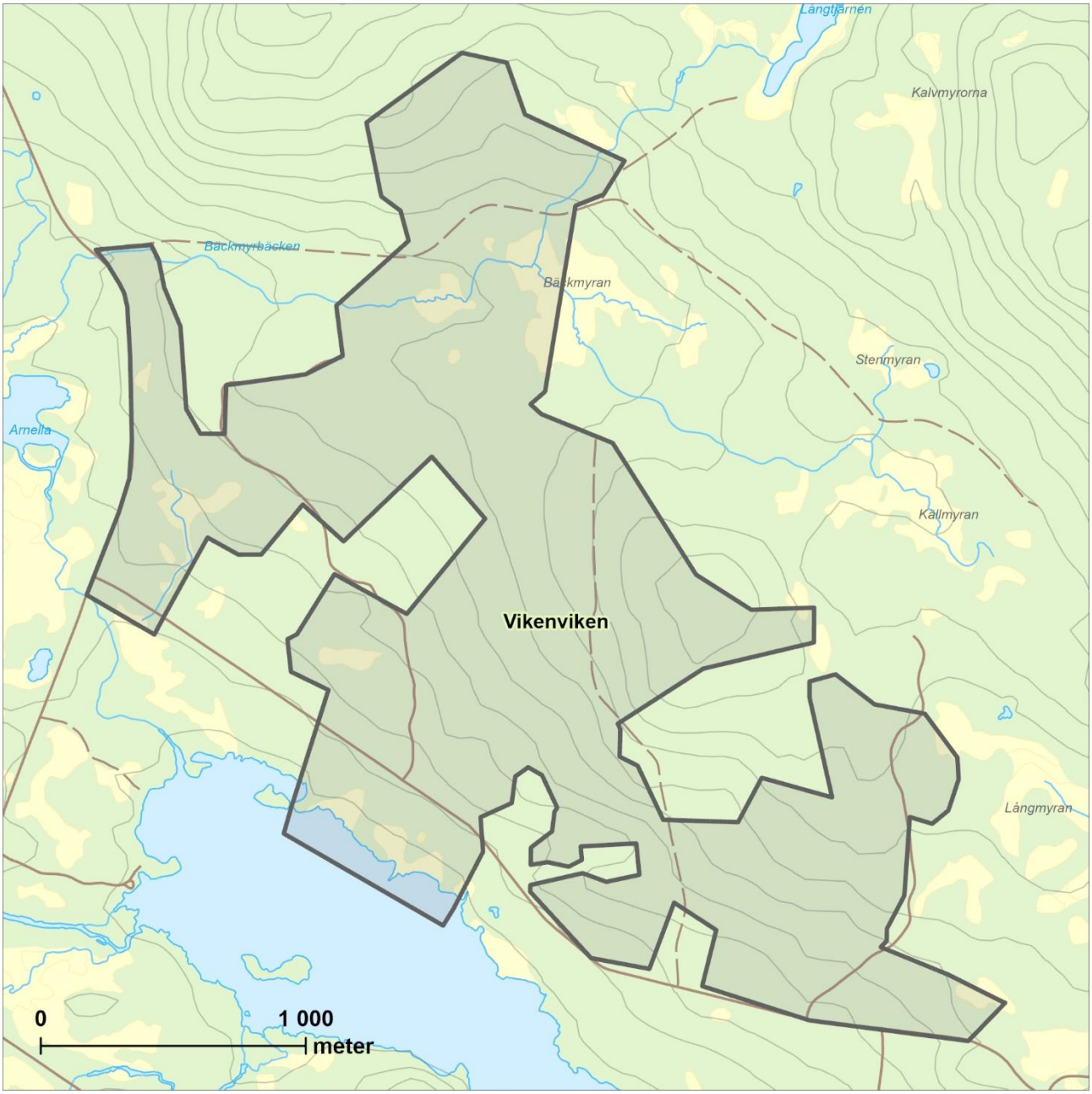

Noterade naturvårdsarter

-

Länsstyrelsens bedömning

Vikenviken är ett medelstort område med asprik grandominerad skog. Här finns höga naturvärden som främst är knutna till den regelbundna och rikliga förekomsten av välväxt asp. Det finns även höga naturvärden knutna till gamla granar och tallar och förekomsten av död ved, huvudsakligen av gran men även av tall. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Vikenäs Obj.nr: 139

Kommun: Vilhelmina
Areal: 242 hektar
Mittkoordinat: 562742, 7216052
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Objektet ligger 25 km sydost om Dikanäs, omedelbart nordväst om den lilla byn Vikenäs på sydvästra sidan av sjön Bjurviken i Vojmåns vattensystem. Landskapet och terrängen höjer sig ganska brant ända nerifrån sjön upp genom större delen av berget Tjärnmyrlidens sydostsluttning. Området sträcker sig från Vikenvikens strand cirka 420 m. ö. h. upp till cirka 500 m. ö. h. på Tjärnmyrlidens sluttning.

Längst ner i sluttningen, mellan sjön och vägen, växer äldre granskog med stort inslag av björk och enstaka tall. Det finns ett regelbundet inslag av asp och bitvis finns det rikligt med asp. Beståndsåldern ligger oftast runt 130 – 140 år, men skogen är olikåldrig och ganska skiktad och det finns inslag av granar som är åtminstone 200 år gamla samt enstaka lika gamla tallar. Skogen är ofta luckig. Det finns relativt allmänt med stående döda granar men ganska sparsamt med lågor. Fläckvis finns det små ansamlingar av lågor som är rätt grova och i olika nedbrytningsstadier. Fältskiktet består mestadels av ris, fläckvis finns det inslag av en hel del låg- och högörter. Skogen är tydligt påverkad av tidigare plockhuggning.

Ovanför vägen är skogen äldre och mindre påverkad av skogsbruk. Här växer det en ganska välutvecklad grannaturskog med inslag av björk och enstaka aspar. Marken är ganska mager och fältskiktet domineras av ris. Skogen är rejält gammal och det finns allmänt med gamla granar som är 200 år och betydligt äldre. Skogen är flerskiktad och olikåldrig och ofta påtagligt luckig. Stående död ved förekommer allmänt till rikligt och liggande död ved förekommer allmänt. Det finns flera grova fina lågor av senvuxna träd

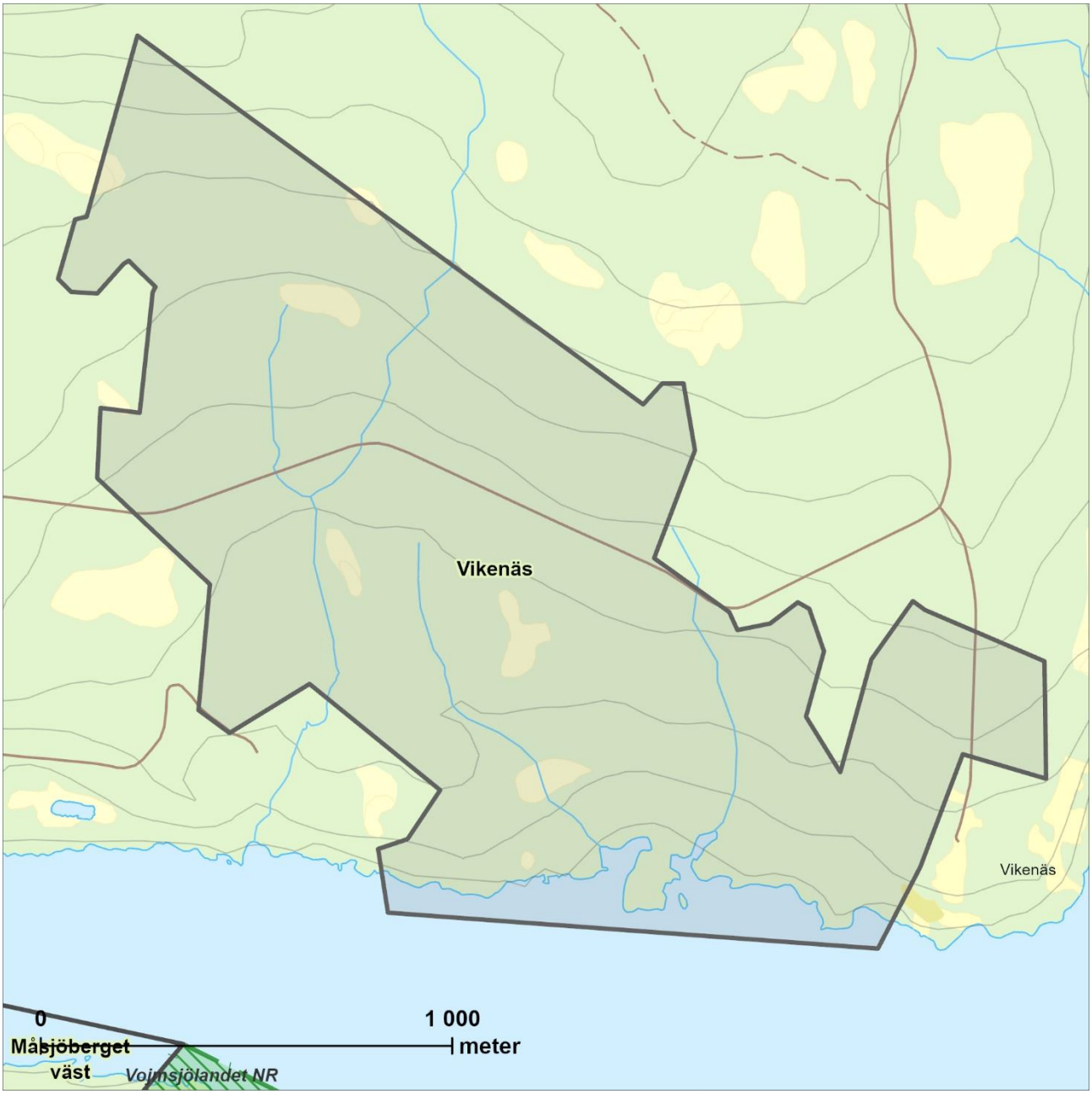

och det finns död i alla olika stadier av nedbrytning. Det finns gott om hänglavar och här och var finns torrgranar som är draperade av garnlav.

Längre upp i sluttningen återkommer den mer plockhuggningspåverkade äldre granskogen.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Vikenäs är ett drygt 240 hektar stort område med gammal grannaturskog. Området har höga naturvärden knutna till allmän-riklig förekomst av gamla och riktigt gamla träd, stort inslag av asp och en allmän förekomst av död ved i alla nedbrytningsstadier. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Västansjö Obj.nr: 140

Kommun: Vilhelmina
Areal: 1 915 hektar
Mittkoordinat: 541793, 7227161
Inventeringsmetod: Helikopter

Beskrivning av området

Västansjöområdet består av fem separata delområden som ligger drygt en halv mil söder om Dikanäs i Vilhelmina kommun, 515-580 m ö.h. Området bildar tillsammans med Marsfjällets naturreservat och det av Länsstyrelsen tidigare uppmärksammade naturskogsområdet Marsfjället Norra ett sammanhängande område med gammal skog i det sjörika landskapet kring byarna Västansjö, Sutsberg, Lill-Sutsberg, Sunnansjö och Atjiken. Området ligger i den långsträckta nordsluttningen som går från Mörrösjöliden ned mot Dikasjön i Vojmåns vattensystem. I området finns några mindre bergkullar. Här och var är marken blockrik och det finns inslag av mindre hällmarksområden. I området ligger sjöarna Västansjön, Stor-Sutsjaure, Övre Bretiken samt delar av Lill-Sutsjaure och Sunnansjön. Det är de många sjöarna i området som tillsammans med ett större antal små och medelstora myrar sätter sin prägel på landskapet. Särskilt i området kring Stor-Sutsjaure och Övre Bretiken är landskapet mycket naturskönt. I söder gränsar Västansjöområdet till Marsfjällets naturreservat.

En stor del av området består av grannaturskog med mycket låg påverkan av sentida skogsbruk och med höga naturvärden. Skogen är väldigt varierad och växlar ideligen karaktär och produktivitet. Bitvis är skogen tät och sluten, bitvis är den gles, luckig och lågväxt.

I de mer produktiva delarna märks ett betydande inslag av låg- och högörter. Här förekommer utöver björk allmänt med både klen och grov sälg och det finns stort inslag av grova och medelgrova aspar som är utspridda i mycket stora ytor. Det finns även gott om gamla granar som är 200 – 300 år. Skogen är ömsom luckig, ömsom välsluten,

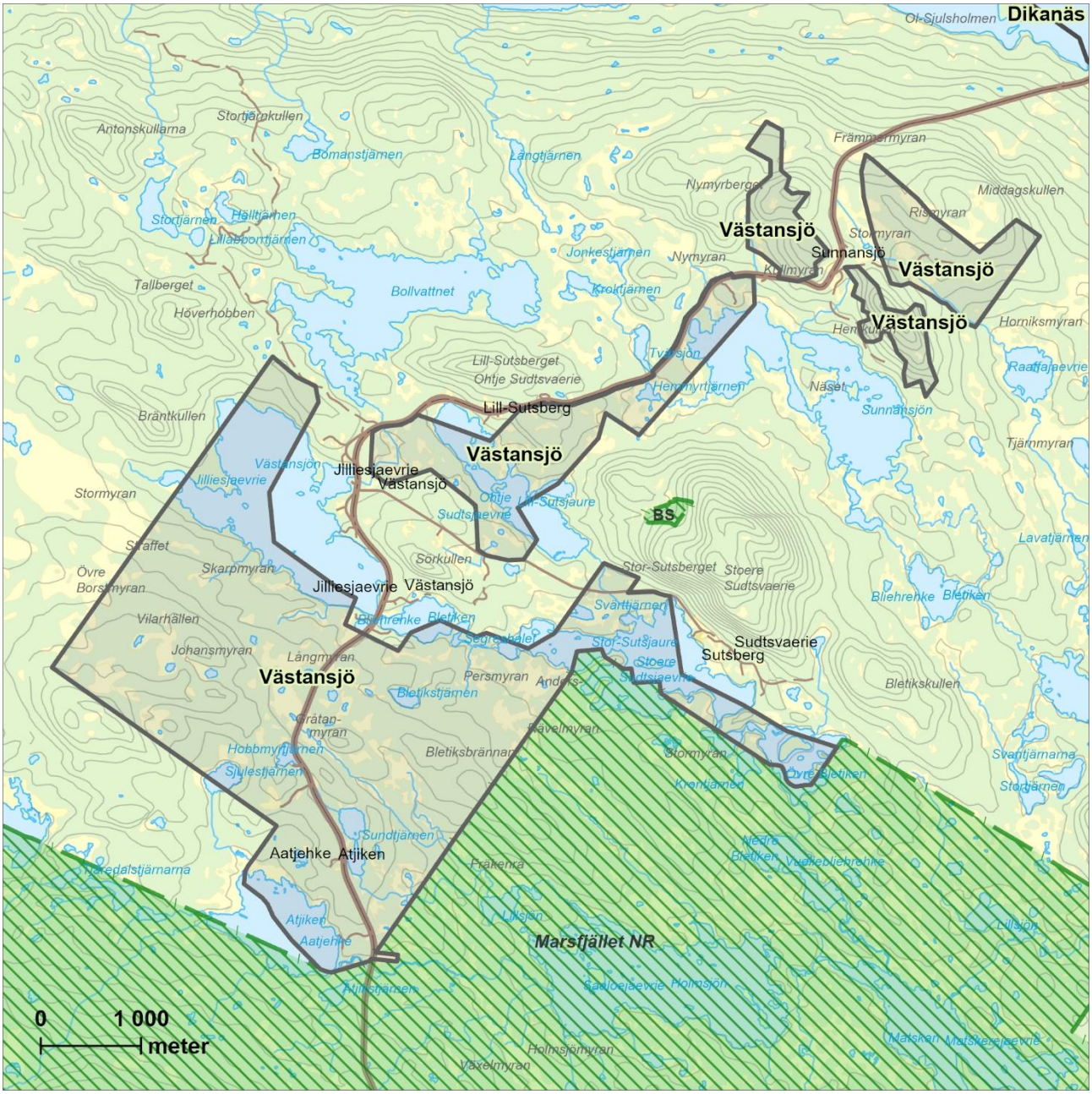

fullskiktad och med stor spridning i både trädåldrar och stamdiameter. Skogen innehåller rikligt med torrakor och allmänt med liggande död barrved. Det finns både vindfällen och rötlågor i alla stadier av nedbrytning. Det är mestadels medelgrova lågor även om det finns död ved i de flesta storleksklasser.

På höjderna i området är det mycket magrare mark och oftast större inblandning av björk i granskogen. Även på mycket av den magra marken är det rejält gammal skog med allmänt inslag av riktigt gamla träd. I de magra delarna finns oftast rikligt med både torrakor och lågor. Särskilt i myrkanterna är det oftast rikligt med hänglavar, bl.a. många fina garnlavsdraperade torrakor.

I västligaste delen av området finns ett stort hällmarksområde med mycket gammal hällmarkstallskog. Skogen är mycket lågvuxen och gles. På hällmarken växer det massor av flerhundraåriga tallar, det finns inslag av träd som säkert är omkring 500 år gamla! Det finns gott om död ved i form av grova silverfuror och grova gamla tallågor.

I de norra delarna av området, kring byn Sunnansjö, är en betydande del av granskogen mer påverkad av plockhuggning. Skogen är ändå oftast olikåldrig, ganska skiktad, luckig och med

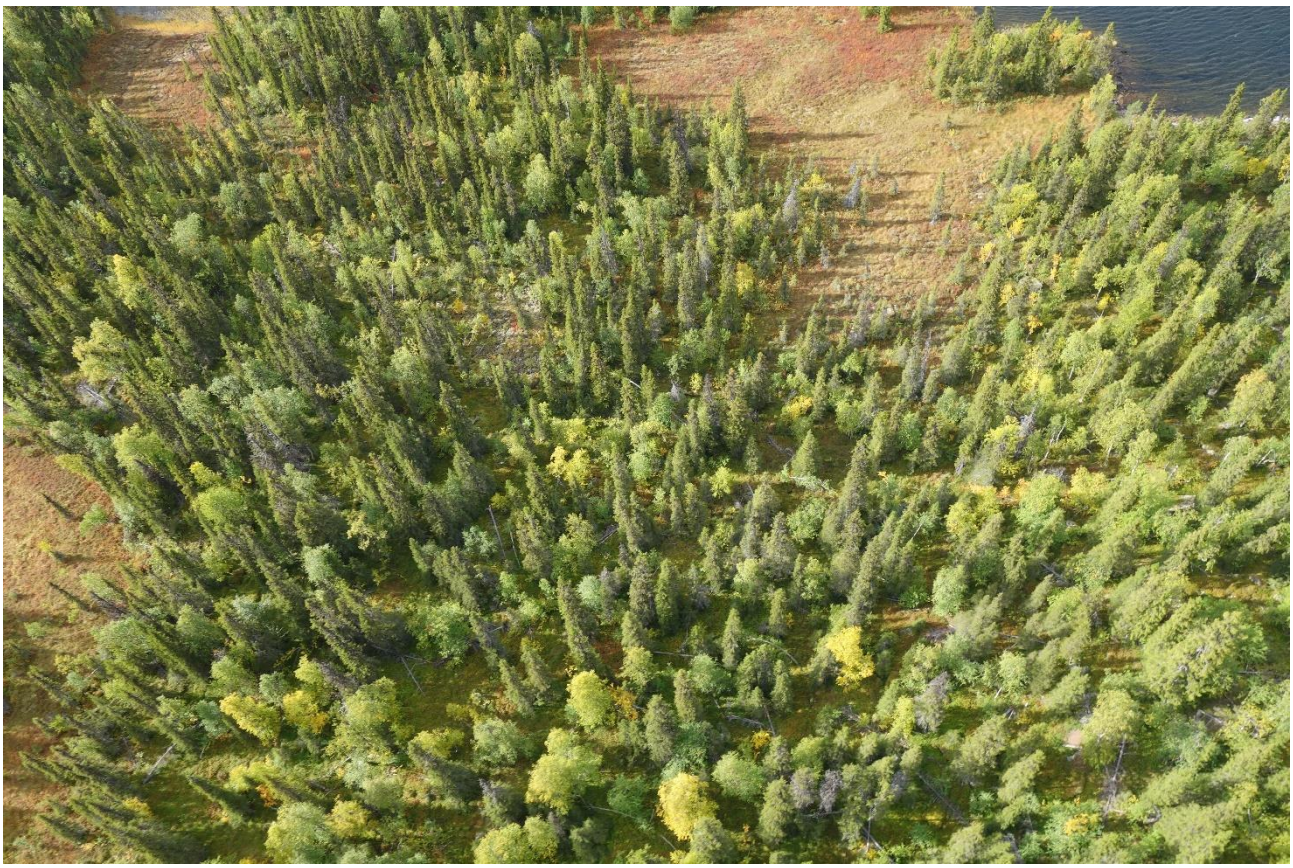

gruppställda träd. Även här förekommer spridda gammelgranar som är omkring 200 år, men frekvensen är lägre än i de mindre påverkade delarna. Utöver ett stort inslag av björk märks ett betydande inslag av äldre sälg och asp även här. Stående död ved förekommer i genomsnitt sparsamt, men i myrkanterna finns det ibland torrakor i högre frekvens. Vindfällen och rötlågor förekommer relativt sparsamt, även om det finns kluster av lågor här och var. Ofta är marken ganska blockrik, och fältskiktet växlar mellan blåbärsris och låg/högörtvegation.

Noterade naturvårdsarter

Garnlav.

Länsstyrelsens bedömning

Västansjöområdet är ett stort sammanhängande område med gamla grannaturskogar. I områdets nedre delar finns mer plockhuggningspåverkade skogar som trots tidigare plockhuggning har kvar en påtaglig naturskogskaraktär. Området innehåller rikligt med riktigt gamla granar och tallar och stora mängder döda träd. Läget i omedelbar anslutning till naturskogarna inom Marsfjällets naturreservat förstärker bevarandevärdet. Länsstyrelsen bedömer att områdets höga naturvärden kan skadas påtagligt av skogsbruk och annan exploatering.

Register

Område	Sida
Ammarnäs	53
Bastanliden	131
Befälsstugan	57
Betesberget	133
Betesberget norr	135
Betesberget syd	137
Biriberget	59
Bjurviksberget	219
Blaiken norr	61
Blaikliden	221
Blaikmyran	63
Blåsåsen	9
Borgafjäll	11
Borkan	223
Brattiken Norr-Forsmark	139
Brattiken syd	141
Brattiken öst	143
Brånaviksberget	145
Brännmyran	13
Bångnäs	225
Båtas	15
Bäckmo	65
Bäckmyran	229
Daikanberget	147
Dergabäcken	67
Dikanäs	231
Ekorrhimmeln	149
Ensamheten	233
Eriksberg-Marsån	235
Erikslund	237
Filialen	69
Fiskoträsket	71
Fjällbränna	17
Fjällsjönäs	151
Fårberg öst	73
Fällan	153
Gammbrånan	75
Gardsjönäs sydväst	155
Gardsjönäs väst	157
Gardsjönäs öst	159
Gardvik	161
Getarhobben	163
Gikasjön	239
Grannäs	165
Grytsjö	241
Grytsjö väst	243
Gråtanliden	167
Guorbanåjivie	77
Gurdberget	169
Gåstjärnkullen	19
Gäddbäcksberget	245
Gäddsjön	21
Handsktummen	247
Harrberget norr	79
Heligfjäll	249
Herrgårdsknulen	81
Hojarmyran	171
Holmträskbrännan	173
Hudmyran	251
Hundsjökullen	23
Hällnäsberget	83
Högstberget	85
Inre Verkanliden	175
Jillesnåle	87
Jiltjaurberget	89
Jipmoken norr	93
Jipmoken-Storvindeln	91
Jippmokkshobben-Harrviksjön	177
Joikaknösarna-Råbmoskallen	95
Jällakbäcken	97

Område	Sida
Karlsborg	25
Kaunatsnäset	179
Kittelfjäll	253
Klimpfjäll södra	255
Krokbäcken	257
Kultsjön	259
Kåtaträsken	99
Lillblaiken	181
Lill-Dainan	263
Lomtjärnkullen	27
Lubbsberget	183
Långsjöby	185
Marsliden	265
Marsån nedre	267
Matsdal	269
Måsjöberget syd	271
Måsjöberget väst	273
Nalovardo syd	101
Nedre Bleriken	277
Nedre Sjöland	279
Njuöniesvarrie-Mjärdaken	103
Norra Sjulsberget	275
Norrviksberget	187
Olov-Ottos	29
Otto-Persbodarna	31
Oxfjället sydost	33
Pipknösen	105
Raitakullen	35
Rammelknulen	37
Rissjö	39
Ruttjebäckskogen	107
Rönnäsberget	189
Silverberg	191
Skalmodal norr	193
Skogsdungen	281
Skorvliden-Storhobben	109
Skravelliden	111
Slätmyran	41
Stenträskliden	195
Stockmyrbäcken	43
Stora Osaberget	115
Stor-Fetögat	197
Stor-Lairomyran syd	113
Storliden östra	117
Storskog	199
Storstenberget	201
Storsundskullen	283
Stutvattenberget	45
Stångmyrorna norr	285
Svartberget	203
Tallbacksmyrorna	287
Tjàrruo	119
Tjuhkalåjvvie	121
Tjålmbrånan	123
Torpsta	205
Trappberget	47
Tärnaby	207
Tärnafors	209
Tärnamo	211
Vardo	293
Vikenviken	295
Vikenäs	297
Vinberget	213
Vuovosberg	125
Vällingträsket	127
Västansjö	299
Västra Krutberget	289
Västra Sjulsberget	291
Ytter-Rissjön	49
Älsoliden	215

Länsstyrelsen Västerbotten

Storgatan 71 B, 901 86 Umeå
www.lansstyrelsen.se/vasterbotten
vasterbotten@lansstyrelsen.se
010-225 40 00